MASTER NEGATIVE NUMBER

6129.2

பூர்ணசந்திரோதயம்

தொகுதி 6, பகுதி 1/12

May 1915 / April 1916

Record no. 302

Pūrṇacantirōtayam

Tokuti 6, pakuti 1/12

May 1915 / April 1916

Record no. 302

பூர்ணசந்திரோதயம்.

A Tamil Monthly Journal

Devoted to Theosophy, Religion, Science, Art and Civilization.

ஆறாந் தொகுதி.

1915௵ மே௴ முதல் 1916௵ ஏப்பிரல்௴ வரை
12 சஞ்சிகைகள் கொண்டது.

அ. ரங்கசாமி ஐயர், B.A.,B.L.,F.T.S, பத்திராதிபர்

வருஷ சந்தா ரூ. 2. தனிப்பிரதி அணா 4.

மதுரை.
விக்டோரியா அச்சியந்திரசாலையில்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

ஆருந்தொகுதி விஷய அகராதி.

பூர்ணசந்திரோதயம்.

தொகுதி 6 { 1915௵ மே௴ / ராக்ஷஸ௵ வைகாசி௴ } பகுதி 1

தற்கால நிலைமை.

சென்ற மாசத்தில் ஸ்ரீமான் கந்தி என்பவரும் அவருடைய பத்நியவர்களும் சென்னையில் விஜயம் செய்து பல ஜனசமூகங்களில் கொண்டாடப்பட்டனர். அவர்கள் தென் ஆபிரிகாவில் இந்த தேசத்திலிருந்து அங்கே சென்று வசிக்கும் இந்தியர்களை அசௌகரியப் படுத்திவந்த ஐரோப்பிய ஜாதியைச் சேர்ந்தோரின் ஜாதி வித்யாஸத்தை ஆதாரமாகக் கொண்ட அநீதமான சட்ட விதிகளை நிறுத்தி இந்தியர்களின் பேரில் அவர்களுக்குள்ள அநுதாபத்தினால் அவ்விந்தியர்களின் நிலைமையை அபிவிருத்திசெய்யக் கருதி அவர்களுக்குத் தலைவராய் நின்று அவர்களுடைய நன்மையைப் பாதுகாப்பதற்காக ஜெயிலுக்கு பலதரம் சென்றிருக்கின்றனர். அவர்களுடைய முயற்சியினால் அந்த தேசத்தில் இந்தியர்களின் நிலைமை அபிவிருத்தியடைந்தது. அவர்கள் இம்முடிவை அடைகிறதற்குச் செய்த முயற்சியானது பலாத்காரத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டதல்ல. கலகம் செய்து கஷ்டநிஷ்டூரத்தை நிவிர்த்திக்கும் மார்க்கத்தை அவர்கள் அநுஸ

ரிக்கவில்லை. மனோ பலமும் கஷ்ட நிஷ்டூரங்களை பொறுமையுடனும் தைரியத்தோடும் பொறுக்கும் தன்மையும் ஸ்ரீமான் கந்தியவர்களாலும் அவரைப் பின்பற்றியவர்களாலும் தென் ஆபிரிக்காவில் Passive Resistance என்ற முறையை அவர்கள் தழுவினதின் மூலமாய்க் காண்பிக்கப்பட்டன. தென் ஆபிரிக்காவில் இந்தியர்களுக்குக் கஷ்டத்தைக் கொடுக்கத்தக்க கொடுமையான சட்டங்களையும் விதிகளையும் அப்பிரதேசங்களின் ராஜரீகத்தை வகித்த குடியேறின ஐரோப்பியஜாதியார் ஏற்படுத்தியபோது ஸ்ரீமான் கந்தியும் அவரைச் சேர்ந்த இந்தியர்களும் அவ்வித சட்டங்களையும் விதிகளையும் மாற்றுவதற்கு முயன்ற விதம் என்னவென்றால் அவ்விதம் சட்டங்களையும் விதிகளையும் அவர்கள் கீழ்ப்படியாது திரஸ்கரிப்பதின் மூலமாய் அவர்கள் நியாயஸ்தலங்களில் குற்றம் சாட்டப்பட்டார்கள். அக்குற்றங்களுக்குரிய தண்டனையை அடைந்து சிறைச்சாலைகளில் அடைக்கப்பட்டனர். அத்தண்டனைக்காலம் நீங்கி ஜெயில்களினின்று விடுவிக்கப்பட்ட பிறகு மறுபடியும் அச்சட்டங்களையும் விதிகளையும் தவிர்த்து அக்குற்றங்களுக்காக மறுபடியும்தண்டனை விதிக்கப்பட்டு சிறைச்சாலைக்குச் சென்றார்கள்.

* * *

இவ்விதம் பலதரம் புருஷர்களும் ஸ்திரீகளும் காராகிருஹம் புகுவதால் அநீதமாயுள்ள சட்டங்களும் விதிகளும் பகிரங்கமடைந்து உலகமுழுதும் பிரக்யாதியை அடைந்தன.

* * *

பிறருக்குத் துன்பத்தை உண்டு பண்ணாமல் ஒருவன் தானாகவே ஒரு சட்டம் அல்லது விதியின் அநீதத்தை எடுத்துக் காட்டும் பொருட்டு கஷ்டத்தை அநுபவிப்பதை ஒருவரும் தடை செய்யக் கூடாதன்றோ? இதுதான் பாஸிவ் ரெஸிஸ்டென்ஸ் அல்லது வணங்கி எதிர்த்தலாகும். இதற்கு

ஆதாரம் சரீரபலத்தைக் காட்டிலும் ஆத்மபலம் வெற்றியடையத்தக்கதென்ற கொள்கையாம். ஸ்ரீமான் கந்தியவர்களின் முக்கியமான குணாதிசயம் என்னவென்றால் சாதாரணமாய் கூலிவேலை செய்யும் இந்திய புருஷர்களையும் ஸ்திரீகளையும் இவ்விதங்களான கஷ்டங்களை வகித்துக்கொண்டு ஜெயில்களுக்குச் செல்லவும் மற்ற துன்பங்களைப் பொறுக்கவும் தகுதியான மனோபாவத்தையுடையவர்களாயும் தைரியத்தோடும் உற்சாகத்தோடும் கூடினவர்களாயும் செய்யத்தக்க சாமர்த்தியமாம். அவ்விதமாக ஸ்ரீமான் கந்தியவர்களை விடாமுயற்சியுடனும் உற்சாகத்துடனும் பின்பற்றி அவர் போல் பாஸிவ் ரெஸிஸ்டர்ஸ் என்று கூறப்பட்டு வணங்கிஎதிர்த்தவர்களில் அநேகர் இந்தத் தமிழ் ஜில்லாக்களிலிருந்து சென்றவர்கள்.

* * *

அவர்களில் சிலர் தஞ்சாவூர் ஜில்லா தரங்கம்பாடி முதலிய பிரதேசங்களில் இருக்கிறபடியால் அவர்களைப் பார்க்க ஸ்ரீமான் கந்தியவர்களும் அவருடைய பத்னியும் தரங்கம்பாடி சென்று அவர்களால் உபசரிக்கப் பெற்றனர்.

* * *

ஒவ்வொரு மதமும் அம்மதத்தைத் தழுவும் ஜன ஸமூஹங்களும் உலகத்தின் அபிவிருத்திக்கு ஆதாரமாகவிருக்கிற ஞானம், பக்தி, கருமம்என்று மூன்றுவிதமாக அமைக்கப்பட்டிருக்கிற சகல பிரவிர்த்திகளுக்கும், அப்பிரவிர்த்திகள் பலவிதங்களாகக் கலந்து உலகத்தில் வெளித் தோன்றுகின்ற உலக நாகரிகத்திற்கும் சிற்சில முக்கியமான அம்சங்களைக் கொடுக்கின்றன. ஸநாதந தர்மம் என்ற ஆரியமதமானது உலக விகாஸமுறையின் அமைப்பை விவரமாக வெளிக்காட்டி, அதில் ஒவ்வொரு ஜீவனின் தருமத்தையும் விகாச முறையில் அவன் மேற்செல்லும் வழியையும் காட்டி எல்லா ஜீவகோடிகளும் ஈசுவரனது அம்ச

மென்றும் ஈசுவரன் எல்லா உலகங்களையும் வியாபித்து நிற்கின்றாரென்றும் கூறுகின்றது. இதுபோல மற்ற மதங்களும், அவைகளைச் சார்ந்த நாகரிகங்களும் பிரபஞ்சத்தின் கண்ணுள்ள வெவ்வேறு தத்துவங்களை போதிக்கின்றன. இவ்வுலகத்தில் விகாஸமுறையின் தத்துவங்கள் பலவிதங்களாக ஏற்பட்டிருப்பதாலும் அவைகள் பலவழிகளாக அறியத் தக்கனவாகையாலும் ஒருவர்போல் மற்றொருவர் அத்தத்துவங்களை அறியமாட்டார். ஒரு மதத்தைப்போல மற்றொரு மதம் அத்தத்துவங்களை எடுத்துரைக்கமாட்டாது. ஒரு ஜாதியாரால் சில தத்துவங்கள் அநுஸரிக்கப்பட்டு, வேறு ஒரு ஜாதியாரால் வேறு சில தத்துவங்கள் அநுஸரிக்கப்பட்டும் ஆகையால் ஒருவன் விகாஸ முறையில் மேற்செல்லுவோனாகில் அதைச் சார்ந்த எல்லா தத்துவங்களையும் அறிந்து அவைகளில் ஒவ்வொன்றுக்குமுள்ள சம்பந்தத்தை தெரிந்துகொண்டு அவைகள் தன் மதத்தில் விவரிக்கப்பட்டாலும் அல்லது தான்ஜன்மமெடுத்த ஜாதியாருக்குள் விசேஷமாக ஏற்பட்டாலும் அல்லது பிறர் மதம் அல்லது பிற ஜாதியாரால் அவலம்பிக்கப்பட்டாலும் அவ்வித்தியாசங்களைப் பாராட்டாமல் அத்தத்துவங்களுக்குள் நேர்ந்திருக்கும் சார்பையும் அவைகள் மனோவாக்குக் காயங்கள் மூலமாய் ஒழுக்கத்திற்கு உபயோகமுள்ளனவென்பதையும் அறிவதே உண்மையான விவேகமாகும். பொதுவாகக் கூறாமல் உதாரணங்கள் மூலமாய் விவரிக்கப்புகின், கிறிஸ்தவமதமானது ஒவ்வொரு ஜீவனின் மகிமையையும், 'அது உஜ்ஜீவிக்கத் தக்க ஸ்வாதந்தர்யத்தையுடையது' என்றதத்துவத்தையும் வற்புறுத்திச் சொல்லுகின்றது. இத்தத்துவத்தை ஆங்கில பாஷையில் 'மனிதனுக்குரிய ஸ்வதந்தரங்கள்' என்றுகூறுகிறார்கள். இந்துமதமோ இதுவிஷயமாக பொதுவாக ஸமஷ்டியில் எல்லாஜீவர்களும் ஈசுவரனுடைய அம்சமென்று கூறுகின்றது.

* * *

கிறிஸ்துவ மதத்தில் மேற்கூறிய தத்துவத்தின் பிரயோகத்தை அம்மதத்தைக் கைக்கொள்பவரின் பிரவர்த்தி

களின் மூலமாய் நாம் நன்றாகப் பார்க்கலாம். ஜீவன் மானிடவர்க்கத்தில் எவ்வித அற்ப நிலையை அடைந்திருந்தாலும், அவன் தனக்குரிய ஸ்வதந்திரங்களை யடையுமாறு, அவனைக் கைதூக்கி விடவேண்டியது பிறர் கடமையென்றும், அதற்குரியமுயற்சிகளை பிறர் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுவது முக்கியமென்றும் அம்மதத்தைக்கைக்கொள்ளுகிறவர்கள் கருதுகிறார்கள். பாபம் செய்கின்றவர்களை அவர்கள் தள்ளிவிடுகிறதில்லை. கிறிஸ்துவ மதம் பரவும் பிரதேசங்களில் அவர்கள் தத்துவ சாஸ்திரங்களைக் கற்கிறதிலாவது அவைகளை போதிப்பதிலாவது விசேஷமாய் முயற்சிக்கிறதில்லை. கிறிஸ்துவமதத்தில் இந்துமதம்போல் தத்துவசாஸ்திர ஆராய்ச்சி அதிகமாய்க் கிடையாது. ஆனால் கிறிஸ்துவ மதம் பரவும் இடங்களில் லௌகிக வித்தைகளைக் கற்பிக்கும் பள்ளிக்கூடங்களும் வியாதிகளுக்கு சிகித்ஸை செய்யக்கூடிய ஔஷதாலயங்களும் ரணவைத்தியஸ்தானங்களும் செவிடு குருடு முதலிய அவயவக் குறையடைந்தவர்கள் படிக்கத்தக்க வித்யாசாலைகளும் பலகுற்றங்களுக்காக ராஜதண்டனையடைந்தவர்கள் சிறைச் சாலையிலிருக்கும் காலத்திலும் அவர்களை நல்வழிப் படுத்தும் போதனைகளும் அவர்கள் அச்சிறைச்சாலைகளிலிருந்து வெளிப்படும் காலத்தில் அவர்களை துர்வழிகளிலிருந்து மீட்டக்கூடிய ஏற்பாடுகளும் களவு கொள்ளை முதலிய தீச்செயல்களையே ஜாதித் தொழில்களாகக் கைக்கொண்ட ஜாதியர்களை நல்வழியிற் கொண்டுவர இரக்ஷண்ணிய சேனை என்ற ஸால்வேஷன் ஆர்மி யார்களால் ஏற்படுத்தப்பட்ட வஸதியான இடங்களும் (Criminal Settlements) மிக எளியவனும் யாசிக்காமல் கௌரவமாய்க் காலக்ஷேபம் செய்ய பழக்கிக் கொடுக்கும் கைத்தொழிற் சாலைகளும், பெற்றோர்களால் விவாக ஸம்ஸ்காரமில்லாமலும் அல்லது தாரித்திரியத்தினாலும் அல்லது குரூர மனதினாலும் அகற்றப்பட்ட குழந்தைகளை எடுத்து வளர்க்க அநாதாலயங்களும், சம்சாரத்தினின்று நழுவி விலக்கப்பட்ட ஸ்திரீகளைக் கைதூ

தேற்றசரண்யஸ்தானங்களும் Refuges for Fallen Women ஏற்படுவது சாதாரணமாய்ப் பார்க்கக்கூடியதாயிருக்கிறது. ஒவ்வொரு ஜீவனும் உலக விகாஸமுறையில் ஹீனஸ்திதியை அடைந்திருந்த போதிலும் அவன் கௌரவமானவன். அவன் அரிய பெருமைக்குரியவன். அவனை உத்தாரணம் செய்யவேண்டியது அவனைக்காட்டிலும் உயர்ந்த ஸ்திதியில் உள்ளவர்களின் கடமை என்ற தத்துவத்தைத் தெரிந்துகொண்டதின் பயனாகும். மேற்சொல்லிய ஹீன ஸ்திதியை அடைந்த பலர்கள் இந்துமதத்திலோ ஜாதியிலிருந்து விலக்கப்பெற்று அவர்கள் குற்றமற்றவழிகளை அடையாவண்ணமும் இன்னும் அதோகதிகளை அடையுமாறும் தள்ளப்படுகிறார்கள். ஆனால் ஆரியமதத்தில் கல் மண் புல் பூண்டு மிருகம் மனிதன் முதலிய எல்லா ஜீவராசிகளும் ஈசுவரனுடைய அம்சமென்று கூறுகின்ற நியாயத்தால் ஜீவகாருண்யம் மனிதவர்க்கத்திற்குமட்டும் காட்டப்படாமல் எல்லாப்பிராணி வர்க்கங்களுக்கும் காட்டப்படுகிறது. அஹிம்ஸையானது பரமதர்மமென்று கொண்டாடப்படுகின்றது. இந்துக்களில் புலால் உண்பவர்களும் விரதகாலங்களிலும் பிதுர்ப்பூசனைகாலங்களிலும், வயதுசென்று இப்புவியை விட்டுநீங்கும் காலம் நெருங்கும்பொழுதும் அவ்வுணவை மறுக்கவேண்டுமென்று நினைப்பதே, அத்தர்மம் உத்தமமானதென்று கைக்கொள்ளப் படுவதற்கு ஒரு சாக்ஷியமாகும். மேற்றிசையோன்குதிரைநாய்முதலியமிருகங்களைப்பரிபாலிப்பதற்கு முக்கிய காரணம் யாதெனில் அவைகள் நன்றாக வளர்க்கப்பட்டால் அதினால் தனக்கு ஏற்படும் லாபத்தைக் கருதுவதால்தான். ஜீவகாருண்யம் என்பது அவன் மனதில் முக்கிய காரணமாக ஏற்படுகிறதில்லை. அது கீழ்ப்படியான ஸ்தானத்தை யுடையது என்றே கருதுகிறான்.

* * *

இவ்விதமாகவே பாரஸீக மதத்தைச் சார்ந்தவர்கள் 'சுத்தம்' என்ற தத்துவத்தை முக்கியமாய்க் கைக்-

கொண்டிருக்கிறார்கள். பிருதிவி, ஜலம், காற்று முதலியவைகளைச்சுத்தமாய் வைப்பதும், மனோவாக்குக்காயங்களை சுத்தமாய் வைப்பதும், அத்தத்துவத்தை அறிந்து அப்பியஸிப்பதால் ஏற்படும் பயனாகும். இதின் மூலமாய் பல பிரயோஜனங்கள் ஏற்படுகின்றன. நதிகளிலும் தடாகங்களிலும் மற்ற நீர்நிலைகளிலும் இருக்கும் ஜலத்தைச்சுத்தமாய் வைப்பதும் பட்டணங்களிலும் கிராமங்களிலும் வீடுகளிலும் அசுத்தமான வஸ்துக்கள் இல்லாமற்செய்வதும் இத்தத்துவத்தின் காரியமாகும். சரீரத்தை ஸ்நானத்தினாலும் உட்கொள்ளும் ஸாத்விக ஆகாரம் பானம் முதலியவைகளாலும் தரிக்கும் உடைகளாலும் சுத்தமாய் வைத்திருத்தலும் அதைச் சார்ந்ததேயாகும். வாக்கை வாய்மையால் சுத்தம் செய்தலும், மனத்தை பகவத்கீதை 16-வது அத்யாயத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிற தெய்விக ஸம்பத்துக்களாகிய பயமின்மை முதலிய தன்மைகளால் சுத்திசெய்வதும், சௌசம் என்ற தத்துவத்தின் கண்ணாக ஏற்படுகின்றன.

* * *

இவ்வாறு ஈசுவரனது விபூதிகள் பல மதங்களிலும் பல ஜாதியார்களிடத்தும் பல நாகரிகங்களிலும் பலவிதங்களில் பிரகாசிக்கின்றன. அவைகள் மஹத்தானபடியால் ஒரே மதத்திலும் ஒரே நாகரிகத்திலும் அமைக்கக் கூடியதல்ல.

அ. ரங்கஸ்வாமி ஐயர், B. A., B. L., F. T. S.

ஸூக்ஷ்ம சரீரிகளான மஹோபகாரிகள்.

உலக முழுமையிலும் அவர்களைப் பற்றிய நம்பிக்கை.*

தற்காலத்தில் பற்பல மதஸ்தர்கள், உயிர் நீங்கிய உடலைத் தழுவுவார் போல, உட்கருத்தையறியாது அநுஷ்டித்து வரும் அநேக கொள்கைகளைத் தத்துவார்த்தத்துடன் விளக்கி, உயிர்ப்பிப்பது பிரஹ்மக்ஞான தர்சநத்தின்பிரதான அம்சமாகும். மேற்கூறிய விதமான மூட பக்தியை உதறி, மனோ, வாக்கு, காயங்களின் சுத்தியையே எப்போதுங் கருத்திற்கொண்டு, யுக்தி புத்தியுடன் தம்முடைய நித்திய சரியையைச் சீர்ப்படுத்திவரும் மேன்மார்க்கத்தைக் கைக்கொண்ட தீரர்கள் கூடச் சிற்சில சந்தர்ப்பங்களில், தம்முடைய நெடுநாள் வழக்கங்கள் அகன்றமையால், ஏதோ தம்வாழ்க்கைக்கொருகுறையேற்பட்டதாகஎண்ணுகிறார்கள்.

ஆயினும், பூர்வ ஜன்ம கர்ம வசத்தால், இவர்கள் பிரஹ்மக்ஞான தர்சநத்தை அவலம்பிக்கும் பாக்கியத்தைப் பெற்றிருந்தால், இம்மார்க்கத்தைக் கைப்பற்றியதில் தம் வாழ்க்கைக்கொரு குறையும் ஏற்படவில்லையென்றும், ஆனால் முன்னினும் பன்மடங்கு பெருமை வாய்ந்ததென்றும் நன்கறிவார்கள். இவர்கள் கனவு கண்டு விழித்தவர்களைப் போல், தாம் பக்தியுடன் அநுஷ்டித்து வந்த நம்பிக்கைகளைப் பற்றித் தெளிவாய் வியவஹரிக்க இயலாதவர்களாயிராமல், பௌதிக சாஸ்திரிகள் பிரகிருதி தர்மங்களைப் பரீக்ஷித்தறிவதுபோல, ஆராய்ச்சி செய்து உட்கருத்தை வெளிப்படுத்த சக்தர்களாவர். பிரஹ்மக்ஞான தர்சநத்திற் பயிலப்பயில முன் விளங்காமலிருந்த கொள்கைகளின் உட்கருத்துக்களெல்லாம் நாளுக்குநாள் அதிகபிரகாசத்துடன் ஸ்புரிக்கும்.

பிரஹ்மக்ஞான தர்சநத்தால் விளைந்த ஓர் குறித்த நற்பயனென்னவெனின், நாஸ்திகம் பரவிய தற்கால நாகரிகம்

* இது ஸ்ரீமான் லெட்பீடரவர்களுடைய இன்விஸிபில் ஹெல்பர்ஸ் என்னும் புத்தகத்தினின்றும் எடுத்தெழுதப்பட்டது.

தலைப்படுவதற்கு முன்னர் பிரசாரமாயிருந்தும், இப்போது மங்கியுமிருக்கிற ஒரு பாரமார்த்திக உண்மையைத் திரும்ப நம்மவர்க்கு உத்போதம் செய்வதே. அவ்வுண்மையானது, ஸ்தூல உலகத்தின்நன்மைக்கு ஆதாரபூதமாயுள்ள ஸூக்ஷ்மலோகத்தைப் பற்றியதாகும். நமது ஸ்தூலப் பார்வைக்குப் புலனாகாமல் பிருதிவீ, அப்பு, தேஜஸ், வாயு, ஆகாசம் என்னும் பஞ்சபூதங்களிலும் சஞ்சரிக்கும் ஜீவவர்க்கங்களென்ன—வனங்களிலும்மலைகளிலும் பாதாளமான சுரங்கங்களிலும் வஸிக்கும் தேவகணங்களென்ன—இவைகளைப் பற்றிய நம்பிக்கையும், நாம் கேள்வியுற்றிருக்கும் அதையொட்டிய கதைகளும் மௌட்டியத்தாலான பொய்யென்று நாம் கொள்ளத்தகாதென்றும், ஆனால் அவைகள் வாஸ்தவமும் சாஸ்திரீயமுமான "உண்மைகளை ஆதாரமாக உடையனவென்றும் பிரஹ்மக்ஞாந தரிசனம் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் விளக்குகின்றது. மரணத்திற்குப் பின் ஜீவனின் கதியைப் பற்றி நியாயத்திற்கும் சாஸ்திரத்திற்கும் ஒவ்வாத விபரீத அபிப்பிராயங்களையுடைய மேனாட்டாருக்கு, இறந்த பிறகு ஜீவனுடைய லோகாந்தர வாழ்க்கையைப் பற்றித்தெளிவிப்பதன் மூலமாய் விசேஷமான பிரயோஜனத்தைக் கொடுக்கின்றது. நமக்குங்கூட இப்போது மேற்சொன்ன விஷயத்தைப் பற்றி நுண்ணறிவே யில்லாமற் போயிற்று. ஆகையால் மேனாட்டாரைப் போலவே நாமும், அவ்வளவு பிரயோஜநத்தை, பிரஹ்மக்ஞான தரிசநத்தாலடைகிறோம்.

ஜீவனுடைய (அழிவற்ற அல்லது) சாசுவதமான தன்மையையும், ஸ்தூல உடல் நீங்கிய பிறகு ஜீவனுடைய லோகாந்தர வாழ்க்கையையும் பற்றி வியவஹரிப்பதில் பிரஹ்மக்ஞான தரிசனம் ஒருவாறு, மற்றைய மதஸ்தர்கள் தற்கால நிலையில் வியவஹரிக்கும் முறையினின்று முற்றிலும் வேறுபடுகிறதெனக் கூறலாம். அதாவது, பிரஹ்மக்ஞான தரிசநம் இவ்விஷயங்களெல்லாம் புராணத்திலுள்ளன, வே

தங்களிலுள்ளன, இன்னும் சிலாக்கியமான கிரந்தங்களிலுள்ளன. இவ்விஷயங்களெல்லாம் நமது முன்னோர்கள் கூறக்கேட்டிருக்கிறேன். தத்துவ சாஸ்திரமும் இவ்விஷயங்களைத் தான் நிர்ணயிக்கின்றது'' என்று மாத்திரம் சொல்லிக்கொண்டிராமல்; அவைகளை நாம் பிரத்தியக்ஷமாயறியலாமென்றும், இந்த ஸ்தூல உலக வாஸிகளாகிய நாம் ஒவ்வொருவரும் எவ்வளவு ஸ்வாநுபவத்துடன் ''காற்றை'' உணருகிறோமோ, அவ்வளவு ஸாதாரணமாய் ஸூக்ஷ்ம உலகங்களில் தொழிற்பட்டு முயன்று வருகின்ற அநேகர் பிரஹ்மஞான ஸங்கத்தில் இப்போதும் உளரென்றும் வியக்தமாய்க் கூறுகின்றது.

இன்னும் பிரபஞ்ச நியதியில் ஸ்வாபாவிகமாகவே ஏற்பட்டுள்ள, ஸூக்ஷ்மமாய்த் தொழிற்படும் மஹோபகாரிகளான ஜீவகணங்களைப் பற்றியும் பிரஹ்மஞான தரிசநம் விரித்துரைக்கின்றது. தொன்று தொட்டு, இம்மஹோபகாரிகளைப்பற்றிய நம்பிக்கை உலக முழுமையும் இருந்திருப்பதாகவே தெரியவருகிறது. இப்போதும்கூட கிறிஸ்தவ மதத்தின் ''பிராட்டெஸ்டண்ட்'' என்ற வகுப்பினரைத் தவிர மற்றெல்லா மதங்களிலும் இவ்வுண்மை பூர்ணப் பிரகாசத்துடன் விளங்காமற்போனாலும், கொஞ்ச நஞ்சமாவது உள்ளது. பிராட்டெஸ்டண்ட் வகுப்பினர் தம்முடைய மதத்தை ஏற்பாடு செய்துகொண்டதில் செய்த தவறு ஒன்றுண்டு, அஃதாவது பரிபக்குவ நிலையில் மநுஷ்யனுக்கு மேற்பட்டவும், ஈசுவரனுக்குத் தாழ்ந்தவுமான பல ஜீவ வர்க்கங்கள் பல தாரதம்மியங்களுடன் உள்ளன என்னும் ஸோபாந முறையைத் திரஸ்கரித்து விட்டு, மநுஷ்யனுடன் கடவுள் நேரான ஸம்பந்தத்தை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார் என்று மட்டும் கருதினர். இராஜாங்க முறையை ஆராய்ந்து பார்ப்போமானால் பிரஜைகளுடன் அரசன் நேரான ஸம்பந்தம் வைத்துக்கொண்டு ஆளுகின்றானில்லை. அரசனுக்குக்

கீழாக அநேக உத்யோகஸ்தர்கள் அநேக இலாகாக்களுக்கு அதிபர்களாயிருந்து அரசனுடன்ஒத்து உழைப்பதுஇவ்வுலகத்திய இராஜாங்க முறையின் நேர்மைக்குஅத்தியாவசியகமாயின், இதனினும் பன்மடங்குபெரியதும், ''நேர்மையே'' (harmony) உருவெடுத்ததுமான பிரபஞ்ச நியதிக்கு, ஈசுவரனுக்குத் துணைவர்களான மஹோபகாரிகள் எண்ணிறந்தவர்கள் மனுஷ்யனுக்கு மேம்பட்ட நிலையில் இருந்தே தீரவேண்டுமென்பதற்கு ஆக்ஷேபணை யென்ன? ஆகையால் ''பிராடெஸ்டண்ட்'' வகுப்பினர் ஈசுவரனுடைய பெருமையைச் சரியாய் அறிந்துகொண்டார்களிலர். மநுஷ்யர்கள், ஈசுவர ஸஹாயம் தமக்கு எவ்வாய்க்கால் வழியாக வருமோ, அதை நாடாமற் போனமையால் உதவி பெறாமலிருக்கின்றனர்.

பிரஹ்மாண்ட நாயகனாகிய ஜகதீசுவரன், நேராகவே மநுஷ்யர்களிடத்து ஸம்பந்தம் வைத்துக்கொண்டும், பிரதி மநுஷ்யனையும் தம் கருத்திற் கொண்டும், அவனவனுடைய க்ஷேம லாபங்களையும் கவனித்து வருகிறார் என்னும் கொள்கையைச் சற்று ஆலோசிக்குமிடத்து, அதன் குறைகளும் அஸம்பாவிதங்களும் நமக்கு நன்றாய் விளங்கும். அதாவது ஜகத்தைப் பரிபாலனம் செய்வதில் ''ஈசுவரன்'' பாரபக்ஷமுள்ளவரென்று நாம் கொள்ளவேண்டி வரும். ஒருவன் தன் பூர்வ கர்மங்களுக்குத் தக்கபடியே இப்போது உதவிபெறுகிறான் என்றும், அவ்வுதவியையும்நேராக ஈசுவரனிடமிருந்தே யல்லாமல், ஈசுவரனைப் போலவேயுள்ளவர்களாகிய மகான்களின் மூலமாகவே பெறுகிறான் என்றும் பிரஹ்மஞான தரிசனம் கூறுவதானது, மேற்கூறிய அஸம்பாவிதங்களுக்கு இடந்தராது. தவிரவும், ஈசுவரன் முதல் நம்முடைய பாத தூளிவரை ஸோபான முறையாக பலபடிக்கிரமமான பக்குவிகளாகிய ஜீவர்கள் உளர் என்னும்

ஸநாதனமான ஞானத்தைத் திரும்ப நம்மவர்க்கு பிரஹ்மக் ஞான தரிசனம் வற்புறுத்துகின்றது.

ஸூக்ஷ்ம லோகத்தினின்று மேற்கூறியவாறு உபகரிக்குமவர்களைப்பற்றிக் கீழ் நாடுகளில் எப்போதும் நம்பிக்கை உள்ளது. மற்றைய தேசங்களிலும் இதே நம்பிக்கையிருந்தபோதிலும், பற்பல பாஷைகளில் பற்பல பெயர்களால் அவ்வுபகாரிகள் அழைக்கப்படுகின்றனர். ஐரோப்பாக்கண்டத்திலும், "கிரீஸ்" தேசத்துக் கதைகளில் தேவர்கள், அடிக்கடி மநுஷ்யர்களுடைய பிரவிர்த்திகளிலும் உபகரிப்பதாகப் பிரஸ்தாபம் உள்ளது. "ரோமர்"களுடைய கதையிலும் "காஸ்டர்" "பொல்லக்ஸ்" என்ற இருவர்களாகிய உபகாரிகள் 'லேக்ரிஜில்லஸ்' என்னும் யுத்தத்தில், "ரோமர்கள்" ஒரு அற்பமான குடியரசா (Repuplic) யிருந்தபோது அவர்கள் ஸைந்யங்களை நடத்தினரென்றும் பிரஸ்தாபம் உள்ளது. மேல்நாட்டுச் சரித்திரத்தின் ஆதிகாலமாகிய புராணகாலத்தில் தான் இவ்வித நம்பிக்கை இருந்தது. பின்பு மறைந்ததென்று இல்லாமல், மத்ய காலத்துக் கிறிஸ்தவ பக்தர்களின் சரித்திரங்களிலும் அவர்களைப் புறச் சமயத்தார்களின் ஹிம்ஸையினின்றும் தப்புவித்த தேவதூதர்களைப் பற்றிப் பிரஸ்தாபம் உள்ளது. இவ்வுபகாரிகள் கிறிஸ்தவ சமயிகளான "பக்தர்கள்" அநேகரை அவர்கட்கபாயம் உண்டாகாமல், அவர்கள் அறியாமையால் நாடும் வழியைவிட்டு, வேறு மார்க்கத்தைப் பற்றும் படியாகத் தூண்டி வழிநடத்தியுமிருப்பதாக ஸூசனைகள் அக்கதைகளில் உள்ளன.

ஆத்மாராம்.

"ஜகத்குரு வரும் வரை"
நாம் செய்யவேண்டிய தென்ன?

ஜகத்குரு எப்பொழுது வரப்போகிறார் என்று நாம் எல்லோரும் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். நாம் சேர்ந்திருக்கிற உதயதிசை நக்ஷத்ர சங்கத்தின் முக்கிய வேலை என்னவென்றால், அவர் வந்தவுடன் உலகம் அவரை அங்கீகரிப்பதற்குற்ற ஏற்பாடுகள் செய்வதே. அவர் வரும் வழியை நன்றாகச் சுத்தப்படுத்த வேண்டியது நமது முக்கிய கடமை. ஜனங்களுக்கு அவர் வரவை அடிக்கடி நாம் தெரிவிப்பதுமன்றி நாம் அவர் வருவாரென்று எப்படி பூர்ணமாய் நம்புகிறோமோ, அப்படியே இதரர்களையும் நம்பும்படி செய்யவேண்டுவது இச்சங்கத்திலுள்ள ஒவ்வொரு மெம்பரின் பிரதான வேலையாகும். நாம் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு அவர் வரவை எதிர் பார்த்துக்கொண்டு, அவரின்மேல் அளவிலா நேசம் செலுத்துகிறோமோ, அவ்வளவுக்கவ்வளவு அவரும் நம்மை அதைவிடப் பன்மடங்கு நேசத்தோடும் அன்போடும் கருதுவார் என்பது திண்ணம். ஜகத்குருவானவர் தோன்றினால் "இவர் லோககுரு தானென்று நாமறிந்துகொள்வது எங்ஙனம்?" என்ற ஆவல் நமக்கு இருந்தால் அவரைத் தெரிந்து கொள்வதற்கு எவ்வழிகள் உண்டோ அவைகளையெல்லாம் அடையநாம் முயற்சிக்க வேண்டுமல்லவா? நாம் எப்படித் தெரிந்துகொள்வது? அவர் எப்படி உலகத்தில் நடந்துகொள்வாரோ அப்படி நாமும் நடக்க வேண்டியது அவசியம். பரமபுருஷன் ஒருவர் வரப்போகிறார் என்று நாம் நம்புகிறோமாகையால், அவரைப்போலவே நாமும் நடக்கவேண்டியது அவசியம். அவரிடத்தில் என்னகுணங்கள் விசேஷித்து நிறைந்திருக்கின்றனவோ அக்குணவிசேடங்கள் நம்மிடத்திலும் அணுவளவாவது இருக்கும்படி நாம் தினசரி நடபடிக்கைகளில் நடந்துகொண்டு வருவோமேயா

னால், அவர்வரும்பொழுது, அவர்நம்மைச் சீக்கிரம் அறிந்துகொள்வதும், நாமும் அவரைத் தாமஸமின்றி லோககுருதான் இவர்என்று எளிதில் நிர்ணயித்தலும் இலகுவாயிருக்கும். வருகிற ஜகத்குரு மைத்ரேய மஹரிஷியாயிருந்தாலும் அல்லது யாராயிருந்தாலும்சரி. அவருடைய குணாதிசயங்கள், கொஞ்சமேனும் நம்மிடத்திலும் அமைந்திருந்தால்தான் நாம் அவரை எளிதில் தெரிந்துகொண்டு அவரைச் சந்தோஷப்படுத்தி அவருக்கேற்றபடி நடந்துகொள்ளலாம்.

இன்னும் சிலவருஷங்களுக்கு நமக்கு இந்த வேலையே ஒழிய வேறில்லை. ஜகத்குருவின் பூர்ணசாயையுள்ள பிரதிபிம்பங்களாயிருப்பது சிரமமாயினும், அதிசயமான சம்பூர்ணகுணங்களோடு கூடிய ஜகத்குருவின் முன் மாதிரியை வைத்தே நடக்க கூடியவரையில் நாம் எவ்விதத்திலும் முயலவேண்டும். நம்மைவிடக் கீழ்ஜாதியார்களிடத்தும் பலஹீனமுள்ள ஜந்துக்களிடத்தும் விசேஷஅன்பு பாராட்டவேண்டும். கல்வியறிவு இல்லாதவர்களையும், திக்கற்றஅநாதிகளையும் விசேஷஅநுதாபத்துடன் கவனிக்க வேண்டும். பரமகுருவின் அளவிலா அன்பையும், எங்கும் நிறைகின்ற கருணைக்கடலாகிய அப்பரமருடைய இன்னும் பல மேலான குணாதிசயங்களையும் உலகத்தில் வெளிப்படக் காண்பிப்பதினால் அவரைப்போலவே நமக்கும் அபாரமான அன்பின்சக்தியானது பெருகுமன்றோ? அவர் அன்பிற்கும் கருணைக்கும் அளவு சங்கியையே இல்லை. உலகமுழுமைக்குமே தம் கருணைவெள்ளமானது பூர்ணமாய்ப்பிரவகித்துத் தம்மினும் மெலியாராகிய அகில ஜீவகோடிகளையும் உஜ்ஜீவிக்கச் செய்யும் மாண்புடைய அன்பிற் பூரணமான் அந்தக்கரணத்தோடு அம்மஹான் விளங்குகின்றனரன்றோ! அவரது அன்பில் எள்ளளவாகிலும் நம்மிடத்திலிருந்தால் அவர் வரும்பொழுது சீக்கிரம் அவரைத் தெரிந்து கொள்ளலாமல்லவா? நாம் அப்படி அவரை எதிர் பார்த்துக்கொண்டு அவர்போல நடப்பது

ற்கு அடிக்கடி விடாமுயற்சி செய்யவேண்டும். அவருடைய ஞானத்தில் கொஞ்சமாகிலும் நமக்கு இருக்குமேயானால், அவரது பெருமையான குணங்களைக் கண்டு, அவர் போகும் வழியே நாமும் செல்வதற்கு அஃதொரு அஸாதகமாயிருக்கும். மஹா புருஷர்களிடத்தில் பூரணமாயிருக்கிற குணாதிசயங்களை நம்மிடத்தில்அமைப்பெறுமாறு முயலவேண்டியது அவசியமென்று அறியுங்கள். மூர்க்கத்தனமாகவாவது அல்லது கோபமாகவாவது பேசாமல், பிறரிடத்தில் வெகு சாந்தமாய் நடந்துகொள்ள நாம் எவ்விதத்திலும் பிரையாசைப்படவேண்டும். அப்படி மூர்க்கமாகவோ அல்லது கோபமாகவோ பேசினால் என்னஎன்று அலக்ஷியமாய் இருந்துவிடக்கூடாது. எப்படி இக்கெட்டகுணங்கள் கொஞ்சமேனும் நம்மிடமிருந்தால், அவைகள் நாம் செல்லுகிற வழியைத் தடுக்குமோ, அப்படியே இவைகள் நம்மிடமில்லாமற் போனால், நாம் நடக்க முயல்கிற வழிக்கு மிக்க ஸாதகமாயிருக்குமல்லவா? நம்முடைய தினஸரி நடபடிக்கைகளில் நேரும் இத்தகைய அற்பக் குற்றங்கள்தான் நம் அபிவிருத்தியை மிகக் குறைத்துவிடுகின்றன. ஜலமுள்ள ஒரு பாத்திரத்தில் ஏதாவது ஒரு சிறுதுவாரம் இருந்தால், அத்துவாரத்தின் வழியாய்ச் சற்று நேரத்திற்குள் ஜலம் முழுவதும் கீழே போய்விடுவது போலவே, துர்க்குணங்களினால் நம்முடைய சீலமுழுவதும் கெட்டுப்போகுமல்லவா? கரையான்கள் எவ்வளவு சிறிய பிராணிகள்! அவைகளெல்லாம் ஒன்றுகூடி, ஒருகட்டை எவ்வளவு பெரிதாயிருந்தாலும் அதைப் பிரதிநிமிஷமும் கொஞ்சங்கொஞ்சமாக அரித்துக் கடைசியில் ஒன்றுமில்லாமல் செய்கிறதை எல்லோரும் பார்த்திருக்கிறோம். அச்சிறுஜந்துக்கள் சிறிது நேரத்தில் ஒன்றுகூடி ஒரு பெரிய புற்றையும் கட்டிவிடுகின்றன. அதுமாதிரியே நம் துர்க்குணங்களும் நற்குணங்களும் நம்மைத் தாழ்த்துவதற்கும் உயர்த்துவதற்கும் கூடும். ஆகையால் ஒவ்வொரு மெம்பரும் அவரைப் போலவே நடக்க முயல்வதுமன்றி நம்

ஞானம், அன்பு, இரக்கம் முதலிய நற்குணங்கள் கெட்ட குணங்களால் ஒழிந்து போகாதபடிக்கும் காத்துக்கொண்டு வருவது மிக அவசியமாகும். பெரிய விஷயங்களில் நாம் அரிய குணங்களைக் கைக்கொண்டு, கொடிய தோஷங்களை (பாபச் செயல்களை) மந உறுதியுடன் விலக்கிவிடக் கூடிய தீரர்களாயிருப்பினும், அதைப் பார்க்கிலும் அற்ப கார்யங்களிலேயே நாம் அதிக கவனமாயிருந்தல் வேண்டும். ஏனெனில் ஸதாகாலமும் அற்ப கார்யங்களுடனேயே நாம் போராட வேண்டியவர்கள். மகத்தான கார்யங்களோ வெகு அபூர்வமாகத் தான் ஸம்பவிக்கும்.

ஆகையால் நீங்கள் கவனிக்கவேண்டிய விஷயமொன்றுண்டு. ஜகத்குருவின் அவதார காலத்திற்குள் நீங்கள் செய்யவேண்டிய யத்நங்களுள், அவர் வருங்காலத்தில் அவரை யறிந்துகொள்ளும் சக்தியுடையவர்களாவதும் ஒன்றெனக்கருதுவீர்களாயின், அவரிடம் விளங்கும் நற்குணங்களை உங்களுடைய சீலத்திலும் அமையப் பெறும் பொருட்டு, இப்போது முதற்கொண்டே நீங்கள் இடையறாத விடாமுயற்சியுடன் யத்தனிக்கவேண்டும். அதனால் உங்கள் ஸ்வபாவத்தில் உள்ள அற்பக்குறைகளை வேரோடு களைதல் வேண்டும். ஏனெனில் நீங்கள் இதுவரை சேகரித்திருக்கும் அன்பும் ஞானமும் அற்பக் குறைகளாகிய துவாரங்களின் வழியாய் வீணாய் ஒழுகிப்போகின்றன. இந்நஷ்டத்தைக்கூட உணருகிறீர்களில்லை.

அதைர்யங் கொள்ளாதீர்கள். அதைர்யங் கொள்ளுதல், ரோம ராஜ்யத்தின் பூர்வீகர்கள் கருதிவந்தபடி, எல்லாக் குற்றங்களிலும் மிக இழிவானது. நமக்குள்ளிருக்கும் ஈசுவர சைதந்யம் எவ்வித இடையூறையும் விலக்கி, எவ்வித் தவறுகளையும் மேற்கொண்டு நம்மை ஸந்மார்க்கத்தில் உன்னத பதவியை யடைவதற்காளாக்கி விடுகின்றது என்பதில் சந்தேகம் வேண்டாம்.

ஆகையால் உங்களிடத்திலேயே முதலில் தைர்யங்கொள்ளுங்கள். ஏனெனில் உங்கள் ஹிருதயத்தில் வஸிக்கின்ற ஆத்மா, பரமாத்மாவின் ஒரு பொறியாகும். அப்படிப்பட்ட ஆத்மா துன்பங்கள் எவ்வளவு வந்தாலும் அவ்வளவையும் ஜயிக்கத்தக்க வல்லமையுடையது. மஹான்களிடத்திலும் சலியாத பக்தியை நாம் கொள்ளவேண்டும். ஏனெனில் ஈசுவரத் தன்மை அவர்களிடம் நம்மைப் பார்க்கிலும் அதிகமாகப் பிரகாசிக்கின்றது. கடைசியாக "மநுஷ்யனால் ஸாதிக்கக்கூடாத கார்யமொன்றுமில்லை. மநுஷ்யனே ஈசுவராம்சம் பொருந்தியவன்" என்னும் பரம இரஹஸ்யத்திலும் உறுதியான நம்பிக்கை வேண்டும். ஏனெனில் நமக்குள் வஸிக்கும் ஈசுவர சைதந்யம் பரமேசுவரனது பாதாரவிந்தங்களுக்கே நம்மைச் சேர்ப்பிக்கின்றதன்றோ!

R. சேஷாசாரி.

நன்மொழி.

பாராதி யண்டமெலாம் படர்காணற் சலம்போற்
பார்த்தனையே முடிவினின்று பாரெதுதா னின்ற
தாராலு மறியாத சத்தன்றோ அதுவாய்
அங்கிருநீ யெங்கிருந்தும் அதுவாவை கண்டாய்
பூராய மாகவுநீ மற்றொன்றை விரித்துப்
புலம்பாதே சஞ்சலமாய்ப் புத்திபைநாட் டாதே
ஓராதே ஒன்றையுநீ முன்னிலைவை யாதே
உள்ளபடி முடியுமெலாம் உள்ளபடி காணே.

ஸ்ரீ மருகுருதோத்திர சோடச கலாமாலை.

எழுசீர் ஆசிரியவிருத்தம்

மங்கள மிலங்கி யோங்கிடு மிமய
வரைமருங் கொளிருமோ ரமலத்
துங்கமார் வெள்ளி யம்பலப் பதியிற்
றொல்தவப் பயனெலாந் திரண்டு
சிங்கவா தனத்தி லமர்ந்துசின் முத்திரை
திகழ்ந்திடச் சீடர்சூழ்ந் தேற்றும்
புங்கவா வடியார் போற்றுமெய்ப் பொருளே
பூரண மருகுரு மணியே. (க)

பூரண பிரம சச்சிதா னந்தப்
பொருளதே போதக குருவாய்த்
தாரணி யுய்வான் வந்தத் துவமே
சாற்றுமெற் குளமனு வதனைப்
பூரணப் பொருளா யேற்றுவந் தன்பு
பொருந்திநல் லபயமு நல்கிக்
காரண மென்கண் ணுய்ந்திடா தருளாய்
கருத்தனே மருகுரு மணியே. (உ)

கருத்தனே யகர்த்த வன்னிதா கருத்த
வாண்டவா கணக்கில்பல் பிறப்பில்
வருத்தமுற் றடியேன் மயங்குத லுனது
மாண்புறு மருட்பெருக் கினுக்குப்
பொருத்தமோ சொல்லாய் பொய்யனு மென்னைப்
பூரண னுக்கினை யாயின்
அருத்தமா மன்னி தாகருத் துவமென்
றறையலா மருகுரு மணியே. (ங)

அன்னிய மில்லா வென்னையாட் கொள்ள
வளவிலா வருணிதி யிருந்தும்

என்னினை வுற்றுப் கொல்லெனை யொப்பா
ரில்லரோ விசைந்தனர் நின்பால்
அன்னவ ரைக்ய மானதெம் முறையோ
வாய்ந்துணர்ந் தன்புபூண் டடியேன்
பன்னிய வழக்கு மோர்ந்தருள் புரிவாய்
பரிசுத்த மருகுரு மணியே. (ச)

பரிசுத்த மனமும் பண்புறு தொண்டர்
பணிகளு மன்னவ ருறவைத்
தரிசித்து வாழுஞ் செல்வமு நல்கித்
தரணிகா மாதிக ளுடனே
விரிசித்தி கீர்த்தி புகழ்களை விரும்பா
வித்தக ரடைந்தசிற் சுகமே
புரிசித்தி யாவுஞ் சூழ்கவீற் றிருக்கும்
பொற்புறு மருகுரு மணியே. (ரு)

பொற்புறு மெண்ணெண் கலைகளி னெஞ்சம்
பொருந்திடா தறிவையோர்ந் தறிந்து
மற்பவெண் சித்தி யட்டயோ கங்க
ளனைத்தையு மருவருத் ததற
நற்பய னளிக்கு மைத்திரி யாதி
நான்குட னுங்குசா தனங்க
ளெற்கருள் புரியின் றடுப்பவ ருளரோ
வீசனே மருகுரு மணியே. (சு)

ஈசன்வே றியாம்வே றென்றிரு மாக்கு
மியல்பின ரினமகன் றகண்ட
பூசனை புரியுந் தொண்டர்கட் கன்பு
பூண்டவர் களிக்கவென் மனத்தில்
நேசமுற் றன்னோ ரருளிய ஞேய
நிலையையா னம்பிமுற் சனன
வாசனை யவற்று ளல்லவை யகற்றும்
வசமருள் மருகுரு மணியே. (எ)

வரங்கள்பற் பலவா நின்புறத் துள்ள
வலிமையை யுணர்ந்தமெய் யன்பர்
குரங்கெனக் குதிக்கு நெஞ்சமு மொருவிக்
குரூரமெய் வருந்திநின் மருங்கிற்
றிரம்பெற விருந்த சீரையு முணராத்
தீயபுந் தியிற்சிறந் தோங்குங்
கரங்குநோர் மனத்த ராயினுங் காக்கக்
கடனுள மருகுரு மணியே. (அ)

கடந்தவர் கருதும் பெரியநின் கடனென்
கடந்துள பற்பல சனனந்
தொடர்ந்துநீ யென்முன் றொன்றுமக் காலந்
தொக்குட லாவியும் பொருளு
மடர்ந்தென திடத்தே யங்கையி லேற்று
யற்புத வதற்குநீ சாட்சி
படர்ந்தவெவ் வினையும் பார்வையா லோட்டும்
பாவக மருகுரு மணியே. (கூ)

சாட்சியுண் டனந்தஞ் சிற்சத்தி சாட்சி
சாமவே தமுமொரு சாட்சி
சாட்சியான் அடியார் சாட்சியா தலினுற்
சாமியென் புறத்துள நீதி
சூட்சிமேற் கூறுஞ் சிறியனிவ் வெளிய
தொண்டனென் றுன்னியாட் கொண்டு
மாட்சியுற் றுய்ந்த வடியர்பாற் கூட்டும்
வாழ்வருள் மருகுரு மணியே. (ம)

அருளுடை யானென் றறைதரு மறைக
ளாதியு மன்புசீர் சாலத்
தெருளுடை யாரு முரைத்ததை வினவிச்
சிந்தையிற் களிப்பெழுந் தெனது
மருளுடைந் தறிதற் கரியசிற் சுகத்தின்
வாழ்க்கையை யடைந்துய வெல்லாப்

பொருளுடை யாய்நீ யென்றுவக் தனனுற்
புரிந்திடாய் மருகுரு மணியே. (மக)

பாலனுக் காகப் பாற்கட லீந்த
பண்பையும் பக்தனைப் புரக்கக்
காலனைக் காய்ந்த கருணையு மாதர்
கருப்பையுட் கட்டுண்டு கிடந்த
பாலனை யூட்டி யீர்த்தவல் லபமும்
பகர்ந்தசொற் சுவையெலா மறந்த
பாலனைத் தேற்றி யாளவல் லாயோ
மாசிலா மருகுரு மணியே. (மஉ)

மாதவப் பேற்றை யடைந்தநின் றொண்டர்
மார்க்கத்தை யடைந்துயா தந்தோ
பாதகச் செயற்கே யுறைவிட மான
பாவைய ராதிமோ கத்திற்
சாதகத் தொழில்செய் சழக்கரைக் கூடித்
தளர்ந்தவத் தருணத்தில் வந்து
போதனை புகட்டிப் புனிதனு வமைத்த
புண்ணியா மருகுரு மணியே. (மங)

புண்ணிய பாவ மின்னதென் றுணராப்
புல்லரைப் போல்பல பிறப்பிற்
பண்ணிய பாவங்க ளெண்ணரி ததனைப்
பரிகரித் தாந்தவ முயற்சி
யெண்ணியான் றுணியின் மனமிணங் காம
விடர்ப்படும் பொழுதிவ னுற்றுக்
கண்ணினு திகளாற் றீக்கைகற் பித்த
கருணையே மருகுரு மணியே. (மச)

கற்பனை தந்தா யன்னையாம் பரம
காரண குருவடி வாகப்

பொற்புற வமைந்த புண்ணியப் பேற்றைப்
புகழ்வனோ வொவ்வொரு காலஞ்
சற்குரு மணியாத் தோன்றியாட் கொண்ட
தன்மையைப் புகழ்வனோ வின்னுள்
சற்ஜன ருறவைத் தந்ததைப் புகழத்
தக்கனோ மருகுரு மணியே. (௰௫)

தக்கநா னுணர்தற் கேற்றபுத் திகளோ
சாலவு மிலையிந்தக் காய
மிக்கணத் திருந்த தினிவருங் கணத்தி
லிருக்குமோ மரிக்குமோ வறியேன்
பொக்கமே தொழிலா யுளவெனைப் புரந்து
பூரண வாழ்வையு மளிப்பாய்
சக்கரன் முதலோ ரேற்றுமங் களவென்
சாமியே மருகுரு மணியே.

முற்றும்.

ஓம் தத் ஸத்

M. வேதநாயகஸ்வாமிகள்,
தக்ஷிணாமூர்த்தி ஆச்சிரமம்,
சிந்து பூந்துறை.

நன்மொழி.

சற்குணம் வாய்மை தயாவிவேகந் தண்மை
சற்குரு பாதமே சாயைபோ னீங்காமே
சிற்பர ஞானந் தெளியத் தெளிவோர்த
லற்புத மேதோன்ற லாகுஞ் சற்சீடனே.

ஆசை ஒழிமின்.

நாம் அநுஷ்டிக்கவேண்டிய ஒழுக்கநெறிகளை எப்படி நம்முடைய நாட்டில் மஹரிஷிகள் வரையறைசெய்து ஸம்ஸ்கிருத பாஷையில் தர்மசூத்திரங்களாக ஏற்படுத்திவைத்திருக்கிறார்களோ, அப்படியே தேசாந்தரங்களிலும்காலாந்தரங்களிலுமிருந்த அநேக ஸித்தபுருஷர்கள் வேறுபாஷைகளிலும் அவ்விதமான நூல்களை இயற்றி வைத்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட பிராசீன கிரந்தங்களில் "Light on the path" என்பது ஒன்று. அது இந்தப் பத்திரிகையின் முன் பத்திராதிபராயிருந்து காலஞ்சென்ற பிரஹ்மஸ்ரீ ப. நாராயணஐயரவர்களால் "சன்மார்க்க தீபம்" என்னும் பெயருடன் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. அதில் பல அருமையான ஒழுக்கமுறைகள் சிறு சூத்திரங்கள் ரூபமாக வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளில் "ஆசை ஒழிமின்'' என்னும் மேலேகண்ட வாக்கியமானது முதலாவது சூத்திரமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆசையாவது என்ன, அதை ஏன் ஒழிக்கவேண்டும், அதை ஒழிப்பதென்றால் எப்படி என்பதைப்பற்றிச் சுருக்கமாக விசாரிப்போம்.

ஒரு பிராணி, பொருள், பதவி முதலான ஏதாவது ஒரு ஸம்பத்தை நாம் அடையவேண்டும் என்று கொள்ளும் விருப்பத்துக்கு ஆசை என்று பெயர். அதுதான் லௌகிகமான விஷயங்களில் நம்மைப் பிரவிர்த்திக்கும்படி செய்கிறது. அப்படிப்பட்ட பிரவிர்த்தியினால் நாம் சுகதுக்கங்களை அநுபவிக்கவும், காரியம் இன்னது அகாரியம் இன்னது என்ற விவேகத்தை அடையவும்இடம் உண்டாகிறது.

அப்படியானால் ஆசையை ஏன் ஒழிக்கவேண்டும்என்றால்,ஆசையால் தூண்டப்பட்டு ஸ்வயாயத்தைக்கருதிநாம்

விஷயங்களில் பிரவிர்த்திக்கிறேம். நம்முடைய ஆசை நிறைவேறுமல் போனல் நமக்குக் கோபம் உண்டாகிறது. நாம் ஆசைப்படும் பொருளை நம்மிலும் அதிகமாக உடைய வர்களைக் கண்டால் நமக்கும் பொறுமை உண்டாகிறது. நம்மைக் காட்டிலும் குறைவாயுள்ளவர்களைக் கண்டு நமக் குக் கர்வமும் மதமும் உண்டாகிறது. நாம் ஆசைப்பட்ட பொருள் அழிந்துபோனல் நமக்குத்துக்கம் உண்டாகிறது. நாம் ஆசைப்பட்ட பொருள் கிடைத்தாலும் அத்துடன் திருப்தி அடையாமல் இன்னும் வேண்டும் என்ற பேராசை உண்டாகிறது. இப்படிப் பலவாறுகக் குரோதம், லோபம், மோஹம், மதம், மாத்ஸர்யம் முதலானவைகளுக்கு ஆளாகி அவைகளால்விளையும்துன்பங்களில் அகப்பட்டு அவதிப்படுகி றேம்அப்படிப்பட்டதுன்பங்களுக்குக்காரணம்நம்முடைய ஆசையேதவிர வேறில்லை. ஆகையால் எவ்விதமான துன்ப ங்களுக்கும் உள்ளாகாமல் நாம் நிரந்தரமான ஆனந்தத் தையே அடைய வேண்டுமானல் ஆசையை ஒழித்தாலன்றி வேறு எந்த வழியாலும் ஸாத்தியமாகாது. இந்த உண்மை யைத் தான் திருக்குறளில்

"இன்பம் இடையருு தீண்டும் அவாவென்றும்
துன்பத்துட் டுன்பங்கெடின்" என்று சொல்லப்பட் டிருக்கிறது.

ஆசையை ஒழிப்பதென்றுல் எப்படி? எல்லாவிதமான பிரவிர்த்திகளையும் விட்டு அசேதன வஸ்துக்களைப் போல் ஒரு வேலையும் செய்யாமலிருப்பது என்று கருத்தல்ல. அப்படிக்கிருந்தால் வித்துக்குள் விருக்ஷம் போல நமக்குள் மறைந்திருக்கும் குணங்களும் சக்திகளும் விகாஸமடைவ தும், மேன் மேலும் நாம் உயர் நலம் அமைந்து ஈசுவர ஸா யுஜ்யம் பெறுவதும் இயலாது. ஆகையால் ஆசையை ஒழி

ப்பதென்றுல் ஸ்வயநயத்தை லக்ஷ்யமாகக் கொண்ட ஆசை களை மட்டும் விட்டு உலக நன்மையை லக்ஷ்யமாகக் கொ ண்ட காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும் என்பது கருத்து.

அந்தக் கருத்தையே மேற்கூறிய முதலாவது சூத்திர த்தின் விரியுரையாகக் கொள்ளத்தக்க நான்காவது சூத்தி ரத்தில் "But work as those work who are ambitious" என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது "ஆனல் ஆசை பிடித்தவர்கள் ஸ்வயநயத்தைக் கருதி எவ்வளவு ஊக்கத்து டனும் உத்ஸாஹமாகவும் வேலைகளைச் செய்கிறர்களோ அவ்வளவு ஊக்கத்துடனும் உத்ஸாகமாகவும் வேலைகளைச் செய்யுங்கள்" என்பதாம்.

ஆகையால் அஹங்கையும் மமதையும் அற்று வைரா க்கியத்தை அடைந்த விவேகிகளும் கூட நமக்கு ஆக வே ண்டிய தொன்றுமில்லையென்று நினைத்து உதாஸீனர்களா யிருக்கலாகாது. தங்களைக் காட்டிலும் கீழ்ப்பட்டவர்க ளுக்கு உபகாரமாகத் தங்களுடைய உடைமைகளைத் தங் களால் இயன்ற மட்டும் உபயோகப்படுத்த வேண்டும்.

ஈசுவரன் ஒரு வெள்ளம் போலும், ஆசை ஒழித்தவர் கள் அந்த வெள்ளத்து நீரைத் தேவையான நிலங்களுக்கு ப்பாய்ச்சும் கால்வாய்கள் போலும். கால்வாயானதுமேலி ருந்து வந்த ஜலத்தைத் தன்னிடம் நிறுத்திக் கொள்ளா மல் கீழே உள்ள நிலங்களுக்கு அனுப்பி விடுகிறது. அப்ப டிச் செய்வதனல் அந்தக் கால்வாய்க்கு மேலிருந்து புதிய ஜலம் வந்து கொண்டே யிருக்கிறது.

அப்படிக்கில்லாமல் அந்தக்கால் வாயானது தனக்கு க்கிடைத்த ஜலத்தைக் கீழே போகவிடாமல் தன்னிடம் அடைத்துக்கொண்டால் உடனே ஜலம் தேங்கிவிடுகிறது. அந்தக்கால்வாய்க்கு மேலிருந்து புது ஜலம் வருகிறதில்லை,

அடைபடாத வேறு கால்வாய்கள் வழியே போய்விடுகிறது அதனிடம் தேங்கின ஜலமும் இருக்க இருக்கக் கெட்டுப் போகிறது.

அதுபோல நம்முடைய அறிவையும் அன்பையும் பொருளையும் சக்திகளையும் நம்மிலும் தாழ்ந்தவர்களுக்கு அர்ப்பணம் செய்து உதவி புரிந்தோமானால் மேன்மேலும் அறிவும் அன்பும் பொருளும் சக்திகளும் கிடைக்கப்பெறுவோம். அவைகளைக் கொண்டு மேன்மேலும் உலக நன்மையை நாடி உழைக்க நமக்கு யோக்கியதை உண்டாகும்.

ஆகையால் நாம் ஸ்வநயத்தைத் தேடும் ஆசைகளை ஒழித்து உலகத்தின் யோக க்ஷேமத்தையே நம்முடைய யோக க்ஷேமமாகக் கொண்டு வேலைகளைச் செய்யவேண்டும்.

இதே தத்துவத்தைத்தான் பகவத் கீதை 3-வது அத்தியாயத்தில்.

"ஸக்தா: கர்மண்யவித்வாம்ஸோ யதா குர்வந்தி பாரத।
குர்யாத்வித்வாம்ஸ்ததாஸக்த: சிகீர்ஷுர்லோகஸங்க்ர
ஹம் ॥

அதாவது" எப்படி அவிவேகிகள் ஆசையுடன் வேலைகளைச் செய்கிறார்களோ, அப்படியே விவேகிகளும் செய்யவேண்டியது. ஆனால் ஆசையை ஒழித்து உலக நன்மையைக் கருதிச் செய்யவேண்டியது" என்று அர்ஜுனமஹாராஜனுக்கு ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானால் உபதேசிக்கப்பட்டது.

வி. விசுவநாதையர், B. A., B. L.,

சமாசாரம்.

வெண்டாமரை நாட் கொண்டாட்டம்:—1915௵ மேமீ 8௳யில் வெண்டாமரை நாள், வழக்கப்படி மதுரையில் விமர்சையாய்க் கொண்டாடப்பட்டது. மாலை 3மணி முதல் சாயங்காலம் 6 மணி வரை சுமார் 400 ஏழைகளுக்குப் பசியாற, அன்னமளிக்கப்பட்டது. 6-30 மணி முதல் 8-மணி வரை சில மெம்பர்களும் வைதீகர்கள்சிலரும் சேர்ந்துமுதலில்உபநிஷத்தும் தக்ஷிணாமூர்த்தி ஸ்தோத்ரமும் ஒருங்கே பாராயணம் செய்த பிறகு, பகவத்கீதை, ஸர் எட்வின் ஆர்னல்ட் என்பவர் ஆங்கிலத்தில் எழுதிய புத்தசரித்ரம், பைபில்ஜைனஸூத்ரம். ஸெண்ட் அவெஸ்டா, தேவாரம், தாயுமானவர் பாடல். திருவாய்மொழி இவைகளும் பலரால் படிக்கப்பட்டன. அன்று இம்மந்திரத்தில் நடந்த உற்சவமானது வந்திருந்த பல அய்யர்களுக்கும் மன எழுச்சியையும், பக்தியையும், உற்சாஹத்தையும் கொடுத்தது. பள்ளிக்கூடத்து மாணக்கர் ஒருவர் ஸ்ரீஹெலி நாம்பான் அம்மையாரைப்பற்றி ஆங்கிலத்தில் பாசுரம் ஒன்று கவநம் செய்து படித்தனர். கடைசியாக பிரஸிடெண்டு மக-ள-ா-ஸ்ரீ அ. ரங்கஸ்வாமி ஐயரவர்கள், நமது பிரஹ்மஞான ஸபை உலக விகாஸத்தை எவ்விதம் த்வரிதப்படுத்துகின்றது என்பதையும், இத்தகைய மாட்சியை யுடைய மஹாஸங்கம் ஏற்படுத்திய மஹான்களின் சிஷ்யையாகிய ஸ்ரீஹெலிநாம்பானம்மையாரின் ஞாபகார்த்தம் நாம் கொள்ளவேண்டிய கடமையையும் கன் கெடுத்துரைத்தார். (மதுரை)

ஆத்தங்குடி பிரஹ்மஞான சபையில் 1915-௵ மேமீ 8௳ மாலை 5மணி முதல் 7மணி வரை சுமார் நானூறு ஏழைகளுக்கதிகமாக அன்னமளிக்கப்பட்டது. இரவு 8முதல் 9-மணிவரை ஷை சங்கத்து மெம்பர்களால் மாது ஸ்ரீஹெலிநாம்பான் அம்மையார் சரிதமும், பகவான் கௌதம புத்தர் சரிதமும், பகவத் கீதையில் 16வது அத்தியாயமும் படிக்கப்பட்டது. தற்சமயம் ஷை சபையில் அம்மையாரவர்களின் ஞாபகார்த்தமாய் வெண்டாமரைகள் பல விடத்தும் விளங்கின. (ஆத்தங்குடி).

பொன்னாச்சி லாட்ஜில் 8—5—15-ல் வெண்தாமரை மஹோற்சவம்:—வெகு விமரிசையாய் கொண்டாடப்பட்டது. அன்றைய தினத்தில் சுமார் 1000 ஏழைகளுக்கு மேல் அன்னமளிக்கப்பட்டது. அநேக மெம்பர்களும் அபிமானிகளும் அவ்விடத்தில் அநேக பணிவிடைகளைச் செய்தனர். சாயந்திரம் 7-மணிக்குதியாசபிகல் ஹாலில் மெம்பர்களும் அபிமானிகளும் மகாஜனங்களும் கூடினர்கள். மாதா ஸ்ரீ. ஹெலினாம்பாளின் சரித்திரத்தை முதலில் சொல்லிவிட்டு பகவத்கீதை 12அத்தியாயத்தை லாட்ஜ் சிக்ரிடெரி வெங்கிடாச்சாரியார் படித்து தமிழில் சொன்னர். Light of Asia வில் Mr. திருநீலகண்டம் பிள்ளை அவர்களாலும் உள்ளூர்ப் பாடசாலைத்தலைமை உபாத்யாயர்அவர்களாலும் சிலசில பாகங்கள் படிக்கப்பட்டதை அன்றையதினத்தில் சகல காரியங்களும் மிகுந்த சிரத்தையுடனும்பக்தியுடனும் எல்லாராலும் நடத்தப்பட்டன. அதற்காகமெம்பர்களுக்கும் அபிமானிகளும்லாட்ஜ் சிக்ரிடெரி தன் மனப்பூர்வமான வந்தனத்தைச் செலுத்துகிறர். (பொள்ளாச்சி)

——

இங்கே லாட்ஜு மீட்டிங்குகள் பிரதி வியாழக்கிழமை ஞாயிற்றுக்கிழமை ஆகவாரம் இரண்டுமுறைகள் ஒருவாறு உபயோககரமாய் நடந்து வருகின்றன. சென்றமீ இங்கே வில்லேஜ் பஞ்சாயத்து ஏற்பட்டு நடைபெறுகிறது. இம்மாதம் மூன்ரும் தேதி முதல் T. S. எலிமெண்டரி பெண்பாடசாலை யொன்றுதிறக்கப்பட்டிருக்கிறது. நேற்று நமது "வெண்டாமரை"த் திருவிழாகொண்டாடப் பெற்றது. சிறுவர்களும் வயோதியர்களுமா யுள்ள சுமார் இருநூறு தாழ்ந்த வகுப்பு ஏழைகட்கு அன்னமளிக்கப் பட்டது, எலிமெண்டரி பாடசாலைப்பிள்ளைகளுக்கு சிற்றுணவு அளித்து உற்சாக மூட்டப்பெற்றது (மேலக்கடம்பூர்)

——

மாதா ஸ்ரீபிளாவட்ஸ்கி அம்மையவர்கள் மண்ணுலகில்ஸ்தூல சரீரத்தை நீத்து விண்ணுலகுக் கேகிய தினமாகிய வெண்டாமரைத்திருநாள், நாளது 1915-ளு மேமீ 8-ம்உ அன்று பெரியகுளம் பிரஹ்மஞ்ஞான மந்திரத்தில் ஷை சபையோர்களால் வெகுவிமரிசையாகக் கொண்டாடப்பட்டது. (யோகி சுந்தராஜம்.)

——

சிறுவர்க்குரிய விஷயம்.

வாக்களித்தலை மிகச் சிரத்தையுடன் நிறைவேற்றவேண்டும்.*

அன்புள்ள ஸ்வர்ண மணிகளே!

ஒரு நாள் இராமன் மிகக் கவலைகொண்டிருந்தான். ஏனெனில் தன் ஸ்நேகிதர் ஒருவருக்கு வாக்குத் தத்தமொன்று செய்துவிட்டு, அதன்படி நடக்காமலிருந்தான். இராமனையோ, அடிக்கடி அவன் தாயார், எச்சரித்திருக்கிறன். "நாம் செய்வதாக ஒப்புக்கொள்ளும் கார்யங்கள் எல்லாவற்றையும் அவசியம் செய்தே தீரவேண்டும். நம்முடைய வாக்குத் தத்தங்களில் நாம் மிகச் சிரத்தை வைக்கவேண்டும்." என்று திரும்பத் திரும்ப அவனுக்கு புத்திமதி சொல்லியிருக்கிறள். நம்முடைய வாக்குத் தத்தங்கள், ஒரு காசுச் சர்க்கரைமிட்டாய் மாதிரி, அரை நிமிஷத்திற்குள் உடைபலாகாது. "இவன்மேல் நம்பிக்கைவைத்தல் தகாது" என்று பிறர் எண்ணுவதைக் காட்டிலும், ஒருவனுக்கு இழிவான அவமானம் வேறு வேண்டாம். ஒருதரம் ஒன்று செய்வதாக ஒப்புக்கொண்டோமாயின், அதை எப்பாடுபட்டாயினும் செய்து முடிக்கவேண்டும். யோசனையில்லாமல் ஒருபோதும் வாக்களிக்கலாகாது. அப்படி வாக்களித்தோமானல், அதைச் செய்து முடிப்பதில் தவறலாகாது. அறிவீனத்தால் அல்லது கோபம், துவேஷத்தால் தீய கார்யங்களைச் செய்வதாக நாம் தீர்மானித்து, பிறகு அவை குற்றமென்று உணருவோமானல் மட்டும் அம்மாதிரி வாக்குத் தத்தங்களை நிறைவேற்றுமல் ஒழிக்கவேண்டும்.

---

* ஸ்வர்ண மணிகளுக்கு என்று ஏற்பட்டு ஆங்கில பாஷையில் நியூஸிலண்டு தேசத்தில் நடைபெறுகிற லோடஸ் பட்ஸ் ஜர்னல் என்னும் பத்திரிகையினின்று எடுத்தெழுதப் பட்டது.

ஆனால், நம்முடைய வாக்குத் தத்தங்களைக்கொண்டு செலுத்த இயலாமல் அசௌகர்யங்கள் நேரும்போது, பிறர் நம்மை நம்பி, அவர்கள் அசௌகர்யத்தையும் அதிருப்தியையும் அடையாவண்ணம், அவர்களுக்கு நம் இயலாமையைத் தெரிவிக்கவேண்டும். இதை அநேகர் முக்கியமென உணருகிறார்களில்லை; சொன்னபடி செய்யத் தவறுவோமானால், நாம் நற்குணசீலம் அடைந்தவர்களல்லர் என்பதும் நிச்சயமாகின்றது.

வீடொன்று கட்டப்படவேண்டுமானால், கொற்றன் முதலில்வந்து இந்த தினத்திற்குள் இன்ன மாதிரிப் பிரகாரம், இவ்வளவு தொகைக்குள் கட்டிடத்தை முடித்துக் கொடுப்பதாக ஒப்புக்கொள்ளுகிறான். ஒப்பந்தப்படி வேலையை முடித்துக் கொடுத்து பிறகு அவன் பணம் பெற்றுக் கொள்ளுகிறான். சொந்தக்காரரும் கொற்றனும், இருவருள் ஒருவரும் பிறழாதபடி ஒப்பந்தப் பத்திரம் ஒன்று எழுதி, அதில் இருவரும் கையெழுத்துப் போடுகிறார்கள், இதில் பிறழுபவர்களை சர்க்கார் அதிகாரிகள் தண்டிப்பார்கள். சட்டத்தின் பிரகாரம் ஒப்பந்தத்தினின்று விலகுதல் உதவாது.

முற்றிலும் நாணயக்காரர்களான உத்தமர்கள், சர்க்கார்ச் சட்டத்தின் நிர்ப்பந்தம் இல்லாதபோதுங்கூட, தாம் கொடுத்த வாக்கிற்கு இரண்டாக நடக்கமாட்டார்கள். உண்மையான தைர்யமுள்ள பையனாகட்டும் பெண்ணாகட்டும் தம் வாக்கை நிறைவேற்றாமலிரார். இவ்விதந் தவறுவது மிக அவமானமாகும். ஓரூரில் ஒரு பெண் இருந்தாள். அவள் தமையனார் தம் சொந்த ஊரை விட்டு அயலூருக்குப் போய் அங்கேயுள்ள பள்ளிக்கூடம் ஒன்றில் படித்து வந்தார். அவர் அயலூருக்குப்பிரயாணமாகு முன் அச்சிறு பெண் தன்வீட்டு சமாசாரங்களைக் கிரமமாய் வாராவாரம் தன் அண்ணனுக்குக் கடிதமெழுதித் தெரிவித்து

வருவதாயும், அவர் எழுதும் கடிதங்களுக்கும் உடனுக்குடன் பதில் அனுப்புவதாயும் ஒப்புக்கொண்டாள். பிறகு அவ்வாக்குத் தத்தத்தின்படியும் நடந்தாள். அவளுடைய தமையனாருக்கும் அவளிடம் அளவிறந்த ஸந்தோஷம் ஏற்பட்டது. இதைப்படிக்கும் ஒவ்வொருவரும் எவ்வளவு இலகுவாய் வாக்களிக்கிறார்களோ, அதைவிட இலகுவாய் அதைச்செய்து முடிக்கவேண்டும். சில வேளைகளில் வாக்குத் தத்தம் செய்வோர்கள் மறதியால் நிறைவேற்றத் தவறுகிறார்கள். ஆனால் யாவருக்கு வாக்குக் கொடுத்தோமோ அவர்கள் மறவாமல் எதிர் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கடைசியாக மறதியினால் ஸ்நேஹம் போய், மனஸ்தாபம் உண்டாகிறது. இவ்வித மறதி ஏற்படாதபடி நாம் பிறருக்கு நிறைவேற்றவேண்டிய வாக்குத் தத்தங்களைக் கடிதத்தில் எழுதிக் குறித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

நீங்கள் யாராவது செய்தவாக்குத் தத்தங்களை நிறைவேற்றாமலிருக்கிறீர்களா? அல்லது யாருக்காவது கடிதமெழுதவேண்டியிருக்கிறதா? அப்படியிருக்குமானால் உடனே அக்கார்யங்களைச் செய்துவிட்டு, தாமஸத்தை மன்னிக்கும்படியும் கேட்டுக்கொள்ளுங்கள். இவ்விதச் சிறுகாரியங்களிலெல்லாம் நாம் ஒழுங்காயிருந்தால்தான் நம்முடைய சீலம் விருத்தியடைந்து, பெரிய காரியங்களிலும் நாம் தவறாதவர்களாயிருப்போம்.

இப்போது ஐரோப்பாவில் கோரமான யுத்தம் நடக்கின்றதே காரணமென்ன? ஜெர்மனி தேசத்தார் பெல்ஜியம் தேசத்தாரைக் காப்பாற்றுவதாகச் சொன்ன வாக்குத் தத்தத்தை மீறியதனாலல்லவா? இதனால் நேரும் கொடிய உயிர்ச் சேதங்களுக்கு அளவு சங்கியை யுண்டோ! அந்தோ, பரிதாபம்!

நம்முடைய ஸ்வர்ணமணி மாலைச் சங்கத்துச் சிறுவர்கள், சிறுமிகள் பலர் தம் அப்ளிகேஷன் கார்டுகளில் வாக்களித்திருக்கின்றதைச் சற்று நினைத்துப் பார்க்கக் கடவர். அவர்கள் நிறைவேற்ற வேண்டிய வாக்குத் தத்தங்கள் எல்லாம் இப்பத்திரிகையின் அட்டையில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன.

அவைகளில் முதன்மையானது, ஸ்வர்ணமணியாலைச் சங்கத்தின் உறுதிமொழியாகிய நான்கு, வசனங்களையும் திரும்பத் திரும்ப நம் மநத்தில் ஞாபகமூட்டிக்கொள்ளும் பொருட்டு பிரதி காலையிலும் படித்துவரவேண்டும். எல்லா உயிர்ப்பிராணிகளிடத்தும் இரக்கம் கொள்வதும் மெலியார்க்குபரோபகாரம் செய்வதும், எப்போதும்நல்லஎண்ணங்களையும், நல்ல வார்த்தைகளையும், கார்யங்களையுமே பின்பற்றுவதும், மற்றைய ஸ்வர்ணமணிகளும் உறுதியுள்ளவர்களாக விருக்கவேண்டும் என்று வேண்டிக்கொள்வதுமே ஸ்வர்ணமணிகள் நிறைவேற்றவேண்டிய இரண்டாவது வாக்குத்தத்தம்.

ஆகையால் ஒவ்வொரு ஸ்வர்ணமணியும் இவ்வாக்குத் தத்தங்களை உண்மையாய்க் கொண்டுசெலுத்துவார்களென்று நம்புகிறேன். அப்போதுதான் நமக்கும் பிறருக்கும் சந்தோஷமும் சுகமும் ஏற்படும்

வஸந்தானந்தன்.

தியானக்கிரம விஷயம்.

ஏப்ரல் மாசம்.

10. மேன் மார்க்கத்தில் செல்ல இச்சிப்பவன், ஒவ்வொரு காரியத்தையும் தனக்குத்தானே ஆலோசித்து நிதானிக்கப் பயிலவேண்டும்; ஏனென்றால். இவ்வுலகத்திலுள்ள பெருங் கெடுதிகளிலும், பந்தங்களிலும் மித்தியாசாரமொன்று மிகக் கொடியது. அதினின்று உன்னை நீ முழுதும் விடுவித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

11. மற்றவர்களைப் பற்றி உன் அபிப்பிராயம் உண்மையானதாக விருக்கவேண்டும். அவர்கள் விஷயமாய் உனக்குத் தெரியாத சங்கதிகளில் நீ அபிப்பிராயங்கொள்ளக் கூடாது. அவர்களெப்பொழுதும் உன்னைக்குறித்து நினைத்துக் கொண்டிருப்பதாக நீ சங்கியாதே.

12. யாரேனுமொருவன் உன்னிடத்தில் கோபமாய்ப் பேசினால் "எனக்கு அவன் விரோதி, எனக்குக் கெடுதி செய்ய விரும்புகிறான்" என்று நினையாதே. அநேகமாய் வேறு யாராவதொருவன், அல்லது வேறு ஏதாவது ஒரு விஷயம் அவனைக் கோபமூட்டியிருக்கலாம். நீ அவனுக் கெதிர்ப்பட்ட காரணத்தினால் அக்கோபத்தை உன்னிடம் அவன் காட்டலாம். அவனுடைய செய்கை மூடத்தனம்.கோபம் எப்பொழுதும் மூடத்தனம் தானே; ஆகையினால் அவனைப் பற்றி நீ அசத்தியமாய் நினைக்கவேண்டாம்.

13. சிஷ்யன் குருநாதனோடு ஒருமைப்பட்டவன்; அவன் தனதெண்ணத்தை குருநாதனெண்ணத்தோடு,சேர்த்து மாத்திரம் பார்க்கவேண்டியது, அது ஒரு மைப்பட்டதா படாததா என்பது உடனே தெரியும். ஒரு மைப்படாவிடில், அவ்வெண்ணம் தப்பெண்ணம். அவன் அதை

உடனே மாற்றிக் கொள்கிறன். ஏனெனில் சர்வக்ஞதையால் அவரது எண்ணம் குற்றமற்றது.

14. அடிக்கடி உன் எண்ணங்களை நிதானித்துப் பார். "குருநாதன் இதைக் குறித்து என்ன நினைப்பார், இவ்வித சந்தர்ப்பங்களில் அவர் என்ன சொல்வார், செய்வர் என்ற விதமாயாலோசிக்க வேண்டும். எதை குருநாதன் செய்யமாட்டார், சொல்லமாட்டார், நினைக்கமாட்டார் என்று நீ நினைக்கிறயோ, அதை நீ எப்பொழுதும் செய்யவும் கூடாது, சொல்லவும் கூடாது, நினைக்கவும் கூடாது.

15. அநித்தியத்தினின்று நித்தியத்திற்கு வழி காட்டும்.

அந்தகாரத்தினின்று பிரகாசத்துக்கு வழி நடத்தும்.

மரணத்தினின்று தப்புவித்து அமிருதத்துவத்திற்குக் கொண்டு சேர்ப்பியும்.

16. இவ்விரண்டையும் (நித்யத்தையும் அநித்யத்தையும்) பகுத்தறியும் வரை, ஈசுவரன் வழியே நிற்காதவர்களாகிறர்கள். ஆகையால் மேற் சொல்லிய பகுத்தறிவே முதற்படி.

17. இது நீதி, இது அநீதி யென்றறிவது பிரயாசமில்லை. ஏனெனில் குருநாதனைப் பின்பற்ற விரும்புமவர்கள், எது எப்படி நேரிட்டாலும் நீதி வழியே செல்ல முன்னமேயே தீர்மானித்தவர்களாவார்கள்.

18. குப்த வித்தையில் நீதிக்கும் அநீதிக்கும் மத்தியில் யாதொரு படியும் ஏற்படவில்லை. நீதி எதுவோ அது உன்னால் எவ்வகையிலும் செய்யப்படவேண்டும். அநீதி எதுவோ, அது உன்னால் எவ்வகையிலும் தவிர்க்கப்பட

வேண்டும். இவ்விஷயத்தில் அறியாதவர்கள் என்ன நினைப்பினும், என்ன சொல்லினும், அவர்களுடைய அபிப்பிராயம் கவனிக்கத் தக்கதில்லை.

19. முக்யமிது, அமுக்யமிது, என்பதை நீ தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். அநீதியை ஒழித்து நீதி தவருது நடப்பதில் நீ மலைபோல் உறுதியாய் நில். எப்போதும் அற்ப விஷயங்களில் நீ இதரர்களுக்கு இணங்கியே நட.

20. ஈசுவர நியதியின் குப்தமான விதிகளை நீ ஆழ்ந்து ஆராய்ந்து தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். நீ அவைகளை யறிந்துகொண்டு, அவைகளுக் கேற்ப உனது வாழ்நாட்களை, உனது விவேகத்தையும் அநுபவ ஞானத்தையும் கொண்டு ஒழுங்காக்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

21. ஈசுவர சைதந்யம் உன்னிடத்தும் உன் சகோதரனிடத்தும் பொதுவாயிருப்பதால், அதன் வழியே அவனுக்கு நீ உதவலாம், அச்சைதந்யத்தை அவனிடத்து மலரச் செய்வதன் மூலமாய், அவனுக்குதவி அவனைக் குற்றத்தினின்று விடுவிப்பாய்.

22. உனது சரீரங்களையே நீ (ஆத்மா) என்று தவறி எண்ணுதே. ஸ்தூல, ஸூக்ஷ்ம, காரண சரீரங்கள் நீ அல்ல. அவைகளில் ஒவ்வொன்றும் தனக்கு வேண்டியதைப் பெறுதற் பொருட்டே, நீ (ஆத்மா) என நடிக்கும். ஆனல் நீ அவைகளல்ல வென்று அறிய வேண்டும். நீ அவைகளின் யஜமானன்.

23. உன் சரீரம் ஒன்றை விரும்புகையில் உனக்கு அது யதார்த்தமாய்த் தேவையா என்று நின்று நிதானி. ஏனெனில் நீ ஈசுவரனே. ஈசுவர ஸங்கல்பம் போலவேதான் நீயும் இச்சிப்பா யென்றுலும், உனக்குள்ளிருக்கும் ஈசுவ

ரனை நீ அறிய, உனக்குள்ளேயே அந்தர் முகப்பட்டு, அவரது சப்தத்தை உற்றுக் கேள். அது உனது தொனியே தான்.

24. உன் காமசரீரம் அதற்குரிய ஆசைகளுடன் கூடியது. உன்னைக் கோபங்கொள்ளும்படியாகவும், கொடிய வசனங்களைப் பேசும்படியாகவும், பணத்தில் பேராசை கொள்ளும்படியாகவும, பிறர் பொருளைக் கண்டு அசூயை அடையும்படியாகவும் நீ மநக்கிலேசத்திற்குட்படும்படியாகவும் அது விரும்பும். இவை போன்ற அநேகங்கள் அதற்குத் தேவை. இவைகள் ஒன்றும் உனக்கு அவசியமில்லை. இவ்விதம் உனக்கு அவசியங்களின்னவை, உனது சரீரத்தின் அவசியங்களின்னவைபென்று நீ பகுத்தறிய வேண்டும்

25. இம்மேன் மார்க்கத்தில் நீ அறிய வேண்டியது அதிகமிருக்கிறது. இதிலும் உனக்குப் பகுத்தறிவு வேண்டும். அறிந்து கொள்ளத் தகுதியானது இன்னதென்று நீ ஆழ்ந்து நிதானிக்க வேண்டும். எல்லா அறிவும் பிரயோஜனகரம் தான். காலாந்தரத்தில் ஸர்வ ஞானமும் உனக்கேற்படும் என்றாலும், நீ சொற்ப ஞானமுள்ளவனாகவிருக்கும் வரை, எவ்வறிவினால் அதிக உபயோகமுள்ள விதமாகப் பிறர்க்குதவி செய்யலாம் என்றறிந்து, அதைக் கற்க ஆரம்பித்தல் வேண்டும்.

26. செய்கையில் உண்மையாயிரு. வேஷம் போடாதே.

27. சுயநயம், பரோபகாரம் இவைகளையும் நீ திட்டமாய்ப் பகுத்தறிய வேண்டும். சுயநயம் பல ரூபங்களை உடையது. அது ஒரு ரூபத்தோடு தோன்றும் போது, நீ, அதைக் கொன்றுவிட்டு, அது முற்ற ஒழிந்தது என்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கும்போதே, இன்னொரு ரூபத்தோடு முன் பலத்துடனேயே கிளம்பி நிற்கும்.

28. நிராதாரமாகவும், விவரமின்றியும், ஒன்றிருக்கப் பத்தாகவும் நீ ஒருபோதும் பேசாதே. பிறர் செய்கைகளுக்கு நீயாகக் காரணங்கள் கல்பிக்காதே. எவரைப் பற்றியாவது கெட்ட கதை யாரிடமிருந்து நீ கேள்விப்பட்டாலும், நீ அதை மறுபடியும் உன் வாக்கினால் சொல்லிப் பறை சாற்றாதே. எவ்விதத்தவறும் ஏற்படா வண்ணம் நிதானித்து ஆலோசனையுடனே பேசு.

29. உபயோகமிது, உபயோகமற்றதிது என்று நீ அறிந்து கொண்டால் மட்டும் போதாது. உபயோகமுள்ளவைகளிலேயே தாரதம்யத்தையும் (அதாவது எது அற்ப உபயோகமுள்ளது, எது மிகுந்த உபயோகமுள்ளது என்று) நீ அறிய வேண்டும்.

ஏழைகளுக்கு அன்னமிடுவது மேன்மை பொருந்திய நல்ல உபகாரச் செயல். ஆனால் அவர்கள் சரீரங்களைப் போஷிப்பதைவிட அவர்களுடைய ஜீவன்களை விருத்திக்குக் கொண்டு வருவது மிக்க உபயோகமுள்ள மேலான காரியம்.

பணமுள்ள எவனும் சரீரத்திற்கு உணவளிக்கக் கூடும். ஆனால் ஞானமுள்ளவர்கள் தான் ஜீவனைப் போஷிக்கத் திராணியுள்ளவர்கள்.

30. எக்காரியத்தைச் செய்தல் சிரேஷ்டம் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள முயலுவாய். நீ கவனிக்க வேண்டியது, காரியம் பெரிது, சிறியது என்பதல்ல. நீ கவனிக்கவேண்டியது, உலகம் நல்லதென்று புகழும் ஒரு பெருங்கார்யத்தைவிட குருநாதனது பிரவிர்த்திக்கு நேரே அநுகூலமாயிருக்கும் ஒரு சிறு கார்யம் மிகவும் மேன்மை என்பதேயாம்,

மேமாசம்.

மாசாந்தர அப்பியாசம்:—உனக்கு சொந்தம் என்ற பாவனையை நீ ஒழித்துவிடவேண்டும்; நீ அதிகமாக விரும்பும் வஸ்துக்களையும், நீ மிகவும் அருமையாக நேசிக்கும் ஜனங்களையுங்கூட. கர்மவிதி உன்னைவிட்டு நீக்கி விடலாம், அப்பொழுதுங்கூட நீ சந்துஷ்டனாயிருத்தல் வேண்டும். எந்தவஸ்துவையும், விடுவதற்குச் சித்தமாயிரு.

வாரஅப்பியாசம்

1வது வாரம்:—நேரே ஸத்குரு தரிசன பாக்கியம் கிடைப்பதற்கு முந்தியே, நீ அப்யாஸத்தால் ஆசையின்மையை அடையலாம்

2வது வாரம்:—அடையும்பொருள் எவ்வளவு பெருமையுள்ளதாக விருக்கினும், ஸ்வயநன்மையை விரும்பிய எல்லா இச்சைகளும் பந்தப்படுத்து மென்பதை நீ ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள். இது போனாலன்றி நீ குருநாதனேவலுக்குட்பட்டு நடக்க முழுதும் சுதந்திரனல்லன்.

3வது வாரம்;—பலனைப் பார்க்க வேண்டுமென்ற உத்தேசத்தின்பேரில் வேலையைச் செய்யாதே. ஒரு வேலையைச் செய்தால் அதின் பலன் தன்படியே உண்டாகும். வேலையைச் செய்வது, வேலையை உத்தேசித்தே தவிர பலனை உத்தேசித்தல்ல-(இவ்விடத்தில் கீதை 2-ம் அத். 47-வது சுலோகம் கவனிக்கத்தக்கது.)

3வது வாரம்:-சமர்த்தனைக் காட்டிக்கொள்ளவேண்டுமென்றாவது உலகத்தார் மெச்சப் பிரகாசிக்க வேண்டுமென்றாவது இச்சிக்காதே. பேச ஆசைப்படாதே.

4வது வாரம்:—இன்னொரு மனிதன் என்ன செய்தாலென்ன? என்ன சொன்னாலென்ன? எவ்வித அபிப்பிராயமுள்ளவனானாலென்ன? இவைகள் உன்னுடைய காரியங்களல்ல. அவைகளில் ஒரு விதத்திலும் சம்பந்தப்படாமல் நீ இருக்கப் பயிலவேண்டும்.

5வது வாரம்:—ஸித்திகளுக் காசைப்படாதே; உனக்கவைகள் வேண்டியது நன்மையென்று குருநாதன் அறியுங்காலத்தில் அவைகளுனக்கு வரும்.

தினசரி அப்பியாசம்.

1. நேரே ஸத்குரு தரிசன பாக்கியம் கிடைப்பதற்கு முந்தியே நீ அப்யாஸத்தால், ஆசையின்மையை அடையலாம்.

2. அநேகருக்கு ஆசையின்மையென்றசாதனம் கஷ்டமுள்ளதாயிருக்கின்றது; ஏனெனில், தங்களுடைய இச்சைகளையே அவர்கள்தாங்கள் என்று நினைத்திருக்கின்றார்கள். தங்களிடத்திலுள்ள வேறு, வேறான இச்சைகளும், விருப்பு வெறுப்புக்களும் போய்விடாமல், தங்களுடைய (ஆத்மாவின்) இருப்பே போய்விட்டதாக எண்ணுகின்றார்கள்.

3. இவ்விதமுள்ளவர்கள் குருநாதனைத் தரிசியாதவர்கள், அவர் சந்நிதானத்தின் பரிசுத்தவொளியில், அவரைப்போலாக வேண்டுமென்ற இச்சை ஒன்று தவிர மற்றெல்லா இச்சைகளும் நசிக்கின்றன.

4. பலர் இச்சிக்கும் திரவியம், அதிகாரம் முதலிய வஸ்துக்கள் அடையத்தக்கன வல்லவென்பது முந்தியே நீ பகுத்தறிவினால் (நித்யாநித்யவஸ்து விவேகத்தால்) தெரிந்துகொண்ட விஷயம், இதை வாக்கினால் சொல்வதுமட்டும் போதாது. யதார்த்தமாய் மனத்திலுணரவேண்டும். அப்பொழுது அவைகளிடமுள்ள எல்லா இச்சைகளும போய்விடும்.

5. சிலர் ஸ்வர்க்கானுபவத்தையடைய விரும்பியாவது, அல்லது, பந்த நிவிர்த்தியைத் தாங்கள்மாத்திரமேபெற இஷ்டப்பட்டாவது, இவ்வுலக வியாபாரங்களை விடுகிறார்கள். இத்தவறுதலுக்கு நீ உட்படவேண்டாம்.

6. நீ முற்றிலும் தன்னை மறந்திருந்தால்; எப்பொழுது பந்த நிவர்த்தியாகும்; எவ்வித சுவர்க்கம் கிடைக்குமென்பதை எப்படி நீ ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்கக்கூடும்?

7. நீ அதிகமாய் விரும்பும் வஸ்துக்களையும், நீ மிகவும் அருமையாய் நேசிக்கும் ஜனங்களையும் கூட கர்மவிதி உன்னை விட்டு ஒரு வேளை நீக்கிவிடும். அப்பொழுதுங்கூட நீ சந்துஷ்டனாயிரு. எந்த வஸ்துவையும் எவ்வித வஸ்துவையும், விடுவதற்குச் சித்தமாயிரு.

8. அடையும் பொருள் எவ்வளவு பெருமையுள்ளதாக விருப்பினும், ஸ்வய நன்மையை விரும்பிய எல்லா இச்சைகளும் பந்தப்படுத்து மென்பதை நீ ஞாபகத்தில் வை. இது போனாலன்றி நீ குருநாதனேவலுக்குட்பட்டு நடக்க முழுதும் சுதந்திரனல்ல.

9. சுய நன்மையை நாடிய இச்சைகளெல்லாம் போனாலுங்கூட உனது பிரவர்த்தியின் பலனைப் பார்க்க நீ யிச்சிப்பாய். அதுவும் தகாது.

10. யாருக்காவது நீ உதவி செய்தால் அவ்வுதவி எவ்வளவு பயன் பெற்றது என்றறிய நீ விரும்பாதே. அதை அவனுமறிய வேண்டும் என்றும் உன்னிடத்தில் அவன் நன்றி செலுத்தவும் வேண்டும் என்றும் நீ இச்சிக்கலாகாது.

(இன்னும் வரும்)

கே. எஸ். இராமசந்திர ஐயர்

பூர்ணசந்திரோதயம்.

தொகுதி 6 } 1915ளு ஜூன்மீ
ராக்ஷஸ ளு ஆனிமீ { பகுதி 2

தற்கால நிலைமை.

தியஸாபிகல் எடுகேஷனல் டிரஸ்டு என்ற பிரஹ்மக்ஞான வித்தியாபிவிர்த்தி ஸபையின் முதல் வருஷத்து ரிப்போர்ட்டானது அச்சபையின் காரியதரிசியால் பிரசுரம்செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்த பிரஹ்மக்ஞான வித்தியாபிவிர்த்தி சபையானது 1913ளு ஏப்ரல்மீ 25உயில் சட்டப்பிரகாரம் ரிஜிஸ்தர் செய்யப்பட்டது. இந்தியாதேசத்தில் பலமத வேறுபாடுகளைக் கொண்டாடுகிற பல வகுப்பினர்களிருப்பதால், இவர்கள் எல்லோரிடத்திலும் நடுநிலைமை பொருந்திய இராஜாங்கத்தாரால் மதவிஷயங்களில் மாணாக்கர்களுக்கு கல்விகற்றுக்கொடுப்பது சாத்தியமன்று. உலகத்தின் கண்ணுள்ள முக்கிய மதங்களின் கொள்கைகளும் தத்துவங்களும் ஸமரஸமாயுள்ளனவென்று வற்புறுத்துகின்ற பிரஹ்மக்ஞான ஸபையானது இந்தியாவில் லௌகிகக் கல்விப்பயிற்சியுடன் மதவிஷயங்களிலும் கல்வி கற்றுக்கொடுக்கத் தகுதியுள்ளதாயிருக்கின்

றது நமது தேசமானது உயர்ந்த நிலைமையை யடைந்து இகபர ஸம்பத்துக்களுடன் கூடினதாய்ச் செய்ய நமது வாலிபர்கள் விவேகாபிவிருத்தியை மட்டும் கவனித்தல் போதுமானதன்று. சீலம், தைரியம், மனோதிடம், ஊக்கம், ஆர்ஜவம், பக்தி, விடாமுயற்சி முதலிய தெய்வஸம்பத்துக்களோடு கூடினவர்களாய்ச் செய்ய, குருகுலங்கள் போல வித்யாசாலைகள் அமையவேண்டும். அவ்வித வித்யாசாலைகளை ஸ்தாபித்தலையே ஒரு ஸங்கல்பமாகக்கொண்டு பிரஹ்மக்ஞான வித்தியாபிவிர்த்தி ஸபையானது சென்ற இரண்டு வருஷங்களாக அவ்வித வித்யாசாலைகளை நூதனமாக ஸ்தாபித்து நடாத்தியும் சில பழைய வித்யாசாலைகளைக் கைக்கொண்டு மேற்சொல்லிய கருத்துக்கிசைய அவைகளில் தக்க மாறுதல்களைச் செய்தும் வந்திருக்கிறது.

***

இப்பொழுது அச்சபையின்கீழ் 15 வித்யாசாலைகள் நடைபெற்று வருகின்றன. அவைகள் இந்தியாவின் வடபாகத்தில் பாங்கிபூர், கான்பூர், காசி, முதலிய இடங்களிலும் மேல்பாகத்தில் பவநகர் என்ற இடத்திலும் தென்னிந்தியாவில் பல்லாரி, கும்பகோணம், மதனபள்ளி, மதுரை, பழனி, புரோதட்டூர், வாயல்பாட், முதலிய இடங்களிலும் இருக்கின்றன. அவைகளில் நாலு பள்ளிக்கூடங்கள் பெண்பிள்ளைகளுக்காக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இவ் வித்தியாசாலைகளில் மொத்தமாக 2603 வித்தியார்த்திகள் கற்றுவருகிறார்கள். 122 உபாத்தியாயர்கள் கல்வி கற்றுக் கொடுக்கிறார்கள்.

***

மதனபள்ளியில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு நடந்து வருகிற ஹைஸ்கூல் என்ற வித்யாசாலையானது மதராஸ் சர்வ கலாசாலையைச் சார்ந்த ஒரு காலேஜாக அடுத்த

ஜூலை 15உ முதல் ஏற்படப்போகின்றது. அதற்கு மதனபள்ளி பிரஹ்மக்ஞான காலேஜ்(Madanapalle Theosophical College) என்று பெயர். மதனபள்ளி என்பது வடஆற்காடு அல்லது சித்தூர் ஜில்லாவில் உள்ள ஒரு ஊர். அது சமுத்திர நீர்மட்டத்திற்கு மேல் 2500 அடி உயரத்தில் மலைப்பிரதேசத்திலிருப்பதால் சீதோஷ்ணம் ஸமமாய் தேகத்திற்குஆரோக்கியமான பிரதேசம். இந்து மாணுக்கர்களுக்குஸநாதனதர்மத்திலும், மகம்மதியகிறிஸ்துவமாணுக்கர்களுக்கு அவரவர்களுக்குரிய சமயநூல்களிலிருந்தும் மதவிஷயமாய்க்கற்பிப்பதற்கு ஏற்பாடுகள்செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. தத்தம் சமயங்களில்முக்கியமானபொதுவிஷயங்கள் மாத்திரம்மாணுக்கர்கட்குப்போதிக்கப்படக்கூடியதேதவிர சச்சரவையும் வைஷம்யத்தையும் உண்டாக்கக்கூடிய சமயபேதங்கள் வற்புறுத்தப்படமாட்டா. அன்பையும், பக்தியையும், பரோபகாரஞ் செய்யுங் குணத்தையும் அவரவர் மதங்களின் ஆதாரத்தைக்கொண்டே விருத்திசெய்ய முயற்சிக்கப்படுகின்றது. மற்ற விவரங்கள் எல்லாம் அவ்வித்தியாசாலை அதிகாரிகளால் பிரசுரம்செய்யப்பட்ட அறிக்கைப்பத்திரத்தில் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. ஸ்ரீமான் ஜினராஜதாஸர் கூறியிருக்கிற பிரகாரம் அது தென்னிந்தியாவில் ஒருபிரதான வித்யாசாலையாக விருத்தியடைவதில் ஐயமில்லை.

***

இராமநாதபுரம்ஜில்லாவில் விருதுபட்டியிலுள்ள க்ஷத்திரிய வித்யாசாலை என்ற நாடார்க் கல்விச்சாலையின் மேல்பார்வையானது திருப்தியான நிலைமையில் இல்லையென்றும் அந்தக்காரணத்தால் அவ்வித்தியாசாலையின் உபயோகம் தடைபடக்கூடியதென்றும் வெளியாகின்றது. அப்பட்டணத்தில் அவ்வகுப்பினர் செல்வாக்குடன் கூடினவர்களாயும் அவ்வித்யாசாலைக்குத் தகுந்ததிரவியஸகாயமிருப்

பதாலும் அங்குள்ளவர்கள் ஐக்கியத்தோடு பொதுநன்மையை நாடி ஒன்றுகூடி அப்பள்ளிக்கூடத்தை உயர்ந்த ஸ்திதிக்குக் கொண்டுவருவது பிரயாசமல்ல.

***

சென்ற டிஸம்பர் மாதத்தில் அடையாற்றில் கூடின உதயநக்ஷத்திர சங்கத்தில் உபந்யாசம் செய்த அச்சங்கத்தின் ரக்ஷகராகிய (Protector) மாது ஸ்ரீ அன்னிபெஸண்டு அம்மையாரவர்கள் அச்சபையின் ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் இவ்வருஷத்தில் கருத்திற்கொண்டு ஆசரணையில் உபயோகிக்கத்தக்க ஒரு வாக்கியத்தை வெளியிட்டனர். அவ்வாக்கியமானது 'ஜகத்குருவானவர் அதிசீக்கிரத்தில் அவதரிக்கின்றனர்' "Behold I come quickly" என்பதாம். ஜகத்குருவென்றால் தேவர் மனிதர் முதலிய எல்லா ஜீவராசிகளின் விகாஸமுறைக்கும் அத்தியக்ஷராக விருந்து ஆசாரிய ஸ்தானத்தை வகிக்கின்றவர். அது ஒரு அதிகார புருஷரின் ஸ்தானமாகும். அந்தஸ்தானத்தை கல்பந்தோறும் வகிக்கின்றவர் மாறுவர். இப்போது அந்த ஸ்தானத்தை நம்முடைய புராணங்களில் கூறப்படுகின்ற **மைத்திரேயர்** என்ற ரிஷி வகிக்கின்றார். அவருடைய நாமத்தினாலே அவர் **அன்பின் உறைவிடம்** என்பது வெளியாகின்றது.

***

உலகத்தில் ஔபசாரிகமாக வழங்கிவரும், ஜகத்குரு என்னும் நாமம் உண்மையில் அவருடையதே. மனிதன் உஜ்ஜீவிக்கும்பொருட்டு ஸ்தாபிக்கப்பட்டு உலகத்தில் தழுவப்படும் உயர்ந்த மதங்கள் யாவும் அவரால் நேராகவாவது அல்லது அவரது ஆதரவின்மீது அவரது சிஷ்யர்களாலாவது ஸ்தாபிக்கப்பட்டவை. மனிதர்களுடைய அவிவேகத்தினாலும் மௌட்டியத்தினாலும் இம்மதங்களில் பல

விபரீத வேறுபாடுகள் கலக்கப்பட்டபோதிலும் அவைகளின் அந்தரங்க தத்துவங்கள் ஒன்றோடொன்று தழுவியே நிற்கின்றன. அவர் திரிலோக சம்பந்தமாகவும் பரமாசாரியராக விருப்பதால், இப்பூலோக சம்பந்தமான ஸ்தூல சரீரத்தையும் மற்ற மனிதர்களைப்போல தரித்துக் கொண்டும், அவர் அதிகாரத்திற்குரிய தர்மமானது பெரும்பாலும் சூக்ஷ்மலோகங்களிலிருந்து செய்யப்படுவதால் பெரும்பாலும் மனிதர்கள் அணுகாத இடத்தில் வஸித்துக்கொண்டும் யோகவலிமையாலும் ஸ்தூலசரீரத்திற்கு ஜரைமுதலியவற்றை தடுக்கின்ற மநச்சஞ்சலமின்மைமுதலிய குணங்களாலும் நெடுங்காலம் ஒரேஸ்தூல சரீரத்திலிருந்துகொண்டும் உலகத்தில் முக்கியமானபலகாலங்களில் ஜனஸமூகங்களிற்றோன்றி, அதர்மம் ஒன்றுகூடி விகாஸமுறையில் உலகத்தோர் முன் தடையாக நிற்பதை அப்புறப்படுத்தியும் மானிடர்கள் மேற் செல்லுமாறு அவர்களுக்கு உதவி புரிகின்றனர்.

***

தற்காலமானது அவ்வித காலங்களில் ஒன்றாயிருக்கிறது. அவைகளின் விசேஷகுணம் யாதெனில் நெடுநாளாக ஜனசமூகங்களின் அபிவிருத்திக்கு ஆதாரமாகக் கொண்டாடப்பட்ட கொள்கைகள் அந்தந்தகாலதர்மத்திற்கு ஒவ்வாதனபோல் காணப்படுவதும், அவைகளில் தக்க மாறுதல்கள் செய்யப்படுவது அவசியமென்று ஏற்படுவதும்தான். இவ்வித மாறுதல்களை திடீரென்று ஏற்றுக் கொள்ளுதல் விகாஸமுறையில் தாமஸகுணத்தோடு மெல்லமெல்லச் செல்ல விரும்பும் மனித இயற்கைக்கு விரோதமாயிருத்தலால் அதை விரைவுசெய்வதற்கு உலகத்தில் சமாதான மின்மையும் குழப்பமும் உண்டாவதற் கேதுவாகிய யுத்தம் நிகழ்வதும் அதன் முடிவில் உலகத்தின் விகாஸ முறைக்குரிய சரித்திரத்தின் ஒரு நூதன அத்தியாயம் துவக்குவதும் இயல்பாக விருக்கின்றது.

ஈசுவரன் அவதரிக்குமுன்னர் உலகத்தில் அதர்மம் ஒன்றுகூடி ஹிரண்யகசிபு, இராவணன், கம்சன் முதலானோர்களாக ரூபம் தரித்ததாகவும், அவ்வதர்மங்களை நாசம் செய்து தர்மத்தை நிலைநிறுத்த அவதாரம் செய்ததாகவும் புராணங்கள் கூறுகின்றன. ஈசுவரனின் கீழுள்ள அவதாரபுருஷர்கள் அவதரிக்கும் காலத்திலும், அவைபோன்ற விக்கினங்கள் குறைந்த அளவில் தோன்றக்கூடியதே. ஒரு கல்பகாலத்திற்குரிய தர்மங்கள் மற்றொரு கல்பகாலத்திற் கொவ்வா. இடைஞ்சலை உண்டுபண்ணுவதால் அவைகள் அதர்மங்களை யொக்கும். ஆகையால் தர்மங்களைக் கால இயற்கைக்குத் தக்கவாறு மாற்றுதலே அதர்மத்தை நாசஞ்செய்தலாகும். இவ்விதம் தர்மமானது யுகாந்தரங்களில் மாறுகிறது என்றும் அவைகள் கால இயற்கையில் சிறுகச்சிறுக மாறுவதோடு ரிஷிகளும் மாற்றுகிறார்களென்றும் நம்முடைய சாஸ்திரங்கள் முறையிடுகின்றன.

***

நமது இந்துமதத்தின் மாறுதல்களைக் கவனித்துப் பார்க்கின் வேதத்தின் கர்ம காண்டத்தின் விதிகளையும் ஸ்மிருதிகளில் ஆக்ஞாபிக்கப்பட்ட முறைகளையும் கைக்கொண்டு அவைகளினின்று வழுவாமல் ஒருவன் ஒழுகுவானாகில் அவன் வாழ்நாள் முழுவதும் அநேக நுட்பமான கிரியைகளால் நிரம்பப்பட்டதாய்விடும். அவைகள் மனத்தையும் சரீரத்தையும் அடக்கி சித்தசுத்தியை உண்டுபண்ணுவதற்கு முக்கிய ஸாதனமாயிருப்பினும், காலகதியில் அவைகளை அனுஸரிப்பதற்குரிய சௌகரியங்கள் குறைந்து அவைகளின் பிரயோஜனத்தையும் கருத்தையும் பரியாலோசனை செய்யக்கூடிய மனதின் சூக்ஷ்மம் அதிகரிக்க, அக்கர்மங்களில் கால இயற்கைக்குத் தகாதவைகள் கைவிடப்பட்டு, மாற்றத்தக்கவைகள் விவேகம், ஞானம் இவைகளால் மாற்றத் தக்கவைகளாய்விடுகின்றன. இது பிரதானமாய் ஞானமார்க்கத்தில் கைக்கொள்ளப் படுகிறது. இம்மார்க்கம் ஸ்ரீ சங்கராசாரியராலும் கௌதம புத்தராலும் வற்புறுத்தப்பட்டது. புத்தியினால் புத்திக்கு அதீதமான விஷயங்களை கிரஹிக்க முயற்சிப்பதில் புத்தி தத்தளித்து விபரீதமான வழிகளில் செல்லும் சமயங்களில், ஜீவனானவன் தன்னுடைய சக்தியின்மையை அறிந்து ஈசுவரனைச் சரணமடைந்து பக்தி பரவசத்தால் தன்னை மறக்கக்கூடிய நிலைமையில் தனக்கு சக்தியும் ஞானமும் ஸித்தித்திருக்கிறதை பக்திமார்க்கத்தில் அறிகிறான். பக்திமார்க்கத்தை போதித்த ஆசாரியர்களாகிய ஸ்ரீராமாநுஜர் சைதன்னியர் முதலானோர் இதை வற்புறுத்தி யிருக்கிறார்கள்.

***

ஆகையால் இத்தேசத்திலே பல காலங்களில் பெரியோர்கள் தோன்றி ஸநாதன தர்மத்திலும் அதை அநுசரித்து நிற்கின்ற ஆசாரங்களிலும் அந்தந்தக் காலங்களுக்கு ஏற்ப அவசியமானபாகத்தை வற்புறுத்தியும், நூதனமுறைகளை ஏற்படுத்தியுமிருக்கின்றனர்.

***

பல தேசங்களிலும் பல மதஸ்தர்களுள்ளும் புராதனமாய் ஏற்பட்ட விதிகளும் முறைகளும் வழக்கங்களும் தற்காலத்தில் அந்தந்த தேசங்களிலும் மதஸ்தர்களுள்ளும் தோன்றும் நூதன நிலைமைகளில் பலவாறு ஒவ்வாதவைகளாயிருக்கின்றன. அவைகளை இன்னும் அதிகமாக ஒவ்வாமல்செய்ய இந்த யுத்தத்தின்மூலமாய் ஏற்படும் நூதன சம்பவங்கள் காரணமாயிருக்கின்றன. இந்தியாவில் அநேக ஆயிர வருஷங்களாக இந்துஜனஸமூகங்களின் சம்பந்தங்களை ஒழுங்குபடுத்தி வந்த வருணங்களும் ஆசிரமங்களும்

அவைகளைக் காப்பாற்றிவந்த தர்மங்களினின்றும் வேறுபடுவதால் பழைய வழிகளில் நிலைநிற்பது சாத்தியமிராது போலக் காண்கிறது. ஒவ்வொரு ஜாதியாரும் மற்ற ஜாதியாரைவிட்டு பிரத்தியேகமாயிருந்துகொண்டு அவரவர்களுக்கு ஏற்பட்ட கொள்கை, வழக்கம், வழிபாடு, ஆசாரம் முதலியவைகளைக் கைக்கொண்டு வந்ததுபோல் இனிமேல் தனித்து நிற்கமுடியாது. உலகமுழுவதும் அச்சிடப்பட்ட கிரந்தங்கள் மூலமாயும், பத்திரிகைகள் மூலமாயும், சுலபமாய் சஞ்சரிக்க ஸாதனமாயிருக்கின்ற ரயில்,புகைக்கப்பல் முதலிய யந்திரங்கள் மூலமாயும், ஒருவரோடு ஒருவர் சம்பாஷணைசெய்ய ஸாதகமாயிருக்கும் ஆங்கிலேயமுதலிய உலக வியாப்தியையுடைய பாஷைகளாலும், உலகமுழுவதும் இளைஞர்களுக்கு கல்விச்சாலைகளில் போதிக்கப்படும் பொதுவானகல்விமுறைகளாலும், இவ்விதமாகப்பலவாறாக தற்காலங்களில் மனிதர்களை ஒன்றுசேர்க்கும் காரணங்கள் அதிகரித்து வருவதாலும், ஒவ்வொரு தேசத்திலும் பிராசீன முறைகளை அப்பியசிப்பது சுலபமன்று. துவேஷத்தின்பேரில் யுத்தம் ஏற்பட்டு அந்த யுத்தம் முடியும்வரை துவேஷத்தையே ஆதாரமாகக் கொண்டிருப்பினும்,யுத்தம் முடிந்தபிறகு அதுவே ஐக்கியபாவம் அதிகரிப்பதற்கு பலமான காரணமாகின்றது. யுத்தத்தில் முன் பிரிந்துநின்ற பலஜாதியார்கள் ஒன்று சேருகிறார்கள். அவர்களுள் ஏற்படும் துவேஷம் அவரவர்களது சொந்த விஷயங்களைப்பற்றாது பொது ராஜவிஷயங்களைப் பற்றியதால் நீடித்து நிற்கமாட்டாது. ஆகையால் விபரீதமாய்த் தோன்றினும் இப்போது நிகழும் யுத்தமானது இனிமேல் உலகத்தில்யுத்தம் நிகழாவண்ணம் செய்யக் கூடுமென்றும், உலகத்து ஜனங்களுள் ஐக்கிய பாவத்தை உண்டுபண்ணத் தக்கதென்றும் ஐரோப்பா கண்டத்திலுள்ள தேசங்கள் ஒன்று சேர்ந்து ஐக்கிய மாகாணங்களாக (United States of Europe)

கூடுமென்றும் ஆழ்ந்த ஆராய்ச்சியுள்ளவர்கள் அபிப்பிராயப் படுகிறார்கள்.

***

ஐரோப்பா கண்டத்தில் யுத்தம் நின்றபின்னர் அநேகமாயிரம் மனிதர்கள் யுத்தத்தில் மரித்துப்போவதினால் யுவதிகளாயுள்ள ஸ்திரீகள் புவாக்களைக்காட்டிலும் அதிகரித்து இருப்பார்களென்றும் கல்யாணம் செய்து கொள்வதற்கு இடமின்றி அநேகம்பெண்கள் இருப்பார்களென்றும் இவ்விதமான நிலைமை இப்போதிய நிலைமையைக் காட்டிலும் வேறாயுள்ளதென்றும் அந்தநிலைமைக்குத்தக்கவாறு பரிகாரங்கள் தேடவேண்டி வருமென்றும் சிலர் ஊகிக்கிறார்கள். இப்பொழுதே பிரான்சு, பெல்ஜியம்,இங்கிலாந்து முதலிய தேசங்களில் யுத்த நிலைமையால் உண்டு பண்ணப்பட்ட விசேஷ காரணங்களால் விவாக ஸம்ஸ்காரத்திற்கு புறம்பாய் அநேக குழந்தைகள் ஜனித்துக்கொண்டு வருகிறார்களென்றும் அவர்களுக்கு எவ்விதமான அந்தஸ்து சட்டப்பிரகாரம் கொடுக்கத் தக்கதென்றும் பொதுவிஷயங்களைக் கருதும் பத்திராதிபர்கள் முதலானோர் பரியாலோசனைபண்ணுகிறார்கள். டென்மார்க்கு தேசத்தில் இப்போதே ஸ்திரீகளும் புமான்களும் ராஜ்யத்தில் உத்தியோகங்கள், வோட்டுக் கொடுக்கும் ஸ்வதந்திரங்கள் முதலியவைகளில் சமானர்களென்று நூதனமாகச்சட்டத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். ருஷியா தேசத்தில் சாதாரண ஜனங்கள் பானம் செய்து கொண்டுவந்தசாராயத்தைப்பானம் செய்யக்கூடாதென்று இராஜாங்கத்தார் தடுத்துவிட்டார்கள். இங்கிலாந்து தேசத்தில் யுத்தத்தினால் உண்டான நிலைமையினால் முன் ஆங்கிலேய இராஜாங்கத்தாரால் கைக்கொள்ளப்பட்ட ராஜமுறைகளுக்கு மாறுதலாய் ஜனங்களின் ஜீவனத்திற்கு அவசியமான சாமான்களின் விலைகளை இராஜாங்

அவைகளைக் காப்பாற்றிவந்த தர்மங்களினின்றும் வேறுபடுவதால் பழைய வழிகளில் நிலைநிற்பது சாத்தியமிராது போலக் காண்கிறது. ஒவ்வொரு ஜாதியாரும் மற்ற ஜாதியாரைவிட்டு பிரத்தியேகமா யிருந்துகொண்டு அவரவர்களுக்கு ஏற்பட்ட கொள்கை, வழக்கம், வழிபாடு, ஆசாரம் முதலியவைகளைக் கைக்கொண்டு வந்ததுபோல் இனிமேல் தனித்து நிற்கமுடியாது. உலகமுழுவதும் அச்சிடப்பட்ட கிரந்தங்கள் மூலமாயும், பத்திரிகைகள் மூலமாயும், சுலபமாய் சஞ்சரிக்க ஸாதனமாயிருக்கின்ற ரயில்,புகைக்கப்பல் முதலிய யந்திரங்கள் மூலமாயும், ஒருவரோடு ஒருவர் சம்பாஷணைசெய்ய ஸாதகமாயிருக்கும் ஆங்கிலேயமுதலிய உலக வியாப்தியையுடைய பாஷைகளாலும், உலகமுழுவதும் இளைஞர்களுக்கு கல்விச்சாலைகளில் போதிக்கப்படும் பொதுவானகல்விமுறைகளாலும், இவ்விதமாகப்பலவாறாக தற்காலங்களில் மனிதர்களை ஒன்றுசேர்க்கும் காரணங்கள் அதிகரித்து வருவதாலும், ஒவ்வொரு தேசத்திலும் பிராசீன முறைகளை அப்பியசிப்பது சுலபமன்று. துவேஷத்தின்பேரில் யுத்தம் ஏற்பட்டு அந்த யுத்தம் முடியும்வரை துவேஷத்தையே ஆதாரமாகக் கொண்டிருப்பினும்,யுத்தம் முடிந்தபிறகு அதுவே ஐக்கியபாவம் அதிகரிப்பதற்கு பலமான காரணமாகின்றது. யுத்தத்தில் முன் பிரிந்துநின்ற பலஜாதியார்கள் ஒன்று சேருகிறார்கள். அவர்களுள் ஏற்படும் துவேஷம் அவரவர்களது சொந்த விஷயங்களைப்பற்றாது பொது ராஜவிஷயங்களைப் பற்றியதால் நீடித்து நிற்கமாட்டாது. ஆகையால் விபரீதமாய்த் தோன்றினும் இப்போது நிகழும் யுத்தமானது இனிமேல் உலகத்தில்யுத்தம் நிகழாவண்ணம் செய்யக் கூடுமென்றும், உலகத்து ஜனங்களுள் ஐக்கிய பாவத்தை உண்டுபண்ணத் தக்கதென்றும் ஐரோப்பா கண்டத்திலுள்ள தேசங்கள் ஒன்று சேர்ந்து ஐக்கிய மாகாணங்களாக (United States of Europe)

கூடுமென்றும் ஆழ்ந்த ஆராய்ச்சியுள்ளவர்கள் அபிப்பிராயப் படுகிறார்கள்.

***

ஐரோப்பா கண்டத்தில் யுத்தம் நின்றபின்னர் அநேகமாயிரம் மனிதர்கள் யுத்தத்தில் மரித்துப்போவதினால் யுவதிகளாயுள்ள ஸ்திரீகள் யுவாக்களைக்காட்டிலும் அதிகரித்திருப்பார்களென்றும் கல்யாணம் செய்து கொள்வதற்கு இடமின்றி அநேகம்பெண்கள் இருப்பார்களென்றும் இவ்விதமான நிலைமை இப்போதிய நிலைமையைக் காட்டிலும் வேறாயுள்ளதென்றும் அந்தநிலைமைக்குத்தக்கவாறு பரிகாரங்கள் தேடவேண்டி வருமென்றும் சிலர் ஊகிக்கிறார்கள். இப்பொழுதே பிரான்சு, பெல்ஜியம்,இங்கிலாந்து முதலிய தேசங்களில் யுத்த நிலைமையால் உண்டு பண்ணப்பட்ட விசேஷ காரணங்களால் விவாக ஸம்ஸ்காரத்திற்கு புறம்பாய் அநேக குழந்தைகள் ஜனித்துக்கொண்டு வருகிறார்களென்றும் அவர்களுக்கு எவ்விதமான அந்தஸ்து சட்டப்பிரகாரம் கொடுக்கத் தக்கதென்றும் பொது விஷயங்களைக் கருதும் பத்திராதிபர்கள் முதலானோர் பரியாலோசனைபண்ணுகிறார்கள். டென்மார்க்கு தேசத்தில் இப்போதே ஸ்திரீகளும் புமான்களும் ராஜயத்தில் உத்தியோகங்கள், வோட்டுக் கொடுக்கும் ஸ்வதந்திரங்கள் முதலியவைகளில் சமானர்களென்று நூதனமாகச்சட்டத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். ருஷியா தேசத்தில் சாதாரண ஜனங்கள் பானம் செய்து கொண்டுவந்தசாராயத்தைப்பானம் செய்யக்கூடாதென்று இராஜாங்கத்தார் தடுத்துவிட்டார்கள். இங்கிலாந்து தேசத்தில் யுத்தத்தினால் உண்டான நிலைமைகளால் முன் ஆங்கிலேய இராஜாங்கத்தாரால் கைக்கொள்ளப்பட்ட ராஜமுறைகளுக்கு மாறுதலாய் ஜனங்களின் ஜீவனத்திற்கு அவசியமான சாமான்களின் விலைகளை இராஜாங்

கத்தார்கள் அதிகரிக்காமல் ஒழுங்கு படுத்தலா மென்றும் ராஜ்யநன்மையின் பொருட்டு தொழிலாளிகள் ஸ்வகார்யத்திற்காக வேலைசெய்யும் நேரத்தை, ராஜ்ய நன்மைக்காக ராஜாங்கத்தார் நிர்ணயப்படுத்தலாமென்றும் ஒப்புக்கொண்டு வருகிறார்கள்.

***

ஆகையால் பலவிதங்களாய் இக்காலத்தில் இதற்கு முன் தோன்றினதைக் காட்டிலும் விசேஷ மாறுதல்கள் தோன்றுகின்றன. அவைகள் யுத்தத்தினால் அதிகரிக்கப்பட்டும் அவசியமாகச்செய்யப்பட்டும் வருகின்றன. இவைகள் எல்லாம் ஜகத்குரு வரும்சமயத்தை சூசிப்பிக்கின்றனவென்றே விவேகத்தால் கைக்கொள்ளத் தகும். இவைகளின் வெளித்தோற்றம் சிலவகையில் விபரீதமாகத் தோன்றினும் உலகை ஈசுவரனது பிரதிநிதிகளாய் ஆளும் ரிஷிகளும் தேவர்களும் பூர்ண ஞானத்துடனும் பக்தியுடனும் அன்புடனும் ஈசுவர ஸங்கற்பத்தை நிறைவேற்றுவதால் எல்லாம் நலத்தையே நாடுகின்றனவென்பது திண்ணம்.

அ. ரங்கஸ்வாமி ஐயர்.

நன்மொழி.

யதா யதா ஹி தர்மஸ்ய க்லாநிர்பவதி பாரத ।
அப்யுத்தாநமதர்மஸ்ய ததாத்மாநம் ஸ்ருஜாம்யஹம் ॥

தர்மம் குன்றி அதர்மம் மேலிடும்போதெல்லாம், நான் அவதரிக்கிறேன்.—பகவத்கீதை.

ஹிந்துக்களின் தத்வசாஸ்த்ரம்.

---

1. தத்வசாஸ்த்ர மென்பது வஸ்துக்களின் தத்வம் அல்லது உண்மையை யறிவிக்கு சாஸ்த்ரமேயாம். ப்ரத்யக்ஷமாயுள்ள உலகம், மனிதன், ஜீவன், முதலான வஸ்துக்களின் அமைப்பையும், நிலைமைகளையும் கூறுவது பௌதிக சாஸ்த்ர (Physical Sciences) ங்களாகும். அவைகளின் மூல காரணங்களையும், முடிவையும் பற்றி அநுமான பூர்வமாய் ஆராய்ந்து ஸித்தாந்தம் செய்வது தத்வசாஸ்த்ரங்களின் முறையாகும்.

2. தத்வ சாஸ்த்ரப் பயிற்சியானது, ஒவ்வொரு தேசத்திலும், அதனதன் கல்வியபிவிருத்தி, செல்வ அபிவிருத்தி, ராஜாங்க முறை, நாகரிகம், முதலான நிலைமைகளுக்குத் தக்கவாறு ஒவ்வொரு நிலைமையில் உண்டாகும்.

நமது தேசத்தில் வேதகாலங்களில், கர்ம மார்க்கமே ப்ரதானமாயிருந்ததாய்த் தெரியவருகின்றது. வேதஸம்ஹிதைகளால் இதனை அறிகின்றோம்.

4. ஸம்ஹிதா காலத்துக்குப் பிறகு இரண்டு மதங்கள் (Schools) தோன்றின. அவைகளாவன:—

(1) கர்ம மார்க்கம்
(2) ஞானமார்க்கம்

கர்மமார்க்கம், (Hindu Ritualism) வேத மந்த்ரங்களுக்குப் பரம்பரையாய் உபதேசிக்கப்பட்டுவந்த கருத்துக்களையே அங்கீகரித்தும், அவ்விதிகளைப் பூர்வாநுஷ்டான முறை தவறாது அநுசரித்தும், யக்ஞ, யாகாதி க்ரியைகளை தவறாது அநுஷ்டித்தும் நடையுடை பாவனைகளிலும் பூர்விகர்களைப் போலவே ஆசரித்தும் வருவது கர்ம மார்க்

கிகளின் கொள்கை. இவ்விதிகளெல்லாம், வேத மந்த்ரங்களை ப்ரயோகிக்கும் முறைகளை யறிவிக்கும் ப்ராஹ்மணங்களிலடங்கி யிருக்கின்றன. ஆதலால் ப்ராஹ்மணங்கள் ப்ரயோக சாஸ்த்ரங்கள்(Codes of Procedure) ஆகவிளங்குகின்றன. கர்ம மார்க்கத்தைப் பற்றிய இப்பிராஹ்மணங்களே பிற்காலத்தில் பூர்வ மீமாம்ஸைகளுக்கும், பிறகு கிருஹ்ய, தர்ம ஸூத்ரங்களுக்கும் மூலக்ரந்தங்களாய் இருக்கின்றன. கர்ம மார்க்கிகள், பூமி, ஸ்வர்க்கம், என்னும் ஐஹிக பலன்களை மாத்திரம் அபேக்ஷித்தவர்கள். ஞான மார்க்கிகளால் நித்யம் என்று சொல்லப்படும் ஆமுஷ்மிகத்தையவர்கள் இச்சித்தவர்களல்லர்.

“ஜ்யோதிஷ்டோமேந ஸ்வர்ககாமோ யஜேத”

“ஸ்வர்க்காபிலாஷையுள்ளவன் ஜ்யோதிஷ்டோமம் செய்யவேண்டும்.”

“க்ஷீணே புண்யே மர்த்யலோகம் விசந்தி”

“புண்யம் குறைந்ததும் பூலோகம் வந்து சேருகின்றான்.”

ஞானமார்க்கம் (Hindu Rationalism)

ஹிந்துக்களின் ஞானமார்க்கத்தைத் தற்கால யுக்திவாதி (Free thinkers)களின் கொள்கைக்கு ஒப்பிடலாம். ஆனால் ஒரு வித்யாஸம். தற்கால யுக்திவாதிகள், சப்தப்ரமாண (tradition) த்துக்கு அதிக மதிப்பு வைக்கமாட்டார்கள். அதாவது முன்னோர்களின் கொள்கைகள் தங்கள் யுக்திக்கு ஒத்து வராவிட்டால், அவைகளை ஆக்ஷேபித்து விடுவார்கள். ஆனால் பூர்வ ஹிந்து ஞானமார்க்கிகளோ, வேதங்களிலும், அவைகளின் உண்மையிலும் நம்பிக்கையுள்ளவர்கள். தங்கள் அபிப்ராயம் சரியென்று தோன்றும் பொழுது ஸ்மிருதிகளிலும் அவ்வபிப்ராய மடங்கியிருப்ப

தாகவே அவர்கள் எண்ணுவார்கள். அவர்கள் ப்ரத்யக்ஷம், அனுமான-உபமானம், சாப்தம் என மூவகை ஆதாரங்களையும் அங்கீகரித்தார்கள். ஆதியில் இம்மூவகை ஆதாரங்களும் சமமாகவே பாராட்டப்பட்டு வந்தன. ப்ரத்யக்ஷ அநுமானாதிப்ரமாணங்களால் வரும் முடிவுகள், சப்தம் அல்லது வேதப்ரமாணங்களால் நிரூபிக்க முடியாவிடினும் தங்களது முடிவு சரியென்ற எண்ணத்தால் வேத மந்திரங்களையும் அவ்வபிப்ராயத்தைக் கொடுக்கும்படி புதிதாய் அர்த்தப்படுத்தி வருவது வழக்கமாயிற்று.

இவ்வாறு பூர்வ ஞானமார்க்கிகள், வேதங்கள் அல்லது சப்தப்ரமாணங்களுக்கும் விசேஷ மதிப்பு வைத்திருந்த போதிலும், தங்கள் யுக்தியை யனுசரித்து அதன் ப்ரகாரம் முடிவுக்கு வராதிருக்கவில்லை.

கர்மமார்க்கிகளைப் போலல்லாமல் ஞான மார்க்கிகள் ப்ரபஞ்சம், மனிதன் இவைகளின் ஸ்ருஷ்டி, ஸ்திதி, முடிவு முதலானவைகளைப் பற்றியும், ப்ரபஞ்சத்துக்கும், மனிதனுக்குமுள்ள ஸம்பந்தங்களையும் இன்னும் இவை போன்ற எண்ணிறந்த அதிபௌதிக (Metaphysical) விஷயங்களைப் பற்றியும் அவர்கள் ஆலோசிக்க ஆரம்பித்தனர். ஒவ்வொரு காலத்திலும் அவர்கள் பல ஸித்தாந்தங்கள் செய்திருக்கின்றனர். பரிஷத் என்ற பூர்வ கல்விச் சங்கங்களில் தங்கள் அபிப்ராயங்களை நிர்ப்பயமாய் ஆக்ஷேப ஸமாதானங்களுடன் தெரிவித்திருக்கின்றனர். இப்படிப்பட்ட ஞானமார்க்க வியவஹாரங்களெல்லாம் ஆதிகாலத்தில் உத்தர மீமாம்ஸையிலும், பிற்பட்டு ஆரண்யகத்திலும் கடைசியாய் உபநிஷத்துக்களிலும் நன்றாய் விவரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

அதியுக்திவாதம் (Extreme Rationalism)

காலம் செல்லச் செல்ல, நமது தேசத்தில், யுக்திவாதமானது விசேஷமாய்ப் பலப்படத் துவங்கிற்று. அதியுக்திவாதிகளாய் ஓர் வகுப்பினர் உண்டானார்கள். வேதம் முதலான சாப்தப்ரமாணங்களில் இவர்களுக்கு நம்பிக்கையேயில்லை. மற்ற இருவகை ப்ரமாணங்களை மாத்திரம் அவர்கள் உண்மையெனக் கைக்கொண்டார்கள். இவர்களுக்குத் தான் நாஸ்திகர்கள் என்று பெயர். இங்கு நாஸ்திகர் என்றால், வேதங்களில் நம்பிக்கை யில்லாதவர்கள் என்றர்த்தமேயொழிய தெய்வத்தில் நம்பிக்கை யில்லாதவர்கள் என்றர்த்தமல்ல. இவர்கள் அபிப்ராயங்கள் பிற்பட்டுண்டான சார்வாக (Sensualists and materialists) நூல்களிலும், பௌத்தர் (Hindu Nihilists) களின் சூன்யவாத நூல்களிலும் விவரமாய்க் காணலாம். ஸாங்க்ய மதத்தின் பிற்பட்ட க்ரந்தங்களிலும் ஈசுவரன் அவ்வளவாக ஒப்புக்கொள்ளப்படவில்லை. பரமாத்மா உண்டென்றும் அப்பரமாத்மாவை யடைந்து அத்துடன் ஸாயுஜ்யமடைவதே மனிதனுடைய பரமார்த்தம்(Supreme goal)என்றும் யோகசாஸ்த்ரம் போதிக்கின்றது. ஆனால் ஸாங்க்ய மதமோ, பரமாத்மா உண்டென்பதை நிரூபிக்க முயலாமல், ஜீவாத்மாவையும், 24 தத்துவங்களடங்கிய ப்ரக்ருதியையும் மாத்திரம் அங்கீகரிப்பதுடன், ஜடப்பொருளான ப்ரக்ருதியினின்றும் தன்னை விடுவித்துக் கொள்ளுவதே மனிதனுடைய உயர்ந்த புருஷார்த்தம் என்றும் கூறுகின்றது. இதுதான் புருஷார்த்தங்களில் நாலாவதாகிய மோக்ஷம் எனப்படும்.

ஆதலால், பூர்வ கர்ம மார்க்கம்,யோகமார்க்கம், வேதாந்தமார்க்கம் முதலான ஆஸ்திக மதங்களுக்குப்,பிற்பட்ட, சார்வாகம், பௌத்தம் முதலான நாஸ்திக மதங்களுக்கும்

நடுநிலைமையாயிருப்பதே ஸாங்க்யமதமாகும். ஆஸ்திக மதங்களைப்போல வேதங்களில் ஸாங்க்ய மதக்காரருக்கும் நம்பிக்கையுண்டு. ஆனால், பரமாத்மா உண்டென்று நிரூபிக்கவுமில்லை.

இக்காரணங்களால் ஸாங்க்ய மதமானது தற்காலத்திய அக்ஞேய (Agnosticism) மதத்துக்குச் சமமென்று சொல்லலாம்.

ஆதலால், முன்னொருகாலத்தில் ஹிந்து தத்வசாஸ்த்ரங்களில், மூன்று முக்யமான பிரிவுகளிருந்தனவென்று சொல்லலாம் அவையாவன:—

(1) கர்மமார்க்கம(Ritualism) மூவ்வகை ப்ரமாணங்களிலும் வேதப்ரமாணமே முக்யமானதென்றும் வைதிக மார்க்கத்தில் மிகச்சிரத்தை யுள்ளவர்களுமான ப்ராமண, க்ஷத்ரியர் முதலானவர்களால் அனுஸரிக்கப்பட்டது.

(2) ஞானமார்க்கம் மிதவாதம் (Moderate Rationalism) இம்மார்க்கத்தை யனுஸரித்தவர்கள், வேதப்ரமாணமுள்பட மூவ்வகை ப்ரமாணங்களிலும் நம்பிக்கையுள்ளவர்கள்.

ஸேசுவரவாதிகள் இவ்வகுப்பினர் முறையே இருபிரிவினராயுள்ளவர்கள். உலக ஸ்ருஷ்டி கர்த்தாவாகவும், அதியந்த மற்றவராகவும் கடவுள் ஒருவர் உண்டென்றும், அது வேதப்ரமாணங்களாலும் உபநிஷத்துகளாலும் நிரூபிக்கப்பெற்றுள்ளதென்றும், யுக்தி வாதத்துக்கும் பொருந்தியிருக்கின்றதென்றும் சொல்லுபவர்கள் ஓர் பிரிவினர். இவர்கள் ஸேசுவரவாதிகள்

அக்ஞேயவாதிகள் (Agnosts) இவர்கள் ஈசுவரன் அல்லது பரமாத்மா உண்டென்றாவது இல்லையென்றாவது நி

ரூபிக்க முயலவில்லை. ஈசுவரன் உண்டென்பது நிரூபிக்க முடியாதென்றும், அதை அறியச்செய்யும் முயற்சி வீணென்றும் இவர்கள் கூறுவார்கள். ஸாங்கியமதம் முற்றின பருவத்தில் இக்கொள்கை விசேஷமாய் கைக்கொள்ளப் பட்டது. இச்சந்தேகக் கொள்கையானது பிற்பட்ட நிரீசுவரவாதிகள் ஈசுவரனே இல்லையென்று வாதிக்க இசைவான ஓர் வழியாய் விட்டது.

(8) ஞானமார்க்கம் அதியுக்தி வாதம் (Extreme Rationalism) இவர்கள் வேதப்ரமாணங்களை நம்பவேயில்லை. ப்ரத்யக்ஷ, அனுமானாதி இருவகை ப்ரமாணங்களே முக்யமானவைகள் என்பது இவர்கள்கொள்கை. சார்வாகர்கள் லோகாயதிகர்கள், பௌத்தர்கள் முதலானவர்கள் இவ்வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள்.

(இன்னும் வரும்.)

R. S. நாராயணஸ்வாமி ஐயர் B.A., B.L.,

பூர்ணசந்திரோதயம்.

தொகுதி 6 } 1915 ஞு ஜூலை மீ ராக்ஷஸ ஞு ஆடி மீ { பகுதி 3.

தற்கால நிலைமை.

நாளிது ஜூலை மீ 19உயில் சென்னை ராஜதானியின் கவர்னராகிய லார்ட் பெண்ட்லாண்டு அவர்கள் சித்தூர் ஜில்லா மதனபள்ளி என்னும் ஊரில் மதனபள்ளி தியஸாபிகல் காலேஜ் என்ற ப்ரஹ்மஞான வித்தியாசாலையைப் பகிரங்கப்படுத்தி அது மதராஸ் யூநிவெர்ஸிடி என்ற சென்னை சர்வகலாசாலையோடு, பரீக்ஷைகளின்பொருட்டு சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறதென்று வெளியிட்டனர். அச்சமயத்தில் மாதுஸ்ரீ அன்னிபெஸண்டு அம்மையாரவர்கள் அவ்வித்தியாசாலையின் நோக்கங்களை வற்புறுத்தினர். அவ்வித்யாசாலையானது முதல்முதல் 1888ம் வருஷத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. 1911ம் வருஷத்தில் ஸ்ரீமான் எர்நஸ்டு உட் என்பவர் அதை மேல்பார்க்கச் சென்றார். அவ்வித்தியாசாலையின் மாணாக்கர்களுக்கு அவர்களது விவேகாபிவிர்த்திக்கு ஸாதகமான

கல்வியைக் கற்பிப்பதோடு அவர்களுக்கு நன்னடக்கையும் நற்குணமும் உண்டாகும் வண்ணம் அவைகளுக்கு ஆதாரமான மதவிஷயங்களும் போதிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இந்து மாணுக்கர்களுக்கு ஸநாதன தர்மத்திலும், கிறிஸ்துவர்களுக்கு அவர்களின் மதத்திலும், மஹமதியர்களுக்கு அவர்களது சமயத்திலும் கல்வி கற்றுக்கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றது. அவ்வித்தியாசாலையில் கற்கும் வித்தியார்த்திகளின் விவேகம்,சீலம் இவைகளின் அபிவிருத்திக்காக மேற்சொல்லியபிரகாரம்கல்விகற்றுக்கொடுக்கப்படுவதோடு, அவர்களதுசரீரப்பயிற்சியும்மிக கவனிக்கப்படுகிறதென்றும்தெரிகிறது. அவ்வித்தியாசாலையின் மாணுக்கர்கள் ஈசுவர பக்தியிலும், சிரத்தையிலும், ஒழுக்கத்திலும் உறுதியடைந்து சரீர பலத்துடனும் தெளிவான புத்தியுடனும் அவர்களது ஜன்மதேசத்திற்கு கைங்கர்யம் புரிவோர்களாயும், ராஜபக்தியுள்ள ராஜ்யமண்டல வாஸிகளாயும் வளர்வதே அவ்வித்தியாசாலையின் கருத்தென்று அம்மையாரவர்கள் சொன்னதை கனம்தங்கிய கவர்னரவர்களும் ஆமோதித்துக் கூறினர்.

***

மதனபள்ளி பிரஹ்மக்ஞான வித்தியாசாலை, பிரஹ்மக்ஞான வித்தியாபிவிர்த்தி சபையென்ற தியஸாபிகல் எடுகேஷனல் டிரஸ்டு சங்கத்தாரால் இந்தியாவில் முதன்முதல் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட, காலேஜ் என்ற வித்தியாசாலையாகவிருக்கின்றது. இந்துமதத்தில், எல்லா சமயங்களும் ஈசுவரனை அடைவதற்குஏற்படுத்தப்பட்ட பல மார்க்கங்கள் என்பதுபண்டைக்காலமுதல்வற்புறுத்தப்பட்டதத்துவமாகும். அத்தத்துவம்இத்தேசத்தில்பெரும் பாலும்எல்லோருக்கும் தெரிந்திருந்த போதிலும், அதை ஒழுக்கத்தில் அனுசரித்து பல மதஸ்தர்களுக்குள் மத வித்தியாசங்களால் ஏற்ப

டும் துவேஷத்தை குறைத்தும், அன்பையும் அன்னியோன்ய பாவத்தையும் அதிகரித்தும், அத்தத்துவத்தின் அர்த்தத்தை உண்மையில் அறிவது துர்லபமாயிருக்கிறது. ஜாதி மத வருணவித்தியாசங்களுக்குப் புறம்பாகவிருக்கிற தத்துவமாகிய மனிதர்களது சகோதரபாவத்தை பிரஹ்மக்ஞான சபையானது பிரதமமான கொள்கையாகக் கைக்கொண்டு நிற்கின்றது. வைவஸ்வத மனுவினது ஆக்ஞையின்பேரில் ஆரியர்கள் இமயமலைக்கு வடபாரிசத்திலுள்ள பிரதேசங்களிலிருந்து இந்துதேசத்திற்குள் அநேகமாயிரம் வருஷங்களுக்கு முன்னர் வந்தபோது அவர்களது ஐக்கியமானது பலமாயிருந்ததென்றே நாம் ஊஹிக்கலாம்.

***

இத்தேசத்தின்கண் பாம்பரையாக ஸநாதன தர்மமானது தழைத்தோங்கி, பிரஹ்மராஜரிஷிகளின் ஆளுகையானது இப்பாரதவருஷம் முழுவதும் பரவி நின்றபோது மதர், கொள்கை, ஆசாரம் முதலியவைகளில் இத்தேச ஜனங்களுக்குள் அக்காலங்களில் தற்கால வித்யாசங்கள் தோன்ருத காரணத்தால் ஐக்கிய பாவம் அதிகரித்திருந்ததென்றே நாம் சொல்லத்தகும். பௌத்த ஜைனர்களுக்கும் இந்துக்களுக்கும் பிற்காலங்களில் மத துவேஷம் ஏற்பட்டு, அதற்குப்பிறகு மகமதியர் இந்தியாவிற்கு வந்தபிறகு மத துவேஷம் அதிகரித்தது. கிறிஸ்துவர்கள் இத்தேசத்தில் உண்டானபிறகு மத வித்தியாசங்களுக்கு இன்னும் ஒரு காரணம் நூதனமாய்த் தோன்றிற்று. ஆதலால் முற்காலங்களைக்காட்டிலும் ஐக்கிய பாவமானது குன்ற நூதன வித்தியாசங்கள் அதிகரித்துக்கொண்டு வருகின்றன. முன் இத்தேசமானது இந்துக்களது தேசமென்று சொல்லத்தகும். இப்பொழுதோ உலகத்திலுள்ள எல்லா முக்கிய மதங்களைச் சார்ந்தவர்களும் இத்தேசத்தை ஜனன பூமியாகத்

கொண்டாடுகிறார்கள். இந்நிலைமையில் இவர்களுக்குள் ஸமரச ஞானத்தைப் புகட்டவேண்டியது அவசியமாயிருக்கிறது. அந்த ஸமரச உணர்வை இருவிதமாகக் கைக்கொள்ளலாம். எல்லா மதங்களையும் விலக்கி நாஸ்திக கொள்கைகளைக் கைப்பற்றி, கேவலம் புத்தியை தீக்ஷ்ணமாகச் செய்கின்ற கல்வியைமட்டும் கற்று எல்லா மதங்களையும் உதாஸீனத்தின் பேரில் உண்டாகும் ஸமபாவனையுடன் கவனியாது நின்றுவிடலாம்; அல்லது உலகத்தில் பரவிநிற்கும் முக்கிய மதங்களின் தத்துவார்த்தங்களை அறிந்து அவைகள் ஒன்றோடொன்று ஒத்திருக்கின்றனவென்று தெரிந்து, அவைகளை துவேஷமின்றி சமமாக பாவிக்கலாம். இரண்டாவதாகச் சொல்லப்படுகிற ஸம புத்திதான் பிரஹ்மஞானசபையால் வற்புறுத்தப்படுகிறது. அது பிரஹ்மஞான சபையோரால் ஸ்தாபிக்கப்படுகிற வித்தியாசாலைகளின் மாணாக்கர்களுக்குப் போதிக்கப்பட்டு அவர்களால் கவனிக்கப்படுகிறது. அதின் வாயிலாக, இப்போது பல வித்தியாசங்களோடு கூடிநிற்கின்ற இத்தேசத்து ஜனங்களுக்குள் ஐக்கிய பாவம் அதிகரிக்க இயலும்.

***

ஜீவன் நித்தியனென்றும், அவனுக்கு இவ்வுலகத்தில் பல ஜன்மங்கள் ஏற்படுகின்றனவென்றும் நமது தேசத்திலுள்ள எல்லா இந்துக்களும் அறிந்திருந்தாலும் அந்தத் தத்துவஞானம் எவ்வளவு அநுபவத்திற்குக் கொண்டுவரத் தக்கதோ அவ்வளவு கொண்டு வரப்படவில்லை. அந்தத் தத்துவஞானம் நன்றாக அப்பியாசத்திற்குக் கொண்டுவரப்படின் நமது பாடசாலைகளில் வழங்கிவரும் கல்வி முறையானது முற்றிலும் மாற்றப்படவேண்டும். ஒவ்வொரு ஜீவனும் இவ்வுலகத்தி லவதரித்து வாலிப சரீரத்தை யடைந்த

போதிலும் அஜ்ஜீவனது வயது பாலியமல்ல. அநேக ஜன்மங்களாய் முதிர்ச்சி யடைந்திருக்கிறான். முன் ஜன்மங்களில் அவன் வெளியிட்ட நற்குணங்களையும் தீக்குணங்களையும் வாசனாரூபமாகத் தன்னிடத்தில் இந்த ஜன்மத்தில் மறைத்து உள்ளடக்கிக் கொண்டிருக்கிறான். எவ்வாறு வித்துக்கள் அவைகள் விழும் க்ஷேத்திரத்தினது தன்மையின் வேறுபாடுகளால் முளைத்துச் செழித்து வளர்ந்து ஓங்குவதும் அல்லது க்ஷீணதசையை அடைவதும் சுபாவமோ அதுபோல அஜ்ஜீவனானவன் ஒரு ஜன்மத்தில் இளமைப் பருவமுள்ள சரீரத்தை அடைந்திருக்குங்கால், அவனைச் சூழ்ந்துநிற்கும் குடும்ப சம்பந்தங்களும் அவன் கூடும் சகவாசங்களும் அவன் கற்கும் கல்வியும் அவைகளுக்குத் தக்கவாறு அவனுடைய பூர்வஜன்ம வாசனைகளை விகஸிக்கச் செய்கின்றன. முன்ஜன்மத்தின் துர்வாசனைகள் விகஸிக்காவண்ணம் அவைகளை நசித்துப்போகும்படி செய்யவும், நல்ல வாசனைகள் வெளித்தோன்றி பலமடையும் வண்ணம் அவைகளுக்கு வேண்டிய சாதனங்களை யமைக்கவும் வேண்டுவது அந்த ஜீவனுக்கு இந்த ஜன்மத்தில் பெற்றோர்களாயும் உபாத்தியாயர்களாயும் ஏற்பட்டவர்களுடைய கடமையாகுமன்றோ! இவைகளைக் கவனித்து பெற்றோர்களும் உபாத்தியாயர்களும் நடப்பார்களாகில் அவர்கள் புனர்ஜன்மம் என்ற தத்துவத்தின் அர்த்தத்தை அறிந்தவர்களாவார்கள்.

***

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் வருஷமஹோற்சவமானது சென்ற ஜூன்மீ 12-13உ களில் மதுரை சேதுபதி ஹைஸ்கூலில் கனம் யல். டி. ஸ்வாமிக்கண்ணு பிள்ளையவர்களின் அக்கிராசனத்தின் கீழ் கொண்டாடப்பட்டது. அச்சமயத்தில் பல தமிழ் வித்வான்களாலும் அபிமானிக

ளாலும் பல வியாசங்கள் வாசிக்கப்பட்டு உபந்நியாசங்களும் செய்யப்பட்டன. திராவிட பாஷைகளில் முதன்மையானதும், தற்காலத்திலும்கூட அதினுடையஎழுத்துக்களாலும் சொற்களாலும் பாஷையின் அமைப்பாலும் வடமொழியினின்றுவேறுபட்டமொழியென்று காட்டுகின்றதுமானதமிழ்ஒரு புராதனபாஷை என்பதும்,வடமொழி ஆரியர்களுடன் இத்தேசத்திற்குவருமுன்,இந்நாட்டில்வழங்கிவந்த மொழியின்பிற்காலதிரிபே தற்காலத் தமிழ் எனலும் தகும்.வடமொழியில்இயற்றப்பட்டபலகிரந்தங்களை அநுசரித்துதென்மொழியிலும் பல நூல்கள் ஆரியர்களாலும்திராவிடர்களாலும் இயற்றப்பட்டு அந்த பாஷையானது சிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. தமிழ் பாஷையின் சரித்திர ஆராய்ச்சியும் தமிழ் பாஷையிலுள்ள நூல்களுடையவும் நூலாசிரியர்களுடையவும் காலநிர்ணயமும் தமிழ் நாட்டின் சரித்திரமும் இன்னும் ஆழ்ந்து ஆராய்ச்சி செய்யப்படவில்லை. அவ்விதம் செய்வது மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தைப்பொறுத்து நிற்கின்றதென்று நாம்சொல்லுகிறோம். அச்சங்கத்தின் மூலமாய் பல நூல்கள் வெளிப்பட்டிருக்கின்றன. மேற்றிசை சாஸ்திரிகளால் கொண்டாடப்படுகின்ற கிரிடிகல் ஸ்காலர் ஷிப் என்ற, பரிசோதிக்கும் இயல்போடுகூடிய வித்தையானது சங்கத்தாரால் அபிவிருத்திக்குக் கொண்டுவரத்தக்கது. அது பாவுமாகில் சங்கத்தின் வருஷ மஹோற்சவங்களில் வாசிக்கப்படும் சில வியாசங்களில் ஆரியத்திற்கும் திராவிடத்திற்கும் ஏற்படுத்தப்படும் மேல் கீழ் என்ற வேறுபாடுகளுடன்கூடிய துவேஷத்தைச் சார்ந்தகோட்பாடுகள் மறைந்துபோகும்.

***

வங்காளத் துதித்து உலக முழுவதும் கீர்த்திபெற்ற, இந்திய பௌதிகசாஸ்திரி புரோபஸர் ஜகதீச சந்திரபோஸ்

என்பவர் தமிழ்ச்சங்கத்தார் முன்னிலையில் அவருடைய சாஸ்திர ஆராய்ச்சியைப்பற்றி ஜூன் மீ 14உயில் ஒரு உபந்நியாசம் செய்தனர். பௌதிகசாஸ்திர பரிசோதனையில் அவர் சித்தாந்தப்படுத்தியது, மனிதசரீரம், பிராணிகள் சரீரம், புல், பூண்டு, கல் ஆகிய ஸ்தாவரஜங்கம வர்க்கங்களிலெல்லாம் தோன்றும் பிராணன் ஒன்றே என்ற தத்துவமாம். இவைகளில் தோன்றும் பிராணன் ஒன்று தான் என்று, இச்சரீரங்களில் சில சிகித்ஸைகளால் உண்டு பண்ணப்படும் சேஷ்டைகளை வெளித் தோன்றும்படி செய்கின்ற அதிநுட்பமாகிய யந்திரங்களால் ஸ்தாபிக்கின்றனர். இப்பூலோகத்தில் மனிதர்களால் அறியப்படும் பிராணன் ஒன்று தான் என்பது அத்வைத, விசிஷ்டாத்வைத மதங்களின் சார்பு என்றே சொல்லல் தகும். நமது தேசத்து மதாசார்யர்கள் அவர்களுடைய மதசித்தாந்தங்களைச்சுருதி யுக்திமுதலிய பிரமாணங்களால்ஸ்தாபித்திருக்கின்றனர். பௌதிகசாஸ்திர முறைகளால் ஐம்புலன்களுக்கும் கோசரமாகும் வண்ணம் ஓரே பிராணன் எல்லா ஜீவராசிகளிடத்தும் நிற்கின்றது என்று ஒரு இந்தியபௌதிக சாஸ்திரியால் நிரூபிக்கப்பட்டிருப்பது இந்துதேசத்திற்கு ஒரு கௌரவத்தை உண்டாக்கியிருக்கின்றது. அவருடைய பௌதிக சாஸ்திர ஆராய்ச்சியால் வைத்தியம் விவசாயம், மநஸ்தத்துவ சாஸ்திரம் ஸைகாலஜி முதலியவைகளில் நூதன அபிவிருத்திகள் ஏற்படக்கூடியதென்றும் அந்த வழிகளில் நந்தேச மாணாக்கர்கள் பயிற்சியடையவேண்டுமென்றும் அவர் வெளியிட்டனர்.

***

பிரஹ்மக்ஞான சபையின் உப அக்கிராசனாதிபதி ஸ்ரீமான் ஏ. பி. ஸின்னெட் என்பவர் "ரிஷிகளும் தற்கால யுத்தமும்" என்ற விஷயத்தைப்பற்றி ஒரு சிறிய கிரந்தம்

எழுதியிருக்கின்றனர். ஈசுவரனுக்குக்கீழ் இவ்வுலகத்தை ஸநத்குமாரர், மநு முதலிய ரிஷிகள் ஆண்டு ரக்ஷித்து வருகின்றார்களென்பது சநாதன தர்மத்தின் பூர்வீக கொள்கைகளில் ஒன்றாகும். நாரதர் முதலிய பிரஹ்மரிஷிகளின் சம்பந்தத்துடன் இவ்வுலகத்தில் யுத்தம் நிகழ்வதை நாம் மகாபாரதத்தில் காண்கிறோம். இப்போது நிகழும் யுத்தம் உலகசரித்திரத்தில் சம்பவித்த யுத்தங்களில் அதிகோரமான யுத்தமென்று சொல்லப்படுகின்றது. யுத்தத்தில் சேர்ந்திருக்கும் ஜனத்தொகுதியாலும், நாசத்தை யுண்டு பண்ணும், ஆயுதங்களின் கொடுமையாலும், யுத்தம் வியாபித்திருக்கும் பிரதேசங்களின் விஸ்தாரத்தாலும், யுத்தத்தின் முடிவில் உலகத்தில் நேரும் பயன்களாலும் அதின் தன்மை நன்கு விளங்குகின்றது. முற்காலத்தில் தேவர்களுக்கும் அசுரர்களுக்கும் யுத்தம் நடந்ததென்று நம்முடைய பிராசீன கிரந்தங்கள் கூறுகின்றன. ஸீக்ரேட் டாக்டரின் என்ற குப்தவித்தை எனும் நூலில் தைத்தியர்கள் என்று சொல்லப்பட்டவர்கள் முன் செய்த கொடும்போர் போல தற்காலங்களிலும் உலகத்தின் விகாஸ முறையைத் தடைசெய்வோர்களாய் இவ்விதமே போர்புரிகின்றனர் என்று நமது அக்கிராசனாதிபதியும் உப அக்கிராசனாதிபதியும் கூறுகின்றனர். இப்போது யுத்தம் புரியும் இருதிறத்தவர்களில் விகாஸமுறையைச் செலுத்துவோர்கள் யாவர், விகாஸமுறைக்குத் தடையாக நிறபவர் எவர் என்பதை எவர் தர்மத்தை அனுசரிக்கின்ற பக்கத்தில் நிற்கின்றார். எவர் அநீதியான நோக்கங்களைக் கருதியிருக்கின்றனர் என்ற விஷயத்தை விசாரிப்பதின் மூலமாய் அறிய இயலும். குற்றமற்ற பெல்ஜியம் தேசத்தைப் படையெடுத்து வெற்றியடைய வேண்டுமென்பதை மட்டும் நாடி, அதை நாடுவதில் சாதனங்கள் தீதாயிருப்பினும் கைப்பற்றிக் குரூரத்தில் யாதொரு அருவருப்புமின்றி யுத்த சம்பந்தமில்லாத

பிரயாணிகள் செல்லும் லூஸிடானியா முதலிய புகைக்கப்பற்களைத் தாக்கியுடைத்து நிராயுதபாணிகள் ஸ்திரீகள், குழந்தைகள் முதலியவர்களை ஹிம்ஸிக்கும் ஜெர்மானியர்களே அசுரசுபாவத்தையுடையவர்கள். அவர்களும் அவர்கள் பக்கத்தைச் சார்ந்தவர்களும் உலகத்தின் விகாசமுறைக்குத் தடையாய் இப்போது நிற்கின்றார்கள். அவரை எதிர்க்கின்றவர்கள் விகாஸமுறையை இப்போது செலுத்தும் கருவிகளாகிறார்கள். உலகத்தில் ஒரு நூதன கல்பம் துவக்கப்போகின்றது. உலகத்தில் அதர்மம் அதிகரித்து தர்மம் குறையும் காலத்தில் ஈசுவரன் அவதரித்து அதர்மத்தை நாசம் செய்து தர்மத்தை ரக்ஷிக்கின்றாரென்று கீதாசாஸ்திரம் முதலியவற்றில் கூறப்பட்டுள்ள பிரகாரமே கலியுகம் 5,000ம் வருஷங்களுக்குப்பின்னர் சிறு உபகல்பம் ஆரம்பிக்கும் இச்சமயத்தில் தற்கால நாகரிகத்தின் அதர்மங்களும் துர்க்குணங்களும் ஒன்றுகூடி ரூபமெடுத்தாற்போல போர்புரியும் ஜெர்மானியரையும் இவர்கள் பக்கமிருப்பவர்களையும் தோற்கச்செய்வதால், நமது நாகரிகத்தின் துர்க்குணங்கள் நீங்கி அது புனிதமாகி அபிவிர்த்தியடைய, ஜகத்குருவின் அவதாரத்தை இந்த யுத்தமானது த்வரிதப்படுத்துகின்றது.

***

கொள்ளேகாலம் என்ற ஊரில் நாளிதுமீ 10, 11 தேதிகளில் பிரஹ்மஸ்ரீ டி. இராமச்சந்திரராவ் பி. ஏ., பி. எல் அவர்களுடைய அக்கிராஸநத்தின் கீழ், பிரஹ்மஞான மஹாசபை ஒன்று கூடியது. மைஸூர் இராஜ்யத்தின் பற்பல பாகங்களினின்று பலர் சென்றிருந்தனர். உள்ளூர்க் கிளைச்சபைக் காரியதரிசியவர்கள் அயலூர்களி

லிருந்து வந்த எல்லோருக்கும் ஒரு உபசாரப் பத்திரம் வாசித்தார். அன்று சாயங்காலம் அக்கிராசனாதிபதியவர்கள் ஆங்கில பாஷையில் "தியாஸபியும் ஹிந்து மதமும்" என்ற விஷயத்தைப்பற்றிப் பேசினார்கள். மறுநாட் காலையில் அக்கிராசனாதிபதியவர்கள் "உதயதிசை நக்ஷத்திர ஸங்க"த்தைப் பற்றிப் பேசினார்கள் அன்றுசாயங்காலம் மைசூர் மகாராஜா காலேஜ் உபாத்தியாயர் ஸ்ரீமான் வெங்கடேசஐயர் அவர்கள் கன்னடபாஷையில் "எண்ணங்களின் சக்தி" என்னும் விஷயத்தை உபந்யஸித்தார். அக்ராஸனர் அவர்களின் முடிவுரை பஞ்சயக்ஞத்தைப் பற்றி நிகழ்ந்தது.

அ· ரங்கஸ்வாமி ஐயர்.

நன்மொழி.

உடுத்த துகிலவிழ்த்து விரித்தொருதரை யிற்றனித்தே யுன்னுது முன்னியுளத்துறு கலக்கத்தோடே; படுத்தயர்ந்த சிறியேன்றனருகணைந்து மகனே பயமுனக் கென்னென் றென்னைப் பரிந்து திருக்கரத்தா, லடுத்தணைத்துக் கொண்டெடுத்துப் போய்ப் பிறிதோரிடத்தே யமர்த்தி நகைத்தருளிய வென்னாண்டவனே—யரசே, தொடுத்தணியென் மொழி மாலை யணிந்து கொண்டென்னுளத்தே சுத்த நடம்புரிகின்ற வித்தகசிகாமணியே.—திருஅருட்பா.

குப்த வித்யை.

குப்த வித்யையை ஆங்கிலத்தில் ஆக்கல்டிஸம் என்று சொல்வதுண்டு. இந்த ஆக்கல்டிஸம் என்ற பதத்தின் தேர்ந்த பொருளை யறியாமல், பலர் பல பல விதமாக அர்த்தம் கொள்கின்றனர். இப்போதுங்கூடப் பலர் அதை மாந்திரிகமென்றும் அதன் மாணாக்கர்கள் அனைவரும் ஏவல், சூந்யங்களிற் பயில்கின்றவர்களென்றும், மயானம் போன்றவிடங்களில் சஞ்சரித்துப் பேய் பிசாசுகளை வசப்படுத்தி, கருவை ஸம்பாதிப்பவர்களென்றும் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். படிப்பில்லாதவர்கள் தான் இவ்விதம் எண்ணுகிறார்கள் என்றாலோ, தற்காலக் கல்விப் பயிற்சியுடையவர்களுங்கூட குப்தவித்யை என்பது என்னவென்று வியக்தமாய் அறிந்திலர். அதன் பத அர்த்தத்தை விசாரிக்குமளவிலேயே, "ஸூக்ஷ்மமாய், மறைந்திருக்கும் விஷயங்களைத் தெளிவுறுத்தும் கல்விமுறை" என்று, படித்தவர் யாவரும் உணர்வர், ஆயினும் அநேகர், குப்த வித்யையினுள் அடங்கியுள்ள பரம ரஹஸ்யங்களை உணராது, ஸ்வப்நங்களைப் பற்றிய உண்மையையும், ஸாமர்த்யமாய்க் குறிசொல்வதையும், பேய் பிசாசு பிடித்தலையும், காய கற்பங்கள் தேடி, ரஸமணியைப் பெற்று, அதனால் ஜராமரணங்களை நீக்கிக் கொள்வதையும் அஸம்பாவிதமென மறுக்கிறார்கள். இவர்களைப் பார்க்கிலும் அறிந்தவர்களாகப் பாவனை செய்துகொள்ளும் வேறு சிலரோ, குப்தவித்யையானது வெகு ஜனங்களுக்குத் தெரியாமலிருப்பதின் காரணம், இதன் குருக்கள் பிறரிடம் கொண்ட

* இது ஸ்ரீமான் C. W. லெட்பீடரவர்களுடைய ஆங்கில கிரந்தம் ஒன்றினின்று எடுத்தெழுதப்பட்டது.

அசூயையால் சிஷ்ய பரம்பரையை ஒழித்துவிட்டார்களெனக்கொள்கிறார்கள். அவ்விதமின்றி, குப்தவித்யை எல்லோருக்கும் கற்றுக்கொடுக்கப்படவேண்டுமென்பது இவர்கள் கருத்து. ஆனால் உண்மையென்னவெனில், எவ்விஷயமும் நமக்கு மறைவாகவே இல்லை. நம்முடைய பார்வைக் குறைவே யொழிய, வேறு மறைவு என்பதே கிடையாது. நாம் பார்க்கலாகாதென, வேண்டுமென்றே மறைத்துவைப்பவர் ஒருவருமில்லை. ஒவ்வொருவரும் மேன்மேலும் பரிபக்குவமடைந்து, அவரவர் திருஷ்டியானது அதிகரிக்க அதிகரிக்க அவரவர் தொழிற்படும் உலகமும் அவரவர்க்கு அதிக விசாலமாகின்றது.

ஏனெனில் பக்குவமாக ஆக உலக வமைப்பின் அழகையும்பெருமையையும் அதிக விமரிசையாய் அறிய இயலுகின்றோமல்லவா?

ஸன்மார்க்க முறையிற் செல்லுகின்றவன் அவனது அபிவிருத்தி முறையில் அடையும் சிற்சில பக்குவ நிலைகளில் சிற்சில ஞான தீக்ஷைகளைப் பெறுவான். அதாவது, இதுவரை அறிந்திராத பல புதிய விஷயங்களைக் கற்றுக்கொள்ளத் தொடங்குவான். எவ்வளவு மட்டில் ஒருவன் அறிந்துகொள்ளும், தகைமையுடைய வனாயிருக்கிறானோ, அவ்வளவுமட்டில் அவனுக்குக் கற்றுக்கொடுக்கப்பட்டால் மட்டும், அவ்வுபதேசம் பிரயோஜனமுள்ளதாகும், இல்லாவிடில் பயனற்றதாகும். அஃதெப்படியெனில், பெருக்கல் வாய்ப்பாடுகூடத் தெரியாத சிறுபிள்ளைகளுக்கு, பி. ஏ. வகுப்பில் கற்றுக்கொடுக்கவேண்டிய கணிதத்தின் ஸூக்ஷமங்களை போதிக்க யத்தனிப்பது மதியீனமாகுமன்றோ. அவ்விதமே குப்தவித்யா ரஹஸ்யங்கள் மநுஷ்யவர்க்கத்தினரின் சாமான்யர்களுக்கு அறிவுக்கெட்டா விஷயங்களா

யுள்ளன. ஆகவே எச்சமயம் சிஷ்யனானவன் புதிய ஞான தீக்ஷையைப் பெறும் தகைமையுடையவனாகிறானோ, அத்தருணம் அவனுக்கு தீக்ஷை விதிக்கப்படும். இவ்வித உயர் ஞானத்தைப் பெற விரும்புவோர்கள், செய்யவேண்டியதென்னவெனில், தற்காலத்தில் தத்தம் பக்குவ நிலை எம்மட்டு என்பதைத் தெளிவாய் அறிந்து, அதற்கேற்றவாறு விவேகத்துடன் தத்தம் ஆசாரணைகளையும் அநுஷ்டானங்களையும் சீர்ப்படுத்திக் கொள்வதேயாகும்.

குப்தவித்யை என்பது பிரபஞ்ச நியதியிலுள்ள அதிஸூக்ஷ்மமான விசேஷங்களனைத்தையும் விவரிப்பதாகும். தற்காலத்திய பிரகிருதி சாஸ்திர வல்லுனர்கள் வரையறுத்திருப்பதோடுமட்டும் நில்லாமல், பிரபஞ்சநியதியின் விசேஷங்கள் முழுமையையும் ஸவிஸ்தாரமாக விளக்குவதுதான் குப்தவித்யையின் உயர்வு. விகாஸமுறையில் மநுஷ்யவர்க்கமானது தற்காலத்தில் நிற்கின்றபடியில், சாமான்யர்களான நம்போலியர்கள் பிரபஞ்சநியதியை யறியக்கூடியது மிகவற்பமேயாகின்றது. ஏனெனில் சாமானியர்களிடத்தில் ஆத்மசக்திகள் ஸம்பூர்ணமாய் விகஸிக்காமல், மிக ஏராளமாய் மறைந்துகிடக்கின்றன. வெகு சொற்பமான சக்திமட்டும் தான் தற்கால நிலையில், மனிதர்களிடத்து விகஸித்திருக்கின்றது. ஆகையால் ஸாமாந்யர்களுடைய, தத்துவ சாஸ்திரமெல்லாம், நிறைவற்ற அற்ப உண்மையையே தான் ஆதாரமாக உடையது, அவர்கள் நடபடிக்கைகளும், தத்தமக்குத் தெரிந்த மட்டில் உள்ள மிகச்சொற்பமான பிரபஞ்சநியதியின் உண்மைகளுக்கு முரண்படாமல் இருக்கக்கூடுமே ஒழிய, குறைவற்றனவாகா. ஆனால் குப்தவித்யையிற் பயிலுவோன எப்படியென்றால், பூர்ண திருஷ்டியுடன் தற்காலத்திய பௌதிக சாஸ்திரங்களைப்

போலல்லாமல், ஸூக்ஷ்ம லோகங்களினின்று பிரவகிக்கும் சக்தி விசேஷங்களையும் அறிந்து, அவற்றிற்கேற்பத் தன் சரியையைச் சீர்ப்படுத்திக் கொள்வான். பிரபஞ்சஸ்திதியின் சொற்பத்தையுங்கூட நன்குணராததால் உள்ள அரைகுறையான அறிவு போய், அதன் முழுமையையும் பற்றிய பூரண அறிவு ஏற்படுகின்றது.

குப்தவித்யையில் ஒரு சிறிதும் அறியாதவன் எவ்விதம் எல்லா வழிகளிலும் தான் மிகக் கட்டுண்டவனாயிருக்கிறான் என்பதையும், அதனால் எவ்விதம் நிர்ப்பந்தத்திற்கு உள்ளாயிருக்கிறான் என்பதையும், இலகுவாய் அறிகிறானில்லை. இதற்கோருதாரணம் எடுத்துக் கொள்வோம். பிரக்ஞா பூமிகளில் நம்மைக்காட்டிலும் குன்றிய பிரக்ஞையை உடையவர்களுக்கும் நமக்கும் எவ்வகைகளில் ஏற்றத்தாழ்ச்சிகள் உள்ளன என்பதைப் பரிசீலனை செய்வோம். மேற்கூறியபடி சிலருடைய பிரக்ஞாபூமியானது கனபதார்த்தங்களை மட்டும் அறிந்துகொள்ளும் இயல்பினதென்று வைத்துக்கொள்வோம். எப்படி மானஸிக லோகத்திலும் புவர்லோகத்திலும் உள்ள ரூபங்களும், ஸ்தூலலோகத்தில் பிராணமயமான திரவியத்தாலான ரூபங்களும் நமது பார்வைக்கு எட்டாதவைகளாயுள்ளனவோ, அப்படியே திரவ பதார்த்தங்களும், வாயு பதார்த்தங்களும், அவர்களுடைய பார்வைக்கு எட்டாதவைகளென்றும் வைத்துக்கொள்வோம். இப்போது அத்தகையர் நம் உலகத்தைப் பற்றிப் பூர்ணமாயறிதல் எவ்வளவு அஸாத்யம் என்பது நமக்குத் தெற்றெனப் புலப்படுகின்றதல்லவா? அவர்கள் பார்க்கக்கூடிய கனபதார்த்தங்கள் பலமாறுதல்களடைவதைமட்டும் கவனிப்பார்கள். ஆனால் அதன் காரணமின்னதென்றறியார்கள்.

எப்படியெனில், மழை பெய்யும்போதெல்லாம் பூமியானது ஈரித்து, கையில் சொற்ப மண்ணையெடுத்தால் மிகப் பளுவாய் உணரப்படும், முன்னைவிட அதிக மிருதுவாயுமிருக்கும், மேற்கூறியபடி, திரவ பதார்த்தங்களையும் வாயுபதார்த்தங்களையும் உணரக்கூடாதபடி கீழான பிரக்ஞாபூமிகளில் உள்ளவர்கட்கு, இன்னகாரணத்தால் மண் முன்னினும் கனமாயிருக்கிறதென்று தெரியவாராதல்லவா? மண் கனபதார்த்தமாகையால், அது முன்னினும் பளுவாயிருக்கிறதென்று மட்டும் அறிந்து கொள்வார்கள், திரவபதார்த்தத்தையுணர மாட்டார்களாகையால், மழை பெய்வதே அவர்கட்குத் தெரியாது, ஜலமே இன்னதென்றறியாதவர்கட்கு, ஜலம் கலந்திருப்பதனால் மண்ணிற்கு மிருதுத்தன்மையும் பளுவும் ஏற்பட்டிருக்கின்றனவென்பதும் தெரியவாராது. காற்றடித்து மண்ணைக் கிளப்பிவிடும்போது, மண் உயரக் கிளம்புவதை மட்டும் காணுவார்களேயொழிய வாயுவின் சலனத்தால் மண் கிளம்புகின்றது என்ற காரணத்தையறிய இயலார். இவ்விதம் கன பதார்த்தத்தைமட்டும் அறியக்கூடிய பிரக்ஞாபூமியில் உள்ளவர்கள், உலகத்தைப் பற்றிப் பூர்ணமாய் அறிவது, இயலாத காரியமென்று நாம் நன்கறிந்துகொண்டோம். நம்மைவிடப் பரிபக்குவமடைந்தவர்களுக்கும், நமக்கும், அவரவர்கள் பிரக்ஞா பூமியானது வேறுபடுகின்றதும், இதே விதியையநுசரித்துதான் என்று நாமறியற்பாலர். உதாரணமாயெடுத்துக்கொண்ட விஷயத்தை எவ்வளவு எளிதாய் அறிந்துகொண்டோமோ, அவ்வளவு இலேசாய், நம்மினும் பெரியார்களுடைய பிரக்ஞா பூமியை உத்தேசிக்க நம்முடையது எத்தனையோ மடங்கு குன்றியது என்னும் உண்மையை உணர்கிறோமில்லை.

பிரஹ்மக்ஞான தரிசநத்திற் பயிற்சியுடையவர்களுக்கு, எவ்விஷயத்திற்கும் ஸூக்ஷ்மமான பாகமொன்றிருக்கின்றது என்பது நன்ருய்த்தெரியும். நமது ஸ்தூலப்பார்வைக்குப் புலப்படுகின்றவைகளைக் காட்டினும், புலப்படாமல் மறைவாயிருந்து தொழிற் படுகின்ற பிரபஞ்ச நியதிகளுக்கு மிகப் பிரதானமாய்க் கட்டுப்படவேண்டிய தவசியம் என்பதையுமுணர்வர்.

நம்முடைய இந்த்ரியங்களின் வழியாகவே நாம் வெளிவிஷயங்களை அறிகிறோம். அவ்விந்திரியங்களின் பூர்ணசக்தியானது இன்னும் விகஸிக்காமல், அரைகுறையாகவே அவ்விந்திரியங்கள் விகஸித்திருக்கின்றன. ஆகையால் நம் அறிவும் அரைகுறையாகவே ஏற்படுகின்றது. நாம் பார்ப்பவைகளைக் காட்டினும், வேறு வஸ்துக்கள் உலகில் கிடையா என்று சொல்லமுடியாது. தன் இந்த்ரியங்கள் பூர்ணசக்தியுடன் தொழிற் படும்படி பயிலுவோன் எவனும், தான் அபிவிருத்திபெற்று வரவர, தன்னைச் சுற்றியுள்ள உலகம், முன்னினும் பன்மடங்கு பெரிதும், விசாலமுமாயிருக்கிறதென்றும், தன் வாழ்க்கைக்கொரு சேதமும் எப்போதும் சம்பவிக்காதென்றும், தன் வாழ்நாள் "நீக்கமற நிறைகின்ற பரிபூரணனந்தமே" யென்றும் நிதர்சனமாயறிந்து கொள்வான், ஏனெனில் பிரகிருதியின் அழகிலேயே விநோதிப்பவனும், ஸங்கீதப்ரியர்களும், கலாவிநோதங்களில் கூர்மையான நாட்ட முடையவர்களும், தத்தமக்குரிய துறையில் தம் இஷ்டப்படி சுகம் அநுபவிக்கத் தக்க ஒரு தனி உலகமே, நமக்கு அதிஸமீபமாயுள்ளது. அதில் பிரவேசிக்கத்தக்க யோக்யதையை மட்டும் முன்னுடியே பெறவேண்டும். எல்லோரினும் மேலாக,பரோபகாரப்ரவிர்த்தியில் உத்ஸாகங்கொண்டவனுக்கு அவ்வுலகத்தை

மற்றவர்களைவிட நன்ருய் அறியவும், அதனுல் முன்னினும் மேலானவிதமாய்ப் பலருக்கு பிரயோஜனகரமாயிருக்கவும் இயலும்.

நாம், தற்கால நிலையில் விகாஸமுறை யென்ற ஏணியில் பாதிதூரம்தான் வந்திருக்கிறோம். அதனுல் நமது புலன்களனைத்தும் அரைவாசியே மலர்ச்சி பெற்றிருக்கின்றன. இன்னும் விகாஸமுறை என்ற ஏணியில் ஏறிச்செல்லவேண்டிய பாதிதூரத்தையும் தீவ்ரமுயற்சியால்விரைவிற் கடக்கலாம். அதாவது, சாமாந்யர்கள் எல்லோரும் வெகு ஜன்மங்களுக்குப் பிறகு, எத்தகைய பரிபக்குவமுள்ள புலனறிவைப் பெற, இயலுமோ, அதை நாம் இப்போதே தீவ்ரமுயற்சியால் பெறலாம். இவ்விதம் பக்குவமடைந்தவர்களைத்தான் நாம், ரிஷிகளென்றும், தீர்க்க தரிசிகளென்றும் ஸூக்ஷ்மதரிசிகளென்றும் கூறுகிறோம்.

அத்தகையர் ஆங்கிலத்தில் க்ளேர்வாயண்ட்ஸ் என்று சொல்லப்பெறுவர். அதன்பொருள் "தெளிவாய்ப் பார்ப்பவர்" என்பதேயாம். நம் நாட்டில் நம்வீட்டுப் பெண்டிரும், மற்ற சாமான்யர்களும், ஒருபிடி அரிசிக்காக வீட்டு வாயிலில் கத்தும் குடுகுடுப்பையாண்டிகளை, குறி சொல்வதில் ஸமர்த்தர்களென்றும், அவர்கள் வாக்குப் பலிக்குமென்றும் நம்பி, முகஸ்துதிசெய்து காசு பறிக்கின்றவர்களின் வஞ்சனையிலகப்பட்டு, தமக்கநுகூலமாகச் சொல்லும் கோடாங்கிக் காரர்களுக்கு, வஸ்திரமோ, காசோ, அரிசியோ, அவர்களிஷ்டப்படி மனப்பூர்வமாய்க் கொடுத்துவிடுகிறார்களல்லவா? பிறரை ஏமாற்றுவதிலேயே பழகித் தேர்ந்த குடுகுடுப்பையர்களுக்கு, எதிராளிகளின் முகக்குறிப்பைக் கண்டே மனத்தில்இன்னதான் நினைக்கக்கூடும் என்று யூகிப்பது

ஒரு பெரிய காரியமல்ல. பதற்றமும் ஆதாரமுமே பிரதானமாயுள்ள ஸ்திரீபுத்தியை ஏமாற்றக் கேட்கவும் வேண்டுமா? இதைப்போலவே ஆங்கில நாட்டிலும் வேஷதாரிகள் உள்ளனர். இங்கே எவ்விதம் அறிவிலிகள் வேஷதாரிகளிடத்தில் மோசம் போகின்றனரோ, அப்படி அங்கும் மோசம் போகின்றவர்கள் அநேகர். நம் நாட்டுக் கடைகளில் ரேகை சாஸ்திரக்காரரும், தொடுகுறி சாஸ்திரக்காரரும் அதிருஷ்ட பலாபலன்களைக் குறிப்பிட்டு விடுவதாக ஏமாற்றுவதுபோலவே, இங்கிலாந்திலும் ஏமாற்றுகிறவர்கள் அநேகர் உளர். அந்தோ! எவ்வளவோ அரிய பிரயத்தினத்தின் மேல், மிகக்சிரமத்தின்பேரில் சித்திக்கக்கூடிய ஸூக்ஷ்ம திருஷ்டியை, இக்குடுகுடுப்பையர்கள் உடையார் என்று நம்மவர் நம்புவது அறியாமையாலல்லவோ!

இவையெல்லாம் வீண் புரட்டானவைகள். அநேகமாய், வேலைசெய்ய இஷ்டமில்லாத சோம்பேறிகளும், நயவஞ்சகர்களும் தான் இத்தகைய குறிசொல்லும்தொழிலைக் கைக்கொள்கின்றனர். வெகு அபூர்வமாய், சிற்சில கோடாங்கிகள், உண்மையாகவேயும் குறி சொல்கிறார்கள். ஒரு குறித்த கால அளவைக்குள் ஏற்படக்கூடிய வருங்கால ஸம்பவங்களை மட்டும் குறிசொல்லுதல் ஸாத்தியந்தான். அது செய்யக்கூடியது, எத்தனையோ தடவைகளில் செய்யப்பட்டு மிருக்கிறது. அக்ரமமான சூந்யக்காரர்களுக்கும் ஸூக்ஷ்ம திருஷ்டியானது சிற்சில சமயங்களில் பலிக்கின்றது. ஆனால் எப்போதும் அவர்களிடத்து இச்சக்தியானது விளங்காது, அவர்களுக்கு வேண்டும்போது, இச்சக்தியானது வித்திக்காமற் போனாலும் போகும்.

(இன்னும் வரும்.)

B. S. இராமசுப்பையர்.

பரமர் வரும் வழியிற் பிரயத்தனங்கள்.

அதிக ஸமீபகாலத்தில் போதிஸத்வா வருவதற்குற்ற காரணங்கள் பல. அவர் வருவது நிச்சயம். அவருடைய எண்ணங்களைப் பூர்ணமாய் இவ்வுலகத்தில் நாம் நிறைவேற்றவேண்டுவ தவசியம். அவர் எண்ணங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு, நாமேன் பிரயத்நம் செய்யவேண்டும்? என்று சிலர் கேட்கலாம். அவர் வந்தால் அவரே பேசிக்கொள்ளட்டுமே. அவர் வந்தால் உலக முழுவதும் எப்படி நம்பாமலிருக்கும்? அவர் ப்ரம புருஷராயிருந்தால் உலகம் அவரை எளிதில் அறிந்துகொள்ளாதா? நாம், அவர் வரப்போகின்றார் என்று, முந்தியே ஏன் இவ்வளவு கஷ்டப்பட்டுப் பிரஸித்தம் செய்யவேண்டும் என்று பலர் சொல்லக்கூடும்.

முதலில் பாலஸ்டைனில் ஜகத்குருவானவர் கிறீஸ்துவாகத் தோன்றினபொழுது, அவரை யெல்லோரும் துவேஷித்து, மூன்று வருஷங்களுக்குள் அப்பெரியாரை யூதர்கள் உயிரோடு சிலுவையிலறைந்து விட்டார்கள் என்ற விஷயம் சரித்திர ஆராய்ச்சி உடைய எவரும் அறிந்ததே. மறுபடியும் இப்பொழுது அவதரிக்கப்போகிற ஜகத்குருவும் அந்தப்படியே உயிர் துறக்கும்படியும், ஜனங்களும் பிரயோஜன மடையாதவர்களாகவும் ஏற்படலாகாதென்று நினைப்போமாயின், நாம் அவர் வரவை யெதிர்பார்த்துக்கொண்டு ஜனங்களுக்கும் அவர் வரப்போகிறாரென்ற சமாசாரத்தை முன் தூதர்களாக நின்று அறிவித்தல் வேண்டும். அவருடைய வேலைக்கு, ஏற்படக்கூடிய சிரமம், அதனால், சற்று குறையும். கிறிஸ்துவாக அவதரித்த, சமயம்போல, இச்

---

* மாதுஸ்ரீ அன்னிபெஸண்டு அம்மையாரவர்களின் பிரஸங்கத்தினின்று எடுத்தெழுதப்பட்டது.

சமயமும் துன்பப்பட வேண்டிவராதல்லவா? அவரே முன் கௌதம புத்தராக அவதரித்த மற்றொரு சமயம், அவ்வளவு கஷ்டப்படவில்லை யென்பதையும் யாவருமறிவர். கௌதமபுத்தர் வந்தபோது குழப்பம் வெகுவாயில்லை, ஏனெனில் ஜனங்கள் ஒருவாறு அவர் வரவை எதிர்பார்த்தவர்களாகவே இருந்தார்கள், அதனால் அவரை அநேகர் நன்கு மதித்து, அன்புடன் ஆதரித்தனர். தற்காலத்தியரோ, அவ்வித அன்பினால் இரக்கமுடையவரை தைர்ய மற்றவர்களெனக் கூறுகிறார்கள்! புத்தருடைய உபதேச மொழிகளையும் இலேசாய் ஏற்றுக்கொள்ளாத பலரும் அக்காலத்திலிருந்தனர். ஆயினும் அவர் 40 வருஷகாலம் இப்புவியிலிருந்து பிறகே இவ்வுலகை நீத்தனர்.

அவருக்குப் பிறகு கிறிஸ்து வந்தபொழுது, அவரை ஜனங்கள் இடையறாத வெறுப்போடு துவேஷித்து, அவரை எப்படியாவது கொன்று விடவேண்டுமென்றும் நினைத்துச் சிலுவையிலறைந்ததனால், அவர் சீக்கிரம் இவ்வுலகத்தினின்று மறையவேண்டி வந்தது. அவரும் தாம் வந்த காரியம் முடிந்ததென்று நினைத்தவுடன் தம்மிருப் பிடத்திற்கேகினார். அவர் எடுத்துக்கொண்ட சரீரத்திற்கு மட்டும் அழிவு ஏற்பட்டதேயொழிய, ஆத்மாவுக்கு ஒருநாளும் மரணமே கிடையாது என்னும் உண்மையை நாம் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டியதவசியம்.

மறுபடியும் ஜகத்குரு உலகத்தில் ஜனங்களுக்கு முன்போலவே நல்ல உபதேசங்கள் செய்யக் காத்துக்கொண்டிருக்கிறார். ஸதாஸர்வ காலமும் பனியால் மூடப்பட்ட உயர்ந்த ஹிமாலய பர்வதங்களின் தாழ்வரைகளில்வசித்துக் கொண்டு விசாலமான இந்தியதேசத்துப் பள்ளத்தாக்குகளை வெகு அன்போடும் கண்ணுற்றவராய் எப்போது இந்

துதேசத்தில் நாம் அவதரிப்போம், எப்போது அதற்கேற்ற காலம் வரும் என்ற எண்ணம் கொண்டவராய் எப்போதும் தியானித்துக் கொண்டிருக்கின்றனரன்றோ!

நாநாவித ஜாதியார்களுக்குள்ளும் நாநாவித தேசங்களிலும் பரமருடைய திருவரவைப் பிரஸித்தப் படுத்தி, அவரை அன்புடன் ஆதரித்து வரவேற்கத் தக்க பலரை, ஒருங்கே சேர்த்து ஒத்துஉழைக்கும்படி செய்வதற்கே நம் உதயதிசை நக்ஷத்ரஸங்கம் வேலைசெய்து வருகின்றது! ஆதலால், இக்காலத்தில், கிறிஸ்துவின் அவதாரத்திற்போல, நம் மஹானின் சரீரத்திற்கு ஹானி ஏற்படுதல் இயலாது. அவர் இனி வருங்காலத்தில் எத்தேசம் சென்றாலும், அங்கும் அவரை ஆதரிக்கக்கூடிய சிலராவது ஏற்பட்டிருப்பரன்றோ! அவர் அவதாரமஹிமையையும், அவருடைய அவதாரத்தின் உயர் நோக்கத்தையும் அறியக்கூடியவர்கள் சிலராவது ஏற்படுவரன்றோ! அவர் மஹா கருணாமூர்த்தியாகவும், ஞானமூர்த்தியாகவும் இருப்பதனால் மட்டும் வெளியுலகத்தார், அவரைப் பரமாசார்யரென்று அறிந்துகொள்ளல் இயலும். ஆயினும், ஏற்கனவே அவருடைய கைங்கர்யத்திற்கென்று தம்மைத் தியாகஞ் செய்துகொண்டு, திடமாய் விரதங்கொண்ட சிலருக்கு மாத்திரம், ஞான அநுக்ரஹத்தால் வழிநடத்தும் அப்பரமர் இப்போதே பிரத்யக்ஷமாயிக்கிறார். அவர்கள் தான் அவரைப் பற்றிப் பிறருக்கெடுத்துச் சொல்லிப், பிறரையும் அவரிடத்துச் சேர்ப்பிக்க இயலுவார். நம் பரமாசாரியர் கிறிஸ்துவாக அவதரித்த காலத்திலும் மிகச்சொற்பம் பேர்கள்தான் அவரை உண்மையிலறிந்து கொண்டவர்கள், அப்போது அவர்கட்கு நம் மஹான் சொல்லியதென்னவெனில்:-“நான்தான் கிறிஸ்து என்று ஒருவருக்கும் சொல்லாதே” என்றதேயாம், அம்

மட்டில், இந்த புருஷன்தான் கிறிஸ்து என்பது அக்காலத்திலேயே பஹிரங்கப் படுத்தப்படவில்லை. ஆனால், அவருடைய பிரவசனங்களாலேயே அவர் தான் பரமபுருஷன் என்று, பிறர் அவரை அறிந்துகொண்டார்கள். முதன்மையில் உங்கள் ஹிருதயங்களில் அவர் தங்கியிருக்கும்படி செய்துகொள்ளுங்கள், பிறகு லோகத்தில் என்ன ரூபத்தோடு தோன்றுவார் என்பதை நிச்சயிக்க இயலுவீர்கள்.

ஆகவே அவர் வருமுன் நாம் செய்யவேண்டிய பிரயத்னங்கள் இருவகைப்படும். முதலில் நம்மையேசீர்திருத்திக்கொண்டு சித்தசுத்தி பெறவேண்டும். அதாவது, பக்தியினாலும், எங்கெங்கு உபகாரிகள் தேவையோ, அங்கங்கு போய் நம்மாலியன்றவுதவியைச் செய்வதனாலும், சுயநயமான ஆசைகளைத் துறத்தலினாலும் அது இயலும். இது முதலிற் செய்துமுடிக்கவேண்டிய பெரியபிரயத்னம். பிறகு நம் சீலத்தில் பக்தியென்னும் குணத்தை மேன்மேலும் கொஞ்சங் கொஞ்சமாய் வளர்க்கக் கடவோம். உன் ஹிருதயத்தில் மநஎழுச்சி எச்சமயம் உண்டாகின்றதோ, அச்சமயமே நீ உணருகிற பக்தியானது கொஞ்சமும் தடையின்றி உலகமுழுமையும் வியாபித்து வெளியுலாவட்டும். அப்பக்தி வெள்ளமானது பூர்ணமாகவும் தங்கு தடையின்றியும் பிரவகிக்கட்டும். அதனால் சேதம் ஒருபோதும் ஏற்படாது. நன்மையே எப்போதும் விளையும். மஹிமையையும் பெருமையையும் எங்கெங்கு பார்ப்பாயோ, அங்கெல்லாம் நீ கௌரவம் பாராட்டக் கடவாய்: இவ்விதம் பழகுவாயானால் பரமாசாரியரை அவா அவதரிக்கும்போது இலகுவாய்த் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

இனிப் பரமர் வருந்தருணத்தை, வெளியுலகத்தாரும் எம்முடன் ஒருமித்து, எதிர்பார்க்கும்படி, நாம் எவ்விதம்

முயற்சிக்க வேண்டியவர்கள் என்பதைச் சிந்திப்போம். துவேஷபுத்தியுடன் அநாதரவு செய்யக்கூடியவர்கள் என்று தெரியுமானால்,' நம் நற்செய்தியை வீணாய் அவர்களிடம் சொல்வதின் மூலம் அதிக துவேஷத்தை விருத்திசெய்ய வேண்டாம் நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் உங்களுக்குரிய ஸ்நேகிதர்களிடத்துமட்டும் திருவரவின் செய்தியைப் பிரசித்தப்படுத்துங்கள். உங்கள் ஸ்நேகிதர்களின் ஜாதி மதங்களுக்கு ஒத்தபடி, நீங்கள் அவர்கட்குச் சொல்லும் விதமும் வேறுபடும். இதில் நீங்கள் கொஞ்சம் விவேகத்துடன் உழைக்கவேண்டும். ஹிந்துக்களுக்கு நீங்கள் இச்செய்தியைச் சொல்வதாயிருந்தால், "தர்மம் குன்றி, அகர்மம் ஓங்கவே, யான் சீர்திருத்துவதற்கு அவதரிக்கிறேன்." என்று கீதையிற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதை யெடுத்துக் காட்டியும், அதற்கேற்ப ஸன்மார்க்கமுறையே தற்காலத்தில் முற்றிலும் க்ஷீணித்து இருப்பதை அவர்களுக்கு விளக்கியும் அதனால் தற்காலத்தில் ஒரு மஹானுடைய வரவு தேவையென்றும், இவ்விஷயமாக இன்னும் பல சாஸ்திர ஆதாரங்களுடன் போதியுங்கள். கிறிஸ்தவ தேசங்களிலும், அவர்கட்குரிய வேதங்களிலுள்ள ஆதாரங்களோடு, நாம் எடுத்துரைக்கவேண்டும். நம் ஸங்கத்தில் சோத பல கிறிஸ்தவர்களும் ஏற்கனவே, கிறிஸ்து இரண்டாவது தரம் தோன்றப்போவதாக அபிப்ராயப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சொற்பகாலத்திற்கு முன் இறந்துபோன, கிறிஸ்தவ போதகர் ஒருவரின், மனைவியார் தாம் கண்ட தரிசனத்தால் கிறிஸ்து என்பவர் கூடிய சீக்கிரம் வரப்போகிறார் என்று, அம்மத அதிகாரிகளுக்கு அறிவித்து, உடனே அச்செய்தியை எல்லோருக்கும் தெரிவிக்கும்படிக்கும் கேட்டுக் கொண்டனர். அத்தகைய கிறிஸ்தவர்கள் அநேகர் இப்போது உதயதிசை நக்ஷத்திர ஸங்கத்தில் சேருகின்றனர்.

ஆகையால் இவ்வொரே உண்மையைப் பற்பல விதமாய் வெவ்வேறு ஸ்வபாவஸ்தர்களுக்கு எவரெவர்களுக்கு எந்தெந்த வழியில் ருசியுள்ளதோ, அந்தந்தவழியாய் அவரவர்களுக் கூட்டவேண்டும். அப்போதுதான் உங்களுடைய பிரயத்நமானது நன்றாய் சித்திபெறும். பிறரை நல்வழிப் படுத்துவதில் முயலவேண்டியவர்கள் நீங்களேயாதலால், எளிதாகவும், மிகப் பிரயோஜனகரமாகவும் எவ்வெவ்வழிகளால் முயற்சிக்கலாம் என்பதை நீங்களே நன்கு தீர்மானிக்கக் கடவீர்கள். இவ்விதம் செய்வீர்களாகில் அவர் திடீரென்று தோன்றாமல், ஜனங்கள் முன்னடியே அவர் வரவை எதிர்பார்த்து அவரை வரவேற்கத் தயாராயிருக்கும் சமயத்தில் அவதாரம் நிகழ்வதாகவும் முடியும். ஏனெனில், இந்த ஸ்தூல உலகில் பலர் லோககுருவை எதிர் பார்க்கின்றார் எனின், ஏற்கனவே ஸூக்ஷ்மலோகத்தில் ஸம்பவித்தாய்விட்டதென்பதும், அதன் பிரதிபிம்பமே ஸ்தூல உலகில் தோன்றி அவர் எதிர் பார்க்கப்படுகின்றார் என்பதும் மறத்தற்பாற்றன்று.

இவைதான் நீங்கள் செய்யவேண்டிய அவசியமான பிரயத்நங்கள். உங்களுக்குள்ளேயும், உங்களுக்குப் புறம்பாகவும், நீங்கள் ஆயத்தம் செய்தல்வேண்டும். மேற்கூறிய வழிகளில் நீங்கள் அன்போடும், அறிவோடும் பிரவிர்த்திப்பதுடன், பிரபுவின் வருகையை எதிர்பார்க்கிறீர்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ள வெட்கப்படாதீர்கள்.

R. சேஷாசாரியர்.

ஓர் கடிதம்.

ஆரியர்களே!

நமது மகிமைதங்கிய இப்பாரதகண்டம் ஆசந்திரார்க்கபர்யந்தம் செழித்தோங்கி வளர்வதற்குக் கருணைகொண்டிருக்கும் மஹாபுருஷரின் உத்தரவின் பிரகாரம் பிரசுரப்படுத்தும் பாலனாகிய என் வார்த்தைகளைக் கவனித்து குணகிராஹிகளாயிருக்கிற தாங்கள் நான் எழுதும் வாக்யங்களில் சொல்நயம் முதலிய அலங்காரங்களில்லையென்றும், ஏதோ பைத்தியம் பிடித்துப் பிதற்றுகிறான் என்றும், அனாதரவு செய்யாமல், மஹானின் உத்தரவைத்தெரியப்படுத்துகிறான் என்று எண்ணி லோகாபிவிருத்தியில் எப்போதும் கவலைகொண்டிருக்கும் சாதுஜனங்களுக்கு விநயபூர்வமாய்த் தெரியப்படுத்துகிறேன்.

என் பந்துக்களுடன் ராமேசுவரம் போயிருந்தகாலத்தில் சென்ற ஆனந்த௵ தை௴ 12௳ கார்த்திகை அன்றையதினமும் அவ்விடமே யிருந்தேன். சுவாமி தர்சனம் செய்ய தனிமையாய் ராத்திரி 8மணி சுமாருக்குச் சென்று பகவத்தர்சனம் செய்து திரும்பி பெரிய நந்தியின் சமீபம் வரவும், திடீரென என்பார்வைக்கும் மனதிற்கும் பீதியான ஒரு தோற்றம் காணப்பட்டது. அப்பால் ஒரு விநாடியில் ஆச்சர்யமான காந்தியுடன்கூடிய ஒருமஹான் நிற்கக்கண்டேன். இன்னது என்று புலப்படாமல் பீதியுடனும் ஆச்சர்யத்துடனும் இருக்கும் என்னைப் பார்த்து கருணையான பார்வையுடன் பின்வருமாறு பகர்ந்தார்.

இப்பாரத கண்டத்தில் ஒவ்வொருவரும் ஸ்வதர்மாநுஷ்டானத்தைவிட்டு நழுவித் தாங்கள் கெட்டதுமன்றி மிகப்பரிசுத்தமான பிரதேசங்களையுடைய இப்பாரத பூமியையும் அசுசியானதாய்ச் செய்துவிட்டார்கள். அனா

விஷயம் சீர்ப்படுத்த கல்யப்தம் 5045 வாக்கில் அவதாரம் செய்யவேண்டியிருப்பதால், அதற்குமுன் பிரதேசங்களை பரிசுத்தமாக்க பின்வரும் கட்டளையை லோகோபகாரார்த்தமாய் உன்னால் தெரியப்படுத்த வேண்டியிருப்பது அவசியம் என்றறியவும் என மொழிந்தார்.

அதற்கு நான் அம்மஹானை நமஸ்கரித்து ஸ்வாமிந்! தற்காலமுள்ள நிலைமையில் லோகத்திலுள்ள சிலர் என்னை ஏதோ அறிவீனமாய் உளருகிறான் என்று மிகப்பரிகசிப்பார்கள். தவிரவும் வித்யா விஷயத்திலாவது மற்ற லோகோபகாரமான காரியங்களை நிர்வகிக்கத்தக்க புத்திசாலியாகவாவது ஏராளமான திரவியவானாகவாவது அனுஷ்டானாதிகளிலாவது ஒரு விதத்திலாவது யோக்யதை யல்லாத அற்பனான என்னிடம் உத்தரவு செய்வதைப் பார்க்கிலும், அவைகளை நிர்வகிக்கக்கூடிய பெரியோர்களிடமாவது ராஜாதிராஜாக்களிடமாவது உத்தரவாதகவேண்டுமென்று பயத்துடன் வணக்கமாய் அறிவித்தபொழுது, புன்சிரிப்புடன் அந்தக்கவலை நீ கொள்ளாமல் என் உத்திரவை மறுக்காமல் சொன்னபடி உன்னால் கூடுமானவரை பிரயாசப்படுவதில் பின்வாங்காதே, இதுவே உன் கடமை என்றார்.

அதாவது (தர்ம அரசாங்கமான ஆங்கில அரசாட்சிக்குட்பட்ட நமது) இந்தியாவின் வடகிழக்கு பாகத்தில் கங்காநதி தீரத்திலும் தென்கிழக்கு பாகத்தில் காவேரி நதி தீரத்திலும் தென்மேற்கு பாகத்தில் கேரள ராஜ்யத்திலும் வடமேற்கு பாகத்தில் சிந்துநதி தீரத்திலும் மத்யபாகத்தில் நர்மதா தீரத்திலும் ஆக இவ்வைந்து பிரதேசங்களிலும் செழிப்பான ஒவ்வொரு இடத்தில் மாத்திரம் விதிப்படி பஞ்சாயதனஸ்தாபம் செய்து பிராஹ்மணோத்தமர்களால் வேதோக்தமான வைபவத்துடனும் சந்தர்ப்பணைகளுடனும் நாமசங்கீர்த்தனாதி பஜனைகளுடனும் ஆராதிப்பதும் தவிர,

தர்சனார்த்தம் வரும் பக்தர்களுக்கு சகல சௌகரியங்களுடன் தர்சனம் செய்து வைக்கவேண்டுமென்றும், இப்படி நடத்தப்பட்டால் அவதரிக்க பிரதேசங்கள் பரிசுத்தமடைவதும் தவிர இவ்வுலகமானது செழிப்படைவதோடு வியாதி முதலியவைகளால் ஏற்படக்கூடிய சகல கஷ்டங்களினின்றும் விடுபட்டு மேன்மையடையும் என்றுமாக் ஞாபித்தார்.

அது முதல் பலவிதத்திலும் ஆலோசித்துக்கொண்டிருக்கும்போது அதே சுந்தரபுருஷன் சென்ற மஹாசிவராத்திரி யன்றையதினமும் இரவு $3\frac{1}{2}$ மணி சுமாருக்கு கனவு என்று நிச்சயமாய் சொல்லக்கூடாதநிலைமையில் ஹூம்கார சப்தத்துடன் என்னுக்ஞையை முடிக்க வேண்டுமென்றும், இல்லாவிடில் உலகம் கெட்டுப் போவதற்கு நீயே காரணமாவாயென்றும் சொல்லி மறைந்தார்.

சகோதரர்களே! இந்த உத்தமமான காரியம்போல், எவ்வளவோ காரியங்கள், எத்தனையோ சாதுக்களுக்கு. உத்தரவாய் அந்தப் பிரகாரம் நடத்தப்பட்டு, அந்தந்தக் காலங்களில் எவ்விதம் நம்முன்னோர்கள், க்ஷேமலாபங்களை அடைந்தார்களோ அவ்விதமாகவே லோகாபிவிருத்திக்கு ஹேதுவான இச்சிரேஷ்டமான காரியமும் இரண்டு மூன்று வருஷங்களுள் முடிவுபெற்று நம் ஆர்ய சகோதரர்கள் அனைவரும் இஹத்தில் அதிவைபவத்தையும் பரத்தில் முக்தியையு மடைவார்கள் என்பது திண்ணம். அப்படிக் கல்லாமல் மஹானின் உத்தரவுப்படி என்னால் தெரியப்படுத்தப்பட்ட வார்த்தைகளில் சந்தேகப்பட்டு அவரவர்களின் ஐஹிகாமுஷ்மிக பலன்களை இழக்காமலிருக்கும்படி விநயத்துடன் பிரார்த்திக்கிறேன்.

ஆகையால் ஆர்ய மதாபிமானிகளான சகோதரர்களே! அப்பேர்ப்பட்ட காரியத்தை ஆங்காங்குள்ள ஸ்ரீமான்களும் வித்வான்களும் பக்திமான்களும் ஒன்றுகூடி கருணாநிதியின் சர்வோபகாரமான ஆக்ஞையை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்றும் உதாசீனமாயிருக்க வேண்டாமென்றும் பாலனாகிய நான் விநயத்துடன் மன்றாடிக்கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

ஓம் தத் ஸத்.

தக்ஷிணாமூர்த்தி சாஸ்திரி

(மேல்மங்கலம்.)

நன்மொழி.

நானுரைக்கும் வார்த்தையெலாம் நாயகன்றன் வார்த்தை நம்புமினோ நமரங்காணற்றருணமிதுவே, வானுரைத்த மணிமன்றில் நடம்புரி யெம்பெருமான் வரவெதிர் கொண்டவனருளால் வரங்களெல்லாம் பெறவே, தேனுரைத்த முளமினிக்க வெழுகின்றே னீவிர்தெரிந் தடைந்தென்னுட னெழுமின் சித்திபெறலாகும், ஏனுரைத்தே னிரக்கத்தா லெடுத்துரைத்தேன் கண்டீர்யா னடையுஞ் சுகத்தினைநீர் தானடைதல் குறித்தே.

திருவருட்பா.

சுதேச ஊழியர்களின் சங்கம்.

இந்தச் சங்கமானது:—உலகத்தில் மானிட ஜன்மம் எடுத்த ஒவ்வொருவரும் தான்பிறந்த ஜனனபூமியின் க்ஷேமத்தைக் கருதித் தம்மாலியன்ற உதவிகளைச் செய்ய கடமைப் பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை எல்லோருக்கும் எடுத்துச் சொல்லுவதற்கும், அவ்விஷயத்தைத் தெரிந்து கொண்டவர்களை சுதேச கைங்கர்யத்தில் உழைந்துப் பேரும் புகழும் பெற்றுப் பிரபலமடையச் செய்வதற்கும் இவை காரணமாக நம் தாய்நாடு எவ்விதத்திலும் செழித்து க்ஷேமத்தை யடைவதற்குமாகவே ஈசுவரகிருபையை முன்னிட்டு ஸ்தாபிக்கப் பெற்றதாகும்.

இந்த சங்கத்தின் அங்கத்தினராகச் சேருதற்கு உரியவர்கள் தாங்கள் நாள்தோறும் செய்யும் நற்செய்கைகளாலே, அன்னியர்களையும் சுதேச க்ஷேம அபிவிருத்திக்கு ஏற்பத் தம் கடமைகளை உற்சாகத்தோடும் செய்யும்படிக்குத் தூண்டுதல் செய்பவர்களாயும், தங்களுக்குள் பலவிதமான ஜாதி, மத பேதங்கள் இருந்தாலும், அவற்றைப் பாராட்டி ஒருவரை ஒருவர் பிரியாது, அவரவர்கொண்ட கொள்கைகளுக்கு விரோத மில்லாமலே, நாம் எல்லாரும் இந்திய மாதாவாகிய ஒரு தாய் வயிற்றிற் பிறந்தவர்கள், என்று எண்ணி நம் தாய்க்குச் செய்யவேண்டிய கடமைகளை எந்த வகுப்பினராக விருந்தாலும் மனவொற்றுமையுடன் செய்துமுடிக்கும் ஸ்வபாவமுள்ளவர்களாயும், இருத்தல் வேண்டும்.

இவ்வித அங்கத்தினர் அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து இந்தியாவின் பொது க்ஷேமத்தையே முன்னோக்கமாகக் கொண்டு, படிப்பறியாத சாமானிய ஜனங்களுக்கும் இவ்

வுண்மையைத் தெரிவித்து, ஜனசமூக ஒற்றுமைக்கு விரோதமான பலவித காரணங்களையும் ஒழித்து ஒற்றுமையை விருத்திசெய்து வரவேண்டும்.

இந்நோக்கங்களை நிறைவேற்றுதற்குரிய வழிகள்.

இந்தியன் நாஷனல் காங்கிரஸ் மஹா சபையானது சென்ற டிசம்பர்மீ கூடியபொழுது சுதேசாபிமான சீலர்களாகிய சில மேதாவிகள் இந்த மஹாசபையின் நோக்கங்களெல்லாம் இப்பொழுதைப்போல ஆங்கிலங்கற்ற சிலருக்குமட்டும் தெரிந்ததாக இருக்காமல், இனிமேல் சாமானிய ஜனங்களும் தெரிந்துகொள்ளும்படி ஏற்பாடுகள் செய்யப்படவேண்டுமென்றும், அவ்வாறு தெரிந்துகொண்ட சாமானியர்களோடும் கலந்துகொண்டு படித்த வகுப்பினர்கள் கிராமங்களிலும் பொதுஜன சபைகள் ஏற்படுத்தி ஸ்வதேசத்திற்குச் செய்யவேண்டிய நன்மைகளைக் காலதேசங்களுக்கேற்பத் தீர்மானிக்க வேண்டுமென்றும், அங்ஙனம் கிராம சபைகளிலும் தீர்மானிக்கப்பட்ட தீர்மானங்களை காங்கிரஸ் மஹாசபையார் ஏற்றுக்கொண்டு அக்கிராம நகரவாசிகளையும் காங்கிரஸ் மஹாசபையில் அபிப்ராயம் கொடுக்கும் பாத்தியதையுடையவர்களாக்க வேண்டுமென்றும் இவ்வேற்பாடுகள் அடுத்த காங்கிரஸ் மஹாசபை நடைபெறுவதற்குள் செய்யப்பட வேண்டுமென்றும், அபிப்பிராயம் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

அவ்வபிப் பிராயத்திற்கிணங்கப் பிரவிர்த்திப்பதே நம் சங்கத்தின் கடமையாகும்.

இம்முறையில் முயலவேண்டிய முயற்சிகளுள் முதன்மையானது.

1. வாரம் ஒருமுறை ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் அயலூர்களுக்குச் சென்று ஜனசமூக ஒற்றுமை, கல்வியின், ஆவசியகம், ஜனங்களின் சுகாதார விளக்கம், தாங்கள் செய்யும் காரியங்களை, குறித்த காலத்தில் செய்தல், வருவாய்க்குத்தக்கசெலவு, கோர்ட்டு விவகாரங்களை விலக்குதல், ஒருவருக்கொருவர் உபகாரியாயிருத்தல், விவசாயத்தின் அபிவிருத்தி, கிராமப் பஞ்சாயத்தின் ஆவசியகம், முதலிய விஷயங்களைப் போதிப்பதோடும்,

2. இவைகளுக்குச் சாதகமாக நிழற் படக்காட்சிகளோடு கூடிய பிரசங்கங்களும், துண்டுப் பத்திரிகை அச்சிட்டு எல்லோருக்கும் இனாமாகக் கொடுத்தலும், தனித்தனி உபந்யாஸங்களும் செய்யவேண்டும்.

இச்சங்கத்தார் அப்போதைக்கப்போது செய்துவரும் காரியங்களைப் பிரசுரப்படுத்துவதற்கும், மேற் செய்கைகளில் நடைபெறும் அறிஞர்களின் உபன்யாசங்களை வெளியிடுவதற்கும் உபகாரஞ்செய்ய இப்பொழுது நடைபெற்று வரும் ஒரு தமிழ்ப் பத்திரிகை சித்தமாய்க்காத்துக்கொண்டிருக்கிறது.

நாம் மேலே விரும்பிய (மாஜிக்லாண்டனும்) புகைப்படமும் இச்சங்கத்தார் வசமிருக்கிறது.

இச்செய்கைகளுக்கு ஆரம்பமாக இச்சங்கத்தினருள் ஒருவர் பூர்ணசந்திரோதயத்திற்கு அரிய வியாஸங்கள் எழுதிக்கொண்டும் மற்றொருவர் ஞாயிற்றுக்கிழமை தோறும் சிறுவர்களுக்குநற்போதனைகள்செய்துகொண்டும் வருகிறார்கள். இன்னொருவர் நிழற்படக்காட்சியின் மூலமாய்ப்படிப்பித்து வருகிறார்.

இக்காரியத்திற்குப் பொதுவாக இந்தியர்களுடைய அபிமானமும் அதிலும் இதுபொழுது மதுரை ஜில்லாவாசி

களுடைய சகாயமும் வேண்டப்படுவதோடு அவர்கள் திரவியத்தாலோ, கல்வியாலோ, செல்வாக்காலோ, மற்று எவ்விதத்தாலும் செய்யும் உபகாரங்களும் விரும்பத்தக்கனவாகும்.

இதிற்சேர விரும்புவோர், அடியிற்கண்ட விதமாக மனுசெய்து கொள்ளவேண்டும்.

இச்சங்கத்திற்கு மாதச்சந்தா செலுத்தவேண்டிய கட்டாயமில்லை. ஆனால் பிரதிமாதமும் ஸ்வதேசத்தின் பொது க்ஷேம அபிவிருத்திக்குரிய கைங்கர்யங்களைச் செய்து தீரவேண்டும். அவரவர் தத்தம் தகைமைக்குத்தக்க பிரவிர்த்திகளைக் கொள்ளலாம்.

அப்பிரவர்த்திகளை எமக்கு இன்ன என்று தெரிவித்தல் வேண்டும்.

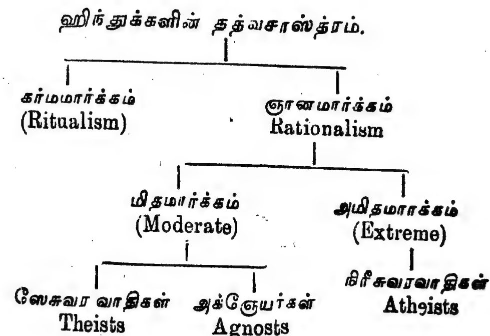
“நம்தாய் நாட்டின் கௌரவத்திற்குக் குறைவான எக்கார்யத்தையும் விலக்கி, நம்முடைய இந்தியஜன சமூகம் ஒற்றுமையடைதற் கேதுவான நற்காரியங்களை நாடுவேன்” என்ற உறுதிமொழியுடன் விண்ணப்பம் செய்ய வேண்டும். பதினெட்டுவயதுக்கு மேற்பட்டவர்களே இதில் மெம்பராகலாம். பெயர், வயது, விலாசம் இவைகள் குறிப்பிடவேண்டும்.

B. S. இராமசுப்பையர்.
பிரஹ்மக்ஞான மந்திரம்,
மதுரை.

நன் மொழி.

இப்பிறவியில் நீதிநெறியிற் சென்று ஸந்தோஷமாயுள்ளவன், அவனுடைய அடுத்த ஜன்மத்தில் இன்னும் அதிக ஸந்தோஷமுள்ளவனாவான் என்பது நிச்சயம்.

ஹிந்துக்களின் தத்வ சாஸ்த்ரம்.

பகவத் கீதை

இந்த நிலைமையில் பகவத் கீதையெனும் உலகப்ரஸித்தமான நூல் இயற்றப்பட்டது.

ஹிந்துக்களின் தத்வ சாஸ்த்ரங்களில் பகவத்கீதையின் அமைப்பு இன்னதென்று மேற் கூறிய விவரசக்ரத்தாலும் பின் கூறப்படும் விவரங்களாலும் எளிதில் அறியலாம்.

பகவத் கீதையில் வேதப்ரமாணம் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. உதாரணம்:—

𑌯𑌃 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌧𑌿𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌕𑌾𑌮𑌕𑌾𑌰𑌤𑌃 ।
𑌨 𑌸 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌨 𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌨 𑌪𑌰𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌮𑍍 ॥

(பகவத்கீதை அத் 16 சு. 23, 24.)

சாஸ்த்ரவிதிகளையனுசரியாமல் இஷ்டப்படி எவன் நடக்கின்றானோ அவன் தன் உத்தேசமாவது, சுகமாவது, பரகதியாவது அடையமாட்டான்.

ஆகலால், செய்யவேண்டியவை இன்னவை, செய்யத் தகாதவை இன்னவை, யென்று பகுத்தறியும் விஷயத்தில் சாஸ்த்ரமே ப்ரமாணம். ஆகையால் சாஸ்த்ரங்களால் விதிக்கப்பட்டவைகளை யறிந்து இவ்வுலகில் ஒவ்வொரு கர்மத்தையும் செய்வாயாக!

ஆனால் கர்ம மார்க்கத்தைப் போதிக்கும்பொழுது, அக்கர்மங்கள் செய்யப்படவும் வேண்டும். பலனை அபேக்ஷியாமல் செய்யப்படவும் வேண்டும்.

கஊுணெ்ுவாயிகாரஸெ்து ஊஷெஷு-ு கஜாவஞ |
ஊ கஊுஷஹெஹதூஹுஞஊுாெதஸஂெறாஸுகஊுணி|

பகவத்கீதை.

"கர்மம் செய்வதற்கு மாத்திரம் உனக்கு அதிகாரமே யொழிய பலாபேக்ஷையில் உனக்கு அதிகாரமல்ல. ஆதலால் பலாபேக்ஷயுடன் கர்மத்தைச் செய்யாதே. கர்மத்தைச் செய்யாமலும் விடாதே''

செய்யும் கர்மங்களைப் பரமாத்மாவுக்கு அர்ப்பித்துச் செய்யவேண்டுமேயொழிய சாதாரண காம்யதேவதைகளையும் ஸ்வர்க்காதி அநித்ய பலன்களையும் உத்தேசித்தும் செய்யலாகாது.

யொ஗ஸூஃ கூுரூ கஊுாணி ஸஂ஗ஂ தூகூா யநஂஜய|
ஸிஜுஸிஜுாஃஸொஹஞகூாஸஊகூஂயொ஗உசுெத|

யோக ஸ்தனாகவும் பற்றற்றவனாகவுமிருந்து கர்மத்தைச்செய். கைகூடும் கூடாதென்பதைப் பற்றி விசாரப்படாமலி(ஸமமாயி)ருக்கவேண்டும். அவ்வித ஸமநிலையே யோகம் எனப்படும்.

பகவத் கீதையில் வேதப்ரமாணங்கள் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அக்காலத்துப்பல மதங்களின் கொள்கைகள் வரவர வேறுபடத் துவங்கின.

பகவத் கீதையில் அவ்வித்யாஸங்களை ஒருவாறு சரிப்படுத்த வேண்டிய முயற்சிகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. பூர்வ கர்ம மார்க்கம் அவசியமென்று ஸ்தாபிக்கப்பட்டபோதிலும், அதற்குப் புதிதாய் தத்வபரமான கருத்துக்கள் அமைக்கப்பட்டன. செய்யும் கர்மங்கள், ஆத்மலாபத்தைக் கருதி இந்திரன், வருணன், சூரியன் முதலான காம்ய தேவதைகளைக் குறித்துச் செய்யாது, அக்கர்மங்களின் பலனை அபேக்ஷிக்காமல், ஈசுவரனுக்கு அர்ப்பித்தே செய்ய வேண்டுமென்று பகவத் கீதையில் போதிக்கப்படுகின்றது.

இஃதிவ்வாறிருக்க, ஸாங்க்ய மதத்தினின்றும் சார்வாகம் லோகாயதிகம், பௌத்தம், முதலான நாஸ்திக மதமாய் முடியக்கூடிய கருத்துக்களை ஒருவாறு சீர்திருத்தி ஸாங்க்யமதத்தில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட 24-தத்வங்களுடன் பரமாத்மா அல்லது ஈசுவரன் என்ற 25-வது தத்வமும் பகவத் கீதையில் அங்கீகரிக்கப்படுவதுடன் மற்ற24 தத்வங்களால் அமைக்கப்பட்டது இப்பிரபஞ்சம் என்றும், அலைகுளத்தில் ஒரே சந்திரன் பலபிம்பங்களாய் ப்ரதிபிம்பிப்பது போல, ஒரே பரமாத்மா நாம ரூபபேதங்களால் பல ரூபமாய் ப்ரதிபிம்பிக்கின்றது என்றும் நிரூபிக்கப்படுகின்றது.

மேலும் பலவாகத் தோன்றும் ஜீவாத்மாக்களெல்லாம், ஒரே பரமாத்மாவின் தோற்றந்தானென்றும், ப்ரக்ருதி என்பது வேறு தத்வமா (Entity) ய்த் தோன்றினும் அதுவும் பரமாத்மாவின் விகாரந்தானென்றும் கூறப்படுகின்றது.

பௌத்தமதம்.

இவ்வாறு சார்வாகம் முதலான நாஸ்திக மதங்கள் விசேஷமாய்ப் பரவாமல், பகவத் சாஸ்த்ரத்தால், எவ்வளவோ தடுக்க முயற்சி செய்யப்பட்டும் சுமார் கி. மு. 6வது நூற்றாண்டின் இறுதியில் பௌத்தமதம் என்ற ஓர் மதம்

புதிதாய்க் கிளம்பிற்று. இம்மதம் புத்தர் என்ற பரமாசாரியரால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. உலகத்திலுள்ள மதங்களிலெல்லாம் விசேஷமாய் ஆச்ரயிக்கப்பட்ட இப்பௌத்த மதம் நமது ஹிந்து மதத்தினின்றும் உதயமான ஓர் கிளைமதமென்பது நமக்கெல்லாம் மிக்க கௌரவத்தைத் தரத்தக்கதே.

அத்வைதம்.

பௌத்தருக்குப்பிறகு சுமார் 1500 வருஷங்களுக்குப்பிறகு, புதிய கி. பி, 9 வது நூற்றாண்டின் துவக்கத்தில், லோகாசாரியரான சங்கராசாரியர் அவதரித்தார். இவர்தான் அத்வைதஸ்தாபனம் செய்தவர். உலகத்தில் இருப்பது ஒன்றே, அதுதான் பரமாத்மா அல்லது ஈசுவரன். அவருக்கு நாமரூப பேதங்களில்லை. அவர் நிர்க்குணமானவர்.

மற்ற ஜீவாத்மாக்களும் ஐம்புலன்களாலறியக்கூடிய இப்ரபஞ்சமும், ஈசுவரனுடைய மாயா விகாரமேயொழிய வேறுவேறு தத்வங்களல்ல. ஜீவாத்மா பரமாத்மாவுடன் ஸாயுஜ்யமடைவதே அதன் பரமார்த்தம். இவைதான் இம்மதத்தின் முக்யக் கொள்கைகள்.

விசிஷ்டாத்வைதம்.

சுமார் 3 நூற்றாண்டுகளுக்குப் பிறகு ராமானுஜாசாரியர் அவதரித்தார். இவர்தான் விசிஷ்டாத்வைதத்தை ஸ்தாபித்தவர். பரமாத்மாவுக்கு குணங்களுண்டென்பதும், பரமாத்மா ஸகுண ரூபி என்பதும், ஜீவாத்மா, பரமாத்மாவின் விகாரமானபோதிலும், அது அவ்வாறே வேறாயிருக்கின்றதென்பதும், பரமாத்மாவுடன், ஸாலோக ,ஸாமீப ஸாரூப்ய என்ற மூன்று, பதவிகளுமடைவதே ஜீவாத்மாவின் பரமார்த்தம் (Goal) எனபதும் இம்மதத்தின் முக்யக் கொள்கைகள்.

த்வைதம்.

பிறகு அவதரித்த மத்வாசாரியர், த்வைத மதத்தை ஸ்தாபனஞ் செய்தார். ஜீவாத்மா பரமாத்மாவைப் பார்க்கினும் வேறு என்றும், பரமாத்மாவின் ஸமீபமடைவதே. ஜீவாத்மாவின் பரமார்த்தம் என்பது இம்மதத்தின் கொள்கைகள்.

வேதாந்த த்வைதத்துக்கும், ஐரோப்பிய தத்வசாஸ்த்ர த்வைதத்துக்கும் வித்யாஸமுண்டு. ஐரோப்யத்வைதமானது, ப்ரக்ருதி (Matter) புருஷன் (Spirit) என்ற இரண்டு நித்யதத்வங்களைக் குறிக்கின்றன. இது விசேஷமாய் ஸாங்க்ய மதத்தை யொத்திருக்கும். ஆனால், வேதாந்த த்வைதமானது, ப்ரக்ருதி அல்லது ஜடப்பொருள்களால் உண்டான இப்பிரபஞ்சம், புருஷனுடைய ஸங்கல்பத்தால் உண்டானதென்றும், அவைகள் அநித்யமென்றும் கூறுகின்றது. இம்மதத்தின் ப்ரகாரம். ஈசுவரன் (அல்லது பரமாத்மாவும்) ஜீவன், ஆகிய இவ்விரண்டு இரண்டுவேறு தத்வங்கள் என்றும், அவைகள். தனியாகவும் அநித்தியமாகவும் இருக்கின்றனவென்றும் கூறப்படுகின்றது.

மேற் கூறியவைகளினின்றும், ஹிந்துக்களின் தத்வசாஸ்த்ரங்கள் பின்வருமாறு பிரிக்கப்படுகின்றன.

I ஸத்வாதம் இப்ரபஞ்சத்துக்கு ஆதிகாரணமாயும் நித்யமாயும், ஒரு பொருள் (தத்வம்) உண்டென்பதும், அதனிடமிருந்தே இப்பிரபஞ்சம் உற்பத்தியாய், அதனாலேயே விருத்தியடைந்து கடைசியாய் அதனிடமே லயமாகின்றதென்பது இம்மதங்களின் கொள்கை.

॥யதோ வா இமானி பூதானி ஜாயந்தே
யேந ஜாதானி ஜீவந்தி யத்ப்ரயந்த்யபிஸம்விஶந்தி ॥

II அஸத்வாதம் அதாவது, இப்பிரபஞ்சத்துக்கு ஆதாரமான வேறு தத்வமொன்று மில்லையென்பதும், சூன்யத்திலிருந்து இது உற்பத்தியானதென்பதும், ப்ரளய காலத்தில் சூன்யமாகவே முடிகின்றதென்பதும் இம்மதங்களின் கொள்கைகள்.

நாஸதாஸீந்நோஸதாஸீத்

(ஆதியில்) இல்லையென்பது மில்லை. உண்டென்பது மில்லை.

(1) ஏகதத்வவாதம்.

(2) இருதத்வவாதம்.

(1) ஏகதத்வவாதம்என்பது இப்பிரபஞ்சத்து ஆதிகாரணமும், ஆதாரமுமான தத்வம் ஒன்றென்பதே.

"ஏகம் ஸத்விப்ரா பஹுதா வதந்தி

உள்ளது ஒன்றே. (அதையே) அறிஞர் பலவாகக் கூறுகின்றனர்.

(2) இருதத்வவாதம்இப்பிரபஞ்சத்துக்குஆதாரமான தத்வங்கள் இரண்டென்பது. அவை ப்ரக்ருதி (Matter) புருஷன் (Spirit) என்பவைகளே. கௌதமரின் ந்யாயமதமும், ஹிந்து அணுவாத (Atomic Theory) ஸ்தாபகரான கணாதரின் வைசேஷிகமும், கபிலரின் ஸாங்க்யமும் இவ்வகுப்பைச் சேர்ந்தவைகள்.

ஏகதத்வவாதம்.

(i) ஆத்மவாதம்

(ii) அனாத்மவாதம்.

(i) ஆத்மவாதம்(Spiritualism) ஆத்மா அல்லது ஈசுவரன், தான், ஜகத் ஸ்ருஷ்டி, ஸ்திதி லயங்களுக்கு முக்ய

காரணம் என்பதும், ஈசுவரனைத்தவிரவேறு ஒருதத்வமும் நித்ய மில்லையென்பதும் கேவலம் கனவுபோல், அநித்யமான தோற்றங்களென்பதும் இதன் கொள்கைகள்.

(ii) அனாத்மவாதம் (Materialism)ஆத்மாவே இல்லை என்பதும், இருப்பதாக வைத்துக்கொண்டாலும் அது அநித்யமென்றும், ப்ரக்ருதி அல்லது ஜடம் (Matter)தான் நித்யமென்றும் இம்மதம் கூறுகின்றது.

ஆத்மவாதம்

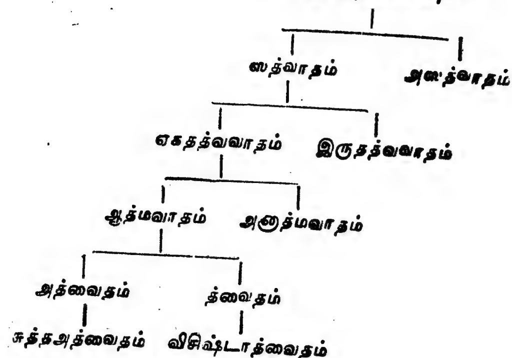
(a) அத்வைதம்

(b) த்வைதம்

அத்வைதம் (Vedantic Monism) முறையேசுத்த அத்வைதம் என்றும், விசிஷ்டாத்வைதம் என்றும் இருவகைப்படும்.

த்வைதம் (Vedantic Dualism)

அட்டவணை.

இன்னும் வரும்.

ஆர். எஸ். நாராயண ஸ்வாமி ஐயர்.

—

மாசம்.

(11) உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கருதி முயற்சிப் பாயாகில் நீ அறிந்தாலும் அறியாவிட்டாலும் அதற்குப் பலன் ஏற்பட்டே தீரும், ஈசுவர நியதி இவ்விதமே யென்று நீ அறி.

(12) ஆகையால், நியாயத்தை யுத்தேசித்தே நீ நியாயமாய் நடக்க வேண்டும்· அதினால் வரும் வெகுமானத்தை உத்தேசித்தல்ல; நீ வேலை செய்ய வேண்டியது வேலையை உத்தேசித்தே யல்லாது, அதன் பலனைப் பார்க்கவுத்தேசித்தல்ல: உலகத்தினிடத்தில் உனக்கு அன்பிருக்குங் காரணத்தால், உன்னை நீ அதற்கே அற்பணம் செய்து கொண்டு உலக உபகார கைங்கர்யங்களில் நீ முயலவேண்டும்:

(13) பரோபகாரத்தில் தீவ்ரமான அவா நிறைந்தவனாய் உன்னை சுற்றியிருக்கும் மனிதர்கள் மாத்திரம் மல்லாது, புல்பூண்டு மிருகம் முதலிய ஜீவ ஜந்துக்க ளெல்லாவற்றிற்கும் சமயம் பார்த்திருந்து, நீ உதவி செய்துவர வேண்டும். இவ்வுதவி ஒவ்வொரு நாளும் சிறிய விஷயங்களிலேயே ஏற்பட வேண்டும். அதனால் பரோபகார வழக்கம் ஏற்பட்டு அபூர்வமாய்ப் பெரிய காரியம் சம்பவிக்கும் பொழுது, நீ அதை விட்டு விடாது அங்கீகரிக்க இயலுவாய்.

(14) ஏனெனில் நீ ஈசுவரனோடு ஐக்கியப்பட விரும்புவது, உனது ஸ்வப்பிரயோஜனத்துக்காக அல்ல. உன் மூலமாய் ஈசுவராநுக்கிரஹ அன்பு, மற்ற உன் உடனொத்த மனிதர்களுக்கும், பெருகும்படி நீ ஒரு வாய்க்காலாக ஏற்படவேண்டும் என்பதற்கே.

மே மாசம்.

(15) சமர்த்தனாகக் காட்டிக்கொள்ள வேண்டுமென்றுவது உலகத்தார் மெச்சப் பிரகாசிக்க வேண்டுமென்றுவது இச்சிக்காதே. பேச ஆசைப்படாதே.

(16) சொற்பப் பேச்சுடனிருப்பது நலம். நீ பேச விரும்புவது சத்தியமாயும், பிரியமாயும், ஹிதமாயு மிருக்குமென்று முற்றிலும் நிச்சயமா யிருந்தாலொழிய, மௌனமே நல்லது. நீ பேசப்போவதில், இம்மூன்று நிபந்தனைகளும் இருக்கின்றனவாவென்று நீ பேசுமுன் நன்றாயாலோசித்துப்பார். இவைகளில்லாவிடில் நீ அதைப் பேசாதே.

(17) இதுமுதலே நீ பேசும்போது ஜாக்கிரதையுடன் ஆலோசித்துப் பேசும் வழக்கத்தில் நீ ஏற்படுவது நல்லது; ஏனெனில் தத்துவோபதேச தீக்ஷை பெறவரும் சமயம் உனதுவார்த்தை ஒவ்வொன்றையும் நீ கவனிக்க வேண்டி வரும்: இல்லாவிடில் சொல்லக்கூடாததை நீ சொல்லி விடக்கூடும்.

(18) சாதாரணப் பேச்சில் அதிக காலங்கழிப்பது அநாவசியம், அது மூடத்தனமுமாம். அது வம்புப்பேச்சாய்விட்டால் பாபகரமாகிறது.

(19) ஆகையால், நீ பேசுவதைவிடக் கேட்டுப்பழகு. நேரே விரும்பினாலன்றி நீ அபிப்பிராயம் கொடாதே.

(20) அறிதல், துணிதல், (ஸங்கல்பித்தல்) தொடங்குதல், மௌனமாயிருத்தல், இவைகளைச் சாதனங்களாகச் சொல்வதும் ஒரு முறை! இந்நான்கில் கடைசியானது எல்லாவற்றிலும் கஷ்டமானது.

(21) உனக்குச் சொந்தம் என்ற பாவனையை நீ ஒழித்து விடவேண்டும்.

(22) இதர மனிதர்களுடைய காரியங்களில், அநாவசியமாய்த் தலையிடுகிறதாகிய சாதாரணமான வழக்கத்தில்

விருப்புக்கொள்ளாதே, நீ கண்டிப்பாய் இவ்வாசையை அடக்கிவிடவேண்டும்.

(23) இன்னொரு மனிதன் என்ன செய்தாலென்ன, எவ்வித அபிப்பிராயமுள்ளவனானாலென்ன, இவைகள் உன்னுடைய காரியங்களல்ல, அவைகளை அவனிஷ்டப்படி நடத்திக்கொள்ளும்படி விட்டுவிட நீ பயிலவேண்டும்.

(24) வேறொருவனோடு தலையிட்டுக்கொள்ளாதவரையில், தன்னிஷ்டப்பிரகாரம், ஒருவனுக்கு நினைக்கவும், பேசவும், செய்யவும் பூர்ணஸ்வாதீனமுண்டு, எது சரியென்று உனக்குத் தோன்றுகிறதோ, அதை ஸ்வேச்சையாய் செய்ய நீ உரிமை பாராட்டுகிறாயல்லவா? இந்த உரிமையைப் பிறருக்கும் நீ அளிக்கவேண்டும். அதை அவன் செலுத்தும்போது அவனைக் குறித்துப்பேச உனக்குப் பாத்தியமில்லை.

(25) அவன் தப்பி நடக்கிறானென்று நீ நினைத்தால், அவனைத் திருத்த நீ சமயம் பார்த்து உபாயந்தேடித் தனிமையாய் மரியாதை தவறாது, பேச முடியுமாகில், அவன் தவறுதலை நீ ஒருவேளை அவனுக்கு ரூபிக்கலாம் என்றாலும், அநேக சமயங்களில், இதுவே தகாது; தலையிடுதலாய்ப்போய்விடும்.

(26) எக்காரணத்தைக்கொண்டும், மூன்றாம் மனிதனிடம் நீ போய் எதைப்பற்றியும் பறைசாட்ட வேண்டாம். அது கெட்ட செய்கையாகவிருக்கிறது.

(27) ஒரு குழந்தையையாவது, ஒரு மிருகத்தையாவது வேறுயாராவது உபத்திரவம் செய்வதை நீ கண்டால், அதை நீ தடுக்கப் பிரவேசிப்பது உனது கடமை, எவனாவது ராஜாங்க சட்டத்திற்கு விரோதமாய் நடப்பதை நீ பார்த்தால், அதிகாரிகளிடம் நீ அதைத் தெரிவிக்க வேண்டும்.

(28) உன்னிடம் கற்க,வேறொருவன் உன்னிடம் வருவானாகில் அவனுடைய தப்பிதங்களை அவனுக்கு நீ சாந்தமாய் எடுத்துக்காட்டுவது, உன் கடமையாக ஏற்படலாம். இவ்விதங்களில் தவிர, உன் சொந்தகாரியத்தைக் கவனி, மௌனமாகிற நற்குணத்தை நீ கற்றுக்கொள்.

(29) சித்திகளுக்காசைப்படாதே. உனக்கு அவைகள் வேண்டியது நன்மையென்று குருநாதன் அறியுங்காலத்தில் அவைகள் உனக்குவரும்.

(30) பக்குவம் வருமுன் அவைகளை அடைந்தால் தீங்கை விளைவிக்கும், தவிர தந்திரமுள்ள க்ஷுத்ர தேவதைகள் இவ்வித சித்தர்களுக்குப் பலவிதங்களிலும் தப்புவழியைக் காட்டும், அல்லது அச்சித்திப் பெற்றவர்கள் கருவமடைந்து, தாங்கள் தவறக் கூடாதவர்களென்றும் நினைக்கலாம். இது எப்படியானாலும் சரி சித்திகளை அடையும் பொருட்டுச் செலவழிக்கும் காலத்தையும் பிரயத்தனத்தையும், பிறர்க் குதவி புரிவதில் உபயோகப்படுத்தலாம்.

(31) பக்குவகாலம் வரும்பொழுது சித்திகள் வரும்; வந்தே தீரும். முந்தியே அவைகளுனக்கு வருவது பிரயோஜனகரமென்று, குருநாதன் கண்டால் எவ்விதம் கெடுதியின்றி நீ அடையலாமென்பதை அவர் உனக்குப் போதிப்பார், அதுவரையில் அவைகளில்லாமலிருப்பதே உனக்கு நல்லது.

ஜூன் மாசம்.

மாசாந்தர அப்யாஸம்:—நீ குருநாதனைச் சரணமடைந்து முற்றிலும் அவரை நம்பவேண்டும். உன்னிடத்திலேயே உனக்கு தைர்யமான நம்பிக்கையிருக்கவேண்டும்.

வார அப்யாஸம்.

1-வது வாரம்:—க்ஷமை (பொறுமை).

எதனிடத்தும் அநுகூலமாயிரு. எல்லாவற்றையும் பொறுத்துக்கொண்டு இணங்கியேநட. எல்லாரிடத்தும் அநுகூலமாயும், சாந்தமாயும், பொறுமை யுள்ளவனுயும் இரு.

2-வது வாரம்:—சந்துஷ்டி.

நீ எப்பொழுதும் சந்துஷ்டி யுள்ளவனு யிருக்கவேண்டும். தீயது எதுவானுலும், அது நிலையில்லாததென்பதை ஞாபகத்தில் வைத்து நீ எப்பொழுதும் சந்தோஷமாயும் நிலைபெற்ற சாந்தமனத்தோடு கூடியவனுயு மிருக்கவேண்டியது உனதுகடமை.

3-வது வாரம்:—ஏகாக்கிரதை.

நீ பிரவேசித்திருக்கும் மார்க்கத்திலிருந்து உன்னை ஒரு நிமிஷங்கூட ஒன்றும் திருப்ப இயலாதிருக்கும்படி ஒரே மனத்தினனுய் இருக்கவேண்டும்.

4-வது வாரம்:—திடநிச்சயம்.

குருநாதனை நீ பார்த்துவிட்டால் உனக்கு அவரிடம் திடநம்பிக்கை யேற்பட்டு ஜன்மஜன்மங்களாக அதிகரித்துவிடும்.

5-வது வாரம்:—நிக்கிரகம்.

சுத்தமான கண்ணுடியின் வழியே சூரியப்பிரகாசம் துலங்குவது போல் ஸத்யமானது உன் வழியாக சுத்தமாய்ப் பிரகாசிக்க வேண்டும்.

தினசரி அப்பியாசம்.

(1) எதனிடத்தும் அநுகூலமாயிரு. எல்லாவற்றையும் பொறுத்துக்கொண்டு இணங்கியேநட.

(2) எல்லாரிடத்தும் அநுகூலமாயும், சாந்தமாயும் க்ஷமையாயும் இரு. எல்லாரையும் வித்தியாசமின்றிப்பார்.

(இன்னும் வரும்)

கே. எஸ். இராமசந்திர ஐயர்.

சிறுவர்க்குரிய விஷயம்.

தயை *

ரந்திதேவர் என்னும் நல்ல அரசனைப் பற்றிய கதை.

அன்புள்ள ஸ்வர்ணமணிகளே!

தயை யென்பது ஸம்ஸ்கிருத பாஷையிலிருந்து வந்த வார்த்தை. அதற்குத் தமிழில் இரக்கம் என்று அர்த்தம். பிறரிடத்தில் மிக இரக்கங்கொண்டு, அதிக மேன்மையுடன் விளங்கிய ஓர் அரசனைப்பற்றி, பழைய புஸ்தகம்(புராணம்) ஒன்றில், ஓர் அழகான கதை உள்ளது. அக்கதையை நான் இச்சமயம் உங்களுக்குச் சொல்லப்போகிறேன். கவனத்துடன் கேளுங்கள். கவனமில்லாமற் செய்யும் காரியத்திற்கு நல்ல பலன் ஏற்படாதல்லவா?

முன் ஒரு காலத்தில் ரந்திதேவர் என்ற ஓர் அரசர் இருந்தார். அவர் ஸங்க்ருதி என்பவருடைய புதல்வர். ஜநங்கள் எல்லோரும் அவரை வெகு நல்ல அரசரென்று கொண்டாடினர்கள். ஏனென்றால் அவர் ஏழைகளுக்கு வேண்டியஅளவு அன்ன ஆகாரம் கொடுத்தும், காசுபணம் கொடுத்தும் உதவிவந்தார். தம்மிடமிருப்பதை யெல்லாம் இவ்விதம் ரந்திதேவர் பிறருக்கே கொடுத்து வந்தாராகையால், சில சமயங்களில் ஏழைகளாகிய பிறருடைய பசிப்பிணியைத் தீர்க்கும் பொருட்டுத் தாமும், தம் குடும்பத்தாரும் பட்டினியா யிருக்கும்படியும் நேர்ந்தது.

ஒரு சமயம், ரந்திதேவரும் அவரது குடும்பத்தார்களும் பலநாட்களாக ஆகாரமில்லாமையால்,பசியால் இளைத்துக் களைத்திருந்தனர். சிறந்த குணமுள்ள இவர்கள்

* ஸெண்ட்ரல் ஹிந்துகாலேஜ் ஸ்தாபகர்களால் ஹிந்து வாலிபர்களுடைய நன்மையை உத்தேசித்து எழுதப்பட்ட ஆங்கிலக்கதைப் புஸ்தகத்தினின்று தமிழிலெடுத்தெழுதப்பட்டது.

இவ்வருத்தமான நிலைமையில் இருப்பதைக் கண்ட ஒருவர் இவர்களுக்கிரங்கி, சொற்ப ஆகாரமும், நல்லபால் கொஞ்சமும், கொஞ்சம் நெய், வாற் கோதுமை கொஞ்சம் இவ்வளவையும் கொணர்ந்து கொடுத்தார். அவர்கள் அவ்வாகாரத்தைச் சாப்பிட உட்கார்ந்த சமயம், ஓர் பிராமண அதிதி வந்து சிறிது ஆகாரத்தை யாசித்தான். அப்பிராமணனும் மிகப் பசியுள்ளவனுயிருந்தான். உடனே ரந்திதேவர் மிருந்த பிரியத்துடன் அப்பிராமணனை உபசரித்து, அவனுக்கு முதலில் அன்னம் இட்டார்.

பிராமணன் சாப்பிட்டு முடிந்ததும், விடை பெற்றுக் கொண்டு போய்விட்டான். மீதியிருந்த ஆகாரத்தை எல்லோருக்கும் ஸமபாகமாகப் பகுந்துகொடுத்தார். தன் பாகத்தை சாப்பிடப்போகும் சமயம், சூத்திரன் ஒருவன் வந்து "ஐயா! மிகப் பசியாயிருக்கிறேன், கொஞ்சம் ஆகாரங்கொடுங்கள்'' என்று கேட்டான். இன்னும் ரந்திதேவர் தான் ஒன்றும் சாப்பிடாமற் போனுலும், 'பசி' யென்று கேட்பவனுக்கு முதலிற் கொடுக்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன், சூத்திரனுக்குச் சிறிது உணவு கொடுக்கவே, அவனும் பசியாறித் திருப்தியடைந்து போய்விட்டான்.

கடைசியாக மீதியிருந்த அற்ப சொற்பத்தையுங்கூட அவர் சாப்பிட இயலாமல், ஒரு குறவன் சில நாய்களுடன் வந்து, ஆகாரத்தை யாசித்தான். உடனே தன்னிடமிருந்த உணவு அனைத்தையும் நாய்களுக்கும் குறவனுக்குமாகப் பகுந்து கொடுத்துவிட்டார்.

பிறகு அக்குறவனும் நாய்களைக் கூட்டிக்கொண்டு புறப்பட்டுப் போனுன். கடைசியாக மீதியிருந்த ஒரு சிறு கலசம் தண்ணீரை மட்டும உட்கொண்டு, தாஹத்தைத் தீர்த்துக்கொண்டு சும்மாவிருந்து விடலாம் என்று அவர் நினைப்பதற்குள், ஒரு பறையன் வெயிலில் களைத்து, "ஐயா, எனக்கு மிகத்தாகமாயிருக்கிறது. இரக்கமுற்றுக் கொஞ்சம் தண்ணீர் கொடுக்க மாட்டீர்களா?" என்று கூவினுன். அப்பறையன் தீண்டாத ஜாதியானுயிருந்த போதிலும், அன்பின் களஞ்சியம் அல்லது தயாநிதியென்று சொல்லத்தக்க ரந்திதேவர், அவனுடைய சிரமத்தையும் பலவீனத்தையும் நன்கு உணர்ந்து அவனுக்கிரங்கி, தான் சாப்பிட எண்ணியிருந்த தீர்த்தத்தையும், அவ்வேழைப் பிச்சைக்காரனுக்குக் கொடுத்துவிட்டார். அவனுக்குத் தண்ணீர் வார்க்கும்போதே, அவனுடைய சௌக்கியத்தைக் கோரியவராய், தீவ்ரமான அன்போடு, ரந்திதேவர் பின் வருமாறு சொல்ல ஆரம்பித்தார்:—

" என்பசியும் தாஹமும் தணிந்தன. நான் கடவுளைப் பிரார்த்திப்பதெல்லாம், பிறருடைய துக்கங்களையும் கஷ்டங்களையும் என்னுடையதாக பாவித்து, அவர்களுடைய துன்பத்தைக் குறைக்க முயல்வதே என்னுடைய பாக்யமாயிருந்தால் போதும் என்பதேயாம்."

ரந்திதேவர் சரித்திரத்தால் நாம் அறிந்துகொண்ட விஷயங்கள் என்னென்னவென்று பார்ப்போம்:—

1. பிராஹ்மணர்களானுலும், சூத்திரர்களானுலும், பறையர்கள் முதலிய, தாழ்ந்த ஜாதியார்களானுலும், எந்த பிச்சைக்காரர்களானுலும், நாய்கள் முதலிய பிராணிகளானுலும், எல்லோரிடத்தும் எவ்விதம் ஒரே மாதிரியான தயையுள்ளவராக நாம்நடக்கவேண்டும் என்பதை முதலில் அறிந்துகொண்டோம்.

2. ரந்தி தேவரைப்போல நம்முடைய ஆஹாரம் அவ்வளவையும் பிறருக்கே கொடுக்க இயலாதபோதிலும், பசித்து வந்தவர்களுக்குச் சொற்பமாவது நாமும் கொடுக்க முயற்சிக்கலாம் என்பதையும் அறிவோம்.

3 இவ்விதமான உபகாரங்களைப் பெரியவர்கள்தான் செய்யக்கூடுமென்பதில்லை: சிறுவர், சிறுமிகள் எல்லோரும் கூட இவ்வித உபகாரங்களைச் செய்தல் இலகுவாம்.

4. நாம் எல்லோரிடத்தும் அன்பு, பாராட்டவேண்டியதவசியம். அன்பு, தயை, இரக்கம் எல்லாம் ஒரே அர்த்தத்தைத்தான் விளக்குகின்றது, நம்முடைய சொந்தக் குடும்பத்தார்களாயிருந்தாலும் சரி, அன்பர்களாயிருந்தாலும் சரி, பணக்காரர்களாயிருந்தாலும் சரி, ஏழையாயிருந்தாலும் சரி, பிராஹ்மணர்களாயிருந்தாலும் சரி, பறையர்களாயிருந்தாலும் சரி, எல்லோரிடத்தும் நாம் தயையுள்ளவர்களாயிருக்கவேண்டியது தான். எவனொருவன் நம்முடைய ஒத்தாசையை வேண்டுகிறானோ, அவனை நாம் நம்முடைய ஸஹோதரனாகக் கருதவேண்டும்.

மேலே சொல்லப்பட்ட விஷயங்களை எல்லாம் நாம் கூர்ந்து கவனிப்போமானால், இதுவரை வெளிவந்தமுன் கடிதங்களிலெல்லாம், எழுதப்பட்டபடி ஸ்வர்ணமணிமாலைச் சங்கத்துச் சிறுவர், சிறுமிகள் பழகித்தேரவேண்டிய குணங்களில் ரந்திதேவர் எவ்வளவு தேர்ச்சியுள்ளவராயிருந்திருக்கிறார் பார்த்தீர்களா? உங்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற ஸ்வர்ணமணிமாலைச் சங்கம், ரந்திதேவர் காலத்தில் இல்லை. ஆயினும் அவர் எவ்வள்வு தயை நிறைந்தவர்! என்பதை அடிக்கடி நீங்கள் ஞாபகப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள். ரந்திதேவரைப் போலவே நீங்கள் தயை நிறைந்தவர்களாக வேண்டும்.

உங்கள் அன்புள்ள

வஸந்தாநந்தன்.

பூர்ணசந்திரோதயம்.

தொகுதி 6 | 1915ளு ஆகஸ்டுமீ ராக்ஷஸளு ஆவணிமீ | பகுதி 4

தற்கால நிலைமை.

சென்ற ஜூலைமீ த்திலும் நிகழும் ஆகஸ்டுமீ த்திலும் பிரசுரம் செய்யப்பட்ட 'தியாஸபிஸ்டு' என்ற பிரஹ்மஞான பத்திரிகையில் ஸர். எஸ். சுப்பிரமணிய ஐயரவர்கள் இந்தியாவில் குப்தவித்தையை அப்பியஸிக்கின்ற ஒரு அந்தரங்க சபையைக் குறித்து (An Esoteric Organization in India.) வரைந்திருக்கின்றனர். சீஷர்களை ஞானயோக மார்க்கங்களில் செலுத்தி அவரவர்களுக்குரிய உபதேசங்களைச்செய்து அவர்கள் விகாஸமுறையில் மேற்செல்லுமாறு அவர்களுக்கு உதவிபுரியும் ரிஷிகளும் யோகிகளும் ஸித்தர்களும் இக்காலங்களிலும் உளரென்பது இந்துக்களிற் பெரும்பான்மையோரின் கொள்கையாகும். ஆகிலும் தற்காலத்தில் அவ்விதம் உதவிபுரிவதற்கு, ரிஷிகள் யோகிகள் ஸித்தர்கள் இவர்களது சங்கம் ஒன்று இக்காலத்திலும் இந்தியதேசத்தில் நடைபெற்று வருவதாகவும், இத்தே

முழுமையிலும் அவர்களுடைய வழியைக் கடைப்பிடித்து தழுவுவோர்களின் சங்கியை சற்றேறக்குறைய ஆயிரமுளதென்றும், அவர்களது சம்பிரதாயம் பிராசீன காலமுதல் இத்தேசத்தில் கைக்கொண்டு வரப்படுகிற தென்றும், பிரஹ்மக்ஞான சபையை ஒருவாறாகச் சார்ந்த ஈ. எஸ். என்ற குப்தஸபையின் தலைமை பூண்டவர் எவ்வாறு (White Brotherhood of Adepts) என்ற ரிஷிகளின் குழாத்தைச் சேர்ந்தவரோ, அதுபோல இப்பிராசீனசங்கத்தின் தலைமை அதிகாரிகளும் அந்த ரிஷிகளின் மன்றத்தைச் சார்ந்தவர்களென்றும் ஸர். எஸ். சுப்பிரமணிய ஐயரவர்களின் மேற்கூறிய இரண்டு வியாஸங்களால் தெரியவருகிறது.

***

இப்பிராசீன சங்கமானது தக்ஷிணமுகமென்றும், உத்தரமுகமென்றும் இருவகையாகப்பிரிந்து, அவைகளில் உத்தரமுகம் இந்தியாவென்ற ஆரியா வர்த்தத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிறது; அதினுடைய முறைகள் வைதிகமாகவும் அதின் யோகவழிகள் பிராசீனக்கோட்பாடுகளைத்தழுவியும்நிற்கின்றன. அதை அப்பியஸிப்போர் அவர்களது ஆயுள்முழுவதும் அப்பியஸித்தல் வேண்டும். அவர்கள் நான்கு வகுப்புகளாகப் பிரிக்கப்படுகின்றார்கள். கீழ்வகுப்பிலுள்ளவர்கள் 'தாஸர்'களென்றும், அதற்கு அடுத்த மேல் வகுப்பினோர் 'தீர்த்தர்'களென்றும், அதற்கு மேலாயினோர் 'பிரஹ்மம்'என்றும், நாலாவது வகுப்பினோர் 'ஆனந்தர்'கள் என்றும் கூறப்படுகிறார்கள். ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் சீஷன் ஒவ்வொரு வகுப்பிலும் 24 வருஷம் தங்கி அப்பியஸிக்க வேண்டும். அவ்விருபத்தினான்கு வருஷங்கள் ஏழுவருஷங்களடங்கிய மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு ஒவ்வொரு பிரிவுகாலத்திலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட சீஷன் அப்பிரிவுக்குரிய முறையைத் தழுவுகிறான். கடைசி 3 வருஷத்தில் முன்கற்ற பலமுறைகளையும் ஒருங்கு சேர்த்து ஒன்றாக அப்பியஸிக்கின்றான்.

***

தேகத்தை ஹிம்ஸிக்கின்ற ஹடயோகமுறைகள் இச்சங்கத்தின் பயிற்சியில் சம்பந்தப்படா. இப்பயிற்சியானது தியானமுறையைத் தழுவி, அப்பியஸிப்போர்களின் சித்த சுத்தியையும் நல்லொழுக்கத்தையும் நற்குணத்தையும் வற்புறுத்துகின்றது: 'தாஸர்'களென்ற கடை வகுப்பினர்களுடைய முதல் $3\frac{1}{2}$ வருஷம்தவிர மற்ற காலங்களில் எல்லாம் பிரஹ்மசரிய விரதம் அநுஷ்டிக்கத் தக்கது.

***

கன்னியாகுமரி தெற்கெல்லையாயும், கோகர்ணம் மேற்கிலும்,வடகிழக்கில் வங்காளமும் அமைந்து இவைகளுக்கு மத்தியிலுள்ள சென்னை ராஜதானி உள்ளடங்கிய பிரதேசத்தில் ஆறு அதிகாரிகள் உளர். அவர்கள்மூலமாய் இச்சபையில் சேர விரும்புவோர்கள் தத்தம் யோக்கியதைக்கும் பூர்வஜன்ம விசேஷங்களுக்கும் தக்கவாறு அங்கீகரித்து கொள்ளப்படுவார்கள். அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட முறைகளை சிரத்தையோடு அவர்கள் அநுஷ்டித்துவரின், அவர்களோடு பயிலும் சீஷர்களையும் மேல் அதிகாரிகளையும்விட்டு அகன்று எவ்வளவு தூரத்தில் பிரிந்திருப்பினும் மனோமயமாய் ஸல்லாபம் செய்யும் சக்தியை அடைகிறார்கள்.

***

அச்சீஷர்கள் மேலதிகாரிகளால் அங்கீகரிக்கப்பட்டவுடன் அவர்களுக்கேற்ற அநுஷ்டான முறைகளைக்காட்டும் 'அநுஷ்டான சந்திரிகை' என்னும் நூல் அவர்களில் ஒவ்வொருவருக்கும் கொடுக்கப்படுகிறது. அம்முறைகள் ராஜயோகத்தைத் தழுவி நிற்கின்றன. அவர்களால் சில

அனுஷ்டானங்கள் வைசாகபௌர்ணமி முதலிய சில காலங்களில் அக்னிமுகமாகவும், உதக பூர்வகமாகவும் நடத்தப்படவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த 'அனுஷ்டான சந்திரிகையில்' அடியில்கண்ட சுலோகம் காணப்படுகிறது.

***

"விசாலே பதரீகண்டே மஹாத்மனோ ஹிதைஷிண:
வைசாக பூர்ணிமாயாம்து குர்வந்தே ஜகன்மங்கலம்" ஆகையால், ராஜயோகிகளால் பல குப்தமான காரணங்களின் பொருட்டு கொண்டாடப்படுகிற வைகாசிமாதம் பௌர்ணமிதினம் இச்சபையோர்க்கும் விசேஷமென்று தோன்றுகிறது.

***

அச்சபையைச் சேர விரும்புவோர்களிடத்தில் ஜாதி, வர்ணம், மதம், தேசம், ஆண்பால், பெண்பால் முதலிய வித்தியாஸங்கள் அச்சபையின் அதிகாரிகளால் இடையூறுகளாகப் பாவிக்கப்பட மாட்டாவென்று சொல்லப்படுகிறது இன்னும் சுமார் 2 வருஷங்களுக்குப் பிறகு வரும் நளவருஷத்தின் முடிவில் ஒருசிறிய உபகல்பம் முடிவுபெற்று அதற்குப் பின் 24 வருஷகாலம் வரை தொடர்ந்துநிற்கும்புதிய உபகல்ப ஆரம்பத்தில் ஞானமுறையைத்தழுவவிரும்பும்மனிதர்கள் அதிகரிக்கத்தக்கதால் இக் குப்தமான சங்கமானது விளம்பரப்படுத்தப் படுகிறதென்று ஐயரவர்கள் சொல்லுகின்றனர். ஆனால் பிராசீன பாஹ்ய ஆசாரங்கள் எல்லாவற்றிலும் முழுப்பற்று வைத்து நடக்கிறவர்களின் நோக்கங்கள் இச்சபையை நோக்கிச் செல்ல மாட்டாவெனத் தோன்றுகின்றது.

***

'அனுஷ்டான சந்திரிகை' என்னும் நூலானது 4 பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. முதல்பாகம் பொது விஷயங்களைப் பற்றியும் 'தாஸர்'களுக்கு விதிக்கப்பட்ட முறைகளைப் பற்றியும் கூறுகின்றன. இரண்டாவது பாகம் 'தீர்த்தர்'களின் அநுஷ்டானங்களை விவரிக்கின்றன. இந்த இரண்டு பாகங்கள் மட்டும் கிரந்தரூபமாக இருக்கின்றன. 'பிரஹ்மம்', 'ஆனந்தர்' இவர்களைச் சார்ந்தவிதிகள் வாய்மொழியாய்ச் சொல்லத்தக்கவை. 'தாஸர்'கள் சம்பந்தமான முதல்பாகத்தில் நான்கு அத்தியாயங்கள் உள. இமயமலைப் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த பத்ரிகாவனத்தில் கலியுக ஆரம்பத்தில் கூடின ரிஷிகளது சபையின் வர்த்தமானங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த ரிஷிகளில் நாராயணர், நரர், யோகதேவி என்று மூவர் பிரதானமாய்த் தோன்றுகிறார்கள். அக்கூட்டத்தின் பயனாக இந்தக் கலியுகத்தில் வர்ணாசிரம, ஸ்திரீ புருஷர் முதலிய பேதங்களைக் கொள்ளாமல் தகுதியானோர் யோகபிரஹ்ம வித்தையை அப்பியஸிக்கலாமென்று 'சுத்ததர்மம் மண்டலம்' என்ற யோகிகளும் ரிஷிகளும்கூடியஸபையொன்றுஸ்தாபிக்கப்பட்டது.

***

அச்சபையைப் பற்றிய சில வரலாறுகள் கூறப்படுகின்றன. அச்சபையின் அதிஷ்டாதா பகவான் நாராயணர், அதின் காரியதரிசி நரர். இவ்விருவர்களோடு அச்சபைக்கு ஏழு அதிகாரி புருஷர்கள் உளர். அவர்கள்:— யோக பிரஹ்மவித்தையை உபதேசிக்கும் ஞானாசாரியராய் ஸத்ய லோக பிரதிநிதியான நாரதர், யோகபிரஹ்ம வித்தையை கீழுலகங்களில் பரவச்செய்யும் ரிஷிகளுக்கு உபதேசத்தைக் கொடுப்பவரும் தபோலோக பிரதிநிதியா யுள்ளவருமாகிய வாமதேவர், காசிபர், ஜனோலோகப் பிரதிநிதியாயிருந்துகொண்டு யோகப்பிரஹ்ம வித்தையைப் பரவச்செய்வோர்களின் அபிவிர்த்தியைக் கவனித்துக் கொண்டிருக்

கின்றனர். மகர்லோகத்தில் சந்தபாநு என்போர் நின்றுகொண்டு யோகபிரஹ்ம வித்தையின் முறை ஒழுங்கு தவறாமல் அனுஷ்டிக்கப் படுவதை மேல்பார்த்து வருகின்றனர். காலதேவர் ஸ்வர்க்கத்தின் பிரதிநிதியாக இருந்துகொண்டு யோக பிரஹ்மவித்தை அப்பியாஸிகளின் இடையூறுகளை நிவர்த்திக்கின்றனர். புவர்லோகத்திலிருக்கும் சுப்பிரமணியர் மூலமாய் யோக பிரஹ்மவித்தையை உபதேசிக்கிறவர்களும் அதை அப்பியஸிக்கிறவர்களும் அவர்களுடைய மனோமய கோசங்களை சுத்தமானவைகளாகச் செய்கிறார்கள். கடைசியாக தேவாபியானவர் பூலோகத்தில்பகவான் நாராயணருடைய பிரதிநிதியாக நின்றுகொண்டு யோகப் பிரஹ்ம வித்தையின் அப்பியாஸிகளைக் காக்கிறார்.

***

தவிரவும் மேற்சொல்லிய ஏழு அதிபர்களில் ஒவ்வொருவருக்கும் கீழாக பதினெண்மர்கள் இருக்கிறார்களென்றும், அவ்வாறு 126 பேர்களின் நாமங்கள் கூறப்படுகின்றன. அவர்களில் தேவாபி என்றவரின் கீழுள்ளவர்களில் மைத்திரேயர் ஒருவரென்று சொல்லப்படுகிறது. இவர்களோடு பகவான் நாராயணரையடுத்து 32 சித்தர்கள் இருக்கின்றனர் என்றும் அவர்கள் உலகத்தில் பல விடங்களில் ஞான மார்க்கத்தைத் தழுவுகின்ற மனிதர்களின் க்ஷேமத்தைக் கருதுகிறார்களென்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொருவருஷம் வைசாக பௌர்ணமிதினத்தில் பதரீவனத்தில் இந்த சுத்ததர்ம மண்டலத்தில் அங்கத்தினர்கள் கூடி அடுத்த வைசாக பௌர்ணமிவரையில் அவர்களால் நடத்தப்படவேண்டிய காரியாதிகளைப்பற்றி ஏற்பாடு செய்கிறார்கள் என்றும் சொல்லப்படுகின்றது.

***

ஒருவன் இம்மண்டலத்தைச் சேர்ந்த சிஷனாக அங்கீகரிக்கப் படுமுன் ஒன்பது விதிகளை அனுஸரிப்பதாக உறுதிமொழி கூறவேண்டும். அவையாவன:—

(1) உலகத்திலுள்ளோருடைய சுகதுக்கங்களை தனதாக பாவித்து உலகத்தின் க்ஷேமத்தையே கருதி எல்லா ஜீவராசிகளுக்கும் ஹிம்ஸையைச் செய்யாதிருத்தல்.

(2) நிச்சய புத்தியில்லாதவர்களுக்கும் [illegible]ர்களுக்கும் அனதிகாரிகளுக்கும் யோக பிரஹ்மவித்தையை போதிக்காமலிருத்தல்.

(3) பிறருடைய அர்த்தத்தை அபகரியாதிருத்தல் பிறர்களையும், யோக பிரஹ்ம வித்தையையும் அதின் ஆசாரியர்களையும் தூஷிக்காமலிருத்தல்.

(4) சுத்த தர்ம மண்டல ஆசார்யர்களின் முறைகளுக்கு விருத்தமான வர்ணாசிரம தர்மங்களை ஒழித்தல்.

(5) உலக க்ஷேமார்த்தமாக சாந்தமான மனோநிலைமையுடன் காலதேச நிலைமைக்குத் தக்கவாறு தர்மத்தை அபிவிருத்தி செய்து தனக்கும் பிறருக்கும் வித்தியாசம் பாராட்டாமல் சுத்த தர்ம மண்டல முறைகளை அனுசரித்தல்.

(6) சுத்தமான மனதுடன் துர்ச்சகவாஸத்தை ஒழித்து துன்மார்க்கத்தினின்று விலகி அசுசியான ஆகாரங்களை உட்கொள்ளாதிருத்தல்.

(7) இஜ்ஜன்மத்தில் எச்சுகதுக்கங்கள் நேரிடினும் அம்மண்டலத்தின் முறைகளினின்றும் வழுவாது உறுதியாய் நிற்றல்.

(8) பரப்பிரஹ்மத்தின் அடையாளமாகிய பரமுத்திரையை சிஷன் தன்தலையின் பேரில் வைத்துக்கொண்டு அதின் மூலமாய் யோக சக்தி பிரஹ்மரந்திரம் வழியாய் பிரவேசிக்கும்படி செய்தல்.

(9) ஆசாரியனின் ஆக்ஞையினின்றும் விலகாமல் அம்மண்டலத்திற்கும் சிஷனுக்கும் ஏற்பட்ட சம்பந்தம் சாசுவதமாயிருக்கும்படி செய்தல்.

மேற்சொல்லிய நிபந்தனைகளைத் தவிர சீஷன் இன்னும் சிலமுறைகளைக் கைக்கொள்ளல் வேண்டும். அவன் மண்டலத்தைச் சேர்ந்த காலமுதல் மூன்றரை வருஷங்களுக்குப்பிறகு பிரஹ்மசரிய விதியைக் கைப்பற்றவேண்டும் அந்த மூன்றரை வருஷக்காலத்திலும் அவனது ஆசாரியனால் ஏற்படுத்தப்படும் விதிகளின் பிரகாரம் அக்கிருஹஸ்தாசிரம வழியில் நிற்கவேண்டும், சீஷனானவன் அவனது மதாசாரப் பிரகாரம் காமிய கருமங்கள் செய்ய விரும்புவானாகில் சுத்த தர்ம மண்டல ஆசாரியர்களால் விதிக்கப்படும் முறைகளைத் தழுவி செய்யவேண்டும். யோக பிரஹ்ம வித்தையின் முறைகளைத் தழுவுவதினால் கிருஹஸ்தாசிர தர்மங்களை கைவிடக்கூடாது. சம்சாரம், பெற்றோர், சுற்றத்தார், குழந்தைகள், அரசன் இவர்களுக்குரியகடமைகளைச்செய்யவேண்டும். யோக பிரஹ்மவித்தைக்காக சீஷனால் ஆர்ஜிக்கப்படும் பொருளில் அரைக்கால்பாகம் தவிர மற்றதைக் கைக்கொள்ளக்கூடாது. ஸ்தானம் காலம் இவைகளுக்குரியதாய் ஆசாரியனால் அப்போதைக்கப்போது விதிக்கப்படும் விதிகளின் பிரகாரம் நடக்கவேண்டும். சுத்த தர்ம மண்டலத்தின் அபிவிருத்தியை நாடவேண்டும். இவ்விதமாகசுத்ததர்ம மண்டலம் என்ற சபை ஒன்று உளதென்றும் அதின் கொள்கைகளும் முறைகளும் மேற்கூறிய வாறு இருக்கின்றனவென்றும் ஐயரவர்கள் எழுதியிருக்கின்றனர். பிராசீன ஞானயோக முறைகளில் பற்றுள்ளவர்களால் மேற்சொல்லிய பிரகாரம் வெளியிடப்பட்ட விஷயங்கள் விசேஷமானவைகளெனக் கவனிக்கப்படுமென்பதில் ஐயமில்லை. எவர் அந்த மண்டலத்தைச் சேர விரும்புகிறார்களோ அவர்களது பேரை அம்மண்டலத்தின் அதிகாரிகளுக்குத் தெரிவிக்க ஐயரவர்களுக்கு அனுமதி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதென்றும் எழுதியிருக்கின்றனர்.

அ. ரங்கஸ்வாமி ஐயர்.

மீராபாய்.

நாடக பாத்திரர்கள்.

அக்பர்—டில்லி சக்ரவர்த்தி.

கும்பாஜி—மீவார்தேசத்து ராணா.

அபுல்பாஸல், அபுல்பானை—அக்பருடைய மந்திரிகள்

குணசீலர்—கும்பாஜியின் மந்திரி

ஆனந்தசாஸ்திரி—ஒரு வைதிகர்.

குமாரசிங்க், ஜயசிங்க்—மீவாரிலுள்ள கனவான்கள்.

ஏகநேத்திரன், அதிமூடன்—கொலையாளிகள்.

மீராபாய்—கும்பாஜியின் பட்டமஹிஷி.

சுந்தரீபாய்—மீராபாயின் ஸபத்நீ.

நீலா—ஒரு சேடி.

சேவகர்கள், கடைச்சாமான் வாங்குவோர்கள் முதலியவர்கள்.

காட்சி.

கும்பாஜியின் அரண்மனையிலும், அதனருகேயுள்ள கிருஷ்ணாலயத்திலும் வனத்திலும், பிருந்தாவன க்ஷேத்திரத்திலும், அக்பருடைய அரண்மனையிலுமாம்.

அங்கம் 1. களம் 1.

காலம்—காலை.

இடம்—அக்பருடைய அரண்மனையில் ஓரறை.

நாடக பாத்திரர்கள்:—அக்பர், அபுல்பாஸல், அபுல்பானை.

அக்பர்:— (மற்றிருவர்களையும் நோக்கி) நேயர்காள்! சகல ஜனங்களுடைய ஹிதத்தை முன்னிட்டு நாமேற்படுத்தியுள்ள டினில்லாஹி நாளுக்குநாள் விருத்தியடை

வேண்டியிருக்க, அது வரவர க்ஷீணிக்கிறதாகவல்லவோ
தோன்றுகின்றது? அதற்குக் காரணமென்ன விருக்கக்
கூடும்? நாம் ஒருங்குசேர்ந்து வெகுகாலமாய் யோசித்துக்
கடைசியில் ஏற்படுத்தினதல்லவா அது? ஜனங்களெல்லோ
ரும் அக்கொள்கையை மேற்கொள்வதில் ஆனந்திக்கவேண்
டியிருக்க, அவர்களதை நிந்திக்கிறதாகவல்லவோ தெரியவ
ருகிறது! ஜனங்களுக்கதனிடத்தில் அப்ரியமுண்டாகும்படி
க்கென்ன கெடுதல்க ளதிலிருக்கக்கூடும்? அல்லது ஜனங்க
ளுக்கு வாஸ்தவத்தில் நன்மையைக் கொடுக்கும்படியான
குணங்களதி லொன்றுமில்லையோ?

அபுல்பாசை:-மஹாராஜ், டினில்லாஹியில் நற்குணங்களி
ல்லையென்று எப்படிச்சொல்லக்கூடும்? இப்போது அக்ஞான
சாகரத்தில் மூழ்கி அதைத் தாண்ட வழி தெரியாமல் தபித்
துக்கொண்டிருக்கும் பேதைகளுக்கொருதோணிபோலுள்ள
தல்லவா அக்கொள்கை? நாமெங்கு பார்த்தாலும் ஒவ்வொரு
மதத்தினரும தங்கள் தங்கள் மதத்தைத்தவிர வேறுள்ளமத
ங்களனைத்தையும் நிந்தித்தும், எல்லாமதங்களிலேயும் குண
ங்களிருக்கின்றன என்பதைக் கவனியாமலும், பற்பல மதங்
கள் பகவானையடைய பற்பலமார்க்கங்களென்பதைமறந்தும்
நிற்கிறார்கள். அப்படியிருப்பது அவர்கட்கே கெடுதலை
விளைவிக்குமென்பதை யவர்களறியவில்லை. கருணாநிதியான
பகவான் சகல பூதங்களையும் தன்னுடைய குழந்தைகள்
போல் பாவித்து நியாயத்தைச் சரிவர நடத்துவது உண்
மையாயின் அவரை யடையும்படியான யோக்கியதை ஒரு
மதத்தி லிருக்கிறவர்களுக்கு மட்டு மேற்பட்டிருக்குமா?
இந்த உண்மையையறியாமல் ஜனங்கள் கெட்டுப்போகிறார்
களென்பதை நன்றாயுணர்ந்து, அவர்களுடைய அக்ஞான
த்தை நீக்க மனங்கொண்ட தேவரீர் சகல மதங்களிலிருக்
கும் குணங்களையெல்லா மொன்றுசேர்த்து எல்லாரு மங்கீ
காரம் பண்ணிக் கொள்ளும்படி இந்த டினில்லாஹியை

ஏற்படுத்தியிருக்கிறீர்கள். அதில்தோஷமென்பதுஎள்ளளவு
கூட இருக்க விடமில்லையே. மேலும் யாருக்காவது கெடு
தலை விளைவிக்கக் கூடியதா? இவ்விராஜ்யத்திலுள்ள எல்லா
மதஸ்தர்களும் தங்களுக்குள் மதபேதத்தினா லிருந்துகொ
ண்டிருக்கும் வைரத்தைவிட்டு சகோதரர்கள் போலொருவ
ரையொருவர் நேசிக்க வழியைக் காட்டுகிறது. அப்படியி
ருக்க ஜனங்க ளதைக்குறித்து சந்தோஷப்படாமலதை வெ
றுப்பது ஆச்சரியப் படத்தக்கதாகவே யிருக்கிறது.

அக்பர்:—இஃதிப்படி நிற்க, நேற்று ராத்திரி நான்
கண்டகனவைக் குறித்து யோசிக்குமிடத்து என் மனதுக்
கொருவிதமான சாஞ்சல்ய முண்டாகிறது.

அபுல்பாஸல்:—அஃதென்ன கனவு, மஹாராஜ்?

அக்பர்:—சகே, நான் கண்டது கனவாயிருந்தபோதிலு
மதைப்பற்றி நான் நினைக்கும்போது என்மனம் பதைக்கி
றது. அதை யுரைக்கவுமென் நாவஞ்சுகிறது. பாசல்!
வழக்கப்படி நேற்றிரவு இபாதத்கானாவிலிருந்து மதத்த
வாதங்களை நடத்திவிட்டு நானுங்களிருவருக்கும் விடை
யளித்து சயனக் கிருஹத்துக்குச்சென்று நித்திரைசெய்ய
ஆரம்பித்தேன். சீக்கிரத்தில் நித்திரையும் வந்தது. கன
வில் ஐந்து மூலைகளோடுகூடின ஒரு கட்டிடத்தைக் கண்
டேன். அதிலொருமூலையில் கிருஸ்தவர்கள் தங்களியேசு
வைக் குறித்தும், வேறொருமூலையில் பௌத்தர்கள் தங்கள்
புத்தரைக்குறித்தும், மற்றொருமூலையில் ஜோராஸ்த்திரிய
ர்களக்னி பகவானைக் குறித்தும், வேறொருமூலையில் ஹிந்து
க்கள் தங்களீச்வரனைக் குறித்தும், மீதியுள்ள மூலையில் மக
ம்மதீயர்கள் தங்கள் மகம்மதுவைக் குறித்தும் துதிக்க அக்
கட்டிடத்தின் நடுவில் நானுங்களிருவருடனே யிருந்து
அந்த ஸ்தோத்திரங்களையெல்லாம் கேட்டு அளவிலா வர்ண
ர்ந்தத்தை யநுபவித்துக் கொண்டிருந்தேன். அச்சமயத்தில்

லெனது முதற்குமாரனான சலீம் அங்குவந்து உன்னைக் கீழேதள்ளி உன்னுயிரை மாய்க்கவும் கண்டேன். அதைக் கண்டு என்மனம் பட்டபாட்டுக் களவே கிடையாது. உன்னைப் பிரிந்ததுக்கம் பொறுக்கமாட்டாமல் நானும் சீக்கிரத்திலென் பிராணனை விடுத்தேன். ஆனாலாச்சரியத்தைக் கேள்! நானிறந்தபோதிலு மெனதுகண்கள் பார்த்தன, காதுகள் கேட்டன. நானிறந்தபிறகு சலீம் அக்கட்டிடத்தை யிடித்துக் கீழேதள்ளி அது இருந்த இடத்தைப் பாழாக்கினான். அதைப்பார்க்கவென் மனமெப்படித் துடித்தது! அப்புறம் கொஞ்சகாலம் சென்றபின் நேற்று நமது சபைக்கு வந்திருந்த பாதிரிகளைப்போன்ற சில வெள்ளைக்காரர்கள் திரும்பவு மப்பாழைச் சீர்திருத்தி அக்கட்டிடத்தையும் புதிதாய்க் கட்டக்கண்டேன். நான் கட்டின கட்டிடமழிந்து போனபோதிலும் அதைத் திரும்பவும் கட்டக் கண்டவுடனே என்மனதுக்குக் கொஞ்சம் சமாதானமுண்டாயிற்று.

அபுல்பாஸல்:—(யோசித்து) மஹாராஜ், இந்தக் கனவைக் குறித்து யோசித்துப் பார்த்தாலது சாதாரணமான கனவென்றெனக்குத் தோன்றவில்லை. கனவிலு மிரண்டு விதமான கனவுகளுண்டு. பகலில் பற்பல யோசனைகள் செய்து. அதற்குத் தக்கபடி நமதுமூளையை நாம் உபயோகப்படுத்த, இரவில் நாமுறங்கும்போது தனக்குத்தானே விடப்பட்ட அம்மூளையானது தன்னை யடக்கியாளுகிற அரசனில்லாததால் தனக்கு பழக்கப்பட்டிருக்கிற வழிகளில் தானே அலையத்தொடங்கும். இப்படி யுண்டாகிற கனவுகள் கோர்வையாகவும் விசேஷ தாத்பர்ய முள்ளதாகவுமிரா. சில சமயங்களில் நாம்தூங்கும்போது நம்முடைய சூக்ஷ்மசரீரம் இந்த ஸ்தூல சரீரத்தைவிட்டு வெளிப் புறப்பட்டு சூக்ஷ்ம லோகங்களில் சஞ்சரித்து அங்கிருந்து அநேக அநுபவங்களைக் கிரஹிப்பதுண்டு. இவ்விதம் சஞ்

சரிக்கும்போது, இனி நடக்கப்போகிற விஷயங்கள்கூட சில சமயங்களிலதற்கு (ஆகாயத்தினின்றும் பிரதிபிம்பிக்கப் பட்டுள்ளவைகளாய்)த் தெரியவரும். தங்களுடைய கனவு இவ்விதக் கனவென்றே யெனக்குத் தோன்றுகிறது. நீங்கள் கண்ட கனவும் நடக்கக்கூடிய விஷயங்களைப்பற்றியுள்ளதுதானே. தங்களுடைய குமாரன் சலீமுக்கு என்னிடத்திலுள்ளவிரோதமும் டினில்லாஹி விஷயத்திலுள்ள வெறுப்பும் தங்களுக்கு நன்றாய்த்தெரியும். கனவில்கண்ட ஐந்துமூலைக் கட்டிடமிந்த டினில்லாஹிதான். தங்களுக்குப் பிற்காலம் சலீமதைச் சின்னா பின்னப்படுத்தப் போகிறானென்பதிற் சந்தேகமில்லை

அக்பர்:—இக்கொள்கையை நானேற்படுத்தினேனென்கிற பெருமை யெனக்கு வேண்டாம். எப்படியாவது ஜனங்களுக்கு க்ஷேமமுண்டானால் போதும். ஒரு வேளை எனக்கெங்கே இதனால் அகம்பாவம் வந்துவிடப் போகிறதோ வென்று பகவானிப்படித் தீர்மானித்திருக்கிறார் போலும்.

அபுல்பாஸை.—அப்படி யிருக்கக்கூடும். இக்கொள்கை ஜனங்களுக்கு நன்மையை விளைவிக்கக் கூடியதுதானென்பதற்குச் சாக்ஷி என்னவென்றால், சலீம் அதை நாசப்படுத்தினாலும் அதைத் திரும்பவும் கட்ட, கொஞ்சகாலத்துக்குப்பிறகு வெள்ளைக்காரர்கள் வரப்போகிறார்களென்பதே. ஆனாலெல்லோருக்கும் நன்மையை விளைவிக்கக் கூடியதான இது இப்போதழிந்து போவானேனென்றாலோ, அதற்குத் தகுந்தகாலம் வரவில்லைபோல் தோன்றுகிறது. தேவரீர் அதிபுத்திமானானதால் இருநூற்றைம்பது அல்லது முன்னூறு வருஷங்களுக்குப் பின் ஜனங்களறியப் போகிறதை இப்போதே அறிந்துணர்ந்து விட்டீர்கள். சகல மதங்களிலுள்ள சாரத்தை நீங்களறிந்தீர்கள். எல்லா ஜனங்

களுக்குமது விளங்கவேண்டாமா? விளங்காததால் தானவர்களிப்போது டினில்லாஹியை யநுபவிக்க முடியவில்லை. ஆனாலிந்தவேற்பாடுசெய்தது வீணாய்ப்போகாது. இப்போதிப்புவியி லுண்டாக்கப்பட்டிருக்கிற சக்தி வீண்போகாது தகுந்தகாலம் வரும்போது தன் பலனைக் கொடுக்கும்.

அக்பர்:—ஆம். அது வாஸ்தவந்தான். அதைத்தான் நான் கோருகிறேன்.

அபுல்பாசல்:—பகவான் ஜனங்களுடைய நன்மையையுத்தேசித்தே நம்மை யிந்தமாதிரியான புது ஏற்பாட்டொன்றை ஏற்படுத்தத் தூண்டியிருக்கிறா ரென்பதற் கடையாளங்களனேக மிருக்கின்றன. ஈசனொருசமயம் ஜகதுத்தாரணம் செய்ய வேண்டுமென்று உத்தேசிக்கும் பக்ஷத்தில் அதைசாதிக்க பற்பல விடங்களில் அவ்வவ்விடங்களுக்குத் தக்கபடி சாதனங்களை ஏற்படுத்திக்கொள்வார். நாமிப்போதெல்லாப் பிரஜைகளுடைய ஹிதத்தை உத்தேசித்தும், அவர்களுக்குள்ளிருக்கும் வைரத்தைக் குலைக்க விரும்பியும் பிரயத்தனப்படுவதுபோலவே மீராபாயென்கிற பக்தை மீவார் தேசத்தில் ஜகன்மாதாபோல் நின்று ஜனங்களுக்கு பக்தியைப் புகட்டி யவர்களுக்கு ஹிதத்தைச் செய்து வருகிறாள். இதேமாதிரி அந்தந்த விடங்களுக்குத் தக்கபடி ஏற்பாடுகள் பகவதிச்சையால் செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

அக்பர்:—மீவார் தேசத்திலா?

அபுல்பாசல்:—ஆம். மஹாராஜ்.

அக்பர்:—அவள் பெயரென்னவென்று சொன்னாய்?

அபுல்பாசல்:—மீராபாய்.

அக்பர்:—ஓஹோ, கும்பாஜிராணாவின் பத்தினியோ?

அபுல்பாசல்:—ஆம். மஹாராஜ்.

அக்பர்:—அவள் நீ கூட புகழும்படியான அவ்வளவு பெரிய பக்தையா?

அபுல்பாசல்:—மஹாராஜ்! அவளுடைய பக்திக்கு சமானமான பக்தியிருப்பதரிது. பகவானைக்குறித்து பக்தி செய்வதில் அவளுக் கீடானவர்களைக் காண்பது வெகு அரிது. மேலும் அவள் பக்தியோடுகூட சங்கீதத்தையும் கலந்து பகவானை ஆராதிக்கிறாளாம். மார்வார் தேசத்து ராஜவம்சத்தைச் சேர்ந்த தங்கள் மித்திரனான ரத்ன சிங்கினுடைய புத்திரியாய்ப் பிறந்து குழந்தைப் பருவமுதல் கிருஷ்ண பகவானிடத்தில் பக்தியைச் செலுத்தினவளாம். விவாககாலத்தில் தனக்கு விவாகம் செய்துகொள்ளாமல் ஆயுள்முழுவதையு மீச்வரனுக்கே யர்ப்பணம் செய்துவிட வேண்டுமென்கிற அபிப்பிராய மிருந்தபோதிலும் தனது தாய் தந்தையர்களுடைய வார்த்தைக் கிணங்கி கும்பாஜி ராணாவை விவாகம் செய்துகொண்டாள். அவளுடைய அந்தப்புரத்திலொரு திலகம்போல் விளங்கிக் கொண்டிருக்கிறாள். தினந்தோறும் காலையில் அந்நகரத்துக்கு வெளிப்புறத்தில் சகல மதஸ்தர்களும் வந்தாராதிக்கும்படியாக தானே நிர்மித்துள்ள ஓர் கிருஷ்ணாலயத்துக்குச்சென்று கானபூர்வமாய் பகவானைக்குறித்து பஜனைசெய்து, அதைப் பார்க்கவரும் ஜனங்களின் மனதை ஈசனுக்கு வசப்படுத்துகிறாளாம். அவளப்படி பக்தி செய்வதைப் பார்த்துருகாதவர்கள் கிடையாது. அந்நகரத்திலுள்ளவர்களொவ்வொருவரும் தினமெதுசெய்ய மறந்தாலும் கிருஷ்ணாலயத்தில் மீராபாய் பஜனை செய்யும்போது அங்குவந்து அதை யநுபவிப்பதை யொருபொழுதும் மறப்பதில்லையாம்.

அக்பர்:—ஆ! இத்தகைய மாதுசிரோமணியைத் தன் மனைவியாகவுடைய கும்பாஜிராணா என்னபாக்கியம் செய்திருக்க வேண்டும்? இதைக் கேட்கும்போதே எனக்கவ்வாலயத்துக்

குச் சென்று அந்த மாதுசிரோமணியின் பக்தியைப் பார்க்க வேண்டுமென்ற அவா வுண்டாகிறதே. இப்படிப்பட்ட பக்தை யிக்காலத்தி லிருப்பதரிதல்லவோ? ஆச்சரியமா யிருக்கிறது. (யோசித்து) அஃதெல்லாமிருக்கட்டும். நான் மீவாருக்குச்சென்று கட்டாயமந்த பக்தாசேகரியைக் காண வேண்டும், அவளுடைய பஜனையையும் பார்த்துக் களிக்க வேண்டும். பாகவத தர்சனம் பாபவிமோசனம்.

அபுல்பாசை:—தங்களைப்போலொத்த பக்தர்களுக்கு பக்தர்களைக் காண்பதி லோரானந்தம். அவளுடைய பக்தியைப்பற்றி வியந்து பேசாதவர்கள் கிடையாது. தங்களுக்கு மீவாருக்குச் செல்ல விருப்பமிருந்தால் போய் வாருங்கள்.

அபுல்பாசல்:—ராஜ்யபாரத்தைக் குறித்து விசாரப் படவேண்டாம், மஹாராஜ்!

அக்பர்:—நீயு மபுல்பாசையு மிருக்கும்போது அதைப் பற்றினகவலை யெனக்கொருபொழுதும் கிடையாதே. நான் மாறுவேடம்பூண்டு மீவாருக்குச்சென்றுவருகிறேன். இந்த சமாசார மொருவருக்கும் தெரியவேண்டாம்.

(உள்ளே சங்கத்வான முழக்கம்.)

இதோ சங்கத்வானம் முழங்குகின்றது. சபைக்கேகலாம், வாருங்கள்.

(எல்லோரும் போகிறார்கள்.)

(காட்சிமுடிந்தது.)

R. ஸ்ரீநிவாஸையர். M. A

உ

சற்குருப்ரயோகம:-

ஸ்ரீதேவாபி, மருகுருநாத ரிரட்டை மணிமாலை.

வேண்பா

திருவார் பரமகுரு தேவாபி தேவப்
பெருமான் றிருவடியைப் பேணிக்—குருவாகக்
கொண்டால ருந்துயர்போங், கூறரிய முத்திநெறி
கண்டு கொளலாமனமே காண்.

கட்டளைக் கலித்துறை

கண்டார் வியக்கு மருகுருநாதன் கருணை பெற்றுக்
கொண்டாற் குறையிலை நெஞ்சே நின்மூடக் குணங்களற்று
வண்டார் மலர்ப்பதங்கண்டாரைக்கண்டு வணங்கி நிற்கப்
பண்டார் பவமற்றிருமாக்கு ஞானம் பலித்திடுமே

வேண்பா

பாலித்தனின் கடனும் பக்தி செய லென்கடனு
மாலிக்குந்தேவாபி யாண்டவனே—கூலிக்கு
வந்தவ னென்றுன்னைய் மகவெனுமோர் சம்பந்தஞ்
சிந்தையு வந்தன்புநிலை சேர்

கட்டளைக் கலித்துறை

சேர்க்குந்தாமிலை யென்றுரைத்தா லென்னசெய்குவனிப்
பார்க்கு ளெனைப்புரப்பாரிலை யொன்றுசெப் பக்தி மிருந்
தார்க்கு நின்றொண்டர் வழித்தாகவா வதருள்புரிந்தே
யீர்க்கும் படிக்கருள் செய்வாய் மருகுருவென்னையனே.

வேண்பா.

அப்பனெனுந் தேவாபியாண்டவா நீ குருவை
யெப்படியுற்றின்பமெலா மெய்தின-யிப்படியென்
றெற்கருளினலடியே னேத்திப்பலகாலுஞ்
சற்குரு வென்றுன்னத்தகும்.

கட்டளைக்கலித்துறை:

தக்கநற் சாந்தந்தயை பொறை சத்தியஞ்சாருமன்ப
ரெக்குலமாயினு மன்னோரிழிவு மிறவினிய
பக்குவமாக்கும் பரம மருகுரு பாவகவென்
துக்கமகற்றல் பளுவோ சொலீச துரந்தரனே

வெண்பா.

துரந்தரனே தேவாபி தூயநின் பொற்பை
நிரந்தரமாயுன்னுகின்ற நெஞ்சும்—பரந்தமன
முன்னிற் கரைந்தொடுங்கியுய்யவுமே யிப்பிறப்புத்
தன்னிற் பலிக்கவருள் தா

கட்டளைக்கலித்துறை.

தாதா மருகுருநாதா விதரகித சாதனங்க
ளேதாவறுந் துணிவில்லாவறி விலியின்புறவுன்
பாதாம் புபத்தைப் புகழ்ந்தோது பாவையும் பக்தியுடன்
ஓதாது ஞற்றுந்தியானமு மேற்றருளூட்டுவையே

வெண்பா.

ஊட்டுமே ஞானப்பா லோதரிய முத்திநெறி
காட்டுமே மாதரது காதனேய்—ஓட்டுமே
தேவாபி ஞானகுரு சிட்டரடிக்கன்பியற்றி
நாவால் வழுத்துவதினால்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

வழுத்து மகத்துக்க ணின்புறநாடி வருந்தியன்பு
பழுத்து வந்தாநந்தம் பெற்றனர் யான்மிகு பாவிகள்போற்
கொழுத்துப் புசித்துக் குடித்த மனங்குரங் கொத்தவெனை
யிழுததுப் புரக்கவல்லா யோமருகுருவீசரனே.

வெண்பா.

ஈசரனே தேவாபி யேழையேற்கிப் பிறப்பிற்
பாசபந்த சஞ்சிதத்தைப் பாழாக்கு—நேச
நிருவிகற்ப நிட்டை நிலைக்குமோவன்றி
குருபணியிற் கூட்டுவையோ கூறு.

கட்டளைக்கலிததுறை.

கூற்றுவன் வந்தபின் கூற்றையுதைக்குங் குருபரனை
யேற்றுவ மென்றெணவுண்டோ விடானவ னெம்மனனே
சோற்றுத் துருத்திக் கண்காற்றுள நாளிற்றுரிபநிலை
சாற்று மருகுருநாதனைப் போற்றவுந் தாழ்விலையே.

வெண்பா.

தாழாது ஞற்றுந் தவத்தோர்பாற் சென்றிருளைப்
பாழாக்குந் தேவாபி பாதமலர்—தாழாது
ஈடணையிற் சிக்கியிழிமனமே நீதவறிற்
கூட வரத் தக்கனவோ கூறு.

கட்டளைக்கலித்துறை.

தக்கநற் சாதுக்க ளேற்றுந் தயாநிதி சாந்தமரு
ளொக்கத் திரண்டுருக்கொண்ட மருகுரு வுத்தமநின்
பக்கல் வந்தேற்றிப் பணிபுரிந்தார்க்கருள் பாக்கியமெற்
கிக்கண நல்கிக் கரையேற்றுவாய் மிகவின்புறவே.

வெண்பா.

இன்பமிகுந்தேவாபி யென்னரசே கேண்மோநின்
அன்பாடிக் கன்புளவென்னார்வத்தை—யன்பில்லா
வல்லவித்தை யென்னுளத்து வந்தெதிர்க்க நின்பேரைச்
சொல்லவுமாயந் தோடியதென்சொல்

கட்டளைக்கலித்துறை.

சொல்லவுங்கேட்கவு மென்போலிழிந்தவர் தொல்லுலகி
லில்லவுமில்லையினிப் பிறப்பாருமி லென்புகலவேன்
வல்லவருட் கிருபாநிதி யென றுனை வந்தடைந்தேன்
நல்லவனுக்கத் தகுமே மருகுரு நாயகனே.

வெண்பா.

நாயகனே தேவாபி நாயகனே நால்வேத
நாயகனே நாயேற்கு நாயகனே—தாயகம்வே
றில்லே யெனமாயை, யேமாற்று, ளேமாறு
வெல்லே சொலிவைக்க வெண்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

அருள்சேர் திருமுகமாநந்த நோக்கு மமைந்த செஞ்சொற்
பொருள் சேரமல மருகுருநாதவென் புத்தியின் கண்
மருள் சேருந்துயர் மாய்ந்து பசாந்த மனத்துறவே
தெருள் சேர்பரமுத்தி சேர்வதெக்காலஞ்சொல் தேசிகனே

வெண்பா.

தேசிகனே தேவாபி தேசிகாவுன் புகழைப்
பேசுதற்கென் வாக்கினின்று பேசினு—யாசுகவி
வித்தகர்க்கு மெட்டாமிகப் பெரியோய் நாயேற்குச்
சித்த சுத்தி யீந்துனடிசேர்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

சேருங்கதிக்கருள் செய்தாய் மருகுரு சித்தவினி
நேரும் பிறவிகட் கஞ்சேனிறப்பது நிச்சயமென்
றேரும் பொழுதச்ச மேலிடலானுயர்ந் தோயடியேன்
றேரும பயந்தந்தென் சிரஞ் சூட்டுன்றிருவடியே.

ஓம் தத் ஸத்.

M. வேதநாயக ஸ்வாமிகள்.

குப்த வித்யை.

(74-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

இஃதிப்படி யிருக்க, நேரான ஆராய்ச்சியின் பேறி லும், விவேகத்துடனும் தெளிந்து கொள்ளற்பாலனவாயே உண்மைகளேயே குப்தவித்யையானது ஆதாரமாக உடை யது. அவ்விதம் அநேக வருஷங்களின் ஆராய்ச்சியின் பயனாகவும், படிப்பின் பயனாகவும் ஏற்பட்ட என் அநுப வத்தைக்கொண்டே மேற்கூறியவற்றை அவ்வளவு உறுதி யாயும் திடமாயும் வற்புறுத்தினேனே யொழிய வேறல்ல. அறிவின் விளக்க மேற்படாமல் அக்ஞான அந்தகாரத்தி லேயே இருந்துகொண்டும், அதற்கப்பால் ஞான வெளிச்ச மிருக்கின்றதென் றறியாமலும், தாமிருக்கும் அந்தகாரமே போதுமென்றும் இருப்பவர்களைத் தவிர மற்றெல்லோரும் பிரபஞ்சத்தின் அழகையும், விநோதத்தையும், பெருமை யையும் தம் புலனறிவுகளை விருத்திபெறச் செய்வதன்மூல மாய் நன்கறிந்துகொளல் ஸாத்தியம்.

இரண்டாயிரத்து ஐநூறு வருஷங்களுக்குமுன், இந் திய ஞாநாசாரியர்களுக்குள் சிரேஷ்டரான பகவான் கௌ தம புத்தர் தம் சிஷ்யர்களுக்கு என்ன சொன்னார்? "அழப் பாடித் துதித்து அலராதேயுங்கள், கண்களைத் திறந்து, பாருங்கள். கண்களின் முன்னுள்ள திரையைநீக்கிப் பார்ப் பீர்களானால், தத்துவமானது உங்களைச்சுற்றி எல்லாப் பக் கங்களிலும் நிதர்சனமாய் உள்ளது. அதன் மேன்மையும், விமரிசையும் இம்மட்டென்று நாவினாலுரைக்க முடியாது. இதுவரை உங்கள் மநத்தாலெண்ணிக்கூட இராத மகத் துவத்துடன் கூடியது அத்தத்துவம் என்றும் அறிவீர்கள்," என்று போதித்தாரல்லவா?

நான் சொல்லும், ஸூக்ஷ்ம திருஷ்டியைப்பார்க்கிலும் மிகப் பாரமார்த்திகமான நிலையைப்பற்றியே பகவான் புத்தர் அவ்விதம் கூறியுள்ளார். அப்பாரமார்த்திக நிலைக்குப் போகக்கூடிய வழியில் ஒரு படியைப் பற்றித்தான் நான் இப்போது பிரஸ்தாபித்தது. ஸூக்ஷ்ம திருஷ்டியால் உண்மை முழுமையையும் நாம் அறியாவிட்டாலும், இப்போதைவிட எத்தனையோமடங்கு ஏராளமான உண்மைகளை அறிந்து கொள்ளலாம். இவ்வித்யையிற் பழகாதபோது தம் யுக்தியின் விசாரத்திற் கெட்டாத விஷயங்களை யெல்லாம், ஸூக்ஷ்ம திருஷ்டி பெற்றமேல் அவைகளின் உண்மைகளுடன் அறிந்து, அவர்கள் அவ்வறிவின்பயனாய், இதுவரைகொண்ட தப்பபிப்பிராயங்களைத்தாமே மாற்றிக்கொள்வர். இதுவரை நாம் குறைவான பார்வையுடையராய் இருந்தமையால், சொற்ப விஷயங்களையே பார்க்கும் இயற்கையுடையராயிருந்தோம். இதுவரை நாநாவித விஷயங்களை மிகக்கீழான நிலையினின்றே பார்த்துவந்தோம். அதனால் தான் எல்லாம் மூடு வித்தையாய்த் தோன்றியது: ஒன்றுக்கும் மற்றொன்றுக்குமுள்ள ஸம்பந்தத்தை அறிய இயலவில்லை. இப்போதோ தீர்க்கமான பார்வையுடன் கூடியும், அதியுன்னத நிலையினின்றும் திருஷ்டியானது ஏற்பட்டுள்ளமையால், சம்பந்தமற்றனவாகக் காணப்பட்டவைகளெல்லாம், பூர்ணமான ஒன்றின் பற்பல பாகங்களென்றும் அறிதல் இலகுவாம். ஸ்ூக்ஷ்ம திருஷ்டியால், மரணத்திற்குப் பின் ஜீவன் எங்கேபோகிறான் என்னும் விஷயத்தைப் பற்றிய சண்டைகள் அனைத்தும் ஒழிகின்றன. ஸமாதானம் ஏற்படுகின்றது. நமது வைதிக கோஷ்டிகள் யுக்திக்கு ஒவ்வாமல் முரட்டுத்தனமாகச் சொல்லும் பல விஷயங்களைத் தெளிவுறுத்துகின்றது. அதனால் நமது மௌட்டியத்தை ஒழித்து, நமது அறியாமையால் விளைந்த பயத்தைக் காரணகாரிய விளக்கத்தினால் போக்குகின்றது.

இவைகளெல்லாவற்றிற்கும், மேலாக நமது தினசரி நடபடிக்கைகள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில், நாம் புதிய உலகத்திலேயே பழக ஆரம்பிக்கிறோம். புதிய உலகமென்றால், பழைய உலகத்தின் ஓர் பாகந்தான். முன்னமே கூறியபடி, ஒவ்வொன்றிற்கும் ஸூக்ஷ்மமான பாகம் ஒன்றிருக்கிறது என்பதையும், இவ்வித ரஹஸ்யங்களை நாம் அறியாவிடில், நாம் ஸர்வ ஸாதாரணமென்று கருதிச் செய்யும் காரியமொவ்வொன்றிற்கும் நிச்சயமாய்ப் பலனுண்டென்று அறிவதற்கேதுவில்லையென்பதையும், ஸூக்ஷ்ம திருஷ்டியால் தெளிந்து கொள்வோம். இப்போது டெலிபதி என்று சொல்லப்படுவதின் தத்துவத்தை அதனால் நன்றாயறிய இயலுவோம்; எங்ஙனமெனில், உஷ்ணம், வெளிச்சம், மின்சாரசக்தி ஆகிய சக்திகள் எவ்விதம் அலைகள் ரூபமாக வெளிச் செல்வனவாகக் கருதப்படுகின்றனவோ' அவ்விதமே, நம் எண்ணங்களும், இன்னும் அதிக இலேசான பிரகிருதி தத்துவத்தில் மட்டும் வெளிப்படக்கூடிய அலைகளைத்தவிர வேறொன்றுமில்லை. ஆகையாலல்லவோ, நம்முடைய ஸ்தூலசரீரத்து அமைந்துள்ள இந்திரியங்கள் எண்ணங்களை கிரஹிப்பது கூடாததாக விருக்கிறது. எண்ணங்களின் அலைகளைப்பற்றி நாம் தெரிந்துகொண்டால், எப்படி அவ்வெண்ணங்கள் காரியப்படுகின்றன வென்பதையும், எண்ணங்கள், அவைகளின் தன்மைக்கேற்ப, நன்மையையோ, தீமையையோ விளைக்கக்கூடிய ஒரு அரிய பெரிய சக்தி என்பதையும், அனைவரும், இவ்வரிய சக்தியானது தம்மிடத்துள்ளதெனும் உண்மையை அறியாவிடினும், அவரவர் தத்தம் மநத்தால் எதையும் நினைக்குந்தோறும் இச்சக்தியை உபயோகிக்கவே செய்கின்றனரென்பதையும், இச்சக்தியின் இயற்கையை அறியும்பக்ஷத்தில் முன்னினும் நூறுமடங்கு பிரயோஜனகரமாகும்படி உபயோகிக்கலாம் என்பதையும், எண்ணங்களைப் பற்றி இன்

னும் ஆழ்ந்த அறிவுடையோர் அவ்வெண்ணங்களுக்கு ரூபங்களையுண்டாக்கவும், அந்த ரூபங்களால் தம்மையும் பிறரையும் இன்னும் எத்தனையோ விதங்களில் பயன்பெறச் செய்து கொள்ளலாம் என்பதையும் நாம் நன்றாயறிவோம்.

குப்த வித்யையிற் பழகுவோன், ஸ்தூல இந்திரியங்களின் உணர்வுக்கெட்டாத ஸூக்ஷ்ம விஷயங்களை மற்றவர்களைக் காட்டிலும் விசேஷமாகவே அறிந்து, அதன் பயனாகத் தான் செய்யும் எக்கருமத்திற்கும் ஏற்படக்கூடிய பலா பலன்களையும் இன்னவெனத் தெளிந்து கொள்வான். இன்ன முடிவான பிரயோஜனத்தை நோக்கியே, இவ்வுலக வாழ்க்கை அகில ஜீவர்களுக்கும் நடைபெறுகிறது, என்று மற்றவர்களைக் காட்டிலும் வியக்தமாக இவன் அறிவானதையால், இவன் தன் வாழ்க்கையையும் அவ்வறிவுக்கு இணங்க, சீர்ப்படுத்திக் கொள்கிறான். அநேக விஷயங்களில், மத்யகாலத்துப் பூர்வீகர்களைக் காட்டிலும் முற்றிலும் வித்யாஸமான விதமாகவே நம்முடைய தற்கால வாழ்க்கை நடைபெறுகின்றது. ஸுக ஆதார விதிகள் பல, தற்காலத்தில் நவீனமாய்க் கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளன, அறிவாளிகள் அவ்விதிகளை யறிந்து அதற்கேற்ப ஒழுக்கத்தையுங் கைக்கொண்டு, அதனால் முன்னைக் காட்டிலும், தீர்க்க காலம் சுக ஜீவிகளாயிருக்கலாம் என்பதையும் ஸித்தாந்தப்படுத்தியிருக்கின்றனர். படிப்பு அறிவுஇல்லாதவர்கள் இன்னும் எத்தனையோ பேர்கள் இருக்கின்றனர். அவர்கள் சுகாதார விதிகளை அறிய இயலாதவர்கள், இன்னும் சிலர் சுகாதார விதிகளை யறிந்தபோதிலும், அவைகளை யநுஷ்டிப்பதிற் கவலை கொள்கிறார்களில்லை. வியாதியை உண்டுபண்ணும், நுண்ணிய கிருமிகள் கண்ணுக்குப் புலப்படாதனவாதையால், அவைகளை அதிக கவலை யெடுத்துத் தவிர்க்கவேண்டியது அநாவசியம் எனப் பலர் இன்னும் அறிவீனத்தால் நினைப்புக் கொள்கின்றனர். இவர்

கள், புதிதான விஷயங்களை, உண்மையாயிருப்பினும், சிரத்தையுடன் நம்பமாட்டார்கள். வசூரி, காலரா முதலிய விஷ வியாதிகள், இத்தகையோரைத்தான் முதலில் பற்றிப் பிறகு பிறரையும் வியாபிக்கின்றன. இவர்கள் கால, தேச, வர்த்தமானங்களை யநுஸரித்து நடக்கத் தெரிந்துகொள்ளாதவர்கள். தவிரவும் இவர்கள் மட்டும் துன்பம் அநுபவிப்பதல்லாமல், இவர்களுடைய அஜாக்ரதையால் ஒரு ஜில்லா முழுமையுமே தொத்து வியாதியைப் பரப்புவதற்குக் காரணஸ்தர்களாகிறார்கள்.

குப்த வித்யையைப் பற்றியும் ஸாதாரண ஜனங்கள் இதே மாதிரிதான் கவனக் குறைவாயிருக்கின்றனர். பூதக் கண்ணாடியானது வியாதிகளை வளர்க்கும் நுண்ணிய கிருமிகளை, கண்ணுக்குப் புலப்படும்படி செய்தபடியால், பௌதிக சாஸ்திரிகளும், வைத்தியர்களும், மற்றுமுள்ள விவேகிகள் பலரும் அவ்வறிவுக் கேற்றபடி தம் ஆசாரங்களை ஒழுங்கு படுத்திக்கொண்டு, அவ்வாராய்ச்சியின் பலனைப் பெறுகிறார்கள். மற்றையோர்களோ எப்போதும் போலவே உளர். இதேமாதிரி, ஸூக்ஷ்ம திருஷ்டியால் எண்ணங்களின் (ஸங்கற்ப சக்தி) சக்தியையும், இன்னும் சாமான்யர்கள் அறியாத பல அற்புத சக்திகளையும்பற்றி ஸவிஸ்தாரமாக, குப்தவித்யாயோகிகள் பலர் பல புதியவிஷயங்களை வெளிப்படுத்தியுள்ளார்கள். நல்ல விவேகிகள் பலர் இவ்விஷயங்களால் பயன் பெறுகிறார்கள். அவிவேகிகள் எப்போதும் போலவே கவனம் குன்றியவர்களாயிருக்கின்றனர். இவர்கட்குத்தான், அப்ரத்யக்ஷமான விஷயங்கள் எல்லாம் அமுக்ய மென்பதல்லவோ கொள்கை? ஆகையால் அநாவசியமான துன்பத்திற்குள்ளாகிறார்கள்: இவர்கள் கால விசேஷங்களுக்குத் தக்கவாறு விரைந்துசெல்ல இயலாதவர்கள்.

இத்தகையருக்கு, ஸூக்ஷ்மமான நியதிகளுக்கு அநுஸரணையாய் நடக்கத்தெரியாததால் ஏற்படும் கஷ்டங்கள் அளவிறந்தன. தவிரவும் இவர்கள் அநுபவிக்கும் சுகமுங்கூட, உண்மையான சுகவாரிதியில் ஒரு லவலேசம் என்று மட்டும்தான் கருதற்பாலது. ஏனெனில், தேர்ந்த சித்ரங்கள், இனியகானங்கள், சிறந்த கவித்வம், ஸத்கிரந்தங்கள், மத அநுஷ்டானங்களில் முக்கியகிரியைகள், சௌந்தர்யம் வாய்ந்த பிரகிருதிப் பொருள்களின் காட்சி இவைகளால் ஏற்படும் ஆநந்தமெல்லாம் இவர்கள் ஸ்தூல அறிவுக்குத் தகுந்த மட்டில் தானே யிருக்கும், ஸ்தூல திருஷ்டிக்குப் புறம்பாக, ஸூக்ஷ்மமான் புலனறிவால் நுகரக்கூடிய அழகின் மேன்மை நாவினால் உரைக்கத்தகாததன்றோ!

இவ்விதமான ஸூக்ஷ்ம திருஷ்டியானது ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் இருப்பினும், போதுமான அளவு பரிபக்குவமடையாமலிருக்கின்றது. அதைப் பரிபக்குவமடையச் செய்தற்கு, மிகுந்த சிரமத்தோடு நீடூழிகாலம் உழைத்தல் வேண்டும். முடிவின் பெருமையை உத்தேசிக்க எவ்வளவு சிரமமாயினும், முயலவேண்டிய தவசியமே. ஆனால், உயர் நலமமைந்ததும் பரார்த்தமுமான நோக்கத்தாலன்றி, கீழானதும், ஸ்வார்த்தமுமான லாபங்களைக் கருதி ஸூக்ஷ்ம திருஷ்டியைப்பெற முயல்வானாகில், அவன் துன்பத்தை எதிர்கொண்டழைப்பவனாவான்.

ஆனால், ஆத்மசக்திகளை மலரச் செய்யும்பொருட்டு தீவ்ரமான பிரயத்னங்களைக் கைக்கொள்வதற்கேற்ற ஸாவகாசம் கிடைக்காத ஸாமானிய லௌகிகர்களுங்கூட குப்த வித்யா சாஸ்திரங்களைப் படிப்பதனால் நன்மையடையாமற் போகார். ஏனெனில் நம் ஒவ்வொருவரிடத்தும் பூதக்கண்ணாடியானது கைவசமில்லாவிடினும், பூதக்கண்ணாடியால் ஏற்பட்ட ஆராய்ச்சிகள் எல்லாம் சாஸ்திரங்களாகத்

தொகுக்கப்பட்டிருக்கிறபடி, சுகாதாரத்திற்குரிய வழிகளை நாம் அநுசரிப்பதால் பயன் பெறுகிறோமல்லவா? வியாதியை உண்டுபண்ணும் நுண்ணிய சிற்றுயிர்களை நாம் பார்த்திராவிட்டாலும், பார்த்திருப்பதாகச் சொல்லும் சாஸ்திர நிபுணர்களின் புத்திமதியைக் கேட்டு, அவைகள் உள்ளனவென்றே கருதிச் சுகாதார வழிகளைக் கைப்பற்றலாம். அதேமாதிரி ஸூக்ஷ்ம திருஷ்டி ஒருவன் பெறாமலிருப்பினும், ஸூக்ஷ்மதிருஷ்டி பெற்றவர்கள் எழுதும் கிரந்தங்களைப்படித்து, அதனால் நலம் பெறலாம்; நம்முடைய ஸ்தூல இந்திரியங்களுக்குப் புலனாகாத அழகும் மேன்மையும் எவ்வளவோ உள்ளனவாயினும், அவைகளையெல்லாம் உள்ளஉள்ளபடி அறிய இயலாவிடினும், நாம் அறியாது நேரக்கூடிய தீங்குகள் அனைத்தையும் ஒழிக்கலாம் என்பதையும், நன்மை பயக்கக்கூடிய ஸூக்ஷ்ம சக்திகளை எப்படிக் கையாளலாம் என்பதையும் சுலபமாய் நாம் அறிந்துகொள்ளக்கூடுமன்றோ! ஆகையால் ஒருவன் நேராகவே ஸூக்ஷ்ம விஷயங்களை பார்க்கக்கூடாமற் போனாலும், அவைகள் உள்ளன என்பதை அறியலாம். எப்படியெனில், எலக்ட்ரிக் மோடார் வண்டியை ஓட்டுகிறவன், எலக்ட்ரிஸிடியை பார்த்திருக்கவேண்டியதும், மின்சார சக்தியைப் பற்றிப் பூர்ணமாயறிய வேண்டியதும் அநாவசியம்; ஆயினும் மின்சார சக்தியொன்று உள்ளது என்றுமட்டும் அறிகிறான். அதனால் எலக்ட்ரிக் மோட்டார் வண்டிகளை ஓட்டவும் இயலுகிறான்.

நாம் வஸிக்கும் உலகத்தைப்பற்றி எவ்வளவு அறியக்கூடுமோ, அவ்வளவையும் அறிய முயலவேண்டும். விஞ்ஞான முறையில் நாம் பின் தங்கிவிடுவோர்களா யிருத்தலொண்ணாது. ஆர்ஷேயம் (ரிஷிகளிடமிருந்து வந்தது) என்றும் ஸநாதனம் (பழமையானது) என்றும் சொல்லத்தக்க [illegible]

முறையே, ஓர்புதிய நோக்கால், தற்கால நவீன வழிகளில் குப்தவித்யா சாஸ்திரம் எடுத்துரைக்கின்றது. எவ்வழியிலும், எத்துறையிலும், நமக்கு எவ்வளவுக்கெவ்வளவு அறிவு உண்டோ, அவ்வளவுக்கவ்வளவு சக்தியும் நமக்கதிகம் என்பதை நாம் அறிதல்வேண்டும். ஏனெனில் நம் முயற்சியானது நற்பயன் பெறவேண்டுவோமானால்' சக்தியும், ஞானமும், ஊக்கமான உழைப்பும் மிக அவசியம். தத்துவங்களை நம் மநத்தால்மட்டும் கிரஹிப்பதற்கும், தானே யநுபவித்தறிவதற்கும் ஏராளமான வித்யாஸமுண்டு. ஸாதாரணமாக நம்மனோருக்கு ஏற்படும் தினசரி யநுபவங்களின் ஸூக்ஷ்மமான விஷயங்களை காரண சரீரம், மாநஸிக சரீரம், காமனாசரீரம், இவைகளினால் ஏற்பட்ட ஸூக்ஷ்ம திருஷ்டிக்குப் புலப்பட்டவாறு குப்தவித்யா சாஸ்திரத்தில் விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. த்ரிலோகாதீதமான புத்திதத்துவத்தாலமைந்த சரீரத்தைக்கொண்டு பார்க்கப்படும்போது, இவ்வுலகத்தில் பிரதிதிநமும் நடைபெறும் ஸாமான்ய விஷயங்களின் ஸூக்ஷ்மங்கள் மநவாக்குக் கெட்டாதவிதமாய் விளங்குகின்றன. ஆகையால் அதைப்பற்றி எதுவும் எழுதுதல் பயனற்றதே. அவ்வுலகத்தில் ஏற்படும் எவ்வநுபவமும் அநுபவியினுள் அமைந்துளதேயன்றி, அநுபவிக்குப் புறம்பாக ஏற்படுவதே இல்லை. அவ்வநுபவங்களின் மேன்மையையும் பெருமையையும் அநுபவியானவன் பார்க்கிறான் என்று நாம் சொல்லவொண்ணாது, ஆனால் அம்மேன்மையையும் பெருமையையும் தனக்குள்ளே உணருகிறான்.

குப்தவித்யா சாஸ்திரமானது, ஸூக்ஷ்மலோகங்களைப் பற்றியும், அவைகள் சம்பந்தப் பட்டமட்டில் நம்முடைய திநசரி நடபடிக்கைகளைப் பற்றியும் விரித்துரைக்கின்றது,

அவைகளை மூன்று விபாகங்களாக வகுத்துக் கூற[illegible] தமஸ், ஸத்வ, ரஜஸ் என்ற முக்குணப் பிரதானர்களாய் நாம் எப்படி வெளிவிஷயங்களால் பாதிக்கப்படுகிறோம் என்பதையும், நம்மை நாமே எப்படிப் பழக்கம் செய்து கொள்கிறோமென்பதையும், பிறரை நாம் எப்படி பாதிக்கிறோம் என்பதையும் விவரமாய்க் கூறுகின்றது. விஷயங்களின் உண்மையான நிலைகளை விவரிக்கும் இந்த ஸத்[illegible]தைப் படிப்பவர்கள் தாமே அவ்வறிவின் பயனைக்கொண்டு குப்த வித்யையின் உண்மைகளை நிச்சயித்துக்கொள்வர்.

C. W. லெட்பீடர்.

நன்மொழி.

உடலெலா முயிரெலா முளமெலாம்
உணர்வெலா முள்ளன வெலாங் கலந்தே
யொளிமயமதாக்கி இருள்நீக்கி எக்காலத்தும்
உதயாத்தமானமின்றி
யிடலெலாம் வல்ல சிவ சத்திகிரணங்கியா
யேகமா யேக போக
இன்பநிலை என்னுமொரு சிற்சபையினடுவே
யிலங்கி நிறைகின்ற சுடரே
கடலெலாம் புவியெலாம் கனலெலா வறியெலாம்
ககனெலாங் கண்ட பரமே!
காணாத பொருளெனக் கலையெலாம் புகல்வென்
கண்காண வந்தபொருளே
தொடலெலாம் பெறவெனக் குள்ளும் புறத்து
மெய்த்துணையாய் விளங்குமறிவே
சுத்தசிவ சன்மார்க்க நிதியே யருட்பெருஞ்சோதி
நடராஜபதியே,

சிறுவர்க்குரிய விஷயம்.

அஹிம்ஸை அல்லது ஜாஜலியும் துலாதாரும்

முன்னொரு காலத்தில் ஜாஜலி என்ற ப்ராஹ்மணர் ஒருவர் இருந்தார். இவர் ஒரு தபஸ்வீ. காட்டிலுள்ள கனி, கிழங்குகளை உண்டு, கந்தையும் தோலும் உடுத்து, வெகு காலமாகக் கொடியதோர் தவம்புரிந்து வந்தார். தன் தவத்தைத் தானே மெச்சி, பிறரைக் காட்டிலும் மிகச் சிறந்தவரென்று தனக்குள் கர்வமடைந்தார்.

"நான் என் தவமஹிமையால் அதிகப்புண்யம் சம்பாதித்திருக்கிறேன். இந்த லோகத்தில் என்னைப் போன்ற புண்யசாலி ஒருவருமில்லை" என்று வீணாய் ஒரு நாள் தனக்குள்ளே பிதற்றிக் கர்வமடைந்தார்.

"அப்பா ஜாஜலி! பிதற்றாதே, துலாதரர் என்றொரு பெரியவர் இருக்கிறார். அவர் பகலெல்லாம் சரக்குகள் வாங்கியும், விற்றும் வியாபாரம் செய்யும் வணிகர் ஆவர்; உன்னைவிட, சாந்தம், ஞானம் முதலிய உத்தம குணங்களாற் சிறந்தவர்; அவர் கூட இவ்விதமாய்ப் பிதற்ற அருகர் அல்லரே" என்று ஆகாயத்தில் அசரீர வாக்கு ஒன்று உண்டாயது. பிராஹ்மண தபஸ்வியை விட வியாபாரஞ் செய்யும்வணிகனே சிறந்தவன் என்பதைக் கேட்கப்பொறாமல் மேற்சொல்லிய துலாதரரைத் தானே நேரில் போய்ப் பார்த்து அவர் எப்படிப் பட்டவரோ என்று அறிய எண்ணங்கொண்டு புறப்பட்டார் ஜாஜலி.

பலவிடங்களில் தேடி, அநேக வருஷங்கள் கழிந்தபின், காசிக்ஷேத்திரத்தில் கடைத்தெருவில் வெகு தாழ்

---

* ஸெண்டரல் ஹிந்து காலேஜ ஸ்தாபகர்களால் ஹிந்து வாலிபர்களுடைய நன்மையை உத்தேசித்து எழுதப்பட்ட ஆங்கில வாசகத்தின் தமிழ் மொழிப்பெயர்ப்பு.

மையாய் ஓரிடத்தில் அமர்ந்து துலாதரர் வியாபாரஞ் செய்வதைக் கண்டார்.

துலாதரர் ப்ராஹ்மணரைக் கண்டதும் தன் ஆஸனம் விட்டெழுந்து, க்ரமப்படி இருகை கூப்பி வணங்கி நின்று அவர் தன்னிடம் வரநேர்ந்த காரணத்தைத் தெரிவித்தார். தன் ஞானப்பெருமையால் ப்ராஹ்மணரையும் அவர் தவத்தையும் நன்கு அறிந்தவராகையாலும், விஷயங்களின் இயற்கையையும், கழிந்தன, நிகழ்வன, கழிவன அறிந்தவராகையாலும், ப்ராஹ்மணர் ப்ரமிக்கும்படி முன்னரே அவர் கேட்ட அசரீரவாக்கைப் பற்றியும் எடுத்துச் சொன்னார். "வணிகன் மகனாகிய நீ, வாணிகத்தில் அழுந்திக் கிடக்க வேண்டியிருக்க, இத்தகைய பேரறிவு எப்படி அடைந்தாய்!" என வியந்து கேட்டார்.

வெகு தயவாய் துலாதரர் சொல்லுகிறார்:—"நான் ஒரு ஜீவனுக்கும் ஹிம்ஸை செய்கிறதே இல்லை. இதுவே என் நோன்பு: அஹிம்ஸையைப் பழகுவதால் இப்பேறிவு எனக்குக்கிட்டியது. யாவருக்கும் நன்மையே புரிந்து எவருக்கும் தீமை விளைவிக்காது, ஒருவரையும் பகைத்துச் சண்டையிட்டுக் கொள்ளாமல், இதுவரை காலங்கழித்து வந்திருக்கிறேன். இந்த நடத்தையைத் தான் ஞானிகள் நன்னடக்கை என்பர். ஞானியாக விரும்பும் ஒருவன் இவ்வழிபற்றியே நடத்தல் வேண்டும்."

பின்னும் சொல்லுகிறார், "தானம், தவம் முதலியவைகளை விட அஹிம்ஸையே சிறந்தது. இதைவிட அதிக மேலான தர்மம் ஒன்றும் கிடையாது. யாகத்துக்காவது ஆகாரத்துக்காவது ப்ராணிகளைக் கொல்லுதல் ஆகாத கார்யமாகும்; அவைகளை அடிப்பதும் வேறு எவ்விதத்திலும் ஹிம்ஸிப்பதும் மிகக் கொடுமையாகும்.

இதோ, பாரும் (அங்குள்ள ஆடுமாடுகளைக் காட்டி) ஆடுகளுக்கும் ஆட்டுக் குட்டிகளுக்கும் உள்ள அன்பை என்னவென்று சொல்வேன்! பசு தன் கன்றை நக்கிக் கொடுத்து அதன் தினவைத் தீர்ப்பதைப் பார்த்துத் தெரிந்துகொள்ளும். இவைகளுக்கும் நம்மைப்போல், அன்பு என்ற வாத்ஸல்யம் உண்டென்பதை நம்மவர் அறியவில்லையே? கன்றைப் பசுவினின்று பிரித்தலும், குட்டியைத் தாயினின்று பறித்தலும் அஹிம்ஸை ஆகுமா? வண்டியிழுக்கவும் பாரஞ்சுமக்கவும் நம்மவர் மாடு, குதிரைகளை உபயோகித்தும் அவைகளை அடித்தும் மிரட்டியும் வருகிறார்களே, இது தர்மமா? அஹிம்ஸை ஆகுமா? நீரே, சொல்லும். வேதப் புஸ்தகங்களெல்லாம் ஒருமித்து 'அஹிம்ஸா பரமோ தர்ம:- அதாவது பிராணிகளுக்கு ஹிம்ஸை விளைவியாதிருப்பதே முதல் கடனாகும்'' என்று முறையிடுகின்றன.

இவைகளைப்பரிவுடன் கேட்ட ஜாஜலி முனிவரும், துலாதாருடைய நடத்தையை அதிகமாய்க் கொண்டாடித் தனக்குண்டாகிய பல சந்தேகங்களை அவரிடம் கேட்டுத் தேர்ந்தார். இவ்விதமாக அஹிம்ஸையே பரம தர்மம் என்றும், அதுவேஞானத்துக்கு வழிஎன்றும் ஒருப்ராஹ்மணர் சாதாரண ஒரு வணிகரிடம் கேட்டறிந்தார். பிறகு அவர்

"ஆதலினால் எதிர்ப்படுமெவ் வுயிரையும்நான் அன்பாகச்
சோதரர் போல் நடத்திடவே தொடங்குவனால்; நொய்யவரை
ஈதலினால், இன்மொழியால், இயன்றளவும் உபகரித்து
காதலினாற் காப்பாற்றக் கடைசிவரை முயன்றிடுவேன்."

என்று தீர்மானித்துச் சென்று சில வருஷங்களுக்குப் பின் அஹிம்ஸை என்னும் குணம் நிறைந்தவராகி ஜாஜலி முனிவரும் துலாதாரரும் பேரானந்த வீடு அடைந்து சுகித்து வாழ்ந்தார்கள்.

ராகவன்.

தியானக்கிரம விஷயம்.

ஜுன் மாசம்.

(3) நீ எல்லாருக்கும் உதவிபுரியவேண்டுமானால் எல்லாரையும் பற்றி நன்றாயறிந்து கொள்ளவேண்டும்.

(4) ஒவ்வொருவனிடமும் ஒவ்வொரு வஸ்துவினிடமும் நன்மையும் இருக்கின்றது தீமையும் இருக்கின்றது.

(5) உன்சொந்தமதத்தில் உனக்கிருக்கும் அபிமானம் போல் இதர மதஸ்தர்கள் கொண்டிருக்கும் கொள்கைகளிலும் நீ மனப்பூர்வமான அபிமானமுள்ளவனாக இருக்கவேண்டும். உன் மதத்தைப் போலவே ஏனையமதங்களும் ஈசுவரனிடத்துச் சேர்க்கக்கூடிய பல வழிகளே.

(6) எவன் ஈசுவரன் வழியே நிற்பானோ அவன் நம்மில் ஒருவனாகிறான். அவன் ஹிந்துவானாலும்சரி, பௌத்தனானாலும் சரி, கிறிஸ்தவனானாலும் சரி, மகம்மதியனானாலும் சரி, இந்தியன், இங்கிலீஷ்காரன், சீனன், ருஷியன், அல்லது வேறு யாரானாலும் சரி, சிறிதும் பாதகமில்லை.

(7) ஆடம்பரக் கிரியைகளைப் பற்றி நிற்பவர்களை நீ நிந்திக்கவேண்டாம்.

(8) தீயது எதுவானாலும் நிலையில்லாத தென்பதை ஞாபகத்தில் வைத்து, எப்பொழுதும் சந்தோஷ முள்ளவனாகவும் சாந்தமுள்ளவனாகவுமிருக்கவேண்டும்.

(9) குருநாதன் அவர் சிஷ்யன் மூலமாகவே தமது சக்தியைப் பிறர்பால் செலுத்தும்படி அடிக்கடி நேரும். ஆகையால் சிஷ்யன் எக்காரணத்தாலும் மனத்தளர்ச்சிக்கு இடங்கொடுக்கலாகாது. இடங்கொடுப்பின் குருநாதன் அவ்விதம் செய்யமுடியாது. ஆகையால் சந்தோஷமுள்ளவனாக இருத்தல் வேண்டும்.

(10) மனத்தளர்ச்சி கொள்ளுதல் எப்போதும் பிசகு. ஏனெனில் அது வேறு மனிதர்களையுங் கூட துயரத்திற் குள்ளாக்கி அவர்களது வாழ்க்கையையும் துயரத்திற்குட் படுத்துகிறது.

(11) தினசரி வாழ்க்கையில் நேரிடும் சங்கடங்களை இலகுவாக்கிக் கொள்ளவேண்டும். அதாவது அவைகளைப் பற்றி விசனத்துக் கிடங்கொடாமல் இலேசாய்த்தள்ளிவிட வேண்டும்.

(12) பெரும்பான்மையோர் அற்பவிஷயங்களில் கிலேசப்பட்டு காலத்தை விருதாவாக்கிக்கொள்வதுபோல, அற்ப விஷயங்களில் நீ கிலேசத்தை அடையாமல், அதினின்று நிவர்த்தித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

(13) வியசனம், கஷ்டநஷ்டம், வியாதி இவைகள் போன்று வெளியினின்று நேரிடும் விஷயங்களை நீ சந்துஷ்டியுடன் பொறுத்துக் கொள்ளவேண்டும். இவைகள் பூர்வ ஜன்ம கர்மங்களின் பலன்கள். அதாவது முன் ஜன்மங்களைச் சேர்ந்த (பிராரப்த) கர்மங்களின் பலன்கள், இந்த ஜன்மத்தவைகளல்லாததால் மாற்றமுடியாதவைகள். ஆகையால் அவைகளைக்குறித்து நீ வருந்துவது நிஷ்பிரயோஜனமாம். இவைகளை நினையாது, இப்பொழுது நீ செய்யும் செய்கைகளைக் கவனி; இவைகள் உனது அடுத்த ஜன்மத்தில் பலனளிக்கும் காரணங்களாகையால், அவற்றை நீ மாற்ற முடியும்.

(14) மனத்தளர்ச்சிக்கும் சோகத்திற்கும் நீ இடங்கொடுக்காதே. அது எப்பொழுதாவது வருமானால், அதை உடனே நீ விரட்டிவிடு.

(15) நீ பிரவேசித்திருக்கும் மார்க்கத்திலிருந்து ஒரு நிமிஷங்கூட வேறொன்றை நாடி நீ திரும்பலாகாது.

(16) உன் முன்னிலையில் நீ ஏற்படுத்திக் கொள்ளவேண்டிய முக்கியதர்மம் குருநாதனுடைய வேலையைச் செய்வதேயாம்.

(17) மேன்மார்க்கத்திற் செல்லுவதில், நீ ஆலோசிக்க வேண்டிய அவசியமில்லாதபடி, உன் முன்னோக்கத்தையே நாடியவனாயிருக்கவேண்டும். இங்குமங்கும் திரும்பி அதினின்று விலகுதல் உதவாது.

(18) நீ மேன்மார்க்கத்தில் செல்ல வேண்டுமானால் உன்னுடைய திடசங்கல்பமானது தூவைக்கப்பட்ட எஃகு போல் இருத்தல் வேண்டும்.

(19) அம்மார்க்கத்துடனே நீ ஒருமைப் படல் வேண்டும்.

(20) நீ தொடும் எக்காரியத்தையும் உன் பூரணமான திறமையுடன் செய்துமுடி.

(21) நீ திடசங்கல்பம் கொள்ளுவாயானால் உன்னால் செய்து முடிக்கக்கூடாதது ஒன்றுமில்லை.

(22) நீ குருநாதனை ஒருதரம் தரிசிப்பாயானால், நீ அவரிடம் பல ஜன்மங்களுக்கு பூர்ண நம்பிக்கையுள்ளவனாய் நிகழ்வாய்.

(23) நீ அவரைப் பார்த்திராவிட்டாலும், அவரை சாக்ஷாத்கரித்து அவரிடத்தில் அபயம் புகுவாயாக. இன்றேல் அவரும் உனக்கு உபகரித்தல் சிரமம்.

(24) குருநாதனிடத்தில் பூர்ணமான நம்பிக்கை இல்லாவிடில் அவரது அன்பும் சக்தியும் உனக்குப் பெருக மாட்டா.

(25) உன்னுடைய குருநாதனிடத்து நீ பக்தியோடு விளங்குவதுடன் உன்னிடத்தும் தைரியம் கொள்ளவேண்

டும். உன்னை நீ நன்ருய் அறிந்துவிட்டதாக எண்ணுதே. அப்படியானுல், அதுவே உன்னை நீ நன்ருய் அறிந்து கோள்ளவில்லையென்பதற்கு போதுமான சாக்ஷியமாகும். பொதுவாக, சேற்றில் புதைந்து வெளிப்பார்வைக்குத் தேங்காய் போல் காணப்படும் கொட்டாங்கச்சியைப் பார்த்து மயக்கமுறுகிருய்.

(26) நீ ஈசுவரனின் ஒரு பொறியாவாய்.

(27) சர்வ பராக்ரமசாலியான ஈசுவரன் உன்னிடமிருப்பதால் நீ சங்கல்பித்து செய்யக்கூடாத காரியம் ஒன்றுமில்லை.

(28) நீ பின்வருமாறு அடிக்கடி சிந்தித்தல் விசேஷ பலனைத்தரும். "ஒரு மனிதன் செய்நகாரியத்தை இன்ஞெரு மனிதனும், செய்யக்கூடும். நானும் ஒரு மனிதனே. ஈசுவராம்சமும் என்னிடத்தில் உள்ளது. நான் இதைச் செய்யக்கூடும், இதைச் செய்தே முடிப்பேன்."

(29) சூரியகாந்தி சுத்தஸ்படிகத்தின் மூலமாய் எப்படிப் பிரகாசிக்குமோ அப்படியே சத்தியமானது உன் மூலமாய் பிரகாசிக்கட்டும்.

(30) கர்வத்தைத் தவிர்மின். ஏனெனில் அது அறிவின்மையால் ஏற்படுகின்றது.

ஜூலை மாசம்.

மாசாந்தர அப்பியாசம்:—ஈசுவரனுடன் ஐக்கியப்பட இச்சிப்பதே அன்பு. நீ ஈசுவரனிடத்து அத்யந்த பக்தியுடையவனுனுல், அவர் மார்க்கத்தை அநுசரித்து அவர் செய்வதுபோல் செய்யவேண்டும்.

வார அப்பியாசம்.

1-வது வாரம்:—எந்த உயிர்க்கும் ஒருவித ஹிம்சையும் செய்யாதிருக்கக் கருத்துக்கொள்.

வம்புப் பேச்சு, கொடுஞ்செயல், மித்நியாசாரம் இம்மூன்று பாபகார்யங்களையும் நீ விலக்கவேண்டும். அவைகள் ஜீவபூதங்களின் விகாஸமுறைக்குத் தடை செய்பவைகள். ஏனெனில், அவைகள் அன்புக்கு நேரெதிரிடையான குற்றங்கள். ஆகையால், எப்போதும் ஈசுவர பக்தியானது தன் ஹிருதயத்தில் பரிபூர்ணமாயிருக்க விரும்புவோன் இம்மூன்று தீக்குணங்களும் தன்னை அணுகாதபடி விழிப்பாயிருக்கவேண்டும்.

2-வது வாரம்:—வம்புப்பேச்சு எவ்வளவு இழிவும், கொரேமுமான பாபம் என்பதை அறிய முயல்வாயாக.

(1) அதை நீ முற்றும் விலக்கவேண்டும்.

(2) ஒருவரைப் பற்றியும் கெடுதலாய்ப் பேசாதே.

(3) எவரேனும் பிறரை இகழ்ந்து பேசுவாராயின், நீ செவி கொடாதே.

(4) நீ அத்தகையருக்கு சாந்தமாய்ப் பின்வருமாறு சொல்லலாம்:—"நீ சொல்வதொருக்கால் நிஜமல்லாமலிருக்கலாம். நிஜமாயிருந்தாலுங்கூட, அதைப்பற்றி நீ பேசாதிருப்பது நலம்."

(5) எவனைப் பற்றியாவது நீ ஏதாவது சமாசாரம் கேட்டால், நீ அதை வெளிப்படுத்தாதே. அது பொய்யாயிருக்கலாம். நிஜமாயிருந்தாலுங்கூட அதைப்பற்றி நீ ஒன்றும் பேசாமலிருப்பதே நல்லது.

(6) பிறர் செய்யுங் காரியங்களுக்கு நீயாக ஒரு கருத்தைக் கற்பிக்காதே. அதாவது இன்ன உத்தேசத்தைக் கொண்டு செய்திருக்கலாம் என்று, உன் எண்ணம் போன போக்குப்படி ஒரு காரணங் கல்பிக்க முயலாதே.

(7) மற்றவர்களைக்குறித்து உனக்குத்தெரியாத விஷயங்களில் நீ அபிப்பிராயங் கொள்ளலாகாது.

3-வது வாரம்:—பிறருக் குதவிசெய்ய எப்பொழுதும் சந்தர்ப்பம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும். பரோபகார கைங்கர்ய விருப்பம் உன்னிடம் பரிபூர்ணமாய் ஏற்பட்டு, அதனால் உன்னைச் சுற்றுமிருக்கும் மனிதர்களுக்கு மாத்திரமல்லாது, புல்பூண்டு மிருகம் முதலிய ஜீவஜந்துக்களெல்லாவற்றிற்கும், சதா சமயம் பார்த்திருந்து நீ உதவி செய்து வரவேண்டும். இவ்வுதவி ஒவ்வொருநாளும் சிறிய விஷயங்களிலேயே ஏற்பட வேண்டும். அதனால் பரோபகார வழக்கம் ஏற்பட்டு, அபூர்வமாய்ப்பெரிய காரியம் சம்பவிக்கும்பொழுதும் நீ அதை விட்டுவிடாது அங்கீகரிக்க இயலுவாய்.

4-வது வாரம்:—ஈசுவரன் அன்பே யாதலால், நீ ஈசுவரனுடன் ஐக்யப்பட விரும்புவாயாகில், நீயும் பூர்ணமான அன்பையும் பிறர் நலத்தையுமே கருத்திற்கொண்டு நடைபெறவேண்டும். இந்த குருசிஷ்ய மார்க்கத்திற் பயிலுவோன், தன் ஹிருதயத்தின் மூலமாக உலகெங்கும் ஈசுவரனின் அருட் பிரவாஹத்தைப் பெருகச்செய்யும் ஜீவிதமான அக்நி ஜ்வாலைபோல் நிகழ்வான்.

5-வது வாரம்:—நீ எப்பொழுதும் சாந்தமுள்ளவனுகவிருக்கவேண்டும்.

எல்லோரையும் சாந்தமாகவே நிதானிப்பாயாக.

சாந்தமாய்ப் பேசு.

சாந்தத்துடன் ஒருவனுக்குச் சொல்லவேண்டியதைச் சொல்.

தினசரி அப்பியாஸம்.

(1) எல்லாச் சாதனங்களிலும் அன்பு மிகவும் முக்கியமானது. ஏனெனில், அது ஒரு மனிதனிடம் போதிய பலமுள்ளதாயிருக்குமாயின், மற்ற நற்குணங்களை யெல்லாம் சம்பாதித்துக் கொள்ளும்படி அவனைத் தூண்டுகின்றது.

(2) தினசரி பிரவிர்த்தியில், இதற்கு இரண்டு வித பிரயோகம் (1) எந்த உயிருள்ள வஸ்துவுக்கும், ஒரு ஹிம்சையையும் செய்யாதிருக்கக் கருத்துக்கொள்வது, (2) எப்பொழுதும் பிறர்க்குதவி செய்ய சமயம் நோக்கி நிற்பது.

(3) பரோபகாரம் செய்வதில் தீவ்ரமாய் உழைக்க வேண்டும். சந்தர்பம் பார்த்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும். பரோபகார கைங்கரிய விருப்பம் உன்னிடம் பரிபூர்ணமாயேற்பட்டு, அதனால் நீ நிறைந்தவனாய், உன்னைச் சுற்றுமிருக்கும் மனிதர்களுக்கு மாத்திரமல்லாது, புல்பூண்டு மிருகம் முதலிய ஜீவஜந்துக்களெல்லாவற்றிற்கும், சதாசமயம் பார்த்திருந்து நீ உதவி செய்துவரவேண்டும். இவ்வுதவி ஒவ்வொருநாளும் சிறிய விஷயங்களிலேயே ஏற்படவேண்டும். அதினால் பரோபகார வழக்கம் ஏற்பட, அபூர்வமாய் பெரியகாரியம் சம்பவிக்கும்பொழுதும்,நீ அதை விட்டுவிடாது அங்கீகரிக்க இயலுவாய்.

(4) துக்கத்தாலாவது வேறு சங்கடங்களாலாவது அல்லது கிலேசங்களை யடைந்தாவது, வேறு ஏதாவது ஸஹாயத்தை விரும்பியாவது மனச் சஞ்சலப்பட்டுக் கொண்டு பலர் இருக்கின்றார்கள். பிரதிதினமும் அத்தகையரொருவரைப் பற்றி நினைத்து, அவர் பேரில் அமிருதவர்ஷம் போன்ற உன் அன்பைச் செலுத்து.

(5) உதவி செய்யும் பொருட்டு உன் அன்பின் சக்தியைப் பெருகச் செய்வாயானால் பார்த்தாலும், பார்க்காவிட்டாலும் அதற்குப் பலன் நிச்சயமாய் இருந்தே தீரும். ஈசுவர ஆக்ஞையை அல்லது அவர் நியதியை நீ அறிவாயானால்,

நீ செய்யும், உதவிக்குப் பலன் உண்டென்பது உனக்குத் தெரியும்.

உலகத்தின் கண் உனக்கு அன்பிருக்குங் காரணத்தால், உன்னை நீ அதற்கே அற்பணம் செய்துகொண்டு லோகோபகார கைங்கர்யங்களில் நீ பிரவிர்த்திக்கவேண்டும்.

(6) மேன் மார்க்கத்திலேறும் மனிதன் ஜீவிப்பது தனக்காகவல்ல, பிறருக்காக. அவன் தன்னை மறந்தவனுகி பிறருக்கு உபகாரம் செய்வதிலேற்படுகிறுன்.

(7) எல்லாரிடத்தும் அன்புள்ளவனுயும் சாந்த முள்ளவனுயும் க்ஷமையுள்ளவனுயும் இரு.

(8) உலகத்தில் மற்றெல்லாவற்றையும் பார்க்கினும் அதிக கொடியவையான மூன்று பாபச்செயல்கள் உள்ளன. வம்புப்பேச்சு, கொடுஞ்செயல், மித்தியாசாரம், இவைகள் அன்புக்கு விரோதமான பாபங்களாகையால் எல்லா அபிவிருத்தியையும் கெடுத்துவிடும்.

(9) வம்புப்பேச்சு, முதலில் கெட்ட எண்ணம் தோன்றிய பிறகே ஆரம்பிக்கிறது. அதுவே ஒரு பாதகம்.

ஏனெனில் ஒவ்வொருவரிடமும் ஒவ்வொரு வஸ்துவினும் நன்மையும் இருக்கிறது; அவ்விதமே தீமையும் நிற்கின்றது, நமது சித்தவிர்த்திப் பிரயோகத்தால், இவ்விரண்டையும் நாம் விருத்தி செய்யலாம்.

இவ்விதமாய் ஜீவபூத விகாஸத்திற்கு நாம் அநுகூலமாயாவது, விக்கினமாகவாவது ஏற்படலாம்.

நாம் ஈசுவர சங்கல்பத்தை அநுசரிக்கலாம் அல்லது எதிர்க்கலாம். இது மிக இழிவுள்ளதும் கோரமுமான பாபச் செயல்.

(இன்னும் வரும்)

கே. எஸ். இராமச்சந்திர ஐயர்.

என் நிஜ அநுபவம்.

தற்காலத்தில் இந்தியர்களின் பொதுநல அபிவிருத்தியைக் கோரி மேன் மேலும் தீவிரமாய் உழைக்க ஆரம்பிப்பவர் எவரும் தம் அநுபவத்தில் கூர்ந்து கவனித்திருக்கக்கூடிய விஷயம் ஒன்று உண்டு. அஃதாவது எவ்விதம், ஏக வஸ்துவின் தாரண சக்தியால் உலக முழுவதும் நிரம்பி விளங்குகின்றதோ, அவ்விதம், நம்தேசத்தின் ஐஹிக க்ஷேமத்திற்குரிய துறைகளாகிய, வர்ணுசிரமதர்மங்கள், கல்வி முறை, கைத்தொழில் முறை, நாகரீகம், ஜனங்களுடைய சீலம், வியாபாரம், ஸ்திரீகளின் நிலைமை, குழந்தைகளின் நிலைமை, ஸுகாதார விஷயங்கள், ஜனங்களுக்கு விச்ராந்தியை ஏற்படுத்தக்கூடிய கலா சாஸ்திரங்களான ஸங்கீதம், நாடகம், கவித்வம், சிற்பம், முதலிய எல்லாவற்றையும் உயிர்ப்பிக்கவேண்டிய, உத்ஸாஹ சக்தியானது இப்போது குன்றியிருக்கிறது. அச்சக்தி என்னவென்று பார்ப்போமானுல், அதுதான், மதம் என்று நாம் இலகுவாய் அறிகிறோம்.

மதம் என்றால் நம்மவர் பலர், பஸ்ம ருத்திராக்ஷம் அணிதல், காலையில் சரீரசுத்தி செய்தல், சுத்தவஸ்திரங்களை அணிந்து தீர்த்தமார்ஜனுதிகளாலும் பத்திர புஷ்பார்சனைகளாலும் ஈசுவரனை வழி படுதல் இவை மாத்திரம்தான் என்றும், மதமானது தம்முடைய பிரதி தினசரியையில் சுசீலர்களாயும் பரோபகாரிகளாயும், திரிகாணங்களிலும் புனிதர்களாயும், நடை பெறும்படி வற்புறுத்துகின்றதில்லை என்றும், நம்பி வருகிறுர்கள். மேற்கூறிய பாஹ்ய சௌசம் ஸ்தூல சரீரத்தை மட்டும் சுத்தி செய்ய வல்லதாகும்.

அஹிம்சை, சத்தியம் முதலிய தர்மங்களை ஆசரித்தலே ஆத்மசுத்தியைப் பயக்கும். நமது ஸ்தூலசரீரத்திலாயினும் மற்றெந்த ஸ்தூல வஸ்துக்களிலாயினும் அழுக்குப்படிந்தால் கண்ணால் நேரே பார்க்கிறோம். உடனே அதைப் போக்கடிக்கவும் முயலுகிறோம். நேரே பார்க்கும், இந்த அசுசியைக்கூட கவனியாத பல அறிவிலிகளும் உளர். மனோசரீரங்களில் நம்முடைய அசுத்தமான சிந்தனைகளால் ஏற்படக்கூடிய கோரமான களங்கத்தை நாம் நேரே கண்ணுறாதவர்களாகையால், நம்மவர்களுடைய வைதிக கோஷ்டியில் பெரும்பான்மையோர் மதத்தின் உடற்பாகமான பாஹ்ய சௌசத்தையுங்கூட அரைகுறையாய் உணர்ந்து, உயிர்ப்பாகமான ஆத்ம சுத்தியை முற்றிலும் அலக்ஷியம் செய்கின்றனர். கர்ணகடூரமான வார்த்தைகளால் தாமே பெற்ற பிள்ளைகளை வைகிறார்கள். அடங்காக் கோபத்தால் அடிக்கவும் அடிக்கிறார்கள். இதே கோபத்தை தன் மனத்தாலுங் காட்டிப் பிறரிடத்து பொறுமைகொண்டு பிறருக்குக் கெடுதலை விரும்புகிறார்கள். இவ்விஷயத்தில் நமது பிரஹ்மஞான தர்சனம் மனிதன், ஸ்தூல, சூக்ஷ்ம, காரண சரீரங்களைப்பற்றி போதிக்கும் தத்வோபதேசங்கள் யுக்திபூர்வமாகவும் பிரத்தியக்ஷாநுபவ சித்தமாகவுமே உண்மைகளை அறியப் பழகி வந்திருக்கும், தற்காலக்கல்வியிற் பயின்றோர்களென்று கருதப்படும் ஆங்கிலம் கற்றோர்களுடைய ஸம்சய விபரீதங்களை முற்றிலும் நீக்குகின்றன. லௌகிகமான அந்தஸ்திலும் படிப்பிலும் எவ்வளவோ சிறந்தவர்களாயிருப்பவர்களும் பிரஹ்மஞான தர்சனம் விவரிக்கும் இம்முறையை லௌகிக அந்தஸ்தில் அற்பனான ஒருவனிடமிருந்து கேட்டுப்பலர் தேறியிருக்கின்றனர். ஆயினும் லௌகிகர்களில் பெரும்பான்மையோர் முற்கூறியபடி உயிரற்ற

உடலைத் தழுவுகின்றாராகையால் எவ்விஷயத்திலும் நாம் உயிர்ப் பாகத்தையே அவர்களுக்கு எடுத்து உரைக்க, கடன் பட்டிருக்கிறோம்.

இம்முறையில், இந்தியர்களுக்கே ஒரு பொதுவான மதமாக ஸ்வதேசாபிமானத்தை எடுத்துரைக்கவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். நம்மிந்தியாவில் உள்ள ஏராளமான மதவேற்றுமைகளும், ஜாதிவேற்றுமைகளும், இதரமான ஆசாரவேற்றுமைகளும், "ஸ்வதேசக்ஷேமம்" என்ற பொது நோக்கம் முன்வர, குன்ற ஆரம்பித்து, ஒற்றுமையே விருத்திபெறுகின்றது. ஒவ்வொரு மதமும் ஒற்றுமையுணர்வைப் பெருக்குவதற்கன்றோ உலகில் ஏற்பட்டிருக்கிறது!

நம் தேசத்தில் இப்போது தர்மம் மிகக் குன்றியிருக்கிறதென்றும், அதனால் ஒற்றுமை முன் வருகிறதில்லையென்றும் மேலே பார்த்தோம். பகவத்கீதை கூறும்வண்ணம், சமீபகாலத்தில் அவதாரம் நிகழுமென்றும், அச்சமயம் அவதார புருஷரைத் தெரிந்துகொள்வது சிரமமென்றும் நாம் அறியற்பாலர். இவை கீழ்வரும் சுலோகங்களால் நன்குவிளங்கும்.

யதா யதா ஹி தர்மஸ்ய க்லாநிர்பவதி பாரத।
அப்யுத்தாநமதர்மஸ்ய ததாத்மாநம் ஸ்ருஜாம்யஹம்॥

பகவத்கீதை.

ஆகையால் எங்கும் நிறைந்த பரிபூர்ணவஸ்துவையுணர்ந்து, வெளிவேற்றுமைகளைப் பாராட்டாமலும், வெளிவேஷங்களைப் பார்த்து ஏமாந்துபோய்ப், பிறரை நல்லவர்களென்றுவது, கெட்டவர்களென்றுவது இன்னும் வேறு பலவிதங்களிலாவது, தவறாய் நிதானிக்காமலும், பிறர் துன்பந்துடைத்தலில் அஜாக்ரதையாக இராமல் தீவ்ரமான ஊக்கங்கொ

ளுமம்படியும், பிறர் மதங்களிலும், பிறர் வழக்கங்களிலும் பிறர் அபிப்பிராயங்களிலும் குறை கண்டு வைஷம்யத்தைப் பெருக்காமல், தமக்காகவேண்டிய குணத்தை மட்டும் கொள்ளும்படிக்கும், ஒவ்வொருவரும் அவரவர் பற்பல நிலைகளில் செய்யவேண்டிய கடமைகளை ஒழுங்காய்ச் செய்வதோடு எந்த அற்பகார்யத்தையும் மிகச்சிரத்தையுடன் தம்மால் இயன்றமட்டும் அழகுறச் செய்யும்படிக்கும், இவைகளனைத்தையும் ஈசுவரார்ப் பணமாகச் செய்யும்படிக்கும், பழக்க முயலுவோமாகில், நமது தேசத்தில் தர்ம ஸ்தாபனார்த்தம் இன்னொரு கிருஷ்ணமூர்த்தி அவதரிக்கும்போது அவரைத் தெரிந்துகொள்ள இயலுவோம்.

ஓர் ஸ்வதேசாபிமானி.

புத்தகவரவு.

சேரன் செங்குட்டுவன்:—இப்புத்தகம், முன் செந்தமிழ்ப் பத்திராதிபராயிருந்து, இப்போது தமிழ் லெக்ஸிகன்ஆபீஸில் பிரதம பண்டிதர் உத்யோகத்தில் அமர்ந்திருக்கும், இராமநாதபுரம் மகா-ள-ள-ஸ்ரீ மு. இராகவையங்காரவர்களால் எழுதப்பட்டது. இவ்விஷயத்தில் மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்து உப அக்கிராசனாதிபதி ஸ்ரீமாந். S. Rm. M. Ct. பெத்தாச்சி செட்டியாரவர்கள் பேருதவியும் புகழத்தக்கது. இப்புத்தகம், சேரவம்சத்துதித்த செங்குட்டுவன் என்ற ஓர் அரசனைப்பற்றிய சரிதம். இதில் அவனுடைய பராக்ரமமும், மஹா சுத்தவீரன் என்று அதிசியிக்கும்படியாக, பகையரசர்களிடத்தும் அவன் நலங்கண்டு மகிழ்ந்தஉதாரகுணமும், பிரஜைகளைப் பரிபாலனஞ் செய்யும் முறைமையில் அவன் நன்குணர்ந்த உத்தரவாதங்களும், அவன் மந்திரிகள் முதலியஉத்யோகஸ்தர்கள், ஸைந்யங்கள் இவைகளைப்பற்றிய விவரமும் இன்னும் பல அம்சங்களும் தக்க மேற்கோள்களுடன் நமது வித்வானால் இனிய, எளிய, செந்தமிழில் நன்கு விஸ்தரிக்கப்பட்டுள்ளன. இப்புத்தகத்

தைத் தமிழ் நாட்டாரின் பிராசீன நாகரிகத்தை வெளியிடக்கூடிய சரித்திர புஸ்தகங்களோடு கணக்கிடல் தகும். புஸ்தகம் உயர்ந்த பேதர் வேயிட் காகிதத்தில் தெளிவான பெரியஅக்ஷரங்களில் சுத்தமாய் அச்சியற்றப்பட்டுள்ளன. இதன்விலை ரூ 1தான். வேண்டுவோர் மதராஸ் தமிழ்லெக்ஸிகன்ஆபீஸ்பிரதமபண்டிதர்பிரஹ்மஸ்ரீ மு. இராகவ ஐயங்காரவர்கட்கு எழுதிப்பெற்றுக்கொள்ளலாம்,

ஸ்ரீ திரிபுரா ரகஸியம்:—இப்புத்தகம் ஹாரிதாயனரென்னும் மஹரிஷியால் வடமொழியில் அருளப்பட்டது. இது வி.ஆர். ஸுப்ரஹ்மண்ய ஐயரால் தமிழில் மொழி பெயர்க்கப் பட்டுள்ளது. இரௌன் ஸைஸில் சுமார் 400 பக்கங்கொண்ட புஸ்தகமிது ஞான காண்டமானது இதில் ஹேமசூடோபாக்யானம் என்ற கதை ரூபமாக விளக்கப்பட்டுள்ளது. இது இனிய தமிழில் தெளிவான அக்ஷரங்களில் இயற்றப்பட்டிருக்கிறது. இதன் விலை ரூ 1-10-0 வேண்டுவோர் P. R. ராமையர் அண்டு கோ, பிரிண்டர்ஸ், மதராஸ் என்ற விலாசத்திற் கெழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

குருசிஷ்ய ஸம்வாதம்:-இது கடலூர் O.T. மைத்ரேய லாட்ஜ், பிரஹ்மஞான ஸபையாரால் வெளிவந்த ஓர் துண்டுப் பத்திரிகை. இது P. L. ஜேஸிங், F. T. S. அவர்களால் எழுதப் பெற்றது. இதில் பிரச்னோத்தர ரூபமாக, ஞானவிசாரம் வரைந்துள்ளது. வேண்டுவோர் மேற்கண்ட விலாசத்திற்கெழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். இதற்கு விலையொன்றும் விதிக்கப்படவில்லை.

புகையிலையினால் வருங்கேடு:—இதுவும் மேற்படியாரால் வெளிவந்துள்ள ஓர் பத்திரிகை. நம்மவர்க்கு மிகப்பயன் தரக்கூடியது இத்தகைய சிறு குற்றங்களையெல்லாம் தவிர்த்து வாழ்வதற்கு நம்மவர் பழகிக்கொள்ள வேண்டியது இக்கருணத்தில் மிக அவசியம். இதைப்பலரும் வாங்கிப்படிக்கவேண்டுமென்பது நம் பிரார்த்தனை.

வியாஸத் திரட்டு:—இது மதுரை வித்தியாபாநுப் பத்திராதிபர் மு. ரா. கந்தசாமிக் கவிராயரால் எழுதப் பெற்றுள்ளது. இது பொதுவாக இந்துக்களுக்கும், சிறப்பாகச் சைவர்களுக்கும் பிரயோஜனகரமான புஸ்தகம். இது நல்ல கடிதத்தில் தெளிவான அக்ஷரங்களால் அச்சியற்றப்பட்டுள்ளது. 12 வியாஸங்கள் அடங்கியுள்ளன. இதன் விலை அணு 8. வேண்டுவோர் மதுரை விவேகபாநு அச்சியந்திரசாலை வித்தியாபாநுப் பத்திராதிபர் மு. ரா. கந்தசாமிக் கவிராயரவர்களுக்கு எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்,

---

சமாசாரம்.

ஆத்தங்குடி பிரஹ்மக்ஞான ஸபையின் வருஷோற்சவமும் ஸரஸ்வதீ விலாஸ ஸபையின் புதிய ஆண்டு நிறைவும்:— இம்மீ 14, 15உ களில் இவ்வுற்சவங்கள் கோனாப்பட்டுக் கடுத்த ஆத்தங்குடியில் அதிவிமரிசையாய் நடைபெற்றன.

முதல்நாள் ஸரஸ்வதீ விலாஸ சபையின் வருஷோத்ஸவம் புதுக்கோட்டை போலீஸ் டிப்டி சூபெரிண்டெண்டெண்ட் பிரஹ்மஸ்ரீ A. G. கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயரவர்கள் அக்ராஸனத்தின் கீழும், மறுநாள் பிரஹ்மக்ஞான ஸபையின் வருஷோற்சவம் மதுரை ஹைக்கோர்ட் வக்கீல் பிரஹ்மஸ்ரீவி. இராமச்சந்திர ஐயரவர்களின் அக்ராஸநத்தின் கீழுமாக நடந்தன. மதுரைக் காலேஜ் வித்வான் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ ம. கோபாலகிருஷ்ணையரவர்களும், மதுரை தமிழ்ச் சங்க வித்வான் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ ஹரிஹர ஐயரவர்களும், முன்னவர் அன்பு, பெரியார் பெருமை என்ற இரண்டு விஷயங்களைப் பற்றியும் பின்னவர் ஒற்றுமையைப் பற்றியும் அழகாய்ப் பேசினர். P. குமரப்ப செட்டியார் "ஸத்குரு சரணநீழற் பிரபாவத்தைப்பற்றி நன்கு பேசினர். அதாவது சாமானியர் சிறியதென்று அலக்ஷ்யம்செய்து, பெரிய தீப்பலன்களை விளைக்கக்கூடிய அற்பகுற்றங்களை யெல்லாம் எவ்விதம் களைதல்வேண்டும் என்ற விஷயத்தை, எல்லோரும் தெளிவுறும்படி பேசினர். மதுரை பிரஹ்மக்ஞான சபையாருள் ஒருவரான B.S. ராமசுப்பையர் "ஸ்வர்ணமணிமாலைச் சங்கத்தைப் பற்றியும்," உதயதிசை நக்ஷத்திர ஸங்கத்தைப்பற்றியும் பேசினர். இரண்டு அக்கிராஸநர்களும், தற்காலத்தில் நகரத்தார் புதிய நாகரிகத்தை விரைந்து கைப்பற்றி வருகின்றமையைப்பற்றி ஸந்தோஷித்தும், ஈசுவரகிருபையையும் மஹான்களின் கிருபையையும், நகரத்தாரின் அபிவிருத்திக்காகப் பிரார்த்தித்தும், செட்டிநாடுகளில் நடைபெறும் எல்லா தர்மங்களும் வித்யாதானத்திற்கடுத்தபடிதான் என்றும் வற்புறுத்தினர். அதற்கநுகூலமாக பிரஹ்மஸ்ரீ வி. இராமச்சந்திர ஐயரவர்கள், "கல்விகற்பித்தல் ஈசுவர கைங்கர்யம்", என்ற மஹாகிரந்தத்தினின்று பல ஸாரமான கருத்துக்களையும் வெளியிட்டனர். இந்த பிரஹ்மக்ஞான கிளைச்சபையானது, ஜீவ காருண்ய கோர்ட்டு, ஒன்று நடத்தி தன வைசியர் பலரை மாம்ஸ

வர்ஜ்யம் செய்யும்படிக்கும், பெண்கல்வியை விருத்தி செய்யும்படிக்கும் உற்சாக மூட்டி வருகின்றது. உதயதிசை நக்ஷத்ர ஸங்கத்தின் பக்தர் பலர் அங்கே இருக்கிறபடியால், வருங்காலத்தில் அதி சீக்கிரம் அவ்வணிகநாடு இஹபரக்ஷேமம் இரண்டிற்கும் நிலயமாக அமையும்.

அருப்புக்கோட்டை நாடார் கல்விப் பிரசங்க சபை 7-வது மீட்டிங்.ஷை சபை ஹாலில் நாளிது 17-8-15-ல் இரவு 9-மணிக்கு இவ்வூர் சைவபாநுக்ஷத்திரிய செக்கண்டெரி ஸ்கூல் மாஸ்டர் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ கனம் ஞானசேர்வாத நாடாரவர்கள் அக்கிராசனத்தின்கீழ் ஷை மீட்டிங் அதிவிமரிசையாய் நடைபெற்றது. பல முக்கியஸ்தர்கள் விஜயஞ் செய்திருந்தார்கள். முந்திய மீட்டிங்கில் வந்திருந்த ஜனங்களைக் காட்டிலும், இம்மீட்டிங்கில் அநேக ஜனங்கள் திரளாய் வந்திருந்தார்கள்.

கனம் செ. ப. வெயிலுமுத்து நாடாரவர்கள் கடவுள் வணக்கமும், கனம் ச.ச.பழனிச்சாமிநாடார் அடக்கம் என்பதைப்பற்றியும் கனம் ப. வ. முத்துராமலிங்க நாடாரவர்கள் பொறுமையைப்பற்றியும், கனம் தி. ரு. கி. தில்லைக்கோவிந்த நாடாரவர்கள் பொது நலத்தைப்பற்றியும், கனம் கு. சத்குரு சங்காரவேல் நாடாரவர்கள் விவசாய நன்மையைப்பற்றியும், கனம் கு. ஆ. முத்து நாடாரவர்கள், ஏனுதியன்பன் ஆகியவர்கள் முயற்சியைப்பற்றியும் உபந்நியாசஞ் செய்தார்கள். இவ்வூர் சைவபாநுக்ஷத்திரிய செக்கண்டெரிஸ்கூல் அஸிஸ்டெண்டு மாஸ்டர் கனம் எஸ். நாகலிங்கஞ் செட்டியாரவர்களும் முயற்சியைப் பற்றியே வெகு விஸ்தாரமாக நீண்ட உபந்நியாசஞ் செய்தது நிரம்பவும் மெச்சத்தக்கதாயிருந்தது. கனம் ஆ. சொக்கலிங்க பாண்டியரவர்கள் கைத்தொழில், கல்வி, ஒற்றுமை, இராஜபக்தி முதலியவற்றிற் கிலக்காக ஒரு அச்

சாபீஸ் கூட்டுறவாக வைத்து நடத்தவேண்டுமென்றும், அதற்குப் பெயர் மாட்சிமை தங்கிய கவர்னர் ஜெனரல் லார்ட் ஹார்டிஞ்சி அவர்களின் ஞாபகசின்னமாக "ஹார்டிஞ்சி" என்று கொடுக்கவேண்டுமென்றும், சென்னை கனம் ச சு சங்கரலிங்க நாடாரவர்களை மானேஜராய் நியமிக்கவேண்டுமென்றும் பிரேரேபித்து கனம் அம்பலம் குளிமுத்து நாடாரவர்கள் ஆமோதிக்க கனம் ச வள்ளிநாயக நாடாரவர்கள் ஆதரித்துப் பேசினார்கள்.

பின்பு அவ்வச்சாபீசுக்கு அதின்படியே பெயர் கொடுத்து மூலதனமாக பங்கு ஒன்றுக்கு ரூ-20—0—0 வீதம் பல பங்குகள் சேர்த்துக் கூட்டுறவாக நடத்தவேண்டுமென்றும், இது விஷயத்தை மாட்சிமை தங்கிய கவர்னர்ஜெனரல் அவர்களுக்குத் தெரியப் படுத்தவேண்டுமென்றும் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

கனம் ச. வள்ளிநாயக நாடாரவர்களால் பன்னூற்றிரட்டு என்னும் புஸ்ககம் ஒன்றும் கனம் வை. பெ. வையாபுரி நாடாரவர்களால் நகைப்பைத்தியம் என்னும் புஸ்தகம் இரண்டு பாகங்களும் இச்சங்கத்திற்கு இனமாக அளிக்கப்பட்டன.

கனம் அக்கிராசனாதிபதியவர்களின் முடிவுரை முடிந்தவுடன் 1½ மணிக்கு மீட்டிங் கலைந்தது.

செக்ரட்டெரி,

நாடார் கல்விப் பிரசங்க சபை,

அருப்புக்கோட்டை.

19—8—15.

பூர்ணசந்திரோதயம்.

தொகுதி 6 } 1915ஞு செப்டம்பர்மீ ராக்ஷஸஞு புரட்டாசிமீ { பகுதி 5.

தற்கால நிலைமை.

உலகத்தின் கதியில் சில காலங்களில், ஜனங்கள் பக்தி மார்க்கத்தைப் பெரும்பான்மையாகத் தழுவுவது முக்கியமாகவும், சில காலங்களில் ஞான மார்க்கத்தைக் கொண்டாடுவது வெகு பிரயோஜனகரமாகவும், சில காலங்களில் கர்ம மார்க்கத்தில் நின்றுகொண்டு, இதரர்களுக்கு நன்மையைப் பயக்குகின்ற நிஷ்காம கர்மத்தை ஆதாரமாயுடைய கர்மயோகத்தைக் (Path of Service.) கைக்கொள்ளவது உசிதமாகவும் தோன்றுகின்றது. தற்கால நிலையில் கர்ம மார்க்கமே முதன்மையாகக் காணப்படுகின்றது. எல்லாச் செய்கைகளைக் காட்டிலும் சரீரபலத்தையும் உறுதியையும் அதிகமாக உபயோகப்படுத்தி, தேசாபிமானம்,ராஜவிசுவாஸம், மனோதைரியம் இம்மாதிரியான குணங்களை ஆதாரமாகக் கொண்டு, கைக்கொண்ட கார்யங்களை ஸாதிக்கும்படியான விவேகம், புத்தி தீக்ஷண்யம், முதலிய மனோசக்திகளை

வெளிப்படுத்துவதும், முதன்மையாக கிரியாலக்ஷணங்களோடுபொருந்தியதுமான தற்காலத்தில் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கும் யுத்தமே இக்காலமானதுகர்மமார்க்கத்திற்குரிய காலமென்று சூசிப்பிக்கின்றது. ஏனென்றால் யுத்தத்தில் போர்புரியும் யுத்தவீரர்கள் அவர்களது சுயநன்மையை நாடி யுத்தம் செய்பவர்களல்லர். போர்க்களத்தில் நிகழ்வதும்,ஸாஹஸத்தோடு கூடியதும், மரணத்தையும், அகோரமான பலன்களையும் விளைவிப்பதால் கொடியனபோல் தோன்றுவதுமான செய்கைகள் நிஷ்காம கர்மங்களின் ஸ்வபாவத்தைப் பெரும்பாலும் தழுவிநிற்கின்றன. ஆகையால் தான் ஸூர்யனால் மநுவுக்குச் சொல்லப்பட்டு, பிறகு மநுவால் இக்ஷ்வாகுவுக்கு உபதேசிக்கப்பட்டு, அதற்கப்பால் பரம்பரையாய் ராஜரிஷிகள் அறிந்த, மஹத்தான காலகதியினால் லோபமடைந்த கர்மயோகமானது ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானால் அர்ஜுநனுக்கு அகோரயுத்த ஆரம்பத்தில், அவனுக்கு யுத்தத்தில் உத்ஸாஹத்தைப் புகட்டுவதற்காக உபதேசிக்கப்பட்டது என்று சொல்லப் படுகிறது. பகவான் யுத்தகாலத்தில் இரண்டுஸேனைகளுக்கும் மத்தியில் அர்ஜுநனுக்கு உபதேசித்தருளியதாகச் சொல்வது, அவ்விதமாக அக்காலத்தில் நடந்தவாறே கூறுகின்றதா அல்லது கர்மயோகத்தை அப்யஸிக்கவேண்டிய காலம் அக்காலந்தான் என்பதை சூசிப்பிக்கின்றதா என்பதில் பலருடைய அபிப்ராயங்கள் வேறுபட்டிருப்பினும், உலக சரித்திரத்தில் இம்மாதிரியான காலங்கள் கர்ம மார்க்கத்தை மனிதர்கள் தீவ்ரமாய்த் தழுவுதற்குரிய காலங்களென்றே சொல்லத்தகும்.

***

தற்காலத்தில் உலகமுழுவதும் யுத்தமுகமாய் நிற்கின்றது. ஆகையால் உலகத்தில் எங்கு சென்றாலும், இங்கிலாந்து, பிரான்ஸ்,இந்தியா எத்தேசமாயினும், அதில் ‘சுயநலத்தைக் கருதாது கர்மத்தைச் செய்’ என்ற உபதேசமானது எங்கும் நிறைந்து நிற்கின்றது. இங்கிலாண்டு முதலிய தேசங்களில் யுத்தத்தில் காயப்பட்டவர்களுக்கு வேண்டிய உதவிபுரிதற்கு, ஜனங்கள் தம் காலம், தனம்,ஸாமர்த்யம் அன்பு முதலியவைகளை வரம்பின்றி அபரிமிதமாக உபயோகித்து வருகின்றனர். புருஷர்கள் யுத்தத்திற்குச் செல்ல, அவர்கள் அப்படி யுத்தத்திற்குச் செல்லுமுன்னர், வகித்துவந்த ஸ்தானங்களை ஸ்திரீகள் அடைந்து, ஊக்கத்துடன் அவ்வேலைகளைப் பார்த்து வருகின்றனர். ஸ்திரீகள் தபாற் சேவகர்களாகவும், தோட்டக்காரர்களாகவும், மோட்டார்வண்டிகள் ஓட்டுகிறவர்களாகவும், குமாஸ்தாக்களாகவும், யந்திரத்தினால் ஓடும் பலவித வண்டிகளில் கார்டுகளாகவும் (காவலாளிகளாகவும்) பீரங்கிமருந்துகள்,குண்டுகள் முதலிய யுத்தசாமான்களைத் தயாரிக்கும் யந்திரசாலைகளில் வேலைக்காரர்களாகவும், இன்னும் இதற்குமுன் புருஷர்களுக்கு மட்டும்தகுதியானவைகளென்றுபாவிக்கப்பட்ட தொழில்களிலும் அமர்ந்திருக்கின்றனர். யுத்தக்களிலோ பிரபுவும், கூலிக்காரனும், தரித்ரனும், தனவந்தனும் அவரவர்களுக்குள் ஸாதாரண காலங்களில் ஏற்பட்ட வித்யாஸங்களைத் துறந்து, அவர்களுக்குப் பொதுவாகிய ராஜ்ய நன்மையைக்கருதிச் சமமாய் நின்றுகொண்டு போர்புரிகின்றனர்.

***

இப்போரின் வெளித்தோற்றங்கள் ஐரோப்பாக் கண்டத்தில் நிகழும் யுத்தத்தால் ஸ்பஷ்டமாகத் தோன்றினும், அவைகளை நுட்பமாய் ஒத்திருக்கின்ற ஸூக்ஷ்ம லக்ஷணங்கள் எல்லாத்தேசங்களிலும் பற்பல மாதிரியாகக் காணப்படுகின்றன. ஜனஸமூஹங்களில் அநேக காலங்களாக மேல், கீழ் என்ற ஏற்பாட்டுடன் இந்தியாவில் வர்ணாச்ரம தர்மங்கள் என்று கூறப்படுவனவும், இதர தேசங்களில் அவைபோல ஏற்பட்டுள்ள ஜாதி அமைப்புகளும் [illegible]

றின் ஆதாரங்களினின்று வழுவிக் கட்டிழந்தன போல் தோன்றுவதில், பழைய வழிகளுக்கும் இக்கால வியற்கைக்கும் யுத்தம் நேர்ந்துகொண்டிருப்பது போலத் தோன்றுகின்றது. மநஸ் ஸமாதானத்திற்கும் ஸந்துஷ்டிக்கும் இதுவரை ஸாதனமாகக் கைக்கொள்ளப்பட்ட கொள்கைகளும், ஆசரணைகளும், இன்னும் மற்ற ஆதாரதத்துவங்களும்பலங்குன்றி நிற்கின்றன. உலகத்தில் இப்போதிருக்கும் நிலைமையைக் குறித்து ஒரு அதிருப்தியும், இஹபர லோகங்களில் சுகத்தைக் கொடுக்கும் வழிகளைத் தற்கால அநுஷ்டானத்தில் வழங்கிவருகிற சமயங்களும் கொள்கைகளும் உண்மையாகக்கூறுகின்றனவா என்பதில் நம்பிக்கைக் குறைவும், அவ்வழிகளை அநுபவத்திற்குக் கொண்டுவருவதில் ஒரு சிரத்தைத் தாழ்வும் காணப்படுகின்றன.

***

மதவிஷயங்களிலும் தத்துவ விசாரங்களிலும், கிரந்தங்களினின்று வாதங்கள் மூலமாயும், யுக்திமுறையாலுமெடுத்துக் கூறுபவர்களின் உபதேசங்களில் ஜனங்களுக்கு பக்தி குன்றி, ஐம்புலன்களுக்கும் அதீதமான தத்துவங்கள் ஸ்வாநுபவத்தாலும் ஸ்வாநுபவத்தையடைந்தவர்கள் மூலமாயும் அறியத் தக்கனவே யன்றி, மற்றையோர்களிட மிருந்து அறிந்துகொள்ள முயலுதல், குருடன் குருடனால் வழிகாட்டப் படுதல்போலும், என்ற நோக்கம் தற்காலத்தில் அதிகரித்து நிற்கின்றது.

***

ஐம்புலன்களுக்கும் கோசரமான பதார்த்தங்களைப் பரிசீலனைசெய்யும் பௌதிக சாஸ்திரங்களில் தேர்ச்சியடைந்த சாஸ்திரிகள் சுமார் 40, 50 வருஷங்களுக்கு முன்னர் பெரும்பாலும் நாஸ்திகர்களா யிருந்தார்கள். தற்காலத்தில் அந்த சாஸ்திரங்களில் முதன்மையான ஸ்தானத்தையடைந்திருக்கிறவர்கள் பஞ்சபூதங்கள் மூலமாய் அவைகளுக்குள் நின்றுகொண்டு அவைகளின் வெளிச்சேஷ்டைகளை நடாத்தும்சைதந்யத்தை அச்சேஷ்டைகளின் மூலமாய் அறிகிறார்

கள். வைத்ய சாஸ்திரமும் நூதனமான மார்க்கங்களிற் செல்ல ஆரம்பித்திருக்கின்றது. ஸ்தூல தேஹத்தில் ஏற்படும் வியாதிகளை நிவாரணம் செய்ய மருந்துகளை உட்கொள்வதே வழி என்ற பிராசீன கொள்கையானது வரவரக்கைவிடப்பட்டு வருகின்றது. சரீரத்திற்கு இயற்கையா யமைந்த சக்தியே, அதன் ஒழுங்குக்குப் பாதகம் செய்கின்ற வியாதிகளை நிவிர்த்திக்கத் தக்கதென்றும் அந்த நிவாரணத்திற்குத் தடையாக நிற்கும் பிரதிபந்தகங்களை அப்புறப்படுத்துதலே சிறந்த ஔஷதமென்றும் கைக்கொள்ளப் பட்டு வருகின்றது. "இயற்கைச் சிகித்சை" (Nature Cure) என்பது இதுவே. ஸுகாதார விதிகளை யநுஸரித்துத் தொத்து வியாதிகளைத் தொலைப்பதும் இவ்வழியைச் சார்ந்ததுதான். இவ்விதமாகப் பல வழிகளிலும் பழைய காலந்தொடங்கி ஸாதனங்களாக நின்ற முறைகள் மறைந்து புதுமுறைகள் தோன்றிவருகின்றன. இவ்விதமான மாறுதல்கள் கல்பங்களின் ஆதியிலும் அந்தத்திலும் தோன்றக் கூடியவைகள்.

***

ஒரு கல்பத்தின் முடிவும் மற்ற கல்பத்தின் ஆரம்பமும் ஜகத் குருவின் வரவை எதிர் நோக்குகின்றன. உபகல்பங்களின் ஸந்தியிலும் அவர் தோன்றுகின்றனர். தற்காலமும் ஓர் புதிய உபகல்பம் ஆரம்பிக்கும் காலமாகும். இக்காலங்களில் அவரது கருத்துக்கிசைந்த கைங்கர்யத்தைக் கைக்கொண்டு நிறைவேற்றுவதேநம்பெரும்பாக்கியம், தற்கால நிலைமையில் அதுவே முக்யமானது. அவருடைய வருகையை ஜனங்கள் அங்கீகாரம் செய்து அவரை வழிபடுவதற்கு நாம் என்ன செய்யவேண்டும்? அவர் வருகையை ஜனங்கள் அறிவதற்கு நாம் எவ்வாறு எங்கும் அதைப் பரவச் செய்யவேண்டும்? கிராமம், நகரம், மாகாணம்,

இராஜ்யம் இவைகளில் ஏற்படும் பல பிரவிர்த்திகளில் அவருடைய வருகைக்கும், அவருடைய கருத்துக்கும் ஒத்த பிரவிர்த்திகளை எவ்வாறு நாம் பலப்படுத்தலாம்? அவர் முற்காலத்தில் இந்தேசத்தில் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானாய் அவதரித்தபொழுது, அவருடைய நாமமானது அதிசீக்கிரத்தில் இந்துதேச முழுமையும் பரவினதன்றோ! அவர் ஜனங்களுக்கு முன்தோன்றி, பால்யத்தில் ஸ்தூல சரீரத்தைத் துறந்து அவருடைய ஸ்தானத்திற்குச் சென்ற சில காலத்துக்குள் இத்தேசமெங்கும் பரவசமான பக்தியானது ஜனங்களுக்குள் பரவியதன்றோ!

***

அவர் வருங்கால் எத்தேசத்தார், எந்த ஜாதியோர், எம்மனிதர்கள், அவரை உண்மையிலறிந்து, அவரை வழிபடுகின்றார்களோ அவர்களுக்கே க்ஷேமம். அவரைத் திரஸ்கரிப்பவர்களுக்கு சிரேயஸ் கிடைப்பதரிது, அவர் முன் தோன்றின காலத்தில் அவர் உற்பவித்த ஜாதியாராகிய யூதர்கள் அவரைத் திரஸ்கரித்தார்கள். அதின் பயனை அச்சாதியாரின் பின் வரலாறே விளக்குகின்றது, அவர் தோன்றும் தருணமும் இப்பொழுது நிகழும் யுத்த நிர்த்தூளியானது அமர்ந்து, உலகத்தோர்களின் மனதானது பஹிர்முகத்தினின்று அந்தர் முகமாய்த் திரும்பி சாசுவதமான பதத்திற்கு வழியைக் காட்டும் அவரது இனிய உபதேசத்தைக் கிரஹிக்கத் தகுதியாயிருக்கும் காலமும் ஒன்றாயிருக்கும்.

***

அக்காலத்தில் நமது தேசமும் நமது தேசத்தில் வசிப்போர்களும் பூமண்டலத்தில் வியாப்தமாயிருக்கிற பிரிட்டிஷ் ராஜ்ய மண்டலத்தில் (British Empire) அம்மண்ட

லத்தின் மற்ற பகுதிகளைப்போல, அதற்கேற்ற ஸ்தானத்தை வகிக்கப் போகிறது போல் காண்கிறது. இந்தியா சட்ட நிரூபண ஸபையில் கனம் முகம்மது ஷாபி என்பவர் இந்திய தேசத்தின் பிரதிநிதிகளும் பிரிட்டிஷ் ராஜ்ய மண்டலத்தின் விஷயங்களை யோசிப்பதற்காக சில வருஷங்கள்தோறும் கூடிவருகின்ற இம்பீரியல் கான்பரன்ஸ் என்ற சபையில் மற்ற குடியேறின நாடுகளுக் கொப்பத்தம் சேர்ந்து கூட ஏற்பாடு செய்யும் பொருட்டு இந்தியா கவர்ன்மெண்டார் இந்தியா ராஜாங்க காரியதரிசி அவர்கள் மூலமாய் சக்கிரவர்த்தியின் மந்திரிகளைக் கேட்டுக் கொள்ளவேண்டுமென்ற விஷயத்தைப் பிரேரேபித்திருக்கின்றனர். இப்பிரேரேபணையால் ஓர் பெருத்த நற்பயன் சமீபத்தில் இத்தேசத்திற்கு உண்டாவதாக எதிர் பார்ப்பது முடிவு பெறாவிடினும் தற்கால சம்பவங்களின் கதியை குறிப்பிட்டுக் காட்டுகின்றது. அந்தப் பிரேரேபணை காலத்தில் அச்சட்ட நிரூபண சபையின் மற்ற அங்கத்தினர்களாலும் மாட்சிமை தங்கிய கவர்னர்ஜெனரல் லார்ட் ஹார்டிஞ்ஜ் பிரபுவாலும் இந்த தேசத்தின் அபிவிருத்தியில் வைத்திருக்கும் விசுவாசத்தையும் அனுதாபத்தையும் காட்டக்கூடிய அழகிய நோக்கங்கள் அடங்கிய உபந்யாஸங்கள் செய்யப்பட்டன. அவ்வித நோக்கங்கள் நிறைவேற்றப்படின் இச்சண்டைக்குப் பிறகு பிரிட்டிஷ் ராஜ்ய மண்டலத்தில் இந்தியாவால் வகிக்கப்படும் ஸ்தானம் கௌரவமுள்ளதாகவும் மற்ற பகுதிகளாகிய ஆஸ்திரேலியா, கன்னடா முதலிய குடியேறின நாடுகளுக்குச் சமமாகவும் ஆகுமென்று நினைக்கத் தக்கது. இதுவும் உலகத்தின் விகாஸமுறைக்கு ஏற்றதாகும்.

***

பெரும்பான்மையாக இந்தியர்களின் நடத்தையால் ஸ்ரீமான் C. W. லெட்பீடர் அவர்கள் இந்த தேசத்தில்

தங்கிய காலத்தில் அவருடைய அறிவினாலும் ஞானத்தினாலும் அவர் மூலமாய் அடையக்கூடிய பிரயோஜனத்தை அடையவில்லை. மகரிஷிகளின் ஸன்னிதானத்தை அடைந்தவர்கள் மூலமாய் கிடைக்கக்கூடிய நற்பயனுக்கு வரம்பில்லை. அவர் சென்ற ஒரு வருஷத்திற்கு மேற்பட்ட காலமாய் ஆஸ்திரேலியா கண்டத்தில் மகரிஷிகளால் பிரசுரம் செய்யப்பட்ட குப்தவித்தையைப் பரவச்செய்து கொண்டு வருகின்றனர். அவரை அவ்விடத்திலுள்ளோர் உண்மையில் தெரிந்து கொண்டு நன்கு மதிக்கின்றனர். ஆஸ்திரேலியாவில் நூதனமான 5வது வகுப்பினராகிய ஆரியர்களுக்குள் ஆறாவது கிளை வகுப்பினருடைய ஒரு பகுதி தோன்றப் போகிறதென்றும் அதற்கேற்ப இப்போது என்ன ஏற்பாடுகள் செய்யத்தக்கன என்ற விஷயங்களைக் குறித்தும் உபந்நியாஸம் செய்து வருகின்றனர். 6வது உள் வகுப்பினர் அமெரிக்கா கண்டத்தில் இன்னும் 750 வருஷங்களுக்குள் தோன்றப் போகின்றனர் என்று ஸ்ரீமான் லெட்பீட்டர் அவர்கள் அவருடைய கிரந்தங்கள் மூலமாய் வெளியிட்டிருக்கின்றனர். ஆஸ்திரேலியாவும் அவர்களுக்குள் ஒரு கிளை ஜாதியாருக்குஇருப்பிடமாகஏற்படும்போல் தோன்றுகின்றது. அவர் செய்துவரும் உபந்நியாஸங்களின் விஷயங்கள், வருங்காலத்திற்கு ஏற்ப இக்காலத்தில் பெற்றோர்களும் உபாத்தியாயர்களும் அவர்கள் ஆளுகைக் குள்ளிருக்கும் குழந்தைகளுடைய ஸ்தூல சூக்ஷ்ம தேகங்களைப் பழக்குவதிலும் அவர்களுக்கு கல்வி கற்பிப்பதிலும் எம்முறைகளை அநுஷ்டிக்கவேண்டியது என்பதைப் பற்றியிருக்கின்றன. ஏனென்றால் இப்போது குழந்தைகளாயிருப்பவர்களே வருங்காலத்தில் பெரியோர்களாவார்கள்.

அ. ரங்கஸ்வாமி ஐயர்.

மஹாத்மாக்களின் தொழில் *

மஹாத்மாக்கள் அவர்களுடைய உயர்தர பிரக்ஞா பூமிகளில் தொழிற்படும் முறையானது சாமானியர்க்குத் தெரியாதாயினும், அவர்கள் ஏராளமான தொழில்களை மேற்கொண்டவர்களென்றும் பெரிய உழைப்பாளிகளென்றும் இலகுவில் அறிதற்கு இடமிருக்கின்றது. ஸ்தூல சரீரத்தோடு உள்ள மஹான்கள் வெகு சிலரே உளராயினும் அவர்கள் வசமே இப்பூலோகத்தின் விகாஸ முறையானது ஒப்புவிக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதிலும் மனுஷ்ய வர்க்கத்தின் விகாஸமுறையை அவர்கள் நடத்தும் விதமானது பின்வரும் உதாரணத்தால் நமக்கு நன்கு தெரிய வரும். பொதுவாய் ஒவ்வொரு மதமும் அதையதைச் சேர்ந்த கோஷ்டியினர்களை ஒருங்கே சேர்த்து நல்வழிப் படுத்தும்பொருட்டு பற்பல விடங்களில் பற்பல மடங்களை ஸ்தாபித்து இருக்கின்றதல்லவா? ஒவ்வொரு மடத்திற்கும் மடாதிபதி ஒருவரும் உண்டல்லவா? இதேமாதிரி இப்பூலோக முழுமையும் பல கண்டங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு ஒவ்வொரு கண்டத்திற்கும் அதிபதியாக ஒரு மஹான் உளர். அவரவர் தத்தமக்குஏற்பட்ட கண்டத்தின் விகாஸ முறையைக் கவனித்து வருவர். மேற்கூறிய பற்பல மடங்களையும் ஜனங்களுடைய நன்மையைக்கருதி ஊக்கமாய் உழைத்துவரத் தூண்டுவதன் மூலமாய் அந்தந்த மதமானது விசேஷமான பெருமையடையும்பொருட்டு சிற்சில சமயங்களில் பெரிய வித்வத் பரிஷத்துக்களையும் மஹா சமாஜங்களையும் ஏற்படுத்துவதுபோல, நமது பிரஹ்ம ஞான சங்கமும் அதன் அதிகாரி புருஷர்களும் ஏதாவது ஒரு மதத்துக்குமட்டும் என்று இல்லாமல் மநுஷ்யவர்க்கம்

* ஆங்கிலத்தினின்று மொழி பெயர்க்கப்பட்டது.

முழுமைக்குமே உழைத்து வருகிறார்கள். மஹான்களுடைய சங்கத்தில், பிரஹ்மக்ஞான சபையைத்தவிர இன்னொரு வகுப்பும் உள்ளது. அஃதென்னவெனில், லோகத்தின் முக்கியஸ்தர்களான அரசர்களையும் மந்திரிகளையும் சமாதானத்தையே நாடச்செய்தும், ஆயிரக் கணக்கான ஜனத்திரள்களை ஒருங்கே சேர்த்து விசேஷ பாவங்களடங்கிய பிரசங்க மாரியால் மோகிக்கச்செய்யும் வாசாலகர்களின் மனங்களில் ஸர்வத்ர ஸமரஸமான தத்துவங்களை உதிக்கச்செய்தும், கலைஞர்களின் மனோபாவங்களையும் விருத்திபெறச்செய்தும், இவைகளின் மூலமாய் உலகமுழுமையும் ஏராளமான சுகிர்தம் பெறும்வண்ணமும் அவ்வகுப்பினர் உழைத்துவருகின்றனர்.

மஹான்கள் இத்தகைய தொழில்களைத் தம் சீஷர்களுக்கு ஒப்புவித்து, தாம், ஜீவர்களுடைய காரண சரீரங்களில் ஏற்படவேண்டிய அபிவிருத்திகளைக் கவனித்து வருகிறார்கள். ஸூர்ய கிரணங்களின் பிரவாகமானது புஷ்பங்களில் ஒளி வீசவீச, எவ்விதம் அவைகள் நவநவமான வர்ணங்கள் பொருந்திய அழகுகளையும், புதியபுதிய வாஸனைகளையும் நாளுக்குநாள் அதிகமாக அமையப்பெற்று, கடைமுறையில் பூர்ணமான விகாஸம் அடைந்து விளங்குகின்றனவோ, அவ்விதமே மஹான்களுடைய ஆத்ம விளக்கத்தின் பிரகாசத்தாலும், எல்லா ஜீவர்களும் உஜ்ஜீவிக்கிறார்கள். அநேகர் இத்தகைய உணர்வைச் சிற்சில சமயங்களில் அறிகின்றாராயினும், இதன் காரணஸ்தர்கள் மஹான்கள் என்பதை மட்டும் அறியாதவர்களாயிருக்கின்றனர்.

ஸாமான்யர்களுடைய காரண சரீரமானது, *சுத்த மனோலோகத்தில் வெளிவிஷயங்களைக் கிரகிப்பதற்கேற்ற பூர்ண சக்தி வாய்ந்ததாக இன்னும் ஏற்படவில்லை. காரண சரீரமே இப்போதுதான் வளரும் பருவத்தில் இருக்கிறபடியால், அச்சரீரத்திற்குப் புறம்பேயுள்ள விஷயங்களைக் கிரஹிப்பது அதற்குக் கூடாத காரியமாயிருக்கிறது. முட்டைக்குள்ளிருக்கும் கோழிக்குஞ்சானது தான் வளருவதைமட்டும் உணர்கின்றதேயல்லாமல், வெளியினின்று முட்டையிற் தாக்கும் உஷ்ணத்தால் அது வளருகின்றது என்பதை அறியாது. ஆயினும் உண்மையென்னவெனில், உஷ்ணமானது கோழிமுட்டையில் தாக்கத்தாக்க, குஞ்சானது வளர்ச்சிபெற்று வெளிக்கிளம்ப ஹேதுவாகின்றது. பக்ஷியானது முட்டையிலிருந்து வெளிக் கிளம்புவதற்கு ஒப்பாக, மநுஷ்யனும் எத்தருணத்தில் சுத்த மனோலோகத்தினின்று வரும் அலைகளைக் கிரஹிக்கும் மென்மையுடையவனாகிறானோ, அத்தருணம் முதற்கொண்டு அவனுடைய அபிவிருத்தியானது மேன்மேலும் சீக்கிரமாக நிகழ்கின்றது.

அசுத்த மனோசரீரங்கூட பூர்ண அமைப்பு ஏற்படாமல் இப்போது தான் கருவாயிருக்கின்ற ஜீவர்களையுங்† கூட, மஹான்களுடைய தேஜோமயமான சக்தியானது மானஸலோகம் முழுமையையும் வியாபிக்கக்கூடியதாகை

---

* மானஸலோகமானது சுத்தமநஸ் என்றும், அசுத்தமநஸ் என்றும் இருவகையாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. ஸாமான்யர்களெல்லோரும் பூலோகம், காமலோகம், அசுத்தமனோலோகம் என்ற மூவுலகங்களிலேயே சஞ்சரிப்பதும், திரும்ப பூலோகத்தில் ஜன்மம் எடுப்பதுமாக பலமுறை ஜன்மங்களெடுத்துத் தேர்ந்த அநுபவம் பெற்றமேல் முக்தியடைந்து கீழான மூன்று லோகங்களையும் துறந்து மஹான்களாகி சுத்தமநோலோகம் புத்திதத்துவலோகம் ஆத்மிகலோகம் ஆகமூன்று மேலுலகங்களிலும் ஸஞ்சரிப்பர்.

யால், விரைவில் விருத்தியடையச் செய்கின்றது. அஃதெப்படியெனில், சூர்ய கிரணங்கள்போல அவர்களுடைய சக்தியானது, மாநஸலோகம் முழுமையும் வியாபித்து அதன் எல்லைக்குட்பட்ட அனைத்தையும் சலிக்கச் செய்கின்றது. மஹான்கள் மிகுந்த நற்பயன்களை விளைக்கும்பொருட்டு, புண்யகாலங்களிலும், புண்ய க்ஷேத்ரங்களிலுமே தம் அருட் சக்தியின் பிரவாஹத்தை விசேஷமாய் வர்ஷிப்பர். புண்ய க்ஷேத்ரங்களிற் சில, மஹான்களுடைய அருட் சக்தி நிறைந்த யந்த்ர ஸ்தாபநங்களால் ஏற்பட்டிருக்கலாம்; அல்லது பெரியார் எவரேனும் வஸித்து ஸித்தியடைந்த ஸ்தலங்களா யிருக்கலாம்; அல்லது அத்தகைய பெரியாருடைய சின்னங்கள் பல இருந்து அத்புத சக்தி விசேஷங்களை வெளியிட்டுக் கொண்டிருக்கலாம். ஏற்கனவே இத்தகைய பரிசுத்தமான ஸூக்ஷ்ம சக்திகளால், வியாபிக்கப்பட்டுப் புனிதமான க்ஷேத்ரங்களிலேயே, தாமும் சேர்ந்து பன்மடங்கான நற்பயன்களை விளைத்தற்பொருட்டு, பிரஸந்நர்களாயிருப்பர். தவிரவும் ஏராளமான ஜனங்கள் பக்திமான்களாகத் தீர்த்த யாத்திரை சென்று ஒருங்கேகூடி,ஈசனையவர்கள் வழிபடும் துறையிலேயே, தாமும் எழுந்தருளி அநுக்ரஹிப்பதும் இம்மஹான்களுடைய வழக்கம்.

மேலுலக வாஸிகளாகிய மஹான்களுடைய இத்தகைய உதவியால் தான் நாம் இப்போதிருக்கும் தற்கால

† இந்த ஜீவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் பற்பலமிருகசரீரங்கள் உண்டு.இந்த ஜீவர்களுக்கும் மநுஷ்ய சரீரத்தில் ஆவேசித்திருக்கும் ஜீவர்களுக்கும் அதிக வித்யாசமுண்டு. முன்னவர்கள் விகாச முறையில் தாழ்ந்தவர்கள். பின்னவர்கள் விகாசமுறையில் ஒருபடி அதிகமாயேறியவர்கள். மநுஷ்யசரீரம் ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒரு ஜீவன்உண்டு. மிருக வர்க்கத்தில் ஒரே ஜீவன் பற்பல மிருகங்களை ஆவேசித்துக் கொண்டிருக்கிறான்.

ஸ்திதிக்கு அபிவிருத்தியடைந்து வந்திருக்கிறோம். நாம் இப்போது ஐந்தாவது மஹாகல்பத்தில்,§நான்காவது கல்பத்தின்‡ மத்தியிலிருக்கிறோம். இக்காலத்தில், ஸ்வபாவகதியில் நாம் நமது காமநாசரீரங்களைச் சுத்திசெய்து காமநலோகத்தில் அல்லது புவர்லோகத்தில் பூர்ணமாய் வியவஹரிக்கக்கூடிய சக்தியைப் பெற்றாலுமே போதுமானதாயிருக்க, ஐந்தாவது கல்பத்தில் நாம் பெறவேண்டிய ஸித்தியாகிய மனோலோக வியவஹாரத்தை இப்போதே ஆரம்பித்துவிட்டோம். இது எவ்விதம் ஸாத்தியமாயிற்றெனில், சுக்ரகிரஹத்தினின்று நமது கிரஹத்தின் விகாஸமுறையைச் சீக்கிரப் படுத்தும்பொருட்டு குமாரர்கள் நமது பூலோகத்திற்கு வந்தார்கள்; அவர்கள் உதவியாலும், மற்ற மஹான்களின் உதவியாலுந் தான் நாம் இவ்வபிவிருத்தியடையச் சாத்தியமாயிற்று. நாம் இவ்விதம் அபிவிருத்தியடையும்பொருட்டு, அம்மஹான்கள் தம்தேஜோமயமான சக்தியை எப்போதும் தியாகஞ்செய்து வருகிறார்கள்.

மஹான்களுடைய தொழிலைப்பற்றிக் கொஞ்சமேனும் அறிந்த எவருக்கும், முக்யமாய் மஹான்கள் செய்துவரும் வேலையை எமது பாக்கியவசத்தால் நாங்கள் பார்த்தமட்டில், அவர்களிடம் ஸ்வயநலத்தை உத்தேசித்து யாதொன்றையும் வேண்டுவதற்கு மநம் துணியாது. அவர்கள் செய்துவருகின்ற மஹோபகாரமான உழைப்புகளே! அவர்கள் உலக விகாஸமுறைக்கு உழைக்கும் காம்பீர்யமும், பெருமபோக்கும், அவர்கள் அத்தகைய பிரவிர்த்தியைக் கைககொள்ளும் முக்யதையும், நம் போலியர் ஒவ்வொருவருடைய க்ஷேமலபங்களையும் தனித்தனியாக அவர்கள்

§ மஹாகல்பம் - Planetary Chain.
‡கல்பம் - Round.

கவனிக்க முடியாதென்பதை, நன்கு விளக்குகின்றன. மஹாத்மாக்கள் ஜீவர்களுடன் பிரத்யேகமான ஸம்பந்தம் வைத்துக்கொள்வதற்குத் தம் சிஷ்யர்களையும், இதரதேவதைகள் சிலரையும் ஆக்ஞாபிக்கின்றனர். ஆகையால் நம்மவர்கடமை என்னவெனில், ஸாமாந்யமான மேற்கூறிய உதவியை மற்றையோருக்குச் செய்துவரும்படி சக்தர்களாகவும், யோக்யர்களாகவும் பயின்று வரவேண்டியதேயாகும். இதன் மூலமாய், மஹான்கள் நேரே கவனிக்க இயலாத வேலையைத் தற்காலத்தில் நாம் முடிப்பதற்கேற்ற கருவிகளாகலாம். மஹான்களோ அவர்களுடைய அபாரமான பிரயத்நங்களை விட்டுச் சற்றும் சில்லரை வேலைகளைக் கவனிக்க அவகாசமில்லாதவர்கள். பூலோகத்திலிறந்துபுவர்லோகத்தில் வந்து மதிமயங்கித் தத்தளிக்கும பலரை, நம்மவர்கள் தூங்கும்போது புவர்லோகத்தினின்று தேற்றலாம். நாம் அவ்விதம் செய்ய முயலாவிடில், புவர்லோகத்தில் இவ்வித உபகாரம் நிகழமுடியாதன்றோ! நாம் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு சீக்கிரம் இவ்வேலைகளை யெல்லாம் செய்யப் பழகி வருகிறோமோ, அவ்வளவுக் கவ்வளவு சீக்கிரம் அதி மேன்மையான வேலைகளையெல்லாம் செய்வதற்குச் சிஷ்யர்களாக அங்கீகரிக்கப் பெறுவோம்.

மஹாத்மாக்கள், நம் போலியரான அற்பமான கருவிகளைக்கொண்டும் தொழிற் படுவானேன்? என்று பலர் கேட்கிறார்கள். அவர்களே எல்லா வேலையையும் செய்து முடிப்பதென்றால் ஸாவகாசம் போதாது. அதனால், செய்த மட்டில் சிலாக்யம் என்று கருதி, தம்மிடத்து அகப்பட்ட கருவிகளைக்கொண்டு, வேலைகளை முடிக்கின்றனர். இல்லாவிடிலோ, வேலைகள் செய்யப்படாமலே இருக்கின்றன. உதாரணமாக, ஜகதுபகாரார்த்தம் ஸத்விரதங்களை

அருளிச் செய்யவேண்டியது ஒரு வேலை. இவ்வேலையை மஹான்கள் தம் சிஷ்யர்களைக் காட்டிலும் எவ்வளவோ மேன்மையாய்த்தான் செய்வார்கள். எவ்வித அற்பப்பிழையும் நேரிடா வண்ணம் செய்வார்கள். இவ்வித வேலைகளுக்கு சாவகாசமே யவர்கட்குக் கிடைப்பதரிதாகையால், அவர்கள் சிஷ்யர்களின் மூலமாகவும் செய்யப்படாவிடில், ஒருபோதும் செய்ய முடியாது. தவிரவும், மஹான்களே எவ்வற்ப வேலையையும் செய்து வருவார்களேயானால், அவர்களைக் காட்டிலும் இளைஞர்களான சிஷ்யர்கள் செய்யக்கூடிய ஸத்கர்மாவைப் பறித்துப் போகிறவர்களாவர். சிஷ்யர்கள் மஹான்களைப்போல அவ்வளவு நன்றாய்ச் செய்ய இயலாவிடினும், தம்மினும் எத்தனையோ படிகளில் தாழ்ந்த மநுஷ்ய கோடிகளுக்கு எண்ணிறந்த நன்மையை விளைப்பதற்குப் போதிய சக்தியுடையவர்கள்.

ஒவ்வொரு மஹானுக்கும், ஏராளமான சக்தியுள்ள போதிலும், அது நமக்கு அளவிறந்ததெனத் தோன்றிய போதிலும், அவர்களுடைய பிரக்ஞைக்கு அளவுக்குட்பட்டதாகையால், லோகஸம்ரக்ஷணார்த்தம் தம் சக்தியை எவ்வளவு உபயோகமாய்ச் செலவிடக்கூடுமோ, அவ்விதந்தான் அவர்கள் செய்வார்கள். ஆகையால் அவர்கள் தம் சக்தியைக்கொண்டு எத்தகைய உயர்ந்த பிரயோஜனத்தை விளைக்கக்கூடுமோ, அதற்கு அந்யதாவாகச் செய்வது உண்மையில், தகாத காரியமென்று கூடச் சொல்லலாம்: அவர்களிடம் பக்திக் குறைவினால் இவ்விதம் சொல்லுகின்றவனல்லன். உண்மையில், அவர்கள் எல்லோருடைய பொது க்ஷேமத்திற்கு மாகச் செலவிடக்கூடிய அத்புத சக்தியை, தனித்தனியான ஜீவர்களைக் கவனிப்பதில் செலவிடார்கள் என்றே நாம் அறியற் பாலர்.

C. W. லெட்பீடர்.

ஆயுளின்
"முக்கியமான கருத்து"*

ஓர் தகப்பனும் அவன் மகனும் ஓர் பாதையோரத்தி லுட்கார்ந்துகொண்டு அப்பக்கம் பல வேறு நோக்கத்துடன் சென்றுகொண்டிருக்கும் புருஷர்களையும், ஸ்திரீகளையும், குழந்தைகளையும், உற்று நோக்கிக்கொண்டிருந்தனர். அப்போது திடீரென மகன் தன் தந்தையை நோக்கி, "ஐயனே! இப்பிறப்பின் முக்கியமான கருத்தென்னை" எனக் கேட்கலானான். அதற்குப் பிதா மறுமொழி கூறுகிறார். மைந்தா, இக்கேள்வியை எக்காலத்திலுள்ளோருமே கேட்டிருக்கின்றார்கள். அது மகாமுக்கியமானதும், கடினமுமான கேள்வி. எளிதில் அதற்கு விடை தரமுடியாது.

உலகிற் பெரும்பாலர் சரீரசுகத்தையும் விஷய அநுபவங்களையும் தங்கள் விச்சிராந்தியையுமே நாடுகின்றார்கள். ஆயினும், வேறு சிலர் இவற்றிற்கும் மேலான மனச்சந்துஷ்டியும், உத்தம நண்பர்களின் அன்பும், புண்ணியத்தின் பயனுமே பெரிதெனக்கருதி அவற்றைத் தேடுகின்றார்கள். அதனினும் மேலானது பிறரின் நன்மையைத் தேடுவது எனத் தெரிந்து அதை நாடி மற்றும் சிலர் உழைக்கின்றார்கள். லோகோபகாரத்தினால் ஈசனது மகிமையைத் தெரிவித்தலே அவர்கள் தொழில். இஃதே இப்பிறப்பின் முக்கியமான கருத்தாம்.

தனயன்:—அத்தகை வாழ்க்கையில் என்ன சந்தோஷமிருக்கின்றது? எனக்கு அதில் யாதொரு மகிழ்ச்சியுமிருப்பதாய்த் தெரியவில்லையே.

தந்தை:—அப்படியல்ல, குழந்தாய்! பிறர்க் குழைப்பதில் அதிவுயர்வான ஆனந்தமுண்டு. ஆனால், சாமான்ய

* Adapted from Re-incarnation.

ஜனங்கள் அச்சந்தோஷத்தை (பரிந்து) அநுபவிக்க முடியாது.

தனயன்:—அவ்வாறு எக்காலமும் எவர்கட்கும் உதவி புரிவதில் அவர்கள் சலிப்புறுகின்றதில்லையா? அப்பா?

தந்தை:--அவர்கட்குச் சற்றேனும் சலிப்புண்டாகாது. இச்சன்மம் எடுத்ததின் கருத்தை யறிந்தவர்கட்குச் சோம்பலுங்களைப்பும் எவ்வாறுண்டாகும்? அப்பெரியோர்கள் மன அமைதி பெற்றவர்களன்றோ?

தனயன்:—அவ்விதமாய் வாழ்தலால் அவர்க்குக் கிடைக்கும் லாபமென்ன?

தந்தை:—அவர்களது தியாகபலமே அவர்களது லாபம்! ஆனால் நம்போலியர்கட்கு அஃது விளங்காது. சாமானிய ஜனங்கள் விரும்பும் விஷயங்கள் யாவையும் மெய்வாழ்வுடையோன் துறக்கின்றான்: தியாகமே அவனது ஐசுவரியம். அவன் தன்னைப் போலவே மற்றவர்களும் ஞானத்தைப் பெறுமாறு அவர்கள்பால் கைங்கரியம் புரிகின்றான்.

தனயன்:—அத்தகைய புத்தி யாவர்க்குமே வரக்கூடியதா?

தந்தை:—ஒரே ஜன்மத்தில் திடீரெனப் பூர்ணமாய் வராது. ஆயினும், ஈசன் சர்வ சக்திமானானதாலும், நாமெல்லோரும் ஈசனது அம்சத்தைப் பெற்றவர்களானதாலும், பல ஜன்மங்களினிறுதியில், நாம் பூர்ண ஞானத்தையடைவோம். இங்கு நாம் கற்கவேண்டிய விஷயங்கள் பலவிருக்கின்றன. ஆதலால் நாம் உலகு என்ற பள்ளியிற் பலதினமுஞ்சென்று கற்கின்றோம். நமது ஒவ்வோர் ஜன்மமும் ஆன்மாவின் அகண்ட வாழ்க்கையில் ஓர் தினமென்று கூறலாம்.

தனயன்:—அப்படியானால் இந்த ஜன்மமும், நான் படித்து வந்திருக்கும் பல நாட்களில் ஒரு நாளா?

தந்தை:—ஆம் அப்பா; "இப்பிறப்பின் முக்கியமான கருத்து என்ன" என்று நீ விசாரிக்கப்புகுந்ததே பல தினம் நீ இப்புவியெனும் பள்ளியில் படித்து வந்திருக்கின்றாயெனக் காட்டுகின்றதே.

விஷய சுகங்களில் உழன்று திரியும் ஜனங்களே இப் பள்ளியின்கணுள்ள சிறு குழந்தைகள்—பாலர் வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள். தர்மவழியிற் சென்று நியாயமான காரியங்களைச் செய்ய யத்தனித்தவர்களே சற்று மூத்த குழந்தைகள்; இவர்கள் மத்திய வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள். ஆனால் உன்னைப்போல் இப்பிறப்பின் அந்தரங்கக் கருத்தை யறிய விரும்புவோர்களே பருவம் வந்த ஆன்மாக்கள். இவர்கள் உயர்ந்த வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள், ஏனெனில் ஒருவன் மெய்யாய் ஆன்மவிசாரணை செய்யவேண்டுமென்றால், அவனுக்கு உள்ளப்பற்று நீங்கியிருத்தல்வேண்டும். தகுந்த பக்குவம் வந்தவர்களே உண்மையைத் தேடுவார்கள்.

தனயன்:—அவ்வாறாயின், அப்பா இச்சன்மம் போன போதிலும் நான் திரும்பவும் ஜனித்து மென்மேலும் ஞானத்தையடைவேனா?

தந்தை:—அதற்கென்ன சந்தேகம்? மைந்தா! ஞானமென்பது ஓர் பெரும் சாகரம். அதன் ஆழத்தை நாம் கண்டறிய முடியாதாயினும், மனிதன் தகைமை எப்பொழுதும் அஃதை நாடிச் செல்வதே, அவன் தனது பூர்ணபரிபாகத்தால் தெய்வமாகுங் காலத்திலுங்கூட அதைத் தேடியே செல்வான்.

தனயன்:—ஆனால் உலகிற் பல தேவகணங்களிருக்கின்றார்களா? அப்பா?

தந்தை:-ஆம் என் கண்ணே! இவ்வுலகிற் தாதுவர்க்கம், தாவரவர்க்கம், பிராணிவர்க்கம், மானிடவர்க்கமெனப் பல வர்க்கங்களிருப்பன போலவே, தேவவர்க்கமொன்று பிரத்தியேகமாயிருக்கின்றது. மனிதன் பூர்ணபரிபாகம் பெறுங்கால் அவன் தேவகணத்தோடு சேருகின்றான்—தேவகணமாகின்றான். ஆனால் அவர்களையடைய வேண்டியதற்கு ஏற்பட்ட மார்க்கத்தில் பல ஜன்மங்கள் நடக்கவேண்டும். இஃது முக்திமார்க்கம் அல்லது ஞானமார்க்கமெனக் கூறப்படும். அம்மார்க்கத்திற் செல்பவனது குறி (அடையாளம்) அளவிறந்த ஆத்ம பரித்தியாகம் அல்லது பரகைங்கரியமென்பதே, அதிற் செல்வது மிகவும் கஷ்டசாத்தியமானது. ஆயினும், எல்லா ஆன்மாக்களும் பிற்காலத்திற் செல்லவேண்டிய மார்க்கமதுவே. அதிற் பிரயாணஞ் செய்பவர்கட்குதவும் பொருட்டு தேவர்களே மானிட வடிவெடுத்து அவர்களுடன் கூடச் செல்கின்றனர்.

தனயன்:—அப்படியாயின், நீங்களும் நானும் அம்மார்க்கத்திற் பிரவேசித்திருக்கின்றோமா, ஐயா?

தந்தை:—ஆம் அப்பா, நாமிருவரும் அம்மார்க்கத்தில் பிரவேசித்துவிட்டோம். அது மாத்திரமா? பெரியோர்களே, அதாவது தேவர்களே மனிதவுருவெடுத்து நமக்கு உதவி புரிந்தார்கள். நான் அதை யறிந்துகொண்டேன். அவர்கள் அதைக் கண்டு களித்தார்கள்.

மைந்தன்:—மெய்தான், எல்லோருமே அம்மார்க்கத்திற் பிரவேசித்தால் எவ்வளவு ஆனந்தமாயிருக்கும், ஐயா!

தந்தை:—அதைப்பற்றி உனக்கு பயம் வேண்டாம், எல்லோருமே அம்மார்க்கத்திற் பிரவேசிப்பார்கள். ஈசனது பரம கருணை ஒரு ஆன்மாவையாவது அம்மார்க்கத்தி

னின்றும் நழுவும்படி விடாது. பலஜன்மங்களான போதிலும் கடைசியாய் எல்லோருமே ஈசனையடைவார்கள்.

தனயன்:—ஆனால், இந்த ஜன்மம் நீங்கி நான் திரும்பவும் ஜனிக்கும்பொழுதுகூட இந்த ஞானமார்க்கத்திலேயிருப்பேனா?

தந்தை:—ஆம் குழந்தாய்! அம்மார்க்கத்தில் ஒருவன் பிரவேசித்துவிட்டால், அவன், பிறகு யாது நேரிடினும், வழி தெரியாமற் போகான்.

தனயன்:—அவ்வாறாயின், எந்நிலைமையிலுள்ள மனிதனும் ஈசனிடம் சேர்ப்பிக்கும் அந்த ஞானமார்க்கத்திற் செல்லலாமல்லவா?

தந்தை:—அதற்குத் தடையென்ன? ஒருவனிடம் எத்துணை குறைவுகளும் பாதகங்களும் இருப்பினும், அவற்றிற்கெல்லாம் அவன் ஈடுசெய்து, பின்பு ஞானமார்க்கத்திற் சென்று ஈசனையவன் அடையவேண்டியவனே. ஞானமார்க்கத்திற் பிரயாணஞ் செய்பவர்கள் எவ்வுயிர்க்கும் இடைவிடாது உபகாரஞ் செய்துவருவார்கள். அவர்கள் செடிகொடிகளிடத்துங்கூடப் பிரீதியாயிருப்பார்கள். ஏனெனில், ஈசன் பலவுயிர்களாகப் பரிணமித்திருப்பதால் எவ்வுயிரிடத்தும் அவர்கள் ஈசனையே தரிசித்து சேவை புரிகின்றார்கள். இவ்விதம் பக்தியாலும், ஆன்மவிசாரத்தாலும் சேவை விசாரணையாலும் கைங்கரியம் அல்லது ஊழியத்தாலும் எம்மனிதனும் ஸ்திரீயும், குழந்தையும் பரமனையடையும் பாதையிற் செல்லலாகும். உனக்கும் அப்பெரும்பேறு சித்திப்பதாக, (மைந்தா,)

R. பஞ்சாபகேசன்.

உதயதிசை நக்ஷத்ர ஸங்கம்.

ஒரு மஹாபுருஷரான ஞாநாசாரியர் அதிசமீப காலத்தில், இவ்வுலகில் தோன்றுவார் என்ற நம்பிக்கையானது வெகு தீவிரமாய் தற்காலத்தில் இப்பூலோகத்தின் பற்பல பாகங்களிலுமுள்ள ஜனங்களுக்குள் பரவிவருகின்றது. அதன் பயனாக இச்சங்கம் ஏற்பட்டுள்ளது. தற்கால முக்கிய மதங்களெல்லாவற்றிலும், அதாவது அவைகளைத்தழுவியிருக்கும் வெவ்வேறு ஜாதியர்களுக்குள்ளும் இத்தகைய மகாகுருவை அநேகர் எதிர்பார்க்கின்றனர். ஒவ்வொரு மதஸ்தரும் ஸஹஜமாகவே, தத்தம் மதகிரந்தங்கள் கூறுகின்றவாறும், தத்தம் தேசபாஷைக்குத் தக்கவாறும், வெவ்வேறு விதங்களாக இக்கொள்கையை வெளியிடுகின்றனர்

இச்சங்கத்தின் நோக்கமென்னவெனில், இன்ன இடத்தில் இன்னரூபமாக மஹான் தோன்றுவார் என்று பற்பலர் பலபலவிதமாக எண்ணியபோதிலும், பெரியார் ஒருவரின் நல்வரவை எதிர்பார்ப்பதையே பொது நோக்கமாகக் கொண்ட அனைவர்களையும் கூடியமட்டில் ஒருங்கே சேர்க்க முயல்வதும், அதன்மூலமாக வருங்காலத்தில் தோன்றும், பரமாசார்யரை நல்வரவேற்கும் ஒருபெரிய மகாசங்கமாக்க முயல்வதுமேயாகும்.

கலியுகத்திற்கு மைத்திரேய மஹரிஷியே ஞாநாசாரியர் என்றும், பராசரர் மைத்திரேயருக்கு பிரஹ்மவித்தையை உபதேசித்து, அதைக் கலியுக அந்தத்தில் ஸினீகமுனிக்கு உபதேசிக்கும்படி ஆக்ஞாபித்தாரென்றும், விஷ்ணுபாகவதம் விஷ்ணுபுராணம் இவைகள் கூறுகின்றன. (ஸ்ரீமத்பாகவதம் 3-வது ஸ்கந்தம் 4-வது அத்தியாயம் 25-வது சுலோகத்தைப் பார்க்க.)

"துவாபரயுக முடிவில், இந்த அநித்திய பூவுலகை விட்டு நீங்கும்பொழுது, ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் உத்தவரையழைத்து அருகில் வைத்துக்கொண்டு, மைத்திரேயர் என்ற பெயர் விளங்கிய கௌஷாரவரிஷியை வணங்கித் தொண்டு செய்து, அவரிடம் ஞானோபதேசம் பெற்றுக் கொள்ளும்படி விதுரனுக்குக் கூறவேண்டும்" எனக் கட்டளையிட்டுச் சென்றனர். (ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணம் 6-வது ஸ்கந்தம் 8-வது அத்தியாயம் பார்க்க.)

பிரஹ்மாவானவர் இந்த ஆர்ஷமான (ரிஷிகளுடைய) வித்தையை, முற்காலத்தில் ரிபுவுக்கு உபதேசித்தார். ரிபுவினிடமிருந்து ரிஷி பரம்பரைக் கிரமமாக புலஸ்தியருக்கு கிடைத்தது. அவர் பராசருக்குச் சொன்னார். பிறகு பராசரர் மைத்திரேயருக்கு உபதேசித்துக் கலியுக அந்தத்தில் ஸினீசருக்கு உபதேசிக்கும்படிக்கும் ஆக்ஞாபித்தார். மேற்கூறிய பிரமாணங்களால் மைத்திரேய மஹரிஷியே, இக்கலியுகத்தில் லோகமுழுமையும் ஞானத்தை அளிப்பதற்கு ஏற்பட்ட ரிஷியென்றும், பிறகு சினீகருக்கு அத்தொழிலை ஏற்படுத்துவாரென்றும் அறிகிறோம். ஸ்ரீமத் பாகவதத்தின் பிரகாரமும், உலகத்திற்குற்ற பிரஹ்மவித்தையை பிரசித்தப்படுத்துவதையே கைங்கரியமாக மேற்கொண்ட மகரிஷிகளுக்குள் பராசருக்குப் பிறகு மைத்திரேயரே தோன்றுவார் என்பது நிரூபிக்கப்படுகிறது.

தற்காலமே அம்மஹரிஷி வருவதற்கேற்ற காலமாயிருக்கிறது. முற்காலங்களிற்போல ஒருஜாதியாருக் கென்றாவது, ஒரு குறித்த தேசத்தினருக் கென்றாவது அல்லது ஒரு குறித்த வகுப்பினர்க் கென்றாவது தோன்றாமல் உலக முழுமைக்கும் ஒரே ஜகத்குருவாகத் தோன்றுவர்.

* வரப்போகும் ஆசார்யர் ஒரு அவதாரம் என்று சொல்ல இயலாதாயினும் மநுஷ்யவர்க்கத்தில் ஒரு புதிய உள்வகுப்பினர் உலகில் தோன்றுங் காலத்து உதிக்கும் ஒரு மஹாபுருஷராவர். அவதார புருஷரென்பவர் ஒரு கல்ப முடிவில் வருகின்றவர். ஜகத்குருவோ ஒருபுதிய உள்வகுப்பினர் (Sub Race) உலகில் விருத்தியடைய ஆரம்பிக்கும் சமயத்தில் தோன்றுவர். ஆயினும் கல்பாந்தங்களிலும், உபகல்பாந்தங்களிலும் ஒரேவிதமான சம்பவங்கள் நிகழ்கின்றன.

இந்த ஜகத்குருவானவர் தம் ஸ்தானத்தை வஹிக்கு முன்னர் நாம் புத்தர் என்று சொல்லும் கௌதமரே இந்த பதவியிலிருந்தனர். புத்தர் அதாவது ஞானமூர்த்தி என்று அவரைச் சொல்வதுண்டு. இனி வரவேண்டியவர் மைத்ரேயர் எனப்படுவர். மைத்ரேயர் என்பதற்கு கருணாமூர்த்தி என்றர்த்தம். முன்னவர்க்கு ஞானமூர்த்தி யென்றும், பின்னவர்க்கு கருணாமூர்த்தி யென்றும் பெயர்.

---

* பின் வருவன, அநேகர் இது விஷயமாய் வினவும் வினாக்களுக்கு பிரஹ்மக்ஞான தர்சனம் அளிக்கக்கூடிய விடைகளாகும். ஆனால் ஸ்ரீபெஸண்டு அம்மையாரோ அல்லது வேறெந்த பிரஹ்மஞானியோ நம்பும் எவ்விஷயத்தையும் இச்சங்கத்தின் மெம்பர்கள் நம்பவேண்டு மென்பது ஒருபோதும் கட்டாயமாகாது. இச்சங்கத்தின் நோக்கம், திருவருள்பெற்ற பெரியார் ஒருவர் சமீபகாலத்தில் தோன்றுவாராகையால் இவ்வுலகமானது அவரை அறிந்து நல்வரவேற்கும் தகைமையைப் பெறும்படியாகப் புனிதப்படுத்துமாறு முயல்வதற்கேயாகும். ஈசுவராக்ஞையை மேற்கொண்டு வரும் பரமரைப்பற்றி இதன் அங்கத்தினர் அவரவர் சிலாக்கியமாகக் கொள்ளும் அபிப்பிராயம் அவரவர்க்கு அங்கீகாரமாயினும், அது மற்றையோர்களை எவ்விதத்திலும் ஸம்பந்திக்காது, இச்சங்கம், குறித்த எவரையும் நம்பு என்று சொல்வதேயில்லை. பாரபக்ஷமான புத்தியும் துரபிமானமும் நீங்கியவர்களாய் எதையும் நிதானித்துக் கேட்டுப் பிறகு தீர்மானிக்கும்படி மட்டும் வேண்டுகிறது. அநேகர், ஒரு குறித்த சரீரத்தின் மூலமாய்த் தான் அவர் வருவார் என்று நம்புவது, அவரவர் நம்பிக்கையைப் பொருத்ததேயொழிய, இச்சங்கத்தில் சேர்ந்த மாத்திரம் மேற்கூறிய விதமே நம்பவேண்டு மென்பது கட்டாயமில்லை. ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் தத்தம் வழிகளிலே நாடுவதுபோல் பிறரையும் அவரவர் வழிகளில் நாடுவதைத் தடுக்காமலிருக்கவேண்டுகின்றது.

மைத்ரேயர் இதற்குமுன் இரண்டுதரம் இவ்வுலகிற் ரோன்றியிருக்கிறார். இந்தியாவில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தியாகவும், பலஸ்டைன் தேசத்தில் கிறிஸ்துவாகவும் தோன்றியிருக்கிறார். கிருஷ்ணாவதாரத்தின் முக்ய அம்சம் அன்பே என்பதையும் பலர் நன்கு அறிவர். அவ்வன்பின் பெருமையையும், பாலகிருஷ்ணனுடைய லீலாமிருதத்தால் உளங் களிக்காதவர் எவர்தான், என்பதையும் சற்று நினைத்துப் பாருங்கள்.

அவர் தோன்றும் விதம் எப்படியெனில், இவ்வுலகில் தம்முடைய உபயோகத்திற்காக, ஓர் சரீரத்தைத் தேர்ந்தெடுத்து, அதை நேர்மையான கருவியாக்கிக் கொண்டு, அதனாலேயே இந்த ஸ்தூலவுலகில் தாம் நிறைவேற்ற வேண்டிய கார்யங்களைச் செய்து முடிக்கின்றனர். கார்யம் முடிந்தவுடன் இச்சரீரத்தை விட்டுத் தம் தேஜோமயமான சரீரத்தையே திரும்ப அடைகின்றனர். திரும்பஇன்னொருதரம் மநுஷ்யர்களுக்குள் அவதாரம் செய்ய நேரும் வரை அதிலேயே இருக்கின்றனர்.

இப்பூலோகத்தில், அவதாரகாலத்தில் அவரது உபயோகத்திற்கென்று, முன்னரே ஒரு சிஷ்யன், தன் சரீரத்தைப் புனிதப்படுத்திய பிறகு, அவர் அச்சரீரத்தை உபயோகிக்க ஆரம்பிப்பார். அநேக விவரங்களில் அச்சரீரம் மிகப் புனிதம் பெற்றதாயும், பூர்ண பரிபக்குவ மடைந்ததாயு மிருத்தல் வேண்டும். ஆனால் ஒவ்வொரு ஜகத்குருவும் முதன்முதல் பூலோகத்தில் பிறக்கும்போது, குழந்தையாகப் பிறந்தே தீரவேண்டுமாகையால், முதலில் பாலகிருஷ்ணனாகப் பிறந்தார்.

ஹிந்துக்கள் ஜகத்குருவென்றும், அதாவது உலகமுழுமைக்குமே ஓர் ஞானாசாரியரென்றும், புத்தர்கள் "ஞானமூர்த்தி" என்றுபொருள்படுகின்ற 'போதிஸத்வர்' என்றும், கிறிஸ்தவர்கள் "ஈசுவரனால் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவர்" என்று பொருள்தரும் கிறிஸ்து என்றும் கூறுகின்ற பரமாசாரியரின்வருகைக்கு ஸூசகமான புதியபல அறிகுறிகளைப் பற்றி நீங்கள் அடிக்கடி கேள்வியுற்றிருக்கலாம். ஒரு மனிதனை ஒரு மதத்தைவிட்டு இன்னொரு மதத்திற்குப் பெயர்த்தலே அநாவசியம்.

ஒவ்வொரு மதத்தின் பிரகாரமும், வந்தனை வழிபாடு செய்வோர்க்கு, அருள் அல்லது கிருபை ஏற்படும். நாநா மதங்களிலுமுள்ள பக்தர்களை அநுக்ரஹிக்கும் மூர்த்தி ஒருவரே. கருணையங்கடலாகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான், "யார்யார் எந்தெந்த ரூபத்தை உபாஸித்தாலும், எல்லோரும் என்னையே உபாஸிக்கிறார்கள்" என்று கூறியிருக்கின்றனர். இது மிக ஆழ்ந்த தத்துவம். ஓரே ஜகத்குருதான் உளர். அவரை எப்பெயரால் அழைப்பினும் எக்குணங்களை அவர்பால் கல்பித்தாலும், ஒருவரே பற்பலவிதமாய் உபாஸிக்கப்படுகிறார் என்பது கவனிக்கத்தக்கது. ஓரே கடவுள்தான், ஓரே ஜகத்குருதான். அவரை நோக்கியே லோகத்தின் ஸகலமதங்களும் பிரவிர்த்திக்கின்றன. ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் என்றாலென்ன, போதிஸத்வர் என்றாலென்ன, கிறிஸ்து என்றாலென்ன, அவர் வரும் உண்மையை நாங்கள் பிரஸித்தம் செய்கிறோம். ஹிமாசலத்திலிருக்கும் மைத்ரேயரைக் கண்ணோக்குங்கள். அவர் வரவை எதிர் பார்த்திருங்கள். சொற்ப வருஷங்களுக்குள் இப்பூமண்டலத்தில் உலாவுவார்.

B. S இராமசுப்பையர்.

ஹிந்து ரஸாயன சாஸ்த்ரம்.*

—

சுமார் 2,500 வருஷங்களுக்குமுன் தக்ஷசிலே (Taxila) என்னும் நகரமானது ஓர் பெரிய வித்யாஸ்தலமாக விளங்கி வந்தது. அதில் ஜீவகன் என்பவர் மருத்துவம் முதலான வைத்திய சாஸ்திரங்களேக் கற்று, கௌமார ப்ருத்யன் (பாலி, குமாரவச்சன்) என்னும் பட்டமும் பெற்ருன். ஸம்ஸ்க்ருத இலக்கண கர்த்தஞகிய பாணினீயும், ராஜவித்யா நிபுண (Statesman)ஞன சாணக்யனும், அத்தலத்திலேயே கல்வி கற்றவர்களென்று தெரியவருகின்றது.

தவிரவும், வாத்ஸ்யாயனர் இயற்றிய காமஸூத்ரம் என்னும் நூலில், 64 கலேகளேப்பற்றி விவரிக்கு மிடத்தில் ஸ்வர்ணபரீக்ஷை, ரத்னபரீக்ஷை, ரஸாயனநூல், தாதுவித்யா முதலான கலேகளேப்பற்றியும் சொல்லப் பட்டிருக்கின்றது.

மஹாபாஷ்யம் எழுதிய பதஞ்ஜலி என்பவர் இரும்பு என்னும் லோஹத்தைப்பற்றிஒருநூல் எழுதியிருப்பதாய்ச் சொல்லப்படுகிறது.

வராஹ மிஹிரர் (கி. பி. 587 இயற்றிய ப்ருஹத்ஸம்ஹிதை என்னும் நூலில், இரும்பு, ரஸம், முதலானவைகளின் கல்பங்களே (Compounds)ப் பற்றி விவரிக்கப் பட்டிருக்கின்றது.

ரஸாயனப் பயிற்சி.

கல்பக்கல் (Philosopher's Stone) லும், ஸர்வ ஸஞ்ஜீவி (Elixir)யும் கண்டுபிடிக்கச் செய்த முயற்சிகளால் அரேபியர்களிடம் ரஸாயனப் பயிற்சி விருத்தியடைந்தது. 17-ம் நூற்ருண்டு முடிய மேற்குநாட்டில், வைத்ய சாஸ்த்

* குறிப்பு:—டாக்டர் பி. ஸி. ராய் என்பவரால் லாகூரில் 'Antiquity of Hindu Chemistry' 'ஹிந்து ரஸாயன சாஸ்த்ரத்தின் பழமை' என்னும் விஷயத்தைப்பற்றிச் செய்த உபந்யாஸித்தின் சுருக்கம்.

ரத்தை யநுசரித்தே ரஸாயனமும் விருத்தியடைந்து வந்திருக்கின்றது. இந்தியாவில் யோகசாஸ்த்ரப் பயிற்சி ரஸாயனப் பயிற்சிக்கு மிக்க சாதகமாயிருந்திருக்கின்றது. கஜினி மாமூது என்பவரின் ஸகால ஜீவியான, அல்பரூனி என்னும் மகமதிய வித்வான், 'ரஸாயனம் என்பது மோக்ஷ ஸாதனங்களில் ஒன்று' என்று பதஞ்சலி கூறியிருப்பதாய்ச் சொல்லியிருக்கிருர்.

பிற்காலத்தில், தந்த்ர சாஸ்த்ரங்களே யநுசரித்தே ரஸாயனமும் அபிவிருத்தி யடைந்துவந்தது. ரஸார்ணவம், ரஸஹ்ருதயம் என்னும் நூல்களில் ரஸம் முதலான சரக்குகளேப் பற்றி விவரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ரஸம், அப்ரஹம் முதலான வைகளால் சேர்க்கப்படும் கல்பங்களால், ஒருவன் மரணத்தை ஜயிப்பதுடன், கூடுவிட்டுக்கூடு பாயும் தன்மையையும் அடைவான் என்றும், அவன்தான் ரஸஸித்தன் என்றும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

ரஸம் என்னும்பதம் விசேஷமாய் பாதரஸ(Mercury)த்தை மாத்திரம் குறிக்கும். ஆகிலும், சில சமயங்களில், சில உப்புக்களேயும் லோஹங்களேயும் குறிக்குமாறு உபயோகிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. சரக, ஸுச்ருத ஸம்ஹிதைகளில் ரஸம் என்பது சரீர தாதுக்களேயும், தந்திர நூல்களில் லோஹச் சரக்குகளேயும், ரஸார்ணவத்தில் ஜராமரண நிவிர்த்தி மருந்தையும் குறிக்கின்றது. 16-ம் நூற்ருண்டில் எழுதப்பட்டதாதுக்ரியை என்னும் நூலில்தான் ரஸாயனவித்யா (Chemistry) என்னும் பதம் உபயோகப் படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது.

மேற்கூறியவைகளினின்றும், ஹிந்துரஸாயனப் பயிற்சியானது, ரஸகல்பங்கள் செய்யும் முறைகளே யநுசரித்தே விருத்தியடைந்து வந்திருக்கின்றதென்று அறிந்துகொ

ள்ளலாம். பிருந்தர் (கி. பி. 900) எழுதிய சித்தயோகம் என்னும் நூலில் ரஸமருந்துகளை உபயோகிக்கும் முறைகள் விவரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இது ரஸமும் கந்தகமும் கலந்த கஜ்ஜலி என்ற ஓர் கல்பம். சக்ரபாணி தத்த (1100 கி. பி)ரும் இதைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கின்றார். ஐரோப்பிய ரஸாயன சரித்திரத்தில் எதியோப் மருந்து (Hethiope's mineral) என்னும் இம்மருந்து, சக்ரபாணி தத்தருக்கு, 600 வருஷங்களுக்குப் பிறகு கண்டு பிடிக்கப் பட்டதாய்ச் சொல்லப்பட் டிருக்கின்றது.

ரஸாயனத்தைப் பற்றிப் பலநூல்கள் இயற்றப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளில் ரஸார்ணவம் (கி. பி. 1200) என்பது ஓர் அரியநூல். அதில், ரஸாயனச்சாலை, யந்திரங்கள், சுத்தி, பஸ்மம், சுண்ணம், நீறு, வடிகட்டல், லோஹங்களைக் கனிகளிலிருந்து பிரிக்கும் முறை முதலான ரஸாயன முறைகளைப்பற்றி நன்றாய் விவரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. உலோகங்களை எரிக்கையில், அவைகளின் ஜ்வாலையின் நிறத்தால் அது இன்ன உலோஹம் என்று அறியும் விதமும் அதில் சொல்லப்பட் டிருக்கின்றது.

காரங்கள்.

காரங்கள் (ஸம்ஸக்ருதம்—க்ஷாரம் - Alkhali) யவக்ஷாரம் (Carbonate of Potash), நவக்ஷாரம், ஸர்ஜிகக்ஷாரம் முதலான பலவகைக்காரங்கள் செய்வதில் பூர்விகர்கள் மிக்கத் தேர்ச்சியடைந்திருக்கின்றார்கள்.

ஸுச்ருத ஸம்ஹிதையில் கார (Mild alkhali)த்துக்கும், எரிகாரத் (Caustic)துக்கும் வித்யாஸம் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. காரத்துடன் சுண்ணம் சேர்த்து எரிகாரமாக்கும் முறையைப்பற்றி சக்ரபாணியும், நாகபட்டரும் விவரித்திருக்கின்றார்கள். எரிகாரங்களை, ரணசிகித்சைகளில் விசேஷமாய் உபயோகப் படுத்துவதுண்டு.

இரும்பு.

தில்லியில், குதப்மினார் என்னும் கோபுரத்தருகேயுள்ள பெரிய இரும்புஸ்தம்பம் ஒன்றே, நமது பூர்வீகர்கள், இரும்பைப்பற்றிய சாஸ்த்ரத்தில் எவ்வளவு தேர்ச்சியடைந்திருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவிக்கும்.

நாகம்.

ரஸகம் முதலான நாகக் கனிகளிலிருந்து நாகத்தைப் பிரிக்கும் முறைகளைப்பற்றி ரஸார்ணவ தந்த்ரத்திலும் ரஸரத்ன ஸமுச்சயத்திலும் விவரிக்கப்பட் டிருக்கின்றது.

ரத்ன பரீக்ஷை.

ரத்னங்களைப் பரீக்ஷிக்கும் முறைகளைப்பற்றி பூர்வநூல்கள் விவரமாய்க் கூறுகின்றன. அவைகளில் முக்யமானவை

(1) தந்நிறை (Specific Gravity)
(2) உறுதி (Hardness)
(3) நீரோட்டம் அல்லது ப்ரகாசம்.
(4) காரங்களுடன் கலந்து எரிக்கையில் ஏற்படும் மாறுபாடுகள்.

இவைகளைக் கொண்டு ரத்னங்களைப் பரீக்ஷிக்க வேண்டும்.

ஆறு லோஹங்கள்.

ஸுச்ருதத்திலும், ரஸரத்ன ஸமுச்சயத்திலும், அறுவகை லோஹங்களைப்பற்றி மாத்திரம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

அவையாவன:—பொன், வெள்ளி, வங்கம்(Tin),ஈயம், செம்பு, இரும்பு. பித்தளேயும், வெண்கலமும் கலப்புப் பொருள் (Alloys) என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

அணுஸித்தாந்தம்.

பஞ்சபூதங்களால் அமைக்கப்பட்டிருப்பதாய்ச் சொல்லப்படும் இப்பிரபஞ்சம் யாவும், அணுக்களின் சேர்க்கையால் உண்டானதென்றும், அதைப் பிரித்துக்கொண்டே சென்றால் அது மறுபடி அணுக்களாகவே ஆய்விடுமென்பதும் அணுவாதம் என்னும் இச்சித்தாந்தத்தின் கொள்கை. இக்கொள்கையைப்பற்றி, சாங்கியம், யோகம், வைசேஷிகம், ந்யாயம் என்னும் தத்வசாஸ்த்ரங்களில் விவரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அணுவாதம் என்னும் கொள்கையை ஸ்தாபித்தவர் கணாதர் என்பவர். சப்தம் வாயுமார்க்கமாய்ச்செல்லும் முறையைப்பற்றிக் கணாதர் கூறியுள்ள அபிப்ராயமானது தற்காலத்தில் மிக்க ஆச்சரியத்தை விளைவிக்கத்தக்கதா யிருக்கின்றது.

சப்தம், உண்டான ஸ்தானத்திலிருந்து அலையலையாய் நான்கு பக்கங்களிலும் ப்ரஸரி (Radiate)த்துக் கடைசியாய்க் காதிலுள்ள ஜவ்வைத் தாக்குகின்றது. முதலில் உண்டான தொனி காதில் கேட்பதில்லை. கடைசியலையால் உண்டாகும் தொனிதான் கேட்கப்படுகின்றது. ஆகையால், பேரிமுழக்கம் கேட்டேன் என்பது உண்மையல்ல. பேரியின் சப்தமானது, அடுத்த அலையிலடிக்க, அது அடுத்த அலையிலடிக்க, இவ்வாறு கடைசியலைச் சத்தந்தான் காதில் வீழ்கின்றது.

அதேமாதிரி, கணாதர், உஷ்ணத்தைப்பற்றியும் ஒளியைப்பற்றியும் கூறுமிடத்தில், அவைகள் ஒரே பொருளின் இருவிகாரங்கள் என்று கூறியிருக்கின்றார். ந்யாயம்,

வைசேஷிகம் என்னும் சாஸ்த்ரங்களில்,உஷ்ணம்,ஒளி, சத்தம் இம்மூன்றும், பரிஸ்பர்த்த (கம்பன)த்தால் உண்டாகின்றனவென்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

சரகர் ஜலம், சத்தம், ஒளி என்பவற்றின் மூவகை ஸந்தான (Serial Motions)ங்களைப் பற்றி விவரித்திருக்கின்றார். சக்ரபாணி என்பவர், சத்த அலையானது நீர் அலையைப் பார்க்கிலும் வேகமாகவும், ஒளியைப் பார்க்கிலும் மந்தமாகவும் பரவுகின்றதென்று சொல்லியிருக்கின்றார். சத்த அலையானது நீர் அலையைப்போல் ஒரே தல (Plane)த்தில் மாத்திரம் பரவவில்லை. வாயுமார்க்கமாய் சக்ராகார (Concentric Circles) மாய்ப் பலதலங்களிலும் பரவுகின்றது.

இவ்வுபந்யாஸத்தால், நாம் முக்கியமாய் அறிந்துகொள்ளக்கூடியதாவது, தற்காலத்தில் நவீன நாகரிகங்களில் மிக்கப்பயிற்சியின்மேல் ஏற்பட்டிருப்பனவாகக் கொள்ளப்படும் சிறந்த நூல்களில் பெரும்பான்மை, அக்காலத்திலேயே நமது நாட்டில் அபிவிருத்தியடைந் திருக்கின்றனவென்பதேயாம்.

ஆர். எஸ். நாராயணசாமி ஐயர்.

வாழ்விசைப்பா.

[இது “லாங்பெலோ” (Longfellow) என்ற அமெரிக்கப் புலவர் இயற்றிய “ A Psalm of life” என்பதன் தமிழ் மொழி பெயர்ப்பு.]

“வாழ்வென் பதுஓர் வறியகனா” என்றென்பால்
* மாழ்கும் இசையில் †வழுத்திடேல்—சூழ்முயற்சி
இல்லாத வாழ்க்கை இறப்பேகாண்; தோற்றுவன
எல்லாமும் மெய்த்தோற்றம் இல்.

மெய்யேஇவ் வாழ்க்கை; அது மித்தைஇலை. வாழ்வுமுடி(வு)
எய்துமிடம் இல்லை இடுகாடு—நொய்யசிறு
“மண்ணா இருக்கின்றாய் மண்ணாவாய்” என்னுமொழி
‡ஒண்ணாதே ஆத்மாவுக் §கோர்.

இன்பமோ துன்பமோ எய்துவதே நம்வாழ்வின்
¶மன்பயனும் அன்று வழியுமன்று—அன்னவைகள்
இன்றையினும் நாளைநாம் ஏற்றமுறற் காம்செயல்கள்
அன்றன் றியற்றிடுத லாம்.

கல்வி கரையிலவே கற்பவர்தம் நாட்சிலவே;
நல்வலிதீ ரம்வாய்ந் தும் நம்நெஞ்சு—**வல்உறையில்
இட்ட இழவுபறை யென்றடிக்குந் தோறும்நமை
இட்டுச் செலும் சுடலைக் கெண்.

உலகம் எனும்பெரிய ஓர்போர்க் களத்தில்
நிலவும்வாழ்க் கைப்போரில் நில்லா(து)—அலையும், வாய்
இல்லாத கால்நடைபோன் றில்லாமல் என்றைக்கும்
நில்லாய் ஓர் வீரன்என நீ.

---

* மாழ்கும் இசை - அழுகைப்பாட்டு, †வழுத்திடேல்-சொல்லாதே.

‡ ஒண்ணாது - பொருந்தாது. § ஓர் - ஆராய்ந்து பார்.

¶ மன் - சிறந்த.

** வல் உறை - இறுகக்கட்டிய உறை.

* இன்பெத் தனைதரினும் எண்ணேல் †எதிர்வதனை
சென்ற ‡ இறப் பெண்ணித் தியங்கிடேல்—நின்ற
§ நிகழ்வினில் நெஞ் சூக்கமுடன் நின்றும் பரனை
மிகநினைந்தும் செய் செய் வினை.

சான்றோர்கள் வாழ்க்கைச் சரிதமெலாம் நாமுமவர்
போன்றுயர் வாழ் வெய்திநாம் போங்காலைத்-தோன்றநன்கு
காலம் எனுமணலில் காலடிநாம் வைத்தேகற்
¶ கேலும் எனத் தெரிக்குமே.

இப்புவிவாழ் வென்னும் இருங்கடலிற் செல்லுகையில்
கப்பல் உடைந்ததனாற் ** கையற்றுத்—திப்பிரமை
தோற்றி அலையுமனச் சோதரர்க்குத் ††தேற்றரவின்
‡‡காற்றிடுமால் அக்கால் அடி.

ஆதலினால் ஏதுவிதி யாயினுநெஞ் சேங்காது
§§ மீதுணிவால் செய்வினைகள் ¶¶மேவுவமப்—போதுமவை
செய்தபினும்உழைத்துச்செய்வினையாற்றிப்†††பொறையோ
டெய்து பயன் உற்றிடத்தேர் வேம்.

பண்டித ம. கோபாலகிருஷ்ணையர்,
மதுரை மாணவர் செந்தமிழ்ச் சங்கத்து
அக்கிராசனாதிபதி.

---

* இன்பு - இன்பம், † எதிர்வு - எதிர்காலம்; ‡இறப்பு - இறந்தகாலம். §நிகழ்வு - நிகழ்காலம்.

¶ ஏலும் - கூடும்; முடியும்.

** கையற்று - செயலற்று, ††தேற்றரவு - ஆறுதல். ‡‡ஆற்றிடும் - செய்யும்.

§§மீ-மிக; ¶¶மேவுவம்-விரும்பிச் செய்வோம்; †††பொறை-பொறுமை.

நக்ஷத்ர தூதர்களின் ஸங்கம். *

இந்தியர் சிறுவர்களுக்கும் சிறுமிகளுக்கும் முக்யமான ஓர் விஷயம்.

இது உதயதிசை நக்ஷத்ர ஸங்கத்தின் ஓர் பிரிவு. இது சிறு பிள்ளைகளுக்கே ஏற்பட்டுள்ளது. உதயதிசை நக்ஷத்ர ஸங்கம் 1911-ஹூத்தில் இந்தியாவில் ஏற்படுத்தப்பட்டது. அதி சமீபகாலத்தில் உலக முழுமைக்கும் ஓர் மஹான் ஞானகுருவாகத் தோன்றப் போவது பற்றி, "அவர் வரப்போகிறுர்" என்ற நற்செய்தியை எல்லோருக்கும் அறிவிப்பதற்கும், அவர் வரவை எல்லோரும் எதிர்பார்த்திருக்கும்படி தயார் செய்வதற்கும், ஏற்பட்டது.

லோககுரு, இவ்வுலகத்தில் நிறைவேற்ற வேண்டிய காரியத்திற்கு அநேகர் உதவி செய்யவேண்டிய அவசியம் நேரிடும். அவர் வருங்காலத்தில் அவருக்கு உபயோகமாயிருக்கும்படி, நீ முன்னுடியே பழகிக்கொண்டாலல்லவோ, அவருக்கு உதவியாய் எங்கு போக வேண்டுவாரோ, அங்கு செல்லவும், என்ன செய்யவேண்டுவாரோ, அதைச் செய்யவும் இயலுவாய். உதவி செய்யலாம் என்ற நல்லெண்ணம் மட்டும் இருந்தால் போதாதல்லவா? ஸாமர்த்யமாயும், அழகாயும் உதவி செய்யும் முறையையும் தெரிந்திருக்கவேண்டுமல்லவா? நல்லெண்ணம் மட்டுமிருந்து, திறமை இல்லாவிடில் பிரயோஜநமில்லை. திறமையுள்ள உபகாரிகளாகப் பழக்குவதற்கே, நக்ஷத்ர தூதர்களின் ஸங்கம் ஏற்பட்டுள்ளது. அவர் வருங்காலத்தில் திறமையுள்ள உபகாரிகள் எல்லோரும் ஒருங்கே சேர்ந்த ஓர் ஸங்கம் ஏற்பட்டிருக்குமானுல் அவரது பெரிய வேலைக்கு மிகச் சாதகமாயிருக்கும்.

---

*ஆங்கிலத்தினின்று மொழி பெயர்ப்பு—B. S. ராமசுப்பையர்.

குழந்தைகளாகிய நாம் லோககுருவின் வருகைக்காக உழைக்கவேண்டியது மிக அவசியம். நாம் நம்புவதுடன் கூட இன்னும் இச்சங்கத்தில் மெம்பர்களல்லாதவர்களும் கூட அவர் சீக்கிரம் வரப்போகிறுர் என்று நம்புகிறுர்கள். ஆகையால் அவர் வரும் வழியை நாம் செவ்வை செய்யவேண்டும். ஓர் தலமானது எவ்வளவுக் கெவ்வளவு வழவழப்பாயிருக்குமோ, அவ்வளவுக் கவ்வளவு அதில் ஜலம் ஊற்றின மாத்ரத்தில் இலகுவாய் ஓடுகின்றதுபோல, உலகமானது எப்போது தயாராயிருக்கின்றதோ, அப்போது அவர் தோன்றுவார். வருங்கால மஹிமைக்குரிய சிறுவர்களாகிய நாம் தான் வேலைசெய்ய வேண்டியவர்கள். அவர் வரும் வழியானது நாளுக்குநாள் செவ்வையாய் ஏற்படுமாறு, இப்பொழுது முதற்கொண்டே நம்மை நாம் சீர்திருத்திக் கொள்ளவேண்டும்.

ஜநங்களுக்கு உபகரிக்கும் பொருட்டு திரும்பத்திரும்ப உலகில் தோன்றும் பிரபு ஒருவரேதான். அவர் ஒருவரையே பற்பலர் பல பல விதமான பெயர்களை வைத்து துதிக்கின்றனர். நாம் அறிவீனத்தால், பிறர் சொல்வனவெல்லாம் தவறு என்று நினைக்கிறோம். உண்மையில் எல்லோரும் ஸரிதான். எவ்விடத்திலிருந்தும் அவரை நாம் ஸந்திக்கலாம். மலையடிவாரத்தின் பல பக்கங்களிலிருந்து பலர் போனபோதிலும், எல்லோரும் உச்சியைக் கடைசியில் அடையலாமல்லவா?

பரமகுருவானவர் உலகிலுள்ள ஜனங்களுக்கு அநுக்ரஹம் செய்யட்டும், அவர் உதவியை வேண்டுகின்ற ஜாதியார்களுக்கு உபகரிக்கும் பொருட்டு, அவர் சீக்கிரம் வரட்டும்.

மெம்பராதல்.

இருபத்தொரு வயதுக்குட்பட்ட எவரும் இச்சங்கத்தில் ஓர் நக்ஷத்ர தூதனுகச் சேரலாம். இந்தியாவுக்கு மட்

டும் நக்ஷத்ர தூதர்களின் சங்கத்தில் சேர்ந்த மாத்திரத்தி லேயே, உதயதிசை நக்ஷத்ர ஸங்கத்திலும் சேர்ந்ததாகத் தான் அர்த்தம். அதாவது நக்ஷத்ர தூதர்களுக்கு 21வயது ஆனமேல் "உதயதிசை நக்ஷத்ர ஸங்கத்தைச்" சேர்ந்திருப்பதாகவே கருதப்படுவர்; எவ்வளவு சிறுகுழந்தையும்பெற்றோருடைய அநுமதியின்மேல் இச்சங்கத்திற் சேரலாம். இதற்குச் சந்தா ஒன்றும் கிடையாதாகையால், பணத்தால் உதவி செய்யக் கூடியவர்கள் திரவிய ஸஹாயமும் செய்யலாம். இச்சங்கத்தார் அணிந்துகொள்ளும் படியான ஆபரணம் ஒன்றுண்டு. அது எனுமலினால் செய்யப்பட்ட ஓர் முக்கோணத்துள், வெள்ளியினால் ஒரு அடையாளம் பதிக்கப்பட்ட ஆபரணம். இது கடிகாரத்தில் தொங்கவிடக்கூடியதாயும், ஊசியுடன் அமைந்ததாய் சட்டை, தொப்பியில் தைத்துக் கொள்ளக்கூடியதாயும் இரண்டு விதமாயிருக்கின்றது.

கைங்கர்யம்.

இத்தூதர்கள் எவ்விதமான வேலையைச் செய்து வரலாம் என்பதைப் பற்றி, அவரவர் ஊர், பட்டணம் அல்லது ஜில்லாவுக்குரிய கார்யதரிசியை நேரிற் பார்த்தோ, அவருக்கு எழுதியோ தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். ஒவ்வொரு மெம்பரும் அல்லது கிளைச்சங்கமும் எவ்விதம் சுற்றுமுள்ள பிறர் பலருக்குஉபயோகமாய் வாழலாம்என்பதைத் தத்தமக்குத் தாமே நிதானித்துக் கொள்ளவேண்டும். சிறு பிள்ளைகளே ஸங்கங்களைக் கூட்டுவதும், அவைகளுக்கு அக்ராஸனம் வகிப்பதும், பேசுவதும், வேலைசெய்யும் முறைகளையும் விதிகளையும் ஏற்படுத்துவதும் அவைகளின் பிரகாரம் நடப்பதுமாக இருத்தல் வேண்டும். இச்சிறு பிள்ளைகள் இன்னும் அநேக குழந்தைகளையும் ஒருங்கே சேர்த்து, அவர்களுக்கும் பரமர் வரும் நற்செய்தியைச் சொல்லலாம். துண்டுப் பத்திரிகைகளையும் பலருக்குக் கொடுத்து அவற்றின் மூலமாயும் இந் நற்செய்தியைப் பரவச் செய்யலாம். அவர்களெல்லோரும் ஒழுங்காய்ச் சபைகள்கூடி, அயலூர்களிலிருந்து பெரிய மெம்பர்கள் இது விஷயமாய் எழுதும் கடிதங்களை ஒருங்கே படித்துத் தெரிந்துகொள்ளலாம். உதயதிசை நக்ஷத்ர ஸங்கத்தின் ஸம்பந்தமான பல சில்லரை வேலைகளைச் செய்வதிலும் ஒத்தாசை செய்யலாம்.

தம்மைத் தயாராக்கிக்கொள்ளுதல்.

1. ஒவ்வொரு மெம்பரும், "ஒரு நாளைபாவது பரோபகாரச் செயல் ஒன்றுவது செய்யாமல் கழிக்கமாட்டேன்" என்று தீர்மானித்து, அதன்படியே பாய் ஸ்கௌட் (Boy Scout) ஸங்கத்தாரைப்போல் தவறாமல் நடக்கவேண்டும்.

2. ஒவ்வொருவரும், ஒவ்வொரு நாளும் தன்னைவிட ஏழைப்பிள்ளை யொன்றுக்கு உதவிசெய்து, அதைச் சந்தோஷிப்பிக்க வேண்டும். அப்படி உதவி செய்வதானது, இனி அவதரிக்கப்போகும் லோககுருவின் காரியம் என்று நினைக்கவேண்டும். அம்மாதிரிக் காரியங்களுக்கு அவருடைய அருளை மேன்மேலும் பிரார்த்திக்க வேண்டும்.

3. எந்த உயிர்ப் பிராணியையும் அன்பாகவும் ஆதரவாகவும் நடத்தவேண்டும். பிறர் யாராவது பிராணிகளைத் தொந்தரவு செய்வதைப் பார்த்தால், உடனே அவர்கள் அவ்விதம் செய்யாதபடி தடுக்கவேண்டும். அவர்கள் அப்படிச் செய்வது நியாயமல்லவென்று விநயமாயும் தைர்யமாயும் சொல்ல வேண்டும்.

4. நக்ஷத்ரத்தைப் பற்றி மநத்தில் எப்போதும் ஞாபகம் வைத்துக்கொண்டு, அதன் பெருமைக்குக் குறைவான எந்தக் கார்யத்தையும் செய்யலாகாது, நக்ஷத்ரத்தின் பெருமைக்குக் குறைவான எந்த வார்த்தையையும் சொல்லலாகாது.

5. இதன் மெம்பர்கள் ஒவ்வொருவரும் பரமர் வருங் காலத்தில் ஊழியத்திற்குத் தகுதியுள்ளவர்களாயிருக்கும்படி, இப்போது முதலே தெளிவாயும், வற்புறுத்தியும், குற்றமின்றியும் பேசவும் எழுதவும், பழகவேண்டும்.

மெம்பராதலுக்கு விண்ணப்பம்.

ஜகத்குருவின் வருகைக்கு முன்னோடியாயிருந்து, அவர் வரும் வழியை ஆயத்தம் செய்வேன். அதன்பொருட்டு நக்ஷத்திர தூதர்களின் சங்கத்தில் சேர விரும்புகிறேன்.

பெயர். ______________________

விலாசம். ______________________

____

வயது __________ கிளைச்சங்கம் __________

தேதி __________ ஸ்வபாஷை __________

குறிப்பு:—இதிற் சேர விருப்பமுள்ளவர்கள் இதன் மேலேயுள்ள அப்ளிகேஷன் பாரத்தைப் பூர்த்தி செய்து, சென்னை அடையாற்று உதயதிசை நக்ஷத்திர சங்கக் காரியதரிசியவர்கட்கு அனுப்ப வேண்டும் அல்லது உள்ளூர் நக்ஷத்ரஸங்கக் கார்யதரிசியிடம் கொடுக்கவேண்டும்

சிறுவர்க்குரிய விஷயம்.

மத்கலரின் ஆத்ம தியாகம்.

ஆத்மதியாகம் என்பது தன்னுடைய க்ஷேமத்தைக் கூடக் கவனியாமல் பிறருக்கு உபகரிப்பதேயாகும். சிலாக்யமான தர்மத்தை யநுஸரிப்பது எப்போதும் மிகச் சிரமமான கார்யம். நம்மிடத்தில் ஏராளமாயிருக்கும்போது நாம் பிறருக்கு நல்ல மனத்துடன் கொடுக்கிறோம். ஆனால் அதிக பிரயத்நத்தின்மேல் நாம் அடைந்திருக்கும் எதொன்றையும், பிறருக்குக் கொடுப்பதென்றால் இலேசாய் மனம் வருகிறதில்லை. அந்யாய வழிகளில் ஏராளமாய் திரவியம் ஸம்பாதித்துப், பிறகு அதை நல்ல தானங்கள் செய்வதைக்காட்டிலும், நம்மாலியன்ற அற்ப உதவியை யோக்யன் ஒருவனுக்கு (நம்முதவியைப் பெறத் தகுதியுள்ளவனுக்கு) நல்லெண்ணத்தோடு கொடுத்தலே நமக்கு நற்பயனளிக்கும். பசுவைக்கொன்றுசெருப்பு தானம் செய்யலாமா? மத்கலரின் கதையால், அவர் எவ்விதம் சிறிது தாங்யத்தைக் கொடுத்து தேவர்களாலும் மனிதர்களாலும் கொண்டாடப்பட்டு ஸ்வர்க்கத்தை யடைந்தார் என்பதை நாம் அறியலாம்.

முன் ஒரு காலத்தில் குருக்ஷேத்திரத்தில் மத்கலர் என்று ஓர் ரிஷி இருந்தார். அவர் மஹா ஸத்யஸந்தர், அவருக்குக் கோபமே கிடையாது. அவருக்கு யாரிடத்திலும் பகை யென்பதே கிடையாது. அவர் படாடோபமில்லாமல் அமரிக்கையுள்ளவராகவே வஸித்து வந்தார்.

---

* ஸெண்ட்ரல் ஹிந்து காலேஜ் ஸ்தாபகர்களால் ஹிந்து வாலிபர்களுடைய நன்மையை உத்தேசித்து எழுதப்பட்ட ஆங்கில வாசகத்தின் தமிழ்மொழி பெயர்ப்பு.

அதிதிகளுக்குக் கொடுத்து மிஞ்சும் உணவை மட்டும் தாம் புசித்து வந்தார். அவர் செய்து வந்த தர்மத்தால் தேவர்கள் திருப்தியடைந்து அதனால் அவருக்கு ஐசுவர்யம் மேன்மேலும் அதிகரித்தது அவரிடம் வந்த எவரும், அவர் அன்புடன் உபசரித்து வழங்கும் ஆஹாரத்தை யேற்றுக் கொள்ளாமற் போகார்.

இவ்விதமிருக்கையில் ஒரு சமயம் முனிவர் ஒருவ அவரிடம் வந்து ஆஹாரம் வேண்டினார்; மத்கலர் அவரை "வருக, வருக" என்று உபசரித்து, அர்க்ய பாத்யங்கள் (கை, கால் கழுதவற்கு ஜலம்) கொடுத்து, ஆஹாரத்தையும் அவர் முன்பாக ஸமர்ப்பித்தார், முனிவர் மிகப் பசியாயிருந்தமையால் எல்லாவற்றையும் வெகு சீக்கிரம் சாப்பிட்டு, இன்னும் வேண்டும் என்று கேட்டார். மறுபடியும் மத்கலர் வேண்டிய உணவளித்தார். முனிவரும் சாப்பிட்டுப் புறப்பட்டுவிட்டார். பிறகு சொற்ப நேரத்திற்கெல்லாம் முனிவர் திரும்பவந்து ஆஹாரம் வேண்ட, மத்கலர் தமக்குக்கூட இல்லாமல் தம்மிடமிருந்த உணவனைத்தையும் முனிவருக்கே கொடுத்துவிட்டு தனக்குணவு தேட வெளியே சென்றார். மத்கலருக்கு மிகவும் பசியாயிருந்தபோதிலும், கொஞ்சமேனும் கோபமாவது அஸந்துஷ்டியாவது அடையவில்லை. முனிவரோ இப்படி ஆறுதரம் திரும்பத் திரும்ப வந்து மத்கலரிடமிருந்த ஆஹாரம் முழுமையையும் சாப்பிட்டுவிட, மத்கலரும் ஆறுதரம் வெளியே போய் உணவுக்கு வேண்டிய தான்யத்தைச் சேகரித்து வந்தார். கடைசியாக முனிவர் மத்கலரிடம் திருப்தியடைந்து, பின்வருமாறு புகழ்ந்து சொன்னார் "கஷ்டப்பட்டு ஸம்பாதித்ததை மிகுந்த அன்புடன் பிறருக்குக் கொடுப்பது மிகச் சிரமமான கார்யம். ஆயினும் நீ சிறந்த பக்தனாகையால் இவ்விதம் செய்தாய். உன்னுடைய புண்யச் செயல்களி

னால் மஹான்களுடைய கிருபையை நீ அடைந்தாய்., பரமானந்தத்தையும் அடைந்தாய்" இவ்விதங்கூறி முனிவர் விடைபெற்றுச் சென்ற பிறகும், மத்கலர் சிறந்த தர்மிஷ்டராயும் திருப்தியுள்ளவராயுமிருந்து, கடைசியாய் நித்ய வஸ்துவை அறிந்தார்.

இவ்விதமே ஸ்வர்ணமணிமாலைச் சங்கத்தாராகிய நீங்களும், பிறருக்குக் கொடுக்கவேண்டி நேரும்போது ஸந்தோஷமாயும், சாந்தமான அன்போடும் கொடுக்கவேண்டும். அநேகம் பிள்ளைகள், தமது அக்காள் தங்கை, அல்லது அண்ணன், தம்பி இவர்களுக்குத் தம் தாயார் சிறிது பக்ஷணம் அதிகமாகக் கொடுத்துவிட்டால், முரண்டு பிடித்து அழுவதைப் பார்த்திருக்கிறேன். ஸ்வர்ணமணிமாலைச் சங்கத்தில் சேர்ந்திருக்கும் பிள்ளைகள் இம்மாதிரியான கெட்ட குணத்தை விலக்கி, மத்கலரைப்போல் உயர்ந்த குணமாகிய தியாகம் என்பதைக் கடைப் பிடிக்கவேண்டும். தியாகம் என்ற குணத்தை நீங்கள் பெறுவதற்கு முன், உங்களெதிர்ப்படும் எவ்வுயிரையும் அன்பாகச் சோதரர் போல் நடத்திடவே தொடங்கவேண்டும்.

வஸந்தாநந்தன்.

சமாசாரம்.

பிரஹ்மஞ்ஞான சபை லாட்ஜ் இன்ஸ்பெக்டர் பிரஹ்மஸ்ரீ L. சுப்பிரமணிய ஐயரவர்கள், மதுரை சேதுபதி உயர்தர கலாசாலை மாணவர்களுக்கு, அவர்களின் ஆங்கிலத் தமிழ்ச் சங்கங்களின் பிரயோஜனார்த்தம் செப்டம்பர்மீ 3, 6-உ-களில் ஆங்கிலத்தில் மதசம்பந்தமான கல்வியின் அவசியத்தைப் பற்றியும், தமிழில் "சந்தியாவந்தனம்" என்பதைப் பற்றியும் முறையே உபந்யசித்தார். இக்கலாசாலையின் தலைமை உபாத்தியாயர் தமது பள்ளிக்கூடத்து மாணவர்களுக்கு மதசம்பந்தமான மூலதத்துவங்களைத் தற்கால நிலையில் அநுஷ்டானத்திற் குபயோகமாகும்படி கற்றுக்கொடுக்க, பிரஹ்மஞ்ஞான சபையைச் சேர்ந்த உபந்யாசகர்களின் உதவியை ஆதரவுடன் அங்கீகரித்து வருகிறார். பிரஹ்மஸ்ரீ L. சுப்பிரமணிய ஐயரவர்கள் தம்முடைய உபந்யாசத்தில் சந்தியாவந்தனம், மந்தமான அதிகாரி முதல் உயர்ந்த பக்குவிவரை எல்லோருக்கும் பிரயோஜனமாயிருக்கிற தென்பதைப்பற்றி வற்புறுத்திச் சொன்னதுமல்லாமல், உலகத்திலுள்ள ஏனைய மதங்களிலும் வெவ்வேறு மாதிரியாக சந்தியாவந்தனத்தின் அநுஷ்டானம் இருக்கவே இருக்கின்றது, என்பதையும் தெளிவுற விளக்கிக் காட்டினார். இந்த சந்தியாவந்தனத்தின் கருத்தானது, அதையப் பியசிப்போர்களுக்கு, ஆத்ம ஸாக்ஷாத்காரத்தைக் கொடுத்து, அதன் பயனாய் அவர்களை, மநுஷ்யவர்க்கத்தின் பொது நலங்கருதி உழைக்கச் செய்வதேயாகும் என்றும் இதையுத் தேசித்தேதான் மதங்களுக்குள் ளெல்லாம், புராணமானதும் ஏராளமான தத்துவங்களடங்கியதுமான ஹிந்துமதமும் தன்னைச் சார்ந்தவர்களுக்கு சந்தியாவந்தனத்தை விதித்திருக்கிறது என்றும், முடிவுரை கூறப்பட்டது.

8ம்-உ புதன் கிழமையன்று அன்னக்குழி மண்டபத்தில் மாணவர் செந்தமிழ்ச்சங்கத்துப் பிள்ளைகளுக்கு "ஸ்வதேசாபிமானம்" என்ற ஓர் விஷயத்தை உபந்யசித்தார் மற்றைய பள்ளிக்கூடங்களிலிருந்தும் பலர் வந்திருந்தனர். அச்சமயம் ஸ்ரீமத் ம. கோபால கிருஷ்ணஐயர் அக்கிராசனம் வகித்தனர்.

இராமேசுவரம் தேவஸ்தானத்தைச் சேர்ந்த ஸம்ஸ்கிருத பாடசாலை:—இது இம்மாசம் 5உ மதுரைமாநகரில் மங்களகர

மாய் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. இப்பாடசாலை நமது முன் பத்திராதிபராயிருந்து இப்போது காலஞ்சென்ற நமது ப. நாராயண ஐயரவர்கள் சிரத்தையுடன் கைக்கொண்ட விடாமுயற்சியின் நற்பயன் என்பதைப் பலரும் அறிவர். ஐயரவர்கள் தமது கடைசிக்காலம் வரை, வெகு காலத்திற்கு முன்னரே இப்பாடசாலையை ஊர்ஜிதத்திற்குக் கொண்டுவர முயன்றும், இப்போதுதான் அதற்கு நற்காலம் உதித்திருக்கின்றது. மதத்திற்கும் தினசரி நடபடிக்கைகளுக்கும் யாதொரு சம்பந்தமுமில்லையென்று இப்போது பலர் நினைக்கின்ற அஞ்ஞானத்தை முற்ற ஒழித்து, மதமானது பிரதி மனுஷ்யனுக்கும் அவனுடைய தினசரி ஒழுககத்தைச் சீர்ப்படுத்துவதற்கு ஏற்ற சாதனம் என்ற அபிப்பிராயத்தை நமது ஹிந்து ஜன சமூகத்தில் இப்பாடசாலையானது பரவச் செய்யவேண்டுமென்பதே எமது பிரார்த்தனை. இது எப்படி சாத்தியமெனில் பாடசாலையில் பயிலும் மாணவர்களை நமது ஹிந்து சாஸ்திரங்களிலும் ஸமஸ்கிருத காவ்யங்களிலும், தேர்ச்சியுள்ளவர்களாக மட்டும் செய்வதோடில்லாமல் ஸுசீலர்களாயும், சிறந்த ஸ்வதேசாபிமானிகளாயும், தம் அறிவாலும், ஒழுக்கத்தாலும், பிறரையும் நல்வழியில் பிரவிர்த்திக்கத் தூண்டுவோராயும், குறித்த காலந்தவறாது நடத்தல், தேகப்பயிற்சி, சொன்ன சொல்லை நிறைவேற்றுதல், துணிமணிகள், சாமான்கள், இருக்குமிடம் முதலியவற்றைச் சுத்தமாய் வைத்தல், எச்சிறு கார்யத்தையும் அழகுறச் செய்து முடித்தல், இத்தகைய அற்பமான நுட்பங்களிலும் தேர்ந்தவர்களாயும், தேசாந்தரங்களிலும், பாஷாந்தரங்களிலும், மதாந்தரங்களிலும் உள்ள மேன்மைகளை சமதரிசன புத்தியுடன் தீவிரமான உத்ஸாஹத்துடனும் நாடுவோர்களாயும் பழக்கப்படுத்துவினால் இயலும்.

வேதாரண்யத்திலிருந்த பென்ஷன் தாசில்தார் N. பிச்சை பிள்ளையவர்கள் இம்மாசம் 17உயில் இவ்வுலகை நீத்து மறு உலகையடைந்தார், இவ்வுலகிலிருந்தவரை பிரஹ்மஞ்ஞான விஷயமாயும் முக்கியமாய் சிறுவர்களுக்குரிய ஸ்வர்ணமணிமாலை விஷயமாயும் மிகச் சிரத்தையெடுத்து உழைத்துவந்தார். ஆகையால் மறு உலக வாழ்வு அத்தகையருக்கு சுககரமாகவேயிருக்கும். பிரஹ்மஞ்ஞானிகளாகிய நாம் மற்றையோரைப்போல் விஸனப்படுதல் உத

சமாசாரம்.

பிரஹ்மஞ்ஞான சபை லாட்ஜ் இன்ஸ்பெக்டர் பிரஹ்மஸ்ரீ L. சுப்பிரமணிய ஐயரவர்கள், மதுரை சேதுபதி உயர்தர கலாசாலை மாணவர்களுக்கு, அவர்களின் ஆங்கிலத் தமிழ்ச் சங்கங்களின் பிரயோஜனார்த்தம் செப்டம்பர்மீ 3, 6-உகளில் ஆங்கிலத்தில் மதசம்பந்தமான கல்வியின் அவசியத்தைப் பற்றியும், தமிழில் "சந்தியாவந்தனம்" என்பதைப் பற்றியும் முறையே உபந்யசித்தார். இக்கலாசாலையின் தலைமை உபாத்தியாயர் தமது பள்ளிக்கூடத்து மாணவர்களுக்கு மதசம்பந்தமான மூலதத்துவங்களைத் தற்கால நிலையில் அநுஷ்டானத்திற் குபயோகமாகும்படி கற்றுக்கொடுக்க, பிரஹ்மஞ்ஞான சபையைச் சேர்ந்த உபந்யாசகர்களின் உதவியை ஆதரவுடன் அங்கீகரித்து வருகிறார். பிரஹ்மஸ்ரீ L. சுப்பிரமணிய ஐயரவர்கள் தம்முடைய உபந்யாசத்தில் சந்தியாவந்தனம், மந்தமான அதிகாரி முதல் உயர்ந்த பக்குவிவரை எல்லோருக்கும் பிரயோஜனமாயிருக்கிறதென்பதைப்பற்றி வற்புறுத்திச் சொன்னதுமல்லாமல், உலகத்திலுள்ள ஏனைய மதங்களிலும் வெவ்வேறு மாதிரியாக சந்தியாவந்தனத்தின் அநுஷ்டானம் இருக்கவே இருக்கின்றது, என்பதையும் தெளிவுற விளக்கிக் காட்டினார். இந்த சந்தியாவந்தனத்தின் கருத்தானது, அதையப் பியசிப்போர்களுக்கு, ஆத்ம ஸாக்ஷாத்காரத்தைக் கொடுத்து, அதன் பயனாய் அவர்களை, மநுஷ்யவர்க்கத்தின் பொது நலங்கருதி உழைக்கச் செய்வதேயாகும் என்றும் இதையுத் தேசித்தேதான் மதங்களுக்குள்ளெல்லாம், புராணமானதும் ஏராளமான தத்துவங்களடங்கியதுமான ஹிந்துமதமும் தன்னைச் சார்ந்தவர்களுக்கு சந்தியாவந்தனத்தை விதித்திருக்கிறது என்றும், முடிவுரை கூறப்பட்டது.

8ம்-உ புதன் கிழமையன்று அன்னக்குழி மண்டபத்தில் மாணவர் செந்தமிழ்ச்சங்கத்துப் பிள்ளைகளுக்கு "ஸ்வதேசாபிமானம்" என்ற ஓர் விஷயத்தை உபந்யசித்தார் மற்றைய பள்ளிக்கூடங்களிலிருந்தும் பலர் வந்திருந்தனர். அச்சமயம் ஸ்ரீமத் ம. கோபால கிருஷ்ணஐயர் அக்கிராசனம் வகித்தனர்.

இராமேசுவரம் தேவஸ்தானத்தைச் சேர்ந்த ஸம்ஸ்கிருத பாடசாலை:—இது இம்மாசம் 5உ மதுரைமாநகரில் மங்களகர

மாய் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. இப்பாடசாலை நமது முன் பத்திராதிபராயிருந்து இப்போது காலஞ்சென்ற நமது, ப. நாராயண ஐயரவர்கள் சிரத்தையுடன் கைக்கொண்ட விடாமுயற்சியின் நற்பயன் என்பதைப் பலரும் அறிவர். ஐயரவர்கள் தமது கடைசிக்காலம் வரை, வெகு காலத்திற்கு முன்னரே இப்பாடசாலையை ஊர்ஜிதத்திற்குக் கொண்டுவர முயன்றும், இப்போதுதான் அதற்கு நற்காலம் உதித்திருக்கின்றது. மதத்திற்கும் தினசரி நடபடிக்கைகளுக்கும் யாதொரு சம்பந்தமுமில்லையென்று இப்போது பலர் நினைக்கின்ற அக்ஞானத்தை முற்ற ஒழித்து, மதமானது பிரதி மனுஷ்யனுக்கும் அவனுடைய தினசரி ஒழுககத்தைச் சீர்ப்படுத்துவதற்கு ஏற்ற சாதனம் என்ற அபிப்பிராயத்தை நமது ஹிந்துஜன சமூகத்தில் இப்பாடசாலையானது பரவச் செய்யவேண்டுமென்பதே எமது பிரார்த்தனை. இது எப்படி சாத்தியமெனில் பாடசாலையில் பயிலும் மாணவர்களை நமது ஹிந்து சாஸ்திரங்களிலும் ஸமஸ்கிருத காவ்யங்களிலும், தேர்ச்சியுள்ளவர்களாக மட்டும் செய்வதோடில்லாமல் ஸுசீலர்களாயும், சிறந்த ஸ்வதேசாபிமானிகளாயும், தம் அறிவாலும், ஒழுக்கத்தாலும், பிறரையும் நல்வழியில் பிரவிர்த்திக்கத் தூண்டுவோராயும், குறித்த காலங்கடவாது நடத்தல், தேகப்பயிற்சி, சொன்ன சொல்லை நிறைவேற்றுதல், துணிமணிகள், சாமான்கள், இருக்குமிடம் முதலியவற்றைச் சுத்தமாய் வைத்தல், எச்சிறு கார்யத்தையும் அழகுறச் செய்து முடித்தல், இத்தகைய அற்பமான நுட்பங்களிலும் தேர்ந்தவர்களாயும், தேசாந்தரங்களிலும், பாஷாந்தரங்களிலும், மதாந்தரங்களிலும் உள்ள மேன்மைகளை சமதரிசன புத்தியுடன் தீவிரமான உத்ஸாஹத்துடனும் நாடுவோர்களாயும் பழக்கப்படுத்துவினால் இயலும்.

வேதாரண்யத்திலிருந்த பென்ஷன் தாசில்தார் N. பிச்சை பிள்ளையவர்கள் இம்மாசம் 17உயில் இவ்வுலகை நீத்து மறு உலகையடைந்தார், இவ்வுலகிலிருந்தவரை பிரஹ்மஞ்ஞான விஷயமாயும் முக்கியமாய் சிறுவர்களுக்குரிய ஸ்வர்ணமணிமாலை விஷயமாயும் மிகச் சிரத்தையெடுத்து உழைத்துவந்தார். ஆகையால் மறு உலக வாழ்வு அத்தகையருக்கு சுககரமாகவேயிருக்கும். பிரஹ்மஞ்ஞானிகளாகிய நாம் மற்றையோரைப்போல் விசனப்படுதல் வழ

வாது. நம்முடைய அன்பான சிந்தனைகளால் மட்டும் அவருக்கு உதவி செய்யக்கூடும். அவருடைய பிரிவாற்றாமையால் துயருறும் உறவினர்க்கு இதன் மூலமாய் எமது அநுதாபத்தை வெளியிடுகிறோம்.

கடலூர் கலெக்டருக்கு பெர்ஸனல் அஸிஸ்டண்டாயிருந்த ஸ்ரீமான் V. பாலகிருஷ்ணம்பிள்ளையவர்கள் 27உயில் சென்னையில் காலஞ்சென்றார், இவரும் நமது பிரஹ்மக்ஞான ஸபைச் சகோதரருள் ஒருவர். உத்யோக காலத்தில் நல்ல நீதிமான் என்றும் அமரிக்கையுள்ளவரென்றும் பேரெடுத்திருக்கிறார். பிரஹ்மக்ஞான ஸபையில் விசேஷ பற்றுள்ளவர். இத்தகையரெல்லாரும் லோகாந்தரங்களில் வாழ்க்கை சீக்ரகாலத்தில் முடிவு பெற்று இப்பூவுலகிற்கு விரைந்து திரும்புவார். இவரது குடும்பத்தார்க்கும் நமது அநுதாபத்தை இதன் மூலமாய் வெளியிடுகிறோம்.

புத்தக வரவு.

மெல்லின்ஸ் ஆகாரத் (Mellin's Food) திற்கு ஸோல் ஏஜண்டுகளான மெஸ்ஸர்ஸ் ஒக்ஸ் அண்கோ., (மதராஸ்) குழந்தைகளின் அபிவிருத்தியைக் குறிக்கத்தக்க ஓர் புஸ்தகம், 96 பக்கங்களுள்ளதாய், அழகான காலிகோ பைண்டு, கில்ட் எழுத்தால் "The Progress Book" என்று அச்சிட்டு எமக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொருவருடைய பால்யகால சரித்திரத்தையும், ஒழுங்காய் எழுதி வைக்கத்தக்க விதமான, பல விவரங்களடங்கிய தான் அப்புத்தகத்தை, குழந்தைகளிடத்து அருமை வாய்ந்த பெற்றோர்கள் வாங்குதல் சிலாக்யம். இரண்டணா ஸ்டாம்பு, "மெஸ்ஸர்ஸ் ஒக்ஸ் அண்கோ., மதராஸ்" என்ற விலாசத்துக்கு. நமது பூர்ணசந்திரோதய விளம்பரத்தைப் பார்த்ததாகவும் குறிப்பிட்டு ஓர் கடிதத்துடன் அனுப்பும் முதல் நூறு பேர்களுக்கு அப்புஸ்தகம் இனாமாய், அனுப்பப்படும்.

ஞானபாநுவும், லோகோபகாரியும்:-சியாஸ்பியில் தமக்கிருக்கும் துவேஷத்தை சாடை மாடையாக வெளியிடுகிறார்கள். லோகோபகாரிக்கும், ஞானபாநுவுக்கும் துவேஷமென்பது பெரிய இடையூறாகும். ஞானத்தைப் பரவச்செய்து லோகத்திற்கு உபகரிக்கவேண்டுமாயின், ஸமதரிசன புத்தியுள்ள குணக்ராஹிகளாய் நடைபெறவேண்டும்.

தியானக்கிரம விஷயம்.

ஜூலை மாசம்.

(10) வம்புப்பேச்சினால் உண்டாகும் கெடுதிகளாவன:—

(i) நீ எப்போதும் நல்ல சித்தவிர்த்தியைக் கொள்ள வேண்டியிருக்க, கெட்ட சித்தவிர்த்தியையே கொண்டு உன் அயலார் மனங்களையும், அதனாலேயே வியாபிக்கச் செய்து உலகத்தில் துக்காபிவிருத்தியைச் செய்வோனாவாய்.

(ii) நீ நினைத்த துர்க்குணமானது உன் சகோதரனிடமிருக்குமானால், அதை நீ போஷித்துப் பலப்படுத்துகிறாய். நீ உனது சகோதரனைக் குணப்படுத்த வேண்டியிருக்க, இவ்விதம் நீ அவனை மிகவும் கெடுக்கிறாய் அல்லது அவனை உன்னுடைய எண்ணமானது கெடுதியைச் செய்ய தூண்டுகிறது.

(iii) நல்ல எண்ணங்களால் உன் சித்திவிர்த்தி நிறைந்திருக்க வேண்டியிருக்க, உனது கெட்ட எண்ணங்களால் அதை நீ நிரப்பிக் கொள்ளுகிறாய், உனது அபிவிருத்தியும் மங்குகின்றது; உன் அகத்தைப்போலவே புறமும் விளங்குகின்றது. உன் முக மலர்ச்சியும் சரீரத்திற் செழிப்பும் குன்றி அவலக்ஷணமான தோற்றம் ஏற்படுகின்றது.

(iv) இவ்விதவம்பன் வேறு மனிதர்களையும் தன் பாதகத் தொழிலுக்குக் கூட்டாளியாகச் செய்து கொண்டு தன்னாலியன்றமட்டும் முயலுகிறான். பிறகு இவனும் அவர்களும் சேர்ந்து ஒருவன் மீது கெட்ட சிந்தனைகளைப் பிரயோகிக்கிறார்கள்.

(11) வம்புப்பேச்சு எவ்வளவு இழிவுள்ளதென்றும் கோரமானதென்றும் நீ தெரிந்துகொள். இதை நீ முற்றிலும் ஒழிக்கவேண்டும். (ii) ஒருவனையும் நீ இகழ்ந்து பேசாதே.

(iii) எவரேனும் பிறரை இகழ்ந்து பேசுவாராயின் நீ செவி கொடாதே.

(iv) நீ அத்தகையருக்குச் சாந்தமாய்ச் சொல்லு "நீ சொல்வதொருக்கால் நிஜமல்லாமலிருக்கலாம், நிஜமாயிருந்தாலுங்கூட அதைப் பற்றிப் பேசாதிருப்பது நலம்."

(12) எவனைப் பற்றியாவது நீ ஏதாவது சமாசாரம் கேட்டால் நீ அதை வெளிப்படுத்தாதே. அது பொய்யாயிருக்கலாம். நிஜமாயிருந்தாலுங்கூட நீ அதைப்பற்றிப் பேசாமலிருப்பது நல்லது.

(13) பிறர் செய்யுங்காரியங்களுக்கு நீயாக ஒரு கருத்தைக் கல்பிக்காதே. அதாவது இன்ன உத்தேசத்தைக் கொண்டு செய்திருக்கலாம் என்று உன் எண்ணம் போன போக்குப்படி ஒரு காரணம் கற்பிக்க முயலாதே. அவனுடைய செய்கைகளுக்கு நீ நினையாத காரணங்களிருக்கலாம். அவைகள் அவனுடைய குருநாதனுக்கு மட்டும் தெரியவரும்.

(14) மற்றவர்களைக் குறித்து உனக்குத் தெரியாத விஷயங்களில் நீ அபிப்பிராயங் கொள்ளலாகாது.

(15) கருதிச்செய்யுங்கொடுஞ்செயல்:-வேண்டுமென்றே வேறொரு ஜீவஜந்துவுக்கு உபத்திரவஞ் செய்வதாகும். எல்லாப் பாபங்களிலும் இது பெரும்பாபம். இது மநுஷ்ய பிரவிர்த்தியல்ல அசுரச் செய்கை.

மனிதர்கள் இதைத்தினசரி செய்துகொண்டே வருகிறார்கள்.

(16) திருஷ்டாந்தங்கள்:—

i ரோமன் காதலிக் மத விசாரணை சங்கத்தார் இதைச் செய்தார்கள்; ii தங்கள் மதத்தின் பெயரால் இதை மதாபிமானிகளும் செய்துவந்தார்கள். iii ஜீவராசிகளின் உடற்கூறு சாஸ்திர பரீக்ஷகர்கள் இன்னும் இதைச் செய்கிறார்கள். iv அனேகம் பள்ளிக்கூட உபாத்தியாயர்களும் இதை வழக்கமாய்ச் செய்கிறார்கள். v அநேகர்கள் வெளியிற் சென்று, வேட்டை விளையாட்டென்று சொல்லி புத்தி பூர்வமாய் ஈசுவர சிருஷ்டிகளாகிய ஜீவஜந்துக்களைக் கொல்கிறார்கள்.

vi பிறனொருவன் மநத்தை நோகச் செய்யவேண்டுமென்ற கருத்துடனேயே வன்சொல் உரைப்பவனும் கொலை செய்வோனாவன்.

(17) ஈசுவரனிடத்துச் செலுத்தவேண்டிய அன்பை உத்தேசித்தே, சமயம் நேரிடும்பொழுது இவ்வித கருமங்கள் (மேற்கண்ட 1-முதல் 5-வரையுள்ள திருஷ்டாந்தங்கள்) கூடாவென்று நீ தெளிவாய் எடுத்துரைக்கவேண்டும்

(18) கருதாது செய்யும் கொடுஞ் செயல்:—சாதாரணமாய் ஆலோசியாமல் நேரிடுகிறது. அசாக்கிரதையாலும் இது நேரிடுகிறது. ஒவ்வொரு செய்கையும் எவ்விதம் இதரர்களை பாதிக்குமென்பதைப் பற்றி நினைக்க மறப்பதினாலும் நேரிடுகிறது.

உதாரணம்.

i தான் நியாயமாய்க்கொடுக்கவேண்டிய சம்பளம், கூலி இவைகளைச் சரியாய்க் கொடுக்காமல் பிடித்துக் கொள்ளுகிறது.	பணத்திலும் இதர பொருள்களிலுமுள்ள ஆசையால்.
ii தன் மனைவி மக்களுக்குத் தக்க உணவு அளிக்காமலிருக்கிறது.	ஷை

iii ஆத்மாக்களையும் சரீரங்களையும் கெடுக்கிறது. — தன் துராசையை திருப்தி செய்து கொள்ளுவதில் மாத்திரம் கவனமாயிருந்துகொண்டு.

iv தன்னுடைய வேலையாட்களுக்கு குறித்த தினத்தில் சம்பளங் கொடுக்காமலிருப்பது. — தன்னுடைய சொற்ப தொந்தரவை உத்தேசித்து:

v சிற்சில சமயம் கவனியாது சொல்லுமொரு வார்த்தை வர்மத்துடன் சொல்லிய வார்த்தைபோல் துன்பத்தை விளைவிக்கும்.

(19) உனக்கு மேன்மார்க்கத்தில் பிரவேசிக்க இஷ்டமிருந்தால், நீ செய்யுங்காரியங்கள் என்ன பலன்களை விளைவிக்குமென்று நீ ஆலோசிக்க வேண்டும். இல்லாவிடில் யோசியாமல், நீ கொடும் பாதகங்களுக்கு உட்பட்டுவிட வேண்டிவரும்.

கருதாது செய்யும் கொடுஞ் செயலைப்பற்றி நீ ஜாக்கிரதையாக விருக்கவேண்டும்.

(20) மித்தியாசாரம்; இது இன்னொரு வலிய கேடு இது பயங்கரமான பாதகத்தை யுண்டாக்கி யிருக்கின்றது. இதற் கடிமைப்பட்டவன், தன்னைவிட அறிவுள்ளவர்களை நிந்தித்து, தான்செய்யும் பிரகாரம் அவர்களையும் செய்யும் படி பலவந்தம் செய்கிறான். இக்கொடிய மாயாதர்மமயக்கத்துக் குட்பட்டு அன்பே வடிவாய்க் கொண்ட ஈசுவரன் பெயரைவைத்தே அநேகம் பாதகங்கள் நடந்திருக்கின்றன.

(21) உதாரணம். (1) பிராணிகளைப் பலிக்கொடுக்க வேண்டுமென்பது மித்தியாசாரம். இதைப் பார்க்கிலும் கொடிய மித்தியாசாரம், மனிதன் தனது ஆகாரத்திற்கு மாமிசத்தை ஆவசியகப் படுத்துவது.

(இன்னும் வரும்)

கே. யஸ். இராமசந்திர ஐயர்.

பூர்ணசந்திரோதயம்.

தொகுதி 6 } 1915௵ அக்டோபர்மீ ராக்ஷஸ௵ அற்பசிமீ { பகுதி 6.

தற்கால நிலைமை.

பிரஹ்மக்ஞான ஸபையின் அக்ராசனத்தை வகிக்கிற மாதுஸ்ரீ அன்னிபேஸண்டு அம்மையாரவர்கட்கு ஈனிற அக்டோபர்மீ 1உயில், அவரது 68-வது வயது பூர்த்தியாகி, 69-வது பிராயம் தொடங்கியது. ஆகையால், இம்மாதத் தற்கால நிலைமையில் அவரது சரித்திரத்தையும் குணாதிசயங்களையும் எடுத்துக்கூறுவது பிரயோஜனமுள்ளதாகும். அவர் 1847-ம௵ அக்டோபர்மீ 1உயில் ஜனனமானார். 1891௵ மேமீ 10உயில் பிரஹ்மக்ஞான ஸங்கத்தில் ஓர் அங்கத்தினரானார். மற்ற மதங்களைப் பொய் மதங்களென்று கண்டித்துக்கிறிஸ்துவமதமே உண்மையான தனி மதமென்று அச்சமயிகளால் சொல்லப்பட்டும், அம் மதாசாரியரின் விசாலமான மதக்கொள்கைகளைத் தத்தம் சிற்றறிவுக்குத் தக்கவாறு குறுக்கித் தத்துவஞானமற்றதாகச் செய்து, அச்சமயிகளால் தழுவப்பட்டும் வந்த, அம்

காலக் கிறிஸ்தவமதத்தில் வைராக்யமுள்ளவராக நமதம்மை யார் சிலகாலமிருந்து, அம்மதக் கொள்கைகளில் 1871-ம் ஹூத்தில் ஸந்தேஹத்தை யடைந்து, அதற்குப் பிறகு நாஸ்திகக்கொள்கைகளைத் தழுவி, அதன்பின் ஸோஷலிஸம் என்ற ஸமுதாய முறையைக் கைக்கொண்டு, இவைகளில் மநஸ்ஸமாதானத்தை யடையாமல், கடைசியாகப் பிராசீந குப்த வித்தையை H. P. பிளவாட்ஸ்கி அம்மையாரவர்கள் மூலமாக, அவரது 42-வது வயதிற் கைக்கொண்டார்கள்.

***

ஸ்ரீபெஸண்டு அம்மையார் 46-வது வயதுக்குப்பிறகு இந்துதேசத்திற்கு வந்து, சென்ற 22 வருஷகாலமாக, இத்தேசத்தை ஜனனபூமியாக உடையவர்கள் கூடத் தங்கள் தேசாபிமான உற்சாகத்தைக்கொண்டு ஸாதிக்கக்கூடாத ஒப்பற்ற நன்மைகளை, இத்தேசத்திற்குப் புரிந்திருக்கின்றனர். ஸநாதந தர்மத்தின் பிரதான தத்துவங்களை, இத்தேசத்தில் நம்மவர்களுக்குப் புலப்படும் பொருட்டும், வெளித் தேசங்களிலுள்ளோர்க்கு வெளியாகும் பொருட்டும் இயற்றப்பட்ட பல புத்தகங்கள் மூலமாயும், உபந்யாஸங்கள் வாயிலாயும், பத்திரிகை ரூபமாயும் வெளியிட்டிருக்கின்றனர். நம்மவர்கள் நம்முடைய மதத்தில் பிரதானமற்றவைகளைப் பிரதானமாகக் கைக்கொண்டு ஒருவரையொருவர் துவேஷித்துச் சச்சரவு செய்துகொண்டிருக்க, பலஸித்தாந்தங்களடங்கிய ஸநாதன தர்மத்தின் முக்கிய கொள்கைகளை ஒருங்குசேர்த்து ஸநாதந தர்ம புஸ்தகம் (Sanatana Dharma Text-Book) அவர்களுடைய முயற்சியால் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்திய தேசத்தில் இந்து வாலிபர்கள் தெய்வ பக்தியுடனும், சரீர தாட்டிகத்தோடும், உத்தம குணங்களோடும் கூடினவர்களாய் மனோதிடத்தையும்

அடைதற்கேதுவான கல்வியைப் பயிலுமாறு காசியிலும், மற்றும் சிலநகர்களிலும் அவர்களது முயற்சியால் வித்யாசாலைகள் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருப்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம்.

***

நாளிது அக்டோபர் மீ 1-யில் இந்தியா சட்ட நிருபண ஸபையில் ஆமோதிக்கப்பட்ட ஹிந்து சர்வ கலாசாலைச் சட்டம் (Hindu University Bill) அம்மையாரவர்களின் பிரதம பிரயத்தினத்தால் கைகூடினதென்றே நாம் சொல்லல் தகும். அச்சர்வ கலாசாலையானது காசியில் ஸ்தாபிக்கப்பெற்று ஊக்கத்துடனும், உத்ஸாஹத்துடனும், விவேகத்தோடும், கல்வியோடும் கூடிய ஞானத்துடனும் நடையெறின், அது இந்துக்களுக்கு உலகத்தோரில் ஒரு உன்னத ஸ்தானத்தைக் கொடுக்கத்தக்கதன்றோ! இந்துப்பெண்களுக்குரியனவாக ஆரியமதம் கூறுகின்ற குணநிசயங்களை அவர்கள் நழுவவிடாமற் கல்விகற்குமாறு, அம்மையாரின் முயற்சியால், கல்விச்சாலைகள் பல இடங்களில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

***

இப்போது அவர்கள் இராஜாங்கரீதியாக இந்த தேசமானது பிரிட்டிஷ் இராஜ்ய மண்டலத்தில் மற்ற அங்கத்தினர்போல ஸமமான ஸ்தானத்தைத் தற்காலம் நிகழும் யுத்தம் முடிந்தவுடன் அடையவேண்டும் என்ற ஸங்கல்பத்துடன், இளமைப் பருவத்திற்குரிய உத்ஸாஹத்துடனும் தேகவலிமையுடனும் வெவ்வேறு அபிப்ராயபேதங்களுடன் சிதறிநிற்கின்ற நம்மவர்களை ஒருங்கு கூடச்செய்யும் ஸாமர்த்தியத்துடனும் உழைத்து வருகின்றதை நாமெல்லோரும் பார்த்து அவர்களிடம் பரம விசுவாசத்தையும், அன்பையுங் காட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கின்றோம். அம்மையு

டைய முயற்சியானது நமது தேசத்திற்குமட்டும் ஸம்பந்தப்பட்டதல்ல. உலகத்தில் பலதேசங்களில் அவர்களுடைய கிரந்தங்களாலும், உபந்யாஸங்களாலும், அவர்களுடைய அநுஷ்டான முறையாலும் நல்வழிப் பட்டவர்கள் அநேகர் உளர். இவ்விதமாக ஏககாலத்தில் உலகமெங்கும் மேன்மைப்படுத்தும் தலைவராகவும் போதகராகவும் உள்ளவர் அவர்களைப்போல் தோன்றல் அரிது.

***

அவர்களுக்குரிய உத்தம குணங்களில் மூன்று குணங்கள் பிரதானமாக எடுத்துக் கூறத்தகும். அவைகளாவன:- (1) ஸத்தியம். (2) தைர்யம். (3) பிறர்நலம் கருதல். இந்த மூன்று குணங்கள்தான் ரிஷிகளிடம் காணத்தக்கவைகள். இவைகளைத் தம்மிடத்தில் ஏற்படுத்திக்கொண்டவர்தான் ரிஷிகளின் ஸன்னிதானத்தை அடையத்தக்கவர். அன்னிபெஸண்டு அம்மையாரவர்கள் நாஸ்திகக்கொள்கைகளைக் கைக்கொண்டிருந்த காலத்திலும் இம்மூன்று குணங்களும் முதன்மையாக நின்றன. அக்கொள்கைகளைக்கைவிட்டு பிரஹ்மக்ஞானத்தைக் கைக்கொண்டு அதை உலகமெங்கும் பரவச்செய்ய முயலுங் காலத்திலும் அம்மூன்று குணங்களே பிரகாசிக்கின்றன. மநு முதலாகிய ராஜரிஷிகளால் அநுஷ்டிக்கப்பட்ட கர்ம யோகமானது ஸத்தியத்தைக் கைக்கொண்டு உலகத்தின் க்ஷேமத்தை நாடுகின்ற தீரர்களால் மட்டும் செவ்வையாய் அநுஸரிக்கத் தக்கதென்று அவர்களுடைய சரித்திரத்தால் நன்கு விளங்குகின்றது. அக்குணங்களின் பலத்தால் இந்த யுத்தத்தின் முடிவில் இந்தியதேசத்திற்கு பிரிட்டிஷ் ராஜ்ய மண்டலத்தின் இதரபாகங்கள்போல் ராஜாங்கமுறைகள் ஏற்படவேண்டுவதை ஸ்தாபனம் செய்வதற்குரிய புதிய வேலைகளைக் கைக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இப்போதிய காலத்திற்கு அவர்களைப்போன்ற தலைவர் ஏற்படவேண்டியது அதிஅவசியம். இக்காலம் இரண்டு சிறு கல்பங்களின் சந்தியாக விருக்கின்றது. கால இயற்கைக்கு ஒவ்வாத பழைய ஆசாரங்கள் மாறி, கால இயற்கைக்குத் தக்கவாறு அவைகள் அமைக்கப்படவேண்டும். எவ்வாறு வாலிபத்திற்குரிய உடைகள் வயது வந்தபிறகு மாற வேண்டுமோ, அதுபோல் ஒரு காலத்திற்குரிய முறைகள் வேறொரு காலத்திற்கு ஒவ்வாமல் போகின்றன. இதைத்தான் நம் முன்னோர்கள் காலதர்மம் என்றும் யுகதர்மம் என்றும் கூறுகின்றனர். அவ்விதமாக மாறுதல்கள் காலத்திற்குத் தக்கவாறு ஏற்படவேண்டியனவேயாயினும், அம்மாறுதல்கள் தோஷத்தை உண்டுபண்ணாமல் நன்மையைப் பயக்குவதற்கு, அவைகள் ஸர்வக்ஞர்களாகிய ரிஷிகள் சம்மதத்தின்மேல், அவர்கள் மூலமாய் ஏற்படுத்தப்படவேண்டுமென்ற தத்துவத்திற்கு இதுவே காரணமாகும். அந்த ரிஷிகளின் ஸன்னிதானத்தை அடைந்து, அவர்களது ஆக்ஞையை நிறைவேற்றுவதையே மேலான கைங்கர்யமாகக் கருதி நடத்துவருகின்ற அன்னிபெஸண்டு அம்மையாரின் சரித்திரம் இத்தேசாபிமானிகளுக்கு உற்சாகத்தையும் தைரியத்தையும் உண்டு பண்ணுகின்றது.

***

பக்திமார்க்கத்தைக் கைக்கொண்டு அவர்கள் தங்குமிடமெங்கும் சாந்தத்தையும் அருளையும் பரவச்செய்யும் பெரியோர்களின் வழி உலகோர்க்குப் பொதுவாக ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கதாயிருக்கும். அவர்களது கௌரவத்தை உலகினர் சுலபத்தில் அறிந்து, அவர்களது உயர்ந்த குணங்களைக் கொண்டாடுவார்கள். உலகினர் செய்கைகளுக்கும் அவர்களது செய்கைகளுக்கும் முரண் ஏற்படாததால் அவர்கள் உலகோர்களால் பெரும்பாலும் துவேஷிக்கப்படு

கிறதில்லை. ஞானமார்க்கத்தில் நின்று உலகத்தோரின் அக்ஞான அந்தகாரத்தை அகற்றும் பெரியோர்களை சாமாந்பர் சில காலங்களில் உதாஸீனமாய்க் கவனிக்காமலும் சில சமயங்களில் அவர்கள் சிற்றறிவுக்கேற்ற கொள்கைகளை, அப்பெரியோர்கள் கண்டனம் செய்யின், அப்பெரியோர்களை துவேஷிக்கிறதுமுண்டு. கர்ம மார்க்கத்தில் உலகத்தாரோடு கலந்து, அவர்கள் செல்லும் பலவழிகளில் ஏற்படும் குற்றங்களை எடுத்துக் காட்டும் பெரியோர்களை உலகத்தார் நன்குய் அறியார்கள். அப்பெரியோர்களுடைய அளவிறந்த கருணையையும் ஞானத்தையும் குதர்க்க புத்தியுடைய உலகத்தினர் அறிந்துகொள்ளாமல் துவேஷிப்பார்கள். கருமயோகிக்கு எல்லாச் செயல்களும் ஈசுவர சம்பந்தமாகவே தோன்றுகின்றன. அவர் ஆசாரியராய் போதித்தாலும், யுத்த வீரராய் போர்புரிந்தாலும், பூபாலராய் ஆளுகையைக் கைக்கொண்டாலும், வணிகராய் வியாபாரம் செய்தாலும், கல்வி, கலை, ராஜாங்கம் ஜனசமூக சீர்திருத்தம் முதலிய மானிட சம்பந்தமான பல விவகாரங்களில் தலையிட்டுக் கொண்டாலும் அப்பிரவிர்த்திகளெல்லாம் கரும யோகிக்கு ஈசுவர சங்கல்பத்தினால் நிகழும். ஜீவர்களுடைய விகாஸ முறையை மேல்நோக்கச் செய்யும் ஸாதனங்களாகவேதோன்றும். அக்கர்மயோகிகள் உலகத்தை மேன்மைப்படுத்தும் எல்லாக் காரியங்களையும் செய்வார்கள். மாதுஸ்ரீ அன்னி பெஸண்டு அம்மையார் அவ்வித கர்ம யோகியானவர். அவ்வழியில் நிற்போர் முற் காலங்களில் கூறப்படும் மநு,ஜனகர் முதலான ராஜரிஷிகள் போன்றவர். ஆகையால் அன்னிபெஸண்டு அம்மையார் இதுவரை உலகத்தோரின் நன்மையைக் கருதிக் கைக்கொண்ட பிரவர்த்திகள் பல

அவைகளின் மூலமாய்ப் பலர் அவர்களை அறியாது துவேஷித்தும் விரோதித்தும் வந்திருக்கின்றனர். இவ்விதமாய் ஏற்படும் விரோதத்தை வென்று, துவேஷத்தை அன்பினால் மாற்றி, எதிர்நிற்கும் எல்லாப் பிரதிபந்தகங்களையும் அடக்கி காரியத்தை முடிக்கவல்ல கருமயோகியின் பலம் அவருடைய ஆத்ம தரிசனத்தால் அவருக்கு ஏற்படுவதால்,மேற்கூறிய விரோதத்தையும் துவேஷத்தையும் பிரதிபந்தகத்தையும் அவர் பாராட்டார். அவைகள் அவருக்குத் தடையாக நிற்கமாட்டா.

***

இந்திய தேசத்தின் அபிவிருத்தியின் பொருட்டு தற்காலத்தில் நிகழும் பலவித பாஹ்யமான பிரவிர்த்திகளில் பழ வித்தையைக்கைக்கொண்ட மகரிஷிகளின் ஆக்ஞைப்பிரகாரம் ஒழுகும் அம்மையாரவர்கள் நிலைநின்று உழைப்பதே இந்த தேசத்தின் பாக்கியமாகும்.

அ. ரங்கஸ்வாமி ஐயர்.

நன்மொழி.

அறிவாரமரர் தலைவனை நாடி
செறிவார் பெறுவர் சிவதத்துவத்தை
நெறிதான் மிகமிக நின்றருள் செய்யும்
பெரியாருடன் கூடல் பேரின்பமாமே.

நில்லாது சீவ னிலையன்றென வெண்ணி
வல்லா ரறத்துந் தவத்துளு மாயினர்
கல்லா மனிதர் கயவருலகினிற்
பொல்லா வினைத்துயர் போகஞ் செய்வரே.

திருமந்திரம்.

மீராபாய்.

(120-பக்கத் தொடர்ச்சி.)

அங்கம் 1. களம் 2.

காலம்—மாலை. இடம்—கும்பாஜிராணாவி னரண்மனையிலோரறை. நாடக பாத்திரர்கள்—கும்பாஜி, சுந்தரீபாய், மீராபாய்.

சுந்—என்ன விசேஷம்? இரண்டு மூன்று நாட்களாகத் தங்களை யந்தப்புரத்திலே காணோம்.

(மீராபாயை நோக்கி) என்ன மீரா?

மீரா—ராஜாங்க விஷயமான அவசரக் காரியங்களேதாவதிருந்திருக்கும்.

கும்—ஆமாம். சென்ற இரண்டு மூன்று தினங்களாக நான் மந்திரியோடு ஒரு முக்கியமான சீர்திருத்தத்தைப் பற்றி யோசித்துக் கொண்டிருந்தேன்.

சுந்—அந்தப் புரத்தையே நினையாதிருக்கச் செய்யும்படியான அவ்வளவு பெரிய காரியமா?

கும்—ஆம்.

சுந்—அப்படி யென்ன பெரியகாரியம்?

மீரா—அதையெல்லாம் நீ எதற்காகக் கேட்கின்றுயடி, சுந்தரீ? அரசர்களுக் கெவ்வளவோ காரியங்களிருக்கும்.

கும்—மீரா, நீ சொல்வது உண்மைதான். ஆனாலிந்தக் காரிய மப்படிப்பட்ட தொன்றுமல்ல. நமது ராஜ்பத்தில் சமீபத்தில் சில விசேஷங்களேற்பட்டிருக்கின்றன. இப்போதிந் நகரத்திலுள்ள திருடர்கள், சூதாடிகள் முதலியவர்களின் தொகை முன்னிருந்ததைவிட எவ்வளவோ குறைந்திருக்கிறது. ஆகையாலிப்போது காலக்ஷேபம் செய்து பிழைக்க வேலையில்லாமல் கஷ்டப்படும் ஜனங்களின் தொகை நிரம்ப அதிகரித்திருக்கிறது. அவர்களுக்கெப்படிப் பிழைக்கும் வழியை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கிறதென்பதைப் பற்றித்தான் சில தினங்களாக மந்திரியோடிரவில் வெகு நேரம் வரைக்கும் கூடப் பேசிக்கொண்டிருந்தேன்.

சுந்—அப்படியா?

கும்—அஃதெல்லா மிருக்கட்டும். ஓர் திசயச் சமாசாரம் கேட்டாயா, மீராபாய்?

மீரா—என்ன சமாசாரம் நாதா?

கும்—டில்லி சக்ரவர்த்தி அக்பர் சில தினங்களுக்கு முன் தன் சபைக்கு வந்திருந்த ஒரு கிருஸ்தவ பாதிரிக்குத் தன் ராஜ்பத்திலுள்ள நகரங்களில் கிருஸ்தவ மதத்தைப் பற்றிப் பிரஸங்கம் செய்யவும், இன்னுமநேக விடங்களிற் கிருஸ்தவக் கோயில்களைக் கட்டவும் அநுமதி கொடுத்திருக்கிறாராம். இவர் செய்துவரும் காரியங்கள் சில சமயங்களில் ஆச்சரியப்படத் தக்கவைகளா யிருக்கின்றன. இவர் ராஜ்யத்தை யாளுவதும் புதுமையாய்த்தா னிருக்கிறது.

சுந்—ஆமாம். நானும் மகம்மதியர்க ளிந்தியாவுக்கு வந்தது முதல் ஹிந்துஸ்தானத்தின் சரித்திரத்தைக் கவனித்திருக்கிறேன். இதுவரையி லிவரைப்போ லரசாண்டு வந்தவர்கள் கிடையாது. எந்தச் சக்கிரவர்த்தி காலத்தில் ஹிந்துக்கள் மகம்மதீயர்களென்கிற பேதமில்லாமல் ராஜ்பத்தி லுத்தியோகஸ்தர்கள் நியமிக்கப்பட்டு வந்தார்கள்? எந்த பாடிஷா காலத்தில் ஹிந்துக்கள் மகம்மதீயர்களைக் கண்டு பயப்படாமலும் அவர்களிடத்திற் சந்தேகம் கொள்ளாமலு மிருந்து வந்தார்கள்? எந்தக்காலத்தில் நிலங்கள் சீர்திருத்தப்பட்டு நிலவரிசைகள் சரியாய்ப் போடப்பட்டிருந்தன?

இவர் காலத்துக்குமுந்தி எங்கே பார்த்தாலும் ஹிந்துக்களை ஹிம்ஸிப்பதும், அவர்களைக் கொஞ்சங்கூட இரக்கமில்லாமல் வதைப்பதும், அநியாயமா யவர்களிடமிருந்து ஜாஸியா முதலான வரிகளை வசூல்செய்வதும்தான் ஸஹஜமாயிருந்தன. இந்தமாதிரி தன்னுடைய பிரஜைகளை யன்பினலாண்டவர்க ளிதுவரையிலும் கிடையாது.

மீரா—இதுமட்டும் தானா? அவரொரு பெரிய மகானென்பதிற் சந்தேகமில்லை. ராஜ்ய பரிபாலன விஷயங்களில்தானிவர் வெகு சாமர்த்தியசாலியா யிருக்கிறரென்பதில்லை. ஆகாராதிகளி லிவருக்கிருக்கும் மிதத்துக்கும், ஈச்வரனிடத்தி லவருக்கிருக்கும் பக்திக்கும், வேறு மதஸ்தர்களிடத்தி லவர்க்குள்ள அன்பிற்கு மாதரவுக்குமெங்கே போகிறது? பாதப்பூரிலவரது பூஜாக்ருஹத்தில் தியானம் முதலிய யோகாப்பியாச க்ரமங்களை அநுஷ்டிக்கிறராம். இத்தேசத்து யோகிகளை மித்திரர்களாக்கிக்கொண்டு அவர்களிடத்திலிருந்து அநேக குஹ்யமார்க்க சம்பந்தமான விஷயங்களைத் தெரிந்து கொள்ளுகிறராம். தானுமுபதேச கர்த்தாவாயிருந்து தன் சிஷ்யர்களுக்கு உபதேசங்களைக் கொடுக்கிறராம். அவர் மொகலாயராய்ப் பிறந்திருந்தாலென்ன? அவர் ஒருபெரிய யோகியென்றே நம்புகிறேன்.

கும்—மீரா நீ இந்த சமாசாரங்களையெல்லா மெப்படி அறிந்தாய்?—ஆனலிதிலென்ன ஆச்சரியம்? உங்களுங்கள் ஸ்வபாவங்களுக்குத் தக்கபடி விஷயங்களைக் கிரஹித்திருக்கிறீர்கள். மீரா, ஸுந்தரி, நீங்களிருவரும் நன்றய்ப் பாடுகிறீர்கள். ஆனலுங்க ளிருவர்களுடைய கானத்தையும் ஒருதடவையிலாவது ஒரே சமயத்தில் நான் கேட்டதில்லை. இப்போதந்தக் கோரிக்கையை நிறைவேற்றிக்கொள்ளலாமோ?

மீரா—ஆஹா, அதற்கென்ன?

சுந்—நீங்களொன்று சொன்னலதற்கு மறு பேச்சுண்டோ? யாரடியங்கே? நீலா.

(நீலா வருகிருள்.)

என்னறைக்குட்சென்று அங்குள்ள தம்பூரை, சீக்கிரமெடுத்துவா.

(நீலா சென்று தம்பூரை யெடுத்து வருகிருள். சுந்தரியதை வாங்கிக் கொள்கிருள்.)

நீலா, இனி நீ போகலாம்.

சுந்த—(ஒரு ஜாவளியை அநேக சங்கதிகளுடன் பாடுகிருள்.)

கும்—பேஷ், சுந்தரி. மீரா, நீ பாடு கேட்போம்.

மீரா—(பகவத் விஷயமாக ஒருருக்கமான பாட்டைப் பாடுகிருள்.)

கும்—(கண்ணீர் சொரிந்து) மீரா,

இப்படியுமொரு சங்கீதமுண்டா?

மீரா—என் மீதுள்ள அபிமானத்தாலிப்படிச் சொல்லுகிறீர்கள். அப்படி யென்ன என் சங்கீத முயர்ந்தது? சங்கீதம் கேட்கவேண்டுமென்றல் நமது சுந்தரியிடத்தில்தான் கேட்கவேண்டும். என்னவோ எனது தாய்தந்தையர்கள் கற்றுக்கொடுத்த சங்கீதத்தை பகவத் விஷயத்திலுபயோகப்படுத்தி வருகிறேன்.

கும்—அதிருக்கட்டும். ஸ்திரீகளுக்குச் சங்கீதத்தாலென்ன பயன்? சுந்தரீ, முதலில் உன் அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லு.

சுந்—ஒரு ஸ்திரீக்குத்தன் கணவனுடைய மனதை ஒருமிக்கச் செய்வதைவிட வேறென்னதானவள் சங்கீதத்தாலாகவேண்டும்?

மீரா—ஸ்திரீகளுக்குத் தங்கள் குழந்தைகளைத் தாராட்டச் சங்கீத முபயோகமாயிருக்கும். பொதுவாய் ஸ்திரீபுமான்களிருவருக்கும் பகவானைக் குறித்து பஜனை செய்வதில் சங்கீத முபயோகப்படும். இந்த உபயோகம் தான் மேன்மையான தென்றென தபிப்பிராயம். சுந்தரீ சொன்ன உபயோகமு முண்டு.

சுந்—ஆமாம். இவளுக்கெங்கேயிருந்தோ புதிது புதிதாய்த் தோன்றும். கொஞ்சம் பழைய நாள் ஜாடையிவளிட முண்டு.

கும்—சுந்தரீ, அப்படிச் சொல்லலாமா? உங்களிருவர் அபிப்பிராயமும் சரிதான்.

சுந்—சரிதானுவது! உங்கள் மனதைச் சந்தோஷப் படுத்துவதற்கல்லாமல் வேறெதற்காக எனக்கு என் சங்கீதம்?

மீரா—(எழுந்து) நாளுலயத்திற்குப் போகவேண்டும். நாழிகையாகிறது. எனக்கு உத்தரவளிக்கிறீர்களா?

கும்—இன்றைக்கென்ன விசேஷம், மீரா? காலையிற் தானங்குபோய் வந்தாயே. சாயந்திரம்கூட அங்கே போவானேன்?

மீரா—இன்றையதினம் கிருஷ்ண ஜயந்தியல்லவா?

கும்—ஆம், நீ ஆலயத்துக்குப் போய் வா.

(சுந்தரீயை நோக்கி) சுந்தரீ, எனக்கும் கொஞ்சம் வேலையாய் இருக்கிறது. நான் போயதைக் கவனிக்கிறேன். நீ யந்தப்புரத்திலிரு. அவ்வேலையை முடித்தபின்பு நானுமங்கே வருகிறேன்.

(கும்பாஜியும் மீராபாயும் போகிறார்கள்.)

சுந்—(தனக்குள்) அடீ, இந்த மீராபாய்க்கு வந்திருக்கிற அதிருஷ்டத்தைக் குறித்து நானென்ன சொல்வது? நேற்றைக்குத்தான் வந்தவள், இந்த அந்தப் புரத்துக்கு வந்து இன்னும் சரியாயிரண்டு வருஷங்களாகவில்லை, இதற்குள்ளிவளுக்கு வந்திருக்கிற பெருமையைப் பாரேன். எப்படியோ இந்த ராணவை வசப்படுத்தித் தன் கைக்குட் போட்டுக்கொண்டு விட்டாளே! இதுவரைக்கும் சுந்தரீபாய் வார்த்தையை வேதவாக்கா யெண்ணியிருந்த ராணு இப்போதவள் வலையிற் சிக்கிவிட்டார்போல் தோன்றுகிறதே. இன்றைக்கவள் பாடினுள், அதென்ன பாட்டு. இந்தப் பாட்டுக்குமவர் கண்ணீர் வடித்தாரே. நான் போட்ட ஒரு சங்கதிக் கீடாகுமோ அவள் பாட்டு முழுவதும்? இந்தப் பாட்டை வைத்துக்கொண்டு எப்படியோ கேட்போர் மனதை யுருக்குகிறுளே! அதிருக்கட்டும். இந்த மஹாராஜாவோடு விட்டாளா? இந்நகரிலுள்ளோர் யாவருமல்லவா இவளைத் துதிக்கிறார்கள். எங்கு போனுலுமவள் பேச்சுத்தானு? அவள் பக்தியைப் பற்றிப் புகழுவதுதானு? ஏதோ மகா தர்மிஷ்டையாம். கேட்டவர்களுக் கில்லையென்று சொல்வதில்லையாம். அவள் தானம் செய்கிறது யாருடைய சொத்து? பிறந்த வீட்டிலிருந்து மஞ்சள் காணிக்கை கொண்டுவந்தாளா? ராணவுடைய தனம் தானே. கடைத் தேங்காயெடுத்து வழிப்பிள்ளையாருக் குடைப்பதென்ன தர்மம்? என்ன தானம்? ஜனங்களை ஏமாற்றி, அவர்களைத் தன்னைப்பற்றிப் புகழ்ந்து பேசும்படி செய்வதற்கு ஒரு தந்திரமல்லவா இது? ஆனல் நானிந்த வேஷம் போடக்கூடாதோ வென்றுலிப்போதவள் செய்கிறுளென்பதற்காக நானுமதைச் செய்கிறதா? நான் மாட்டேன். இப்

போதவள் தசாநாதன் வலுவாயிருக்கிருனே? இவளிந்த அரண்மனைக்கு வருவதற்குமுன் நானிருந்த விதமென்ன? எனக்கிருந்த சிறப்பென்ன? என்னிடத்தில் யாவருக்குமிருந்த மரியாதையென்ன? இப்போது நானிருக்கும் விதமென்ன? இப்போதிந்த ராணுவைத்தவிர வேறு யாராவதென்னை லக்ஷியம் பண்ணுகிருர்களா? ஒரு காலத்திலிந்த சுந்தரியின் பெயருக்கிருந்த மஹிமையென்ன? எங்கே சென்ருலுமவளைப் பற்றித்தான் பேச்சு, அவளுக்குத்தான் மரியாதை. இப்பவோ, சுந்தரியை யார் கவனிக்கிருர்கள்? முன்னே நானிருந்ததைவிட எத்தனையோ மடங்கதிகமாக மல்லவோ இந்த மீராபாயிருக்கிறுள்! அவளென்ன மாயம் செய்கிருளோ, அது ஈச்வரனுக்குத் தான் வெளிச்சம். அடீ, தெருவிலலைந்து திரியும் பிச்சைக்காரர்கள் கூடவா இவளைப் புகழுவார்கள்! நாடுதோறு மலைந்து திரியும் தேசசஞ்சாரிகள் கூடவா இவளைக்கொண்டாடுவார்கள்! நானிதைக் கண்டெப்படிப் பொறுப்பேன்? எப்படிச் சகித்திருப்பேன்? இப்படியென் பெருமை குறைந்து இவளைப் பற்றிய புகழெங்கு மதிகமாய்ப் பரவ நான் கண்டு சகிப்பேனு? இருக்கட்டும். நானிதைத் தடுக்க ஏற்பாடு செய்கிறேன். இந்த மஹாராஜாவுக் கிவளிடத்திலிருக்கிற பிரியத்தினுலேயும் வெகுமானத்தினுலேயும் தானே இவளுக்கிந்தச் செருக்கு. பார்த்துக்கொள்ளலாம். இந்த மஹாராஜாவின் மனதைக் கலைக்க என்னுல் முடியாதா? அது ஒரு கஷ்டமான காரியமா எனக்கு? இப்போதே அப்படிச் செய்யலாமா, அல்லது கொஞ்சம் பொறுத்துப் பார்க்கலாமா? சீ, பொறுத்துப்பிரயோஜனமென்ன? நான் தாமஸிப்பேனுல் மஹாராஜாவுக் கவளிடத்திலுள்ள அன்பு மாதரவு மதிகரிக்கும். பிறகு என் காரியத்தை முடிப்பது கஷ்டமாய்விடும். ஆகையாலிப்போதே இக்காரியத்திலிறங்க வேண்டும். இன்றைய தினம் முதலே ராணுவை என் வசப்படுத்திக்கொள்ள யத்தனிக்கிறேன் (போகிருள்.)

(காட்சி முடிகிறது.)

R. ஸ்ரீநிவாஸ அய்யர்.

மதனப்பள்ளி.

இவ்வூர் சித்தூர் ஜில்லாவைச் சேர்ந்தது. இவ்வூர் பார்ப்பதற்கு சிறிதேயாயினும் தபால் ஆபீஸ், தந்திஆபீஸ், தாலுக்ஆபீஸ், முன்ஸிப் கோர்ட், போலீஸ் ஸ்டேஷன் முதலிய உத்தியோக சாலைகளெல்லாம் நிறைந்து பெரிய பட்டணம் போலவே நிலவுகின்றது. ஓர் ஆஸ்பத்திரியும் இருக்கிறது. இந்நகரின் வீதிகளெல்லாம் மதுரை, சென்னை முதலிய பெரிய நகரங்களிற்போலவே மிகவும் ஒழுங்காக அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்நகரத்தின் வடகிழக்கில் சுமார் 8 மைல் தூரத்தில் "மதனப்பள்ளி ரோட்" (Madanapalle Road) என்னும் ரெயில்வே ஸ்டேஷனென்றுளது. ஜனங்கள் அந்த ஸ்டேஷனிலிறங்கி மோட்டாரிலாவது தபால் வண்டியிலாவது ஏறி இவ்வூருக்கு வருவார்கள். இந்நகரைச்சுற்றி ஓர் நதி செல்கிறது. அந்நதியின் இருபக்கங்களிலும் எப்போதும் பறவைகளுக் குறைவிடமாயிருக்கும் பசுமையான மரங்கள் அடர்ந்திருக்கின்றன. இந்நகர் இன்னும் மாஞ்செடி கொடிகளடர்ந்திருக்கும் குளிர்ச்சியாயுள்ள சிறு குன்றுகளால் சூழப்பட்டிருக்கிறது. இக்குன்றுகளினின்றும் எப்பொழும் பரிசுத்தமான மலைக்காற்று வந்துகொண்டே யிருப்பதனுல் இவ்வூரில் எவ்வித வியாதியும் அணுகுவதற் கிடமில்லை. இதற்கு வடக்கே 4 மைல் தூரத்தில் சானடோரியம் (Sanatorium) ஒன்றுள்ளது. நோயாளிகளெல்லோரும் இவ்விடத்திற்கு வந்து தங்கள் நோயைத் தீர்த்துக்கொள்ளும் பொருட்டு தங்களுக் கிஷ்டமானவரையில் வசிப்பது வழக்கம். அன்றிச் சற்றூர்களிலுள்ள பிரபுக்களும் சுகத்திற்காக இவ்விடம் வந்திருந்து இன்பமாகக் காலங்கழிப்பது முண்டு.

இந்நகரத்திற்குக் கிழக்கே ஒரு மைலுக்கப்பால் பசனிக்கொண்ட என்றும், தென்மேற்கில் 3 மைலுக்கப்பால் மலையக்கொண்ட என்றும் இரண்டு குன்றுகளுள்ளன. இவ்வூர் ஆங்கிலக் கலாசாலை மாணவர்களும் உத்தியோகஸ்தர்களும் மாலையில் பசனிக்கொண்ட எனும் குன்றுக்கு உலாவச் செல்வார்கள். மேலும் இவ்வூரின் வடமேற்கில் ஹாஸ்லிக்கொண்ட என்ற ஓர் குன்றிருக்கிறது. அதில் மனிதர்கள் வஸிப்பதற்கேற்ற ஸௌகர்யங்களெல்லாம் நேர்த்தியாய் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அங்கு ஓர் பெரிய பங்களா இருக்கின்றது. இம் மதனப்பள்ளிக் காலேஜில் கல்விபயிலும் மாணவர்களெல்லோரும் தமக்குக் கிடைக்கும் தீபாவளி, தசரா போன்ற விடுமுறை நாட்களில் அவண் சென்று தம் விடுமுறைதினங்களைக் கழிப்பது வழக்கம்.

இங்கு எப்போதும் குளிர் காலமாகவே யிருக்கும். பேசுவது தெலுங்குபாஷையே.

மற்றும் இந்து தேவாலயம் (Temple) மகம்மதியர் பள்ளிவாசல் (Masjid), கிரிஸ்துவாலயம் (Church) முதலியவைகளுமிருக்கின்றன.

மிஷன் ஹைஸ்கூல் என்ற கிரிஸ்தவ உயர்தர கலாசாலை ஒன்றும் தியசாபிகல் காலேஜ் என்ற இந்துக் காலேஜ் ஒன்றும் உள்ளன. இக்காலேஜ், அகநிறைபருளுடை அநிபெஸண்ட் என்னும் அம்மையாரவர்களின் அக்கிராசனத்தின்கீழ் நடைபெற்று வருகிறது. அவ்வம்மையாரவர்களே அக்கிராசனாதிபதி. எர்னெஸ்ட் வுட் (Ernest Wood) என்னும் துரையே செக்ரட்டேரியாக இருக்கிறார். திரிலோகிகரென்போர் பிரின்சிபாலாகவும், கிரிராவ் என்போர் ஹெட்மாஸ்டராகவும் இருக்கின்றனர். இக்கலாசாலை(School)முன்பு ஹைஸ்கூலாக இருந்து 19—7—15ல்

தான் காலேஜாக லார்ட் பெண்ட்லண்ட் கவர்னரால் திறக்கப்பட்டது. இப்பொழுது இதில் ஸீனியர் இண்டர்மீடியேட் வகுப்புமுடிய இருக்கிறது. இதில் கல்விபயிலும் மாணவர்கட்குப் போஜனசாலை (Hostel) யொன்று ஏற்படுத்தி உணவருந்துவதற்குப் பிராமணர், சூத்திரர், மகம்மதியர், கிரிஸ்தவர் முதலிய பல வகுப்பினர்க்கும் பல அறைகள் தனித்தனி யமைத்துக் கொடுத்திருக்கின்றனர்.

இதில் பிரதானம் ஆங்கிலம்தவிர தமிழ், தெலுங்கு, வடமொழி, கன்னடமாகிய இவைகள் உபபாஷைகளாக அல்லது இஷ்ட பாடங்களாக (Optional language.) கற்பிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இக்கலாசாலை உத்தியோகஸ்தர்களும் மாணவர்களுமாகிய எல்லோரும் ஒருவருக்கொருவர் சமாதானமும் ஒற்றுமையும் சகோதரத்துவமும் பூண்டவர்கள். இன்னும் எல்லா மாணாக்கர்கட்கும் வேதாந்தவுணர்ச்சி உண்டாதற்பொருட்டு வாரத்தில் இரண்டு தினங்கள் தெலுங்கிலும் ஸம்ஸ்கிருதத்திலும் தமிழிலும்முறையே தெலுங்குப் பண்டிதராலும் பகவற்கீதை கற்பிக்கப்பட்டு வருகிறது.

இக்கலாசாலை (காலேஜ்)யின் அங்கமாக வித்தியாபிவிருத்தித் தமிழ்ச்சங்கச் சபை" யென்று ஓர்சபை ஏற்படுத்தி, அச்சபையில் தமிழ் மாணவர்களெல்லோரும் வாரம் ஒருமுறை (பிரதி சனிக்கிழமையும்)ஒவ்வொரு விஷயத்தை யெடுத்து உபந்நியசித்து வருகிறார்கள்.

இக்காலேஜில், இக்காலேஜ் தலைவர்(President)ஆகிய அநிபெஸண்ட் அம்மையாரவர்களின் 69வது வருஷம் பிறந்தநாட் கொண்டாட்டம் (1—10—15.) ல் நடைபெற்றது.

இவர் 1847-வது௵ அக்டோபர்௴ முதல்தேதியில் பிறந்தனர். இவ்வருடம் இத்தினத்தில் இப்பிறந்தநாட்கொண்டாட்டத்தின் அறிகுறியாக இங்குநடந்த ஒவ்வொரு விசேஷச் சிறப்பையும் எடுத்துரைக்கச் சாத்ய மில்லையாயினும், அக்காட்சிகளைக் கூர்ந்து கண்டானந்தித்த என்னிருதயம் பேரின்பம் பூரித்துப் பொங்கித் ததும்புகின்றமையால், அவைகளிற் சிலவற்றை ஈண்டெழுதுவேன்.

அம்மையார் பிறந்தநாளாகிய இத்தினத்தில் எல்லோரும் காலை 6 மணிக்குள் ஸ்நானம் முதலியவைகளெல்லாம் முடித்துக் கலாசாலையின் ஒவ்வொரு பாகத்தையும் அலங்கரிக்கவும், ஒவ்வொருவரும் தாங்கள் தாங்கள் வைத்திருக்கும் பெரியோர்களின் புகைப்படங்களையும் சரஸ்வதிப்படம் கிருஷ்ணபடம் விநாயகர்படம் முதலியவைகளையும் புஷ்பங்களாலும் மாலைகளாலும் அலங்கரிக்கவும், அதன்பின் ஒவ்வொருவரும் 10 நிமிஷம் 15 நிமிஷங்கள்வரை தியானம் (Meditation) செய்யவும் மணி $7\frac{1}{2}$ ஆகிவிட்டது. $7\frac{1}{2}$மணியிலிருந்து 8 மணிவரையும் பிரின்ஸிபால் திரிலோகிகரின் அக்கிராசனத்தின்கீழ் ஒவ்வொருவரும் தங்கள் தங்கள் பாஷையில் வேதசாஸ்திரங்கள் (Scriptures) வாசித்தனர். அதன்பின் காலேஜ் ப்ரொபஸர்களி (Professors) லொருவராகிய Mr. M. V. வெங்கடேசுவர ஐயரவர்களின் அக்கிராசனத்தின்கீழ் அநிபெஸன்ட் அம்மையாரவர்களின் சரித்திரத்தை மாணவர்களும் மற்றுமுள்ள பெரியோர்களும் உபந்நியசித்தார்கள். அதன்பின் அக்கிராசனரெழுந்து, கேட்போர் தங்கள் மனமிழந்து பரவசமடையுமாறும் அக்கிராசனர்பேசும் பேச்சிலன்றி அச்சமயத்தில் இதரவிஷயங்களில்

செவிகேளாதும், கண்காணாதும், மனம் செல்லாதுமிருக்குமாறும் உயர்ந்த குரலோடு சொற்சுவை பொருட்சுவை பொலிய அம்மையாரவர்களின் சரித்திர சம்பந்தமான ஒவ்வொருவிஷயத்தையும் விடாது விரித்துப் பேசிமுடிக்க, மணி 10 ஆகிவிட்டது. அதன்பின் அநிபெஸண்ட் அம்மையாரவர்கள் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்துள்ள பகவத்கீதையென்னும் புத்தகங்கள் காலேஜ் மாணாக்கர்களுக்கு இனாமளிக்கப்பட்டன. பின்பு இவ்விடம் வந்தோர்க்கெல்லாம் மிட்டாய் அளித்தார்கள். இது முடிந்தவுடன் ஏழைகளையெல்லாம் வரவழைத்து, அவர்கட்கு உணவுக்காக தானியங்களளித்ததுடன் வஸ்திரங்களும் அளவிலாதளித்தார்கள். பிறகு மாலையில் சங்கீதச்சபை நடந்தேறியபின் 6 மணிக்கு எல்லோருக்கும் பக்ஷண பாயசங்களோடு விருந்தளித்தனர்.

அதன்பின் இரவு 9 மணிக்குமேல் அம்மையாரவர்களின் ஜனனதினக் கொண்டாட்டத்தின் முக்கிய அடையாளமாக ஹாம்லெட் (Homlet)என்னும் ஆங்கில நாடகமும் கௌரியென்னும் தமிழ் நாடகமும்முறையே ஆங்கில மாணவர்களாலும் தமிழ் மாணவர்களாலும் வெகு விமரிசையாக நடத்திக் காண்பிக்கப்பட்டன.

டி. யம். மொகையதீன்,
உதவித் தமிழ்ப்பண்டிதர்,
மதனப்பள்ளி உயர்தர கலாசாலை.

அன்பே முத்திநிலை.

இவ்வியாசத்தின் தலைப்பெயரைக் கண்ணுற்றோர் ஒவ்வொருவருக்கும் அது எவ்விதம் சாத்தியமாகுமென்ற சந்தேகம் ஏற்படக்கூடியது சகஜமே. ஆனால் சிறிது ஆராய்ந்து பார்ப்பார்களாயின் அது உண்மையென்பதைத் தெரிந்து கொள்வார்கள்.

அன்பு என்னும் குணமானது உலகத்திலுள்ள சர்வ பிராணிகளிடத்தும் ஜீவஸ்வரூபமாக விளங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. ஜீவன் ஈசுவரனுடைய அம்சமென்பதை யாவரும் அறிவார்கள். "அன்பே சிவம்" என்னும் ஆன்றோர் வாக்கியப்படி, ஈசுவரன் அன்பே ஸ்வரூபமாக வுடையவர். சகல பிராணிகளிடத்தும் உயிராக வியாபித்திருப்பதும் அதுதான். அன்பில்லாவிட்டால் ஒரு பிராணியும் ஜீவித்திருக்க முடியாது. தன்னிடத்தில் அன்பில்லாத பிராணி உலகத்திலேதாவதுண்டா? ஆகாரத்தை விரும்பாதபிராணி எது? எதற்காக விரும்புகிறது? தன்னைக் காப்பாற்றிக்கொள்ளும் பொருட்டன்றோ? தன்னைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள விரும்பாதது எது? ஒன்றுமில்லை. எதற்காகத் தன்னைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள விரும்புகிறது? தன்னிடத்தில் தனக்கேற்பட்டிருக்கும் அன்பினாலன்றோ? அன்பின் சுபாவம் பற்றுதல். ஒன்றையொன்று நேசிப்பதற்குக் காரணம் அன்புதான். ஒரு வஸ்துவானது மற்றொரு வஸ்துவோடு பொருந்த வேண்டுமானால், அதற்கு அன்பு அவசியம். அன்பில்லாவிட்டால் ஒன்றோடொன்று ஒட்டாது.

இவ்வன்பானது பிராணிகளின் விகாச முறைக்குத் தக்கவாறு மேன்மேலும் வளர்ந்துகொண்டே வருகிறது.

எவ்வளவுக்கெவ்வளவு அன்பு விசாலிக்கிறதோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு விகாசமுறையின் அபிவிருத்தியைக் காண்பிக்கிறது. கீழான ஜன்மங்களில் பறவைகளாகவும் மிருகங்களாகவு மிருக்கும்பொழுது, இவ்வன்பானது தன்னைமட்டும் பற்றிக்கொண்டிருக்கிறது. சாதாரணமாக ஒருபசுவை யெடுத்துக்கொள்வோம். அது தனக்குக் கிடைத்திருக்கும் இரையைத் தன் கன்றானது புசிப்பதற்குச் சமீபித்தாலும் அதை முட்டித் தள்ளிவிடுகிறது. மிருக ஜன்மத்திலிருந்து முதல்முதல் மனிதனாக வரும்பொழுது ஒருவன் மிருக ஜன்மத்தின் உணர்ச்சியையே பெரும்பாலும் கொண்டிருப்பதால் அப்பொழுது அவன் அன்பானது தன்சரீரத்தைமட்டிலும் பற்றியதாக விருக்கிறது. தன்னுடைய சுகத்தை மாத்திரமே கவனிக்கிறான். பெண்டுபிள்ளைகளென்ற விசுவாசம் அவனுக்குக் கிடையாது. பசி வந்த காலத்தில் அவர்களையும் கொன்று புசித்துவிடுகிறான். இவ்வித மனிதர்களைப்பற்றி கிறிஸ்துவ பாதிரி ஒருவர்தாம் நேரில் பார்த்த விஷயத்தை அடியில் வருமாறு கூறுகின்றார். அதாவது கிறிஸ்துவ மதத்தைப் பிரசங்கஞ்செய்து ஜனங்களை நல்வழிப் படுத்துவதற்காக ஆப்பிரிக்காதேசத்துக்கு அவர் போயிருந்தபொழுது அவ்விடத்தில் ஒருமனிதன் தன் பெண்ஜாதியைக் கொன்று புசித்துக் கொண்டிருந்தான். இதைப்பார்த்த பாதிரியார் அடே இப்படிச் செய்யாதே மகாபாபம் என்று அவனுக்குப் புத்திசொன்னார். அவன் வயிறுநிரம்பப் புசித்துவிட்டுப் பாதிரியாரைநோக்கி ஐயா! பாபம் என்று சொன்னீரே அவ்வாகாரம் எனக்கு மிக்க ருசியாகத்தானே இருந்தது என்று பதில் சொன்னானாம்.

இவ்வித சுபாவமுள்ள மனிதர்கள் இப்போது வெகுவாய்க் குறைந்துகொண்டே வருகிறார்கள்.

விகாசக்கிரமத்தில் இதைவிடச் சற்று மேலானபடியிலிருப்பவர்களிடம் இவ்வன்பானது தாம், தம் சம்சாரம், குழந்தைகள், பெற்றோர்கள்வரை வியாபித்திருக்கிறது. இவர்கள் செய்யுங் காரியங்களெல்லாம் தமக்கும், தம் பெண்டு பிள்ளைகளுக்குமாக மட்டுமிருக்குமேயன்றி வேறொருவருக்கும் பிரயோஜனகரமுள்ளதாயிராது. இதைவிடச் சிறிது மேற்படியிலுள்ளவர்களின் அன்பானது தாம், தம் குடும்பத்தார், தம் பந்துக்களாகிய இவர்கள்வரை பரவுகிறது. அவ்வித நிலைமையிலுள்ளவர்கள் தம்பந்துவுக்கு நேரிடும் சுகதுக்கங்களைப் பற்றியும் கவனிக்கிறார்கள். தம் பந்துவாயுள்ள ஒருவனுக்குப் பிறனொருவன் தீங்கிழைப்பானாயின், தாம் அவனுக்காகப் பரிந்து பேசுகிறார்கள். இன்னம் மேற்படியிலுள்ளவர்கள் தம் ஜாதியாரிடமும், அதற்கும் மேற்படியிலுள்ளவர்கள் தம் கிராமத்தாரிடமும், அதற்கும் மேற்பட்ட பல படிகளிலுள்ளவர்கள் முறையே தம் நகரத்தார்கள், நாட்டார்கள், தேசத்தார்களாகிய இவர்களிடமும் அன்பு பாராட்டுகிறார்கள். இதனாலேயே அன்பின் வியாபகமானது விகாசமுறையின் அபிவிருத்தியைக் குறிப்பிடவில்லையா? இதை அனுசரித்தே ஔவைப்பிராட்டியார் “தந்தை தாய் பேண்”, ‘சுற்றத்திற்கழகு சூழவிருத்தல்’, ‘ஊருடன் கூடிவாழ்’, ‘நாடொப்பன செய்’, ‘தேசத்தோடொத்துவாழ்’ எனக் கூறியிருக்கின்றார். இவ்வாக்கியங்களொவ்வொன்றும் விகாசமுறைக்கிரமத்தில் ஒவ்வோர் படியிலுள்ளவர்களைக் குறித்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

சலனமற்ற ஒரு தடாகஜலத்தில் ஒரு சிறுகல்லை யெறிந்தால் அக்கல் விழுந்தவிடத்தைச் சுற்றி முதலில் சிறிய வட்டமொன்றும் அதற்கப்பால் சற்று பெரியவட்டமும் பிறகு வரவர ஒன்றின்பின் ஒன்றாய்ப் பல பெரிய வட்டங்களும் ஏற்பட்டுக் கொண்டுபோய் கடைசியில் ஏற்படும் பெரியவட்டமானது நாற்புறமுமுள்ள கரைகளைப்போய் மோதுகின்றதல்லவா? அதேமாதிரி நம்முடைய அன்பானது கொஞ்சங் கொஞ்சமாக விருத்தியாகி உலக முழுவதும் வியாபிக்கவேண்டும். அவ்விதம் வியாபித்தால் நாமும் கடவுளைப்போல் சர்வ வியாபக முள்ளவர்களாய்விடுவோம். பந்து, அயலான் என்ற பாரபக்ஷமும், சத்ரு மித்ரன் என்னும் பேதமும், மிருகம் மனிதன் என்னும் தாழ்மை மேன்மையுமின்றி நம் அன்பானது உலகத்திலுள்ள சர்வ ஜீவராசிகளிடத்தும் குறைவறப் பரவுமாயின் அதுவே முத்திநிலை. ஆனதுபற்றியே நாயனார்

“அந்தணரென்போ ரறவோர் மற்றெவ் வுயிர்க்குஞ்
செந்தண்மை பூண்டொழு கலான்.” எனக் கூறியிருக்கிறார்.

இப்போது நம்முடைய பெண்டு பிள்ளைகளிடத்தும், அயலோரிடத்தும், சிநேகிதரிடத்தும், பந்துக்களிடத்தும் நமக்கேற்பட்டிருக்கும் அன்பானது ஒரு பலனைக்கருதி ஏற்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய சுகத்தைக்கோரியே பெண்டு பிள்ளையிடத்தில் அன்பாயிருக்கிறோம். சுற்றத்தாரிடமும், ஜாதியாரிடமும், ஊராரிடமும், நாட்டாரிடமும், தேசத்தாரிடமும் நம் சுகத்தைக்கருதியே அன்பு பாராட்டுகிறோம். அதுமட்டுமல்ல. கடவுளிடத்து நமக்கேற்பட்டிருக்கும் அன்புகூட பலனைக்கருதியதே.

நம்முடைய அன்பு எப்படிப்பட்டதா யிருக்கவேண்
டும்? கடவுளுடையதைப் போலிருக்கவேண்டும். கடவுள்
ஜீவராசிகளிடம் எவ்விதமான அன்புள்ளவரா யிருக்கிறார்?
நம்மிடமிருந்து ஏதாவது பலனை எதிர்பார்த்தா நம்மிடம்
அன்பாயிருக்கிறார்? உலகத்திலுள்ள சகல பொருள்களும்
அவருடையதா யிருக்கும்போது அவர் நம்மிடமிருந்து
எதை எதிர் பார்க்கிறார்? ஒன்றுமில்லை அப்படியிருந்தும்
நமக்கு வேண்டிய சகல சௌகரியங்களையும் உண்டுபண்ணி
கொடுக்கிறார். தன்னுடைய குழந்தைகளாகிய சர்வ பிரா
ணிகளும் சுகமாயிருக்க வேண்டுமென்பதே அவருடைய
விருப்பம். அதுபோலவே நம்முடைய அன்பானது பலனை
எதிர்ப் பார்க்காமல் உலகமுழுவதும் வியாபிக்கவேண்டும்.

பலனை உத்தேசிக்காவிட்டால் எதற்காக நாம் மற்ற
வர்களிடம் அன்பாயிருக்க வேண்டுமென்று சிலர் நினைக்கக்
கூடும். கடவுள் எதற்காக நம்மிடம் அன்புபாராட்டுகிறார்?
நாம் செய்யும் பூஜை நைவேத்தியங்களுக்காகவா? அவரிட
த்தி லில்லாததும் அவரால் சிருஷ்டிக்கப் படாததுமான
வஸ்துவைக்கொண்டா நாம் அவரைப் பூஜிக்கிறோம்? இல்ல
வேயில்லை.

பெண்டு பிள்ளைகளால் ஏற்படும் சுகத்தைக் குறித்து
அவர்களிடம் அன்பு பாராட்டாதே. அவர்களிடமிருக்
கும் ஆத்மாவைக்குறித்து அவர்களை நேசி என உபநிஷத்
துக்களிற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் சர்வபிரா
ணிகளிடத்தும் விளங்கும் கடவுளின் அம்சமாகிய ஆத்மா
வைக்குறித்து நாம் எல்லோரிடமும் அன்பைச் செலுத்த
வேண்டும்.

இவ்விதம் செய்வது அசாத்திய மென்றும், அநுபவத்
துக்குக் கொண்டுவர முடியாத விஷயமென்றும் பலர் நினை
க்கக்கூடும். அப்படியல்ல- எத்தனை ஸ்திரீகள் தம் கண

வரிட மிருந்த அன்பால் தம் சரீரத்தையே தியாகஞ் செய்
திருக்கிறார்கள். எத்தனை தாய்மார்கள் தம் குழந்தைகளுக்
காக உயிரையுங் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எத்தனை பக்தர்
கள் கடவுளிடமிருந்த அன்பால் தம் தேகத்தையும், குழந்
தைகளையும் அர்ப்பணஞ் செய்திருக்கிறார்கள். அரிச்சந்
திரன் சத்தியத்தினிடம் தான்வைத்திருந்த அன்பால் சகல
சம்பத்துக்களையும், புத்திர மித்திர களத்திராதிகளையும்
தியாகஞ் செய்துவிடவில்லையா? இலக்குமணன், பரதன்
ஆகிய இருவரும் தமையனிடமிருந்த அன்பால் பதினான்கு
வருடகாலம் முறையே ஆகார, நித்திரை முதலியவற்றை
யும், தனக்குக்கிடைத்த இராஜ்ஜிய சுகத்தையும் தியாகஞ்
செய்யவில்லையா? ததீசிமுனிவர் தேவர்களுக்குத் தம் முது
கெலும்பைக் கொடுக்கும்பொருட்டுத் தம்முடலை நீக்கவில்
லையா? இவைகளெல்லாம் கட்டுப்பாடான புராணக் கதைக
ளென்று எண்ணவேண்டாம். உண்மையான விஷயங்களே.

அன்பின் சரியான சுபாவத்தை நாம் நன்றாக அறிந்தி
லோம். பரிபக்குவத்தால் வெள்ளியம்பலத்தைச் சேர்ந்த
குருநாதரிடம் சிஷ்யர்களாக அமைந்துளோர்தான் அன்
பின் சுபாவம் இத்தன்மையதென்று அறிவார்கள். குரு
நாதர்களிடமுள்ள அன்பையும் நம்மிடமுள்ள அன்பையும்
ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்பக்ஷத்தில் அவர்களிடமுள்ள அன்
பை ஒரு சூரிய தேஜஸுக்கும் நம்மிடமுள்ள அன்பை
ஒரு அழுக்கடைந்த கண்ணாடியில் தோன்றும் அச்சூரிய
தேஜஸின் பிரதிபிம்பத்துக்கும் சமானமாகச்சொல்லலாம்.
அவர்கள், நாயனார் கூறியுள்ளபடி, சகல பிராணிகளிடத்
தும் பரம அன்போடு கூடியவர்கள். அவர்களுடைய
அன்பு யாதொரு பிரதிப்பிரயோஜனத்தையுங் கருதாதது.

அன்புடைமையே அவர்கள் சுபாவம். குருநாதர்களென்று சொல்லப்படுவோர்க ளெல்லோரும் நம்மைப் போன்ற படிகளிலிருந்து விகாசமுறையில் மேற்சென்றவர்கள்தான்.

நம்மிடமிருக்கும் ஈசுவர சுபாவமாகிய அன்பை நாம் விருத்தி செய்யவேண்டும். அன்பில்லாத உயிர்வாழ்க்கை பிரயோஜனமற்றது. அன்பில்லாதவன் உயிரற்ற பிரேதத்துக்குச் சமானம். இதைத் திருவள்ளுவனார்

"அன்பகத் தில்லா வுயிர்வாழ்க்கை வன்பார்க்கண்
வற்றன மரந்தளிர்த், தற்று" எனவும்
அன்பின் வழிய துயிர்நிலை யஃதிலார்க்
கென்புதோல் போர்த்த வுடம்பு. எனவும் கூறியிருக்கிறார்.

இப்போது சமீபகாலத்தில் அவதாரஞ் செய்யப்போவதாகச் சொல்லப்படும் மஹானுடைய சுபாவம் அன்புதான். அவருக்குப் பெயரே "மைத்திரேயர்" அதாவது அன்புள்ளவர் என்று சொல்லப்படுகிறது. கலியுகத்தில் ஜனங்களுக்கு ஞானத்தைப் போதிப்பதற்காக ஏற்பட்டிருக்கும் ஞானாசிரியர் இவரே. சாக்ஷாத் கிருஷ்ணபகவானால் இம்மஹானிடம் இதைப் பொறுப்புக் கட்டப்பட்டிருப்பதாக பாகவதம் முதலிய புராணங்கள் கூறுகின்றது. அன்பை நமக்குப் போதிப்பதற்காகவே அவர் இப்போது அவதாரஞ் செய்யப்போகிறார்.

உலகத்தில் இப்போ தேற்பட்டிருக்கும் பல கொடுமைகளுக்குங் காரணம் அன்பின்மையன்றோ? உலகத்தில் நடக்கும் கொள்ளை, கொலை, வஞ்சனை, சூது, யுத்தம் முதலியவை யாவும் அன்பின்மையினாலேயே. நாம் ஒருவருக்கொருவர் உண்மையில் அன்புள்ளவர்களா யிருப்போமாயின் நியாயாதிபதிகளும், போலீஸ்காரர்களும், சிப்பாய்களும், நியாயஸ்தலங்களுக்கு எதற்காகவேண்டும்? அவசியமேயில்லை. தான் வேறு அயலான் வேறு என்னும் பிரத்யேக பாவம் மேலிட்டிருப்பதனாலன்றோ இக்கொடுமைகள் நடை பெறுகின்றன! இவ்வித பிரத்யேக பாவத்தை மாற்றி சர்வத்ர சகோதர பாவத்தைப் பாராட்டுவோமாயின் இக்கொடுமைகள் தாமாகவே ஒழிந்து போகுமல்லவா?

நம்மிடம் அன்பில்லாவிட்டால் நாம் செய்யும் நித்ய நைமித்தக கருமங்களாகிய கர்மானுஷ்டானங்களும், தான தருமங்களும் என்ன பயனுடைத்து? முக்கியமாக நம்மிடம் இன்சொல், சத்தியம், ஈகை, அன்பு ஆகிய இக்குணங்கள் இருக்கவேண்டும். அன்புடைமை என்னும் குணமொன்று மட்டும் ஒருவனிடமிருக்குமாயின் அவனிடம் மற்றெல்லா நற்குணங்களும் தானே வந்து சேரும். அன்பு ஒன்று தான் நம்மை ஜனனமரண பந்தத்திலிருந்து விடுவிப்பது. அஃதில்லாமலிச் சாகரத்தைத் தாண்ட முடியாது. இச்சாகரத்தைக் கடந்துசெல்ல அதுவே தெப்பம்.

அன்புடையவனுக்கு விரோதி ஒருவருமேயில்லை. சகல பிராணிகளும் அவனை நேசிக்கும். நாம் உலகத்தை எப்படி நடத்துகிறோமோ அவ்விதமே அதுவும் நம்மை நடத்தும், கண்ணாடியில் முகத்தைப் பார்க்கும்போது நாம் சந்தோஷமாயிருப்போமானால், கண்ணாடியில் தோன்றும் நமது பிரதிபிம்பமும் சந்தோஷமாகக் காணப்படும். அவ்விதமின்றி நாம் முகத்தைச் சுளித்துக்கொண்டு பார்ப்போமானால் அதுவும் முகத்தைச் சுளிக்குமல்லவா? உலகமானது ஒரு கண்ணாடிக்குச் சமானம். நாம் அன்பாயிருந்தால் உலகமும் நம்மிடம் அன்பாயிருக்கும்.

ஆனால் நம்மிடம் இவ்விதமான அன்பொன்றுமில்லையே எனக் கவலைப்படத் தேவையில்லை. நம்மிடம் அன்பு இருக்கிறது. அன்பில்லாவிட்டால் ஜீவித்திருக்கமாட்டோம். ஆனால் அது இன்னம் பிரபலமாகவில்லை. அதைப் பழக்கத்துக்குக் கொண்டு வருவோமாயின் நாளடைவில் விசாலமாகும். ஈசுவரனுடைய அம்சமும் அவருடைய குழந்தைகளுமாகிய, நம்மால் செய்ய முடியாத காரியம் ஏதாவது உண்டா? ஒன்றுமில்லை. ஈசுவரனிடம் எவ்வெக் குணங்களிருக்கின்றனவோ அவைகளை நம்மிடமும் ஏற்படுத்திக்கொள்ளலாம். ஆனால் அதற்கு வேண்டியது முயற்சியொன்றே.

நாளைச் செய்வோம் நாளைச் செய்வோம் என்று காலத்தைக் கழிக்காமல் இப்போதே முயல்வது நம்முடைய கடமையாக விருக்கிறது. அம்மஹான் வருங்காலமோ சமீபித்து விட்டது. அன்பின் உண்மையான சுபாவத்தை அவர் தான் வெளியிடப்போகிறார். அதனால் தான் அவர் பெயர் மைத்ரேயர் என்று சொல்லப்படுகிறது. அன்பு நம்மிடமிருந்தால் தான், அவரை நாம் அறியலாம். அவர் வந்துவிட்டுப் போனபிறகு, ஐயகோ! அப்போதே சொல்லக்கூடாதா, சொல்லியிருந்தால் நான் கவனித்திருப்பேனே என்று வருத்தப்படுவதிற் பயனில்லை. இவ்விதமான வருத்தம் பின்னிட்டு ஒருவருக்கும் ஏற்படக்கூடாதென்பதற்காகவே அம்மஹானுடைய ஆக்ஞையால் முன்னோடிகள் அநேகர் இதை முரசறைவிக்கின்றனர். ஆகையால் ஜாக்ரதை! ஜாக்ரதை.!!

V. அருணாசலம்,
கீழச்சிவல்பட்டி.

லோக குருக்கள்.

நாம் முற்கால சரித்ரங்களை ஆராயுங்கால், மிகப்பிரகாசமாய் யாவருக்கும் வெளியாகக்கூடிய உண்மையொன்றுண்டு. அஃதாவது, உலகில் பற்பல காலங்களில், பற்பல தேசங்களில், பற்பல ஜாதியார்களுக்குள்ளும், தமது ஸந்நிதி * மாத்ரத்தாலே ஜீவகோடிகளை அநுக்ரஹிக்கும் பொருட்டு, உலகில் பெரிய ஞானாசார்யர்கள் தோன்றியுள்ளார். இது சரித்திர ஆராய்ச்சியுடையவர் எவரும் அறியாத உண்மையல்ல. நாம் எவ்வளவு மேலளாவிப் பார்த்தும் நம் பார்வைக்கு மேற்சென்று, அகண்டமாய் விரிந்து கிடக்கின்ற ஆகாயத்தின் கண் பளீர் பளீரென்று ஜ்வலிக்கும் நக்ஷத்ரங்களைப் போன்றல்லவோ, வியாஸர், ஹெர்மீஸ் (தாத), ஸாராதுஷ்ட்ரா, ஆர்பியஸ், பகவான் புத்தர், ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவான், கிறிஸ்து, ஆகிய இவர்கள் உலக சரித்திரத்தில் முதன்மை பெற்றிருக்கின்றனர். சுக்ரனைப்போலவும், பிருஹஸ்பதியைப் போலவும், இப்புண்ய புருஷர்கள், பண்டைக்கால சரித்திரத்தில் பிரதானமாய் விளங்குகின்றனர். ராஜாதி ராஜர்களெத்தனையோ பேர்கள் அரசாண்டு, இப்போது மாண்டும் போயினர். அவர்களுடைய கீர்த்தியெல்லாம் தற்காலம் பஞ்சாய்ப் பறந்து போயிற்றன்றோ! சுத்த வீரனாய் எங்கும் வெற்றிக்கொடி நாட்டிய அலெக்ஸாந்தரையும், ஐந்தாம் சார்ல்ஸையும் இந்நாளில் கவனிப்பவர் யாவர்? ஆயினும் மேற்கூறிய மஹான்களின் மஹிமையோ, ஒருபோதும் மரகதமணி விளக்குப் போலல்லவா பிரகாசிக்கின்றது? இன்றைக்கும், பகவான் புத்தரையும், ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானையும், கிறிஸ்துவையும் தலை குனிந்து, கை கூப்பி நமஸ்கரித்துப் பக்தியுடன் போற்றுவோர் கோடாநு கோடியன்றோ! அவர்களுடைய தீவ்ரமான பக்தியை, என்று மழியாவன்பின் களஞ்சியம் என்று கூறல் தகும். லக்ஷக்கணக்கான ஜனங்கள், தம் உயிரை தியாகஞ் செய்வார்களேயொழிய, ஒருபோதும் தம் ஆசார்யரிடத்துள்ள நம்பிக்கையைக் கைவிடார்கள்.

இதுவரை, இந்த ஸ்தூல லோகத்தில் சரித்திர ஆராய்ச்சியால், அறியக்கூடியதை மேலே விவரித்தோம். இனி, உலக ஸம்பவங்கள் அனைத்தும் ஆகாயத்தில் சித்ரங்களாகப் பதிந்திருக்கின்ற சித்ரகுப்தர் கணக்கை ஸூக்ஷ்ம திருஷ்டியால் பார்ப்போர்

* தோற்றம்.

* Translated by B. S. Ramasubbier

கள், இப்பரமாசார்யர்களைப்பற்றியறிந்தஏராளமான விஷயங்களிற் சிலவற்றையும் பார்ப்போம். ஓர் குறித்த காலமுழுமையும் உலகத்திற்கு ஞானாசார்யரான குருநாதன் ஒருவரே, அவரே லோககுருவென்றும், ஜகத்குருவென்றும், பரமாசார்யரென்றும் அழைக்கப் பெறுவர். உலகத்தின் மதங்களெல்லாவற்றிற்கும் அவரே நாதன். அவருடைய அநுக்ரஹத்தாலேயே ஒவ்வொரு மதமும் பரிமளிக்கின்றது. எந்தெந்தப் பெயரால் ஜநங்கள் அவரை உபாஸித்தாலும் அவர் ஒருவரே, அவர் ஞானமூர்த்தி, கருணைக்கடல், உயர்ந்த தியாகி. "தனக்கென வாழான் பிறர்க்குரியாளன்" என்று சொல்லத்தக்கவரே தியாகி, அவர் ஈசுவர பிரதிநிதியேயாவர். ஈசுவரனுடைய சித்தத்துடன் ஒரு மகப்பட்டவர். அவர் மூலமாகவே ஈசுவரனின் அருள்வெள்ளம் உலகிற்கிரங்குகின்றது. அவர் ஒருவரே உலக முழுமைக்கும் ஓர் ஞானதீபமாக விளங்குகிறார். அவருக்கு ஏற்பட்ட காலம்வரை உலகிற்கு உழைத்து, அதன் பயனாக ஞானத்தில் பூர்ணம் பெற்றுக் கடைசியாக ஈசுவர ஆக்ஞையை நிறைவேற்றுமாறு உலகினர்க்குபதேசித்து, இப்பூவுலகை விட்டு மேற்பதவிக்குச் செல்லுகின்றனர். பிறகு லோககுரு ஸ்தானத்தை அவருடைய பிரதமசிஷ்யர் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறார்.

இரண்டாவது, இப் பரமாசார்யரே வேவ்வேறு காலங்களில் ஒவ்வொரு பெரிய மதத்தை ஸ்தாபிக்குமாறு உலகில் தோன்றுகிறார். ஒவ்வொரு கல்பம், உபகல்பம் இவைகளில் மநுஷ்ய வர்க்கத்தின் மூல ஜாதியார்களும் (Root race) அவைகளின் உள் வகுப்பினர்களும் (Sub-race) உலகில் உற்பவிக்கும் சமயங்களிலேயே, பொதுவாய்ப் புதிய மதமொன்றை ஸ்தாபிக்க, லோககுருவானவர் தோன்றுகிறார். அவர் தோன்றும் விதம் எப்படியெனில் தம்முடைய உபயோகத்திற்காக ஓர் சரீரத்தைத் தேர்ந்தெடுத்து அதை நேர்மையான கருவியாக்கிக்கொண்டு, அதனாலேயே தாம் நிறைவேற்றவேண்டிய கார்யங்களைச் செய்து முடிக்கின்றனர். கார்யம் முடிந்தவுடன் இச்சரீரத்தை விட்டுத் தம் தேஜோமயமான சரீரத்தையே திரும்ப அடைகின்றனர். திரும்ப இன்னொருதரம் மநுஷ்யர்களுக்குள் அவதாரம் செய்ய நேரும்வரை அதிலேயே இருக்கின்றனர்.

மேற்கூறிய மூலஜாதிகளில், ஐந்தாகிய ஆரியர்களுக்குள் முதன்முதல் அவர் வியாஸராகத் தோன்றினார். அப்போது சம்பலம்

என்ற நகரத்தில் குமாரர்களுடன் வஸித்துவந்தார்; நமது ஆர்ய வர்க்கத்தினரை முதன் முதல் ஏற்படுத்துங்கால், மேலேயெழுதியபடி வேறொரு சரீரத்தையும் தேர்ந்தெடுக்காமல், தம்முடைய நிஜ சரீரத்திலிருந்த பிரகாரமே மனிதர்களுக்கு உதவி புரிந்தனர். நமதாரிய வம்சமானது பால்ய பர்வத்திலிருந்தபோது, நமது முன்னோர்களாகிய, மநு குலத்தவர்க்குள்ளேயே வேறு சரீரத்தைத் தேர்ந்தெடுக்கும்படி யாதொரு அவசியமும் ஏற்படவில்லை. அக்காலத்தில் வியாஸரும், மநுவும் ஸஹோதரர்களாகவே சுவேதத்வீபத்தில் வசித்து வந்தார்கள், இப்போது சீனாவில் கோபி பாலைவனமாயிருப்பது அக்காலத்தில் ஸமுத்ரமாயிருந்தபோது, சுவேதத்வீபம் என்ற தீவு அதிலிருந்ததாகத் தெரிகிறது.

ஆனால் ஒவ்வொரு மூலஜாதியிலும், உள் வகுப்புக்கள் ஒவ்வொன்றாய் உற்பவித்து, ஒவ்வொன்றும் ஓரோர் புதிய தேசத்திற் குடியேறி, அங்கங்கே ஸ்திரமாய் அமைந்த பிறகு, லோககுருவானவர் முன்சொன்ன பிரகாரம், அவ்வவ் வகுப்பினர்களுக்குள், தாம் தேர்ந்தெடுத்த ஓர் சரீரத்தில் உட்புகுந்து, அதன் மூலமாய் உலகத்திற்கு ஞானோபதேசம் செய்வார். உதாரணமாக, வியாஸரே எகிப்து தேசத்திற்குச் சென்று, அங்கே (கிரேக்கர்களால் ஹெர்மீஸ் என்று சொல்லப்பட்ட) டெஹூடி, தாத் என்ற பெயர்களுடன், அரேபியர்களுக்கும் எகிப்தியர்களுக்கும், தேஜஸே (வெளிச்சத்தை) ஆத்மா என்று உபதேசித்தார். பாரஸீகத்திற்குப் போய், அங்கே ஸாராதுஷ்டிரா என்ற பெயர் பூண்டு, அக்நியே ஆத்மா என்று அவர்கட்குபதேசித்து, சுத்தம் அல்லது தூய்மை என்னும் குணத்தையே கடைப்பிடிக்கும்படி வற்புறுத்தினர். பாரஸீகத்தில் யாருடைய சரீரத்திற் புகுந்து ஸாராதுஷ்டிராவாக விளங்கினரோ, அவர்தான் இப்போது K. H. என்று சொல்லப்பெறும் மஹாத்மாவாவர். பிறகு கிரீஸ் தேசத்தில் ஆர்பியஸ் என்ற திருநாமத்துடன் தோன்றி, அவருடைய கீத வித்யையால் எல்லோருடைய மநத்தையும் தன் வயப்படுத்தி, அங்கே ஸௌந்தர்யம் என்பதைப் பிரதான அம்சமாய்க் கொண்ட ஓர் மதத்தை ஸ்தாபித்தார், அதுபடி இந்தியாவில் ஸித்தார்த்தர் என்னும் இளவரசனுடைய சரீரத்தை உபயோகித்து, ஞானதீக்ஷையிற் கடைமுறைகள் அனைத்தையும் அடைந்த பிறகு, ஈசுவரனின் திருவருட் செயலோடு ஒருமைப்பட்டார். ஞானத்திற் பூரணரானார், அவர் அவ்விதம் நாற்பத்தைந்து வருஷம் மாசற்ற வாழ்வாய்க் காலங்கழித்து, அச்சரீரத்தைவிட்டு அகன்று தம்மிருப்பிடமேகினர். இன்னமுங்கூட அவ

நுடைய சாயையானது நம் உலகத்திற்கு, அவருடைய அன்பின் மிகுதியால், அநுக்ரஹத்தையே விளைத்து வருகிறது.

பிற்பாடு, லோககுரு ஸ்தானத்திற்குத் தம்முடைய வாரிசாக மைத்ரேய மஹரிஷியை நியமித்தார். புத்தர் இவ்வுலகத்தைவிட்டு நீங்குமுன், போதிஸத்வர்களாயும் புத்தர்களாயும், மைத்ரேய மஹரிஷிக்கும் பின்வார்சாக வருவதற்கு, ஸம்மதமுடைய இன்னும் இரண்டு மஹான்களிடம் உறுதிமொழி வாங்கிக்கொண்டார்.

மைத்ரேய மஹரிஷியும் காலக்கிரமத்தில் பாலகிருஷ்ணனாக அவதரித்தார். ஸ்ரீபாலகிருஷ்ணன் என்ற திருநாமத்தைச் சொன்ன மாத்ரத்தில் பக்தி பரவசர்களாவேன், இன்றைக்கும் 3½ கோடி ஜனங்கள் ஹிந்துக்களாக உள்ளார். அவருடைய பாலலீலைகளால், அவரைத் தரிசித்தோர் ஹிருதயங்களில் அன்பினைப் பெருக்கினரன்றோ! யௌவன தசையடைந்தவுடன், ஹிமாசலத்திலுள்ள தம் வாஸஸ்தானத்திற்குச் சென்றார். அதற்கடுத்த அவதாரமாகத்தான் பாலஸ்டைன் தேசத்தில் ஹீப்ரு ஜாதியாரான ஜீஸஸ் என்ற புண்யருடைய சரீரத்திற் புகுந்து, மூன்று வருஷங்கள் லோகத்தில் நடமாடினார். மிகுந்த காருண்யத்தோடு அநேக நற்செயல்களால் அக்காலத்தில் அத்தேசத்தினர்க்கு அருள் புரிந்தனர். ஆயினும் அறிவிலிகளுடைய தீக்குணத்தால் அவர் சரீரம் கொலையுண்டது. அதனாலேயே பிற்காலங்களில், தியாகமே கிறிஸ்தவ மதத்தின் பிரதான அம்சமாக விளங்கியது. ஸுர, நரகணங்களெல்லாருக்கும் (தேவர்கட்கும் மநுஷ்யர்கட்கும்) ஞானாசார்யரான மைத்ரேயரை(கருணாமூர்த்தியை) நாம் இப்போதும் எதிர் பார்க்கிறோம். நக்ஷத்ர தூதர்காள்! ஜகந்நாதனுடைய திருவரவை, உயர நிமிர்ந்து எதிர்பார்த்த வண்ணம் இருங்கள். பரிபூர்ண்மான ஆநந்தங்கொள்க, அவர் விரைந்து வருகிறார். ஸூக்ஷ்ம லோகத்தில் அவர் வந்து விட்டார். அங்கே யடிக்கின்ற, மணிச் சத்தமானது இப்பூலோகத்திலும் எதிரொலிக்கின்றது. அதைக் கேட்டுப் பரமாநந்தமாய் மகிழ்வோமாக.

அன்னிபெஸண்டு,

(21) இவ்விந்தியாவில், மித்தியாசாரம் தாழ்ந்த ஜாதியார்களை எவ்விதம் நடத்தி வருகின்றதென்பதைக் கருதிப் பார். நெஞ்சம் புண்படச் செய்கின்ற அன்பற்ற கொடுமையை உண்டாக்கி வருகிறது.

அதன் அற்ப அடையாளங்கூட உன்னிடத்தில் உண்டாகாதபடி நீ மிகவும் ஜாக்கிரதையாகவிரு.

(22) அவர் அன்பே ஆகையால், அவருடன் நீ ஐக்கியப்பட இச்சித்தால், நீ ஸ்வலாபேச்சையை முழுமையும் விட்டு, அத்தியந்தம் பிரேமையோடு கூடினவனாக வேண்டும்.

(23) மேன்மார்க்கத்திலேறிய மனிதன் தன் ஹிருதயத்தில் நிரம்பி நிற்கும் ஈசுவர வாத்ஸல்யம் உலகெங்கும் பிரவேசித்துப் பிரகாசிக்க அவன் ஒரு ஜீவித அக்கினி ஜ்வாலைபோல் இருக்கிறான்.

(24) அன்பானது ஈசுவரனுடன் ஒன்றாகூடியிருக்க விரும்பும் ஒரு ஸங்கல்பம், தீர்மானம்.

(25) அது (அன்பு) ஈசுவரனோடு ஒன்றாகூடியிருக்க விரும்பும் இச்சைதானென்றாலும், உன் சொந்த ஆயாசம், வருத்தம் இவைகளிலிருந்து நீ விலக அல்ல. ஆனால் உனக்கு ஈசுவரனிடமிருக்கும் அத்தியந்த பக்தியால், அவர் மார்க்கத்தை அனுசரித்து அவர் செய்வதுபோல் செய்வதே.

(26) இச்சங்கற்பம் சித்திபெற வேண்டுமாயின், அது உனது பூர்ணஸ்வபாவ குணமாகி, வேறு ஒரு குணமும் வர இடங்கொடாதிருக்கவேண்டும்.

(27) நீ ஈசுவரனோடு ஐக்கியப்பட விரும்புவது, உனது ஸ்வப்பிரயோஜனத்துக்காக இராது. உன் மூலமாய், ஈசுவரா நுக்கிரஹ அன்பு, மற்ற உன் உடனொத்த மனிதர்களுக்கும் பெருகும்படி நீ ஒரு வழியாயேற்பட வேண்டும்.

(28) உன் மனதைப் பரோபகார சிந்தையிலேயே பூர்ணப்படுத்திக்கொள்வாயாகில், உனக்கப்பொழுது ஸ்வப்பிரயோசனத்தை யெண்ணுவதற்கே அவகாசமிராது.

(29) நீ எப்பொழுதும் சாந்தனும், உபகாரியாயும், விவேகத்துடன் கூடினவனும், பிறருக்கிணங்க நடக்கக்கூடியவனும் இருக்கவேண்டும்.

(30) குருநாதன் சந்நிதான பரிசுத்த வொளியில் அவரைப் போலாக வேண்டுமென்ற இச்சை ஒன்று தவிர மற்றெல்லா இச்சைகளும் நசிக்கின்றன.

(31) ஸத், சித், ஆநந்தம் இம்மூன்றும் ஈசுவர ஸ்வரூபத்தின் மூன்று தோற்றங்கள், அவர் தொண்டர்களில் ஒருவராகச் சேர்த்துக்கொள்ள விரும்பும் நீயும் அவரது ஸ்வரூபத் தோற்றத்தின் அம்சங்களை உலகத்தில் காட்ட வேண்டும்.

ஆகஸ்டு மாசம்.

மாசாந்தர அப்பியாசம்:—உன் மனத்தை வசப்படுத்த வேண்டும்; அதைத் திரிந்து கொண்டிருக்க விடவேண்டாம்.

வார அப்பியாசம்.

(1) எந்தக் காரியத்தை நீ செய்துகொண்டிருந்தாலும், அதிலேயே உன் மனதை நிறுத்து, அப்பொழுது அக்காரியம் நன்றாய்ச் செய்யப்பட்டு முடியும்.

(2) "குருநாதன் இதைக் குறித்து என்ன நினைப்பார்," என்று அடிக்கடி நீ நிதானித்துப் பார்க்கவேண்டும். நீ முற்றிலும் சத்தியமாய் நடக்கப் பயிலவேண்டும். முதலில் சத்திய எண்ணத்தையே கொள்ளவேண்டும்.

(3) மற்றவர்களைக் குறித்து உனக்குள்ள அபிப்பிராயம் உண்மையானதாயிருக்கவேண்டும். அவர்களைக் குறித்து உனக்குத் தெரியாத விஷயங்களில் நீ அபிப்பிராயங் கொள்ளக்கூடாது.

(4) துக்கத்திலாவது, கஷ்டத்திலாவது, ஆழ அமுங்கியும் சகாயத்தை விரும்பியும் இருக்கின்ற யாரையேனும் நீ ஆலோசித்தறிந்து, தினந்தோறும் அவன்மேல் உன் அன்பான சிந்தனையைத் தீவ்ரமாய்ச் செலுத்து.

(5) உன் மனதைச் சோம்பேறித்தனமாயிருக்கவிடாதே. எடுத்த காரியம் முடிந்ததும், நல்ல எண்ணங்களை உன் மனத்தில் வந்து தங்கும்படி எப்பொழுதும் நல்ல எண்ணங்களே உன் மனத்தைப் பின்பற்றி நிற்கட்டும்.

தினசரி அப்பியாசம்.

(1) எந்தக் காரியத்தை நீ செய்துகொண்டிருந்தாலும், அதிலேயே உன் மனத்தை நிறுத்து.

(2) மனத்தில் பதற்றம் வாராமல் மனத்தை நிலைபெறும்படி செய்து கொள்ளவேண்டும். அப்படியானால் மனங் கலக்கமற்று சாந்தமாயிருக்கும்.

(3) மனது நீ அல்ல, அது, உன் உபயோகத்திற்காக நீ அடக்கியாளவேண்டிய ஓர் கருவி.

(4) மனத்தளர்ச்சிக்கும், சோகத்திற்கும் நீ இடங்கொடாதே. மனத்தளர்ச்சி பிசகானது. உனக்கது, எப்பொழுதாவது சம்பவித்தால், அதை உடனே நீ தள்ளிவிடு.

(5) உன்னுடைய சித்தவிர்த்தி இருக்கவேண்டியபடியிருந்தால் உனது செய்கைகளைப்பற்றிக் கவலையிராது.

(6) எதை குருநாதன் நினைக்க மாட்டாரென்று நினைக்கிறாயோ, அதை நீ எப்பொழுதும் நினைக்கலாகாது:

(7) நீ உன் மனத்தை அடக்கவேண்டும். அதைத் திரிந்துகொண்டிருக்க விடவேண்டாம்.

(8) அடிக்கடி உன் எண்ணங்களை நிதானித்துப்பார்த்து குருநாதன் இதைப்பற்றி என்ன நினைப்பார் என்று சிந்திக்கவேண்டும்.

(9) மனோவாக்குக்காயங்களில் எப்பொழுதும் நீ சத்தியவானாயிருக்கக் கற்றுக்கொள். முதலில் மனத்தைச்சத்தியமான வழியில் பழக்கவேண்டும். பிறகு ஸத்யமானது தானாகவே மற்ற இருகாரணங்களின் மூலமாய் விளங்கும்.

(10) அசத்திய எண்ணங்களும், விவேகமற்ற மித்தியாசாரங்களும் உலகத்தில் அநேகம் உள. இவைகளுக்குட்ப்பட்டிருக்கும் எவனும் அபிவிருத்தியடைய முடியாது.

(11) ஒரு எண்ணத்தை அநேகம்பேர்கள் ஒரேவிதமாய்க் கொண்டிருந்தாலும் சரி, வெகு காலமாய் அது ஜனங்களால் நம்பப் பட்டிருந்தாலும் சரி, ஜனங்களால் உத்கிருஷ்டமென்று நினைக்கப்பட்ட புஸ்தகங்களில் அது எழுதப்பட்டிருந்தாலும் சரி, இக்காரணங்களால் அதை நீ அங்கீகரிக்க வேண்டியதில்லை.

(12) அதை நீயே ஆலோசித்துப் பார்த்து, நியாயமானது தானாவென்று நீயே தீர்மானித்துக் கொள்ளவேண்டும். ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி, ஒன்றுந் தெரியாத ஆயிரம் ஜனங்கள் அதைக் குறித்து ஒரே விதமாய் அபிப்பிராயங் கொண்டிருந்தாலும், அவ்வபிப்பிராயத்தால் ஒரு பிரயோஜனமுமில்லை யென்பதை ஞாபகத்தில் வை.

(13) மேன் மார்க்கத்தில் செல்ல இச்சிப்பவன், ஒவ்வொரு காரியத்தையும் தனக்குத்தானே ஆலோசித்து நிதானிக்கப் பயிலவேண்டும்.

(14) இவ்வுலகிலுள்ள பெருங்கெடுதிகளிலும், பந்தங்களிலும் மித்தியாசாரம் என்பது மிக வலியதாகும்.

அதிலிருந்து உன்னை நீ முழுவதும் விடுவித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

பிராணிகளைப் பலிகொடுத்து வருவது, மித்தியாசாரம். இதைப்பார்க்கிலும் கொடிய மித்தியாசாரம், மனிதன் தனது ஆகாரத்திற்கு மாம்சத்தை ஆவசியகப்படுத்துவது. இவ்விரு வகையிலுமுண்டாகும் பயங்கரமான மிருகவதையை நீ ஆலோசித்து நிதானி.

(15) மற்றவர்களைக் குறித்து நீ கொள்ளும் அபிப்பிராயம் உண்மையானதாக விருக்கவேண்டும். அவர்களைக் குறித்து உனக்குத் தெரியாத விஷயங்களில், நீ அபிப்பிராயங் கொள்ளலாகாது.

(16) மற்றவர்களெப் பொழுதும் உன்னைக் குறித்து நினைத்துக் கொண்டிருப்பதாக நீ சங்கியாதே.

(17) உனக்குத் தீங்கென்று நீ நினைக்கின்றவொன்றை ஒரு மனிதன் உனக்குச் செய்தாலும், உன்னைக் குறித்தது என்று நீ நினைக்கின்றவொன்றை அவன் சொன்னாலும் "அவன் எனக்குக் கெடுதி செய்ய எண்ணங் கொண்டான்" என்று நீ உடனே நினைக்காதே. அநேகமாய் அவன் உன்னை நினைக்காமலேயிருந்திருக்கலாம்.

(18) ஒவ்வொரு ஜீவனுக்கும் அதனதன் சொந்த கஷ்டங்களிருக்கின்றன! அதனதன் எண்ணங்களே முக்கியமாய் அதனதனைச் சுற்றி நிற்கும்.

(19) ஒருமனிதன் உன்னிடத்தில் கோபமாய்ப் பேசினால் "அவனெனக்கு விரோதி, எனக்குக் கெடுதி செய்ய விரும்புகிறான்" என்று நினையாதே. அனேகமாய் வேறு யாராவதொருவன், அல்லது வேறு ஏதாவது ஒரு விஷயம் அவனைக் கோப மூட்டியிருக்கலாம், நீ அவனுக்கு எதிர்ப்பட்ட காரணத்தினால், அக்கோபத்தை உன்னிடம் அவன் காட்டலாம், அவனுடைய செய்கை மூடத்தனம்· கோபம் எப்பொழுதும் மூடத்தனம் தானே, ஆகையினால் அவனைப்பற்றி நீ தவறாய் நினைக்கவேண்டாம்.

(20) வம்புப்பேச்சுக்குக் காரணம் கெட்ட எண்ணம். அதுவே ஒரு பாதகம். ஏனெனில் ஒவ்வொருவனிடமும், ஒவ்வொரு வஸ்துவிலும் நன்மை இருக்கின்றது;அவ்விதமே, ஒவ்வொருவனிடமும், ஒவ்வொரு வஸ்துவிலும் கெடுதியுமிருக்கிறது. நமது சித்த விர்த்திப் பிரயோகத்தால் இவ்விரண்டையும் நாம் விருத்தி செய்யலாம்; இவ்விதமாய்

ஜீவபூத விகாஸத்திற்கு, நாம் அனுகூலமாயாவது விக்கினமாயாவது ஏற்படலாம் நாம் ஈசுவர சங்கற்பத்தை அனுசரிக்கலாம் அல்லது எதிர்க்கலாம்.

(21) உனது கெட்ட எண்ணம் உனது சகோதரனைத் தப்பிதஞ்செய்ய ஏவுகிறது; ஏனெனில் அவன் இன்னும் பூர்ணாபிவிருத்தியடைந்திராவிடில், அவனை நீ நினைக்கின்றபடியே ஆக்கிவிடலாம்.

(22) ஒவ்வொரு தினமும் துக்கத்திலும், கஷ்டத்திலும் மூழ்கியாவது, சகாயத்தை விரும்பியாவது இருப்பதாக உனக்குத் தெரிந்திருக்கும் யாரையேனும் ஆலோசித்தறிந்து, அவர் பால் தீவ்ரமாய் உன் அன்பான சிந்தனையைச் செலுத்து.

(23) நற்காரியங்களில் உன் மனச் சக்தியை எப்போதும் உபயோகி. ஜீவபூத விகாஸத்துக்கு நீ அநுகூலமான ஒரு சக்தியாய் ஏற்படு.

(24) இன்னொருவனிடமுள்ள கெடுதியை நீ நினைப்பாயாகில், மூன்று கெட்ட காரியங்களை நீ அதோடு கூடவே செய்கின்றாய்.

உன்னைச் சுற்றியுள்ள அயற் பக்கங்களிலும், உன் சகோதரனிடத்திலும், உன்னுடைய மனதிலும், நல்ல சித்தவிர்த்தியை அகற்றி, கெட்ட சித்தவிர்த்தியை வியாபிக்கச் செய்துகொண்டு, உலகத்தில் துக்கத்தை விருத்தி செய்கின்றாய்.

(25) பெரும்பான்மையோர் தங்களுக்கு நேரிடும் அல்பசங்கடங்களுக்காகக் கிலேசப்பட்டுக்கொண்டிருந்த

காலத்தை விருதாவில் போக்கிக்கொள்வது போலல்லாமல், நீ அவ்வித கிலேசத்தை நிவர்த்தித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

(26) ஒரு செய்கை யெவ்விதம் இதரர்களைப் பாதிக்குமென்பதை ஜாக்கிரதைக் குறைவால் கவனியாது, மறந்துவிடுவதால் அதிக துன்பமுண்டாகிறது. நீ செய்யும் காரியங்கள் என்ன பலன்களை விளைவிக்குமென்று நீ ஆலோசிக்கவேண்டும்; இல்லாவிடில்யோசியாமல் நீ கொடும் பாதகங்களுக்கு உட்பட்டு விடவேண்டிவரும்.

(27) உன் மானஸிக சரீரம், கர்வத்துடன் பிரிந்து நின்று, தன்னை மேலாகவும் மற்றவர்களைக் குறைவாகவும் கருத, இச்சிக்கின்றது.

(28) ஆடம்பரக் கிரியைகள் அநாவசியமென்று நீ உணரவேண்டும்; இல்லாவிடில், அவைகளைச் செய்யாதவர்களைவிட நீ சிரேஷ்டனென்று உன்னை நினைப்பாய்.

(29) உன் சரீரம் ஒன்றை விரும்புகையில் உனக்கு அது யதார்த்தமாய்த் தேவையாவென்று நிதானி, ஏனெனில் நீயே ஈசுவரன்.

(30) மனதைச் சோம்பலாயிருக்கும்படி விடாதே, எடுத்த காரியம் முடிந்ததும் நல்ல எண்ணங்களே உன் மனத்தில் வந்து தங்கும்படி, எப்பொழுதும் உன்மநத்தைப் பின்பற்றி நிற்கட்டும்.

நீ பேசுமுன் விழிப்புடன் ஆலோசி.

(31) கர்வத்தினின்று உன் மனதை நீக்கு; ஏனெனில் கர்வம் அறிவீனத்தினின்றே வருகின்றது. ஞானமில்லாதவன் தன்னைப் பெரியவன் என்றும், இது அது என்று குறித்துக் காட்டக்கூடிய பெரிய காரியங்களைச் செய்தவனென்றும் நினைக்கின்றான்; ஈசுவரன் ஒருவன் தான், பெரியவர். அவரால்தான் எல்லா நற்காரியங்களும் செய்யப்படுகின்றன, என்று விவேகி யறிகிறான்.

(இன்னும் வரும்)

K. S. ராமசந்திர ஐயர்.

பூர்ணசந்திரோதயம்.

தொகுதி 6 } 1915ஹு நவம்பர்மீ
ராக்ஷஸஹு கார்த்திகைமீ { பகுதி 7.

தற்கால நிலைமை.

பிரஹ்மஞான சபையின் வருஷாந்தமஹோத்ஸவமானது இவ்வருஷம் பம்பாயில் அடுத்த டிஸம்பர் மாசம் 25-ம் தேதி முதல் 29-ம் தேதிவரை கொண்டாடப்படும். சபையின் அக்ராஸனாதிபதியாகிய மாது ஸ்ரீ அன்னிபெஸண்டு அம்மையாரவர்கள் அந்தமாசம் 25,26,27,28-ம்தேதிகளின் காலையில் பொது உபந்நியாஸங்கள் செய்வார்கள். 29-ம் தேதி காலையில் ஸ்ரீமான் ஜினராஜதாஸர் ஒரு உபந்நியாஸம் செய்வார். இவ்வருஷத்தில் இந்த தேசத்தின் ராஜரீக சீர்திருத்தங்களை நாடுகின்ற இந்தியன் நாஷனல் காங்கிரஸ் என்ற மகா சபையும், அதேகாலத்தில் பம்பாயில் கூடப் போகின்றபடியால் இருசபைகளும் மிக்க உற்சாகத்துடன் கொண்டாடப்படும் என்பதில் ஐயமில்லை. பிரஹ்மஞான

சபையைச் சேர்ந்தோர்கள் காங்கிரஸ் சபைக்குச் செல்வ
தற்குத் தடை ஏற்படாவாறு பிரஹ்மக்ஞானசபைக் கூட்ட
மும் இவ்வருஷம் பம்பாயில் கூடும்படி ஏற்பாடு செய்யப்
பட்டிருக்கின்றதென்றே நாம் சொல்லத்தகும். இதற்கு
முன் பிரஹ்மக்ஞான சபைக் கூட்டமானது பொதுவாக,
அடையாற்றிலும் காசியிலும் மாறி மாறிக் கூடி வந்தது,
இவ்வருஷத்தில் பிரஹ்மக்ஞான சபையானது காங்கிரஸ்
கூடும் பம்பாயில் கூடுவதற்குக் காரணம், நம்முடைய அக்
கிராஸனாதிபதியாகிய மாதா ஸ்ரீ அன்னிபெஸண்டு அம்
மையார் காங்கிரஸ் சபை ஸம்பந்தமான ராஜரீக சீர் திருத்
தங்களை அப்பியாஸத்திற்கு வரும்படி முயற்சிக்க உடன்
பட்டு, அச்சபைக்கு விஜயம் செய்யவேண்டியிருப்பதாலும்
அவர்கள் இல்லாது பிரஹ்மக்ஞானசபையின் வருஷாந்தக்
கூட்டமானது கௌரவ மடையாததாலும் பம்பாயில்
நமது சபை கூடும்படி ஏற்பட்டது.

***

பிரஹ்மக்ஞான சபைக்கும் ராஜரீக விஷயங்களுக்கும்
எவ்வித தொடர்பு உளது என நமது நண்பர்கள் வினவக்
கூடும். உலகமானது பூரணஞானத்தை அடைந்த அதிகாரி
புருஷர்கள் என்ற ரிஷிகள் ஒன்றுசேர்ந்த ஒரு கூழாத்தின்
ஆளுகையின் கீழ் உளது. அச்சபையில் உள்ளோர்கள் உல
கத்தில் உள்ள மானிடர்களைக் காட்டிலும் சக்தியிலும் ஞா
னத்திலும், அன்பிலும், அளவிற்கெட்டாது சிறந்தோரா
யினும், அவர்களுக்குள் அவரவர்கள் சக்திகளாலும் அவர
வர்களுடைய பிரவர்த்திகளாலும் ஏற்பட்ட வேறுபாடுகள்
உள. உலகத்தின் க்ஷேமத்தை நாடி விகாஸமுறையில்

உலகத்தையும் உலகத்தோரையும் செலுத்துவதில் அந்தரிஷி
கள் எல்லோரும் ஒரே மனதுடையோர்களாகையால், அவர்
களால் அநுசரிக்கப்படும் சக்தியானது ஸூக்ஷ்ம உலகங்க
ளிலிருந்து இவ்வுலகில் ஓர் அருவிபோல் பற்பல காலங்க
ளில் இறங்கி பல பக்கங்களில் பாய்ந்து, உலகத்தோர்கள்
விகாஸ முறையில் செழித்தோங்க ஓர் பிரவாகம் போல்
செல்லுகின்றது. ரிஷிகள் அவ்வக்காலங்களில் உலகத்தோ
ருக்கு விகாஸ முறையில் ஓர் எழுச்சியைக் கொடுப்பதுமல்
லாமல், அச்சக்தியை விசேஷமாய் உபயோகிக்கும் தேசத்
தோருக்கும் கூட்டத்தோருக்கும் விசேஷ அபிவிருத்தி
உண்டாகக்கூடியது.

***

இதற்கு உதாரணங்கள், உலகசரித்திரத்தில் பல காண
லாம். இந்தியா முதலிய கீழ்த்திசைத்தேசங்களில் தோ
ன்றிய நாகரிகத்திற்கும் அந்நாகரிகத்திற்கு முக்கிய அங்கங்
களாகிய மதம், கல்வி, ஆசாரம் முதலியவைகளுக்கும் மேற்
றிசைத் தேசங்களடங்கிய ஐரோப்பாக் கண்டத்திலுள்ள
நாகரிகத்திற்கும் அதைச் சார்ந்த மதம், கல்வி, ஆசாரம்
முதலியவைகளுக்கும் விசேஷ வித்தியாஸங்கள் தற்காலத்
தில் காணப்படுகின்றன. அவ்வித்தியாஸங்கள் அநேகமா
யிரவருஷங்களாகப் பலப்படுத்தப்பட்டுத் தற்கால அமைப்
பை அடைந்திருக்கின்றன. அவ்விரண்டு நாகரிகங்களி
லும் உலகத்திற்கு ஸாதகமான குணங்கள் ஒன்றில் தோ
ன்றாதவை மற்றொன்றில் விசேஷமாய் உள்ளன. முக்கிய
மாகக் கீழ்த்திசை நாகரிகத்தில் தத்துவஞானத்திற்கு பிர
தமமான ஸ்தானமும், மேற்றிசைநாகரிகத்தில் இவ்வுலகத்

திற்குரிய இந்திரிய கோசரமான பௌதிகசாஸ்திரங்களின் பயிற்சிக்கும், அவைகளைச்சார்ந்த முயற்சிகளுக்குமே விசேஷமான முதன்மையும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அக்காரணத்தால் மேற்றிசையோர்கள் இஹத்தில் சுகத்தைக் கொடுக்கிற ராஜதந்திரத்திலும் ஆளுகையிலும், நானாவித யந்திரங்களை நிர்மாணம்செய்வதிலும் மிகத்தேர்ச்சியை அடைந்திருக்கிறார்கள். ஆத்மார்த்தமான பலன்களைக்கொடுக்கிற மதங்களை ஸ்தாபித்த மதாசாரியர்கள் கீழ்த்திசையிலேயே அவதரித்திருக்கின்றனர். இவ்வாறு இவ்விருவகை நாகரிகங்களின் மேன்மையான குணவிசேஷங்கள் இவ்வுலகின் அபிவிருத்திக்குமுக்கியமானவை. ஆகையால் உலக சரித்திரத்தில் இவ்விருவிதநாகரிகங்களில் ஒன்று மேம்பாட்டையடைந்து மற்றொன்றை நாசஞ்செய்யும் சமயத்தில் அம்மற்றொன்று பலமடைந்து கைதூக்கப்பட்டு வந்திருக்கின்றது.

***

சரித்திர நூற்களில் ஐரோப்பாக்கண்டத்தைச் சேர்ந்த கிரேக்தேசத்திலிருந்து அலெக்ஸாந்தர் என்ற யுத்தவீரன் இந்து தேசத்தில் படையெடுத்ததாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது. சுமார் 2000வருஷங்களுக்கு முன்னர் அந்த கிரேக்தேசத்து நாகரிகமானது இந்தியநாகரிகத்துடன் கலந்தது. அதற்கப்பால் கீழ்த்திசையைச் சார்ந்த அரபியர்களின் நாகரிகமானது ஸ்பெயின் முதலிய தேசங்களில் புகுந்து வியாபித்து, பிரான்ஸ்தேசத்தில் பிரவேசித்து ஐரோப்பாக் கண்டத்தை வசப்படுத்தும் சமயத்தில் மகம்மதியர்கள் பிரான்ஸ்தேசத்தில் டூர்ஸ் என்னுமிடத்தில் தோல்வியுடைந்ததின் நிமித்தமாக மேற்றிசையாரின் நாகரிகத்திற்கு

உதவிபுரியப்பட்டது. மறுபடியும் மேற்றிசையோர்களாகிய ஐரோப்பியர்கள் முதலில் வியாபாரமுறையில் உலகெங்கும் பரவி அதின் மூலமாய் ஆசியாக்கண்டத்தில் செல்வாக்கு அடைந்து அவர்களது நாகரிகமானது கீழ்த்திசையோரின் நாகரிகத்தை நாசஞ்செய்யும் தருணத்தில் ஜப்பானியர் ருஷியர்களைவென்று கீழ்த்திசையோருக்கொரு கௌரவத்தைக் கொடுத்து அவர்களது நாகரிகத்திற்கு ஓர்வித ஊக்கத்தை அளித்தார்கள். வருங்கால உலக நாகரிகத்தில் அவ்விரண்டு நாகரிகங்களும் ஒன்று சேர்ந்து அவைகளின் தோஷங்கள் நீங்கி குணங்கள் மட்டும் அமைக்கப்படின், அவ்விரண்டு நாகரிகங்களின் முக்கிய லக்ஷணங்களை அந்நாகரிகங்கள் ஒன்றாக அமைக்கப்படும்வரை உலகில் பாதுகாப்பது உலகத்தி னாளுகையை மேற்கொண்ட ரிஷிகளின் கூட்டமாகிய வெள்ளியம்பலத்தோரின் கடமையாகும்.

***

அவர்களில் வைவஸ்வத மநுவானவர் ஆளுகை என்ற தொழிலைக் கைப்பற்றி அவ்வகுப்பில் தலைமைபூண்டவர் உலகத்தில் ஒவ்வொரு விசாலமான பிரதேசத்தின் அபிவிருத்தியை மேல்பார்க்கும் வெவ்வேறு தலைவரும் உளர். இந்தியதேசத்தின் தலைமைபூண்ட ரிஷியானவர் தென்னிந்திய மலைப்பிரதேசத்தில் உளர். ஐரோப்பாக் கண்டத்தின் பிரதிநிதியானவர் முன் நூற்றாண்டுகளில் Comte St Germain என்ற நாமம் தரித்தவர். மானிட வர்க்கத்தில் 5-வது ஜாதியாராகிய ஆரியர்கள் அநேகமாயிரம் வருஷங்களுக்கு முன் அவர்கள் வாசஸ்தலமாகிய மத்தியஆசியாக்கண்டப் பிரதேசங்களினின்று வெளியேறி அரபிதேசத்திலொரு வகுப்பினர் குடியேறி அங்கிருந்து எகிப்து முதலிய தேசங்க

ளில் புகுந்தும் மற்றொரு வகுப்பினர் பாரஸீக தேசத்தில் சென்றும், இன்னும் ஒருவகுப்பினர் கிரீஸ், இத்தாலியா முதலிய தேசங்களிற் குடியேறியும் மற்றொரு வகுப்பினர் ஐரோப்பாக் கண்டத்தின் வடமத்திய பிரதேசங்களிற் சென்றும் இன்னும் ஒரு வகுப்பினர் இந்தியதேசத்தில் குடியேறியும் அப்பால் காலக்கிரமத்தில் பல தேசங்களிற் சென்று தற்காலத்தில் ஆரியர்கள் உலகமுழுவதும் பரவியிருக்கிறார்கள்.

***

ஐந்தாவது ஜாதியாகிய ஆரியர்களுடைய லௌகிக நாகரிகமும் சிறப்பும் உன்னதமான நிலைமையை இனிமேல்தான் அடையத்தக்கது. நான்காவது ஜாதியோர் அநேகமாயிரம் வருஷங்களுக்கு முன்னர் அட்லாண்டிக் மஹாசமுத்திரத்தில் மூழ்கிக்கிடக்கின்ற பிரதேசங்களில் வாழ்ந்து அவர்களது உன்னதமான நிலைமையை அடைந்து நாகரிக அபிவிருத்தியில் மேன்மையைக் கைக்கொண்டார்கள் சீனர், ஜப்பானியர் முதலானோர் அந்த நான்காவது வகுப்பைச் சார்ந்தவர்கள். ஆரியர்களின் நாகரிகத்திற்கு ஆதாரமாக ஒரு World Empire அல்லது ராஜ்ய மண்டலம் அமைக்கப்படத்தக்கது. அதற்கு பிரிட்டிஷ் ராஜ்யமண்டலம் ஓர் விதைபோல் உள்ளது. பிரிட்டிஷ் ராஜ்ய மண்டலத்தில் ஆங்கிலேயர்களும் இந்தியர்களும் அங்கத்தினர்களாயிருப்பதால், அவர்கள் மூலமாய் ஆரியர்களின் நாகரிகம் இருவகையாய்ப் பிரிந்து மேற்கில் உலக விவகாரங்களில் தேர்ச்சியடைந்த ஐரோப்பிய நாகரிகமாகவும் ஆத்மக் ஞானத்தைப் பிரதானமாகக் கைக்கொண்டு பரகதியை முதன்மையாகக் கருதிய இந்திய நாகரிகமாகவும் தோன்றி

யிருக்கின்றது. ஐந்தாவது ஜாதியார் உன்னத நிலைமையடையுங்கால் இவ்விரண்டு நாகரிகங்களும் ஒன்று சேர்ந்து அவைகளின் தோஷங்கள் நீங்கி அவைகளுடைய குணங்கள் பலப்பட்டு அவைகளிரண்டும் ஒன்றாகி அவ்வொன்றினுக்கு அவ்விராஜ்ய மண்டலம் உறைவிடமாகும்.

***

ஆகையால் அவ்விராஜ்ய மண்டலத்தில் நமது தேசமானது இப்பொழுது நிகழும் யுத்தத்திற்குப் பின் அதற்கேற்ற ஸ்தானத்தை வகிக்கும்படி செய்யப் பெருமுயற்சிகள் தற்காலத்தில் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. ரிஷிகள் கூட்டத்தில் இந்திய தேசத்தின் க்ஷேமலாபத்தைக் கைக்கொண்டு அதின் அபிவிருத்தியை மேற்பார்க்கும் மகரிஷியின் அநுக்கிரஹமும் அம்முயற்சிகளுக்கு ஸாதகமாயிருக்கின்றது. இச்சமயத்தில் ரிஷிகளின் கருத்திற் கிசைந்த கைங்கரியத்தை கைக்கொள்ளும் பிரஹ்மக்ஞான சபையும் அதின் தலைவர்களும் இந்திய தேசத்தின் ராஜ்ய சீர்திருத்தத்தில் விசேஷ ஊக்கத்தைச் செலுத்தி உழைப்பதற்கு அதுவே காரணமாகும்.

அ. ரங்கஸ்வாமி ஐயர்.

நன்மொழி.

கருணை ததும்பிப் பொதுநோக்குங் கண்ணிற் கிடைத்த கண்ணே யோர் கனியிற் கனிந்தன் புருவான கருத்திற் கிடைத்த கருத்தேமெய், யருணனிலையினது வதுவா யறிவிற் கிடைத்த வறிவே யென்னகத்தும் புறத்து மொளிநிறை வித்தமர்ந்தகுருவே யைம்பூத, வருண முதலாயவை கடந்த வரைப்பாய் விளக்குமணி மன்றில் வயங்கு சுடரேயெல் லாம்செய் வல்ல குருவே யென்னுளத்தே, தருணநடஞ் செய்யரசே யென்றாயே என்னைத் தந்தாயே தனித்த தலைமைப் பதியே யித்தருணம் வாய்த்த தருணமதே.

நட்பு—எதார்த்தமும், போலியும்.

FRIENDSHIP—TRUE & FALSE.

[இது Barnfield என்ற ஆங்கிலப்புலவர் இயற்றிய "Everyman that flatters thee &c" என்பதன் தமிழ் மொழி பெயர்ப்பு.]

முகநக நட்பது நட்பன்று நெஞ்சத்
தகநக நட்பதே நட்பு—திருக்குறள்.

உடுக்கை இழந்தவன் கைபோல ஆங்கே
இடுக்கண் களைவதாம் நட்பு—திருக்குறள்.

உனைமுகஸ் துதிசெயும் ஒருவனும் துன்புநீ
உற்றுழி உதவிசெய் உறவினன் ஆகான்
வாய்வரும் வார்த்தை வாயுவின் எளிதே.
உற்றநண் பரைக்கண் ணுறல் தான் அரிது.
விரயம் செய்ய திரவியம் உளவரை
நினக்கோவ் வொருவனும் நேயனாய் இருப்பன்.
உறுநிதி மட்டும் குறைவுறு மாயின்,
நினது குறையினை நிரப்பிடான் எவனும்,
ஊதாரி யாக ஒருவன் உளனேல்
"இவனோர் அரசனாய் இராததென்? பாவம்!" என்
றித்தகை இச்சகம் இயம்பி அவனை
'உதார குணம்படைத் துள்ளவன்' என்பர்.
ஆயினும் திருமகள் அருள் ஒரு தடவை
போய் விடின் அவன் நற் புகழும் போய்விடும்.
முன்னம் அவனை முகஸ்துதி செய்தோர்
அவன் கூட்டுறவினை அற இனி ஒழிப்பர்.
உண்மையில் நினதுமெய்ந் நண்பன் நினக்கு நீ
துன்புறுங் காலையில் துணைபுரிந் திடுவன்.
நீகவல் கையில்கண் ணீர்விட் டழுவன்
நித்திரை யேகொளான் நீவிழித் திருப்பின்.
இவ்விதம் மனத்துறும் ஒவ்வொரு துயரினும்
அவனும் நின்னோடு அடைவன் ஓர் பங்கு.
அகநட் பையும்முகம் நகமொழி பகையையும்
அறிதற் காகுால் அறிகுறி இவையே.

பண்டித ம. கோபாலகிருஷ்ணையர்
மதுரை மாணவர் செந்தமிழ்ச் சங்கத்து
அக்கிராசனாதிபதி.

உதயதிசை நக்ஷத்ர சங்கத்தார்க்கு விண்ணப்பம்.

பிரஹ்மக்ஞானமந்திரம்,
மதுரை, 2—11—15.

ஸஹோதரர்களே!

உதயதிசை நக்ஷத்ர மெம்பர்கட்கு நமஸ்கார பூர்வமான விக்ஞாபனம். நாமெல்லோரும் சமீபகாலத்தில் ஓர் லோககுரு வரப்போகிறாரென்றுணர்ந்து பிரதிக்ஷணமும் அவரையே மனத்தில் தியானித்து, எக்கருமத்தையும் அவர் பெயராலேயே செய்துவருகிறோம். தற்காலத்தில் அவர் வருகைக்குமுன் ஆயத்தமாக நாம் செய்யவேண்டிய கடமை என்னவெனில், ஜகத்குருவின் திருவரவைத் தமிழ் நாட்டார் அனைவருக்கும் பஹிரங்கப்படுத்துவதேயாகும். உதயதிசை நக்ஷத்திர சங்கத்தில் ஏற்கனவே சேர்ந்திருக்கும் தமிழ் மெம்பர்களாகிய நாம், இதுவரை இந்நற்செய்தியை நம் அயலார்களுக்குள் பரவச்செய்ய யாதொரு பெரிய நன்முயற்சியையும் தேடவில்லை. ஆங்கிலம் முதலிய இதர பாஷைகளிலோ, அந்தந்த பாஷாபிமானிகள் ஏராளமான துண்டுப்பத்திரிகைகளை அச்சிட்டுத் தபால் மூலமாய் அறிமுகம் இல்லாதவர்களுக்குக்கூட அனுப்பி பெரியாரின் திருவரவை உத்கோஷிக்கின்றனர்; கூட்டுறவென்பது தமிழர்களிடம்மட்டும் பிரகாசியாமலிருப்பது அழகல்லவே! இவ்விஷயத்தில் நாம் ஒருங்கேசேர்ந்து முயற்சிக்குமாறு நம்மைத்தூண்டுவதற்கு பெங்களூரிலுள்ள சைன்னியத் தலைவராகிய மேஜர் ஹார்ட் என்பவர் ஏற்பட்டிருக்கிறார். நம்மிடம் இயற்கையாய்க் கூட்டுறவு ஏற்படாவிடினும் நம் மேஜருடைய உத்தரவுக்குக் கீழ்ப்படிந்து, கீழ்ப்

2

படிதல் என்ற நற்குணத்தையாவது கைக்கொண்டு முன்னுக்கு வரலாம். இப்போது இந்த மேஜருக்கு நாம் கீழ்ப்படியத் தவறுவோமானால், மேஜருக்கும் மேஜராய் இவ்வுலகில் தோன்றப்போகும் பெரியாரைத் தெரிந்துகொள்ளுதல் சிரமமேயாகும். அவருக்கும் கீழ்ப்படியத் தவறுவோம். மேஜரவர்கள் எனக்கு எழுதிய கடிதத்தில் அவர் கேட்டுக்கொண்ட பிரகாரமே இவ்விண்ணப்பம் தங்கட்கு எழுதலானேன். ஆகையால் தங்களாலியன்றவரை பரமாசாரியரின் திருநாமத்தை முன்னிட்டுத் தீவிரமான சிரத்தையோடு முயற்சித்து, திரவியம் சேகரிக்குமாறு வேண்டுகிறேன். இப்போது அவசியம் பிரசுரித்துத் தீரவேண்டியதாய் உத்தரவு பிறந்திருக்கிற நான்கு டிராக்டுகளுக்கும் செலவாகக்கூடியதை இதன்கீழ் குறித்திருக்கிறேன்.

			ரூ. அ. பை.
1.	உதயதிசை நக்ஷத்ர ஸங்கம் (ஆறு கொள்கைகள்.)	10000	20—0—0
2.	ஷை (வேறு)	10000 At	
3.	நக்ஷத்திர தூதர்களின் ஸங்கம்.	Rs. 17-8-0 each	35—0—0
4.	லோக குருக்கள்.	10,000	35—0—0

தமிழ் ஜில்லாக்களில் மொத்தம் 15 கிளைச்சங்கங்கள் உள்ளன. எந்தக்கிளைச்சங்கமாவது அல்லது எந்தப்பிரபுவாவது ஏதாவதொரு டிராக்டுச் செலவைப் பொறுத்துக் கொள்வாராயின், இந்தக்கிளைச்சங்கத்தின் அல்லது இந்தப் பிரபுவின் பொருளுதவியால் பிரசுரிக்கப்பட்டது என்று அப்பத்திரிகையின் தலைப்பில் அச்சிடப்படும். பரமாசாரியரை சமீபித்தல் தியாகத்தாலன்றி இயலாது.

ரூ-3 அனுப்புவோர்க்கு, வகைக்கு 250 விதம் நாலு டிராக்டுகளும், ஆக மொத்தம் 1000 காப்பிகள் அனுப்பப்படும். நக்ஷத்ரக் கிளைச்சங்கத்தார்கள் எல்லோரும் இவ்விதம் ஆதரிக்குமாறு வேண்டுகிறேன். ரூ-1½ அனுப்புவோர்க்கு 500 காப்பிகள் அவ்விதம் அனுப்பப்படும். தபாற் கூலி பிரத்யேகமாய் சார்ஜ் செய்யப்படும்.

தங்களன்புள்ள

B. S. ராமசுப்பையர்,

மொழிபெயர்ப்புக் காரியதரிசி.

மேஜரவர்கள் எழுதியது பின்வருமாறு:—

"தமிழ்ஜில்லாக்களில் தான் விசேஷமாய் பிரஹ்மஞான சபைகள் அதிகமாய் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. கன்னடபாஷையில் டிராக்டுகள் அச்சடிப்பதற்கு வேண்டிய பணம், 4 டிராக்டுகளுக்குமாக ஒரு மீட்டிங்கினமன்று வசூலிக்கப்பட்டது. தமிழ் நாட்டாரைப்போல் கன்னடன்தரில் அவ்வளவு ஐசுவர்யவான்களான நக்ஷத்திரமெம்பர்கள் கிடையாதென்பதே என் அபிப்பிராயம்."

ஜஸ்டிஸ் ஸதாசிவஐயரவர்கள் மேற்கூறிய விஷபத்திற்கு ரூ. 17-8-0 கொடுத்துதவியிருக்கிறார்.

B. S. R.

ஜகத்குரு ஸ்தோத்ரம்.

(ராகம்-ஆரபி : தாளம்-ஆதி : தேவாரமெட்டு.)

1. உலகமெலாம் நலமிகவே ஒங்கும்பல மதங்களுக்கும்
தலைவ,வெள்ளை யம்பலத்தின் தூயவனும் நாயகனே
நிலவுலகி லினியுமிப்போ நீயிறங்க வெதிர்பார்க்கும்
பலவிதமாம் மனிதருக்கும் பரிந்துதவி புரிந்திடுவாய்
சற்குருவே யருளுருவே சகலருக்கும் வான்தருவே
சற்குருவே நின்வரவே (நாம்) சகலருஞ்செய் தவவுரு
(வே

2. சண்டையிடும் ஜனங்களினிச் சமர்புரியும் வினைநீங்க
விண்டிடுவாய் சாந்தியினை மேதினியில் மேலாக
கொண்டுசெகோ தரத்துவத்தைக் கொடும்போரை
(விடும்படிசெய்
தண்டியனை வரும்நாமொன் றென்றறிய வருளுவாயே.
(சற்குருவே * * *)

3. வந்திடுக நின்னன்பாம் வலியுடனே வந்திடுக
வந்திடுக நின்சத்தாம் மாட்சியுடன் வந்திடுக
அந்தரர்க்கும் மனிதருக்கும் மாசிரிய ஞனவனே
உந்தனது திருவரவா லுலகமெலாம் காப்பாயே.
(சற்குருவே * * *)

4. கொள்ளைகொள்ளும் பேரொழிய குவலயத்தி லருள்
(பொழிய
பிள்ளையிடம் தாய்போன்ற பெருங்கருணை மேகமதாய்
கிள்ளைமொழி கிளத்ததுபோல் கிளர்சாந்தி பகர்ந்தி
(டவே
வெள்ளையம்ப லத்தருளே விரைவாய்நீ வருவாயே.
(சற்குருவே * * *)

E. V. நாராயண ஐயர். F. T. S.
தமிழ்ப்பண்டிதர், மஹாராஜா காலேஜ், திருவனந்தபுரம்.

மீராபாய்.

(214-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி.)

அங்கம் 1 களம் 3.

இடம்—கும்பாஜிராணுவினரண்மனையிலோரறை.

நாடகப்பாத்திரர்—கும்பர்ஜி.

கும்—(தனக்குள்) என்னுடைய பாக்கியமே பாக்யம். இத்தகைய பத்தினியைப்பெற்ற பெரும் செல்வம் வேறு யாருக்குக் கிடைக்கும்! நேற்றையதினம் அவள் தனது சிறுமைப் பிராயத்தைப்பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருந்ததவ்வளவும் எவ்வளவு ஆச்சரியகரமாயிருந்தது! விவாகமே வேண்டாமென்று சொல்லியுமென்னை மணந்தாளல்லவா, மணந்தபிறகு என்னிடமெவ்வளவு அன்பு வைத்திருக்கிருள்! இதுவுமெனது புண்யவசமே.

கும்—(சுந்தரி வருகிருள்)சுந்தரி,வா, என்ன சமாசாரம்?

சுந்—ஒன்றுமில்லை, மீராபாயைத் தேடிவந்தேன். எங்கேயும் காணும். ஒருவேளை இங்கிருப்பாளோவென்று பார்க்கவந்தேன்.

கும்—என்ன சுந்தரி, இப்போதவள் ஆலயத்திற் கேகும் சமயமல்லவா?

சுந்—ஆனலவளது பல்லக்கு இங்கே இருக்கிறதே?

கும்—அப்படியா? (சற்றுயோசித்து) ஒருவேளை நடந்துபோயிருக்கலாம்.

சுந்—(ஆச்சரியத்தை நடித்து) ஓஹோ, சரிதான், அதனுல் தானவர்கள் அப்படியெல்லாம் பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். நெருப்பில்லாவிடத்திற் புகை புறப்படுமோ?

கும்—(திடுக்கிட்டு) என்ன சுந்தரீ, என்னசொன்னுய்?

சுந்—ஐயோ! என் வாய் சும்மாவிருக்கலாகாதா? சொல்லவேண்டா மென்றிருந்தேனே, என்னையறியாமல் வாய்தவறி வெளிவந்துவிட்டதே வார்த்தை, நாதா, என்னை மன்னிக்கவேண்டும். ஏதோ தவறிச் சொல்லிவிட்டேன். அதையொரு பொருட்டாக யெண்ணிக் கேட்கலாகாது.

கும்—சுந்தரீ, என்ன பிதற்றுகிறுய்? சமாசாரமென்னவென்று சொல்லுகிறுயா மாட்டாயா?

சுந்—நாதா, இதென்ன, இவ்வளவு நிர்ப்பந்தமாகக் கேட்கிறீர்களே. ஏதோ ஞாபகமறதியாயுளறினேன், அவ்வளவுதான்.

கும்—(கோபத்தோடு)சுந்தரீ இதென்ன? நான் கேட்கிற கேள்விக்குப் பதிலுரைக்காமல் என்னவெல்லாமோ சாக்குச் சொல்லுகிறுய். இப்போது சமாசாரமென்னவென்று சொல்லுகிறுயா என்ன?

சுந்—(பயத்தை நடித்து) அரசே ஒரு எளிய ஸ்திரீ ஜனத்தின்மீது தாங்களிவ்வளவு கோபங்கொண்டால் நான் என்னசெய்வேன்? நான் ஒன்றும் சொல்லக்கூடாதென்று எவ்வளவு ஜாக்கிரதையாகவோ யிருந்தேனே. என்னையறியாமலே என் வாயுளறிவிட்டதே. இவ்வித மென்மீதுகோபம் கொள்வதுதங்களுக்கழகல்ல. நான்கெஞ்சிக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். என்மீது தயவுசெய்து நானேதோசொன்னேனென்பதை மறந்துவிடவேண்டும்.

கும்—(தரையில் காலையுதைந்து) என்ன சொன்னுய், சுந்தரீ நான்கேட்டகேள்விக்கு உத்தரமளிக்கிறுயா என்ன? ஏது இவ்வளவு பிடிவாதமுனக்கு? மரியாதையாய் சமாசாரமென்னவென்பதை உடனே சொல்லு.

சுந்—ஈசா, இப்படியுமொருகதி எனக்கு வரவேண்டுமா? நான் எப்படி அந்த சமாசாரத்தை வாய்விட்டுரைப்பேன்? அதுவும் என்னருமை சகோதரியான மீராபாயைப் பற்றின இச்செய்தியை நானெவ்விதமுரைப்பேன்? நாதா நானிப்போதே சொல்லுகிறேன். இதைக் கேட்டால் நீங்கள் மிக வருத்தப்படுவீர்கள். அப்படித்தங்களை வருத்தும் சமாசாரத்தை நானெவ்விதம் வெளியிடுவேனென்றுதான் தயங்குகிறேன்.

கும்—எப்படிப்பட்ட சமாசாரமாயிருந்தாலும், யாரைக் குறித்ததாயிருந்தாலும், எனக்கெவ்விதத் துக்கத்தை விளைவிப்பதாயிருந்தாலும், அதை உடனே சொல். தாமதித்தால் பிறகு என்னநேரிடுமென்பதைச் சற்று கவனி.

சுந்—(தயங்கி) நாதா, நான் சொல்லவேண்டுமென்று நினைத்தாலும் என் நாவெழமாட்டேனென்கிறதே. சற்று முன்பு மீராபாயைக் காணவேண்டுமென்கிற எண்ணத்தோடு அவளுடைய அந்தப்புரத்துக்குப் போனேன். அங்கே அவளில்லாததுகண்டு தங்களைக் கேட்கலாமென்றிங்கு வந்துகொண்டிருக்கையில், அவ்வந்தப்புரத்துக்கு வெளியிலுள்ள திண்ணையில் சில சேவகர்களும் சேடிகளுமுட்கார்ந்து ஏதோ மெதுவாய் பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். அதை நான் கவனியாமலிங்கே நோக்கி வரும் சமயத்தில் "மீராபாய்" என்ற வார்த்தை யென் காதில் பட்டது. அது கேட்டு "இவர்கள் பட்டராணியைப்பற்றி என்ன பேசுகிறுர்கள். சற்று கவனிப்போம்" என்று அங்கு சற்று மறைவாய் நின்று கவனித்தேன். அவர்கள்—

கும்—ஏன் தயங்குகிறுய்? சமாசாரத்தையுரை.

சுந்—"இதென்ன, அவமானமாயிருக்கிறது. மஹாராஜ ணியாவது கால்நடையாய் நடந்து கோயிலுக்குப்போவதா வது, இதென்ன அநியாயம்! இதற்கெப்படி மஹாராஜா சம்மதப்பட்டார்," என்றான் ஒரு சேவகன். அதற்கு மற் றொரு சேடி, "இதுமட்டுந்தானா? இதெல்லாம் வெறும் வேஷம். உண்மை வேறு. அந்த ரகசியமெல்லாமெனக்கல் லவோ தெரியும்." என்றென்னவெல்லாமோ சொன்னாள் இதைக் கேட்க சகியாமல் "ஹா" என்று பெருமூச்செறிந் தேன். அவ்வரவம் கேட்டு அவர்களுடனே கலைந்துவிட் டார்கள். நாதா நான் சமாசாரத்தைச் சொல்லியாய்விட் டது. இனி யென்னையொன்றும் கேட்கவேண்டாம்.

கும்—(பக்கத்திலுள்ள ஓராசனத்தின்மீது தள்ளாடிச் சாய்ந்து) சுந்தரீ ஆ!

சுந்—நாதா, இதற்குத்தானப்போதே ஒன்றும் சொல் லமாட்டேனென்று சொன்னேன். தாங்கள் நிர்ப்பந்தப் படுத்தினீர்கள்.

கும்—நன்றாகக் காதுகொடுத்துக் கேட்டாயா?

சுந்—இதில்வேறு சந்தேகமா? என்னைச் சொல்லச் சொல்லுவானேன், பிறகிப்படிச் சந்தேகப்படுவானேன்?

கும்—அந்தச் சேவகர்கள் சேடிகள் யாரென்று பார்த் தாயா?

சுந்—அதுதானே முடியவில்லை. உடனே கதவைத் திறந்து வெளித்திண்ணைக்குவந்து பார்த்தேன். நான் பார்ப் பதற்கு முன்னேயே, நான் "ஆ" யென்ற சப்தத்தைக் கேட்டு மறைந்துவிட்டார்கள். அங்கே ஒருவரையும் காணேம். ஆனாலவர்கள் மீராபாயினந்தப்புரத்தைச் சேர்ந்

தவர்களாகத்தானிருக்க வேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். இல்லாவிட்டாலந்தத் திண்ணையிலுட்கார்ந்து பேசக் கார ணமில்லை.

கும்—(முகத்தைக் கையால் மூடினவண்ணமாயிருக்கின்றான்.)

சுந்—நாதா, இதற்காகத் தாங்கள் வருந்தலாமோ. இதற்காகத் தானதை யுரைக்க மாட்டேனென்றேன். இதைக்கேட்டால் மனவருத்தப்படுவீர்களென்று தெரி யுமே. நானிந்த சமாசாரத்தைக் கேட்டபோது என்மனம் பட்டபாடு ஈசனுக்குத்தான் தெரியும். நான் வருத்தப்பட் டாலும் தங்கள் காதிலிதைப் போடலாகாதென்று தீர்மா னித்திருந்துமிங்கே ஏதோ தெரியாமலுளரின வார்த்தை யின் நிமித்தம் சமாசாரம் முழுவதையும் சொல்லி தங்கள் மனதைக் கலக்கலானேன். இந்தப் பாபியின்வாய், சும்மாவி ருந்திருக்கலாகாதா? தங்களையிப்படி வருந்தச்செய்த என் நாவையறுத்தாலென்ன?

கும்—சுந்தரீ, இதென்ன பிதற்றுகிறாய்? நான் கேட் டதற்குப் பதிலுரைத்தாய். அவ்வளவுதானே. எனக்கொன் றும் தோன்றவில்லையே, என்தலை சுழலுகிறதே. என் மனம் என்னவெல்லாமோ எண்ணுகிறதே!

சுந்—நாதா, தாங்களிதைக்குறித்து இவ்வளவு சினம டையலாமா? ஜகத்தில் நாலுபேர் நாலுவார்த்தை சொல்லு வார்கள். அதையெல்லா மொருபொருட்டா வெண்ண லாமோ. யாரோ ஏதோ சொன்னார்கள், அதுயாரென்று கூடத்தெரியாது. அதற்காக இவ்விதம் மனங்கலங்கலாமா?

கும்—சமாசாரம் சாதாரணமானதல்லவே. முழு சமாசாரம் தெரிந்தாலாவது மனதுக்காறுதலா யிருக்கும். அரைகுறையாய்க் கேட்டவார்த்தை யானதாலதிலிருந்து என்னவேண்டுமென்றாலும் நினைக்கலாமே. அந்தச்சேடி

சொன்னதைப் பார்த்தாலேதோ பெரிய ரஹஸ்யமவள் கையிலிருக்கிறதுபோல் தோன்றுகிறது.

சுந்—நாதா, இவ்விதம் தங்கள் மனதைச் சஞ்சலப் படவிடலாகாது. இதையெல்லாம் மறந்துவிடும், அவர்கள் சொன்னவார்த்தை பொய்யோ மெய்யோ யார் கண்டார்கள்! அதுவும் மீராபாயைப்பற்றி இவ்வித சமாசாரத்தை யார் நம்புவார்கள்?

கும்—நீயே சற்று முன்பாகச்சொன்னுயே, நெருப்பில்லாவிடத்திற் புகையேது? இவர்கள் காரணமின்றி இவ்விதம் பேசுவார்களா? ஒருநாளும் மாட்டார்கள்.

சுந்—அதுவும் வாஸ்தவந்தான். ஆனாலிந்த ஸ்திரீ ரத்னமாகிற மீராபாய் விஷயத்திலிந்த சமாசாரத்தை நம்ப என் மனம் துணியவில்லை.

கும்—(யோசித்தவண்ணம்) நீ நம்பாமற் போனவிதைப்பற்றி நான்கவனிக்காமலிருக்கமுடியுமா, கவனிக்காமலிருப்பது சரியா? ஆனாலிப்போது நானென்ன செய்வது? சொன்னவர்கள் யாரென்று தெரியவில்லை, சமாசாரம் பூரணமாகக் காதில் விழவில்லை. இதற்கென்ன செய்யலாம் மீராபாயைக் கேட்கலாமா? சீ, எப்படிகேட்பது, எதைக் கேட்பது? சரியான காரணமில்லாம லவளிடத்திலதைப் பற்றிப்பேசுவது சரியல்ல. சுந்தரீ இதைப்பற்றி நீ ஒருவரிடத்திலும் பேசக்கூடாது. நான் யோசித்துப்பார்த்துப் பிறகு என்ன செய்யலாமென்று தீர்மானிக்கிறேன்.

(திரை விழுகிறது)

(காட்சிமுடிகிறது)

(தொடரும்.)

ஆர். ஸ்ரீநிவாஸ ஐயர், M. A.

புரொபஸர், மஹாராஜா காலேஜ், திருவநந்தபுரம்.

ஓர் உபந்யாஸம். *

அன்பர்களே!

மிஸ்டர் ராமஸ்வாமி ஐயங்கார், நான் இங்கு அடிக்கடி வருகிறதில்லையென முறையிடுகிறார். ஆதைபால் நான் வரநேரும்பொழுது உங்களுக்கு யாதேனும் சில விஷயங்களைச் சொல்வது நலம். ......உங்களைப்போன்ற இளைஞர்கட்கு ஓர் விதத்திற் பாட்டியாராவேன். அவ்வுரிமைபற்றியே, நீங்கள் பிற்காலம் உங்கள் தாய்நாட்டுக்குழைக்க வேண்டிய காரியத்தில் இரண்டொரு புத்திமதிகளைக் கூறல் தகுமென்று நினைக்கின்றேன்.

அதிபிராசீனமதமாகிய இந்துமதத்தைச் சரிவரக்காப்பதினும் முக்கியமான காரியம் இந்நாட்டிலுள்ளோர்க்கு வேறில்லையென்பதை நீங்கள் அறிந்தவர்கள். ஆயினும் பண்டைக்காலத்தில் அம்மதம் எவ்வாறிருந்ததோ அவ்வாறே, அதில் அறிவூட்டக்கூடிய பாகம் இப்பொழுதும் விரிவடைந்து மேற்பட்டிருத்தல்வேண்டும். நமது நாட்டில் காசி முதலிய க்ஷேத்திரங்களில் ஒப்பற்ற கல்வித்திறமையும், ஆழ்ந்த அறிவும் உள்ள பண்டிதர்கள் பலரிருக்கின்றனர். பல ஜனங்களாற் புகழப்படும் மேல்நாட்டுவித்துவான்களினும், அவர்கள் மிக பாண்டித்தியமுடையவர்கள். ஆயி

* மாதா ஸ்ரீ அன்னிபெஸண்ட் அம்மையவர்கள் சில நாளைக்கு முன் மிஸ்டர் C. P. ராமஸ்வாமி ஐயருடன் ராமகிருஷ்ணமிஷன் மாணவர்களின் வித்தியாகிருஹத்திற்குச் சென்றபோது ஆங்கு செய்த உபந்யாசச் சுருக்கம். அக்டோபர்மீ 21தேதி நியூஇந்தியா பத்திரிகையிலிருந்து ஆர். பஞ்சாபகேச ஐயரால் மொழி பெயர்க்கப்பட்டது.

னும் மேற்கூறிய நம் தேசத்துப் பண்டிதர்கட்கு 'நவீனகம்' (Modern Spirit) என்று சொல்லப்படுகின்ற தற்கால வியற்கையை யறிந்து அதற்கேற்ப நடந்துகொள்ளும் விஷயம் மிகப் பிரயாசையாயும் அருவருப்பாயு மிருக்கின்றது. ஆராய்ச்சி நுட்பத்தினாலும், நற்குணத்தினாலும், மாசற்ற வாழ்வினாலும் இத்தேசத்திலுள்ள படிப்பாளிகளையும் நவீனபுத்தியுள்ளோர்களையும், அவர்கள் மேற்கொண்டு நடத்த தகுந்தவர்களே. ஆயினும் இக்காலவியல்பினையுணராது நூதனப்போக்குள்ளவர்பால் அவர்கள் உபேக்ஷையாயிருப்பதாற்றான் இவர்கள்மீது நமது பண்டிதர்கட்கு ஓர் பிடிப்பின்றிப்போய்விட்டது.

பிராசீனமதத்தைச் சேர்ந்தும் இங்கு நவீனகல்வியைக் கற்றும் வருகின்ற நீங்கள் தகுந்த பருவமடையுங்கால், இந்நாட்டிற்குச் செய்யக்கூடிய தனிப் பெருங்கைங்கர்யம் ஒன்றுளது. பண்டைக்காலப்போக்கு சற்றேனும் மாறாத பண்டிதர்கள் உதாசீனஞ்செய்துவரும் நவீன அறிவாளிகளோடு நீங்கள் பழகிவருவதால் அவர்களிடம் நீங்கள் சென்று அவர்கட்குப்புலப்படாத விஷயங்களையெளிதில் நீங்கள் அறிந்து, அவர்களது ஐயமகற்றலாம். ஏற்கனவே, நீங்கள் பிறந்திருக்கும் மதத்தின் மேன்மையைப்பற்றிச் சிறிது தெரிந்துகொண்டிருப்பீர்கள். அதன் கௌரவத்திற்குத் தகுந்தவாறே நீங்கள் நடந்துகொள்ளவும்வேண்டும்.

முற்காலத்திலிருந்தனவும, தற்காலத்திலிருக்கின்றனவுமான மதங்கள் எவற்றினும், நீங்கள் ஜனிக்கும்படி பாக்கியம்பெற்றிருக்கும் மதத்தைப்போல் அத்துணை பெருமை வாய்ந்த மதம் யாதொன்றும் உலகிலில்லை. ஆயினும் (புறக்

கடைப்பச்சிலையை அலக்ஷியம் செய்வதுபோல்) அம்மதத்திற்பிறந்திருப்பதனாலேயே அதன் உயர்வை நீங்கள் நன்குணர்கின்றீர்களில்லை. நாம் முயற்சியின்மேல் அடையும் பொருளையே வெகுவாய் மதித்துக்கொண்டாடுவது நமது தன்மையாகும். எளிதிற் கிடைப்பவற்றை இகழ்ச்சிசெய்வது நமக்கு சகஜம். நான் பற்பல மதங்களின் நூற்களைப் படித்து அவற்றிற்சிறிது அறிந்துளேன். அவற்றையெல்லாம் நான் பார்க்குங்கால் உங்களுடைய மதத்திலில்லாதது ஒன்றையும் ஏனைய மதங்கள் புதிதாய்க்கூறுவனவல்ல. வேறுமதம் யாவும் இந்துமதத்திலிருந்து சிலவற்றைக் கற்றுக்கொள்ளும்படியாகவே உள்ளது. இந்துமதம் அவைகளிடமிருந்து கற்கவேண்டியது யாதொன்றுமில்லை. இந்துமதம் மெய்யறிவிலும் நீதிநெறியிலும் பூர்ணம் பெற்றுளது. அஃது தெய்வீகம் பொருந்திய பெரியோர்களால், உலகிற்கு அளிக்கப்பட்டது. அப்பெரியோர்கள் பூமண்டலத்தில் பற்பலபடிகளிலுள்ள ஆன்மாக்களின் பக்குவத்தை (தேவைகளையும் அவாக்களையும்) அறிந்து அவற்றிற்கேற்ப உபதேசங்களையருளிச்செய்திருக்கின்றனர். (இம்மதத்தின் வாயிலாய்) இந்துமதத்தில் நமது சொந்தபுத்தியை எதிலும் உபயோகப்படுத்தப்படாது என்ற தடை கிடையாது. இந்துக்களாயுள்ள நீங்கள் எவ்வித ஆசரணையையும், எந்த மதத்தையும் எந்த தர்மத்தையும் அஞ்சாது விசாரணை செய்யலாம். எவ்வகையான உண்மைகளும் இம்மதத்தில் அடங்கியுள்ளன. ஏனெனில் கடவுள் எவ்வுயிரிடத்தும், எவ்வுயிரும் கடவுளிடத்தும் (நிலைபெற்றிருக்கும்) தங்கியிருக்கும் உண்மையைத் தெரிவிக்கும் மதம் இதுவே. சத்

தியம் என்பது கடவுளின் உருவாதலாலும், அவரிடமிருந்துதிக்கும் யாவும் அவரது பலவாய்த்திரிந்த உயிரின் எண்ணிறந்த ரூபங்களைக்காட்டுவதனாலும் நாம் தத்துவபரிசோதனைசெய்யும் விஷயத்தில் இந்துசமயம் நமக்குப்பூரண சுதந்தரமளிக்கின்றது. அத்தகைய (அறிவாண்மையை) புத்திகௌரவத்தை நீங்கள் அறிவீர்களாயின், உங்களுடைய தத்துவசாஸ்திரங்களாகிய (Philosophies) ஷட்தர்சனங்கள் (The Six Darsanas) ஓர் உயிரின் பலகூறுகள் (தோற்றங்கள்) என நீங்கள் உணர்வீர்களாயின், இவையனைத்தும் நமது உத்தமயூகத்திற்கு ஒத்தவைகளென்றும், இந்துமதத்தில் பக்திபரமாய் எழுதப்பெற்றிருக்கும் நூற்கள் நமது மனதில் ஊக்கமும் உருக்கமும் உண்டாக்கவல்ல குறைவிலாத் தகைமையுள்ளனவென்றும் நீங்கள் தெரிந்துகொள்வீர்களாயின், நீங்கள் எங்கிருப்பினும் யாதுசெய்யினும் உங்கள்மதத்தில் உங்கட்கு பக்தி ஒருக்காலும் குன்றாது. உங்கள் நம்பிக்கை அதன்கண் ஒருபோதும் மாறாது. இது (இந்துமதம்) பெரியாரின்மதிக்குமெட்டா எத்தகைய வினாவிற்கும் விடையளிக்கக்கூடியது. மனதிற்கு அமைதியையும் மகிழ்ச்சியையும் இனிமையையும் ஊட்டக்கூடியது. ஆதலின், ஏனைய சமயங்கள்போலன்றி இந்துசமயம் எதற்கும் அஞ்சி நிற்கத்தேவையில்லை.

உங்கள் முன்னோர்களது மதத்தைப்பற்றிய வுண்மைகளை நீங்களறிந்துகொள்வதுடன், நவீனகல்வியாலுண்டாகும் அறிவையும் சம்பாதித்துக் கொள்வீர்களானால் அவையிரண்டும் பளிங்கிற் பவளம் பதித்தது போலாகும். அந்த நவீன கல்வியோவென்றால் பிரஹ்ம வித்தையின்

ஓர் கூறு. அதன்தாழ்ந்த அம்சம். சமயங்கள் எவற்றினும் உயர்வான சமயத்தில் நீங்கள் சேர்ந்தவர்களென்பதை அடிக்கடி ஞாபகத்திற்கொள்வீர்களானால் சந்தேக புத்தி தோன்றுதற்குக் காரணமான நவீனகல்விக்கும் இந்நாட்டு மதத்திற்கும் முக்கிய ஆதாரமான ஆன்மவித்தைக்கும் ஓர் வாராவதியாக நீங்கள் அமையலாகும். இந்துக்களின் மதவிஷயங்களிலும் வித்தியாவிவகாரங்களிலும், சரீராபிவிருத்திமுறைகளிலும் இத்தேசத்தில் முன்னரே உயர்வும், இலக்ஷணமும் வீரமும் பொருந்திய பிராசீன அம்சங்களெவையோ அவற்றைத்திரும்பவும் உயிர்ப்பிப்பதைவிட உத்தமமான வேலை இந்நாட்டு இளைஞர்கட்குண்டோ? இல்லையே. எனெனில் இந்துமதமில்லாவிடின் இந்துதேசமில்லை; இந்துதேசமில்லாவிடின் இந்துமதமுமில்லை. ஆதலின் வாலிபர்களே, நண்பர்களே! பிற்காலத்தில் எங்களுடைய எண்ணம் நிறைவேறவேண்டுமாயின், எங்கள் மனோரதம் ஈடேறவேண்டுமாயின் ஆர்யபூமியாகிய இந்தியாதேசத்தினிடமிருந்து ஏனைய நாடுகள் (ஆத்மவித்தியாவிஷயத்தில்)எத்தனை உதவியைப்பெறுவதற்கு வேண்டி நிற்கின்றன!எத்தனைவேட்கையாய்க்காத்திருக்கின்றன என அறிந்த நாங்கள் வயோதிகர்களாய்விட்டபடியால்நாங்கள்இச்சரீரத்தைவிட்டுநீங்க வேண்டிவரும்பொழுது இந்துக்களாகிய நீங்கள் உலகிற்குபகாரிகளாகவும்,இந்தியாவிற்கு சற்புத்திரர்களாகவும் இருப்பீர்களென்ற திடநம்பிக்கை எங்கள்மனதிலுதிக்கும்படி நீங்கள் நடந்துகொள்வீர்களாக.

ஓம் தத் ஸத்.

R. பஞ்சாபகேச ஐயர்.

சிறு விளக்கு. *

ஒருகாலத்தில் ஒருபையன் இரண்டு ரஸ்தாக்கள் சேர்ந்திருக்கும் ஓரிடத்தில் நின்றுகொண்டிருந்தான். எந்தவழியாகப்போகிறதென்ற நிச்சயம் ஏற்படாததால் யோசித்துக்கொண்டே நீண்டகாலம் அங்கு நின்றுகொண்டிருந்தான். அப்போது முன் ஒருவர் தனக்குச்சொல்லியிருந்த விஷயம் ஒன்று அவன் ஞாபகத்திற்கு வந்தது. அதாவது இன்னது செய்கிறதென்றாவது இன்ன வழியில் பிரவேசிக்கிறதென்றாவது நமக்கு விளங்காமலிருக்கும்பொழுது நாம் அமைதியாகவிருந்து கவனிக்கவேண்டும்; அப்படிச் செய்வோமேயானால், "குழந்தாய், நான் உனக்கு ஓத்தாசை செய்கிறேன். உன்னுடைய விருப்பத்தைச்சொல்" என்னும் ஒரு சிறிய சப்தத்தைக்கேட்போம் என்றுஅவர் சொல்லியிருந்தார்.

மேற் சொன்ன அந்தச்சிறுவன் அதேமாதிரி காத்துக்கொண்டும் கவனித்துக்கொண்டும் ஊக்கமாகவுமிருந்தான். அவன் தன்னுடையவிருப்பத்தை மெதுவாகச்சொன்னான். அப்பொழுது அவனுக்குமுன்னே அழகிய வட்டவடிவமான விளக்கு ஒன்று தோன்றிற்று. ,,இதுதான்வழி" என்றசப்தம் அவனுக்குக்கேட்டது. அதன்படி அந்தவெண்மையான பிரகாசத்தை நோக்கிக்கொண்டேசென்றான். வேறோர் சிறுவிளக்கு அவன் பிசகிநடக்காமல் வழிகாட்டுவதற்காகக் கொடுக்கப்பட்டது. மறுபடி திரும்பிப் பார்க்காமலே சந்தோஷமாய்ப்போனான்.

தனக்குக் கொடுக்கப்பட்ட விளக்கை அந்தச் சிறுவன் ஒருபொழுதும் கைதவறவிடவில்லை. ஆகையால் அழியாத ஆநந்தத்தையே எப்பொழுதும் அனுபவிப்பதற்காகக் கடவுளாகிய ஒருபெருஞ்ஜோதிக்குள், அவன் சென்று கொண்டிருக்கிறான்.

இதைவாசிக்கும் சிறுவர்களே! அந்தவிளக்கு இன்னதென்பதை நீங்கள் ஊகித்து அறியக்கூடுமோ?

P. குமரப்ப செட்டி F. T. S.
ஆத்தங்குடி.

* Adapted from "The Lotus Buds' Journal" Auckland, New Zealand.

கடம்பூர் ஸ்வர்ண மணிமாலைச் சங்கத்து ரிப்போர்ட்டு.

பெரியோர்களது அநுக்கிரகத்தால், சென்ற 1914-ம் ஹூ நவம்பர்மீ 12உ சனிக்கிழமையன்று இவ்வூர் (கடம்பூர்) கிங்ஜார்ஜ் எலிமெண்டரிஸ்கூல் மாணவர்களிற் பதினொன்றின்மர் கூடி, ஸ்வர்ணமணிமாலைச் சங்கம் அப்பாடசாலை உபாத்தியாயர் பிரஹ்மஸ்ரீ, R. பஞ்சாபகேச ஐயர் அவர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்டது. ரிஜிஸ்தரில் தாக்கல் செய்யப்பட்ட இச்சங்கத்தின் மெம்பர்களின் சங்கியை 11 (பதினொன்றே) ஆயினும், சுமார் 20முதல் 25 மாணவர்கள் பிரதி மீட்டிங்கிலும் ஆஜராகியிருந்து வந்திருக்கிறார்கள். இவர்களிற் பெரும் ஊக்கத்துடன் உழைத்தவர்கள் பதினைந்து பேரினர்க்குக் குறைவில்லை. ஏனையோர் மிகப் பாலியர்களே.

சனிவாரந்தோறும் சுமார் மாலை 3 மணிக்கு, பிள்ளைகள் ஒருங்கு சேர்ந்து, ஒருவரோடொருவர் கைகோத்துக்கொண்டு, "ஸ்வர்ணமணிக் கோவையின்," செய்யுட்களை ஏகோபித்துப்பாடி, குழந்தைகட்கெல்லாம் நற்சீலமும் நல்லறிவும் உண்டாகுமாறு மெம்பர்கள் கடவுளைப் பிரார்த்திப்பது வழக்கம். பிரதிமாதமும் மதுரை பிரஹ்மஞான சபையைச் சேர்ந்த பிரமஸ்ரீ B. S. ராமசுப்ப ஐயரவர்களால் மிகுந்த அன்போடு எழுதி வெளியிடப்படும் துண்டுப் புத்தகங்களைப் பிள்ளைகள் படிக்கவே, சங்கத்தின் காரியதரிசியானபாடசாலையின் உபாத்தியாயர் அவர்கள் அதைப் பலவுபமானங்களாலும் கதைகளாலும் விளக்கிக் காட்டி "நல்லுபதேசம் செய்வார். வேறு சின்னாட்களில் ஆர்யமதோபாக்கியானம் மாதுஸ்ரீ அன்னிபெஸண்ட் அம்மையவர்களால் எழுதப்பெற்ற "இராமாயணம்,", "பாரதம்"

முதலிய நூற்களிலிருந்தும், பிரஹ்மஞானசபை கிரந்தங்களிலிருந்தும், சுலபமும் சிலாக்கியமுமான பலவிஷயங்கள் எடுத்துப் போதிக்கப்படும். சற்றுப் பருவம் வந்த வாலிபர்களுக்கு ஆங்கிலத்தில் எளிதிற் கற்கக்கூடிய உயர்ந்த கருத்தமைந்தபாட்டுகளிற் பல கற்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பிள்ளைகளிற் பெரும்பாலரும்ஸ்ரீமான் ஸ்ரீ ஸி.ஜினராஜதாசர் அவர்களுடைய சிறு கிரந்தங்களிற் பெரும் பற்றுதல் காட்டிவருகின்றனர். ஒவ்வோர் சமயங்களில், தமிழ்ப் பாசுரங்கள், பட்டணத்துத் திருவடிகள், மாணிக்கவாசகஸ்வாமிகள், இராமலிங்க சுவாமிகள் இவர்களுடைய பாடல்களும் போதிக்கப்படுகின்றன. ஆயினும் பிற் கூறியவை மிகச் சொற்பமேயாம்.

ஸ்வர்ணமணிக் கோவைகளின் முதன்மையான லக்ஷியம், ஒழுக்கம், அன்பு, பரோபகார புத்தி முதலியன பிள்ளைகளிடம் அமையப் பெறவேண்டுமென்பதே யாதலால், அவ்வித நோக்கம் நிறைவேறுமாறு அவர்கட்கு ஏற்ற உபதேசம் பிரதிதினமும் அளிக்கப்பட்டு வருகின்றது. அதன் பயனாய் இச்சங்கத்தின் மெம்பர்கள் ஒவ்வொருவரும் பிரதி தினமும் இரண்டு பரோபகார செயல்களுக்குக் குறையாது செய்து வருகின்றனர்

சென்ற பிப்பரவரிமீ 24உ இவ்வூர் (கடம்பூர்) நாடார் சங்கத்தின் 3-ம் வருட பூர்த்தி கொண்டாடப்பட்டபொழுது எங்கள் சபைக்கு மிகவும் அபிமானியான மதுரை பிரஹ்மஸ்ரீ B. S. ராமசுப்ப ஐயர் அவர்கள் "அன்பு" 'ஜீவகாருண்யம்" முதலியவைகளைப் பற்றி அரியதோர் உபந்நியாஸம் செய்தார். அது சமயம் அக்கிராசனம் வகித்த மதுரை பிரஹ்மஸ்ரீ கல்கத்தா ராமசந்திர ஐயர் அவர்கள் ஒழுக்கத்திலும் பரோபகாரத் தன்மையிலும் சிறந்த மூன்று ஸ்வர்ணமணிகளுக்கு உயர்ந்த பரிசுகளை அளித்தனர். அதன் பின்னர், மார்ச்சு மாதத்தில் தூற்றுக்

குடி சற்சனசபை காரியதரிசியான ஸ்ரீமான் சங்கரலிங்கம் பிள்ளை அவர்கள் "மாணவர் இலக்கணம்" என்பதைப் பற்றியும், மேமாதத்தில் பிரஹ்மக் ஞானசபை மெம்பரும் கோயம்புத்தூர் ரிடையர்ட் தாசில்தார் அவர்களுமான ஸ்ரீமான் நெல்லையப்ப பிள்ளை அவர்கள் "ஒழுக்கம்", "உதய திசை நக்ஷத்திர சங்கம்" என்னும் விஷயங்களைப் பற்றியும் எங்கட்கு விளங்குமாறு பிரசங்கித்தனர். ஸ்வர்ணமணிகளிற் சிலர் லோககுருவின் வரவை உத்தேசித்து மாலைதோறும் 4 30 மணிக்கு பேர் ஜெபம் புரிந்து வருகின்றனர் இவ்வருடத்தில் கோவையின் மீட்டிங்குகள் 30தான் (முப்பது) நடைபெற்றன. ரெஜிஸ்தர்படி, இவ்வூர் ஸ்வர்ணமணிச் சங்கம் ஏற்பட்டு ஓர் ஆண்டே ஆயினும்,—இஃது மிஸ்டர் எர்னஸ்டு உட் பிரஹ்மஸ்ரீ P. R. சுந்தரராஜ ஐயர் இவர்களுடைய அநுக்கிரஹத்தாலும், பிற்காலத்தில் மதுரை பிரஹ்மஞான சபையினைச் சேர்ந்த பிரஹ்மஸ்ரீ B. S. ராமசுப்ப ஐயர் அவர்களது ஊக்கம் வாய்ந்த உதவியாலும் நெடுங்காலமாய் நடைபெற்று வருகின்றது. மேற்கூறிய எங்கள் மூத்த சகோதரர் எல்லோரும், அவர்கள் செய்த உதவியின் பொருட்டு, இப்பொழுது எங்கள் மனதுணர்ந்த வந்தனங்களை அளிக்கின்றோம். மேல் வருடத்தில், இதனினும் சீராயும் சிறப்பாயும் எமது சங்கம் நடைபெற்று, ஸ்வர்ணமணிகள் யாவரும் நற்காரியங்களில் எக்காலத்தும் ஈடுபடும் வண்ணம் எல்லாம் வல்ல இறைவனை யாம் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

ஆர். பஞ்சாபகேச ஐயர்,

கார்யதரிசி.

விஷ்ணுஸ்தல மஞ்சரி:—இது யாத்ரிகர்களுக்கு மிகவும் பிரயோஜனமாயிருக்கும். இதில் விஷ்ணு ஸ்தலங்களின் பிரபாவங்களும், அத்தலங்களை யடைதற்குரிய மார்க்கங்களும், அங்கங்கே யுள்ள வஸதிகளும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. இது 112 பக்கங்க ளடங்கிய, டிம்மி ⅛ சைஸோடு கூடினது. இதன் விலை அணா 8. அந்தந்த ஸ்தலங்கள் சம்பந்தமான பாடல்களும்,புராண வரலாறுகளும் இப்புத்தகத்தில் ஸங்கிரஹமாய்க் கூறப்பட்டுள்ளன. வேண்டுவோர் "யம். வி. பட்டாபிராம முதலியார், கிளர்க்கு, லோகோ சூபெரிண்டெண்டெண்ட் ஆபீஸ், மதராஸ் அண்டு ஸதெரன் மராட்டா ரயில்வே கம்பெனி, பெரம்பூர், மதராஸ்" என்ற விலாசத்திற் கெழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

முதுமொழிக் காஞ்சியும், மூதுரை நல்வழியும்:—முதுமொழிக் காஞ்சியென்பது மதுரைக் கூடலூர் கிழாரால் இயற்றப்பெற்றது. மூதுரையும், நல்வழியும் ஔவையாரால் அருளப் பெற்றனவாகும். தமிழ் கற்கத் தொடங்குவோர் முதன்முதல் பயிலவேண்டிய இச்சிறு நூல்களின் அரும் பெருந்தகைமை அளவிறந்தது. இதை நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தாரில் ஒருவராகிய ராம. கும. சுப்பிரமணியன் செட்டியாரவர்கள் ஆயிரக் கணக்காக அச்சிட்டு வேண்டுவோர்க்கு இனாமாகக் கொடுத்துத் தமிழ்ப்பாஷையை அபிவிருத்தி செய்து வருகிறார். இது கோனாப்பட்டு தனவைசியன் அச்சியந்திர சாலையில் பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

இப்புத்தகத்தை அடியிற் கண்டவர்களிடம் விலையின்றி நேரே பெற்றுக்கொள்ளலாம். அயலூர்களிலுள்ளவர்கள் தபாற்செலவு ஒரு பிரதிக்கு அரையணாவும், அதற்குமேற் பிரதி யொன்றுக்குக் காலணா வீதமும் அனுப்பவேண்டும்.

புத்தகம் கிடைக்கும் இடங்கள்:—

(1) "கார்யதர்சி, ஞான ஸம்பந்த நற்சபை,
கோனாபட்டு, புதுக்கோட்டை ஸ்டேட்."

(2) "ராம. கும. சு. சுப்பிரமணியன் செட்டியாரவர்கள்,
பலவான்குடி, இராமநாதபுரம் ஜில்லா.

ஆத்திசூடி, கொன்றைவேந்தன், வெற்றிவேற்கை:—அமிழ்தினுமினிய நம்தமிழ்மொழியைக்கற்பாரும் ஆதரிப்பாரும் குறைந்திருக்கும் இந்நாளில், கோநகர்—பெ. அ. லெ. அண்ணாமலைச் செட்டியாரவர்கள்பொருளுதவியால்வெளியாகி,இனாமாகக்கொடுக்கப் பட்டுவரும் இச்சிறு புத்தகத்திற்காக, நாம் நன்றிபாராட்டும் கடப்பாடுடையேம். நமது பள்ளிப்பிள்ளைகள் தம் நன்னடக்கையை விருத்திசெய்து கொள்வதற்கேற்ற சில ஹிதவசனங்களும் இப்புத்தகத்தில் அச்சிடப்பட்டுள்ளன. அதைப் பாடம்பண்ணி மனத்தில் ஞாபகம்வைத்திருக்கும் பிள்ளைகளின் நடக்கை நிச்சயமாகவே சற்றேனும் சீர்திருந்தும். ஏனெனில் நம் நடக்கைக்கெல்லாம் முதற்காரணம் நமது எண்ணங்களல்லவா? அவ்வசனங்கள் பின்வருமாறு:—

1. காலையில் எழுந்து கடவுளைப் போற்று
2. கால்கை கழுவிப் பால்போல் நீறணி
3. கற்ற பாடத்தை முற்றவும் சிந்தைசெய்
4. காலத்திலுண்டு கலாசாலை சேர்ந்து கல்
5. வழியிற் பிறரொடு விளையா டாதே
6. ஆசான் சொல்வதை அடக்க முடன்கேள்
7. கேட்ட பாடத்தை மீட்டும் படித்துணர்
8. உடன் படிப்போருடன் ஒற்றுமையா யிரு
9. புத்தகங் கிழியாது வைத்துப் பேணு.
10. நித்தங் குளித்துச் சுத்தமா யிரு
11. உடையொரு சிறிது மழுக்கடை யாதே
12. யாவ ருடனும் இன்சொற் பேசு
13. கடுஞ்சொற் சொல்லிற் கண்டோர் பகைப்பர்
14. கெட்ட பழக்கம் சற்று மொட்டா திரு
15. புத்தகஞ் [illegible]

16. உண்மையும் நேர்மையும் உறற் பரலனவே

17. சீவ காருணியம் சிறந்த வொழுக்கம்

18. தந்தையும் தாயும் வந்தனைக் குரியார்

19. குருவை வழிபடல் பெரிய கடமை

20. ஒழுங்குடன் கருமமே கண்ணு யொழுகு

21. கடவுளை நினைந்து கற்றபடி நட.

இப்புத்தகம் அடியிற் கண்டவர்களிடம் விலையின்றிப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

(1) மானேஜர்,
கற்பக விநாயக கலாசாலை
கோனபட்டு,
புதுக்கோட்டை இலாகா.

(2) பெ. அ. லெ. அண்ணுமலைச்
செட்டியாரவர்கள்,
கோனபட்டு,
புதுக்கோட்டை இலாகா.

அயலூர்களிலுள்ளவர்கள், தபாற்செலவு அரையணு ஸ்டாம்பு அனுப்பிப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டியது.

இந்தியமாதர் சரித்திரம்:—இது கிரௌன் ⅛ ஸைஸில் 102 பக்கங்களடங்கிய ஓர் புத்தகம். இதன் பொருளடக்கம் பின்வருமாறு:—இந்தியாவின் அமைப்பு, ஆரியர்கள், வாக்கு தேவஹூதி, மைத்ரேயீ, கார்கீ, ஸீதா, த்ரௌபதி, ஸுஜாதா, யசோதரா, கானு, லீலாவதி, அரேபியாவும், மஹம்மதியர்களும், ஸம்யுக்தா, ரீஜியா, பத்மினி, பாமினிராஜ்யம், தாராபாய், பண்ணு, துர்க்காவதி, சாந்த்பீபி, இத்தனை விஷயங்களும் அழகாயும் சுருக்கமாயும் எளிய

தமிழ்நடையில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. நம் நாட்டுப் பெண்மணிகளுக்கு இது ஓர் அவசியமான புத்தகம். இதிலடங்கிய விஷயங்களின் சிறப்பை உத்தேசிக்க, இதன் விலை அணு 5 அதிகமல்ல. வேண்டுவோர் ஆர். திருமலை அண்டு கம்பெனி, 114. பவழக்காரத் தெரு, மதராஸ், என்ற விலாசத்திற் கெழுதிப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

சாணக்ய ஸாஹஸம் என்னும் சந்திரகுப்த சரித்திரம்:—இது டாக்டர் A. R. வைத்தியநாத சாஸ்திரியார் எம். ஏ., எம். பி. ஸி. எம். அவர்களின் குமாரத்தியாகிய ஸ்ரீமதி பாலம்மாள் இயற்றியது. டிமி ஆக்டேவோ ஸைஸில் 192 பக்கங்கள் கொண்ட ஓர்புத்தகமிது. இது நமது பிராசீன நூல்களில் ராஜ தந்திரங்களைப் பற்றிய "சாணக்ய தந்த்ரம்" என்னும் நூலை அநுஸரித்து எழுதப்பட்டிருக்கும் ஓர் சரித்ர ஸம்பந்தமான நாவல். இதை யெழுதிய மாது சிரோமணிக்கு ஸமஸ்கிருதத்திலும், ஆங்கிலத்திலும் நல்ல தோச்சியுமுண்டு. "நாவல்" என்பதன் லக்ஷணங்கள் ஒரு சிறிதும் அமையாத நாவல்களே இப்போது அதிகமாய் வெளியாகின்றன. சிருங்கார ரஸம் என்ற வியாஜத்தில், விரஸமான கல்பனைகளும் வர்ணனைகளுமே தற்காலத்துப் போலி நாவல்களில் காணப்படுகின்றன. இவ்விதக் குறைபாடு சற்றுமின்றி, சேர்க்கியான இனிய செந்தமிழில், ஆங்காங்கு நயமான ஸம்ஸ்கிருத பதங்களுடன் நடையானது ஸரளமாய் விளங்குகின்றது. விஷயமும் படிப்போர் மனங்களில் பசுமரத் தாணிபோற் பதியுமாறு வரையப்பட்டுள்ளது. நம் நாட்டுக்கலாசாலைகளிற் கூட இத்தகைய புத்தகம் கற்பிக்கப் படும்படி, வித்யா இலாகாவானது சிரத்தை யெடுத்துக் கொண்டால், நம் நாட்டுச் சீர்திருத்தத்திற்கு அது ஒரு ஏற்றபடியாகும், இப்புத்தகத்தின் விலை ரூ.-1 தான். வேண்டுவோர் மதுரை மாணவர் செந்தமிழ்ச் சங்கத்து அக்ராஸநாதிபதி பண்டித ம. கோபாலகிருஷ்ண ஐயரவர்களுக் கெழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

சமாசாரம்.

ஸ்வர்ணமணி மாலைக் கிளைச் சபைகளுக்கு ஓர் அறிவிப்பு:— சென்ற ஒரு வருஷத்தில் இதன் கிளைச்சபைக் கார்யதரிசி ஒவ்வொருவரும், அவரவர் வறுதிக்குட்பட்ட சங்கங்கள். நம் தமிழ்நாட்டுச்சிறுவர்களுக்கெவ்விதம் உழைத்து வந்திருக்கின்றன என்னும் விவரத்திற்கும், ஸ்வர்ணமணிப்பிள்ளைகளுடைய நன்னடக்கையை எவ்விதம் இச்சங்கங்கள் சீர்திருத்தி வந்திருக்கின்றன என்பதற்கும் ஓர் அறிக்கைப்பத்திரம்(Report)எழுதியனுப்புமாறு வேண்டிக் கொள்கிறேன். ஸ்வர்ணமணிமாலைச் சங்கத்தின் வருஷோற்சவம் அதிசமீபகாலத்தில் நடைபெற வேண்டியிருப்பதால், தயவு செய்து ரிப்போர்ட்டைச் சீக்கிரம் தயாரித்தனுப்புவது உசிதமாயிருக்கும்.

(B. S. ராமசுப்பையர்)

விளம்பரம்.

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தினின்று மாதந்தோறும் பிரசுரமாகும் "செந்தமிழ்"ப்பத்திரிகைக்குப் பெரும்பான்மையும் தமிழிலக்கிய இலக்கண விஷயங்களும், தமிழ் நாட்டுப் புராதன சரிதங்களும், சாஸனங்களும், வடமொழியினும் ஆங்கிலத்தினும் தமிழிற்கு வேண்டுவன வாகக் கருதப்படும் சாஸ்திரமொழி பெயர்ப்புகளும், ஒன்றையொன்றி கழாச் சமயக் கொள்கைகளும், தமிழின் அருமை பெருமைகளைக் காட்டும் ஆராய்ச்சி விஷயங்களுமாகிய விஷயதானம் செய்வோர்க்கு, 'செந்தமிழ்'ப்பக்கம் 1-க்கு வியாஸத்துக்குத் தக்கவாறு 8 அணா முதல் 2 ரூபாவரை ஸம்பாவனை கொடுக்கப்பெறும். இந்த ஸம்பாவனை வியாசங்கள் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டுப் பிரசுரமான பிறகே எழுதிய நிருபருக்கு அனுப்பலாகும். ஏற்றுகொள்ளப் படாத விஷயதானங்களை நிருபர்களுக்குத் திரும்பத் தேவையாயிருந்தால் அவர்கள் தபாற் செலவிலேயே அனுப்பப்பெறும்.

B. இராஜராஜேஸ்வர ஸேதுபதி,
அக்கிராசநாதிபதி,
மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம்.

கீதாஞ்சலி. *

இருள் அதிகமாகிக்கொண்டு வந்தது. எங்கள் பகல் வேலைகளெல்லாம் பூர்ணமாய் முடிந்துவிட்டன. வெளியே சென்றிருந்து வீட்டிற்கு வரவேண்டியவர்களெல்லோரும் வந்து கிராமத்திலுள்ள வீடுகளின் கபாடங்கள் மூடியாகிவிட்டனவென்று நினைத்தோம். "அரசன் வரப்போகிறானென்று" சிலர் சொல்லிக்கொண்டார்கள். நாங்கள் சிரித்து, அது உண்மையாகவிருக்கமுடியாதென்று சொன்னோம்.

கதவைத் தட்டின சத்தம் எங்களுக்குக் கேட்டது. நாங்கள் எல்லோரும் அதைக் காற்றின் சப்தமென்று சொன்னோம். விளக்கை அணைத்துவிட்டு நித்திரைசெய்ய ஆரம்பித்துவிட்டோம். அது "ஒரு தூதனாக" இருக்கவேண்டுமென்று சிலர் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள். நாங்கள் பரிகாசம் செய்து "இல்லை அது காற்று என்று" சொன்னோம்.

பாதி இராத்திரியில் ஒரு சப்தம் கேட்டது. அதை வெகுதூரத்தில் முழங்குகிற சப்தமென்று தூக்கக்கலக்கத்தில் நினைத்தோம். அச்சத்தத்தால் பூமி அசைவுற்று சுவர்கள் அசைந்தன. எங்கள் தூக்கத்தைக் கெடுத்துவிட்டது. சிலர் அதை வண்டிச்சக்கரத்தின் சப்தமென்று சொன்னார்கள். இல்லை அது மேகத்தின் முழக்கமாகவிருக்குமென்று நாங்களெல்லோரும் நித்திரை மயக்கத்தில் முணுமுணுத்தோம்.

---

* Adapted from the "Brothers of the Star" Adyar, Madras.

தப்பு அடிக்கும் சப்தம் கேட்டது. அப்பொழுதும் இருளாகவேயிருந்தது. "எழுந்திருங்கள்" "தாமதியாதீர்கள்" என்ற சப்தம் உண்டாயிற்று. நாங்கள் எல்லோரும் எங்களுடைய இருதயங்களில் கையைவைத்து அமுக்கிக்கொண்டு பயத்தால் நடுங்கிக்கொண்டிருந்தோம். "இதோ பார் அரசனுடைய கோடி யென்று" சிலர் சொன்னார்கள். எங்கள் பாதங்களை நுனியில் ஊன்றிக்கொண்டு எட்டிப்பார்த்துவிட்டு தாமதிக்க நேரமில்லையென்று கத்தினோம். "அரசன் வந்துவிட்டார். விளக்கு எங்கே? தோரணங்கள் எங்கே? அவர் உட்காருவதற்குச் சிம்மாசன மெங்கே? ஆ! வெட்கம், மகாவெட்கம், அவர் தங்குவதற்குக் கூட மெங்கே? நீங்கள் பேசுவதெல்லாம் வீண் இறைச்சல். வெறுங்கையோடு போய் அவருக்கு நல்வரவுகூறி அவரை உங்களுடைய வெற்று அறைக்குக் கூட்டிச்செல்லுங்கள், கதவைத்திறவுங்கள். சங்குநாதம் முழங்கட்டும். அந்தகாரம் நிறைந்திருக்கும் நம்முடைய பாழ்வீட்டிற்கு, அதிபனை அரசன் நடுச்சாமத்தில் வந்திருக்கிறார். ஆகாயத்தில் இடிமுழங்குகிறது. உங்களுடையகிழிந்த பாயைக்கொண்டு வந்து முற்றத்தில் விரியுங்கள். திடீரென்று புயலோடு பயங்கரமான இரவிற்கு அதிபனை நமது அரசனும் வந்துவிட்டார்."

P. குமரப்பசெட்டி.

ஆத்தங்குடி.

தியானக்கிரம விஷயம்.

செப்டம்பர் மாசம்.

மாசாந்தர அப்பியாசம்:—:—வார்த்தை ஒவ்வொன்றையும் கவனித்துப்பேசு.

வார அப்பியாசம்.

1-வது வாரம்:—பேசுவதற்குமுந்தி நன்றாய் ஆலோசி.

(a) உன் பேச்சு உண்மையும், பக்ஷமும், உபகாரமுமானதா?

(b) இப்பேர்க்கொத்த சந்தர்ப்பங்களில் குருநாதர் என்ன சொல்வார் என்பதை நன்றாய் ஆலோசி?

(c) இல்லாவிட்டால் சொல்லத்தகாததை நீ தவறிச் சொல்லிவிடக்கூடும்.

2-வது வாரம்:—சொற்பப் பேச்சுடன் நிற்பது நல்லது.

நேரே விரும்பினாலன்றி அபிப்பிராயம் கொடாதே.

3-வது வாரம்:—கருத்துவேறு, வார்த்தை வேறென்று ஒருவரையும் நினையாதே; அவனது எண்ணங்கள் அவனுடைய குருநாதனுக்குத் தெரியும். அவனுடைய செய்கைகளுக்கு நீ நினையாத காரணங்களிருக்கலாம்.

4-வது வாரம்:—எவரைப்பற்றியாவது ஏதாவது சமாசாரம் கேட்டால் நீ அதை வெளிப்படுத்தாதே; அது பொய்யாயிருக்கலாம். நிஜமாயிருந்தாலுங்கூட, அதைப்பற்றி நீ ஒன்றும் பேசாமலிருப்பது நல்லது; எக்காரணத்

தைக்கொண்டும் மூன்றும் மனிதனிடம் நீ போய் அதைப் பற்றி அலப்பவேண்டாம். அது ஒரு தீய பாபச்செய்கை யாயிருக்கிறது.

5-வது வாரம்:—இதர மனிதர்களுடைய காரியங்க ளில் அநாவசியமாய்த் தலையிடத்தூண்டும் விருப்பத்தை நீ கண்டிப்பாய் அடக்கிவிடவேண்டும்.

அடியில் கண்ட விதமான விஷயங்களில்தவிர, உன் சொந்தக்காரியத்தைக் கவனி. மௌனமாகிற நற்குணத்தை நீ கற்றுக்கொள். விலக்கு விஷயங்கள்:—

(a) ஒரு குழந்தையையாவது ஒரு மிருகத்தை யாவது யாராவது உபத்திரவம் செய்வதை நீ பார்த்தால்,

(b) எவனாவது ராஜாங்க சட்டத்துக்கு விரோ தமாய் நடப்பதை நீ பார்த்தால்,

(c) உன்னிடம் கற்க, வேறொருவன் உன் கீழ் வருவானாகில்,

கருதிச்செய்யுங் கொடுஞ்செயலை ஒழிக்கவேண்டுமெ ன்று சமயம் நேரிடும்பொழுது நீ தெளிவாய்ப் பிறர்க்கு எடு த்துரைக்க வேண்டும்.

தினசரி அப்பியாஸம்.

1. பேசுவதற்கு முந்தி நன்றாய் ஆலோசி.

2. உன் பேச்சு உண்மையும், பக்ஷமும் உபகார முமானதுதானா வென்று கவனி.

3. இவ்வித சந்தர்ப்பங்களில் குருநாதன் என்ன சொல்வார் என்று அடிக்கடி சிந்தித்துப்பார்,

4. இதுமுதலே, நீ பேசுமுன் விழிப்புடன் ஆலோ சித்துப் பேசும் வழக்கத்திற் பயிலுவது நல்லது. ஏனெனில் தத்துவோபதேச தீக்ஷை பெற வரும் சமயம் உனது வார்த்தை ஒவ்வொன்றையும் நீ கவனிக்கவேண்டிவரும். இல்லாவிட்டால் சொல்லக்கூடாததை நீ தவறிச் சொல்லி விடக்கூடும்.

5. திட்டமாய் உரைக்காததால் அசத்தியத்திற்குள் ளாகாதிருக்கும்பொருட்டு, நீ எப்போதும் நன்றாய் ஆலோ சித்துப் பேசு.

6. அந்தப் பேச்சு வம்புப்பேச்சாய்விட்டால்,பாபகர மாகிறது.

7. சூக்ஷ்ம சரீரம் (அதாவது காம சரீரம்) அநேக ஆசைகளுடன் கூடியது. உன்னைக் கோபம் கொள்ளும்படி யாகவும்,கொடிய வசனங்களைப் பேசும்படியாகவும், மாத்ஸ ரியங்கொள்ளும்படியாகவும், பணத்தில் பேராசை கொள் ளும்படியாகவும், மற்றவர்களுடைய பொருள்களைக்கண்டு அசூயை அடையும்படியாகவும், நீ மனக்கிலேசத்திற்குட் படும்படியாகவும் அது விரும்பும்.

ஆனால் அவைகளொன்றும் உனக்கு (நிஜமான ஆத் மாவுக்கு) அவசியமில்லை.

8. சொற்பப்பேச்சுடன் நிற்பது நல்லது.

9. நீ பேசவிரும்புவது சத்தியமாயும், பிரியமாயும் பிரயோஜனமுள்ளதாயுமிருக்குமென்று முற்றிலும் நிச்சய மாயிருந்தாலொழிய, மௌனமே நல்லது.

10. மற்றையோர்களைக் காட்டிலும் சமர்த்தனெனப் பிறர் உன்னைக் கருதவேண்டுமென்றாவது, உலகிற் புகழ் பெறவாவது நடிக்க இச்சிக்காதே, பேச ஆசைப்படாதே.

11. மிக்க சாதாரணப்பேச்சு அநாவசியம். அது மூடத்தனமுமாம். அது வம்புப்பேச்சாய்விட்டால், பாப கரமாகிறது.

12. ஆகையால் பேசுவதைவிடக் கேட்கப்பழகு.

13. நேரேவிரும்பினாலன்றி நீ அபிப்பிராயம் கொடாதே.

14. அறிதல், துணிதல், தீர்மானித்தல், மௌனமாயிருத்தல், இவைகளைச் சாதனங்களாகச்சொல்வதும் ஒரு முறை:—இந்நான்கில் கடைசியானது எல்லாவற்றிலும் கஷ்டமானது.

15. பிறர் செய்யும் எக்கார்யத்திற்கும் நீயாக ஒரு காரணங் கற்பிக்காதே.

16. இன்னொரு மனிதன் என்ன செய்தாலென்ன. என்னசொன்னாலென்ன, எவ்வித அபிப்பிராய முள்ளவனானாலென்ன. இவைகள் உன்னுடைய காரியங்களல்ல. அவைகளில் ஒருவிதத்திலும் சம்பந்தப்படாமல், நீ இருக்கப் பயிலவேண்டும்.

17. ஒருவன் வேறொருவனோடு தலையிட்டுக்கொள்ளாதவரையில் தன்னிஷ்டப்பிரகாரம், அவனுக்கு நினைக்கவும், பேசவும், செய்யவும், பூர்ணஸ்வாதீனமுண்டு. அவனைக் குறித்துப் பேச உனக்குப் பாத்தியமில்லை.

18. கொடுமை யென்பது செய்கையில் மாத்திரமல்ல, வாய்ப்பேச்சிலு மிருக்கிறது. வேண்டுமென்றே வேறொரு ஜீவஜந்துவுக்கு உபத்திரவஞ் செய்வது கருதிச்செய்யும் கொடுஞ்செயலாம்.

19. சில சமயங்களில் கவனியாது சொல்லுமொரு வார்த்தை, வர்மத்துடன் சொல்லிய வார்த்தைபோல் துன்பத்தை விளைவிக்கின்றது. ஆகையால் அறியாமல்கூட, உன்னைக் கொடுஞ்செயல்களுக் குட்படுத்திக்கொள்ளாது, ஜாக்கிரதையாயிருக்கவேண்டும்.

20. எதைக் குருநாதன் சொல்லமாட்டார் என்று நீ நினைக்கிறாயோ அதை ஒரு பொழுதும் நீயும் சொல்லக் கூடாது.

21. உன் மூலமாய், ஈசுவராநுக்கிரஹ அன்பு, உன் உடனொத்த மற்ற மனிதர்களுக்கும், பெருகும்படி நீ ஒரு வாய்க்காலா யேற்படவேண்டும்.

எவனைப்பற்றியாவது நீ ஏதாவது சமாசாரம் கேட்டால், நீ அதை வெளிப்படுத்தாதே. அது பொய்யாயிருக்கலாம். நிஜமாயிருந்தாலும்கூட அதைப்பற்றி நீ ஒன்றும் பேசாமலிருப்பதே நல்லது.

23. நீ ஒருவரைப்பற்றியும் கெடுதலாய்ப் பேசாதே.

24. ஒருவனைப்பற்றி வேறொருவன் கெடுதலாகப் பேசினாலும் செவிகொடுத்துக்கேளாதே:

25. "ஒருவேளை நிஜமில்லாமலிருக்கலாம். அப்படியே நிஜமாயிருந்தாலும் அதைப்பற்றிப் பேசாமலிருப்பது நல்ல"தென்று மிருதுவாய்ச் சொல்,

26. நீ யாராவது ஒருவனைப்பற்றி எதையும் கேள்விப்பட்டால் அதைப்பற்றி வேறொருவனிடம்போய் வீணாய் அலத்தாதே. அது முற்றிலும் கெட்ட காரியம். வம்புப் பேச்சு அன்புக்கு விரோதமான பாபச்செய்கை.

27. உன்னுடைய பேச்சு உண்மையானதாகவும் திட்டமானதாகவும், பெருக்கிக் கூறுமலும், உள்ளதை உள்ளபடியே கூறவேண்டும்.

28. ஈசுவரபக்தியை உத்தேசித்தே, சமயம் நேரிடும் பொழுது, இவ்வித கருமங்கள் கூடாவென்று நீ தெளிவாய் எடுத்துரைக்கவேண்டும். (கருதிச்செய்யும் கொடுமை) உடற்கூறுசாஸ்திர பரீக்ஷகர்கள் இதைச் செய்கிறார்கள். அநேகம் பள்ளிக்கூட உபாத்தியாயர்கள் இதை வழக்கமாய்ச் செய்கிறார்கள்; அவ்விதமே வேட்டை விளையாட்டென்று சொல்லி, புத்திபூர்வமாய், ஈசுவர சிருஷ்டிகளாகிய ஜீவஜந்துக்களைக் கொல்கிறார்கள்.

29. இதரமனிதர்களுடைய காரியங்களில் அநாவசியமாய்த் தலையிடுகிற இன்னொரு சாதாரண விருப்பத்தை நீ கண்டிப்பாய் அடக்கிவிடவேண்டும்.

உன் சொந்தக்காரியத்தைக் கவனி. மௌனமென்கிற நற்குணத்தை நீ கற்றுக்கொள். (இதர விலக்கு விஷயங்களைப்பற்றி வார அப்பியாசத்தில் பார்.)

30. "ஒரு மனிதன் எதைச் செய்திருக்கின்றானோ அதை மற்றொருவனும் செய்யக்கூடும், நானும் ஒரு மனிதன். மேலும் மனிதனில் ஈசுவராம்சமுள்ளவனாயு மிருக்கிறேன். என்னாலிக்காரியம் செய்யக்கூடும். நான் செய்வேன் என்று அடிக்கடி உன் மநத்திற் திடங்கொள்வாயாக.

(இன்னும் வரும்.)

K. S. ராமச்சந்திர ஐயர்.

பூர்ணசந்திரோதயம்.

தொகுதி 6 } 1915௵ டிசம்பர்௴ ராக்ஷஸ௵ மார்கழி௴ { பகுதி 8.

தற்கால நிலைமை.

ஸஹோதரர்களே!

இந்நாற்பதாம் வருஷோத்ஸவத்திற்கு உங்களை நல்வரவேற்பதோடு, இங்கே கூடியிருக்கும் இம்மஹாஸபையை அநுக்ரகிக்குமாறு, புயல் மேகங்கள் போன்ற அக்ஞான இருள் மூடிய நாம்மேல்நோக்கித் துதிக்கவேண்டிய ஜகத் ரக்ஷகர்களான குருநாதர்களைப் பிரார்த்திக்கின்றேன் நமது பிரஹ்மக்ஞான ஸபையை இத்தனைநாள் போலவே, இனிமேலும், பரிபாலித்தும் ரக்ஷித்தும் வருவார்களாக. அவர்கள் தமது உண்மை ஊழியர்களான ஹெலினு பேட்

* பம்பாயில் சென்றமீ நடந்த, பிரஹ்மக்ஞான ஸபையின் நாற்பதாவது வருஷமகோத்ஸவத்தில் மாதாஸ்ரீ அன்னிபெஸண்டு அம்மையார், அக்ராஸனருரையாகச் செய்த பிரஸங்கம். (ப-ர்.)

ரவ்ஞ பிளவாட்ஸ்கீ அம்மையார், ஹென்ரீ ஸ்டீல் ஆல்காட் இவ்விருவர் மூலமாய் ஏற்படுத்திய இச்சபையைத் தமதள விறந்த சக்தியால் காப்பாற்றியும், தேர்ந்த ஞானத்தால் வழி நடத்தியும், இடையறாவுழைப்பால் உற்சாக மூட்டியும் வருவார்களாக.

***

இவ்வருஷ முழுமையும், நமது சபையுள்ள எத்தேசத்திலும் சாந்தமும் ஸமாதானமுமே நிகழ்ந்தனவாயினும் மத்ய ஐரோப்பாவில் உள்ள நமது ஸஹோதரர்களினின்றும் பிரிந்தவர்களாகவே யிருக்கிறோம். திரும்பவும் முன் போல அவர்களைக் கண்ணாறக்கண்டு கைகுலுக்கப் போகிறோமோ என்றுகூடச் சந்தேகிக்குமாறு, யுத்தத்தின் கொடுமை அவ்வளவு கோரமாயிருக்கிறது. மேல்நாட்டு நாகரிகத்தின் அஸ்திவாரங்களையுங்கூட அடியொட்ட அழிக்க யத்தனித்திருக்கும் இந்த யுத்தத்தால் ஏற்பட்ட துவேஷம் என்னும் இரத்தமயமான பிரவாஹம் ஒருவரையொருவர் சமீபிக்கவொட்டாமல் ஊடே பாய்ந்து பிரித்துவைத்திருக்கின்றது. அப்பிரவாஹம் மிகவும் ஆழமாயிருக்கிறது. இது சாமாந்ய யுத்தமானால் இவ்விதம் பிரித்து வைக்க முடியாது. இது ஓர் ஜாதியாருக்கும் மற்றொரு ஜாதியாருக்கும் உலக சரித்ரத்தில் அடிக்கடி நிகழ்கின்றயுத்தமல்ல. தர்மத்திற்கும் அதர்மத்திற்கும் நடந்து வருகின்ற யுத்தம். தர்மத்திற்கும் அதர்மத்திற்கும் போர் நிகழ்கின்றஇக்காலத்தில் ஆத்ம வித்யா ஸங்கம் எதுவும், ஒரு பக்கத்திலும் சேராமல் ஸமாதானமாயிருக்க முடியாது. அவ்விதமிருப்பின், ஆத்ம வித்யையின் முக்ய தத்துவங்களுக்கு நேர் விரோதமாய் நடப்பதாகும்.

***

உலகப்போராட்டம்

உயர்ந்த தத்துவங்கள் பல, கதைகள் ரூபமாக விளக்கப்பட்டிருக்கும் புராணங்களில் இத்தகைய தர்மா தர்ம யுத்தங்கள் அநேகம் உள்ளன. உலக நாகரிகத்தின் அபி

விருத்தி மார்க்கத்தில் சிலசில இடங்களில் இரண்டு கிளைகள் பிரிகின்றன. ஒன்று தர்ம மார்க்கம், மற்றொன்று அதர்ம மார்க்கம் அத்தருணத்தில் ஒவ்வொரு ஜாதியாரும் ஏதாவதொன்றை அவசியம் கைப்பற்றும்படி நேருகிறது. எந்தெந்த மார்க்கத்தில் செல்கிறார்களோ, அதற்குத் தக்கபடி அபிவிருத்தியையோ, நாசத்தையோ அந்தந்த ஜாதியார்கள் அடைகிறார்கள். ஹிந்துமதம் ராமராவண யுத்தத்தைப்பற்றிக் கூறுகின்றது. ஜோராஸ்திரியமதம் ஆஹுரா மாஸ்டாவுக்கும், ஆஹ்ரிமானுக்கும் நடந்த யுத்தத்தையும், ஹிப்ரேயமதமும் கிறிஸ்துவ மதமும், தேவன், சாத்தான் என்றும், மஹம்மதீய மதம் அல்லா எப்லீஸ் என்றும் கூறுகின்றன. இப்பெயர்கள் என்ன உண்மையைக் குறிக்கின்றனவென்பதைப் பார்ப்போம். ஆத்மா வானவன் மேன்மேலும் அவனுடைய அபிவிருத்தியை நோக்கிச்செல்கிறதையும், அவ்விதம் ஆத்மாவானவன் வளர வளரச் சரீரமும் வளர்ந்துவருவதையும், பிறகு ஓர் குறித்த அளவுக்குமேல் அச்சரீரம் வளரமாட்டாமையால், ஆத்மாவின் வளர்ச்சிக்குத்தடையாய் ஏற்படுகிறது; ஏற்படவே அச்சரீரம் அழிந்து, முன்னினும் அதிக நயமான புதிய சரீரம் அவ்வாத்மாவுக்கு ஏற்படுகின்றது என்பதையும் பற்பல தேசகாலங்களில் பற்பல ஜாதியார் அறிந்தனர். சரீரம் வளர்ச்சிக்கு உபயோகமாயிருக்கிற வரையில் நன்மையாயும், வளர்ச்சியைத் தடைசெய்கிறபோது தீமையாயும் விளங்குகிறது. இராணுவ பலமும் அரசாங்க முறையில் ஏக அதிபத்யமும் ஓர்காலத்தில்உபயோகமாயிருந்தன. மனிதர்களிற் பெரும்பாலர் அறிவின் விளக்கமற்றிருந்த போது புத்திமானை ஒரே மனிதனுடைய ஆஞ்ஞையும், மனிதர்கள் காட்டு மிராண்டிகளாகவும், அறிவில்லாமல் முரட்டுத்தனமாகவும் இருந்தகாலத்தில், அவர்களை பலத்தாலேயே வெல்வதற்கு இராணுவமும் ஸைந்யங்களும்அவசியமாயிருந்தன. மேல்நாட்டு முரட்டு ஜாதியார்களுக்குத் தக்கபடி, இருப்புத் தடியையும், உருக்குக் கத்தியையுமே பிரதானமாகக் கொண்டு, நாகரிகத்தை விருத்திசெய்வது

ரவ்ளு பிளவாட்ஸ்கீ அம்மையார், ஹேன்ரீ ஸ்டீல் ஆல்காட் இவ்விருவர் மூலமாய் ஏற்படுத்திய இச்சபையைத் தமதள விறந்த சக்தியால் காப்பாற்றியும், தேர்ந்த ஞானத்தால் வழி நடத்தியும், இடையருவுழைப்பால் உற்சாக மூட்டியும் வருவார்களாக.

***

இவ்வருஷ முழுமையும், நமது சபையுள்ள எத்தேசத்திலும் சாந்தமும் ஸமாதானமுமே நிகழ்ந்தனவாயினும் மத்ய ஐரோப்பாவில் உள்ள நமது ஸஹோதரர்களினின்றும் பிரிந்தவர்களாகவே யிருக்கிறோம். திரும்பவும் முன்போல அவர்களைக் கண்ணுறக்கண்டு கைகுலுக்கப் போகிறோமோ என்றுகூடச் சந்தேகிக்குமாறு, யுத்தத்தின் கொடுமை அவ்வளவு கோரமாயிருக்கிறது. மேல்நாட்டு நாகரிகத்தின் அஸ்திவாரங்களையுங்கூட அடியொட்ட அழிக் கயத்தனித்திருக்கும் இந்த யுத்தத்தால் ஏற்பட்ட துவேஷம என்னும் இரத்தமயமான பிரவாஹம் ஒருவரையொருவர் சமீபிக்கவொட்டாமல் ஊடே பாய்ந்து பிரித்துவைத்திருக்கின்றது. அப்பிரவாஹம் மிகவும் ஆழமாயிருக்கிறது. இது சாமாந்ய யுத்தமானால் இவ்விதம் பிரித்து வைக்க முடியாது. இது ஓர் ஜாதியாருக்கும் மற்றொரு ஜாதியாருக்கும் உலக சரித்ரத்தில் அடிக்கடி நிகழ்கின்ற யுத்தமல்ல. தர்மத்திற்கும் அதர்மத்திற்கும் நடந்து வருகின்ற யுத்தம். தர்மத்திற்கும் அதர்மத்திற்கும் போர் நிகழ்கின்ற இக்காலத்தில் ஆத்ம வித்யா ஸங்கம் எதுவும், ஒரு பக்கத்திலும் சேராமல் ஸமாதானமாயிருக்க முடியாது. அவ்விதமிருப்பின், ஆத்ம வித்யையின் முக்ய தத்துவங்களுக்கு நேர் விரோதமாய் நடப்பதாகும்.

***

உலகப்போராட்டம்

உயர்ந்த தத்துவங்கள் பல, கதைகள் ரூபமாக விளக்கப்பட்டிருக்கும் புராணங்களில் இத்தகைய தர்மா தர்ம யுத்தங்கள் அநேகம் உள்ளன. உலக நாகரிகத்தின் அபி

விருத்தி மார்க்கத்தில் சிலசில இடங்களில் இரண்டு கிளைகள் பிரிகின்றன. ஒன்று தர்ம மார்க்கம், மற்றொன்று அதர்ம மார்க்கம் அத்தருணத்தில் ஒவ்வொரு ஜாதியாரும் ஏதாவதொன்றை அவசியம் கைப்பற்றும்படி நேருகிறது. எந்தெந்த மார்க்கத்தில் செல்கிறார்களோ, அதற்குத் தக்கபடி அபிவிருத்தியையோ, நாசத்தையோ அந்தந்த ஜாதியார்கள் அடைகிறார்கள். ஹிந்துமதம் ராமராவண யுத்தத்தைப்பற்றிக் கூறுகின்றது. ஜோராஸ்திரியமதம் ஆஹுரா மாஸ்டாவுக்கும், ஆஹ்ரிமானுக்கும் நடந்த யுத்தத்தையும், ஹிப்ரேயமதமும் கிறிஸ்துவ மதமும், தேவன், சாத்தான் என்றும், மஹம்மதீய மதம் அல்லா எப்லீஸ் என்றும் கூறுகின்றன. இப்பெயர்கள் என்ன உண்மையைக் குறிக்கின்றன வென்பதைப் பார்ப்போம். ஆத்மா வானவன் மேன்மேலும் அவனுடைய அபிவிருத்தியை நோக்கிச்செல்கிறதையும், அவ்விதம் ஆத்மாவானவன் வளர வளரச் சரீரமும் வளர்ந்துவருவதையும், பிறகு ஓர் குறித்த அளவுக்குமேல் அச்சரீரம் வளரமாட்டாமையால், ஆத்மாவின் வளர்ச்சிக்குத்தடையாய் ஏற்படுகிறது; ஏற்படவே அச்சரீரம் அழிந்து, முன்னினும் அதிக நயமான புதிய சரீரம் அவ்வாத்மாவுக்கு ஏற்படுகின்றது என்பதையும் பற்பல தேசகாலங்களில் பற்பல ஜாதியார் அறிந்தனர். சரீரம் வளர்ச்சிக்கு உபயோகமாயிருக்கிற வரையில் நன்மையாயும், வளர்ச்சியைத் தடைசெய்கிறபோது தீமையாயும் விளங்குகிறது. இராணுவ பலமும் அரசாங்க முறையில் ஏக அதிபத்யமும் ஓர்காலத்தில் உபயோகமாயிருந்தன. மனிதர்களிற் பெரும்பாலர் அறிவின் விளக்கமற்றிருந்தபோது புத்திமானான ஒரே மனிதனுடைய ஆளுகையும், மனிதர்கள் காட்டு மிராண்டிகளாகவும், அறிவில்லாமல் முரட்டுத்தனமாகவும் இருந்தகாலத்தில், அவர்களை பலத்தாலேயே வெல்வதற்கு இராணுவமும் ஸைந்யங்களும் அவசியமாயிருந்தன். மேல்நாட்டு முரட்டு ஜாதியார்களுக்குத் தக்கபடி, இருப்புத் தடியையும், உருக்குக் கத்தியையுமே பிரதானமாகக் கொண்டு, நாகரிகத்தை விருத்திசெய்வது

அவசியமாயிருந்தது. ஐரோப்பாவில் இராஜ்யாதிகாரிகளும், மதஸ்தாபகர்களும் முரட்டுத் தனத்தாலேயே, தற்கால நாகரிக அபிவிருத்திக்குரிய அஸ்திவாரங்களைக் கட்டினர்.

***

ஸ்வாதீனம் என்ற தர்மமானது ஐரோப்பிய தேசங்களிற் பரவவே, ஐரோப்பிய சரித்திரத்தின் மத்யகாலத்து உடைகளாகிய பழய தர்மங்கள், நாகரிக அபிவிருத்திக்குச் சரிவரவில்லை. வளர்கின்ற ஆத்மாவைக்கூட பழைய உடைகள் தடைசெய்து நாகரிக அபிவிருத்தியைக் கூழையாக்கிவிடுமோ என்ற பயம் வரவே, பழையது தகர்ந்து போகவேண்டிய ஆவசியகம் நேர்ந்தது.

***

பிரகிருதியில் ஆகாசத்திற் பதிந்திருக்கும் விஷயங்களைப் பார்த்தறிந்த குப்தவித்யையின் பிரகாரம், எல்லாச் சக்திகளுக்கும் ஆதாரமாய் ஈசுவரனின் ஸங்கல்பசக்தி உளதென்றும் ஈசுவர பிரகிருதியானது சரீரமாயும், ஈசுவர புருஷனானவன் சரீரியாயும், புருஷனுடைய உயிர் வலிமையால் பிரகிருதியானது தொழிற்படுகின்றதென்றும், இவ்வுயிரானது மிருகம், மனிதன், தேவர், ரிஷி, ஈசுவரன் இவர்களிடத்தில் எல்லாம் விளங்கியபோதிலும் பற்பல படித்தரமாய் இயங்குகின்றது என்றும், இவ்வுயிரானது ஈசுவர ஸங்கல்ப சக்தியின் ஆதாரத்தைக்கொண்டே சரீரமாகிய பிரகிருதியைத் தொழிற்படச் செய்கிறதென்றும், எந்த ரூபமான கிரியைக்கும் ஸங்கற்ப சக்தியே முதற்காரணமென்றும் நாமறியற்பாலர். ஆகவே விகாஸமுறையில், விகாஸமுறைக் கநுகூலமான ஸங்கல்ப சக்தியுமுள்ளது. விகாஸமுறையைத் தடைசெய்யும் சக்தியுமுள்ளது. மநுஷ்யர்களைப்போலவே, தேவர்களும் இவ்விருவித போராட்டங்களுக்கு நடுவே ஊசலாடுகின்றனர். புதிய நாகரிகத்திற்கு எது அநுகூலமாயிருக்குமோ, அம்மார்க்கத்தில் செல்லும் ஜாதியர்களே விருத்திக்கு வருவார்கள். மற்றவர்களின்

கதி அதோகதிதான். பிரத்யக்ஷமாய் பூலோகத்தில் மனிதர்கள் தன்னைமறந்து சண்டை செய்வதுபோலவே, ஸூக்ஷ்ம லோகத்திலும் சண்டை நடந்துகொண்டிருக்கிறது இனி வரப்போகும் அநேகவாயிர வருஷங்களுக்கு மநுஷ்ய வர்க்கத்தின் ஸ்திதியை பாதிக்கக்கூடிய இத்தகைய யுத்தங்கள் பூலோகத்தில் நடக்கும்போதெல்லாம், ஸூக்ஷ்ம லோகத்திலும் யுத்தம் நடக்கின்றது. விகாஸமுறையில் ஈசுவர ஸங்கல்பம் நிறைவேறுமாறு உழைக்கிற ஸூக்ஷ்மலோகவாஸிகள் தான், உலகின் ஆளுகையை வகிக்கின்ற தேவ, ரிஷி கணங்களாவர். இவர்களுக்கு ஈசுவர ஸங்கல்பத்தின் பயனான பலம் அநுகூலமாயிருக்கிறது. இதற்கு விரோதமாகச் சிதைந்துபோன பழைய வழக்கங்களிலேயே முரண்டிக்கொண்டிருப்பவர்கள் அஸுரர்களாவர். இருதிறத்தார்களும் மனிதர்கள் மூலமாகவே தங்கள் ஜயத்தையோ, அபஜயத்தையோ அடைகிறார்கள். மேலுலகத்தில் நடப்பதன் நிழலே இவ்வுலகத்தில் விளங்குவதாகும். தேவர்களும் அசுரர்களும் மநுஷ்ய வர்க்கத்தின் ஆளுகையைக் குறித்தே சண்டை செய்துகொள்கிறார்கள். இத்தகைய சண்டையின் முடிவுதான், கிறிஸ்தவர்கள் சொல்கிறபடி ஓர் ஜாதியாரின் "நியாயத் தீர்ப்பு நாள்" ஆகும்".

***

இந்த யுத்தம் மேலுலகப் போராட்டத்தின் சாயையாகையால்தான், குப்தவித்யையிற் பயிலுவோன் எவனும் ஒரு கட்சியையும் சேராதிருக்க முடியாது என்று சொன்னேன். அவனுடைய பூர்ண சக்தியையும் ஏதாவதொரு கட்சிக்காகவேதான் உபயோகிப்பான். ஒரு பக்கத்திலும் சேராமலிருந்தால் துரோகியாவான். ஜெர்மானியர்களுடைய ஸைந்யமானது அசுரர்களது வசப்பட்டிருக்கிறது. வருங்காலத்திற் கேற்காத ராஜாங்க முறையாகிய ஏகாதிபத்யச்செருக்கும், இராணுவபலச்செருக்குமே அவர்களது

கொள்கையாயிருக்கிறது. "கடைசி முடிவைக்கொண்டு அவர்களை நீங்கள் நிதானிக்க முடியும்", காமவெறி கொண்டும் ரத்தவெறிகொண்டும் ஸ்திரீஹத்தி செய்துவந்த சில கொடியர்களை நினைத்து, இவ்விதம் யூகிக்கின்றேனல்லன். ஜெர்மானியர்களின் ராஜ்யத்தின் தர்மமே என்னவெனில், அந்யர்களை "ஹிம்ஸையாலும், பயமுறுத்தியும்" வெல்ல வேண்டு மென்பதேயாம். தற்கால நாகரிகத்திய ஜாதியார், எவருக்கும் அங்கீகாரமாகாத யுத்த தர்மங்களைக் கைக்கொண்டு, பண்டைக் காலத்தில்கூட யுத்த தர்மத்திற்குப் புறம்பாக விலக்கப்பட்ட அக்ரமங்களைப் பகையின் ஆவேசத்தால் செய்து வருகின்றனர். தமது தேசம் செழிக்கும் பொருட்டுப் பிறதேசங்களை யபகரிக்கலாம், பகைக்கலாம் என்னும் கொள்கையுடையவர்கள் ஜெர்மானியர்கள்.

***

வெள்ளியம்பலத்தின் ஊழியர்களான நமக்கோ, அன்பு தான் பரம நற்குணமாகும். ஸஹோதர பாவத்தையும், ஸஹகாரித்வத்தையுமே பிரதான லக்ஷணங்களாயுடைய நாகரிகந்தான் இனி நிலைபெறத்தக்கது என்பதே நமதபிப்பிராயம். ஆகையால் நாம் ஜகத்ரக்ஷகர்கள் பக்கமேதான் சேருவோம். நியாயத்திற்காகப் போராடும் பிரிட்டிஷ்காரருடைய கட்சியே நமக்கு அங்கீகாரம். நியாயத்தைவிட்டு முரட்டு பலத்தால் மட்டும் முன்னுக்கு வரலாம் என்ற துணிபையுடைய ஜர்மானியர்கள் நமக்கொருபோது மங்கீகாரமாகார். வெள்ளியம்பலத்தாராலும், அவர்களின் அடியார்களாலும் ஸ்தாபிக்கப்பெற்ற நமது பிரஹ்மக்ஞான சங்கமானது, விகாஸமுறையில் ஈசுவர சங்கல்பத்திற்கு அநுகூலமாய் யுத்தம் செய்யும் கட்சிக்காகவே உழைக்க வேண்டும். இவ்வித நடபடிக்கையால், மத்ய ஐரோப்பாவிலுள்ள நமது சங்கத்தார், நமது சங்கத்தைவிட்டு விலகிய போதிலும் நாம் கவலைப்படவேண்டாம். மஹான்களின் அநுக்ர

ஹத்திற்குப் பாத்ரமாகாமற் போவதைவிட நமது மெம்பர்கள் விலகிப்போவது பெரிய நஷ்டமாகாது. துன்மார்க்கத்தில் சேர்ந்து கௌரவமடைவதைக் காட்டிலும், ஸன்மார்க்கத்தில் சேர்ந்து அழிந்து போனாலும் போகலாம்.

***

[உலகமுழுமையிலும் நமதுசபை உழைத்துவருகின்ற முயற்சியைப்பற்றிப் பேசிப்பின்வரும் முடிவுரை கூறலானார்-ப-ர்.]

நமது சங்கம் எங்கெங்கிருக்கின்றதோ அங்கெல்லாம், பிறர் நலத்தில் மிகவும் உழைப்பவர்கள் என்று நாம் கருதப்படுவதாலும், குப்த வித்யைதான் நவீன பௌதிகசாஸ்திர முறையையுந் தழுவுகிற மதமென்று கருதப்படுவதாலும், இப்போது நவீன பௌதிக சாஸ்திரமும் முன்னிலுமதிகமாய் விருத்தியடைந்திருப்பதாலும், நமது பொறுப்பும் உத்தரவாதமும் மிக அதிகரித்திருக்கின்றது. அதற்குத் தக்கவாறு, பற்பலமத ஆராய்ச்சி வாயிலாகவும், யுக்தி பூர்வமாகவும், நீதிமுறையை வற்புறுத்தியும் பிறருக்கு ஏற்ற வழிகளில் நாம் உதவிபுரிய வேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம். நுனிப்புல் மேய்வதுபோல் வேலை செய்வது, அக்ரமமான பாதகம் என்று கூறலும் பொருந்தும். பொது ஜனங்கள் நம்மைச் சந்தேகிக்கும் காலத்திலாவது, அவர்கள் குற்றங் கண்டு பிடிக்காவண்ணம், ஜாக்ரதையாய் நடந்துவருவோம் நம்மைப் பிறர் கௌரவத்தோடு பாராட்டிவரும் இக்காலத்தில்தான், நம்மைநாமே பிரதி நிமிஷமும் சீர்திருத்திக் கொள்ளவேண்டும். பிரஹ்மக்ஞானி ஒவ்வொருவனும் உண்மையாகவே பொதுநலங் கருதிய உழைப்பைக் கைக்கொள்வானாகையால், அவனவன் எத்தகைய சிலாக்யமான கைங்கர்யத்தை பகவானுக்கு அர்ப்பணம் செய்யலாம் என்பதைச் சிந்திக்கக் கடவன். சுத்தத் தங்கத்தையும், கலப்பு உலோகங்களையும் அக்நியானது எவ்விதம் பிரித்தே காண்பிக்குமோ அவ்விதம் ஈசுவரன் முன்னிலையில் நாம் எண்ணித் துணியும் கருமத்தின் யோக்யதையும் விளங்கும்.

ஸஹோதரர்களே! உலகினர் பெரும்பாலர் அறியாத ஓர் பெரிய உண்மையை நீங்கள் அறிந்திருக்கிறீர்கள். தற்கால நிலைமையானது அதிசமீபத்தில் விடியப்போகிற சுப காலத்தைக் குறிக்கின்றதென்பது உங்களுக்குத் தெரியும். அக்காலத்தில் உதிக்கப்போகின்ற லோககுரு ஒருவர்தான் இவ்வுலகில் ஸமாதானத்தை யேற்படுத்திப் புதிய நாகரிகத்தை நிலைநிறுத்துவர். அந்த சுபகாலத்திற்குக் காரணஸ்தரான லோககுருவின் ஜனனத்திற்குமுன் ஏற்படுகின்ற பிரஸவ வேதனைகள்தான் யுத்தம்முதலிய தற்காலக் குழப்பங்கள் அனைத்துமென்றறிக. ஆயினும் லோககுருவின் உதயத்திற்குப் பிறகேற்படுவது அளவிலா வானந்தமும், பரிபூர்ணமான ஸமாதானமுமன்றோ! ஆகையால் நாம் விசனிக்கவேண்டுவதேன்! தைர்யமாயிருங்கள். பிரஸவ அறையில் இப்போதிருந்து மருத்துவம பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்றோம். செல்வகுமாரன் பூமியில் உதிப்பது நிச்சயம். அவர் வரவு எதனாலும் தடைப்படாது. எத்தகைய பெருங்காரியமும் மிகுந்த சிரமமின்றி இலேசாய் முடியாது. புயற்காற்றும் கரிய மேகங்களும் சேர்ந்து ஆகாயத்தை மறைப்பினும், ஒரு க்ஷணத்தில் அவைகலைந்து, ஆகாயந் தெளிந்து அன்பே உருவெடுத்த நக்ஷத்ரம் எவ்விதம் பிரகாசிக்கின்றதென்பதை அறியீர்களா? பெரும்பாலர் துக்கக் கண்ணீரால் பார்வை மங்கியவர்களாயிருக்கிறார்கள். ஞானிகள் லோகநாதரின் ராஜசின்னமான நக்ஷத்ரத்தைப் பிரத்யக்ஷமாய்த் தரிசிக்கின்றனர். அது அவரது அளவிறந்த பராக்ரமத்தாலும், பூர்ண அன்பாலும் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றது. ஸஹோதரர்களே! மேகங்கள் மூடியிருக்கும் இத்தருணத்திலும் நீங்கள் மேல் நோக்குவீர்களாயின் நக்ஷத்திரத்தைக் காணலாம்.

பிம்பாராதனை.

பூவுலகில் நிகழாநின்ற எந்த மானிடவர்க்கத்தை எடுத்துப் பார்த்தாலும், அவை ஒவ்வொன்றும் ஈசனை வழிபட ஒவ்வொரு உபாயம் தேடியிருக்கிறதாகக் காணப்படும். இந்த உபாயத்தைத் தேடாத மானிடக்கூட்டர் காட்டுமனிதர்க (Savages) ளேயாவார்கள். இந்த உபாயங்கள் வெளிப்பார்வைக்கு வெவ்வேறாகத்தோன்றினாலும், கடைசியில் ஒரே உத்தேசத்தில் தான் போய்ச் சேருகின்றது என்பது சிறிது ஆராய்ச்சியுடையவர்க்கும் புலப்படும்.

இஃது இங்ஙனமிருக்க கடவுளை சிலை ரூபமாக ஆராதிப்பது அநேகம் மதங்களில் நடந்து வந்தாலும், இந்து மதத்தில் அது அதிகமாக நடக்கின்றது பற்றியோ, வேறெந்தக் காரணம்பற்றியோ அதைச்சிலர் இகழ்கிறார்கள். தேவனை எந்த ரூபத்தில்தான் ஆராதிக்க வேண்டுமென்று ஒருவருக்குந் தெரியாது. கடவுளைப்போய் பார்த்துவந்தவர்கள் யாருமில்லை. அப்படிப்போய் யோகதிருஷ்டியால் அறிந்துப் பெரியோர்கள் சொல்லியிருப்பதை இப்போது நம்பவும் மாட்டார்கள். தற்கால நாகரிகத் தவர்கட்கு ரஸாயன சாஸ்திரத்தில் சோதனைகள் செய்து காண்பிப்பதுபோல்காண்பித்தால் ஒருவேளை நம்புவார்களோ? என்னவோ! அப்படிக் காண்பிக்கவும் தடையில்லை. வழியிருக்கிறது, படித்து அநுஷ்டியுங்கள் என்று சொன்னால், காசிற்கு பிரயோஜனமில்லாத வித்தையைக் கற்றென்ன செய்வது என்கிறார்கள்!

இதைவிட்டு ஈசனுடைய குணங்களைப் பிரித்துப் பார்ப்போம். ஈசன் எங்கும் நிறைந்தவராயும், சச்சிதானந்த ஸ்வரூபராயும், வாக்கிற்கும் மனதிற்கும் எட்டாதவராயும், எல்லாவற்றையும் தரித்துக்கொண்டிருப்பவராயும் இருக்கிறார். "அவனன்றி ஓர் அணுவும் அசையாது." பகவத் கீதையில்

மத்த: பரதரம் நாந்யத் கிஞ்சிதஸ்தி தநஞ்ஜய।

என்று சொல்லியிருக்கிறது. அதின் பொருள் என்னைத் தவிர்த்து வேறே யாதொன்றும் கிடையாது" என்று விளங்கும். இனியும்

விஷ்டப்யாஹமிதம் க்ருத்ஸ்நம் ஏகாம்சேந ஸ்திதோ ஜகத்।

'என்னுடைய ஒரு அம்சத்தினால் இந்த ஜகத் முழுதும் வியாபித்துக்கொண்டு நான் இருக்கிறேன் என்று சொல்லியிருக்கிறார். இப்படி எத்தனை அம்சங்கள் அவருக்கு இருக்கக்கூடும்? பாகவதத்தில் கிருஷ்ணபகவானை பார்த்து பிரஹ்மா சொல்லுகின்றார்.

க்வேத்ருக்விதாவிகணிதாண்டபராணுசர்யா
வாதாத்வரோமவிவரஸ்ய ச தே மஹித்வம்।

"நமது தேகத்திலிருக்கும் ரோம த்வாரங்கள் வழியாக எப்படி அணுக்கள் புகுந்து வெளியே வருகின்றனவோ, அதைப்போலபூகோளங்கள் பகவானிடம் சஞ்சரிக்கின்றன. ஆகையால் அவர் எவ்வளவு மகானாயிருக்கவேண்டும்,

"Whither shall I go from thy Spirit? Or!
Whither shall I flee from thy presence?
If I ascend up into heaven, thou art there
If I make my bed in hell, behold! thou art there
If I take the wings of the morning and dwell in the uttermost parts of the sea, even there shall thy hand lead me and thy right hand shall hold me"

(Psalm 139)

"தங்களுடைய சைதன்னியத்தை விட்டு நான் எங்கு செல்வேன்? தங்களுடைய சந்நிதியைவிட்டு நான் எவ்விடம் பறப்பேன்? நான் ஸ்வர்க்கத்திற்கு போனாலோ அவ்விடத்திலும் தாங்கள் இருக்கின்றீர்கள். நான் நரகத்தில் விழுந்தாலோ ஆச்சரியமே! அவ்விடத்திலும் தாங்களுண்டு. அருணனுடைய காலைக்கிரணங்கள் தட்டாமலிருக்கும் கடலை நாடிச் சென்றாலோ அவ்விடத்திலும் என்னைக் காப்பாற்றுவது தங்களது திருக்கரங்களே தங்களது வலதுகை தான் என்னைக் கரையேற்றுவதும்." என்று கிருஸ்தவ முனிவர் ஒருவர் சொல்லுகிறார்.

"He hath no form, colour or outline" (Adi gran the Sahib Sorath!)

"அவருக்குரூபமோ வர்ணமோ அதிரோ கிடையாது."

"There is no God but He. He is the High, the Mighty. All is from God." (Quoran Ch. IV.)

"அவரல்லால் தெய்வமில்லை. அவர் தான் மேலானவரும் சக்திமானும், எல்லாம் அவரிடத்தில்தான் இருக்கின்றது." என்று மகம்மதீய குரு சொல்லுகின்றார்.

இப்படிக்குள்ள குணங்களோடு கூடியிருக்கும் ஈசனை எப்படித் தியானஞ் செய்வது? ரூபமில்லாத ஒரு வஸ்துவும் நம்முடைய மனதில் நிற்காதே? ஓர் சிறிய உவமையை எடுத்துப் பார்ப்போம். திரிகோணத்தைக் குறித்து ஒருவன் தியானம் பண்ணத்தொடங்கினால், அவனுக்கு மூன்று கோடுகளினால் அதிரிடப்பட்ட ஓர் இடம் என்றும் அதற்கு மூன்று கோணங்கள் உண்டு என்றும் மனதில் தோற்றுமே யொழிய வேறொன்றும் தோற்றாது. இவையல்லால் திரிகோணத்தின் தத்துவங்களாகிற (properties) இரண்டு கோடுகளின் நீளம் கூடினால் மூன்றாவது கோடின் நீளத்துக்கு அதிகமாக இருக்கவேண்டுமென்றும் திரிகோணத்தின் மூன்று கோணங்கள் சேர்ந்தால் 180 டிக்ரிக்கு சமமாக இருக்கவேண்டுமென்றும் தோற்றாது. ஏனென்றால் இவை இரண்டும் ரூபத்தோடுகூடின திரிகோணங்களினின்றும் ஆராய்ச்சிசெய்து அறிந்த குணங்களேயாம். ரூபத்தோடு கூடினவைகளை மாத்திரந்தான் நமது ஸ்தூல மனதில் காணலாம். குணங்களைக் காண முடியாது. இதுபோலவே சத்தியம் என்கிற ஓர் குணத்தை எடுத்து நாம் யோசித்தால் சத்தியவான்களாயிருந்த ஹரிச்சந்திரன் முதலிய மகான்கள் ரூபம் மாத்திரம் மனதில் தோற்றுமேயொழிய வேறொன்றும் தோற்றாது. குணத்தோடு கூடின இடத்திலிருந்து குணத்தை மாத்திரம் பிரித்துப் பார்க்க நம்முடைய மனதிற்குச் சக்தியில்லை. பகவானோ சகல குணங்களும் பொருந்தினவரும் ஒரு ரூபமுமில்லாதவருமாயிருக்கிறார். அவரை எப்படி தியானிப்பது?

ஏன்? ஏதாவது ஓர் குணத்தை தியானம் பண்ண அந்தக் குணத்தோடு கூடின ஓர் ரூபத்தை எடுத்து தியானம் பண்ணுகிறார்களல்லவா? அதுபோல் சகல குணங்களும் பொருந்தின ஓர் ரூபத்தை ஏன் தியானம் பண்ணக்கூடாது? அப்படிக்குள்ள ரூபம் நமது அறிவிற் கிடையாதா? என்று வினவினால் கிடையாது என்றுதான் பதிலளிக்கவேண்டும். கிடைத்துவிட்டால் அது ஈசுவரன் ஆய்விட்டதே! பிற்பாடு நமக்குக் காணவேண்டியது ஒன்றுமில்லையே! ஆதலால் சாதாரண ஜனங்களைவிட அதிகம் சத்குணம் பொருந்தினவனை ஒருவனுக்கு சகல குணங்களும் தன்னுடைய அறிவிற் கெட்டியவரை பொருந்தியிருப்பதாகத் தியானஞ் செய்வது சரியேயாகும். அது பற்றியே ஒவ்வொரும்தத்திலுள்ளோரும் அந்தந்த மதஸ்தாபகர்களுக்கு சகல குணங்களும் பொருந்தியிருப்பதாக பாவித்து அவரைக் கொண்டாடித் தியானஞ் செய்கிறார்கள். இந்து மதத்தில் மதஸ்தாபகர் என்று சுட்டிக்காண்பிக்க யாருமில்லாவிட்டாலும் ஈசுவரனுடைய சகல குணங்களையும் வகித்து ஒன்றோ இரண்டோ குணங்களை மாத்திரம் காலதேசபேதமனுசரித்துப் பிரகாசிப்பித்துக்கொண்டு அதை ஜனங்களிடையில் பரவச்செய்த மகான்கள் அவதரித்திருந்தார்கள். அவர்களைக் கொண்டாடித் தியானம் பண்ணுகிறார்கள்.

தியானம் பண்ணுகிறதற்கு முன்னிலை ஏகாக்ரசித்தமாம். மனம் ஒரே நிலையிலிருக்காவிட்டால் தியானம் பலிக்காது. ஆதலால் மனதானது ஏகாக்ரமாயிருக்க உபாயங்களை முன்னரே தேடவேண்டும். பள்ளிக்கூடத்தில் படிக்கும் குழந்தைகளுக்கு மனதை ஒரே நிலையில் நிறுத்திப்படிக்கவேண்டுமென்று சொல்லுவார்கள். ஆனால் அத்துடன்

படிக்கும் திறமையுடைய பிள்ளைகள் குறைவு. படிக்கும் பிள்ளைகளை நாம் நன்றாகக் கவனித்து அறிந்தோமானால் மனதை ஓரே நிலையில் நிறுத்திப் படிக்கும் பிள்ளைகள் அதிகமாக வாசிக்கமாட்டார்கள். ஒரு பாடத்தை ஒரு தடவை அவர்கள் படித்தால் உடன் மனதில் பதிந்துவிடும். இதல்லாது பெரும்பாலும் பிள்ளைகள் மனதில் வேறு எண்ணங்களுடன் வாசிக்கின்றார்கள். அதினால் அப்படிப் படிக்கும் பாடம் நன்றாக மனதில் பதியாமலிருப்பதோடுங்கூட உடனே மறந்துபோய் விடும். இதிலிருந்து நாம் அறிவதாவது, மனது ஓரே நிலையிலிருக்க வேண்டுமென்பது ஈசுவர விசாரணைக்கு மாத்திரமல்லாமல், மற்ற செய்கைகளுக்கெல்லாம் அவசியம் வேண்டுமென்பதாம். மனிதனுடைய மனதானது குரங்குபோல் அங்குமிங்கும் அலைந்து கொண்டிருக்கின்றது. மனதைத்தன்னிடத்தில் இழுக்கச் சக்தியுள்ள ஏதாவது ஓர் குணத்தை உடைத்தான வஸ்துவில் நமது மனதை நிறுத்தினால் அந்த மனதானது சீக்கிரம் ஓரே நிலையில் வந்துசேரும். பிரகாசமயமான சூரியனானாலுஞ்சரி, எரிகின்ற தீயானாலுஞ்சரி, சோஷிக்கின்ற சமுத்திரமானாலுஞ் சரி, நேத்திரானந்தமான சோலையானாலுஞ் சரி, காதுக்கு இன்பத்தைக் கொடுக்கும் கானமானாலுஞ் சரி, இவைகளை யெல்லாம் தெய்வ ரூபமாக ஆராதிப்பதனால் விரைவில் மனதின் ஓரே நிலையை அடையலாம்.

இவைகளெல்லாம் நாம் எண்ணுகிற சமயங்களிலும் எண்ணுகிற இடங்களிலும் அவசியம் போல் வந்து நிற்கா. ஆதலால் இவைகளைத் தெய்வமாகக் கொண்டாட இவைகளில்லாத சமயங்களில் இவைகளைக்குறித்து தியானம் பண்ண, மனது ஓர் மேலான நிலையை அடைந்திருக்க வேண்டும். மனதானது அந்த நிலையை அடையாத ஜனங்களுக்கு அதில் நின்றும் குன்றினதாக ஓர் நிலை ஏற்படுத்திக்கொடுப்பது மதாசார சீர்திருத்தம் செய்பவர்களுடைய கடமையல்லவா? அதை யெண்ணி, முன்னோர்கள் எவ்விடங்களிலும் எந்த சமயங்களிலும் அதிகமாக அழியாமலிருப்பதாயும் உபயோகிப்பதற்கு சௌகரியமாயும் மந்திரங்களினாலுண்டாகும் தேவதா ரூபங்களுக்கு அநுரூபமாயுள்ள பிம்பங்களை உண்டுபண்ணி யிருக்கிறார்கள். இந்த ரூபங்களைத் தன் குடும்பத்திற்கு உபயோகமாகவிருக்கும்படி வீட்டிலோ, தன் கிராம ஜனங்களுக்கு உபயோகமாகவிருக்கும்படி கிராமத்திலோ பொதுவிடத்திலோ நகரிலுள்ளோர்களுக்கு சௌகரியமாகும்படி, அந்நகரிலோ, ஓரிடத்தமைத்து ஆராதித்தல் வேண்டும். இப்படி ஆராதிப்பதில் மனதானது அந்த ரூபத்தினிடத்தில் பதிந்து ஓர் நிலையை அடைகின்றது. பிம்பாராதனை வருவதற்கு முந்திய வைதிககாலத்தில் ஜபம் என்கிற அப்பியாசத்தினாலேயே ஏகாக்ர சித்தம் அடைய வழியமைத்து வைத்திருந்தார்கள். இதில் தேர்ச்சியடைந்து யோகத்தை அப்பியாசம் செய்தவனுக்கு மந்திரங்களுக்கு ஆதாரமான தேவதைகளை நேரிற் காணலாம். அவ்விதம் இல்லாதவர்களுக்கு மேற் செல்லுங்கால் எளிதாயிருக்குமாறு அதே ரூபத்திலுள்ள மூர்த்திகளை ஸ்தூல ரூபத்தில் தியானம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தால் யோகத்திற்கு முன்னிலையான ஏகாக்ரசித்தம் சம்பாதிக்கலாம்.

மேலும் மனிதனிடத்தில்குடிகொண்டிருக்கும்சுயநயம் (Selfishness)போனாலன்றி அவனுக்கு ஈசனது குணங்களை அநுபவிக்கமுடியாது. தன்னயம் போக்கிப் பிறர் நயமது

பவிக்கவேண்டுமென்று ஜடமாயாவாத சாஸ்திரிகள் (Material Scientists) கூட ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள். அந்தத் தன்னயம் விடுவதற்கு மனிதனின் இயல்பான பொருள்களை பகவானுடைய ரூபத்துக்கு என்று கொடுக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்து வந்தால் எளிதில் மனிதனுடைய தன்னயம் நீங்கிவிடும். மாலை, சந்தனம் முதலான போகங்களில் அதிகமான பற்றுதலையுடைய ஒருவன் எவ்விதம் அவைகளை பகவானுக்கு கொடுப்பது? ஜடமான பதார்த்தங்களை ஜடமான ஈசுவரனுக் கன்றோ கொடுக்கமுடியும் ஆதலால் ஜடமான ஒரு ஈசுவரனை ஒன்றை உண்டுபண்ணி வைக்கவேண்டும். தம்முடைய ஒருபொருளை பிறர்க்களிப்பதில் மனமில்லாத தாழ்ந்த படியிலுள்ள (undeveloped) மனிதன் கூட பகவானுக்குக் கொடுத்துதான் அணியவேண்டுமென்று உபதேசித்தால் அனுசரிப்பான். ஏனெனில் இவன் உண்டுபண்ணி வைத்திருக்கும் பகவான் இவனது பொருளைக் கவர்ந் தெடுக்கமாட்டாரென்று அவனுக்குத் தெரியும். ஆதலால் அவ்விதம் பழக்கினால் பகவானுக்கு பகவானுக்கு என்று எல்லாவற்றையும்கொடுக்க மனமுள்ளவனாகிறான். அவனது தன்னயம்குறைந்து வருகிறது.

இக்காரணங்களால் ஈசுவரனை அறியப்போவதற்கு ஏற்படுத்தப்பட்ட உபாயங்களில் இந்த பிம்பாராதனையானது முதல் படியாகும்.

ச. வெங்கடாசலம் ஐயர்.

மீராபாய்.

(258-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி.)

அங்கம் I. களம் 3.

காலம்—மாலை. இடம்—கும்பாஜிராணாவின் தனியறை. நாடக பாத்திரர்—கும்பாஜி.

கும்—(தனக்குள்) சுந்தரி சொன்னது உண்மையாயிருக்கக்கூடுமோ? உண்மையாகத்தா னிருக்கவேண்டும். அவளுக்குத் தன்னுடைய சகோதரியைப்போல் பாவித்து வருகிற மீராவிடத்திலென்ன விரோதமிருக்கக்கூடும்? ஒருவிதமான துவேஷமுமிருக்க இடமில்லையே. பார்க்கப்போனால் அவளிடத்திலிருக்கும் குற்றம் குறைகளை யெல்லா மொளித்து அவளைப் பற்றிப் புகழ்ந்தல்லவோ பேசவேண்டும்! அப்படியிருக்க இந்த மாதிரி சுந்தரி சொல்வதென்றால் ஏதோ பெரிய காரணமிருக்க வேண்டும். என்னிடமவள் முழுவது முரைக்கவில்லை. இவள்தான் ராணாவின் பட்டமஹிஷி யென்பதை மறந்து தன் கௌரவத்தைத் துறந்து பரதைபோல் நடந்து கிருஷ்ணாலயத்துக்குச்சென்று பஜனை செய்வதாவது? இதற்குமுன் னிவ்வரண்மனையி லெவ்வளவோ ராணிகளிருந்ததில்லையா? இப்போதுதான் சுந்தரியில்லையா? அவர்களில் யாராவதிப்படி இருந்ததுண்டா? என் குலத்தின் யசஸைக் குலைக்க இந்த மீராபாயிப்படி யெல்லாம் செய்கிறாள்! ஜனங்களிவளைப்பற்றி ஏனிகழ்ந்து பேசமாட்டார்கள்? இவளணைதைபோல் நகரத்துக்கு வெளியிற் சென்று மானம் வெட்கமொன்றையும் பாராமல் பாடினால் நகரத்தி லுள்ளவர்களு மின்னுமிந்த அரண்மனையிலுள்ள சேவகர்களும் சேடிகளுமேனிவளைப் பற்றி நிந்தனையாய்ப் பேசமாட்டார்கள்? இப்போது சுந்தரியில்லையோ? அவள்

மீராவைவிட எந்த விஷயத்திற் தாழ்ந்தவள்? அழகு குறைவா? புத்தியில் குறைந்தவளா? சங்கீதந்தான் கீழ்ப்பட்டதா? எந்த விஷயத்திற்தானவளுக்கு சுந்தரி கீழ்ப்பட்டவள்? இவ்வளவு நாளாய் சுந்தரி என் மனம் கோணாமலு மென்பெயர் கெடாமலு மென்னை யொருவரும் நிந்திக்காமலும் நடந்துவரவில்லையோ? என்னவோ, என் மனதிற்குக் கொஞ்சங்கூட இது பிடிக்கவில்லை, சந்தேகமாய்த் தானிருக்கிறது. சுந்தரி அன்று சமாசாரம் சொன்னது முதல் எனக்கிந்த மீராவைக் காணும்போதெல்லாம் ஒருவித அருவருப்புண்டாகின்றது. வாய்விட்டுரைப்போ மென்றாலோ என்ன உரைக்கின்றதென்று எனக்கொன்றும் தோன்றவில்லை. இவளை யென்னசெய்கிறது? இந்த விஷயத்தைப் பற்றி வேறு யாரிடத்தில் யோசிக்கிறது? மந்திரியோடு யோசிக்கலாமா? அவர் பெரியவர்தான், நிரம்பவும் அநுபவமுள்ளவர், தீர்க்காலோசனை யுள்ளவர், ராஜ்ய பரிபாலன விஷயத்திலவருடன் யோசித்து நான் செய்ததொன்றும் தவறினதில்லை. அவரிடத்தி லவ்விஷயமாக நான் யோசனை கேட்காம லிருந்ததும் கிடையாது. ஆனாலிந்தமாதிரியான சங்கதிகளைக் குறித்து நானவரிட மிதுவரையில் யோசித்தது கிடையாதே. இப்போதுமட்டும் யோசிக்கலாமா? வெகுநாளா யிவ்விராஜ்யத்திலேயே மந்திரியா யிருக்கிறார். இங்கிதம் நன்றாய்த் தெரியுமவருக்கு. மேலுமெனது தகப்பனாரென்ன ரகசியமான காரியமாயிருந்தாலு மதைப் பற்றி இம்மந்திரியினிடத்தில் யோசனை கேட்கலாமென்றடிக்கடி சொல்லியிருக்கிறார். அவரிடத்திலிந்த சமாசாரத்தைச் சொல்லி அவருடைய அபிப்பிராயத்தை யறிகிறேன். அடே, சேவகா!—(மந்திரி வருகிறார்) ஓஹோ, மந்திரியே இங்கு வந்துவிட்டாரே.

மந்திரி—வந்தனம், மஹாராஜ்.

கும்—மந்திரி, உம்மிடத்திற் சில முக்கியமான விஷயங்களைக் குறித்துப் பேசவேண்டும். மனதிலொன்றையு மொளிக்காமல் உம்முடைய உண்மையான அபிப்பிராயத்தை வெளிப்படுத்தவேண்டும்.

மந்—அப்படியே ஆகட்டும், மஹாராஜா.

கும்—என்னுடைய பாட்டனார் காலம் முதல் நீரிவ்விராஜ்யத்துக்கு மந்திரியாயிருந்திருக்கிறீர். ஒரு விஷயத்தின் குணாகுணங்களைப் பகுத்தறிவீரென்கிற பூர்ண நம்பிக்கை யெனக்குண்டு. என் மனதிலிப்போது ஒரு பெரிய கலக்கமுண்டாயிருக்கிறது. அதை நிவர்த்தி செய்ய உம்மை யோசனை கேட்கப் போகிறேன்.

மந்—அப்படியே செய்யுங்கள். எனக்குத் தெரிந்த வரையில் சொல்லுகிறேன்.

கும்—இதுவரையிலெவ்வளவோ ராஜஸ்திரீகளை இவ்விராஜ்யத்திலேயு மின்னும் வேறுள்ள ராஜ்யங்களிலேயும் பார்த்திருப்பீரல்லவா? அவர்களில் யாராவதிந்த மீராவைப் போலிருந்ததுண்டா?

மந்—அவளைப் போலிருக்க முடியுமா? அது சுலபமான காரியமா? அவளைப் போலொத்த ஜீவன்களிப் புவியிற் பிறப்பது வெகு துர்லபம்.

கும்—நான் சொன்னதை நீர் நன்கறியவில்லை.

மந்—தாங்களென்ன சொன்னீர்கள்?

கும்—இந்த மீராபாய் மற்ற ராஜ ஸ்திரீகளைப் போலிராமல் தன்னுடைய ஸ்திதியை மறந்து தன் கௌரவத்தைக் குறைத்துக்கொள்ளுகிறாளல்லவா?

மங்—(ஆச்சரியத்தோடு) அதெப்படி மஹாராஜ்? தங்களுக்கும் தங்கள் ராஜ்யத்துக்கும் சிரேயஸைக் கொடுக்கத் தக்க ஸ்திரீ சிரோமணி யென்றல்லவோ நான் கருதியிருக்கிறேன். அப்படித்தான் தாங்களும் நினைத்திருக்கிறீர்களென்று மெண்ணியிருந்தேன். தாங்களிப்படி அபிப்பிராயப்பட்டிருப்பதெனக் காச்சரியமாகவே இருக்கிறது.

கும்—மந்திரி, நீர் நன்றாய் யோசித்துப் பார்க்கவில்லை. ஒரு ராஜஸ்திரீ, அதுவுமெனது பட்டமஹிஷி, தன்னுடைய நிலைமை தனக்குத் தெரியாமல் கால் நடையாய் நகரத்துக்கு வெளியிற்சென்று அங்கே கணக்கில்லாத ஜனங்கள் கூடியிருக்கும் கிருஷ்ணன் கோயிலிற் பாடுகிறதென்றாலது நன்றாயிருக்கிறதா? நீரே யோசித்துப் பாரும்.

மங்—இதென்ன இப்படி யெண்ணங் கொண்டீர்கள்? அவளப்படி பக்தி செய்வதாலிந்த ஜகத்துக்குக் கெவ்வளவோ நன்மையுண்டாகிறதே. தங்கள் ராஜ்யத்திலிருக்கும்படியான சகல ஜனங்களுமவள் செய்யும் பக்தியால் தாங்களும் பக்திசெய்கிறார்கள். சகலரும் துர்நடத்தையை விட்டுச் சன்மார்க்கத்திற் பிரவிர்த்திக்கின்றார்கள். நமது ராஜ்யத்திற்கு மீராபாய் வந்தபிறகு துஷ்டர்களெல்லோரும் நல்லவர்களாய் விட்டார்கள், திருடர் முதலியவர்கள் தங்கள் கெட்ட தொழிலைவிட்டு நல்லவழியிற் செல்லுகிறார்கள். அதைப்பற்றித் தான் தொஞ்சகாலத்துக்கு முன் தங்களோடுகூட நான் யோசித்துக்கொண்டிருந்தேன். ராஜ்யத்துக்கு மொருவிதக் குறைவுமில்லாமற் பயிர்களெல்லாம் நன்றாய்ச் செழிக்கின்றன. காலாகாலத்தில் மழையும் பெய்கிறது, நதிகளில் ஜலம் ஸம்ருத்தியாயோடிக்கொண்டிருக்கிறது. அப்படியிருக்கத் தாங்களிப்படி அபிப்பிராயங் கொண்டிருப்பதெனக்குச் சரியென்று தோன்றவில்லையே.

கும்—(தனக்குள்) இவர் சொல்வதெல்லா முண்மைதான். (வெளிப்படையாக) இதெல்லாம் யாரில்லையென்று சொன்னார்கள்? இதற்கு மிவள் பக்திக்குமென்ன சம்பந்தம்? இவள் பக்தியெல்லாம் வேஷமல்லவா? ஜனங்களிதைப் பற்றி நிந்திக்கிறதை நீரறியவில்லை போலும்.

மங்—ஜனங்களா நிந்திக்கிறார்கள்? அப்படியொருக்காலுமில்லையே. நானறிந்த வரைக்கும் ஜனங்கள் மீராபாயைப் பற்றியு மவளைப் பத்தினியாயடைந்த தங்களுடைய பாக்யத்தைப் பற்றியும் நிரம்பவும் சிலாக்யமாயல்லவோ பேசுகிறார்கள்! தங்களுக்கு யாரிப்படிச் சொன்னது? எங்கே சென்றாலும் மீராபாயைக் குறித்துப் பேசும் ஸ்துத்யங்கள் காதில் விழுகின்றனவே அல்லாமலவளைப் பற்றி நிந்தனையா யொருவார்த்தையாவது காணோமே.

கும்—அப்படியிருக்கும் பக்ஷத்தில் சுந்தரி யென்னிடம் பொய்யுரைத்திருப்பாளா? அவள் மீராவைப்பற்றி வீணாய்த் தூஷணை செய்யமாட்டாள்.

மங்—(தனக்குள்) ஓஹோ, சரிதான். சுந்தரியின் வலையிலகப்பட்டுக் கொண்டாரா இவர்? அதிலிருந்து தப்புவது வெகு கடினமாயிற்றே. தானொரு காரியம் செய்வதென்று நிச்சயித்தாலதை யெப்படியாவது முடித்துவிடும்படியான சாமர்த்திய முள்ளவளல்லவா? சுந்தரிக்குமுன் நானெவ்வளவு? அவள் செய்ய யத்தனித்திருக்கிற காரியத்தைத் தடுக்க என்னாலாகப் போகிறதா? இவளைப்பற்றி நானேதாவது கெடுதலாயிவரிட முரைத்தாலிவருக்கென் மீது கடுங்கோபமுண்டாகு மென்பதிற் சந்தேகமில்லை. நானென் செய்கிறது? நம்முடைய தர்மத்தை நாமெப்படியும் கைவிடலாகாது (வெளிப்படையாக) அரசே; சுந்தரி சொன்னதாகத் தாங்கள் சொன்னதெனக்குண்மையென்று தோன்றவில்லை.

கும்—என்னமந்திரீ, சுந்தரிபா பொய்யுரைத் திருப்பாளென்கிறீர்? நன்ருய் யோசித்துப் பேசும். வீணுயவளைப் பற்றிக் கண்டதெல்லா முரைக்கவேண்டாம்.

மந்—(தனக்குள்) சுந்தரியின் போதனையிவர் மனதில் பதிவாயூன்றி யிருக்கிறதென்று தோன்றுகிறது. இதையெப்படி மாற்றுகிறது? (வெளிப்படையாக) மஹாராஜ் என்மீது கோபங்கொள்ளக்கூடாது. முன்னமேயே என்னுடைய அபிப்பிராயத்தை மறைக்காமல் வெளியிடவேண்டுமென்ருக்ஞாபித்திருக்கிறீர்கள். ஆகையால் நானென்னுடைய வாஸ்தவமான அபிப்பிராயத்தை வெளியிடலானேன். தங்களுக்கது அப்பிரியமாயிருக்கும் பக்ஷத்தில் நானென்றும் சொல்லவில்லை. ஆனல் நானொரு வார்த்தை மட்டு முரைக்கிறேன். அதை யென்மீது கோபங்கொள்ளாமல் கேட்டருளவேண்டும். மீராபாயைப் பற்றிக் கெடுதலாக நினைப்பது நியாயமல்லவென்பதென்னுடைய அந்தரங்க அபிப்பிராயம். நான் போய் வருகிறேன். தங்கள் மனதுக்கு வருத்தமுண்டாகும்படி நானேதாவதுரைத்திருப்பேனுயின் அதற்காகத் தங்களை மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கும்—சரி.

மந்—(மந்திரி போகிருர்.)

கும்—(தனக்குள்) மந்திரி அபிப்பிராயம் சரியென்று சொல்லுவாரென்று நான் நினைத்திருக்க, அவரிவ்விதமாகவல்லவோ அபிப்பிராயப்பட்டிருக்கிருர். ஆனல் நானேனிவருடைய அபிப்பிராயத்தை மதிக்கவேண்டும்? என்னுடைய ஸ்திதியிலிருந்து விஷயங்களைப்பார்த்தால் தான் என் அபிப்பிராயத்தினுண்மை விளங்கும். அப்படி யில்லாமல் வேறொருவருக்கு நாம் படுகிற கஷ்டமெப்படித் தெரியும்? இவரிப்படித் தான் சொல்லுவார்.—ஆனலிவர் சாதாரணமான மந்திரியல்ல. இதுவரைக்குமிவர் சொன்னதாவது செய்ததாவது வீண்போனது கிடையாது. இவரபிப்பிராயம் தவறினதும் கிடையாது. அப்படியிருந்து மிந்த விஷயத்திலிவர் சொல்வது சரியென்றெனக்குத் தோன்றவில்லை. தவறுவது மனிதனுக்குச் சகஜம்தானே. எவ்வளவு சமர்த்தராயிருந்தாலு மிந்த விஷயத்திலிவர் கொண்டிருக்கும அபிப்பிராயம் தவருயிருக்கக் கூடாதா? அப்படித் தானிருக்கவேண்டும். சுந்தரி சொன்னது பொய்யாயிருக்காது இப்படிப்பட்ட லோகாபவாதம் ஸ்திரீகள் காதிலெட்டுகிறதுபோல் புருஷர்கள் காதிற்படுமா? இவ்விஷயத்திலுண்மை மந்திரியை விட சுந்தரிக்குத் தான் நன்ருய்த் தெரியும். நானிப்போதென்ன செய்வது? அவளை நேரில் கண்டாலென் மனதிலிருப்பதை வெளியிட எனக்கு மனம் வருகிறதில்லை. ஆனலவளிடத்திலென்ன கெட்ட குணமிருந்தாலுமவள் எனக்குச் செய்யவேண்டிய சுச்ருஷைகளிலும் பணிவிடைகளிலுமொரு குறைவும் கிடையாது. என்னிடத்தில் வைத்திருக்கும் பிரியம் குறைவுபட வில்லையென்று நினைக்கும்படியாக நடந்து கொள்ளுகிருள். இவளென்னிடத்தில் பிரியம் வைத்திருப்பதுண்மைதானு? எல்லாம் வேஷம்! எனக்கொன்றும் தோன்றவில்லை. மந்திரியோ இவ் விஷயத்தில் சரியான அபிப்பிராயம் கொள்ளவில்லை. சுந்தரியோடு கலந்து யோசித்தாலவளே தாவதொருவழி சொல்லுவாள். அது நல்லதாகவே இருக்கும். சேவகா

(சேவகன் வருகிருன்)

சேவ—சித்தம் மஹாராஜ்.

கும்—அந்தப் புரத்துக்குச் சென்று நான் சுந்தரிபாயை இங்கே பார்க்க விரும்புகிறதாகத் தெரியப்படுத்து.

(சேவகன் போகிருன்.)

(சுந்தரி வருகிருள்)

சுந்—(தனக்குள்) நான், சுந்தரி, ஒருகாரியத்தைச் செய்ய யத்தனித்தால் அது வீணாய்ப் போகுமா? நான் செய்யும் படியான காரியங்கள் பலிக்காதிருப்பதை நான் கண்டு சகிப்பேனா? நானரசனுக்குச் சொன்னது நன்றாயவர் மனதிலூன்றியிருக்கிற தென்பதிற் சந்தேகமேயில்லை. என் போதனையைக் கேட்டபிறகு அவருக்கு மீராவிடத்திலிருக்கும் பிரியம் குறைவுபட்டேயிருக்கிறது. முன்போலவளிடத்தில் பேசுவதில்லை. அவளிருக்கு மிடத்துக்கும் போவதில்லை. நம்முடைய காரியம் சரிவரத்தானாரம்பித்திருக்கிறது. கட்டாயமென் மனோரதம் கைகூடும். கைகூடும்படி செய்கிறவள் நானல்லவா? இதோடு விட்டேனா? இந்த மீராபாயை இவ்வரண்மனையினின்றும் நீக்கி இந்த ராணாவையுமவள் முகத்தில் விழிக்காதிருக்கும்படி செய்கிறேன். இப்போதிவரென்னை யழைத்திருப்பது மென்னுடைய நல்ல காலம் தான். இது என்னெண்ணத்தைப் பூர்த்திசெய்ய ஒரு நல்லதருணம். சேவகன் சொன்னதிலிருந்து மந்திரியோடு மீராபாய் விஷயத்தைப்பற்றிப் பேசினதாகவும் மந்திரி மீராபாய் பக்ஷம்பேச இவர் கோபங் கொண்டதாகவும் தெரியவருகிறது. மேலும் மந்திரியரண்மனையை விட்டு வெளிச்சென்றபோதவரென்னைப் பார்த்த பார்வையினாலுமவர் முகபாவத்தினாலுமிப்படி யேதாவது நடந்திருக்க வேண்டுமென்று தோன்றுகிறது. இந்த மந்திரிக்கு இந்தவிஷயத்திலென்மீது சந்தேக முண்டாயிருந்தாலுமிருக்கலாம். அவர் புத்திமான். சீக்கிரத்திலுண்மையை யறிந்து விடுவார்.—அதைப்பற்றி நான் கவனிப்பானேன்? மஹாராஜாவைச் சரியாயென் கைவசத்தில் வைத்துக் கொள்வேனானால் நானொன்றுக்கும் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை. (அருகில் செல்லுகிறாள்)

கும்—சுந்தரீ, வா இப்படியுட்கார்.

(இன்னும் வரும்.)

R. ஸ்ரீநிவாஸஐயர் M. A.

சிறுவர்க்குரிய விஷயம்.

ஆசாரம் அல்லது நன்னடக்கை.

ஆசாரலக்ஷணோ தர்மஃ ஸந்தஶ்சாசாரலக்ஷணாஃ।
ஆகமாநாம் ஹி ஸர்வேஷாம் ஆசாரஃ ஶ்ரேஷ்ட உச்யதே ॥
ஆசாரப்ரபவோ தர்மோ தர்மாதாயுர்விவர்த்ததே।
ஆசாரால்லபதே ஹ்யாயுராசாரால்லபதே ஶ்ரியம் ॥
ஆசாராத்கீர்த்திமாப்நோதி புருஷஃ ப்ரேத்ய சேஹ ச

["ஆசாரத்தின் லக்ஷணம் தருமமேயாகும். நல்லோர்கள் ஆசாரத்தைக் கைக்கொள்கிறார்கள். எல்லா வித்தைகளிலும் ஆசாரமானது சிரேஷ்டமாயுள்ளது. ஆசாரத்தினின்றும் தர்மம் தழைக்கின்றது. தருமத்தால் ஆயுள்விருத்தியடைகின்றது. ஆசாரத்தால் ஒருவன் ஆயுளையும் ஐசுவர்த்தையும் கீர்த்தியையும் இவ்வுலகத்திலும் பரலோகத்திலும் அடைகிறான்."—மஹாபாரதம்.]

ஸ்நேஹிதர்களே!

மேலே ஸம்ஸ்கிருதத்தி லெழுதியிருப்பது உங்களில் அநேகருக்குத் தெரியாதென்று நினைக்கிறேன். இனி,நீங்கள் பெரியவர்களாகும்போது ஒருவேளை ஸம்ஸ்கிருதம் படிக்கக் கற்றுக்கொள்வீர்கள். ஹிந்துக் குழந்தை ஒவ்வொருவருக்கும் ஸம்ஸ்கிருதபாஷை கொஞ்சமாவது அவசியம் தெரிந்திருக்கவேண்டும். ஏனெனில் நம்முடைய சிறந்த புஸ்தகங்களெல்லாம் அப்பாஷையிலல்லவோ எழுதப்பட்டிருக்கின்றன; முற்காலத்தில் நமது தேசத்திலிருந்த பரிசுத்தர்களான ரிஷிகள் அனைவரும் ஸம்ஸ்கிருத பாஷையையே பேசிவந்தார்கள். நீங்கள் மேலேயுள்ள ஸம்ஸ்கிருத சுலோகங்களை எளிதிலுணர்ந்துகொள்ளுமாறு அவற்றின் தமிழர்த்தத்தையும் அவற்றின்கீழ் எழுதியிருக்கிறேன். அதையே பின்னும் விவரிப்பேன்.

கடவுளைச் சேவிக்கவேண்டுமானல், நமது நடத்தை நன்ருகவிருக்கவேண்டும். நன்னடக்கை எல்லாவற்றையும் விட மேலானது. நன்னடக்கைதான் மதம், தர்மம் என்றும் கூறப்படுகின்றது. நமது ஆயுள்காலத்தை ஒழுங்காகவும், அழகுறவும் கழிக்குமாறு, தருமத்தை நாடவேண்டும். நன்னடக்கையே, நாம் சுகமாய் வாழ்ந்து ஆனந்தப்படுவ தற்கு ஏற்றதாகும். நன்னடக்கையாலேயே இவ்வுலகத்தி லும் பரலோகத்திலும் நற்பலன்களை நாம் இலகுவாய் அடையலாம். நன்னடக்கை என்பது ஸம்ஸ்கிருதத்தில் ஸதாசாரம் என்று சொல்லப்படும்.

இந்த ஸதாசாரத்தைப் பற்றியே நான் உங்களுக்குச் சொல்லவிரும்புகிறேன். சில விஷயங்களில் நீங்கள் சந்தோஷ முள்ளவர்களாகவும் வேறு சில விஷயங்களில் துக்கமுள் ளவர்களாகவும் இருக்கிறீர்கள். சிலவேளைகளில் நீங்கள் கோபங்கொள்கிறீர்கள். சிலவேளைகளில் பெரியோர்கள் சொற்படி செய்கிறீர்களில்லை. ஆனல் நீங்களெல்லோரும் சீக்கிரம் நல்லவர்களாக வேண்டுமென்று விரும்புவதும் எனக்கு நன்ருய்த்தெரியும். ஒருசமயம் நீங்கள் கோபித்துக் கொண்டாலும் மறுசமயம் "ஏன் இவ்விதங்கோபங்கொண் டேன்? நான் ஏன் சாந்தமாய் நடந்திருக்கக்கூடாது? நான் ஏன் கீழ்ப்படிந்து நடக்கவில்லை? இனியாவது சாந்த மாயும், கீழ்ப்படிந்தும் நடப்பேன்" என்று உங்களுக் குள்ளே ஆலோசித்துக்கொள்கிறீர்கள்.

இனி, மாதந்தோறும் நன்னடக்கையைப் பற்றிய சில கதைகளை உங்களுக்கெழுதிவருவேன். நீங்கள் இக்கதை களை வாசிப்பீர்களாயின், இலகுவாய் நல்லவர்களாயிருக்கக் கற்றுக்கொள்வீர்கள். நீங்கள் செய்யவேண்டியதென்ன வென்று அக்கதைகளிலிருந்து இலகுவில் கற்றுக்கொள்வீர் கள். அக்கதைகளெல்லாம் நமது புராணங்களில் இருக்கின் றன. அவை கடினமான வார்த்தைகளாலெழுதப்பட்டு,மிகப் பெரிதாயிருக்கின்றன. ஆகையால் நீங்கள் வாசிப்பதற்குச் சிரமமாயிருக்கும். உங்களுக்கு எளிதில் விளங்குமாறு சிறு

சிறுவார்த்தைகளில் சுருக்கி எழுதிவருவேன். நீங்கள் அக் கதைகளைத் திரும்பத் திரும்ப வாசிக்கலாம்.

முற்காலத்திய ஸ்திரீ, புருஷர்களில் மிகச்சிரேஷ்டர் கள் (நல்லவர்கள்) எவ்விதம் நடந்துவந்தார்கள் என்பதை அக்கதைகள் விவரிக்கின்றன. முற்காலத்தில் சிறுவர்களும் எவ்விதம் எல்லோரிடத்தும் சாந்தமாய் நடந்துவந்தார்கள் என்பதையும், ஈசுவரனிடத்திலும், கிருஷ்ணபகவானிடத் திலும், தேவர்களிடத்திலும் எவ்விதம் அன்புசெலுத்தி, அவர்களுடைய கட்டளைப்படி நடந்துவந்தார்கள் என்ப தையும் அக்கதைகள் விளக்குகின்றன. நாம் அவர்களு டைய ஸதாசாரத்தை (நன்னடக்கையை)ப்பற்றிப் படித்து நாமும் எப்படி நல்லவர்களாகலாம் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

பிரகாசமான சூரியனும், பார்வைக்குக் குளிர்ச்சியான மரங்களும், கனிந்தபழங்களும், நமக்கு வேண்டிய தானி யங்களும், நமக்காக பாடுபட்டு உழைக்கின்ற மிருகங்களும் உருசியானபாலைக்கொடுக்கும்பசுக்களும் நிறைந்துள்ள இப் பூலோகத்தின் அழகுதான் என்ன? இவைகளையெல்லாம் தேவர்களல்லவோ உண்டாக்கி வைத்திருக்கின்றனர்? இத் தனை பொருள்களையும் நமக்கு அவர்கள் கொடுக்கிருர்களே? நாம் அவர்களுக்கு ஏதாவது கொடுக்கவேண்டாமா? அவர் களிடத்தி லில்லாத பொருள் கிடையாதே. ஆயினும் நாம் அவர்கட்குக் கொடுக்கக்கூடியவையும் சில உண்டு. அவை, நம்முடைய நல்லெண்ணங்களும், நல்லசொற்களும், நற்செய்கைகளுமேயாம்.

இவைகளைத் தான் நாம் நற்குணங்களென்று சொல் கிரேம். இந் நற்குணங்களால் நமக்கும் சந்தோஷம் ஏற்படு கின்றது. பிறர்க்கும் சந்தோஷம் ஏற்படுகின்றது.

நற்செயல்களில் அநேக விதங்களுண்டு, அவை என்ன வென்ருல்;—

1. உங்களைக் காட்டிலும் மெலிந்தவர்களாகவும், சிறியவர்களாகவும் இருப்போர்க்குச் செய்யத்தக்க உதவிகள், அதாவது, உங்களவ்வளவு வயதாகாத சிறுவர்கள் அல்லது ஸ்நேஹிதர்களுக்குச் செய்யவேண்டிய நற்செயல்கள் பல உண்டு. உங்களுடைய தாயார் தகப்பனர் குருக்கள் (உபாத்தியாயர்கள், பெரியோர்கள், வயதுசென்றவர்கள்) ராஜா, இவர்களிடத்திலெல்லாம் நன்னடக்கையையே நீங்கள் அநுசரிக்கவேண்டும்.

2. நாமே விருத்தியடையுமாறுசில ஸதாசாரங்களைப் பின்பற்றக் கடவோம். முன்னிலுமதிகமாக உண்மையுள்ளவனுகவும், கீழ்ப்படிதலுள்ளவனுகவும், அதிக சாந்தமாகவும்,அதிக பரோபகார புத்தியுடையவனுகவும் வேண்டுமல்லவா ? யாதொன்றுக்கும் தொந்தரவு செய்யாமலும், பொய்சொல்லாமலும், நாம் நடக்கலாமன்றோ ! இவைகள் நமக்காகவே செய்யவேண்டிய நற்செயல்கள்.

3. நாம் ஈசுவரனின் முன்பாகவும் நன்னடக்கையோடிருக்கவேண்டும். அஃதென்னவென்றால் நாம் செய்யும்எல்லாக்கார்யங்களிலும் ஈசுவரனையே நினைக்கவேண்டும். விளையாட்டாயினும் சரி, வேலையானாலும் சரி ஈசுவரனையே நினைக்கவேண்டும். அவருக்குத் தொண்டு புரியவேண்டும். அவருக்குச் சேவகனுக உழைக்கவேண்டும். அவர்வேலையில் நாமும் சேர்ந்து உழைக்கவேண்டும். உங்களுக்கு இனி தக்க வயதுவரும்போது,பகவத்கீதை என்னும் நேர்த்தியான புத்தகமொன்று படிப்பீர்கள். அதில் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் சொல்வதென்னவென்றால் "நாம் எதைச்செய்தாலும்,நாம் எதைச்சாப்பிட்டாலும் நாம்எதைத் தேவர்களுக்குக் கொடுத்தாலும், எதைப் பிறர்க்குக்கொடுத்தாலும் இன்னும் எதைப் பிறர் பொருட்டுச் செய்வதற்கு நமது சுயநலத்தையுங்கூட விடுகின்றோமோ அதையதையெல்லாம் ஈசுவரனின்பொருட்டுச்செய்வதாக நினை"என்பதேயாம். இது தான் ஈசுவர ஆராதனை. இதற்கே பக்தி யென்று பெயர். இவ்வித நற்செய்கைகளைப்பற்றிய அநேக கதைகளை நாம்

இனி படிப்போம். பலவீனர்களுக்கும் உதவியற்றவர்களுக்கும் நாம் செய்யக்கூடிய நற்செய்கைகளையும், எல்லாமனிதர்களுக்கும் எல்லாஜந்துக்களுக்கும் செய்யக்கூடிய நற்செய்கைகளையும்பற்றி அக்கதைகள் விவரிக்கின்றன. புருஷர்களானாலும் ஸ்திரீகளானாலும், சிறுகுழந்தைகளானாலும் மிருகங்களானாலும் பூச்சிகளானாலுங்கூட எல்லா உயிர்ப்பிராணிகளுக்கும் நாம் உபகரிக்கவேண்டும்.

எல்லாவற்றையும் நாம் நேசித்துவருவது மிக நல்லதாகும். ஏதாவதொன்று தொந்தரவு படும்போது இரக்கப்படுவதும் நல்லதே. எதையும் ஒருபொழுதும் நாம் தொந்தரவுக்குட்படுத்தலாகாது. இவ்விதம் அன்புபாராட்டும் நற்செய்கைதான் தயை, இரக்கம் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஏதாவது பிராணி தொந்தரவுக்குட்பட்டு வருந்துவதைப்பார்த்து நீங்கள் அதற்கு உதவிசெய்ய முயலுவீர்களானால், நீங்கள் இரக்கமுடையவர்கள்தான் (தயையுடையவர்கள்)ஒருசிறுகுழந்தை ஏதாவதுஒருபிராணியை எவ்வித உபத்ரவத்தினின்றாவது நீக்கினால்,அக்குழந்தை தயைநிறைந்த குழந்தைஎன்று சொல்லப்படும். சிறியவர்களானாலும், பெரியவர்களானாலும்,புருஷர்களானாலும், ஸ்திரீகளானாலும் துன்பப்படுகிறவர்களுக்கு உதவிபுரிந்து, அவர்களிடம்அன்பு ஆதரவோடு இருப்பார்களானால்,அவர்களெல்லோரும்இரக்கமுடையவர்கள் எனப்படுவார்கள். வியாதிஸ்தர்களுக்கு மருந்து முதலியவை கொடுத்துதவுகிறபோதும், பலவீனர்களுக்கு உபகரிக்கும்போதும், பசித்தவர்களுக்கு அன்னம் கொடுக்கும்போதும் இரக்கம் என்னும் நற்குணத்தை வெளிக்காட்டுகிறோம்.

"ஆதரவான நற் செய்கைகளாலும்
அன்பான நல்ல வார்த்தைகளாலும்
நமது பூலோகமும் மேலுலக
மான ஸ்வர்க்கலோகமாகும்.

வஸந்தானந்தன்.

---

* இது இந்திய வாலிபர்களுக்காக காசி ஸெண்ட்ரல் ஹிந்து கலாசாலை ஸ்தாபகர்களால் எழுதப்பட்ட ஆங்கில வாசகத்தின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு.

கல்விக்கைங்கர்யம். *

உபாத்தியாயர்.

என்னைச் சுற்றிலுமுள்ளவர்களுக்கு எவ்விதம் நான் சிறந்த உபகாரியாயிருக்கலாமென்றுதெரிந்துகொள்ள என் குருநாதன் என்னைப் பயிற்றுவிக்குங்காலத்தில், எனக்குச் சொன்ன உபதேச மொழிகளை "சற்குரு சரணங்களில்" என்னும் புத்தகத்தில் எழுதியிருக்கிறேன். குருநாதனுடைய மொழிகள் எவ்வளவு உற்சாகத்தைக் கொடுக்கின்றனவென்பதையும், அம்மொழிகளைப் படித்துணர்ந்தவர்கள் மற்றவர்களுக்குதவிபுரியப் பழகுவதற்கு எவ்வளவு ஆவலுள்ளவர்களாயிருக்கின்றனர் என்பதையும் அப்புத்தகத்தை வாசித்தவர்களொவ்வொருவரும் அறிவார்கள். நான் யாரிடத்தில் பயிற்சியை எதிர்பார்த்தேனோ அவர்கள் என்விஷயத்தில் அன்புடன் எடுத்துக்கொண்ட கவலையால் எவ்வளவு ஒத்தாசையை அடைந்திருக்கிறேனென்பதை நன்றாயறிவேன். மேலும் அவ்விதம் நான் அவர்களிடம் அடைந்த உதவிகளைப் பிறருக்குச் செய்ய ஆவலுள்ளவனாயிருக்கிறேன்.

குருநாதனுடைய உபதேசமொழிகளை எல்லாவிஷயங்களிலும் உபயோகப்படுத்தலாமென்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. தீக்ஷையைப் பெறும்படி செய்விக்கிறதாகிய ஞானமார்க்கத்தில் உறுதியாகச் செல்ல முயலுகிறவர்களுக்கு

---

* ஆத்தங்குடி சுப்பராமையர் அவர்களால் மொழி பெயர்க்கப்பட்டது.

மட்டுமே இவைகள் பிரயோஜனமுள்ளவைகளென்று நினைக்கக்கூடாது; ஆனால் உலகத்தில் பிரவிர்த்தி மார்க்கத்திலிருந்துகொண்டு தமது வேலைகளை இன்னமும் செய்துவரும்போழ்தே தங்களுக்கேற்பட்ட கடமைகளைப் பலாபேக்ஷையின்றியும், ஊக்கத்துடனும், எப்படிச் செய்யலாமென்று கவலைப்படுகிறவர்களுக்கும் இவைகள் பிரயோஜனப்படும். கௌரவமாக மதிக்கப்படும் வேலைகளில் உபாத்திமைத் தொழிலும் ஒன்றாகவிருக்கிறது. குருநாதனுடைய மொழிகள் அதை எவ்விதம் விளக்கிக்காட்டுகின்றனவென்பதைக் கவனிப்போம்.

"சற்குரு சரணங்களில்" என்னும் புத்தகத்திற் சொல்லப்பட்ட நான்கு சாதனங்களையும் எடுத்துக்கொண்டு ஆசிரியன், மாணாக்கன் இவர்களில் ஒவ்வொருவரிடத்திலும் ஏற்படவேண்டிய ஒழுக்கங்களையும், அவர்களிருவருக்குமிருக்கவேண்டிய பரஸ்பர சம்பந்தங்களையும் அச்சாதனங்களொவ்வொன்றும் எவ்விதமாக விளக்குமென்று காண்பிக்கமுயலுகிறேன்.

கல்வி விஷயத்தில் முக்கிய சாதனம் அன்பாகையால் அதை முதலில் எடுத்துக்கொள்ளுகிறேன்.

கல்வி கற்பிக்கும் தொழிலானது, அதிக சாஸ்திரப் பயிற்சியுள்ளமற்றத் தொழில்களைப்போல் அவ்வளவு உயர்வாகத் தற்காலத்தில், நினைக்கப்படாமலிருப்பது விசனத்தைத் தரத்தக்கதே. எவரும் உபாத்தியாயராயிருக்கத் தகுந்தவரென நினைக்கப்படுவதால், உபாத்தியாயருக்கு மரியாதையே யில்லாமற்போய்விட்டது. ஆகையால் அதி

சப் புத்திசாலியாயிருக்கும் பையன்கள் இத்தொழிலில் நோக்கங்கொள்ளுகிறதில்லை. ஆனால் கல்விகற்பிக்கும் வேலையானது உண்மையில் அதிகப் புனிதமுள்ளதும், தேசத்திலுள்ள ஜனங்களுக்கு அத்யாவசியமானதும் ஆகும். ஏனெனில் அதுதான் இனி வருங்காலங்களில் தேச சுதந்தரர்களாகப்போகிற தற்காலச் சிறுவர்களுக்கும் சிறுமிகளுக்கும், நற்குணங்களை உண்டாக்குகிறது. ஆதிகாலத்தில் கல்வி கற்பிக்கும் தொழில் அதிகப் பரிசுத்தமானதெனக் கருதப்பட்டது. தேவாராதனையைக்கைக் கொண்டவர்கள் மட்டுமே கல்வி கற்பிக்கப்பாத்திரர்களென நினைத்து அவர்களைக்கொண்டு கல்வியைக் கற்பித்துவந்தார்கள். ஆலயங்களின் ஓர் பாகமே பள்ளிக்கூடங்களாக ஏற்பட்டிருந்தன. இந்தியாவில் இவ்விதம் கல்விகற்பிக்கும் ஆசிரியரிடம் ஜனங்களுக்கு அதிக நம்பிக்கையுண்டு. பெற்றோர்கள் தம் குழந்தைகளை அநேகவருஷகாலம்வரை அவர்களிடமே பூராவாக ஒப்புவித்து விடுவதும், அவ்விதம் ஒப்புவிக்கப்பட்ட பையன்களும் குருவும் ஒரே குடும்பமாக வசித்து வருவதும், வழக்கம். சந்தோஷகரமான இவ்வித சம்பந்தமானது, திரும்பவும் முன்னிருந்த நிலைமைக்கே கொண்டுவரப்படவேண்டுமென்பதற்காக, ஒரு ஆசிரியனிடமிருக்க வேண்டிய முக்கியமான குணங்களில், அன்பை முதலாவதாக நான் கருதுகிறேன். நாமெல்லோரும் எதிர்பார்க்கிறபடி இவ்விந்தியாவானது மறுபடியும் ஒரு சிறந்த தேசமாக வேண்டுமானால், இச்சந்தோஷகரமான பழய சம்பந்தங்கள் திரும்பவும் ஆசரணைக்குக்கொண்டுவரப்படவேண்டும்.

ஜே. கிருஷ்ணமூர்த்தி.

தியானக்கிரம விஷயம்.

அக்டோபர் மாசம்.

மாசாந்தர அப்பியாசம்:—செய்கை:—உன் முன்னிலையில் நீ ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டிய முக்கிய தர்மம் குருநாதனுடைய வேலையைச் செய்வதேயாம்.

வாரஅப்பியாசம்.

1-வது வாரம்:—உலகம் நல்லதென்று சொல்லும் ஒரு பெருங்காரியத்தைவிட, குருநாதனது பிரவிர்த்திக்கு நேரே அநுகூலமாயிருக்கும் ஒரு சிறியகாரியம் மிகவும் மேன்மையானதென்றறி.

2-வது வாரம்:—நியாயத்தைக் கைக்கொள்வதற்கே நீ நியாயமாய் நடக்கவேண்டும்; அதினால் வரும் வெகுமானத்தை யுத்தேசித்தல்ல; நீ வேலை செய்ய வேண்டுவது வேலையை உத்தேசித்தே யல்லாது, அதன் பலனைபடைய உத்தேசித்தல்ல.

3-வது வாரம்:—சோம்பல் தவிர்க்கப்படவேண்டும். நற்காரியத்தில் சுறுசுறுப்புடன் உழைக்கவேண்டும்.

விவேகியானவன் தன் சரீரத்தைப் பார்த்து "நற்பணி செய்ய நீ தடைசெய்யாதே," என்று மறுமொழி சொல்கிறான்.

4-வதுவாரம்:—குருநாதனுக்கு நீ சொந்தமாக வேண்டுவாயாகில், சாதாரணமான காரியங்களை மற்றவர்களைவிட நீ மேலாகவே செய்யவேண்டும், சிரத்தைக் குறைவாய்ச் செய்யலாகாது. ஏனென்றால் அவைகளையுங்கூட நீ குருநாதனுடைய நிமித்தமாகவே செய்யவேண்டும்.

ஸ்வலாப நோக்கமற்ற எந்த பரோபகாரச் செயலும் குருநாதனுடையதே; அதை நீ அவர் நிமித்தம் செய்ய வேண்டும்.

5-வது வாரம்:—எந்தக் காரியத்தை நீ செய்துகொண்டிருந்தாலும், அதிலேயே உன் மனதை நிறுத்து. அப்பொழுது அக்காரியம் நன்ருய்ச் செய்யப்பட்டு முடியும்.

தினசரி அப்பியாசம்.

1. உலகம் நல்லதென்று சொல்லும் ஒரு பெருங்காரியத்தைவிட குருநாதனது பிரவிர்த்திக்கு நேரே அநுகூலமாயிருக்கும் ஒரு சிறிய காரியம் மிகவும் மேன்மையானதென்றறிக.

2. உன் முன்னிலையில் நீ ஏற்படுத்திக்கொள்ளவேண்டிய முக்கிய தர்மம் குருநாதனுடைய வேலையைச் செய்தலேயாம்.

3. குருநாதனது உபதேசங்களில் அவர் சொல்லும் ஒவ்வொரு குறிப்பையும் ஒவ்வொரு வார்த்தையையும் கிரகித்து, நீ அதன்படியே நடக்கவேண்டும்.

4. நீதியெதுவோ அது உன்னால் எவ்வகையிலும் செய்யப்படவேண்டும்; அநீதி எவ்வகையிலும் விடப்படவேண்டும்; இவ்விஷயத்தில், அறியாதவர்களுடைய அபிப்பிராயம் கவனிக்கத் தக்கதல்ல.

5. செய்யத் தகுதியுள்ளது இது என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள முயலு. நீ கவனிக்கவேண்டியது, காரியம் பெரிது, சிறிது என்பதல்ல.

6. ஏழைகளுக்கு அன்னமிடுவது மேன்மை தங்கிய உபகாரமாகும். அது நற்காரியந்தான். ஆனால் அவர்கள் சரீரங்களைப் போஷிப்பதைவிட அவர்களுடைய ஜீவன்களை விருத்திக்குக் கொண்டுவருவது மிக்க உபயோகமுள்ள மேலானகாரியம். பணமுள்ள எவனும் சரீரத்திற்கு உணவளிக்கக்கூடும். ஆனால் ஞானமுள்ளவர்கள்தான் ஜீவனைப் போஷிக்கத் திராணியுள்ளவர்கள்.

7. ஈசுவரன் ஒருவர் தான் பெரியவர். அவரால் தான் எல்லா நற்காரியங்களும் செய்யப்படுகின்றன, என்று விவேகியறிகிறான்.

8. நியாயத்தை உத்தேசித்தே நீ நியாயமாய் நடக்க வேண்டும். அதினால் வரும் வெகுமானத்தை யுத்தேசித்தல்ல.

9. நீ வேலை செய்யவேண்டுவது வேலையை உத்தேசித்தேயல்லாது அதன் பலனைப் பார்க்க உத்தேசித்தல்ல.

10. உலகத்தின்கண் உனக்கு அன்பிருக்குங்காரணத்தால் உன்னை நீ அதற்கே அர்ப்பணம் செய்துகொண்டு உலக கைங்கரியங்களில் நீ முயலவேண்டும்.

11. ஒருதரம் ஒரு மனிதன் [ஈசுவரன் மனிதர்களுக்கு ஏற்படுத்தியிருக்கும் விகாஸ முறையை] உண்மையாக அறிந்துகொண்டால், அது மிகவும் சிறப்புற்று மகிமை தங்கி நிற்பதால், அவன் அதற்கு இணங்க நடவாமலும் அதனுடன் ஒருமைப்படாமலும் இருக்க முடியாது. ஆகையால் அவன் அறிவுபெற்று ஈசுவரன் வழியே நின்று, நன்மை புரிந்து தீமையை விலக்கி, விகாஸ முறைக்கு இணங்க நடந்து, ஸ்வலாப நோக்கத்தை விடுகிறான்.

12. அநேக ஜனங்களுக்குத் தங்கள் சொந்தக் காரியங்களை மாத்திரம் கவனித்து நடக்கப் பயிலுவது உலகில்

மிகவும் கஷ்டமான விஷயமாயிருக்கின்றது. அதனால் இதைத்தான் நீ நன்றாய்க் கவனித்து நடக்கவேண்டும்.

13. அடியில் கண்ட விதமாய் நீ உன்னைச் சற்று யோசனையின்மையால் கொடுஞ் செயல்களுக்குட்படுத்திக்கொள்ளாது, ஜாக்கிரதையாயிருக்கவேண்டும்.

1. கவனியாது சொல்லும் வார்த்தை

2. வேலைக்காரனுக்குச் சம்பளம் கொடுப்பதில் கிருபணத்தனம்.

3. தன்னுடைய சொற்ப தொந்திரவை யுத்தேசித்து தன்னுடைய வேலையாட்களுக்குக் குறித்த தினத்தில் சம்பளங்கொடுக்கிறதில்லை. அவர்களுக்குத் தன்னாலுண்டாகும் கஷ்டங்களையும் நினைக்கிறதில்லை.

14. வேண்டுமென்றே வேறு ஒரு ஜீவ ஜந்துவுக்கு உபத்திரவஞ் செய்வது கருதிச் செய்யும் கொடுஞ்செயலாம். இது மனுஷப்பிவர்த்தியல்ல. அசுரச் செய்கை, எல்லாப்பாபங்களிலும் இது பெரிது! உடற்கூறு சாஸ்திர பரீக்ஷகர்கள் இதைச் செய்கிறார்கள். அநேக பள்ளிக்கூட உபாத்தியாயர்கள் இதை வழக்கமாய்ச் செய்கிறார்கள். வெளியிற் சென்று, வேட்டை விளையாட்டென்று சொல்லி, புத்திபூர்வமாய், ஈசுவர சிருஷ்டிகளாகிய ஜீவஜந்துக்களைக் கொல்பவர்களின் கதியும்; கொடுமை செய்பவர்களுடைய கதியும் ஒன்றே. ஒருவனை மந வருத்தமுறச் செய்யும்படி பேசுவதும் இந்தக் குற்றத்திற் சம்பந்தப்பட்டதுதான்.

15. சோம்பலை நீக்கிவிடு. நற்காரியத்தில் இடைவிடாது சுறுசுறுப்பாயிருக்கவேண்டும்,

16. பிறர்க்குதவி செய்யச் சமயம் நேரிட்டால் "இது என்ன உபத்திரவம், வேறு யாராவது செய்யட்டும்" என்று சரீரம் பலவிதமாய் நினைக்கின்றது. நற்பணி செய்ய நீ தடை புரியாதே என்று விவேகியானவன் சரீரத்தைப்பார்த்துக் கண்டிக்கிறான்.

17. சரீரம் ஒரு மிருகம் போன்றது. நீ சவாரி செய்யும் குதிரை ஆதலின், அதை நன்கு கவனித்து நடத்தி, மிதமிஞ்சியவேலைக்குட்படுத்தாது, சுசியான அன்னபானாதிகளால் சரிவரப்போஷித்து கொஞ்சமும் அழுக்கற்ற ஸ்திதியில் அதை எப்போதும் நீ வைக்கவேண்டும்:

18. முற்றிலும் சுசியாயும், ஆரோக்கியமாயும் சரீரமிருந்தால்தான், மேன்மார்க்கத்துக்குரிய, கஷ்டநிஷ்டைகளுக்கிணங்க நடக்கவும், அம்மார்க்கத்திற்குரிய இடைவிடாத உழைப்பைச் சகிக்கவும் முடியும்.

19. ஆகையால் சரீரம் உனக்கு உட்பட்டிருக்கவேண்டுமேயல்லாது, அதன் வசம் நீ யிருப்பது கூடாது.

20. ஸ்வதர்மம் தான் உனக்கு பெரிது. உன் சொந்தக்கடமையையே நீ முதன்மையாகச் செய்யவேண்டும் மற்றவர் உன்னை வேண்டினால், அவருக்கு நீ உதவிசெய்யும் பொருட்டு, அவரது பிரவிர்த்தியில் உழைக்கலாம்.

21. ஒவ்வொரு மனிதனையும் அவன் வழியிலேயே அவன் சொந்த வேலையைச் செய்யும்படி விடு: அவசியம் நேரிடும் சமயத்தில், நீ உதவி செய்ய எப்பொழுதும் தயாராக இரு. ஒரு பொழுதும் இதாருடைய காரியங்களில் தலையிடாதே.

22. குருநாதனுக்கு நீ சொந்தமாக வேண்டுவாயானல் ஸாதாரணமான காரியங்களை மற்றவர்களைவிட மேலாகவே செய்யவேண்டும். சிரத்தைக் குறைவாய்ச் செய்யலாகாது. ஏனென்ருல், அவைகளையுங்கூட நீ குருநாதனின் நிமித்தமே செய்யவேண்டும். ஸ்வலாப நோக்கமற்ற எந்த பரோபகார வேலையும் குருநாதனுடையதே. அதை நீ அவர் நிமித்தம் செய்யவேண்டும்.

23. உயர்வான வேலையை நீ செய்ய முயலுகிற காரணத்தினலேயே, உனது சாதாரண கடமைகளை நீ மறக்கக்கூடாது! இவைகள் செய்யப்படாவிட்டால், வேறு கைங்கரியத்துக்கு நீ சுதந்தரனல்லன்.

24. புதிதாய் நீ ஒரு பிரபஞ்சப் பிரவர்த்தியையும் ஆரம்பிக்க ஏற்கவேண்டாம். நீ ஏற்றுக்கொண்டு முடிக்கக் கடன்பட்டிருக்கிற நியாயமான கடமைகளை நீ பூர்ணமாய் நிறைவேற்றவேண்டும். பிறர் பலர் உன்னைப் பலவிதமாய் அவரவர் போக்குப்படி ஏவும் வேலைகளையெல்லாம் இரண்டாம் பக்ஷமாகவே கருதுவாயாக.

25. எதைக் குருநாதன் செய்யமாட்டாரென்று நினைக்கிருயோ அதை நீ ஒருபொழுதும் செய்யக்கூடாது.

26. கல்வியைப் பொறுமையுடன் அடை, இதர மனிதர்கள் உன்னை விவேகியென்று நினைப்பதற்காகவல்ல; விவேகியென்று நீயே அறிந்து ஆனந்தப்படுவதற்காகவுமல்ல. விவேகிதான் ஆராய்ந்து விவேகத்துடன் உதவி புரியக்கூடும். நீ எவ்வளவு உதவிபுரிய விரும்பினும், விவேகக்குறைவால் உனது செய்கைகளில் நன்மை குறைந்து தீமை மேலிடும்.

27. செய்கையில் உண்மையாயிரு; வேஷம் போடாதே; சுத்தமான கண்ணுடியின் வழியே சூரியப் பிரகாசம் துலங்குவதுபோல் சுத்த சத்தியப் பிரகாசம் உன் வழியே பிரதி பலிக்கவேண்டும் வேஷ அபிநயமெல்லாம் இதற்கு விரோதம்.

28. இப்பொழுது நீ செய்யும் செய்கைகளைக் கவனி இவைகள் உனது அடுத்த ஜன்மத்திற் பலனைக் கொடுக்கக்கூடியவைகள்; அதை நீ மாற்ற முடியும்.

29. எந்தக்காரியத்தை நீ செய்துகொண்டிருந்தாலும் அதிலேயே உன் மனதை நிறுத்து. அப்பொழுது அக்காரியம் நன்ருய்ச் செய்யப்பட்டு முடியும்.

30. நீ எவ்வற்ப வேலையைச் செய்யும் பொழுதும் அதில் உனது கவனம் முழுமையும் செலுத்திச் செய்; எவ்வளவு நன்ருய்ச் செய்ய உன்னல் முடியுமோ அவ்வளவு நன்ருய் அது செய்யப்படவேண்டும்.

31. குருநாதன் பார்க்க உடனே வருவதாக நீ அறிந்தால், ஒரு வேலையை நீ எப்படிச் செய்வாயென்பதை ஆலோசி; நீ செய்யும் எல்லா வேலைகளையும், இவ்விதம் ஆலோசித்துச் செய்யவேண்டும்.

தியானக்கிரம விஷயம்.

நவம்பர் மாசம்.

மாதாந்திரப்பியாசம்:—பிறருக்கு உதவிசெய்.

வாரப்பியாசம்.

1-வது வாரம்:—சாரமில்லாத விஷயங்களில் எப்பொழுதும் நீ தலையிட்டுக்கொள்ளாதே. வீண் விவகாரம் செய்யாமல் பிறருக்கு இணங்கு. ஏனென்றால் நீ எப்பொழுதும் சாந்தமுள்ளவனாகவும், பக்ஷமுள்ளவனாகவும், விவேகமுள்ளவனாகவும், இணக்கமுள்ளவனாகவுமிருக்கவேண்டும் நீ ஸ்வேச்சையாயிருக்க விரும்புகிறபடி மற்றவர்களுக்கும் இடங்கொடு.

2-வது வாரம்:—உனக்கு தெரிந்த விஷயத்தை மற்றவர்கள் அறியும்படி செய்வது உனது கடமை.

3-வது வாரம்:—நாளடைவில், தன்னயம் சிறிதும் கருதாமல், பிறருக்கு உதவிசெய்யவேண்டும் என்கிற எண்ணம் உன்னிடத்தில் பூர்த்தியா யேற்படும்.

4-வது வாரம்:—பரோபகாரம் செய்யவேண்டுமானால் எல்லோரையும் நீ அறிந்துகொள்ளவேண்டும்,

5-வது வாரம்:—உன் சகோதரனிடத்தில் உள்ள ஈசுவராம்சத்தை எவ்விதம் வெளிப்படுத்தக்கூடும் என்பதை நீ கற்றுக்கொள். அவனிடம் இருக்கும் ஈசுவராம்சத்தை அவன் தெரிந்துகொள்ள எவ்விதம் செய்யவேண்டுமென்பதை நீ அறிந்துகொள். அப்படியானால், உன் சகோதரன் துன்மார்க்கத்தில் செல்லாதபடி நீ அவனைத் தப்புவிப்பாய்.

(இன்னும் வரும்.)

கே. யஸ். இராமசந்திர ஐயர்.

பூர்ணசந்திரோதயம்.

தொகுதி 6 } 1916ஞு ஜனவரி-பிப்ரவரிமீ ராக்ஷஸஞு தைமீ { பகுதி 9-10

தற்கால நிலைமை.

இப்பொழுது நிகழும் காலம் விரைவாகச் செல்லுகின்றது. விரைவாகச் செல்லுகின்றது என்று சொல்வதின் தாத்பரியம் காலத்தின் அளவைப் பற்றியதல்ல. ஒரு நாள் எக்காலத்திலும் 60 நாழிகை யடங்கிய காலமாயுளது. 1 மணி அவ்விதமாகவே 60 நிமிஷ மடங்கியதாகவே எக்காலத்திலும் நிற்கின்றது. மனிதர்களின் வகாலமுறையில் நிகழும் வர்த்தமானங்கள் சில காலங்களில் அதிவிரைவாக நிகழ்கின்றன. சில காலங்களில் மெதுவாகச் செல்லுகின்றன. ஒரு தேசத்தில் உள்ளவர்கள் சில காலத்தில் தூங்கித் தூங்கிச் செல்லுகின்றனர். சில காலத்தில் அதிவிரைவாய்த் தாண்டித் தாண்டி ஓடுவதுபோலக் காண்கின்றனர். நம்முடைய பூர்வகிரந்தங்களில் கலியுகத்தைக் காட்

---

* சென்றமீ "தற்கால நிலைமை"யில் வெளி வந்தன்னது.

டினும் ஸத்யயுகம் 4 மடங்கு நீடித்த கால அளவு பொருந்தியதென்றும், திரேதாயுகம் மூன்று மடங்கு கொண்டதென்றும் துவாபரயுகம் இரு மடங்கு கொண்டதென்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. காரியங்கள் அந்தந்த யுகங்களில் விரைவாக முடிவுபெறும் தன்மையை வெவ்வேறு யுகங்களின் கால அளவுகள் கூறுகின்றன. முன் காலங்களில் ஆயிரக்கணக்கான வருஷங்களால் செய்யப்பட்ட தபஸினால் அடையப்படும் ஸித்திகளைக் கலியுகத்தில் பக்தியாலும் தானத்தாலும் விரைவாய் அடையக் கூடுமென்று பாகவதர்களால் கூறப்படுவதும் இவ்வுண்மையை விளக்குகின்றது

***

அதுபோய் பிரஹ்மஞான சங்கத்தின் தற்கால கதியானது அதிவேகத்துடன் கூடியதாக விருக்கின்றது பல பிரவிர்த்திகளுடன் கூடி நிற்கின்றது. வெளிப்படையாய்ப் பார்ப்போர்க்கு நூதன நூதன தோற்றத்தையுடையதாய்த் தோன்றுகின்றது. அது 1875-ம் ௵த்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. அக்காலந் தொடங்கிமுதல் இருபது வருஷங்களில் சரீரத்திற்கு யஜமானனாகிய சரீரி என்ற ஆத்மா உளதென்றும், அந்த ஆத்மாவைப் பற்றிய அறிவாகிய ஆத்மக்ஞானத்தை அடைவது சிரேஷ்டமென்றும் கிரந்தங்கள் மூலமாயும் பத்திரிகைகள் மூலமாயும் அப்பியாஸ முறைகளைப் பிரசுரம் செய்வது மூலமாயும் பரவச் செய்து, இவ்வுலகத்தைக் காட்டிலும் சூக்ஷ்மமான உலகங்கள், அவ்வுலகங்களைச் சார்ந்த சக்திகள், இவைபற்றிய உண்மையை வெளிப்படுத்தி போதனை செய்யும் கைங்கரியத்தைக் கைப்பற்றி வந்தது. அதற்குப் பிறகு மதப்பயிற்சியுடன் சேர்ந்த கல்வியை வாலிபர்களுக்குப் புகட்டும் கல்விச் சாலைகளை ஸ்தாபிப்பதும் தேசாபிமானப் பொது ஜனகைங்கரியம் முதலிய குண விசேஷங்களை அவர்களிடத்தில் ஏற்படுத்துவதும்

ஆசார சீர்திருத்தங்களை விகாஸமுறைக்கு ஒத்தவாறு பலப்படுத்துவதும் இச்சங்கத்தின் பிரவிர்த்திகளாக ஏற்பட்டன. அதற்குப் பிறகு இச்சபையின் தலைவர்கள் ராஜாங்க சீர்திருத்தங்களை முதன்மையாக நாடி அவைகளை அப்பியாஸத்திற்குக் கொண்டுவரத் தக்க பெரு முயற்சிகளைச் செய்து வருகிறார்கள்.

***

படிப்படியாகச் சென்று இச்சங்கத்தின் தற்கால முயற்சியானது கர்ம மார்க்கத்தைத் தழுவி நிற்கின்றது. அதின் அக்கிராஸனாதிபதியவர்களின் கைங்கர்யங்களால், நமது தேசத்திற்கு அபிவிருத்தியைக் கொடுத்து பிரிட்டிஷ் ராஜ்யமண்டலத்தில் அதின் கௌரவத்தை அதிகரிக்கச் செய்யத் தக்கதாயிருக்கின்றது. இவ்வருஷத்தில் பம்பாய் நகரத்தில் நடந்த ராஜ்ய சீர்திருத்த விஷயங்களைப் பற்றி விவகரித்த 'இந்தியன் நாஷனல் காங்கிரஸ்' சபையும் 'முஸ்லிம் லீக் என்ற முகமதிய சபையும் 'இந்தியன் நேஷல் கன்பிரென்ஸ்' என்ற ஆசார சீர்திருத்த சபையும் இந்து சபையும் இன்னும் மற்ற சங்கங்களும் பயனுடன் கூடின. காங்கிரஸ் ஸபையில் இவ்வருஷம் விசேஷமாய் இரண்டு விஷயங்கள் கைப்பற்றப் பட்டன. 1907-௵ முதல் காங்கிரஸ் ஸபையைச் சேர்ந்தவர்கள் மிதவாதிகள் என்றும் 'அமிதவாதிகள்' என்றும் இருவகையாகப் பிரிந்துகொண்டு ஒன்று சேராமல் கக்ஷிபட்டுக் கொண்டு ஒருவரை ஒருவர் மதிக்காமல் பலம் குன்றினவர்களானார்கள். இந்திய தேசமானது பிரிட்டிஷ் ராஜ்யமண்டலத்தில் ஒரு அங்கமாயிருந்து மேல் நோக்கிச் செல்லதக்கதென்பதும் அதின் மூலமாய் அதினுடைய நிலைமையும் நாகரிகமும் அபிவிருத்தியை அடையத் தக்கதென்பதும் அபிவிருத்தி

யானது சட்டத்திற்கு ஒத்த வழிகளால் அடையத் தக்க தென்பதும் இருதாப் பாருடைய கொள்கையாகும். அவ் விருதாப்பார்களும் ஒன்று சேர்வதற்கு காரணமாக, 'அமிதவாதிகள்' என்ற பக்கத்தைச் சார்ந்தோர்கள் காங் கிரஸில் பிரதிநிதிகளாய் நுழையத் தக்க ஒரு தீர்மானம் நடைபெற்றது.

***

மற்றொரு விஷயமானது காங்கிரஸ் மகாசபையின் முதலாவது நோக்கத்திற்கு சம்பந்தப்பட்டது. அதாவது பிரிட்டிஷ் ராஜ்ய மண்டலத்தில் இந்திய தேசத்தை மற்ற குடியேறின நாடுகளைப்போல ஒரு அங்கமாக நாளாவர்த் தியில் செய்வதற்குத்தக்க ராஜாங்க சீர்திருத்தங்களைத் தீர் மானித்து அவைகளை வெளிப்படுத்தவும் பரவச் செய்யவும் ஜனங்களுக்கு அவைகளை உத்தரவாதமாய்க் கொண்டு செ லுத்தத் தக்க அறிவையும் விவேகத்தையும் புகட்டுவதற்கு ஏற்ற வழிகளை யோசிக்கவும் ஆல் இந்தியா காங்கிரஸ் கமி ட்டியாரை இந்தியாவிலுள்ள மற்ற ராஜரீக சபையோரு டன் கலந்து ரிப்போர்ட்டு செய்யும்படி காங்கிரஸ் சபை யோர் தீர்மானித்தார்கள். அத்தீர்மானத்தை அநுஸரித்து மேற்சொல்லிய ஆல் இந்தியா காங்கிரஸ் கமிட்டியார் அடுத்த ஏப்பிரல் மாதத்தில் ஈஸ்டர் விடுமுறை நாட்களில் பிரயாகை என்ற அல்லாஹபாத் என்னும் நகரில் கூடப் போகின்றனர்.

***

பம்பாயில் பிரஹ்மக்ஞான சபையின் 40-வது வருஷா ந்த மகோத்ஸவம் சென்ற டிசம்பர் மாசம் 4உயில் நடை பெற்றது. இதுவரை அம்மகோத்ஸவமானது காசியிலும் அடையாற்றிலும் மாறி மாறி ஒவ்வொரு வருஷமும் கொண்

டாடப்பட்டது. 1882-ம் வருஷத்தில் பிரஹ்மக்ஞான சபையின் தலைமையிடமானது பம்பாயிலிருந்து அடையாற் றுக்கு மாற்றப்பட்டது. அக்காலமுதல் சென்ற டிசம்பர் மாசம் வரை பம்பாயில் இவ்வருஷாந்தக் கூட்டமானது கூடினதில்லை. இச்சபை ஸ்தாபகர்கள் அமெரிக்காவிலி ருந்து முதல் முதல் இறங்கின காலமாகிய 1879-ம் வருஷ த்தில் இரண்டு கிளைச் சங்கங்கள் இருந்தன.

***

இப்பொழுதோ 1578 கிளைச் சங்கங்கள் உள. 23 தேசங்களில் அக்கிளைச் சங்கங்கள் பரவியிருக்கின்றன. அத்தேசங்கள் அமெரிக்கா, ஆசியா, ஆஸ்திரேலியா, ஆபி ரிக்கா, ஐரோப்பா முதலிய கண்டங்களில் உள. உலகத் தில் அதிகோரமான யுத்தம் நிகழினும் 3099 அங்கத்தினர் கள் நூதனமாக பிரஹ்மக்ஞான சபையில் சென்ற வருஷத் தில் சேர்ந்திருக்கின்றனர். அவர்களில் 919 பேர்கள் அமெரிக்காக் கண்டத்தைச்சார்ந்த ஐக்கிய மாகாணங்களில் இருக்கின்றனர். 617 பேர்கள் இந்து தேசத்தர்கள், ஆங்கிலேய தேசத்தில் 311 பேர்கள் நூதனமாய்ச் சேர்ந் தார்கள். 206 பேர்கள் ஆஸ்திரேலியாவைச் சேர்ந்தவர் கள். மற்றவர்களில் 165 பேர்கள் உலாந்தர்களாகவும் 162 பேர்கள் உலாந்த இந்தியதேசத்தைச் சார்ந்தவர்களாகவும் 150 பேர்கள் குயூபா தீவைச் சேர்ந்தவர்களாகவுமிருக்கி றார்கள்.

***

அக்கிராஸனாதிபதியவர்களால் அக்காலத்தில் வாசிக் கப்பட்ட வருஷாந்தர ரிப்போர்ட்டில் இப்போது நிகழும் யுத்தத்தின் தத்துவமானது தெளிவாகக் கூறப்பட்டது. இந்த யுத்தமானது முன் காலத்தில் புராணங்களில் கூறப்

பட்ட அமரர்களுக்கும் அசுரர்களுக்கும் நேர்ந்த யுத்தம் போன்றது. ராமராவண யுத்தத்திற்குச் சாமானமானது. உலகத்தினர் இருதரப்பாருக்குள் சாதாரணமாக நிகழும் போர் போன்றதன்று. இந்த யுத்தத்திலே நிகழும் எதிர்ச்சியோ நீதிக்கும் அநீதிக்கும் ஏற்படும்போர் போன்றது. மேல் உலகங்களில் விகாஸமுறையைப் பலப்படுத்தும் சக்திகளுக்கும் அவற்றிற்குத் தடையாக நிற்கும் சக்திகளுக்கும் கல்பாந்த காலங்களில் ஏற்படும் யுத்தங்களைப்போல தற்காலத்திலும் ஓர் உபகல்ப முடிவில் நிகழும் மேலுலகப் போராட்டத்தின் பிரதி பிம்பமாகவே இவ்வுலகில் போர் ஏற்பட்டிருக்கிறது. உலகத்தில் விகாஸமுறையை பலப்படுத்துவோர்கள் தேவர்களாகவும் ரிஷிகளாகவுமிருக்கின்றனர் அதற்கு விகாதத்தை உண்டு பண்ணுவோர்கள் அசுரர்களாகவும் அசுரஸஹவாச வித்தையுடைய மனிதர்களாகவுமிருக்கின்றார்கள். இக்காலத்தில் குப்தவித்தையைக் கைக்கொண்டவர்கள் இருதிறத்தார்களுக்கும் மத்தியஸ்தமாய் இருக்கவொண்ணாது. இப்போது போர் புரியும் கக்ஷிகளில் ஜெர்மனி ஆஸ்திரியா தேசத்தோர்கள் அசுரர்களுடைய கருவிகளாக உபயோகப்படுத்தப்படுகின்றார்கள். பிரஹ்மக்ஞான சபையின் தலைவர்கள் ரிஷிகளைச் சேர்ந்தவர்களாயிருப்பதால் அவர்களைச் சேர்ந்த பக்கத்திலிருக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கின்றார்கள். பல தேசங்களில் பிரஹ்மக்ஞான சங்கத்தோர்களால் சென்ற வருஷத்தில் நடத்தப்பட்ட பல கைங்கரியங்கள் அக்கிராஸனாதிபதியவர்களின் ரிப்போர்ட்டில் கூறப்பட்டன. ஆங்கிலேய தேசத்தில் யுத்த சம்பந்தமான கைங்கரியங்களில் பிரஹ்மக்ஞான சங்க மெம்பர்கள் பிரவேசித்தனர். சிலர் யுத்தத்தில் காயப்பட்டவர்களுக்கேற்ற ஆஸ்பத்திரிகள் நடத்துவதிலும் சிலர் போர்

வீரர்களுக்கேற்ற சௌகரியங்களைத் தயார் செய்து அனுப்புவதிலும் Brighton Lodge என்ற சங்கத்தினர் இந்திய சிப்பாய்களுக்கு உதவி புரிவதிலும் சிரத்தையுள்ளவர்களாகவிருந்திருக்கின்றனர். லண்டன் மாநகரில் சங்கத்தின் பிரதான கட்டடம் மென்மேலும் கட்டப்பட்டு வருகின்றது.

***

இந்தியாவிலோ கிளைச் சங்கங்கள் சற்று குறைந்தாலும் மெம்பர்கள் அதிகரித்தனர். ஆஸ்திரேலியாவில் ஸ்ரீமான் லெட்பீடர்வர்களுடைய பிரஸங்கங்களும் அவருடைய ஸந்நிதானமும் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றது. ஆஸ்திரேலியர்களுடைய பிரதானகட்டிடமோ எட்டுமாடியோடுகூடினதாக நிர்மிக்கப்பட்டு வருகின்றது. அது 1916-ம் வருஷம் முற்பாதியில் முற்றுப் பெறக்கூடியதாயிருக்கிறது.

***

பிரஹ்மக்ஞான சபையானது நூதன உபகல்பத்தை ஆரம்பிக்கச் செய்து அதின் வருகையைப் பகிரங்கப்படுத்தும் ஒரு தூதன்போல நிற்கின்றது. அக்கல்பம் துவக்குமுன் அதற்கு ஒற்றுமையில்லாத பழைய கல்பத்திற்குரிய தோஷங்கள் நாசத்தை அடைகின்றன. அதினால்தான் உலகெங்கும் சண்டை சச்சரவுகள் நிரம்பியிருகின்றன. அச்சண்டைகள் ஓய்ந்தபின்னர் புதிய கல்பத்தை நிலைநிறுத்தி அதற்கு அவரது அநுக்கிரகத்தை அளிப்பதற்காகத் தோன்றப்போகும் ஜகத்குருவின் நல்வரவைப் பிரஹ்மக்ஞான சபையானது ஜயபேரிகைபோல் முழங்குகின்றது என்று அக்கிராஸனாதிபதியவர்களின் ரிப்போர்ட்டின் கடையில் கூறப்பட்டது.

***

மாதுஸ்ரீ அன்னிபெஸண்டு அம்மையார் டிஸம்பர் மீ 25,27,28, 29உ களில் நாலு பிரஸங்கங்கள் செய்தனர். முதலாவது பிரஸங்கம் "பிரஹ்மக்ஞானமும் ஈசுவரனின் தன்மையும்" என்ற விஷயத்தைப் பற்றியது. இரண்டாவது பிர

ஸங்கம் பிரஹமக்ஞானமும் மனிதனும் என்ற விஷயத்தைக் கூறியது. 3-வது பிரஸங்கத்தின் விஷயம் பிரஹமக்ஞானம், நன்மை, தீமை என்பது. நாலாவது தினத்தில் பிரஹ்மக்ஞானம், சகோதரபாவம் என்ற விஷயத்தைப் பற்றிப் பிரஸங்கித்தனர். ஸ்ரீமான் ஜீனராஜதாஸர் உலகின் நூதன அமைப்பு! என்ற விஷயத்தைப் பற்றி உபந்யாஸம் செய்தனர். அவ்வமைப்பானது சகோதர பாவத்தை அஸ்திவாரமாக வுடையதென்று வற்புறுத்திக் கூறினர். சிறுவர்களுக்கென்றே ஒரு உபந்யாஸமும் செய்தனர். மேற்கூறிய உபந்யாஸம், செய்யப்பட்ட காலங்களில் வெகு ஜனங்கள் கூடியிருந்தனர். டிஸம்பர்ஸ்ரீ 27உ மாலையில் பிரஹ்மக்ஞான சபையின் வருஷ மகோத்ஸவம் பகிரங்கமாகக் கொண்டாடப்பட்ட காலத்தில் ஜஸ்டிஸ் டி. சதாசிவ ஐயரவர்கள் பத்நியாரும் ஜஸ்டிஸ் சந்திரசேகர ஐயரவர்கள் பத்தினியாரும் தமிழில் "பிரமக்ஞானமும் இந்தியஸ்திரிகளும்" என்ற விஷயத்தைப்பற்றி உபந்யாஸம் செய்தனர்.

***

இந்து சர்வ கலாசாலையின் ஸ்தாபனப் பிரதிஷ்டையானது 1916-ளு பிப்ரவரிஸ்ரீ 4உயில் வெகு விமரிசையாய்க் கொண்டாடப் படப்போகின்றது. கனந்தங்கிய கவர்னர் ஜெனரலவர்கள் அக்காலத்தில் அக்கிராஸனம் வகித்து ஸ்தாபனம் செய்வார்கள். மகாராஜாக்களும் ராஜாக்களும் ஜமீன்தார்களும் பிரபுக்களும் வித்வான்களும் இத்தேசத்தில் பல இடங்களிலிருந்து கூடப்போகின்றனர். அச்சர்வ கலாசாலையின் ஸ்தாபனமானது இந்துக்களின் அபிவிருத்தியை அதிகரிக்கத்தக்க விஷயமென்றும் அதினால் இந்துக்களின் நாகரிகமானது மேன்மையடையத் தக்கதென்றும் நாம் சொல்லத்தகும்.

அ. ரங்கஸாமி ஐயர்.

"சற்குரு சரணங்களில்"

I

ஸ்ரீமான் C. W. (Leadbeater) லெட்பீடரவர்கள் நியூஸீலெண்ட் என்னும் நாட்டிற் செய்த ஓர் உபந்யாசத்தில் 'சற்குரு சரணங்களில்'' என்னும் அரிய நூல் எவ்வாறு உலகில் வெளிவந்ததெனக் கூறியுள்ளார். இதைப்பற்றியே ஸ்ரீமான் ஜி எஸ். அருண்டேல் அவர்களும், தாம் இப்பொழுது எழுதிவரும் புத்தகத்தில் சில அந்தரங்க உண்மைகளை வெளியிட்டிருக்கின்றனர். இவையாவும் உலகின் தற்கால பக்குவநிலைமையை ஒருவாறு காண்பிப்பதாகும். "செவியுள்ளோர் கேட்கட்டும்; கண்ணுள்ளோர் நோக்கட்டும்" என்ற ஆன்றோர் மொழியை ஈண்டு எடுத்துக்கூறுதல் மிகப் பொருத்தமானது. முதலில் ஸ்ரீமாந் லெட்பீடரவர்களின் பிரசங்கத்திற் கூறியுள்ளவற்றை நாம் (கவனிப்போம்) உற்றுநோக்குவோம்:—

"...பரமாசாரியர் உலகில் எழுந்தருளுங்கால் அவர் எத்தகைய உபதேசம் அருளிச்செய்வாரென ஊகிக்க, வேறொரு வழியுமுளது. உதயதிசை நக்ஷத்திர சங்கத்தின் தலைவரான ஸ்ரீமான் ஜே. கிருஷ்ணமூர்த்தியவர்கள் "சற்குரு சரணங்களில்" என்னும் சிறு நூலை நீவிர் எல்லோரும் பார்த்திருக்கலாம். இதுகாறும் நீவிர் அதைப் படித்திராவிடினும், இனியாவது படிக்கவேண்டுவ தவசியம். முதலில் ஞானதீக்ஷையை (First Initiation) ஆல்கியோன் பெறுமாறு அவரது குருநாதனால் அளிக்கப்பட்ட போதங்கள்

---

* "Correspondence Study Series" by Mr. G.S.A.

யாவும் அதன்கண் அடங்கியுள்ளன. அவரது குருநாதர் யாரெனின், முன்னர் கிரீஸ்தேசத்தில் பிதகோராஸ் (Pythagoras) என்றும் இப்பொழுது நமது பிரஹ்மக்ஞான சபையில் தேவாபி என்றும் நாமம் படைத்த கூத்ஹூமி மகரிஷி அவர்களே. இவர் ஆல்கியோனுக்குபதேசஞ் செய்யுங்கால் நானும் கூடவிருந்தேன். ஏனெனில், எனது பாலிய நண்பரான ஆல்கியோனை ஞானமார்க்கத்தில்பழக்கி உதவிவரும்படியான கடமை ஏனைய அலுவல்களோடு எனக்கு ஏற்பட்டிருந்தது. இஞ்ஞானமொழிகள் ஆல்கியோன் சரீரம் நித்திரையிலிருந்தபொழுது, சூக்கும தேகத்தில் அவருக்கு அளிக்கப்பட்டுவந்தன. பிரதி இரவிலும் ஆல்கியோனைக் குருநாதனுடைய திருவடிகட்கு (அவர் உபதேசஞ் செய்யுமாறு) நான் அழைத்துச் சென்றேன். அக்காலத்தில் ஸ்ரீமான் J. கிருஷ்ணமூர்த்தி (அதாவது ஆல்கியோனுக்கு) அவர்களுக்குப் பதின்மூன்றே பிராயந்தான். ஆதலால், அவ்விளம் சரீரமூலமாய் அவர் கற்கும்படி சங்கதிகளை மிகத் தெளிவாக வுரைக்கவேண்டி வந்தது. அன்றியும் அந்நியபாஷையில் உபதேசம் செய்தமையால், அவை உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல மிக வியக்தமாய்க் காண்பிக்கப்படலாயிற்று. ஆயினும், சீடன் முதல் ஞான தீக்ஷை (பரிவிராஜகதீக்ஷை)யைப் பெறுவதற்கு வேண்டிய போதங்கள்யாவும் அதில் (கண்டுள்ளன.) சுமார் கால்மணி நேரம் ஒவ்வோர் இரவும் குருநாதர் இவ்விதம் போதித்து, அப்பாடத்தின் இறுதியில் கூறியவை யனைத்தையும் கூட்டி சூத்திரம்போல் ஓர் வாக்கியத்தில் முடிப்பார். மறுநாட் காலையில் ஆல்கியோன் விழித்தெழுந்தவுடன் அவற்றைக் குறித்துக்கொள்வார். அச்சூத்திரங்களே இப்புத்தக ரூபமாய் வெளிவந்திருக்கின்றன. குருநாதர் உபதேசத்தைச்

* பிதகோராஸ் சரித்திரச் சுருக்கத்தைப் பூர்ணசந்திரோதயம் 4—ம் தொகுதி 191—ம் பக்கத்தில் பார்க்க. (ப-ர்)

செய்தார்; ஆல்கியோன் அதைச் சூத்திரரூபமாய் (சுருக்கி) எழுதிவைத்தார். ஜகத்குரு (போதிஸத்வர்). முறையிற் செய்யப்பட்ட உபதேசங்களிற் சில இவையாகும். அதன் பின்னர், ஆல்கியோன் காசி க்ஷேத்ரத்திற்குச் சென்று அங்கு சில ஆப்தர்களுக்கு அவற்றை போதித்தார், தாம் எழுதிவைத்திருந்த குறிப்புகளைத் தமக்கு அனுப்பும்படி அங்கிருந்து எனக்கெழுதினர். அவற்றிற் சில நோட்டுகளிலும் சில துண்டுக்காகிதங்களிலும் எழுதப்பட்டிருந்தன. அதனையெல்லாம் நான் (திரட்டி) சேர்த்து டைப்பில்கொடுத்து (Typewritten Copy) ஓர் நகல் தயாரித்தேன். அவை குருநாதனுடைய உபதேசங்களானமையால், அவற்றை முதலில் நான் குருநாதனிடம் எடுத்துப்போவது நலமென எனக்குத் தோன்றியது. ஆதலால் அவ்வாறே செய்தேன். எங்கள் குருநாதர் அவற்றைப் பார்வையிட்டு, ஆங்கு விடுபட்டிருந்த இரண்டு வாக்கியங்களைப் பூர்த்திசெய்தார். அல்லாமலும், "இதைக்கொண்டு வேறு ஏதாகிலும் நீங்கள் செய்யுமுன்னர் ஜகத்குருவிடம் நாம் இதைக்காட்டுவோம்" எனவும் மொழிந்தார். அப்பரமரிடம் எங்கள் குருநாதர் சென்றபொழுது நானும் கூடச்சென்றேன். பிரபுவோ அதைப் படித்தபின்னர் (சரியென) ஆமோதித்து, அவரே, "நீங்கள் முதல்முதலாய் ஆல்கியோனை உலகிற் பிரசித்தி செய்தற்பொருட்டு இவ்வுரைகளை ஓர் அழகிய சிறு நூலாகச் செய்வியுங்கள்" என ஆக்ஞாபித்தார். அவர் அவ்வாறு கூறுவரென நாங்கள் நினைத்திருந்தோமில்லை; ஆல்கியோனின் இளம்பிராயத்தைக்கருதி அவரை உலகிற் பிரசித்திசெய்ய வேண்டாமென அதற்குமுன்னர் நாங்கள் ஆலோசித்திருந்தோம். ஆயினும் குப்தவித்தியா மார்க்கத்தில் பெரியோர்

கூறியவற்றிற்கு மீறியும் நடப்பவரெவருளர்! எம்மினும் மிக்காரென எமக்கு விளங்குங்கால் அம்மிக்கார் மொழிக்கு மாறுமுண்டோ? இல்லையே. ஆதலால், கடைசியாய், அப்பரமர் உரைத்ததே மெய்யாய் முடிந்தது. அதுவே நடந்தேறியது. நாங்கள் ஆலோசித்திருந்ததே தவறாயிற்று. நாங்கள் வருமென நினைத்த கெடுதிகள் யாவும் (வந்தெய்தினும்) வந்தபோதிலும், அவ்விளம்பருவத்தினை லுண்டான நன்மைகள் தொந்திரவுகளினும் எத்துணையோ மடங்கு மேலாயின. பல்லாயிரம் ஜனங்கள் இச்சிறு கிரந்தம் தங்கட்குச் செய்திருக்கும் நன்மையைப்பற்றிப் புகழ்ந்து, அதனாலேயே தாங்கள் சன்மார்க்கத்தில் நிலைத்து நிற்கின்றார்களெனவும் கூறியிருக்கின்றார்கள். ஆகையால், இக்கிரந்தம் குருநாதனுடைய கருத்தைத் தெரிவிப்பதாகும். அன்பு, அல்லது பிரேமை என்பதே இதன் முதன்மையான தொனியாகும் (Key note). வீடு என்ற மோக்ஷத்தை நாம் பெற வேண்டுமாயின், அன்பென்ற சாதனம் நமக்கு இன்றியமையாதது; ஆயினும், நமது பழக்கங்களிற் பலவும் அன்பைக் கெடுக்கின்றவைகளே" (அன்பிற்குப் பகைமையானவைகளே)

—C. W. L.

II.

பின் வருபவை மேற்குறித்த விஷயங்களைப்பற்றி ஸ்ரீமாந் G. S. அருண்டேல் அவர்களால் இப்பொழுது எழுதப்பட்டு வரும் கர்ரேஸ்பாண்டேன்ஸ் ஸ்டடி ஸீரீஸ் என்னும் ஆங்கிலப் புத்தகத்திலிருந்து மொழி பெயர்க்கப்பட்டன:—

"...சற்குரு சரணங்களில் அடங்கியுள்ள போதனைமொழிகள்யாவும் ஸ்ரீமான் ஜே. கிருஷ்ணமூர்த்தியவர்களுக்கு, திபேத்திலுள்ள எங்கள் குருநாதர் கிருஹத்தில் அளிக்கப்பட்டிருக்கலாமென நான் முன்னரேயே கூறியுள்ளேன். ஆசியா படத்தை வைத்துக்கொண்டு, இமயமலைக்கு வடபாகத்திலுள்ள திபேத்து என்ற நாட்டை நீங்கள் நோக்குவீர்களாயின், ஷிகாட்ஸ் (Shigatse) என்ற ஓர் நகரத்தின் பெயர் அங்கிருக்கக்காண்பீர்கள். அதனருகிற்றான் எங்கள் குருநாதர் தூலதேகத்தோடு வசிக்கின்றார். ஆல்கியோனே தென்னாட்டில் சென்னைக்குப் பக்கத்திலுள்ள அடையாற்றில் வசித்து வந்தாராதலால், தூலதேகத்தில் குரு சிஷ்யரிருவரும் சந்தித்து உபதேசம் அளிப்பதும் பெறுவதும் சாத்தியமில்லாதிருந்தது, முடியாமற் போயிற்று. அடையாறு, உலகிலுள்ள பிரஹ்மஞான சபைகட்கெல்லாம் தலைமையானவிடம். அந்தக் கிராமத்திற்கு அது ஓர் பெருமையே. அதனருகில் ஓர் பக்கத்தில் கடலுமுள்ளன. ஆங்கு, சபையின் பற்பல உழைப்பாளிகளான அங்கத்தினர் தங்கும்படியாக இடம் அமைக்கப்பட் டிருக்கின்றது. ஹேட்குவார்டர்சை அடுத்து பல மாடங்கள் உள்ளன. முதல் மெத்தையில் நமது சபையின் அக்கிராசனாதிபதி வசிப்பார். மற்றவர்களுடைய வாசஸ்தானங்கள் அதன் பக்கத்திலிருந்தன. மாதுஸ்ரீ அன்னிபெஸண்டு அம்மையாரவர்களுடைய மாடத்திற்கருகில், ஸ்ரீமான் ஆல்கியோனும் அவரது இளைய சகோதாராகிய ஸ்ரீமான் நித்தியானந்தமும் வசித்து வந்தனர்.

ஸ்ரீமான் C.W.லெட்பீடரவர்களுடைய பெரியவாசஸ்தலம் (அறை) அங்கேயே சற்று விலகியிருந்தது. அவரிடமிருந்து, பிரதி இரவிலும் சிஷ்யர்கள் தங்கள் தூலதேகத்தை விட்டு அகன்று பனிமலையெனப் பெயர்பெற்ற ஹிமாசலத்திலுள்ள தங்கள் குருநாதருடைய ஆசிரமத்திற்கேகினர்,

அங்கு அவர்கள் ஸ்தூலதேகத்திற் செல்லுவதாயிருந்தால் பன்னாட் செல்லும்; ஆயினும், புவர்லோக சஞ்சாரிகளோ (வாஸிகள்) நினைத்தமாத்திரஞ் செல்லும் ஆற்றலைப் பெற்றவர்கள். நமது யாத்திரிகர்கள் அவ்விடத்தை நோக்கிச் செல்லுங்கால், பலவிடங்களில் நின்று, புவர்லோக விநோதங்கள் காட்சிகள் இவற்றைக்கண்டும், துன்புறும் ஆன்மாக்களுக்கு உதவிபுரிந்தும், அத்தலத்தை நாடிப் பிரயாணஞ் செய்தனர். ஆயினும், குருநாதருடைய கிருஹத்திற்குச் செல்வதில் தாமஸஞ் செய்தனரில்லை. ஏனெனில், அவர் எப்பொழுதும் மிகுந்த அலுவலுள்ளவர். நமது அசட்டையால் அவரைக் காக்கவைப்பது சரியன்று. சுமார் பதினைந்து நிமிஷநேரமே ஆல்கியோனுக்கு அவர் உபதேசம் புரிந்தருளுவார். அதிகநேரம் அதற்கெனச் செலவு செய்யப்படவில்லை. இதன் பின்னர் சீடர்கள் குருநாதரிடம் விடைபெற்றுத் திரும்பியதும், இரவு முழுதும் ஸ்ரீமான் லெட்பீடரவர்கள் ஆல்கியோனின் சூக்கும தேகங்களனைத்தையும் பிற்காலத்தில் அவர் ஏற்கவேண்டிய வேலையின் பொருட்டுச் செவ்வனே பழக்கிவைப்பார். இவ்விதம் பல (நூதன) உபயோகமுள்ள அநுபவங்களை ஆல்கியோன் பெற்றுக்கொண்டனர். காலையில் $5\frac{1}{2}$மணி சுமாருக்கு, ஆல்கியோன் தனது (ஸ்தூல) சரீரத்திற் பிரவேசித்து "விழித்துக்கொள்வர்" உடனே குளித்து, உண்டு, தனக் களிக்கப்பட்ட பாடங்களை முடித்து, அம்மையாரவர்களின் (அரை) மாடத்திற்குச் சென்று, அவர்முன், தாழ்வாரத்திலுள்ள ஓர் மேஜையண்டை உட்கார்ந்து, குருநாதர் இரவில் மொழிந்திருந்தனவற்றை மிகக் கருத்துடன் தானே எழுதுவார். குருஸ்வாமி அவர்களோ சீடருக்கு இரவில் தாம் கால்மணி நேரம் கற்பிக்கும்பொழுது உபதேசித்தவற்றைச் சேர்த்துக்

கடைசியாய் அப்பொழுதே ஓரே வாக்கியத்திலடக்கிக் கூறிவிடுவது வழக்கம். இவ்வண்ணமேதான் "சற்குரு சரணங்களில்" என்னும் நூல் எழுதப்பெற்றது......". (G. S. A.)

மேற்கூறிய அரிய கிரந்தம் வெளியாக்கப்பட்ட காலமுதலாய் இதுகாறும் அதனைப்பற்றிய விவரணங்களிற் பலவும் வெளியுலகிற்கு வந்தனவில்லை. தற்காலம் நமது சபையின் தலைவர்கள் அவற்றைப் பிரசுரம் செய்ததின் காரணம் யாதென நாம் விசாரிக்கப்புகின், சில பக்குவ ஜீவர்களின் பிரயோஜனார்த்தமே அவ்வாறு செய்யப்பட்டதென நமக்கு நன்கு விளங்குவதாகும். இதனின்று ஏனையோர் மனதிற்குப் புலப்படு முண்மையு மொன்றுளது. அஃது, ஒடுங்கிய அறிவும், கோழைமனமும் குறுகிய இன்பமுமுள்ள நாம் நமது சித்தத்தைச் சுத்திசெய்து, ஊக்கத்துடன் உலகிற் குழைத்து, நமது சிறுவாழ்வை யொழித்து பெரியோரைப் பேணிப், பெருவாழ்வை நாடவேண்டுமென்பதேயாம். அதன்பொருட்டு நாம் ஒவ்வொருவரும் இடைவிடாது பிரயத்தனஞ்செய்து வருவோமாக.

ஓம் தத் ஸத்.

சாரலிதாசன்.

நன் மொழி

"தூயநற் செழு மலர்க் கமல முகமும்,
தேனினும் மிகவினிய சத்தியச் சொல்லும்,
அன்பிற் பெருகிய தூயநற் சிந்தையும்,
நுணுக்கமறிந்து பிறர்குபகாரமும்"

குருநாதர்களை வழிபடும் சிஷ்யர்களனைவரும் பின்பற்றுதற்குரியனவாகும். இவ் அம்சங்களிற் குருநாதர்கள் பூரணரன்றோ?

(304-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி)

சுந்—(உட்கார்ந்து) நாதா, இதென்ன ஒருமாதிரியாயிருக்கிறீர்களே. ஏதோ கவலைப்படுகிறீர்கள் போல் தோன்றுகிறதே. என்ன விசேஷம்?

கும்—சுந்தரீ, இதற்குக் காரணம் நானுனக்குச் சொல்லவும் வேண்டுமோ? உனக்குத் தெரியாதா?

சுந்—நானெதைக்கண்டேன், எனக்கென்ன தெரியும்?

கும்—என்னடி, நீ சொன்னதை நீயே மறந்தனையோ?

சுந்—என்ன நாதா, கொஞ்சம் வியக்தமாய்ச் சொல்லவேண்டும். எனக்கிப்படியெல்லாம் சொன்னாலொன்றும் தெரியாது. (ஒரு புறமாக) எனக்கா தெரியாது?

கும்—இந்த மீராவைப்பற்றி நீ சொன்னதை நீயே மறந்து விட்டாயா?

சுந்—(ஆச்சரியத்தை நடித்து)நாதா,அந்த சமாசாரத்தையொரு பொருட்டா யெண்ணி நீங்கள் கவலைப்படலாமோ. நாதா, அதை மறந்துவிடுங்கள். வீண்கவலை வேண்டாம்.

கும்—என்ன சுந்தரீ, நீயிப்படிப் பேசுகிறாய். இது மறக்கக்கூடிய சாதாரணமான விஷயமா? எனது கௌரவத்துக்கு ஹானி வரும்போலிருக்கும்போது நானெப்படிக் கவலைப்படாமலிருப்பது? இந்த மீரா தனக்கர்ஹமில்லாத காரியங்களைச் செய்து தன்னுடைய கௌரவத்தையும் என்னுடைய பெருமையையும் குறைக்கிறாளே.

சுந்—நாதா, தனக்கர்ஹமில்லாதபடி அவள் எதைச் செய்ததாக நாமறிந்தோம். உலகத்திலொரு விஷயத்தைக் குறித்து நாலுபேர் நாலுவித அபிப்பிராயம் கொள்ளுவார்கள். அவைகளைக் குறித்து நாம் வருத்தப்படலாமோ?

இந்நகரத்து ஜனங்களில் சிலர் மீராவைத்தூஷித்தாலும் யாராவது சிலரொருவேளையவளைப் புகழ்ந்து கொண்டிருந்தாலுமிருக்கலாம். இவ்விஷயத்தில் நீங்கள் மனக்கவலை கொள்ளக்கூடாது.

கும்—சுந்தரீ, உனக்குத்தெரியாது. அரசர்கள் முக்கியமாக லோகாபவாதத்துக்குப் பயப்படவேண்டும். மேலுமிவ்விஷயத்திற் பெரும்பான்மையோர் மீராபாயைப்பற்றிக் கெட்ட அபிப்பிராயம் கொண்டிருப்பதாக உன்வார்த்தைகளினின்றும் தெரிய வருகிறது. அப்படியிருக்க, நான் கவலைப்படாமலிருக்க முடியுமா?

சுந்—(தனக்குள்) நான் சாதாரணமாக வைத்த கொள்ளி பலமாய்ப் பிடித்துக்கொண்டு விட்டாற் போலிருக்கிறது. (வெளிப்படையாக) நாதா, அதெப்படியிருந்தாலும் சரி, நீங்கள் மீராபாயிடத்தில் கோபங்கொள்ளக்கூடாது. அவளை யென் சகோதரிபோல் பாவித்து வருகிறேன். அவளைத் தாங்கள் கண்டித்தாலெனக்கு வருத்தமாயிருக்கும். நீங்களேனிவ்விஷயத்திலிவ்வளவு கவலைப்படவேண்டும்? தங்கள் மனது தெரிந்து தன் நடத்தையைச் சீர்திருத்திக் கொள்ளமாட்டாளோ அவள்?

கும்—கெட்ட நடத்தையைச் சீர்திருத்திக்கொள்ளுவது, அது நடக்கக்கூடிய காரியமா? நடந்தாற்றான் பிரயோஜன முள்ளதா?

சங்—எல்லாவற்றிற்கும் தாங்களவசரப்படவேண்டாம். நிதானித்து யோசனை செய்து ஓரேற்பாடு செய்யவேண்டும். ஞானவளோடு கலந்து பேசிப்பார்க்கிறேன்.

கும்—என்ன கலந்து பேசப்போகிறாய்? அதனாலென்ன பிரயோஜனம் வரக்கூடும்? என்னவோ, வேண்டுமென்றால் பேசிப்பார். அதனாலொன்றும் வெளிவருமென்றெனக்குத் தோன்றவில்லை.

(திரை விழுகிறது)

(காட்சி முடிகிறது)

நன்மொழி.

ஈசுவரனின் அருட் பிரவாஹத்திற்கு, உன் குருநாதர் ஓர் வாய்க்காலாக அமைந்திருப்பது போலவே, நீயும் உன் குருநாதரின் கிருபாகடாக்ஷத்திற்கு ஓர் வாய்க்காலாயமைந்து, பிறர்க்கும் ஆனந்தம் விளைவிக்க விரும்புவாயாகில், முகமலர்ச்சி யோடிருப்பாயாக.

மீராபாய்.

அங்கம் 2 களம் 1.

காலம்—மாலை.

இடம்—கிருஷ்ணாலயத்துக்குப் போகும் வழி.

நாடகபாத்திரர்கள்—குமாரசிங்க், ஆனந்த சாஸ்திரி.

சாஸ்—ஓய், ஸ்வாமிந், ஸ்வாமிந்!

(கையைத் தட்டுகிறார்.)

குமா—என்ன காணும்? இவ்வளவவசரமாய்க் கூப்பிடுகிறீரே.

சாஸ்—கோபித்துக்கொள்ளாதேயும், ஸ்வாமீ. அதோ ஜனங்கள் கூட்டங் கூட்டமாய்ச் செல்லுகிறார்களே. அவர்களெங்கே செல்லுகிறார்கள்? என்ன விசேஷம்? ஏதாவது பெரியவிடத்துக் கலியாணமுண்டா? நல்ல பூரிதக்ஷிணையுண்டோ?

குமா—என்ன உளறுகிறீர்? ஓய் நீ ரெந்தவூர்? இவ்வூரல்லவோ?

சாஸ்—நான் அயலூர்,

குமா—அயலூர் என்றால் எந்தவூர் ஓய்?

சாஸ்—இங்கேதான், பக்கத்தில்தான், சமீபந்தான்.

குமா—எந்தவூரென்றாலிதையெல்லாம் யாரையாகேட்டார்கள்? ஊர்ப் பெயரைச் சொல்லும்.

சாஸ்—என்ன ஸ்வாமின்? இவ்வளவு கோபங்கொள்ளுகிறீரே. ஊர் பெயரைத்தான் சொல்லப்போகிறேனே, அதற்குள்ளே என்ன அவசரம்?

குமா—ஓய், உம்மோடு வீண்காலங்கழிக்க எனக்கு சாவகாசமில்லை. நான் போகிறேன்.

சாஸ்—ஸ்வாமிந், ஸ்வாமிந்! (உரக்கக் கத்துகிறார்)

குமா—ஏன் ஓய், என் கழுத்தையறுக்கிறீர்?

சாஸ்—என்னூர்ப் பெயரைக் கேட்காமற் போகிறீரே.

குமா—கேட்டெனக்கென்ன ஆகவேண்டும்? சொல்ல வேண்டுமென்றால் சீக்கிரம் சொல்லித்தொலையும்.

சாஸ்—என்ன ஸ்வாமி, இவ்வளவு கோபம்!

குமா—ஓய், உமக்கு வேறு வேலையில்லை. எனக்கவசரமாய்ப் போகவேண்டும். எதற்காக என்னைத் தொந்தரவு செய்கிறீர்?

சாஸ்—உம்மை நான் தொந்தரவு செய்யவில்லை ஸ்வாமிந்! என்னூர்ப்பெயரைக் கேட்டுவிட்டு அதையறியாமற் போகிறீரே.

குமா—சொல்லித்துலையும், ஓய்.

சாஸ்—என்னுடைய ஊர் இந்நகரத்துக்கு நிரம்பவும் சமீபம். சுமாரேழு மைல் தூரமிருக்கும்.

குமா—பெயரென்ன ஓய்?

சாஸ்—சொல்லுகிறதற்குள்ளென்ன அவசரமுமக்கு? என்னூர் என்னுடைய ஊர்தான்.

குமா—இதைச் சொல்லவா என்னை இவ்வளவு நேரம் காக்கவைத்தீர். போம் ஓய், வேலையில்லாதவரே!

சாஸ்—ஸ்வாமிந், இதென்ன? இன்னமுமக்கென்னூரின் பெயர் தெரியவில்லை.

குமா—(கோபத்துடன் பார்த்துவிட்டுப் போக முயலுகிறான்.)

சாஸ்—(அவரைத்தடுத்து) என்னுடைய ஊர்தான் ஸ்வாமி என்னூர். என் பெயருமக்குத் தெரியாதா?

குமா—நீர் யார் ஓய்?

சாஸ்—என்னையுமக்குத் தெரியாதா? ஆனந்தபுரத்திலென்றால் ஒவ்வொருவருக்கு மென்னைத்தெரியும்.

குமா—அப்பா, உம்மூர்பெயரைச் சொல்லித்துலைத்தாயிற்றல்லவோ?

சாஸ்—ஆனந்தபுரந்தான் ஸ்வாமி என்னூர். என் பெயருமானந்த சாஸ்திரிகள். ஆகையால்தானென்னூரென்னுடைய ஊரென்றேன்.

குமா—வெகு புத்திசாலி, உமது மூளையை யெங்கேயாவது கடன் கொடுத்திருக்கிறீரோ?

சாஸ்—ஸ்வாமி, நானொருவருக்கு மொன்றும் கடன் கொடுத்ததே கிடையாதே.

குமா—(புன்னகையோடு) சரிதான், இருந்தாலல்லவோ கடன் கொடுப்பீர். நான் போகிறேனையா.

சாஸ்—ஸ்வாமி, நான் முதலிற் கேட்டதை மறந்துவிட்டீரே.

குமா—என்ன?

சாஸ்—அதோ ஜனங்கள் கூட்டங் கூட்டமாய்ச் செல்கிறார்களே. எந்த விவாஹத்துக்குப் போகிறார்கள்? கொஞ்சம் தயவுசெய்து சீக்கிரம் சொல்லும்.

குமா—நீருமுடைய ஊர்ப் பெயரைச் சொன்ன மாதிரியா?

சாஸ்—ஆமாம் ஸ்வாமீ நான் உம்முடைய அவசரம் பொறுக்கமாட்டாமலல்லவா சீக்கிரமென்னூர்ப் பெயரைச் சொல்லிவிட்டேன். நீருமந்த மாதிரி சீக்கிரம் சொல்லும்.

குமா—நானுமும்மைப்போல் வேலையற்றவனா?

சாஸ்—(அதைக்கவனியாமலொருபுற முற்றுப் பார்த்து) என்ன கூட்டம்! தக்ஷிணை பலமாயிருக்குமென்று நம்புகிறேன். ஸ்வாமி, சீக்கிரம் சொல்லும்.

குமா—நல்ல புத்தி ஓய் உமக்கு! பொழுது விடிந்தாற் பணம் தேடுவதைத் தவிர வேறு வேலை கிடையாதோவுமக்கு? ஏனிந்த ஜன்மத்தை வீணுப் கழிக்கிறீர்? நமக்கேனிந்த மநுஷ்ய ஜன்மத்தைக் கொடுத்தது? பணம் சம்பாதிப்பதற்கா? தம்மையடைய வேண்டியதற்குரிய வழிகளைத் தேடும் பொருட்டு நமக்குப் பகுத்தறிவைக் கொடுத்து, நாம் தவறும் பக்ஷத்தில் நம்மைச் சீர்திருத்திச் சரியான வழிக்குக் கொண்டுவர அப்போதைக்கப்போது தாமவதரித்தோ அல்லது தமது பக்த கோடிகளில் யாரையாவதவதரிக்கச் செய்தோ, நம்மைப் பாதுகாத்துவருகிற ஈச்வரனை மறந்து, விஷயங்கள் நிறைந்திருக்குமிந்த பவசாகரத்தில் மூழ்கி பஞ்சேந்திரியங்களுடைய வியாபாரங்களுக்கிடுபட்டு பேராசை முதலிய துர்க்குணங்களுக்கடிமையாகி நாம் நல்ல கதியை யடையும்படியான மார்க்கத்தி லிடையூறுகளைத் தேடிக்கொள்வது நியாயமா? ஏன் வீணுப் கெட்டுப்போகிறீர்? என்னுடன் வாரும், அந்த ஸ்திரீ ரத்நத்தின் பக்தியைக் கண்குளிரப்பாரும்.

சாஸ்—ஸ்திரீயாவது பக்தி செய்யவாவது; அது யார் ஐயா?

குமா—ஸ்திரீ பக்தி செய்து மோக்ஷத்தையடையக் கூடாதோ?

சாஸ்—நமது ஸ்மிருதியின்படி ஸ்திரீகளுக்கும் பிராஹ்மணர்களல்லாதவர்களுக்கும் மோக்ஷமார்க்கத்தை யநுசரிக்க அதிகாரம் கிடையாது.

குமா—என்ன ஓய், பதினெட்டாம் பசலியாசாமியாயிருக்கிறீரே. வியாசர் மஹாபாரதத்திலும், பகவான் கீதையிலும்இன்னும்மற்ற மஹான்களநேக கிரந்தங்களில் சொல்லியிருப்பதையுமறிந்ததில்லையோ நீர்? எந்த வர்ணத்திலானாலும், எந்த ஆச்ரமத்திலானாலும், எந்த தேசத்திலானாலும், எந்த மதத்திலானாலும் ஸ்திரீயாயிருந்தாலும் புமானயிருந்தாலும் யோகமார்க்கத்தில் திடமாய் நின்றால் கட்டாயம் முக்தி கிடைக்கும். ஆகையாலிந்த லோகமாதாவுக்கு பகவத் பக்தி செய்ய அதிகாரமில்லையென்பது தவறு. மேலும் அவள் பக்திசெய்வதை நீர் கண்ணாறக்கண்டால் பிறகு உமக்கு எல்லாம் தெரியவரும். நாம் புருஷர்களாய்ப் பிறந்தென்ன? அவளுடைய பக்தியிலாயிரத்தி லொரு பங்குகூட நமக்கில்லையே. அவள் பக்தி செய்வதைக் கண்டு மனமுருகாதவர்களிதுவரையிற் கிடையாது. அதோ அங்கே போய்க்கொண்டிருக்கிறவர்களெல்லாரு மிந்நகரத்துக்கு வெளியிலிருக்குமோர் கிருஷ்ணாலயத்துக்குச் செல்லுகிறார்கள். அங்கேதான் தினம் காலையில் மீராபாய் பஜனை செய்வது வழக்கம். நானுமிப்போதவிடம்தான் போகிறேன். உமக்கென்னுடன் வர இஷ்டமிருந்தால் வாரும். உம்முடைய ஜன்மம் சபலமாகும்.

சாஸ்—என்ன ஸ்வாமி, ஒரு ஸ்திரீ பக்திசெய்வதைக் குறித்திவ்வளவு சிலாகித்துப் பேசுகிறீர்? அவளுக்கென்ன ஞானமிருக்கக்கூடும்? எப்படியிருந்தாலும் ஸ்திரீ ஸ்திரீதானே. அவளுக்கு வேதாந்த விசாரணை செய்யத்தெரியுமா, தர்க்கம், மீமாம்ஸை, வியாகரணம் முதலியவைகளைக் குறித்து வாதிக்கும்படியான சக்தியுண்டா? [illegible]

சுலோகத்தை யெடுத்து விஸ்தரிக்க சாமர்த்தியமுண்டா? அதற்கதிகாரமுண்டா? இவைகளெல்லாமிருந்தாலன்றோ அவள் ஜனங்களுக்கு பக்தியைப்புகட்ட யோக்யதையுள்ளவள்!

குமா—ஓய், நாலைந்து வார்த்தைகளை கற்றுவைத்துக் கொண்டு என்ன உளரு உளருகிறீர்? பகவானைக்குறித்து பக்தி செய்ய தர்க்கமெதற்கு, மீமாம்ஸையெதற்கு? ஈச்வரனிவைகளுக்காகவா சந்தோஷப்படுகிறார்.

“பக்தி: ப்ரிய: ஸ்ரீபதி:”

ஈச்வரன் பக்தியொன்றுக்குத்தான் கட்டுப்படுகிறார். மேலும் கீதையைப் படிக்க ஏதோ அதிகாரம் வேண்டுமென்று சொன்னீரே. பிராமணனைத்தவிர வேறொருவருமதைத் தொடக்கூடாதோ? என்ன நிர்ப்பந்தமையா! கீதையையுபதேசம் செய்தவனிடையன், கேட்டவன் மடையன், இதைப் பிராமணனைத் தவிர வேறொருவரும் படிக்கக்கூடாதாம் ஏனோயிப்படிப் பிதற்றிக்கொண்டு உலகத்தைக் கெடுக்கிறீர். பகவானுக்கு, அவருடைய குழந்தைகளாயிருக்கிற நம்மிடத்தில் வித்தியாசமுண்டா? அவருக்கு ஸ்திரீ யென்றும் புமானென்றும், கிருஸ்தவனென்றும் மகம்மதீயனென்றும், பேதமுண்டா?

“ஸமோஹம் ஸர்வபூதேஷு
ந மே த்வேஷ்யோஸ்தி ந ப்ரிய:

என்று பகவான் கூறியிருக்கிறார். ஜனங்களெந்தெந்த மார்க்கத்தில் நின்று எப்படி யெப்படியவரை பஜிக்கிறார்களோ, அததற்குத் தக்கபடியவரை யநுபவிக்கிறார்கள்.

சாஸ்—காலமிப்படிக் கெட்டுப்போய் விட்டதா? கிருஸ்தவனும் நானுமொன்றா? என்ன அநியாயமையா இது?

குமா—கிருஸ்தவனும் நீருமொன்றென்று யாரையா சொன்னார்கள்? நாமெல்லாரும் பகவானுடைய குழந்தைகளானபடியால் சகோதரர்களாயிருக்கிறோம். சகோதரபாவமென்றால் சமத்வமென்றர்த்தம் பண்ணுகிறீரே. யோசித்துப் பார்த்தால் சகோதர பாவத்தால் சமத்வமில்லை யென்பதல்லவோ விளங்குகிறது. ஒருவனுக்கைந்து குமாரர்களிருந்தாலந்த ஐந்து சகோதரர்களுமொரேமாதிரியிருப்பார்களோ? வயதிலேயும் புத்தியிலேயும் ஞானத்திலேயுமவர்களுள் வித்தியாசமுண்டல்லவா? அப்படியிருந்தாலும் தாங்களொரு பிதாவின் குமாரர்களென்பதை மறக்காமலெப்படி யொருவரையொருவர் நேசித்து வருகிறார்களோ, அதே மாதிரி நாம் சகல ஜீவர்களையும் நம்முடைய சகோதரர்களென்றெண்ணிஸர்வபூதஹிதோதர்களாயிருக்க வேண்டும்.

(ஜயசிங் வருகிறான்)

ஜய—குமாரசிங், மீராபாய் கிருஷ்ணாலயத்துக்குப் போய்விட்டாளையா. இங்கே நின்றுகொண்டிருக்கிறீரே.

குமா-(திடுக்கிட்டு) இவருடன் பேசிக்கொண்டே நின்றுவிட்டேன், ஞானமில்லாதவர்களுக்கு நமக்குத் தெரிந்தவரையில் ஞானத்தை யளிக்கவேண்டுமென்றடிக்கடி நமதன்னை நமக்குச் சொல்லியிருப்பதை முன்னிட்டு இந்த சாஸ்திரியாருக்குச் சில விஷயங்களைச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தேன், ஓய் சாஸ்திரியாரே, என்னுடன் வருகிறீரா? எனக்கு நேரமாய்விட்டது; நான் போகிறேன்.

சாஸ்—இதோ, நானும் வருகிறேன்.

(எல்லோரும் போகிறார்கள்)

(காட்சி முடிகிறது.)

(இன்னும் வரும்.)

R. ஸ்ரீநிவாஸ ஐயர் M. A.

பெற்றோர்களுக்கும் உபாத்யாயர்களுக்கும் ஓர் விக்ஞாபநம்.

"சிறுவரிடத்து நம்மவர் கடமை."

உலக சரித்ரத்தில், இக்காலத்தில், ஓர் அபிப்பிராயம் அல்லது ஓர் சிலாக்யமான கொள்கை ஒரு தேசத்தில் வியவஹரிக்கப்படுமானால், அது விரைவில் இப்பூலோகத்தின் எல்லாப் பாகங்களிலும் பரவிவிடுகின்றது. அத்தகைய கொள்கைகளில், இதன் தலைப்பெயரிட்ட விஷயமும் ஒன்றேயாம். இப்போது எத்தனையோ விதங்களில், இஹலௌகிக வியாபாரங்களிலும் நாகரிகத்திலும் தேர்ந்துவிளங்கும் அமேரிக்கர் தமது ஸ்வதேசக்ஷேம அபிவிருத்திக்குரிய கார்யங்களில், முதன்மையாகக் கருதி கவனித்து வருவது, தம் தேசத்துச் சிறுவர்களின் க்ஷேமத்தைப் பற்றியேயாம். ஏனெனில், "ஒரு தேசத்தின் வருங்காலத்திய மஹிமைக்கும் பெருமைக்கும் அத்தேசத்துச் சிறுவர், சிறுமியர்தானே சுதந்திரர்." ஆகையால், வருங்காலத்தில் உபாத்யாயர்களாகவும், உபாத்யாயினிகளாகவும், வைத்யர்களாகவும், சிறந்த விற்பன்னர்களாகவும், கவிவாணர்களாகவும், தேர்ந்த காயகர்களாகவும், கைத்தொழில் திறத்தில் வல்ல எத்தனையோவிதமான கலாவல்லவர்களாகவும், இராஜதந்த்ரங்களின் நுணுக்கங்களை எளிதில் மநத்தாற் கிரஹித்து வியவஹரிக்கக்கூடிய மேதாவிகளாகவும், சற்றும் மநம், மொழி, மெய் தளராது உழைக்கும் பரோபகாரிகளாகவும் விருத்திக்கு வரக்கூடியவர்கள் இப்போதிய வாலிபர்களான ஆண், பெண் மக்களுள் அநேகர் இருக்கக்கூடுமென்றே! எத்தேசத்திலும் எச்சாதியாருள்ளும் தோட்டிமுதல் தொண்டமான்வரை, படிப்படியான அந்தஸ்துகளிலுள்ள ஒவ்வொரு அற்ப மனிதனும் அவசியமேயாவான். ஆதலால், பொது நலத்திற்கு அநுகூலமாக, பிரதி மனிதனும் அவனவன் திறத்திற்குத்தக்கபடி ஸ்வபாவமாகவே உழைத்துவரும்படி, நாம் நமது வாலிபர்களைப் பழக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இதையநேகர் அற்பமென்று நினைத்து அலக்ஷியஞ் செய்கிறார்கள். இவ்வுலகில் அற்பமென்பது ஒன்றுமே கிடையாது. இப்போது அற்பமாய்க் காணப்படுவது காலக்கடையில் அதியற்புதமான பெருமையை விளக்குகின்றது. கறையான் அற்பமானதுதானே. எத்தகைய பெரிய உத்திரங்களையும் உள்ளூர்ந்து தொளைத்துத் தொப்பையாக்குகின்றதல்லவா? காலராக்கிருமிகள் அற்பமானவைதானே. அவைகள் மனிதன் உடலிற்புகுமானால் ஜீவஹானியை யல்லவோ விளைக்கின்றன; தேனீக்கள் அற்பமானவைதானே. எவ்விதம் இனியதேனை நானாவித புஷ்பங்களினின்றும் சேகரித்துச் சாவதானமாய்த் தேன் ராட்டுகளில் பத்திரப்படுத்துகின்றன. ஔவையார் கூறியபடி,

"தெள்ளியவாலின் சிறு பழத்தொரு விதை
தெண்ணீர்க் கயத்துச் சிறுமீன் சினையினும்
நுண்ணிதேயா யினு மண்ணல் யானை
யணிதேர் புரவி யாட்பெரும் படையொடு
மன்னர்க் கிருக்க நிழலாகும் மே."

என்பதை நாம் உணராதவர்களல்லரே! ஓர் விதத்தில் யோசிக்குமளவில், உணர்ந்தும் உணராதவர்களாகவே யிருக்கிறோம். ஏனெனில் நாம் உணர்ந்த தக்ஷணமே, நம்முணர்வுக்குத் தக்கபடியல்லவோ நடக்க முயலவேண்டும். அவ்விதம் முயலுவதற்குமுன், நாம் முயற்சிக்கவேண்டிய வழியைப் பற்றிப் பூர்ணஞானம் பெறாவிடின், நமது முயற்சியனைத்தும் வீணாகுமென்பதை எவருமறிவார்.

அநேகமாய் நமது கார்யங்கள் நேர்மையாய் நடைபெறாததற்குக் காரணம், அவைகளைப்பற்றி ஆழ்ந்து சிந்தித்து

அறியாமல் கார்யத்திலிறங்குவதேயாகும். ஆதலால், "இறுவரிடத்து நம்மவர் கடமை" என்னவென்றறிந்து கொள்வதற்கே, பரம ஆதாரமான சில தத்துவங்களையறிதல் வேண்டும். இத்தத்துவ ஞானோபதேசங்கள் நம்மிந்தியா தேசத்தில் நாளிதுவரை மங்காத மணிவிளக்காய்ப் பிரகாசித்து வருகின்றன. மற்றைய தேசம் எதுவும் இவ்வம்சத்தில் இப்போது சற்றுத் தாழ்வாகவே யிருக்கிறது. மற்றைய தேசங்களிலுள்ள ஓர் பிதான அம்சமும் நம் தேசத்திலுமில்லை. அதாவது, இஹலௌகிக வாழ்க்கையில், சுறுசுறுப்பும்,பரப்பும்தான் என்றறிக. இன்னவிடத்திற்குச் செல்கிறோமென்ற பிரக்ஞையில்லாமல் பரபரவென்று அதிவேகமாய்ச் செல்லும் அறிவீனனுக்குச் சமானமாய் மேனாட்டாருடைய பரபரப்பையும், வீண் மனோராஜ்யம் செய்துகொண்டு யாதொரு சிறுவேலைக்கும் உபயோகப்படாத பித்தனுக்குச் சமானமாய், நம்மிந்தியர்கள் மூழ்கிக்கிடக்கும் தமோ குணத்தையும் ஒப்பிடல் தகும்.

இனி நமதார்ய மதமானது என்னென்ன பரமார்த்த ரஹஸ்யங்களைக் கூறுகின்றதென்பதையும், அவற்றை நம் நாட்டார் எவ்விதம் பிரயோஜந மற்றவைகளாக்கி வருகின்றனரென்பதையும் ஒருவாறு சொல்லுவேன். நாம் எல்லோரும் ஒரு ஸூர்யமண்டலத்தின் ஈசுவரனது ஆளுகைக்குட்பட்டவர்கள்; அவ்வகண்ட தூயஒளியினின்றும் வெளிவந்த பொறிகளாவோம். ஆகையால் நாமும் பெருஞ் ஜோதியாகி, அவரைப் போலவேயாகி, அவருடனே ஒருமைப்படலாம். அவரிடத்தே ஐக்யமாகலாம். அந்த ஈசுவரன் ஒருவரேதான். ஆயினும் மும்மூர்த்திகளாக விளங்குகிறார். அந்த ஈசுவான் பிரகிருதியில் அநுப்பிரவேசம் செய்தார். அதனால்தான் உலகில் எண்ணிறந்த ஜீவராசிகள், அவைகளது அறிவின் தகைமையில் படிப்படியான தாரதம்யத்துடன் விளங்குகின்றன. அச்சீவராசிகளில் மநுஷ்யர்கள்

ஓர் சிரேஷ்டமான வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். இந்த மநுஷ்ய வர்க்கமானது பல ஜன்மங்கள் எடுத்து எடுத்து, பிரக்ஞையின் விகாஸம் (மலர்ச்சி) பெற்றும், அதற்கேற்ப சரீரங்களும் நயமான கருவிகளாய் உபயோகப்படுமாறு பரிபக்குவ மடைந்தும், விருத்தியடைகிறது. இம்முறையே, புநர் ஜந்மங்களால் அடையும் விகாஸமுறையென்று கூறப்படுகிறது. அவ்வபிவிருத்தியானது அவரவர்கள் கருமத்தைப் பொறுத்து நிகழ்கின்றது. அதாவது, "எக்கருமமும் அதற்குரிய டலனை விளைத்தேதீரும்." என்ற விதியே கருமத்தின் நியதியாம். இவ்வித கர்மங்களை விதைப்பதும் அறுப்பதும் மூவுலகங்களில் நிகழ்கின்றன. அவை பூலோகம், புவர்லோகம், ஸுவர்லோகம் என்பனவாம். இம்மூன்றுலகங்களிலும் படிக்கவேண்டிய பாடங்களனைத்தையும் முற்றக் கற்றுணர்ந்து பூர்ணம் பெற்றவர்களே முக்தர்களென்று அழைக்கப் பெறுவர். அந்த முக்தர்கள் மேற்கூறிய மூவுலகங்களிலும் பிறந்திறந்துழலும் மானிடர்களையும் தம்மைப்போன்ற பதவிக்கு அழைத்துச்செல்ல வல்லவர்கள், அழைத்துச்செல்லும் கருணையுடையவர்கள். ஏனெனில், ஆக்குதல், காத்தல், அழித்தல் என்னும் முத்தொழிலை நடத்துவதிலேயே விழிப்பாயிருக்கும் ஈசனது சங்கற்பத்தையறிந்தவர்கள். அதனால் அவ்யாஜமாக உழைத்து வருகிறார்கள். அவர்களுடைய இடையறாவுழைப்பும், அபாரமான கருணையும், உயர்தர ஞானமும் நமக்கறிவுறுத்தும் படிப்பினையென்ன? நாமும் சுயநயங்கருதா உழைப்பையும், கைம்மாறு கருதா அன்பையும், பிறர்க்குபகரிப்பதற்கேற்ற ஞானத்தையு மல்லவோ கைக்கொள்ளவேண்டும்?

நாம் சிறுவர்கள் என்று கூறும்போது, என்ன கருத்தைக்கொண்டு கூறுகிறோம். சரீர வளர்ச்சி யடையாத இளம்பருவத்தி லுள்ளோர்களைச் சிறுவர்களென்றழைக்கிறோம். இந்த ஜன்மத்தில் சிறுவர்களாகத் தோற்றமும்,

அவர்கள் நம்மைக்காட்டிலும் எத்துணை முன் ஜன்மங்கள் அதிகமா யெடுத்திருக்கிறார்களோ? அதை நாம் அறிகி லோம். அவற்றின் பயனாக எவ்விதத்தகைமைகளை யடைந்து,இச்சன்மத்தில் இன்னும் என்ன தகைமைகளை விருத்தி செய்து கொண்டுபோவார் என்பதையும் அறிகிலோம். இவ்வறிவீனத்தால் நம்மவர்கள் செய்யும் தவறுகள் கணக்கு வழக்கல்ல. "சிறியோரெல்லாம் சிறியருமல்லர்." என்னும் ஔவை முதுமொழி இங்கு கவனிக்கத்தக்கது. உதாரணமாக பெரிய தத்துவசாஸ்திரியாகக் கூடிய ஒருவனை, இளம் பிராயத்தில் அவனது தகைமையை யறியாது, சில்ப சாஸ்திரத்திற் பயிலும்படி நிர்ப்பந்திப்பது எவ்வளவு அறிவீனம். இம்மாதிரியே தற்காலக் கல்வி முறை நிகழ்கின்றது.

மேற்கூறியபடி, மனிதன் த்ரிலோகி யெனப்படுவான் அதாவது மூன்றுலகங்களில் சஞ்சரிக்கிறவன். ஒவ்வொருவருக்கும் இம்மூன்றுலகங்களிலும் சஞ்சரிப்பதற்கேற்ற மூன்று சரீரங்கள் உள்ளன. இம்மூன்றில் ஒன்று மட்டும் நமது ஸ்தூல சரீரம். மற்ற இரண்டும் ஒன்றைவிட ஒன்று ஸூக்ஷ்மமானது. ஸ்தூல சரீரத்தால் இவ்வுலகத்தில் நமது கார்யங்களைச் செய்கிறோம். நமது காமநா சரீரத்தாலேயே நாம் விஷயங்களை இச்சிக்கிறோம். நமது மானஸ சரீரத்தாலேயே நமது வியவஹாரங்களை ஆலோசிக்கிறோம். சிலரிடத்தில் இம் மூன்று சரீரங்களும் நல்ல அபிவிருத்தியடைந்திருக்கும். அவர்கள் உயர்ந்த விஷயங்களை ஆலோசிப்பதற்கும், சிறந்த நன்னோக்கங்களில் தீவ்ரமாய் ஆசை கொள்வதற்கும், மிகச் சுறுசுறுப்பாய் உழைப்பதற்கும் தகுதியுள்ளவர்களாயிருப்பர். ஆதலால்தான் கருமம், பக்தி, ஞானம் என்ற மூன்று மார்க்கங்கள் மூன்றுவித அதிகாரிகளுக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஒருவன் மானஸ சரீரமும், காமநா சரீரமும், சொற்ப அபிவிருத்தியை மட்டும் அடைந்திருக்

குமாயின், அவன் முரட்டுத்தனமான உழைப்புக்குத்தான் உதவுதான். அவனால் வேறு உயர்தர விஷயங்களில் பிரவிர்த்திக்க முடியாது. சிலரிடத்தில் மற்ற இரண்டு சரீரங்களும் சற்று விருத்தியடைந்திருக்கலாம், ஸ்தூல சரீரம் மெலிவாயிருக்சலாம். அவர்கள் முரட்டு வேலைக்கு உதவமாட்டார்கள். புத்திபலத்தால் ஆகக்கூடிய வேலைகளை நன்கு முடிப்பார்கள். கர்மம், பக்தி, ஞானம் என்ற மூன்று மார்க்கங்களும் ஒன்றுக்கொன்று சம்பந்தமில்லாத தனி மார்க்கங்களல்ல. ஒன்றையொன்று ஆசிரயித்ததாகவேயிருக்கிறது. எக்கார்யத்தைச் செய்வதானாலும், அதைப்பற்றிய பூர்ண ஞானமும், அதில் விசேஷ பக்தியும், தளராத உழைப்பும், (கருமமும்) இன்றியமையாதனவாம்: ஆகையால் எவரெவரிடம் எந்தெந்த அம்சம் விசேஷமாய் விளங்குகின்றதோ அதற்குத் தகுந்த பிரவிர்த்தியைப் பிரதானமாய் மேற்கொண்டு, தாழ்வாயிருக்கும் மற்ற இரண்டு அம்சங்களையும் விருத்திக்குச் சொண்டுவரவேண்டும். ஹிந்துக்களாகிய நாம் ஞானத்தையும், சிரத்தையையும் இழந்து போலிக் கருமங்களையே மதவிஷயமாய் அநுஷ்டித்து வருகிறோமன்றோ!

கல்வியின் வாஸ்தவமான பிரயோஜனம் என்னவெனில், நற்சீலம் அமையப்பெறுவதேயாகும். மனிதன் தன்னுடைய ஞானம், இச்சா, கிரியா சக்திகளை நற்சீலத்தையடைதலுக்குச் சாதகமாக உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும். இவ்விதமே நமது வாலிபர்களை நாம் பழக்கவேண்டும். வாலிபர்கள் முற்காலங்களில் குருகுலங்களில் இவ்வித பழக்கத்திற்குட்பட்டிருந்தார்கள். முற்காலத்து குருக்கண்மார் மேற்கூறிய மூல தத்தவங்களை நேருக்கு நேராய் அறிந்தவர்களாதலால், தமது சிஷ்யர்களை அவற்றிற்கேற்பவே நடத்திவந்தனர். தமது அன்பின் பெருக்கத்தால் சிஷ்யர்களுடைய உத்ஸாஹத்தை குறையவொட்டா

மல், அவர்களிடம் பூர்வஜன்ம வாஸனைகளாய் அமைந்த நற்குணங்களை மலரச் செய்து வந்தனர். இக்காலத்திலோ, நாம் நமது சிறுவர்களை அலக்ஷ்யம் செய்கிறோம். அவர்கள் புத்தி சாதுர்யமாய்க் கேட்கும் கேள்விகளுக்குச் சரியான நியாயத்தோடு விடையளிப்பதில்லை. பொய் சொல்லலாகாதென்று ஒரு சமயம் சொல்லிவிட்டு, மறுசமயம் நாமே பொய் சொல்வோமானால், அப்பிள்ளைகள் எவ்விதம் நம்மூலமாய் நல்வழிப்படும். பள்ளிக்கூடங்களிலோ, உபாத்தியாயர்களுக்கு அடிக்காமல் பிள்ளைகளைப் படிப்பிக்கத் தெரியாது. இவர்களிடமிருந்து அப்பிள்ளைகள் எங்ஙனம் **தயை** என்னும் குணத்தைக் கைக்கொள்ளுவது? நாம் நமது சரீர சௌக்யத்தைக் கவனிப்பதில்லை. தேஹ அப்யாஸத்தை அலக்ஷ்யஞ் செய்கிறோம், வியாதியால் வருந்துகிறோம். நாம் எவ்வித உயர்லக்ஷ்யங்களையும் கருத்திற் கொண்டு அவற்றிற்கிசைய நமது பிரவிர்த்தியை நேர்மைப்படுத்துகிறோமில்லை. ஸ்வதேசாபிமானம், பரோபகாரம் இவ்வித உயர் நோக்கங்களைக் கொள்கிறோமில்லை. இவ்விதம் ஒழுகும் நம்மைப் பார்த்து நமது சிறு பிள்ளைகள் சீர்திருந்துவது எங்ஙனம்? ஆகையால் நமது நன்மாதிரியை முன் மாதிரியாக வைத்து அன்பையே ஆதாரமாகக்கொண்டு சிறு பிள்ளைகளைப் பழக்குவதே உத்தமமாகும். நாம் சிறு பிள்ளைகளுடன் நெருங்கிப் பழகுவதால் நாமும் அன்பையே விருத்திசெய்து கொள்வோம். அவர்களுடைய கபடற்ற மனத்தைப் பார்த்து நாமும் பிறரைச் சந்தேகித்தலைத் தவிர்ப்போம். சிறு பிள்ளைகள் ஸ்வபாவகாகவே, நல்லவர்களாகையால், அதாவது எந்த குணமும் அவர்களிடத்து வாஸநா ரூபமாகவே இருக்கிறபடியால், அவைகள் நேர்மையாய் விருத்தியடையும்படியாக, வாஸநா ரூபமாயுள்ள நற்குணங்களை மட்டும் அபிவிர்த்திக்கு வரும்படி செய்வதும், துர்வாஸனைகளான தீக்குணங்களைப் பொய்த்துப்போகும்படி செய்வதும், நங்கடமையாயிருக்கும்.

(தொடரும்)

B. S. ராமசுப்பய்யர்.

சிறுவர்க்குரிய விஷயம்.

நாரதர் சரித்திரம்.

முன் ஒரு காலத்தில் ஓர் அடிமை இருந்தான். அவன் மனைவிக்கு ஒரு புத்திரன் பிறந்து அவனும் பால்ய பருவத்தை (இளம்பிராயத்தை) யடைந்திருந்தான். அச்சமயம் தாயும் பிள்ளையுமாக சில பரிசுத்தர்களான பெரியோரை அண்டி வேலைசெய்து பிழைத்து வந்தார்கள். இப்படியிருக்குங்காலத்தில், மழைக்காலமாயிருந்த ஓர் சமயம், சில யோகிகள் அப்பெரியோர்களிடம் வந்து வசிக்கவேண்டி நேர்ந்தது. அப்போது, அச் சிறு பையனை, வந்திருந்த யோகிகளுக்கு ஊழியஞ் செய்யுமாறு அப் பெரியோர்கள் அனுப்பிவித்தார்கள். "உன்னால் செய்யக்கூடிய பணிவிடைகள் அனைத்தையும் அவர்கட்குச் செய்வாயாக" என்றும் உத்தரவளித்தார்கள். அப்படியே அவனும் முனிகளுக்கு மிகவும் கீழ்ப்படிந்து, சொன்னபடியெல்லாம் நடந்து வந்தான். இவன் எவ்வளவு சுறு சுறுப்பாய்த் தன் கருமமே கண்ணாயிருக்கிறான் என்பதை அம்முனிகள் கண்டு வியந்து, அவனிடத்தில் மிக்க இரக்கங்கொண்டார்கள். அச்சிறு பையனும் தன் விளையாட்டை முற்றவும் ஒழித்து, அக்குருக்கள் இட்ட வேலையைச் செய்து முடிப்பதிலேயே கண்ணும் கருத்துமாயிருந்தான். அவன் கொஞ்சமும் கோபங்கொள்ளாதவனாயும், எப்போதும் ஊக்கத்தையுள்ளவனாயும், தான் அதிகமாய்ப் பேசாமல், அவர்கள் சொற்படியே கேட்டு நடப்பவனாயும், இருந்து வந்தான். தன் பேச்சைக்காட்டிலும் அவர்கள் வார்த்தைகளே மேலானவைகள் என்றும் உணர்ந்தான். அவர்களுடைய வசனங்கள் யாவும் தேர்ந்த அநுபவத்தால் விளைந்த ஞான மொழியாகவே இருக்கும் என்று அவன் நம்பிக்கை கொண்டிருந்தான்.

யோகிகளும் அப்பையனுக்குச் சோறு முதலியவை கொடுத்து அவனைப் பிரியமாய் நடத்தி வந்தார்கள். நாம்

கள் ஈசுவரனைக் குறித்துப் பாடும் இனிய கீதங்கள் யாவையும் கேட்டுக்கொண்டிருக்கும்படிக்கும் அவனுக்கு அநுமதி கொடுத்தார்கள். மிகுந்த பக்தியால் அவன் சித்தம் சுத்தியாகி, கிருஷ்ணபகவானுடைய அழகான கதைகளைக் கேட்கக் கேட்க ஈசுவரனிடத்தில் பேரன்பு பூரித்து, அவன் மனம் ஈசனிடத்தே நிலை பெற்றது.

அம் முனிகள் ஊரை விட்டுப் புறப்படுமுன் அவனுக்கு அநேகத்தைக் கற்றுக்கொடுத்தார்கள். அவன் எப்போதும் ஹரிநாம ஸங்கீர்த்தனம் செய்துகொண்டேயிருந்தான். பிறகு நாளாக நாளாக பகவானிடத்தில் அவனுக்கு பக்தி அதிகரித்தது.

அவனுடைய குருக்களான அவ்வன்புள்ள ரிஷிகள் போனபிறகும் ஹரியைத் துதித்தே வந்தான். கொஞ்சகாலத்துக்குப் பிறகு அவன் தாயார் பாம்பு கடித்து இறந்தாள். அப்போது பையன் துணையற்றவனானான். அப்போதும் ஹரி நாம கீர்த்தனமே பாடிக்கொண்டு, இந்தகஷ்டமும் ஈசன் செயல்தான் என்றெண்ணி தைர்யங்கொண்டு, தன்னிருப்பிடத்திருந்து வடக்கு நோக்கிப் பிரயாணஞ் செய்யத் தீர்மானித்தான்.

துஷ்ட மிருகங்கள் சஞ்சரிக்கும் அநேக காடுகளையும் அநேக நதிகளையும், மலைகளையும் தாண்டிக் கடைசியாய் ஓர் காட்டிற்கு வந்தான். அங்கிருந்த ஓர் அரச மரத்தடியில் உட்கார்ந்து தன் குருக்கள் கற்றுக்கொடுத்தவற்றை நினைக்க ஆரம்பித்தான். பரமேசுவரனை அன்போடு தியானிக்கவே அவனுக்கு ஈசுவரனிடத்தில் பக்தியும் அன்பும் அதிகரித்துக்கொண்டே வந்தது. கண்களில் நீர் ததும்ப, பகவானைத் தியானித்துப் பிரார்த்திக்க; தன்னைச் சுற்றியும் தனக்குள்ளேயும் ஹரியானவர் இருப்பதைக் கண்டுகொண்டான். அப்பேரானந்தத்தால், தான் என்றும் பிறர் என்றும் வேற்றுமையையே, அது முதல் அவன் அறிந்ததில்லை.

பிறகு ஈசுவரன் மிக அமரிக்கையாயும் மிருதுவாயும் அந்தரங்கமாய் அவனுக்கு உணர்த்தியது பின் வருமாறு:—

“எவரெவர் சுயநயமான ஆசைகளை ஒழிக்கிறார்களில்லையோ அவர்களெல்லோரும் என்னைப் பார்ப்பது சிரமமாகும். நீ வெகு காலமாய் நல்ல ஊழியனாயிருந்து உன் மனதையும் என்னிடத்திலேயே எப்போதும் வைத்திருந்தமையால் நான் உன்னிடம் வந்தேன். நீ இன்னொரு பரிசுத்த சரீரத்தில் பிறப்படைந்து என்னோடு (ஒன்று சேர்வாயாக) ஐக்கியமாகக் கடவாய்.”

ஈசுவரன் இவ்வாறு சொல்லி மறைந்த பிறகும் ஹரி கீர்த்தனத்தையே செய்து வந்து, கடைசியாக அப்பையன் தன் தேஹத்தினின்றும் பிரிந்தான்,

இப்பையன் தான் பிந்திய கல்பத்தில் நாரதராக மறுபிறப்படைந்து, லோக க்ஷேமத்திற்காக இடைவிடாமல் உழைப்பதையே தொழிலாகக் கொண்டவர். தேவர்கள் மூலமாய்க் கிடைத்த வீணையொன்று அவருக்குண்டு. அவ் வீணையை வாசித்து உலகமெங்கும் ஹரிகீர்த்தனத்தையே பிரபலப்படுத்தி, மனிதர்களின் ஹிருதயத்தில் ஈசுவர பக்தியை விளைவித்து வந்தார்.

இந்த கானங்களை, நாம் மட்டும் கவனித்து உற்றுக் கேட்டால், இப்போதும் கேட்கலாம். அவைகளை மனித சஞ்சாரமுள்ள இடங்களிலும் மனிதசஞ்சாரமில்லாத நடுக்காட்டிலும் இன்னும் எல்லாவிடங்களிலும் கேட்கலாம். ஆனால், நாம் கோபமும் அஜாக்ரதையும் நிறைந்தவர்களாயிருந்தால், அவ் வீணா நாதத்தைக் கேட்க முடியாது. அவருடைய வீணா நாதத்தின் மூலமாகவே தம் சக்தியை வெளியிட்டு இவ்வுலகத்தை ரக்ஷிக்கிறார். நாம் கடவுளை நினைந்து எல்லோரிடமும் அன்பும் சாந்தமும் நிறைந்தவர்களாய் நடைபெறவேண்டும். அப்படியானால் ஹரியினுடைய அநுக்ரஹத்தைச் சீக்கிரம் பெற்று நாரதர் எப்போதும் உலகத்தோருக்காகப் பாடிக்கொண்டிருக்கும் ஞானஸாரமுள்ள திவ்ய கானங்களைக் கேட்போம். நாரதரை முன்னிட்டே நமது புராணங்களெல்லாம் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. பகவான் வியாஸர் நாரதருடைய அநுக்ரஹத்தாலேயே புராணங்களை யெழுதினர்.

வஸந்தானந்தன்.

சமாசாரம்.

Theosophical Conference at kadiri.

அனந்தப்பூர் ஜில்லாவில் காதிரி என்னும் இடத்தில் சென்ற நவம்பர்மீ 20, 21 தேதிகளில் பிரஹ்மக்ஞான சபையார்கள் கூடி அனேக உபந்யாஸங்கள் நடைபெற்றன. அவைகளில் "பக்தி" என்னும் விஷயத்தைப் பற்றி நடந்த உபன்யாஸத்தைக் கேட்ட ஹாஜி மொமின் பக்ருடின் சாயபு என்னும் மகமதிய பிரபு ஒருவர் தாம் கேட்ட விஷயங்களுக்கும், தம்முடைய மதத்தில் அது விஷயமாய் சொல்லியிருக்கும் தத்துவங்களுக்கும் யாதொரு வித்தியாசமுமில்லை என்றும், அதே விஷயத்தைப் பற்றி தம்முடைய ஜாதியார்களுக்கு மறுபடியும் உபன்யாஸம் செய்யும்படி கேட்டுக்கொண்டதின் பேரில் அந்தப்படி பிரஹ்மஞான சபையின் மெம்பரான ஸ்ரீமான் P. நரசிம்மய்யா என்பவர் பிரசங்கம் செய்ததில் அனேக மகமதியர்கள் கேட்டு சந்தோஷமடைந்தார்கள்.

Theosophical Federation at Gwalior.

ஸெண்டிரல் இந்தியாவிலும் ராஜபுதனுவிலும் உள்ள எல்லா பிரஹ்மக்ஞான கிளைச்சபைகளும் சேர்ந்து சென்ற டிஸம்பர்மீ 1, 2 3. தேதிகளில் க்வாலியர் என்னும் இடத்தில் ஒரு மகாசபை கூடினுர்கள். அந்த சமயத்தில் மாதுஸ்ரீ அன்னிபெஸண்டு அம்மையவர்கள் அக்கிராஸநம் வகித்தது மல்லாமல் அந்த மூன்று தினங்களிலும் அனேக அரிய விஷயங்களைப் பற்றி உபன்யாஸம் செய்தார்கள். சுற்றுமுள்ள தேசங்களிலிருந்து வந்திருந்த ஜனங்களனைவரும் கேட்டுக் களிப்புற்றனர். அவ்விடத்திலுள்ள பிரஹ்மக்ஞான சபையில் மெம்பர்களாயுள்ள ஸ்திரீகளின் சௌகரியத்தை உத்தேசித்துப் பிரத்தியேகமாய் "ஸரஸ்வதி லாட்ஜ்" என்னும் கிளைச் சபை ஒன்று அச்சமயத்தில் ஏற்படுத்தப் பட்டது.

Theosophical Lodge at Basora.

இப்போது நடக்கும் மகாயுத்தத்தில் இந்தியாவிலிருந்து பார்சிய வளைகுடா கடலுக்கு (Persian Gulf) அனுப்பப்பட்ட சைனியத்தில் பிரஹ்மக்ஞானசபை மெம்பர்கள் அநேகர் போயிருக்கிருர்கள். அவர்களில் ஒருவரான டாக்டர் ஜேகப் ஸாலமன் என்பவருடைய முயற்சியால் அங்கே போன இடத்தில் பஸோரா என்னும் இடத்தில் 12 மெம்பர்களைச் சேர்த்து கிளைச் சபை ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட்டதாம்.

தியானக்கிரம விஷயம்.

நவம்பர் மாசம்.

தினசரி அப்பியாசம்.

1. குருநாதன் செய்த உபதேசம் தனக்கு உதவியாக விருப்பதுபோல், பிறருக்கும் அவ்வுபதேசம் உபகாரமாக வேண்டுமென்று இச்சித்தல் வேண்டும்.

2. என் குருநாதன் எனக்குச் செய்த உபதேசத்தின்படி நீ நடந்தால் அந்த உபதேசம் உனக்கும் அநுகூலமாயிருக்கும்.

3. பிறருக்கு உதவி செய்ய சமயம் வாய்த்த காலத்தில், ஸ்தூல சரீரமானது அப்படி உதவிசெய்வது தொந்திரவென்று உணர்ந்து, வேறு யாரேனும் செய்யலாமேயென்று சொல்லுமாகுல், உன்னிடமிருக்கும் ஜீவாத்மா நல்ல காரியம் செய்வதில் என்னைத் தடை செய்யாதேயென்று மறுமொழி சொல்லவேண்டும்.

4. உன்னுடைய மாநஸிக சரீரம், குருநாதனுடைய வேலையைப்பற்றியும், பிறருக்குதவி செய்யவேண்டும் என்பதைப்பற்றியும், நினைக்காமல், சுய அபிவிருத்தியைப்பற்றித் தன்னலம் பாராட்டுகிறது.

5. சாரமில்லாத விஷயங்களில் எப்பொழுதும் நீ தலையிட்டுக்கொள்ளாதே. வீண் விவகாரம் செய்யாமல் பிறருக்கு இணங்கு. ஏனென்றால் நீ எப்பொழுதும் சாந்தமுள்ளவனுகவும், பக்ஷமுள்ளவனுகவும், விவேகமுள்ளவனுகவும், இணக்கமுள்ளவனுகவுமிருக்கவேண்டும். நீ ஸ்வேச்சையாயிருக்க விரும்புகிறபடி மற்றவர்களுக்கும் இடங்கொடு.

6. உனக்குத் தெரிந்த விஷயத்தை மற்றவர்கள் அறியும்படி செய்வது உனது கடமை.

7. பிறருக்குதவிசெய்ய எது உனக்கு அதிக சாதகமாக இருக்குமோ, அதைப் படி பொறுமையுடனும் சிரத்தையுடனும் படி. பிறர் உன்னைப் புத்திசாலி யென்று மதிக்கவேண்டுமென்றும், நீ புத்திசாலியென்று நினைத்து அகம்பாவம் கொள்ளும்படிக்கும், நீ படிக்காதே. ஏனென்றால் புத்திமானே புத்திசாலித்தனமாக உதவி புரிவான்.

8. மற்றவர்கள் விஷயத்தில் உன்னுடைய எண்ணங்கள் உண்மையுள்ளவைகளாக விருக்கவேண்டும். அவர்கள் விஷயம் உனக்குத்தெரியாதவரையில் ஒன்றும் அவர்களைப் பற்றி நீ நினைக்கக்கூடாது.

9. நாளடைவில் தன்னயம் சிறிதும் கருதாமல் பிறருக்குதவிசெய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணம் உன்னிடத்தில் பூர்த்தியாய் ஏற்படும்.

10. நீயும் உன் சகோதரனும் எதில் ஒத்துக்கொள்ளக்கூடுமோ, அதுமூலமாய் நீ உன் ஸகோதரனுக்குக்குதவி செய்யலாம். அதுதான் ஈசுவராம்சம். அதை அவனிடத்தில் மலரச் செய்வாயாக. அதை அவன் தெரிந்துகொள்ளும்படி செயயப் பிரயத்தனப்படு. அப்படியானால் உன் சகோதரன் துன்மார்க்கத்தில் செல்லாதபடி நீ தப்புவிப்பாய்.

11. நீ யாருக்காவது உதவி செய்தால், எவ்வளவுமட்டில் அவனுக்கு நீ உதவி செய்திருக்கிறாய் என்பதைப் பார்க்க இச்சிக்கிறாய். சிலவேளைகளில் அவன் அதை உணர்ந்து உனக்கு அதற்காக நன்றியறிவுள்ளவனா யிருக்கவேண்டுமென்றும் நீ இச்சிக்கிறாய். இதுவும் ஓர்வித இச்சைதான், அத்துடன் அவநம்பிக்கையையும் காட்டுகிறது. மனப்பூர்வமாக ஒருவனுக்கு நீ உதவிபுரிந்தால் அதற்குஒரு

பலன் உண்டாகவேண்டும். அவ்விதபலன் நீ கவனித்தாலும் கவனிக்காவிட்டாலும் உண்டாகும். உலகத்தை நேசிப்பதால் உலகத்தார் கைங்கரியத்தில் உன்னை அர்ப்பணம் செய்துகொள்ள வேண்டும். உன்னை அந்த கைங்கர்யத்துக்குத் தியாகம் செய்துகொள்ளாமலிருக்கமுடியாது.

12. சித்திகள் பெறுவதற்கு இச்சைப்படாதே. அவைகளை அடையச் செலவழிக்கும் காலத்தையும் பலத்தையும் மற்றவர்களுக்கு உழைப்பதில் செலவிடலாம். சாரமில்லாத விஷயங்களில் எப்பொழுதும் தலையிட்டுக்கொள்ளாதே. வீண்விவகாரம் செய்யாமல் பிறருக்கு இணங்கு. ஏனென்றால் நீ எப்பொழுதும சாந்தமுள்ளவனாகவும், பக்ஷமுள்ளவனாகவும், விவேகமுள்ளவனாகவும், இணக்கமுள்ளவனாகவு மிரு. மற்றவர்களுக்கும் இடங்கொடு.

13 சொற்பமாய்ப் பேசுவது நலம். நீ சொல்ல விரும்புகிற விஷயம் உண்மையாயும் பக்ஷமுள்ளதாயும் உபகாரார்த்தமாகவும் இருக்குமென்று நீ நிச்சயமாயறியாதவரை ஒன்றும் பேசாமலிருப்பது நலம்.

14. எப்பொழுதும் விசனத்துக்கும் மனத்தளர்ச்சிக்கும் இடம் கொடுக்காதே. மனத்தளர்ச்சி பிசகானது. உன்னுடைய மனத்தளர்ச்சியானது மற்றவர்களைத்தாக்கி அவர்களுக்கு வருத்தத்தை உண்டு பண்ணுகிறது. அவ்விதம் செய்ய உனக்கு பாத்தியதை யில்லை.

15. துன்பங்கள் வருத்தங்களுக்குட்பட்டு பிறர் உதவியை வேண்டுகிறதாக நீ அறியும் எவரையாவது ஒருவரைப்பற்றித் தினசரி நினைத்து உன்னுடைய அன்பு நிறைந்த எண்ணங்களை அவரிடம் செலுத்து.

16. எல்லோரையும் அவரவர் இஷ்டப்படி காரியங்களைச் செய்யும்படி விடு. ஆனால் உன் உதவியை அபேக்ஷிக்கும் காலத்தில் உதவி செய்யத் தயாராயிரு. ஒருபோதும் பிறர் காரியத்தில் தலையிடாதே.

17. மனித வர்க்கத்திற்குதவிபுரிய வேண்டுமானால் எண்ணமானது செய்கையில்முடிவுபெறவேண்டும். சோம்பலாயிருக்கக்கூடாது. எப்பொழுதும் நல்ல காரியத்தில் முயற்சியிருக்கவேண்டும். எப்பொழுதும் உன்னுடைய கடமையை நீ செய்யவேண்டும் மற்றொருவன் அனுமதியின் பேரில் மட்டும் அவனுக்குதவிபுரியும்பொருட்டு அவன் காரியத்தில் நீ பிரவேசிக்கலாமே தவிர மற்ற வேலைகளில் பிரவேசிக்கக் கூடாது.

18. உன்னுடைய மதக் கோட்பாடுகளில் நீ எவ்வளவு அபிமானமுள்ளவனாயிருப்பாயோ, ஏனைய மதங்களின் விஷயத்திலும் அவ்வளவு அபிமானமுள்ளவனாயிரு. எந்த உன்னதமான பதவிக்கு உன் மதம் ஒரு மார்க்கமாயிருக்கிறதோ, அப்படித்தான் அந்த மதமும் மார்க்கம். பரோபகாரம் செய்யவேண்டுமானால் நீ எல்லோரையும் அறிந்து கொள்ளவேண்டும்.

19. இப்பொழுது உன் கண் திறக்கப்பட்டபடியால் முன் நீ அநுசரித்துவந்த மத சம்பந்தமான கொள்கைகளும் சடங்குகளும் உனக்கு அநாவசியமாய்த் தோன்றும். ஆயினும், அவைகள் வேறு சிலருக்கு உபயோகமாயிருக்கும். ஆகையால் அவர்களின் பொருட்டு நீ அவைகளை நன்கு மதிக்கவேண்டும் நிந்திக்கலாகாது.

20. தன்னுடைய குழந்தைப் பருவத்தை மறந்து குழந்தைகள் விஷயத்தில் அன்பில்லாதவன், குழந்தைகளுக்குக் கற்றுக் கொடுக்கவாவது, அவர்களுக்குதவி புரியவாவது அருகனல்லன். ஆகையால் எல்லாரிடத்திலும் பக்ஷமாயும் அன்பாயும் வித்தியாசமின்றியும் எல்லோரையும் சமமாகக் கருது.

(இன்னும் வரும்.)

கே. எஸ். ராமசந்திர ஐயர்.

பூர்ணசந்திரோதயம்.

தொகுதி 6 } 1916ஞு மார்ச்சுமீ ராக்ஷஸஞு மாசிமீ { பகுதி 11.

தற்கால நிலைமை.

பெனாரிஸ் ஹிந்து யூனிவர்சிடி.

1916-ஞு பிப்ரவரிமீ 4உயாகிய சுதினத்தில் வாராணஸீ யென்ற காசியம்பதியில் நடைபெற்ற மஹோத்சவத்துக் கீடான சம்பவம் இந்தியாவில் சென்ற சில வருஷங்களுக்குள் நடைபெறவில்லை யென்று சொல்லத் துணியலாம். அன்று நமது ராஜபிரதிநிதியும் தம்முடைய விவேகத்தினாலும் ராஜ தர்ம நைபுண்யத்தாலும் இந்தியர்களுக்கு எது நீதியோ அதைச் சரியான காலத்தில் கம்பீரமாகவும் எவருக்கும் பயமின்றியும் வற்புறுத்திச் சொல்லுவதாலும், இந்தியர்களுடைய அன்பையும் விசுவாசத்தையும் கொள்ளைகொண்டவருமான ஹார்டிஞ் பிரபுவால் பெனாரிஸ் ஹிந்து சர்வ கலாசாலைக்கு மூலசிலா நிவேசனம் செய்யப்பட்டது.

லார்டு மெகாலே காலம் முதல் இந்தியாவில் பிரிடிஷ் ராஜாங்கத்தாரால் கலாசாலைகள் மூலமாகக் கற்பிக்கப்படும் வித்யையானது, மத விஷயத்துக்குப் புறம்பான ஐஹிக விஷயத்தைப் பற்றி மட்டும், சம்பந்தப்பட்டதாயிருந்தது. மேலும் சென்னை, கல்கத்தா, பம்பாய் முதலிய இடங்களில் ஸ்தாபிக்கப் பெற்ற சர்வ கலாசாலைகளும் பேர் பெற்ற லண்டன்மா நகரத்து சர்வ கலாசாலையைப் போன்று ஸ்தாபிக்கப் பட்டனவாய், அவைகளைச் சேர்ந்த கல்லூரிகளில் கல்வி கற்ற மாணாக்கர்கள் குறிப்பிட்ட கலைகளிலும் ஆங்கில பாஷையிலும் இலக்கியத்திலும் போதுமான பயிற்சியுடையவர்களா என்று பரீக்ஷை வாயிலாக, தேர்ந்தெடுத்து அப்படித்தேறின மாணாக்கர்களுக்கு யோக்யதா பத்திரங்கள் அளித்து வருகின்றன. இந்த சர்வ கலாசாலைகளில் யோக்யதா பத்திரம் பெற்றவர்கள் பெரும்பாலும் மேனாட்டு நாகரீகங்களை மெச்சினவர்களாய், நமது பிராசீன நாகரிகத்தை இகழ்ந்த வர்களாய், மேனாட்டாருடைய பௌதிக சாஸ்திர ஆராய்ச்சிகளாலும் நீராவி, மின்சாரம் இவைகளால் இயக்கப்பட்ட இயந்திரங்கள் முதலியவைகளாலும் மயங்கி, நாம் மேனாட்டாராகப் பிறக்காமல் இந்தியாவில் ஜனித்தோமே என்று முகத்தைக் கவிழ்த்தவர்களாய், நமது பிராசீன கிரந்தங்கள் யாவும் அறியாக் குழந்தைகளின் பிதற்றுதல்களாக எண்ணி, மேனாட்டு நாகரிகத்தைப் பேணினவர்களாயும், அந்நாட்டு நடை, உடை, பாவனைகளை அங்கீகரித்தவர்களாகவும், இருந்தார்கள்.

***

இவ்வாறு தன்னுடைய குழந்தைகளால் இகழப்பட்டு, மலினமடைந்து, சோகமுற்றிருந்த இந்தியாவாகிய நமது மாதாவைத் தேறுதல் செய்யவும், உத்தம குலத்தில் பிறந்து, அளவிறந்த செல்வத்துக்கு பாத்தியஸ்தராயிருந்தும், அதை யறியாமல் அயல்வீட்டாரிடம் ஆகாரத்துக்குக் கூடக் காத்திருக்கும் பிச்சைக்காரர் போலிருந்த, இந்தியர்களுக்கு ஸ்வபாவமாக ஏற்பட்டிருந்த செல்வத்தையும்

யோக்யதையையும் எடுத்துரைக்க வந்தவர்போல் நமது பிரஹ்மக்ஞான சபையின் தற்கால சபா நாயகரான அன்னிபெஸண்ட் அம்மையார் 1893-ம் வருஷத்தில் தூத்துக்குடியில் வந்திறங்கினார். அது முதல் இதுகாறும் அவ்வம்மையாரால் இந்தியாவின் அபிவிருத்திக்காக எடுக்கப்பட்ட முயற்சிக்கும், பிரசுரிக்கப்பட்ட கிரந்தங்களுக்கும், செய்யப்பட்ட பிரசங்கங்களுக்கும், அளவு கிடையாது. அவைகள் எல்லாவற்றிலும் மிகவும் முக்கியதரமாக சகல இந்தியர்களாலும் நன்கு மதிக்கப்பட்ட முயற்சியானது, வாராணஸீயில் 1898 ௵ ஜூலை ௴ 7௳யில் துவக்கப்பட்ட ஸெண்ட்ரல் ஹிந்து காலேஜின் ஸ்தாபனமேயாம்.

***

இதரப் பள்ளிக்கூடங்களில் பயின்றுவரும் வாலிபர்களைப்போல், இக்கல்லூரியிற் பயிலும் மாணாக்கர்களும் ஐஹிக கசாஸ்திரராய்ச்சிலும் பாஷாஞானத்திலும் தேர்ச்சியடைந்ததோடு, மதவிஷயமான போதனையினாலும், இந்திய சரித்திரங்களிலும், இதிஹாஸ புராணாதிகளிலும் கொண்டாடப்பட்ட மஹான்களுடைய சரிதைகளை போதிப்பதினாலும், நமது இந்திய தேசாபிமானம் பொருந்தியவர்களாயும் ஏற்பட்டார்கள். மேலும் இக்கல்லூரியில் உபாத்பாயர்களாயும் அங்கத்தினராயும் அமைந்தோர்கள் சுயநயம் பாராட்டாமல், சம்பளத்தைக் கருதாமல் பரோபகாரத்தையும், இந்திய தேசாபிமானத்தையும் கருதி உழைத்து வந்ததால், மாணாக்கர்களும் அம்மாதிரியே பரோபகாரசிந்தை யுடையரானார்கள். மேலும் சரீரம்தான் தர்மத்தை நடாத்த முதன்மையான கருவியாதலால் அதன் பயிற்சியும் முக்கியமெனக் கருதப்பட்டதால் இக்காலேஜ் மாணாக்கர்கள் அரோகதிடகாத்திரர்களானார்கள். நல்லொழுக்க முறையும் கற்பிக்கப்பட்டமையால், இக்காலேஜ் மாணாக்கர்களுடைய உண்மையும் கௌரவமுங்கூடிய நடத்தையைப்பற்றி மெச்சாதார் இல்லை. இவ்விதமாக இந்த ஸெண்ட்ரல் ஹிந்து காலேஜின் பெருமையானது நாளுக்கு நாள் விருத்தியடைந்தது.

பிரயாகையில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட சர்வகலாசாலையை இந்த காலேஜும் சார்ந்ததால் மதசம்பந்தத்தைத் தவிர இதர விஷயங்களில் அதன் பரிசீலனைக்குட்பட்டு இருந்தது. ஹிந்துகாலேஜ் என்றுமட்டும் இருந்தால் போதுமானதல்ல. நம் தாய்நாட்டில் முற்காலத்தில் அப்பியசிக்கப்பட்ட குருகுல வாசத்தின் தர்மத்தை முக்கிய அம்சமாகக் கொண்டதும், மதசம்பந்தமான ஞானத்தைப் புகட்டக்கூடியதும், விசேஷமாக இந்திய தேசாபிவிருத்தியையும், ஸ்வதேசாபிமானத்தையும், சாஸ்திர ஆராய்ச்சியையும், உண்டுபண்ணக்கூடியதும், அத்துடன் மேனாட்டு சாஸ்திர ஆராய்ச்சி, ஆங்கில பாஷாஞானம், இவைகளையும் கற்பிக்கக்கூடியதுமான, ஒரு ஹிந்து சர்வகலாசாலையை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்ற சங்கல்பமானது நமது அம்மையாரின் மனதில் உதித்தது. அந்த சங்கல்பத்தைப் பத்திரிகை வாயிலாகவும் உபந்யாச ரூபமாகவும் வெளியிட, அதைச்சிலர் அங்கீகரித்தனர், சிலர் பரிகசித்தனர். இம்மாதிரி சிலகாலம் செல்ல, 1911ம் வருஷத்தில் "ஹிந்து யூனிவர்சிடி சொஸைடி" என்று ஒருசபை ஸ்தாபிக்கப்பட்டு ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டது. அதில் நமது பிரஹ்மஞான சபைத் தலைவராகிய அம்மையாரும், சுதேச கைங்கர்ய துரந்தரரான மதன மோஹன மாளவய்யாவும், ஸநாதந தர்மத்தில் நல்ல சிரத்தாளுவான தர்பங்கா மஹாராஜாவும், முக்கியமான அங்கத்தினராக அமர்ந்தார்கள்.

***

ஸெண்ட்ரல் ஹிந்து காலேஜ் கமிட்டிக்கு அக்கிராசனாதிபதியாகிய நமது அம்மையாரின் பிரேரணையின்மேல் அந்த காலேஜை ஹிந்து யூனிவர்சிடி சொஸைடியின் வசம் ஒப்புவிப்பதாகத் தீர்மானிக்கலாயிற்று.

***

சர்வகலாசாலையை ஸ்தாபித்து யோக்கியதா பத்திரங்களும் விருதுகளும் அளித்தாலும் அவைகளை ராஜாங்கத்தார் ஒப்புக்கொண்டால் மாத்திரம் பயன்படுமாகையால்,

ஹிந்து யூனிவர்சிடிக்கு மாட்சிமைதங்கிய சக்ரவர்த்தியாரின் சன்னது அல்லது பட்டயம்கிடைக்கும் வண்ணம் ஏற்பாடு செய்யுமாறு நமது ராஜப்பிரதிநிதியை வேண்ட, நம்மிடம் பூர்ண கருணைகொண்ட ஹார்டிங் பிரபுவும் வித்தியா மந்திரியாயிருந்த, ஸர் ஹார்கோர்ட் பட்லரும், ஹிந்து யூனிவர்சிடி சொஸைடியாரின் வேண்டுகோளை அநுதாபத்தோடு கேட்டு, சீமையிலிருக்கும் இந்தியா மந்திரியோடு பிரஸ்தாபிக்க இணங்கினார்கள். அப்பால் ஹிந்து யூனிவர்சிடி விஷயமான விவரங்களைத் திட்டம்செய்ய, பலதடவை வித்யாமந்திரியும் தர்பங்கா மஹாராஜாவும் பண்டித மதனமோஹன மாளவய்யாவும் அடிக்கடி சந்தித்துத் தீர்மானம் செய்தார்கள். கவர்ன்மெண்டார் ஆதியில் அவசியம் வேண்டுமென்று சொன்ன 50லக்ஷம் ரூபாயும் தயார் செய்தார்கள். கடைசியில் 1915ம் ஆ அக்டோபர்மீ 1உயில் ஹிந்து யூனிவர்சிடி சட்டமும் இந்தியா சட்டநிரூபணசபையில் ஏகோபித்து அங்கீகரிக்கப்பட்டது. அந்த தினம் நமது அம்மையாரின் பிறந்த நாளாகையால் அவரிடம் அபிமானமுள்ளவர்களனைவோராலும் விசேஷமாகப் பாராட்டப்பட்டது.

***

இந்தியர்களுடைய நியாயமான கோரிக்கைகளிலும், அபிவிருத்தியிலும் சதா அநுதாபத்தை யுடையவரும் ஹிந்து யூனிவர்சிடியை ஸ்தாபிப்பதில் முக்கியமாக சிரத்தை யெடுத்துக்கொண்டவருமாகிய லார்டு ஹார்டிங் பிரபுவே அந்த யூனிவர்சிடி கட்டிடத்துக்கு மூலசிலை ஸ்தாபனம் செய்யவேண்டுமென்று இந்தியர்கள் எல்லோரும் விரும்பி வேண்ட அதற்கு அப்பிரபுவும் இசைந்தார். அம்மஹோத்ஸவம் 1916ஆ பிப்ரவரிமீ 4உ நடப்பதாகத் தீர்மானிக்கலாயிற்று.

***

ஹிந்து யூனிவர்சிடிக்காக இந்தியாவிலுள்ள சுதேச ராஜாங்கத்தாராலும் பிரபுக்களாலும் மற்றவர்களாலும்

ஏராளமான பொருளுதவி செய்யப்பட்டு தற்காலம் ஒரு கோடி ரூபாய் வரை திரவியம் சேர்ந்திருக்கின்றது. காசிக்கு சமீபத்தில் நாகவாஎன்ற இடத்தில் 1200 ஏகரா விஸ்தீர்ணமுள்ள காலியிடம் சம்பாதிக்கப்பட் டிருக்கிறது. இந்தியாவின் பற்பல மாகாணங்களிலிருந்தும் இம்மகோத்ஸவத்திற்காக அழைக்கப்பட்டிருந்த கொற்றவர்கள் மற்றவர்கள், பிரபுக்கள், வித்வான்கள், பிரக்யாதிபெற்ற இந்தியர்கள், ஆங்கிலேயர்கள், பற்பல கலாசாலைகளின் மாணாக்கர்கள் இவர்களால் முற்றிலும் நிரம்பப்பட்ட அம்மகா மண்டபமானது ஒரு பெரும் சமுத்திரம் போலிருந்தது. மத்தியில் மூலசிலா நிவேசனத்துக்காக ஒரு இடத்தைக் காலியாகவும் வெளியாகவும் வைக்கப்பட்டிருந்தது. அந்த இடத்தில் ராஜப்பிரதிநிதியவர்கள் பிரதிஷ்டை செய்யும் காட்சியை அம்மண்டபத்தில் வீற்றிருக்கும் ஒவ்வொருவரும் ஒருங்கே காணும்படி அம்மண்டபமானது மிக அழகாக அமைக்கப்பெற்றிருந்தது.

***

ஸரஸ்வதீ நிலயமாயும், ஹிந்து வாலிபர்களைக் காந்தக் கல்லைப்போல் கவரவல்லதாய் இருக்கப்போவதும், 5000 வருஷங்களுக்கு மேற்பட்டகாலமாய் ஸநாதநதர்மத்துக்கும், வைதிகவித்யைக்கும் சாஸ்திரப் பயிற்சிக்கும் இருப்பிடமாகிய காசியப்பதியில் ஸ்தாபிக்கப் படுவதுமாகிய ஹிந்து யூனிவர்சிடியின் பிரதிஷ்டையானது சாமான்யமானதா? அந்த ஸ்தலத்தைப் பரிசுத்தப்படுத்தி ஸரஸ்வதீதேவியின் நிரந்தர வாசத்துக்கு யோக்கியமாய்ச் செய்யும்பொருட்டு, அவ்விடத்தில் ஒரு மஹாயக்ஞமும், 24லக்ஷம் காயத்திரீஜபமும் பிராஹ்மணோத்தமர்களால் நடத்தப்பட்டன.

***

இவ்வண்ணம் பாவனம் செய்யப்பட்ட ஸ்தலத்தில் மேற்கூறிய 4-ம் தேதி பன்னிரண்டு மணியடிக்கவும் "ஹார்டிங் பிரபு மண்டபத்தில் விஜயம் செய்தார். சைன்யங்

களும் ஆயுதங்களை சமர்ப்பித்து வந்தனம் செய்தன. "நாஷனல் ஆந்தம்" கோஷிக்கப்பட்டது. மத்தியிலிருந்த மேடையின் மீது மாட்சிமை தங்கிய ராஜப்பிரதிநிதி அரியாசனத்தில் அமர்ந்திருந்தார். அவர் வலதுகைப் புறத்தில் காச்மீர, ஜோட்பூர், பிக்கானீர், கோடா, இடார், கிஷன்கர் ஆல்வார், பெனாரிஸ் மன்னர் முதலானோர் மங்களகரமாக வீற்றிருந்தார்கள். இடதுகைப் பக்கத்தில் வங்காள கவர்னர், பஞ்சாப் லப்டினண்டு கவர்னர், ஸர் எட்வர்டுகேட் தற்கால வித்யா மந்திரியான ஸர் சங்கரன் நாயர், தர்பங்காமகாராஜா, பண்டித மதனமோஹன மாளவய்யா, முதலியபலர்கள் ஆசன மலங்கரித்தார்கள். அந்த மகா சபையில் ஹிந்து யூனிவர்சிடி சொஸைட்டியாரின் அக்கிராஸனபதியான தர்பங்கா மகாராஜாவால் சொஸைட்டியாரின் வந்தனோபசாரப் பத்திரம் வாசிக்கப்பட்டது. சென்ட்ரல் ஹிந்து காலேஜை ஆக்கியோரும், சொஸைடிக்கு அளித்தோருமான நமது அம்மையாருக்கு வந்தனமளிக்கப்பட்டது. அதன் பின்னர் அதை ஒரு அழகிய வெள்ளிப்பெட்டியில் வைத்து ஹார்டிங் பிரபுவிடம் கொடுக்கப்பட்டது. அதை அங்கீகரித்து, மண்டபத்தில் வீற்றிருந்த சகலரும் செவ்வனே கேட்கும்படி கம்பீரமான உத்தரம் அளித்தார். அம் மானவேந்திரன் அவ்வுத்தரம் முற்றிலும் இந்தியர் நோக்கங்களுக்கு இணங்கிய வண்ணம், தருணத்துக்குத் தக்கவாறு காருண்யத்தால் நிரம்பியிருந்ததால் அடிக்கடி கரகோஷங்களோடு சமாஜத்தாரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. இவ்விதம் பேசி முடிந்த பின்னர் மூலசிலைப் பிரதிஷ்டைசெய்யப்பட்டதைச் சகலரும்கண்டு பேரானந்தமடைந்தார்கள். அதன் பின்னர் பிக்கானீர் மகாராஜா அவர்கள் ராஜப் பிரதிநிதிக்கு உபசார வார்த்தை சொல்ல, ஜோட்பூர் மகாராஜா அவர்கள் ஹார்டிங் பிரபுவின் கழுத்தில் ஹாரமிட்டார். இவ்வாறு வெகு விமர்சையாய் யாதொரு குற்றம் குறையின்றி மகோத்ஸவம் முற்றுப் பெற்றது.

ஹார்டிங் பிரபுவால் அடியில்கண்டவாறு பதிலளிக்கப்பட்டது. "இந்தியாவில் இதுவரை ஏற்பட்டிருக்கும் சர்வகலாசாலைகள் போதாமலிருப்பதால் கல்வி கற்கவேண்டும் என்ற அவா மிருந்தவராக அநேகம் வாலிபர்கள் ஆவலைத் திருப்தி செய்யமாட்டாமல் தத்தளிப்பாயிருக்கிறது. ஆகையால் புதிது புதிதாய் சர்வகலாசாலைகள் நாடெங்கும் தோன்றுவது சுபசூசகமே. இதர யூனிவர்சிடிகளில் கற்பிக்கும் வித்யையைக் காட்டிலும் ஹிந்து யூனிவர்சிடியில் கொடுக்கப் போகும் பயிற்சி குறைவில்லாமல் மட்டு மிருப்பதோடு கூட, தற்காலத்தில் இந்திய யூனிவர்சிடிகளில் பற்பல கலைகளில் போதுமான உயர்தரப் படிப்பில்லாததால் உயர்ந்த விருதுகளைப் பெறுவதற்காக மேனாட்டு யூனிவர்சிடிகளுக்குப் போகும்படி நேரிடுவதால், அம்மாதிரி இனி யேற்படாவண்ணம் இந்தியாவிலே சகல கலைகளிலும் அவ்வளவு உயர்வான படிப்பை ஹிந்து யூனிவர்சிடியில் கற்பிக்கவேண்டும் என்ற தீர்மானம் யூனிவர்சிடி அதிகாரிகளால் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது. அதி சீக்கிரம் நிறைவேறும் என நம்புகிறேன். ஆதிகாலத்தில் எவ்வாறு மாணுக்கர்கள் குருகுலவாசம் செய்து, குருவின் ஆசிரமத்தில் அவரால் அன்புடன் தம் குழந்தைகள் போல் காக்கப்பட்டு அவரால் தத்வோபதேசம் பெற்று புத்தியிலும் குணத்திலும் நன்னெறியிலும் மிக்க லாபமடைந்தார்களோ, அவ்வாறு இந்த ஹிந்து யூனிவர்சிடியிலும் மாணுக்கர்கள் பலன் பெறுவார்கள். இதர யூனிவர்சிடிகளுக்கும் ஹிந்து யூனிவர்சிடிக்குமுள்ள மற்ற வித்தியாசம் என்னவெனில் இதில் மதவிஷயமான வித்யையையும் கற்பிக்கப் போவது தான். ஆனல் சிலர் ஹிந்து மதத்தை போதிப்பதற்கு ஒரு யூனிவர்சிடியும் மகம்மதீய மதத்தைப் போதிக்க மற்றொன்றும் உண்டாக்குவதால் ஹிந்துக்களுக்கும் மகம்மதியர்களுக்கும் வேற்றுமை அதிகப்படும் என்று சங்கிக்கும் மாதிரி, பீதியடைய யாதொரு காரணமும் இல்லை. ரிப்பன்

பிரபு காலத்தில் நியமிக்கப்பட்ட வித்யா இலாகாக் கமிஷனரால் அவரவர் மதங்களை அம்மதத்தாருக்கு கல்லூரிகளில் கற்பிப்பது சிலாக்யமென்று ஒப்புக்கொள்ளப் பட்டிருக்கின்றது. ஒருவனுக்குத் தன் மதத்தில் உண்மையான பக்தியும் சிரத்தையும் உண்டானல், அவன் மற்றவர் மதத்திலும் கௌரவத்தை வைப்பான். மத சம்பந்தமான வித்யையைப் புகட்டாத படிப்பு மிகப் பயனற்றதாகும். இந்த அபிப்பிராயத்தை நான் பற்பல தேசங்களில் சஞ்சரித்த அநுபவத்தின் மேல் நான் கொண்டேன்.

***

ஹிந்து சர்வகலாசாலையில் விருது பெற்று வரும் மாணுக்கர்கள், மேனாட்டுக் கலை, சிற்பம், நாகரீகம் இவைகளிலும், ஹிந்துக்களுடைய பிராசீன நாகரிகத்திலும், சரித்திரம், சாஸ்திரம், ஆத்யாத்மிக ஞானம், தத்வசாஸ்திரம் இவைகளிலும் தேர்ந்தவராய், இந்தியாவை மேன்மேலும் விருத்திக்கு கொண்டுவரக் கூடியவராயிருப்பார்கள் என்று எண்ணுகிறேன். இதுவரை இதற்காக உழைத்து வந்த தர்பங்கா மஹாராஜா பண்டித மாளவய்யா, பண்டித சுந்தரலாலா, ஸர்ஹார் கோர்ட் பட்லர் இவர்களுக்கு இந்தியர் நன்றி பாராட்டற்பாலது. இது காறும் பொருளுதவி புரிந்தவர்கள் இனிமேலும் வேண்டிய மட்டும் தனமளித்து மகோன்னத தசையை யடையும்படி செய்யவேண்டிய தவசியம். இதுகாறும் பெரும் முயற்சி யெடுத்துக் கொண்டவர்கள் இனி கைதளராமல் இந்த யூனிவர்சிடியில் விவசாயம், வியாபாரம், வைத்தியம் முதலான கலைகளிலும், உலகத்தாரால், நன்கு மதிக்கக் கூடிய விருதுகளை அளிப்பதற்காக உயர்தர வித்யையைப் புகட்ட, கல்லூரிகளை ஸ்தாபிக்கவேண்டும். ஜோட்பூர் மகாராஜா அவர்கள் ஏற்கனவே கொடுத்திருக்கிற மூலதனத்தைத் தவிர இப்போது வருஷம் ஒன்றுக்கு 24,000 ரூபாயாகக் கொடுத்து வருவ

தாக வாக்களித்திருக்கிறார். அதைக்கொண்டு "ஹார்டிங் தொழில் சாஸ்திர பீடம்" ஒன்று என்பெயரால் ஸ்தாபிக்குமாறு கோரினபடி நான் மனமுவந்து இணங்குகிறேன். இன்று ஸ்தாபிக்கப்பெறும் சிலையானது இந்தியாவின் ஞானத்தையும் விக்ஞானத்தையும் விருத்திக்குக் கொண்டு வரக்கூடிய ஸத்காரியங்களுக்கு வித்தாகவும்; இந்தியர்களுக்கு சதா மங்களத்தைச் செய்யக் கூடியதாயும், பகவத் குணங்களுடைய மகிமையைத் துலக்கும் ஒரு விளக்காகவும் நீடூழி காலம் விளங்கவேண்டும் என்று நான் எல்லாம் வல்ல இறைவனைத் துதிக்கிறேன்."

***

இம்மகோற்சவத்துக்குப் பூர்வாங்கமாக யக்ஞமும் ஜபமும் அமைய, உத்தராங்கமாக பல சங்கீதக் கச்சேரிகளும் க்யாதி பெற்ற வித்வான்களால் உபந்யாசங்களும், சரீர அப்பியாசம் முக்கியமெனக் காட்டுவதற்காக "கிரிகட்" என்ற எறிபந்து விளையாட்டுக் கட்சிகளும் நடைபெற்றன.

***

பிப்ரவரி௴ 5உ காலையில் பிக்கானீர் மகாராஜா அக்கிராசனம் வகிக்க, மகாராஜாக்களும் வித்யையிற் கரை கண்டவர்களும் மகா சபையாய்க் கூடியிருந்தார்கள். அக்கிராசனபதி பின் வருமாறு சொல்லி முடித்தார். "இந்தியாவில் பண்டைக் காலத்தில் கைத்தொழில்களும் பிரதேச வர்த்தகமும் அதிகமாயிருந்தால் பிற நாடுகளில் இந்தியாவின் பெருமை பரவியிருந்தது. இக்காலத்திலவை குன்றியிருத்தலால் அவைகளை விருத்திக்குக் கொண்டுவரவேண்டியது நமது கடமை. ஒற்றுமையாலடையப் பெறும் பெரும் பலனை நாம் அறிந்து விபவசாய ஐக்கிய சங்கங்களை ஸ்தாபிக்கவேண்டும். "வர்த்தக வியாபார சாஸ்திர பீடம்" ஒன்று ஹிந்து யூனிவர்சிடியில் ஏற்படுத்தவேண்டும்." ராய் சண்டிகா பிரசாத சாஹேப் அவர்கள் "டென்மார்க்கு தேசத்தில் இருக்கும் வியவசாய ஐக்கிய சங்கங்கள் போல இந்

தியாவிலும் ஸ்தாபிக்கவேண்டிய அவசியம்" என்று நிரூபித்தார்கள். பிறகு பிரன்சிபல் சி. எச். வோரா. என்பவர் "தொழில் சாஸ்திர பீடங்களின் ஆவசியகத்தை" விளக்கினார்.

***

அன்று மாலையில் புரொபஸர் ஹிக்கின் பாதம் "இந்திய வியவசாயத்தை லாபகரமாக்கும் விதத்தையும், கனம் லாலுபாய் சாமல்தாஸ் "வியாபாரமும் வியாபார சாஸ்திரமும்" என்னும் விஷயத்தையும் பற்றி உபந்யாசம் செய்தார்கள்.

***

புற்பூண்டுகளுக்கும் மிருகம் மனிதர்போல் உயிரும் ஆத்மாவும் உண்டு, அவைகளுக்கும் உணர்ச்சி, சந்தோஷம், சோகம், மோஹம், தாபம், பசி, மரணம் இவைகளும் உண்டு, என்று நம் முன்னோர்கள் சொல்லியிருப்பது வாஸ்தவம் என்று தம்மால் புதிதாக சிருஷ்டிக்கப்பட்ட யந்திரத்தால் எல்லாரும் கண்ணால் பார்க்கும்படி நிரூபித்தவரும், அதை மேனாட்டு ஜீவதத்வ சாஸ்திரிகள் சபைகளில் அவர்கள் சந்தேகமற நிரூபித்ததால் தனக்கும் தன் மாதிருபூமிக்கும் பெருமையை உண்டுபண்ணினவரும், ஐரோப்பா, அமெரிக்காக் கண்டங்களில் திக்விஜயம் செய்ததுபோல், ஆங்காங்குள்ள சாஸ்திர சமாஜங்களில் தன்னுடைய அதிநுட்பமான மாறுதல்களையும் அறியக்கூடிய யந்திரத்தைக் காண்பித்துப் பிரசங்கித்ததும், வியப்புடன் கூடிய அவர்களால் மரியாதை செய்யப்பட்டு இந்தியாவுக்கு வந்ததும் அப்பால் இந்தியா கவர்ண்மெண்டாரால் கொண்டாடப்பட்டவருமாகிய, ஸ்ரீமான் ஜகதீச சந்திர போஸ் சபையின்முன்னர் 7-ம் தேதி காலையில் பிரசங்கிக்க எழுந்தவுடன். சபையோரனைவரும் அவர் பால் தாம் வைத்த பெருமையையும் அன்பையும் கரகோஷத்தால் வெளியிட்டனர். அவர் உபந்யாசம் பின்வருமாறு:—"நம்முடைய தேசமானது நடை பிணம் போலில்லாமல், உண்மையாகவே உலகத்தாரால் உயிருடனிருப்பதாகக் கருதப்பட்டு நன்கு மதிக்

கப்படவேண்டுமானால், இதர தேசத்தாரால் வெளியாகும் தத்வங்களை கிரஹித்தால் மட்டும் போதாது. இந்தியர்கள் தாங்களாகவே முயன்று தங்களால் கண்டுபிடிக்கப் பட்ட உண்மைகளை லோகோபகாரார்த்தம் த்யாகம் செய்தல் வேண்டும். புதிதாக உண்மைகளையறிவதற்கு சாதனங்கள் இரண்டு வேண்டும். பலமான கற்பனா சக்தியும், கற்பனா சக்தியால் ஊஹிக்கப் பட்டது வாஸ்தவம் தானா என்று பௌதிக யந்திரங்களால் பரிசோதித்தலும் வேண்டும். நம்மிடம் முற்கூறியது அதிகமாயிருந்தாலும் பிற் கூறியது குறைந்திருக்கின்றது. ஆகையால் தான் நாம் மேனாட்டாரைப் போல் பௌதிக சாஸ்திர வாராய்ச்சியில் முன்னுக்கு வரவில்லை. தத்வ சாஸ்திரியானவன் சரீரத்தை யடக்கி இந்திரிய நிக்ரஹம் செய்து, மனதை ஒருமைப்படுத்தி, சரீர சுகத்தை நாடாமல் ஜயாபஜயத்தை லக்ஷ்யம் செய்யாமல், லாபா லாபத்தை ஒன்றாகப் பார்த்து உண்மையைக் கண்டு பிடிப்பதையே குறியாய்க் கொள்ள வேண்டும். இப்படி சம்பாதிக்கும் ஞானத்தின் பயன் என்ன? மேனாட்டார் சுய நயத்தையும் தன் பெருமைக்காக அபரிமிதமான சக்தியையும் கருதியதால் சாஸ்திர ஞானமானது லோக ஹிதத்துக்காக உபயோகப்படாமல் நாசத்துக்கு ஹேதுவாயிற்று. ஆனாலிந்தியாவிலோ, இந்திரிய நிக்ரஹமும் வைராக்யமும் ஸ்வபாவமாகவே அதிகமாயிருக்கின்றது. சிறந்த வீரனாயிருந்து ஸிம்ஹாஸன மேறிய 9 வருஷங்களுக்குள் பல யுத்தங்கள் புரிந்து அவைகளில் வெற்றியடைந்து தன் ராஜ்யத்தை விருத்தி பண்ணின அசோகமஹாராஜாவுக்கு திடீரென்று வைராக்யம் தோன்றி, ஜயத்திலும் கீர்த்தியிலும் வெறுப்புண்டாயிற்று. இந்தியர்கள் ஸ்வபாவமிது. ஒரு அரசனுக்கே இந்த வைராக்கியமுண்டானால் ஞானத்தை விருத்தி பண்ணவே வாழ்நாளைத் தத்தம் செய்த ஒரு தத்வ சாஸ்திரி அற்பமான சுயலாபத்தைத் தேடுவது தகுமா, மேனாட்டில் தத்வ சாஸ்திரத்தை மிகவும் சிறு சிறு பாகங்களாய்ப் பிரித்து ஒவ்வொருவர் ஒவ்வொரு பாகத்தை மட்டும் கவனிப்பதால் அவர்கள் மன

தில் ஏகத்வம் தோன்றாது. நம்முடைய இயற்கையாலும் பழக்கத்தாலும் ஏகத்துவத்தை மனதால் பார்ப்பதோடு பௌதிக சாஸ்திரிகள் ஒப்புக்கொள்ளும்படி நிரூபிக்கவும் இந்தியர்களால் முடியும். அந்தப் பெருமை நமக்குத்தான் வாய்க்கும் என்று நம்புகிறேன். சாஸ்திரங்கள் பலவும் ஒன்றுக்கொன்று சம்பந்த மற்றவைகள் அல்ல. ஒரே உண்மையான சாஸ்திரத்தின் பாகங்கள் அல்லவா?

***

போஸ் பேசிமுடித்ததும் டாக்டர் பி. சி. ரே என்பார் அடியிற்கண்டபடி உபந்யசித்தார். சரித்திரத்துக்கெட்டாதநாள்முதல் காசிமாநகரத்தின் பெருமை ஓங்கி விளங்கி வருகின்றது. ராஜாங்கங்கள் மாறினாலும் காசியின் பெருமை குறையவில்லை. வைத்தியர்கள் சஸ்திரம் பிரயோகிக்கத் தொடங்கியது இந்நகரில். "எரிகாரம்" எவ்வாறு தயார் செய்வதென்று மிகவும் சம்பூர்ணமான விவரத்தோடு ஸுச்ருததந்திரத்தில் சொல்லிய வண்ணம் முதலில் தயார் செய்தது இந்நகரில். கியாதிபெற்ற ராஜா ஜயசிங்கால் நிர்மாணம் செய்யப்பட்டு, இன்னும் உலகத்தாருக்கு வியப்பை யுண்டுபண்ணும் நக்ஷத்திரகாட்சிசாலையும் இந்நகரிலேயே ஏற்பட்டது. இந்நகரில் தாபிக்கப்படும் யூனிவர்சிடியில் ஹிந்துக்களைத்தவிர மற்றவரும் கல்வி கற்கலாமென்று கேட்க சந்தோஷமடைந்தேன். முன் காலத்தில அலக்ஸாண்டிரியாவில் இந்துக்களும் மகம்மதியர்களும் சந்தித்தாலும் இந்நகரில் மகம்மதியர் வந்து கற்ற வித்தையை ஐரோப்பாவில் கொண்டுபோய் பரவும்படி செய்ததாலும் ஐரோப்பியர்கள் ஞானம் அதிகரித்தது. அதற்கு பதிலாக வட்டியும் முதலுமாக நாம் தற்காலத்தில் அவர்களிடமிருந்து விஷயஞானத்தைப் பெறுகிறோம். கி பி. 12-வது நூற்றாண்டில் ஜனித்த பாஸ்கரர் கணிதத்திலும் வானசாஸ்திரத்திலும் பேர்பெற்றவர். அவருக்குப் பிற்காலம் இந்தியாவில் வானசாஸ்திரத்தில் ஒருவரும் கவனம் செலுத்தாமல் ஜோதிட சாஸ்திரத்தையே பயின்றார்கள். தற்காலத்

தில் ஆசியாமுழுவதும் ஒரு கிளர்ச்சி உண்டாயிருக்கின்றது. நம்முடைய முற்காலப் பெருமையைப் போற்றினல் போதாது. வராஹமிஹிரர் மாதிரி நாம் கற்க வேண்டிய ஞானம் எவ்விடமிருந்து வந்தாலும் அதை கிரஹித்து, அதற்கு மேலாராய்ச்சி செய்யவேண்டும். அப்பால் டாக்டர் ஹரோல்மோன் என்பவர் வியவசாய சாஸ்திரத்தை நவீன யூனிவர்சிடிகளில் கற்பித்தலவசியம் என்று பிரசங்கித்தார்.

***

அன்று மாலையில் ஸ்ரீமான் கந்தியென்பார் மாணக்கர்களுக்கு புத்திமதி கூறினர். பின்னர் மாதஸ்ரீ அன்னி பெஸண்டு அம்மையார் "சர்வ கலாசாலையில் ஸத்குணப் பயிற்சி"யைப் பற்றி நன்கு பிரசங்கித்தார். "இதர யூனிவர்சிடிகளில் போல் இந்து யூனிவர்சிடியில் திரவிய லாபத்தை யுத்தேசித்துக் கற்பிப்பது தகாது. இதற்கு ஹிந்து மதத்திலோ நிஷ்காமமாய் கர்மம் செய்யவேண்டும் என்றும், ஆத்மாவானது மனதுக்கு மேற்பட்ட வஸ்துவென்றும், அது பரமாத்மாவின் அம்சமென்றும், ஒருவனுக்கு கிடைத்திருக்கும் ஞானம் அவனுக்குச் சொந்தமானதல்ல. உலகத்தாரின் பிரயோஜனத்துக்காக அவனிடம் ஒப்புவிக்கப்பட்டிருக்கும் பொருள் என்றும் ஹிந்து மதத்தில் போதிக்கப்படுகிறது. ஆகையால் ஹிந்து யூனிவர்சிடி மாணக்கர்கள் ஸ்வதேசாபிமானிகளாய் பரோபகார துரந்தரர்களாய், இந்திரிய நிக்கிரஹ முடையவராயிருத்தல் வேண்டும் என்று சொன்னர்.

***

7-ம் தேதி காலையில் சென்னை ராஜதானியிற் பிறந்து சர்க்காரில் உயர்தர சம்பளமுள்ள உத்தியோகத்திலிருந்து கல்கத்தா யூனிவர்சிடியில் பௌதிக சாஸ்திராராய்ச்சிக்காக உழைப்பதற்காக அந்த உத்யோகத்தை விட்டு மாதிரு பூமிக்காக கைங்கர்யம் செய்துவரும் சி. வி. ராமன்

"கணித சாஸ்திரத்"தைப் பற்றியும், லப்டினண்ட் கர்னல் பட்டம் பெற்ற கீர்த்திகார் என்றவர் சென்ற நூற்றாண்டில் வைத்திய சாஸ்திரத்தின் அபிவிருத்தியைப் பற்றியும் உபந்யசித்தார்கள். அன்று மாலையில் அக்கிராசனம் வகித்த ஆல்வார் மஹாராஜா ஹிந்தி பாஷையில் மிகவும் கனினமாய், எல்லாரும் மெச்சும்படி பேசி 5 வருஷகாலத்துக்கு வருஷத்துக்கு ரூ 12,000 வீதம் ஹிந்து யூனிவர்சிடிக்குக் கொடுத்து வருவதாக வாக்களித்தார். அதைக்கொண்டு "ஸம்ஸ்கிருத பாஷாபீடம்" ஸ்தாபிக்கவேண்டும் என்று சொன்னர். "ஸம்ஸ்கிருத க்ரந்தங்களின் உயர்வை"ப் பற்றி மஹாமஹோபாத்யாய பண்டித ஹரப்பிரஸாத் சாஸ்திரியும் "இந்தியர்களின் மனப்பண்பைப்" (Indian culture) பற்றி கிருஷ்ண ஜோஷியும் பிரசங்கித்தார்கள்.

***

8-உ காலையில் புரொபஸர் கெடிஸ் என்பவர் "நவீன சர்வ கலாசாலைகளின் மேல்நோக்கங்களை"ப்பற்றி மிகவும் அழகாகவும் தெளிவாகவும் எடுத்துரைத்தார். "ஸம்ஸ்கிருதக்கல்வி"யைப்பற்றி எஸ். எஸ். மேதாவும், "இந்திய சங்கீதத்"தைப்பற்றி பாத்கண்டே யென்பவரும் வியாசங்கள் படித்தார்கள். புனா நகரத்திலிருக்கும் "விதவா கிருஹத்துக்கு" அத்யக்ஷரும் எம்.ஏ. விருது பெற்றவருமான மிஸ். தாகூர் அம்மாள் "ஹிந்து யூனிவர்சிடியில் ஸ்திரீகளுக்கும் கல்வி கற்பிக்கவேண்டும்" என்று வற்புறுத்தினர். மறுபடியும் சி. வி. ராமன் "சங்கீத சம்பந்தமான பௌதிக சாஸ்திரத்தின் நுட்பங்களைப் பற்றி உபந்யசித்தார். அப்பால் பண்டித மாளவய்யா அவர்கள் ஹிந்தியில் மாணக்கர்களுக்கு புத்திமதி கூறினர். 4 கோடிரூபா யின்னும் யூனிவர்சிடிக்கு தேவை யிருப்பதாயும், அதையும் ஹிந்து தனவான்கள் கொடுத்துவர வேண்டுமென்றும் பெரியோருக்கு விண்ணப்பம் செய்தார். அதன் பிறகு பேர்பெற்ற ராம சக்ரபாவாவினல் ஹரி சங்கீர்த்தனமும் அதன் பின்னர் புரொபஸர் விஷ்ணு திகம்பர் என்ற வித்வானும் அவர் சிஷ்யர்களாலும் ஒரு சங்கீதக் கச்சேரியும் நடந்தன.

௨ வஸந்த பஞ்சமீ புண்ய தினத்தில், மத்தியானத்தில் யக்ஞமும் சமாப்தியடைந்தது. சமாப்தி சரஸ்வதீ பூஜை வெகு விமர்சையாய்ச் செய்யப்பட்டது. அது நடந்த பின்னர் சீக்க மதத்தைப் பற்றி பிரசங்கங்களும் செய்யப்பட்டன. அவர்கள் முக்கிய கிரந்தமான "கிரந்த சாஹேப்"பிலிருந்து சில பாகங்கள் வாசிக்கப்பெற்றன. பண்டித மாளவய்யா கவர்ன்மெண்டாருக்கு வந்தனமும் நன்றியறிதலும் கூறினர். இங்ஙனம் யாதொரு குறையுமின்றி மங்களகரமாக ஹிந்து யூனிவர்சிடி மூலசிலாப் பிரதிஷ்டா மகோற்சவம் முற்றுப் பெற்றது.

* * *

ஹிந்து யூனிவர்சிடியின் ஜீவதசையை ஒரு நாடகமாக பாவிப்போமானால், 4உக்கு முன்னும் பின்னுமாக நடைபெற்ற அங்கங்களையுடைய பிரதிஷ்டா மஹோத்ஸவத்தை அந்நாடகத்துக்கு நாந்தீ சுலோகமாகச் சொல்லலாம். எவ்வாறு நாடகத்தின் துவக்கத்தில் கடவுள் வாழ்த்தாகவும் மங்கள சுலோகமாகவும் நாந்தியானது ஏற்பட்டு அதிலேயே இனி நடைபெறப்போகும் நாடகத்தின் முக்கியாம்சங்கள் சூசிக்கப்படும் என்று அலங்கார சாஸ்திர நிபுணர்களால் சொல்லப்படுகிறதோ, அவ்வாறு மேற்கூறிய மஹோத்ஸவத்திலும் ஹிந்து யூனிவர்சிடியில் இனிமேல் நடக்கப்போகிற ஒவ்வொரு அபிவிருத்திக்கும் அறிகுறியாக மேற்கூறிய சகல விஷயங்களும் நடந்தனவாகக் கொள்ளலாம். இம்மஹோத்ஸவம் எங்ஙனம் அமைதியாயும் மங்களகரமாயும் நடந்ததோ அதேமாதிரி யூனிவர்சிடியும் யாதொருவிக்கினமுமின்றி நடக்கவேண்டுமென்று நாம் சர்வநியாமகரான ஈசுவரனையும் அவராக்ஞையை நிறைவேற்றும் வண்ணம் லோகோபகாரத்தின் பொருட்டு பத்தகங்கணர்களாய் உழைத்துவரும் மஹரிஷிகளையும் பிரார்த்திக்கிறோம்.

ஆர் ரங்கஸ்வாமி ஐயர்.

திருக்குறளாராய்ச்சி.

இவ்வுலகத்தின்கண் மானிடராய் ஜனித்தவர்கள் ஒவ்வொருவரும் தருமம், அருத்தம், சாமம், மோக்ஷம் அதாவது-அறம், பொருள், இன்பம், வீடு ஆகிய நான்கு புருஷார்த்தங்களையும் அடைய முயலவேண்டுவது முக்கியம். மானிட ஜன்மத்தை எடுத்ததின் பயன் அதுவேயாகும். இந்நாற் பொருளையும் விளக்கும் நூற்கள் பலவற்றுள், உலகத்தாருக்கு இல்லறத் துறவற தர்மங்களை நடத்திக் காட்டுவதற்கே அவதரித்தவரும், பிரஹ்மாவின் அவதாரமெனக் கொள்ளப்பட்டவருமாகிய திருவள்ளுவ நாயனார் செய்திருக்கும் நூலாகிய திருக்குறளை ஐந்தாம் வேதமென ஆன்றோர் கூறுவர். ஆயினும் கல்விமான்களிற் சிலர் அந்நூலில் அறம், பொருள், இன்பமென்னும் முப்பொருள்கள் மட்டுந்தான் விளக்கப் பட்டிருக்கின்றனவென்றும், வேறு சிலர் அதில் நான்காவதாகிய வீட்டுப்பேற்றையும் உணர்த்தப் பட்டிருக்கின்றதெனவும் கூறுகின்றனர். இவ்வித மாறுபாடான எண்ணத்துக்குக் காரணம், மற்ற மூன்றையும் போன்று வீட்டுப் பேற்றை வெளிப்படையாகக் கூறாது, ஆழ்ந்து உற்றுணருமாறு, உள்ளடக்கி கடவுள் வாழ்த்து முதலிய அதிகாரங்களாகப் பாயிரத்தில் தொடுத்து விடப்பட்டிருப்பதே. முதலில் அந்நூலைக்கற்குமொருவன் பாயிரத்தைப் பயிலுங்கால் அதைச் சாதாரண கடவுள் வாழ்த் தாகக் கொள்வானே யல்லாது வேறு விதமாக மதியான். இதர நூல்களையும் கற்று ஆராய்ந்த பின் தான் பாயிரத்தில் கூறப்பட்டுள்ள கடவுள் வாழ்த்தின் அருமையை அறியமுடியும்.

அக்கடவுள் வாழ்த்து சர்வசமயத்தாராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுமாறு பொதுவாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

அதனாலேயே நாயனார் சமயக் கட்டுப்பாடுகளுக்கு உட்பட்டவர் அல்லரென்றும் சமயாதீதப் பரம் பொருளிடமே பத்தியுள்ளவரென்றும் நினைக்க இடமுண்டாகிறது.

இனி அவர் கூறியுள்ள விஷயத்தை ஆராய்வாம்.

சாஸ்திர ஆராய்ச்சியில் பயில்வார், இவ்வுலக சிருஷ்டி பேதங்களைக் கவனிக்குமிடத்து, அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும், இவ்வுலகம் ஏது? எங்கிருந்து வந்தது? இதற்கு கர்த்தா அதாவது இதை சிருஷ்டித்தவர் யாவர்? நாம் யார்? என்னும் இவ்வித ஐயவினாக்கள் உண்டாகக் கூடியது சகஜம். அவைகளுக்கு விடையாக,

"அகரமுதல வெழுத்தெல்லாமாதி பகவன் முதற்றே யுலகு" என்னும் முதற்குறட் பாவைக் கூறினார் போலும், எவ்விதமெனில்:—

எழுத்துக்களுக்கு ஆதியாயுள்ளது அகரம், அதுபோல் உலகத்துக்கு ஆதியாயுள்ளவர் கடவுள் என்றார். உயிரெழுத்துப் பன்னிரண்டு, மெய்யெழுத்துப் பதினெட்டு, உயிர் மெய் இருநூற்றுப் பதினாறு ஆகிய இவ் எழுத்துக்களில் "அ" என்னும் அக்ஷரமே முதல் என்பது நாம் அரிச்சுவடி பயில ஆரம்பிக்கும்போதே நமக்குப்போதிக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் எழுத்துக்களுக்கு ஆதியாயுள்ள 'அ' என்னும் அக்ஷரத்தை நாம் கண்ணால் பார்க்கிறோமே அதுபோல உலகத்துக்கு ஆதியாகச் சொல்லப்பட்ட கடவுளை நேரில் காணக் கூடவில்லையே என்பதான சங்கை ஏற்படுகிறது.

அஃதுண்மையே. எழுத்துக் களுக்கு ஆதிகாரணமெனச் சொல்லப்பட்ட அகரம் என்பது யாது என்று யோசிப்போமாயின், அ. என்று பல கோணல்களுள்ளதாக எழுதப்படும் இவ்வடையாளத்தையன்று எனத்தெரிகிறது.

எப்படியெனில், எழுத்துக்கு வடமொழியில் அக்ஷரம் என்று பெயர். அக்ஷரம் என்றால் அழிவில்லாதது எனப்பொருள். அதை நோக்கும்போது இவ்விதக் கோணல்களுள்ள 'அ' என்னும் எழுத்து அழியாததா? எழுதினதை அழித்துவிட்டால் அழிந்து போகிறதே? அப்படியிருக்க அதை அழிவில்லாததென்பது எங்ஙனம்? இதனால், அ என்று கூறியுள்ளது அழியக்கூடியதாகிய இந்த கோணல் எழுத்தையன்று என ஏற்படுகிறது.

எழுத்துக்கள் இரண்டு விதம். ஒன்று வரிவடிவு, மற்றொன்று ஒலி வடிவு, ஒலிவடிவாகிய எழுத்தைக்கட்புலன் அறியமாட்டாதாகையால் அப்புலனுக் கேற்க வரிவடிவு வேற்படுத்தப் பட்டது. நாயனார் கூறியுள்ள அகரம் ஒலிவடிவாகியது அதாவது நாதவடிவையே எனக்கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது.

இருக்கட்டும். அப்படியே வைத்துக் கொண்டாலும் அவ்வொலி வடிவாகிய அகரத்தைச் செவிப்புலனாலவது அறியக்கூடியதாகவிருக்கிறதே, அதுபோல செவிப் புலனால் கடவுளை அறியக்கூட வில்லையே என்று ஒருவர் கேட்கக் கூடும்.

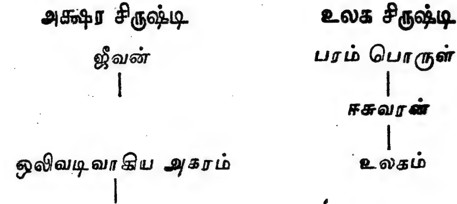
அது சரியே. வேத சாஸ்திர புராணாதிகளில் உலகம் ஈசுவர சிருஷ்டியென்றும் அவ்விதம் உலக சிருஷ்டியைச் செய்தகடவுள் அதாவது ஈசுவரன் (சகுணப் பிரஹ்மம்) நாம ரூபங்களுள்ளவரென்றும், அவர் சதாசிவன், ஆதிநாராயணன், பரபிரஹ்மம், பரமபிதா என்று பல மதஸ்தர்களால் பல பெயரிட்டு அழைக்கப்படுபவரும் உண்மையில் நாம ரூபமற்றவருமான பரம் பொருளினிடமிருந்து உண்டானவர் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. நாயனார் செய்திருக்கும் அக் குறட் சூத்திரத்தில் இவ்விதம் அர்த்தம் கொள்ள இடமிருக்கிறதா எனக் கவனிப்போம்,

எழுத்துக்களுக்குத் தலைமையாயுள்ள நாதவடிவாகிய 'அ'என்னும் அக்ஷரம். 'அ'என்னும் ஒலி எங்கிருந்து பிறக்கிறதென்று ஆராயுங்கால், தொல்காப்பியத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு செய்திருப்பதாகிய நன்னூலில் பவணந்தியார் "மொழி முதற்காரணமாமணுத்திரளொலி யெழுத்து" அதாவது, சொற்களுக்கு ஆதாரமாயுள்ள அணுக்கூட்டத்தின் காரிய வோசையே எழுத்து என்கின்றார். ஆகையால் இந்நாத வடிவாகிய அகரம் அணுக்கூட்டங்களின் ஓசையால் உண்டாகிறதெனத் தெரிகிறது. அன்றியும் எழுத்துக்களின் பிறப்பைக் கூறுமிடத்து, அன்னார், நிறையுயிர் முயற்சியினுள் வளிதுறப்ப எழுமணுத் திரள் அதாவது உள்ளே நின்ற ஜீவனுடைய பிரயத்தனத்தால் ஏற்படும் காற்றினால் மேலெழுப்பப் படுகின்ற அணுக்கூட்டங்கள் மார்பு கழுத்து முதலிய பல அவயவங்களில் படிந்து அவ்வவயவங்களின் தொழில்களால் சத்தம் வேறு பட்டு வெவ்வேறு ஒலியுள்ள எழுத்துக்களாகப் பிறக்கின்றன எனவும் கூறியிருக்கிறார்.

இதை நோக்குமிடத்து எழுத்துக்கள் பிறக்கவேண்டுமானால் முதலில் ஜீவனுடைய பிரயத்தனம் இல்லாவிட்டால் எழுத்துக்களின் சிருஷ்டி யில்லையென்று விளங்குகிறது. ஆகையால் செவிப்புலனுக் கெட்டக் கூடியதும் நாதவடிவாகியதுமான அகரத்துக்கு ஆதாரம் ஜீவனாகிய அகரமே. அவ்வகரத்தைப் புலன்களாலறிய முடியாது. அது தான் அக்ஷரம் அதாவது அழிவற்றது எனக்கொள்ளவேண்டும்.

இந்த ஜீவனையே நாயனார் அகரமென்றும், அதுவே எழுத்துக்களுக்கு ஆதாரமென்றும், கூறியிருப்பின் அது அவர் கூறியுள்ள உலகசிருஷ்டிக்கு ஒத்திருக்கிறதாவென்று பார்ப்போம். உலக சிருஷ்டிக் கிரமப்படி முதலில் அரூபியாயுள்ள கடவுளினிடமிருந்து ஈசுவரன் ஏற்பட்டார். அவரிடமிருந்து உலகம் ஏற்பட்டது. அதுபோல ஜீவனிட-

மிருந்து ஒலிவடிவாகிய அகரம் பிறந்தது. அவ்வொலிவடிவாகிய அகரத்திலிருந்து மற்றய எழுத்துக்கள் உண்டாயின.

அகரத்தின்சேர்க்கையாலுண்டாகிய இதர அக்ஷரங்கள். ஆகையால் காணப்படாத கடவுளுக்குக் காணப்படும் அகரத்தை நாயனார் உவமை கூறினார் என்று நினைப்பது பிசகு. ஈசுவரனுக்கு நாதப் பிரஹ்மம், சகுணப் பிரஹ்மம் என்று பெயர். நாதவடிவாகிய அகரத்தையே உவமை கூறியிருப்பினும் மிக்கப் பொருத்த முள்ளதே.

அன்றியும் "அ, ஆ அங்காத் தலையுடைய" அதாவது வாய் திறத்தலினாலேயே, வேறு முயற்சி யன்றி, அகரம் உற்பத்தியாகிறது எனக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. "இச்சாமாத்ரம் பிரபோ:" "சிருஷ்டி:" என்றபடி பரம்பொருளினிடமிருந்து ஏற்படும் அகரத்தின் சிருஷ்டியும் சொற்ப முயற்சியுள்ளதாகவே இருக்கிறது.

ஜீவர்களாகிய நாம் அகாரமாகிய ஈசுவரனிடத்தில் அணுக் கூட்டங்களாக அமைந்திருக்கிறோம். ஒவ்வொரு ஜீவனும் ஒவ்வொரு அணு. உலகத்திலுள்ள சர்வ ஜீவராசிகளாகிய எல்லா அணுக் கூட்டங்களும் ஒன்று சேர்ந்தது தான் ஈசுவரனுடைய ஸ்தூல தேகம். சகல ஜீவராசிகளின் சூக்ஷ்ம சரீரங்களும் ஒன்று சேர்ந்தது தான் ஈசுவரனுடைய சூக்ஷ்ம சரீரம். இப்படியே மற்ற சரீரங்களும்.

இக்குறளுக்குப் பொருள் கூறத்துணிவது என்போன்றவர்கட்குச் சாத்தியமற்றதாகையால், புத்திமான்களாயுள்ள பெரியோர்கள் மென்மேலும் ஆராய்ந்து அதன் பயனை நமக்களிக்குமாறு, இம்மட்டில் நிறுத்திக் கொண்டு மேற்செல்லுகிறேன்.

இச்சூத்திரத்தின் பயனாக நாமடைவது யாதெனில் ஜீவனுடைய முயற்சியால் அகரமும் அவ்வகரத்தினின்று இதர அக்ஷரங்களும் உண்டாயினபோல, உலகம் கடவுளால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது. நாம் கடவுளின் ஒரு அம்சம் என்பதே. இதனால் கடவுள் ஒருவர் உண்டென்றும் 'அவர்தான் உலகத்தைப் படைத்தவர் என்றும்' நாம் அறிந்து கொண்டவர்களாகிறோம். அவ்வித அறிவைப் பெற்றபின் நாம் செய்யவேண்டிய தென்னவென்பதை அடுத்த சூத்திரத்தில் கூறுகின்றார்.

(இன்னும் வரும்.)

M. சுப்பராமையர்.

பெற்றோர்களுக்கும் உபாத்தியாயர்களுக்கும் ஓர் விக்ஞாபநம்.

(352-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி)

பிள்ளைகளிடம் தீக்குணங்கள் ஒன்றும் வளர்வதற்கு இடங்கொடாமல் நாம் நடப்போமாயின், கருவாயிருக்கும் அத்துர்க்குணங்கள் நசித்துப்போம். நாம், நமது குழந்தைகளுக்கு வாஸ்தவமான பிரயோஜனம் இன்னதென்பதை உணராது, நமது அல்ப புத்திக்குத் தோன்றுகிறபடி ஓர் குடிலமான வழியில் அவர்களை நடத்துகிறோம். உதாரணமாக, பகவான் கௌதம புத்தருடைய அந்தரங்கபரிபக்குவத்தை, உணராமல், சுத்தோதனன் என்றவரசன் இவ்வுலகத்திற்குரியஸம்ப்ரமங்களனைத்தையும் ஏற்படுத்தி அவரை ஸம்ஸாரத்திலிறுத்தப் பார்த்தான். அப்போதும் பலிக்கவில்லை. பிரஹ்லாதனுடைய ஆன்ம மலர்ச்சியை யறியாத ஹிரண்யகசிபு, எவ்வித இடையூறுகளை விளைவித்தான்? அதேமாதிரி இப்போது நம்மவர் குடும்பங்களில் சிறு பிள்ளைகள் படிக்கும் பருவத்தில் கோகலே முதலிய சிறந்த தேசாபிமானிகளைப்போல் ஆகவேண்டுமென்ற கருத்துக்கொண்டு, உற்சாஹங்காட்டுவார்களானால், பெற்றோர்கள் உடனே சிறு வயதில் ஓர் கல்யாணம் செய்து விடுகிறார்கள். தம்மைப் பிற்காலத்தில் காப்பாற்றவேண்டும் என்ற தன்னயங்கருதிப்பயந்து, பிறர் நலத்திற்குத் தம்மக்களை உழைக்கவொட்டாமல் செய்கிறார்கள். இத்தகைய கொள்கை தவறேயாகும். பிறர் நலத்தைக் கருதுவோன் சொந்தத் தாய்தந்தையரை அலக்ஷியம் செய்வானா? என்ற யோசனையும், அத்தகைய விசாலபுத்தியுடையவனைத் தாய் தந்தையர் க்ஷேமத்தையும் குடும்ப க்ஷேமத்தையும் கவனிக்கும்படி பழக்குவித்தல் சிரமமல்லவென்ற நினைப்பும் முன் வருகின்றனவல்ல. நமது பிள்ளைகளை நாம் சுகம் பெறுவதற்கு அடைந்திருக்கிறோம் என்று கருதாமல் நமது பிள்ளைகள் சுகமாய் நடத்தப்படு

வதற்கே நம்மிடம் ஒப்புவிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், என்று கருதவேண்டும். மாடு நன்றாய்ப் பால் கொடுக்கும் என்ற நம்பிக்கையோடு நல்ல தீனி கொடுப்பது போலல்லாமல், சில ஆன்மாக்கள் அவர்கள் நேர்மையாய் பரிபக்குவமடையும் பொருட்டு நமது வசம் ஒப்புவிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று மட்டும் கருதுவோமானால், நமது பிள்ளைகளை நாம் நடத்தும் முறை முற்றிலும் இப்போதைக் காட்டிலும் வேறுபடும்.

இன்னொரு உண்மையை நாம் முக்யமாய்க் கவனிக்க வேண்டும். ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் கீதையில் கூறியபடி, “சிரேஷ்டன் எப்படி நடக்கிறானோ அப்படியே மற்ற மனிதர்கள் பின் பற்றுகிறார்கள். நாம் நமது துர்க்குணங்களை (காமம், குரோதம், லோபம், போஹம், மதம் மாத்ஸர்யங்களை) வெளியிடுவோமானால் நமது பிள்ளைகளும் அவ்வழக்கங்களில் சீக்கிரம் மாட்டிக்கொள்வார்கள். சிலர் இத்துர்க்குணங்களை வெளிக்காட்டாமல், மனத்தில் அடக்கிவிடுவோமானால், சிறு பிள்ளைகள் அதனால் கெடமாட்டார்கள் என்று கருதுகிறார்கள் இது மிக அறிவீனம். நமது எண்ணங்கள் சிறுவர்களது மனங்களை யெளிதிற் தாக்கும். சிறுவர்களிடம் மனோசரீரம் நல்ல வளர்ச்சி பெற்றிராது. மனோசரீரம் கொஞ்சங் கொஞ்சமாய் வளர ஆரம்பிக்கும்போது அது நெகிழ்ச்சியுள்ளதாயிருக்கிறது. அதை எப்படி வேண்டுமோ வசப்படுத்தலாம். நாம் நற்சிந்தனை கொள்வோமாயின், நல்வழியில் வசப்படுத்தலாம். தீய சிந்தனைகளை நம் மனத்திற் தங்க இடங்கொடுப்போமாயின், சிறுவர் மனங்களைத் தீய வழியில் வசப்படுத்துகிறோம். நமது எண்ணங்களுக்கு அபாரமான சக்தியுண்டு. நமது எண்ணங்களின் பயனான நன்மை, தீமைகளை உடனே நம்மால் காண இயலாவிடினும், காலாந்தரத்தில் நமதெண்ணங்கள் அளவற்ற நன்மையையோ தீமையையோ செய்யும். பால்யத்தில்

சிறுவர்களின் காமனா சரீரங்கள், நமது இஷ்டப்பிரகாரம் உருவாக்கக் கூடியபடி, அவ்வளவு மிருதுவாயிருக்கிறது. ஆகையால் பால்யத்தில்சிறுவர்களை எத்தகையவழக்கத்திற்குட்படுத்துகிறோமோ, அது ஸ்திரமாய் ஏற்பட்டு, பிற்காலத்தில் மாற்ற முடிகிறதில்லை. இவ்விதமே நமது வார்த்தைகளாலும், செய்கைகளாலும் சிறுவர்களுடைய நடக்கை பாதிக்கப்படுகிறது.

பெற்றோர்களும் உபாத்யாயர்களும் சிறுவர்களை வழி நடத்துவதில், அன்பே முதற் சாதனம். எப்போதும் இடையறாமலும், சலியாத நன்னெஞ்சத்தோடும் நமது பிள்ளைகளிடம் அன்பு செலுத்துவோமாயின், குழந்தைகளிடத்து அமைந்துள்ள நற்குண விசேஷங்களனைத்தையும் மலரச் செய்யலாம். பிள்ளைகளிடம் நாம் எக்காலமும் அன்பையே பாராட்டி வருவோமானால், அவர்களும் நம்மிடத்து விசுவாஸங்கொள்வதோடு, நெருங்கிப் பழகலாமென்ற தைர்யமுங்கொள்கிறார்கள். பயமுறுத்தினாலொழிய பிள்ளைகள் வழிக்கு வரமாட்டார்கள், கீழ்ப்படியமாட்டார்கள் என்று சிலர் தவறான அபிப்ராயங்கொள்கிறார்கள். குழந்தைகள் பயத்தில் செய்யுங் கார்யங்களைச் சந்தோஷமாயும் சிரத்தையாயும் செய்யமாட்டார்கள். யாரிடத்தில் பயப்படுகிறார்களோ, அவர் இருக்கும் வரை எதிரில் கீழ்ப்படிவது போல் நடிப்பார்கள். அவர் வெளியே செல்வாராயின், பிள்ளைகள் பழையபடி தம் மனம் போன போக்கேதான் நடப்பார்கள். நாம் அன்போடு நடத்தி வருவதால், நம்மிடமும் நமது பிள்ளைகள் விசேஷித்து அன்பு பாராட்டுகிறார்கள். ஆகையால் நமது உத்தரவுப்படி நடக்காவிட்டால், நாம் ஒருவேளை அப்ரியமடைந்துவிட்டால் ஸ்நேஹம் போய்விடுமேயென்று நினைத்துச் சந்தோஷத்துடன்

தாமாகவே நமது சொற்படி நடக்கிறார்கள். பிரியமாய் நடத்துவதினால் பிள்ளைகள் தமது கடமைகளைச் செவ்வனே செய்து முடிப்பதோடு, நமக்கும் வேலை இலகுவாயும், சந்தோஷமாயும் நடை பெறுகிறது. நாம் எவ்வாற்றானும் பிரியத்துடனேயே நடப்போம் என்பதை நமது பிள்ளைகளுக்கு நன்குணர்த்தவேண்டும். நமது பிரியமான நடக்கையாலேயே, அவர்களுக்கு மேற்கூறிய விதமான நிச்சய புத்தி ஏற்படவேண்டும். அவர்களிடம் எவ்விதமாயும் நாம் கடுமையாயிருக்கலாகாது. கடுமையான ஜாடைகூடக்காட்டலாகாது. எவ்விஷயத்தையும் காரணத்துடனே அவர்களுக்கு விளக்கிச்கூறவேண்டும். ஆயினும் எந்தெந்த சமயங்களில் காரணங் கேட்காமல், நாம் சொன்னவுடனே கீழ்ப்படிந்து நடக்கவேண்டுமென்பதையும் அவர்கட்கு நன்கு அறிவுறுத்தவேண்டும். அச்சமயங்களிற் கூடப், பிறகாவது, நாம் அவசியம் காரணத்தை விளக்கிக் காட்டவேண்டும். பெற்றோர்களும் உபாத்தியாயர்களும், அறியாமையால், சிறு பிள்ளைகளை, அவாகளுக்கு யுக்தமென்று எடுத்துக் காட்டாமலே, எதையாவது செய்யச்சொல்லி நிர்ப்பந்திக்கிறார்கள். சிறு பிள்ளைகளுக்கு மதபோதனையுங்கூட அன்பை ஆதாரமாகவே வைத்து நிகழவேண்டும். ஈசன் அன்பு நிறைந்தவரென்றும். ஈசன் எல்லாவிடங்களிலும், நிறைந்திருக்கிறாரென்றும், எந்த உயிர்ப்பிராணிக்கும் எந்தச் செடி கொடிக்கும் எவ்விதக் கெடுதியையும் உண்டுபண்ணலாகாதென்றும், அவ்விதம் செய்தால், ஈசனை வருத்தப்படுத்துகிறோமென்றும், சிறுவர் சிறுமிகளுக்கு இலகுவாய் போதிக்கப்படவேண்டும். சிறுவர்களுடைய இன்னொரு ஸ்வபாவம் எப்போதும் சுறு சுறுப்பாயிருத்தல்.

அந்த வேகத்தைப் பரோபகாரத்தில் நாம் இலகுவில் திருப்பலாம். எல்லாருக்கும் அவசியம் உதவி செய்யவேண்டுமென்றும், ஒரு தீங்கும் செய்யலாகாதென்றும் அடிக்கடி கற்பிக்கவேண்டும். எங்கெங்கு தாம் உதவி செய்யலாமென்று கவனித்து அங்கங்கு போய் உதவிசெய்து பழகும்படிக்கும் நாம் அவர்களை முயற்சிப்பிக்கவேண்டும். குழந்தைகள் தம்மைப் பிறர் அன்பாய் நடத்தவேண்டுமென்றே எதிர்பார்க்கிறார்களாகையால், அவர்களும் பிறரைச் சிநேகமாய் நடத்த விரும்புவார்கள். இவ்விதம் சிறுவர்களைப் பழக்கி வருவோமாகில். ஒருபோதும் எந்தச் செடி கொடியையும், புஷ்பத்தையுங்கூடப் பிடுங்கிக் கசக்கி யெறியமாட்டார்கள்.

சிறுவர்களுக்குரிய நமது கடமைகளில் அதிமுக்யமானதொன்று, அவர்களது தேஹப் பயிற்சியைக் கவனித்து வருவதேயாம். ஏனெனில், விகாஸமடைந்து வரும் ஆத்மா பூர்ணமாய்ப் பிரகாசிப்பதற்கேற்றபடி, அவர்களுடைய சரீரமும் நன்றாய் வளர்ந்து பல பராக்ரமத் தோடமைந்திருத்தல் வேண்டும். பால்யம் முதற்கொண்டே சுத்தத்தின் ஆவசியகத்தையும், அதனால் ஏற்படும் சௌக்யத்தையும் அவர்களுக் கடிக்கடி வற்புறுத்தவேண்டும். சுத்தமான காற்றும், வெளிச்சமும் அமைந்த இடங்களிலேயே சிறுவர்களை விளையாடும்படி செய்யவேண்டும். அவர்கள் ஓடியாடி விளையாடவேண்டும். இது பட்டண வாஸத்தில் அசாத்தியமாயினும், அற்ப சொற்பமாவது கூடியவரையில் சுத்தமான காற்று வீசக்கூடிய இடங்களுக்கு அடிக்கடி பிள்ளைகளை யழைத்துப் போகவேண்டும்.

இவ்விதம் நமது சிறுவர்களைப் பக்ஷமாய்ப் பழக்கி வருமானால், நமது பெரிய உத்தரவாதத்தைக் கொண்டு செலுத்துவோராவோம். அதன் மூலமாய் விகாஸமுறையை விரைவு படுத்துவோம். நமது குழந்தைகளை நாம் நேரே கவனித்து வருவதால், மநுஷ்ய வர்க்கம் முழுமைக்குமே உதவி செய்வதாகும்.

இத்தகைய வேலையை மேற்கொண்டு உழைக்கும் சங்கங்கள் இரண்டைப் (ஸ்வர்ணமணிமாலைச் சங்கம், நக்ஷத்ர தாதர்களின் சங்கம்) பற்றி நமது பத்ரிகையின் முன் சஞ்சிகைகளில் வெளியிடப் பட்டிருக்கிறது.

ஜகத்குருவாகிய பரமாசார்யர் அதிசமீப காலத்தில் தோன்றுவாராகையால், அக்காலத்தில் யௌவன தசையடையக்கூடிய வாலிபர்களை இப்போது முதற்கொண்டே நற்பழக்கத்திற்குட் படுத்தி வரவேண்டிய தவசியம்.

ஓம் தத் ஸத்

B. S. ராமசுப்பையர்.

மீராபாய்.

(345-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி.)

அங்கம் 2. களம் 2.

காலம்—காலை. இடம்—கிருஷ்ணாலயம். நாடக பாத்திரர்கள்—(பகவதர்ச்சனை செய்து கொண்டிருக்கும் மீராபாயும், சேடியும் இன்னுமநேக ஜனங்களும், அவர்கள் நடுவிலொரு கிருஸ்தவனும்)

(சாஸ்திரியார், குமார சிங்க், ஜய சிங்க், இம் மூவரும் வருகிறார்கள்)

சாஸ்—எவ்வளவு கூட்டம், ஸ்வாமீ, இந்த ஸ்திரீ பக்தி செய்கிறதைப் பார்க்க.

குமா—ஓய், மெல்லப் பேசும்.

சாஸ்—(சுற்றிப் பார்த்து) இவ்வளவு நிச்சப்தமாயொரு கோயிலிலும் ஜனங்களிருப்பதை நான் பார்த்ததில்லை. என்ன ஆச்சரியம் ஸ்வாமீ?

குமா—(கரத்தால் வாயை மூடிப் பேசாமலிருக்கும் படி ஜாடை செய்கிறான்.)

சாஸ்—ஸ்வாமி, யாரையா அவர்? முகத்திலொரு அறிகுறியு மில்லாமலிருக்கிறார். பார்த்தால் கிருஸ்தவர் மாதிரியல்லவோ தோன்றுகிறது.

ஜய—கிருஸ்தவர் தானவர். சும்மாவிரும் ஓய் ஏதாவது உளரிக் கொண்டேயிருக்கிறீர்.

சாஸ்—என்ன அநியாயம் ஸ்வாமீ?

ஜய—வாயை மூடிக் கொண்டிருக்கிறீரா, இல்லையா?

சாஸ்—(தனக்குள்) காலத்துக் கேற்ற கோலம் தான். கிருஷ்ணாலயத்துக்குள் கிருஸ்தவன் வர எப்படி மனங் கொண்டான்? கிருஸ்தவர்களுக்கு நம்முடைய மதத்தில் துவேஷ முண்டென்றல்லவோ கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். அவனுக் கெப்படி இந்த புத்தி வந்தது? அவனைப் பார்த்தால் வெகு பயபக்தி யோடு கூடியிருக்கிறவன் போல் தோன்றுகிறது. உத்தரீயத்தை யிடுப்பில் வரைத்துக் கட்டி இருகரங்களையு மஞ்சலி பந்தம் செய்து கிருஷ்ணவிக்ரஹத்தினிடத்திலிரு கண்களையும் சலன மில்லாம செலுத்தி நிற்கிறான். இதென்ன ஆச்சரியம்! (சுற்றிப்பார்த்து) ஒவ்வொருவரு மிப்படித்தானே நிற்கிறார்கள். இந்த ஸ்திரீயின் பக்தி விசேஷமாவிது?—உண்மையாகவே பக்தி இல்லாதவர்கள் கூட இங்கு வந்தால் பக்தர்களாய் விடுவார்கள் போல் தோன்றுகிறதே. இவ்வளவு சிரத்தையுடன் பகவானுக் கெந்தக் கோயிலிலர்ச்சனை செய்கிறார்கள்?—என்னை யறியாமலே என் மனதுக்கோ ராஹ்லாத முண்டாகிறதே. காரணமில்லாமலா இவ்வளவு ஜனங்களிங்கே கூடியிருக்கிறார்கள்? இது வரைக்கு மொரு கோயிலிலுமிந்த மாதிரியான சாந்தி யென் மனதிற் கேற்பட்டதில்லையே. இவளுடைய பக்திவிசேஷத் தாற்றானோ அல்லது பகவானுடைய கிருபை தானோ? இங்கே வருகிறவர்களுடைய மனது சுத்தமாகு மென்பதிற் சந்தேகமில்லை (மீராபாய் அர்ச்சனை முடித்து கர்ப்பூரஹாரத்தி சமர்ப்பிக்கிறாள்.)

இவளைப்பார்த்தால் சாதாரண ஸ்திரீயென்று ஒருவரும் சொல்லமுடியாது. லக்ஷ்மீ தேவியே அவதாரம் செய்ததாகத் தோன்றுகிற தேயல்லாமலிப்புவியிலுதித்த ஒரு ஸ்திரீ ஜனமாகத் தோன்றவில்லை. (சேடி கர்பூரஹாரத்தியைக் கையிற் கொண்டொவ் வொருவருக்கும் கொடுத்து வருகிறாள். (அக்பர் ஸங்யாஸியுடை தரித்த வண்ணம் வருகிறான்.)

அக்—இதுதான் அபுல்பாஸல் சொன்னகிருஷ்ணாலயமென்பதிற் சந்தேகமில்லை. அவன் சொன்னதைவிட எவ்வித்திலுமதிக மாயிருக்கிறதேயல்லாமல் ஒரு விஷயத்திலாவது அவன் சொன்னதற்குக் கீழ்ப்படவில்லை. என்ன கூட்டம்! எவ்வளவு சிரத்தை! (ஒருவரை நோக்கி)

பூஜை முடிந்தாயிற்றோ? இனியொரு விசேஷமு மில்லையோ?

ஜய—இப்போதர்ச்சனை முடிந்தது. இனிமேல் கானம் செய்யப் போகிறாளெங்களன்னை.

அக்—ஸீதாராம், ஜயராம், ஸீதாராம்

(மீராபாய் பாடுகிறாள். அக்பர் கண்ணீர் விடுகிறார். பாட்டு முடிந்தபிறகு மீராபாய் வெளியே வரும்போது. ஸாது வேடம்பூண்ட அக்பரைக் கண்டு நமஸ்கரிக்கிறாள்).

அக்—பகவானுடைய கிருபை பூரணமாக இருக்கக்கடவது, (தன் மகரகண்டிகையை யெடுத்துக் கொடுத்து) இதை பகவானுக்கர்ப்பணம் செய்யவேண்டும்.

மீரா—(சற்று தயங்கி) தாங்களோ ஸாதுவாயிற்றே. தங்களுக்கிந்த விலையுயர்ந்த கண்டிகை யெப்படிக் கிடைத்தது?

அக்-அதைப்பற்றி சந்தேகம்வேண்டாம். கெட்டவழியிலகப்பட்டதல்ல. அதுகாலையில் யமுனையில் ஸ்நானம் செய்தபோது என் காலிலகப்பட்டுக்கொண்டது. அதை யெடுத்து பகவதர்ப்பணம்செய்யவேண்டுமென்று தீர்மானித்துக் கொண்டேன். என் மனோரதம் நிறைவேற இப்ரமேயம் கிடைத்தது. நிச்சந்தேகமாயிதைக் கிருஷ்ண விக்ரஹத்துக்கு ஸமர்ப்பிக்கலாம்.

மீரா—(அதை வாங்கிக்கொண்டு) ஈசன் செயலையறிந்தோர் யார்? (அதைக் கிருஷ்ண விக்ரஹத்தின் கழுத்திலணிந்துவிட்டுத் தன் சேடியுடன் போகிறாள்).

அக்—(தனக்குள்) அபுல்பாஸல் சொல்லுகிறது வீண்போகுமா, தவறுமா? ஆஹா! என்ன பக்தி! என்ன பக்தி!! ஒரு ஸ்திரீ, தான் பக்தி செய்வதோடுங்கூடத் தன் நகரத்திலுள்ள ஜனங்களெல்லோருக்கும் பக்தியைப் புகட்டுகிறதென்றால் சாதாரணமான காரியமா? இது வொரு விசேஷமான சூசனையென்றே எண்ணவேண்டும். இவளும் சாமான்யமான ஜீவனல்ல. ஜகதுத்தாரணம் செய்யும் பொருட்டாவிர்ப்பவித்திருக்குமொரு பெரிய ஜீவனென்று தானூஹிக்கவேண்டும். இவளைப்பற்றின விஷயங்களை நன்றாய்க் கவனித்து வரவேண்டும். அவைகளிலிருந்து அநேக ரஹஸ்யங்களை கிரஹிக்கலாம். அதற்குத் தகுந்த ஏற்பாடுகளையபுல்பாஸல் செய்வான். நான் இனி இங்கு தாமதிக்கவேண்டியதில்லை. வந்த காரியம் பலிதமாயிற்று. ராஜ்யத்திற்குத் திரும்புவோம். (போகிறார்)

(காட்சி முடிகிறது.)

(இன்னும் வரும்.)

R. ஸ்ரீநிவாஸ ஐயர் M. A.

சிறுவர்க்குரிய விஷயம்.

பிரஹ்லாத சரித்ரம்.

இப்போது பிரஹ்லாத சரித்ரத்தை உங்களுக்கெழுதியிருக்கிறேன். அதில், ஓர் சிறுவன், ஈசுவரனிடத்தில் எவ்விதம் மிகுந்த பக்தியுள்ளவனாயிருந்தானென்பதையும் அதைப் பொறாமல் பெருங் கோபங்கொண்ட தன் தகப்பனுக்கும் எவ்விதம் மிகக் கீழ்ப்படிந்து நடந்துவந்தான் என்பதையும் அறிவீர்கள்.

பிரஹ்லாதன் ஓர் ராஜகுமாரன். அவ்வரசன் பெயர் ஹிரண்யகசிபு, அவன் ஓர் துஷ்ட அரசன். அவன் வெகு கர்வங்கொண்டவன். பெருமையில் தான் ஈசுவரனுக்குச் சமமென்று பொய் எண்ணங்கொண்டான். அவன் தன் இஷ்டப்படி நடந்தான். விஷ்ணு ஒருவரே எல்லாவற்றையுங் கொடுத்து மனிதரைத் தீங்கினின்று பாதுகாக்கிறார் என்பதை மறந்தான்.

பிரஹ்லாதன் சிறு பையன். அப்போது குருகுலத்தில் வசித்துவந்தான். அவன் வெகு புஸ்தகங்களை எல்லாம் வாசித்தான், எல்லாவற்றினும் மேலாக விஷ்ணுவிடத்தே அன்பு செலுத்திவந்தான். ஒருநாள் அவன் தகப்பனார் குருவுடன்கூடப் பிள்ளையை ஸமஸ்தானத்திற்கு வரும்படி யழைப்பித்தார். அப்படியே பிரஹ்லாதனும் போனான்.

பிரஹ்லாதன் தன் பிதாவின் இராஜ ஸமஸ்தானத்திற்கு வந்தவுடன் மிகுந்த வணக்கத்துடன் தலை குனிந்து கை கூப்பினான். ஒரு புத்திரன் தன் தகப்பனிடத்து எப்போதும் மரியாதை செலுத்தவேண்டுமென்று அவன் நன்குணர்ந்தவன். அப்போதவனை, அரசன் எழுந்திருக்கச் சொல்லி, அவன் கற்றுக்கொண்டதைச் சிறிது ஒப்பிக்கச் சொன்னான்.

பிரஹ்லாதன் சொன்னதாவது:—"அப்பா! தங்களிஷ்டப் படியே நான் கற்றுக்கொண்டதைக் கூறுவேன். இவ்வுலகத்திற்கு நாதனாகிய (இரக்ஷிப்பவராகிய) விஷ்ணுவைப் பூஜிப்பதற்குக் கற்றுக்கொண்டேன்."

இவ்விதம் சொன்ன பிரஹ்லாதனிடத்து ஹிரண்யகசிபுவுக்கு அடங்காக் கோபம் உண்டாகி, குருவைப் பார்த்துச் சொல்கிறான். "ஓய்! நீர் என் பையனுக்குச் சொல்லி வைத்தது இது தானா! என் சத்ருவையல்லவோ துதிக்கிறான். நானே எல்லோருக்கும் ஈசுவரன். விஷ்ணு என்னுடைய சத்ருவென்றறியீரா?" இவ்விதம் சொல்லிப் பையனைப் பழையபடி குரு குலத்திற்கே யனுப்பிவிட்டான். பிறகு அங்கு நானாவிதமான பாடங்களைப் படித்த போதிலும், விஷ்ணுவிடத்திருந்த அன்பையும் பக்தியையும் ஒரு போதும் கைவிட வில்லை.

கொஞ்ச காலம் சென்ற பிறகு, ராஜா ஹிரண்யகசிபு மறுபடியும் பிரஹ்லாதனை அழைப்பித்து, அவனுக்குத் தெரிந்த சில கவிகளைச் சொல்லச் சொன்னான். உடனே விஷ்ணுவை ஸ்தோத்திரஞ் செய்ய வாரம்பித்தான். அரசனுக்கோ கடுஞ்சினமுண்டாகி, அவனைக் கொன்று போடும்படி கட்டளையிட்டான். கொலையாளிகள் அவனை யடித்துக் கொல்ல முயன்றும், அவனுக்குச் சேதமே ஏற்படவில்லை. அவன் கொஞ்சமும் வருத்தமுறவில்லை.

"விஷ்ணுவைத் துதிப்பதை விடு, உனக்கு யாதொரு தீங்கும் செய்யமாட்டேன்" என்று ஹிரண்யன் பிரஹ்லாதனைப் பார்த்துச் சொல்ல, பிரஹ்லாதன், "எனக்கு எவ்வித அபாயமும் நேராது, என்னுடைய ஆபத்தில் என்னைக் காத்துக் கொள்வதற்கு விஷ்ணு இருக்கிறார்" என்று பதில் உரைத்தான். பிறகு அரசன் மிக்க கோபமுள்ளவனாய் கொடிய ஸர்ப்பங்களைக் கடிக்க விடும்படி ஏவினான். விஷ்ணுவிடத்திருந்த பக்தியால், அப்பாம்புகள் கடித்தபோதிலும் அவனுக்கு யாதொரு அபாயமும் ஏற்படவில்லை.

பிறகு பெரிய யானைகளை இவனுக்கு விரோதமாய் ஏவி விட்டான். யானைகளோ இவனிடத்தில் போவதற்கு நடுங்கின. பிறகு ஓர் பெரிய அக்னி குண்டத்தில் பிரஹ்லாதனைப் போடும்படி ஆக்ஞை செய்தான். அக்னியும் அவனை எரிக்கக் கூடவில்லை. அச்சமயம் விஷ்ணு பகவான், எரிக்கும் சக்தியை அக்னியிடமிருந்து கவர்ந்து விட்டார். ஒன்றும் பையனுக்குத் தீங்கிழைக்கக் கூடாமற்போயிற்று. மறுபடியும் பையனை குருக்களிடம் அனுப்பி, ஹரிஸ்துதியை விடும்படி செய்விக்கச் சொன்னான்.

பிரஹ்லாதனோ எப்போதும் ஹரியையே பாடிப் புகழ்ந்து கொண்டு பிறரிடத்திலும் ஹரிகதையையே சொல்லி வந்தான். அரசன் காதுக்கு இச்செய்தி எட்டவே, அவன் கோபாவேசத்தால், பையனுக்கு விஷங் கொடுக்கும்படி ஆக்ஞாபித்தான். கடைசியாக விஷமும் பலிக்கவில்லை. சூன்யக்காரர்களைக் கொண்டு ஏவல் முதலிய தீச்செயல்களால், ஹிரண்யன் பிரஹ்லாதனைக் கொல்லமுயன்றும், அந்த ஏவலாளிகள் தம் தீவினையால் தாமே கொலையுண்டார்கள்.

இவர்கள் இறந்த செய்தியைப் பிரஹ்லாதன் கேள்வியுற்றதும், சந்தோஷப்படவேண்டியதிருக்க, அவர்களுக்கிரங்கி, "ஹே! விஷ்ணோ! எனக்கிவர்களிடத்தில் ஒரு போதும் கோபங் கிடையாது. அவர்களைஎன் ஸ்நேகிதர்களாகவே மதிக்கிறேன். உமது பார்வைக்கேற்க நான் நல்லவனாயிருப்பேனாகில், அவர்களைப் பிழைப்பூட்டும்," என்று பிரார்த்தித்தான். உடனே, மாண்டவர்கள் எல்லோரும் உயிர் பிழைத்தெழுந்தார்கள்; "இளவரசே! நீடூழி வாழ்க. உமக்கு ஏராளமான ஐசுவர்யமும், தேஹ சௌக்யமும் பலமும், அநேக புத்ரர்களும் உண்டாகட்டும்" என்று உயிர்த்தெழுந்தோர் ஆசீர்வதித்தார்கள். அவர்களே இச்சமாசாரத்தை இராஜாவிடத்திற் போய்ச் சொன்னார்கள்.

ஹிரண்யகசிபு மறுபடியும் பிரஹ்லாதனை யழைத்து, "இவ்வற்புத சக்தி உனக்கெப்படி உண்டாயிற்று? அதன் இரகசியம் என்ன?" என்று கேட்டான். பிரஹ்லாதன் தன் பிதாவை நமஸ்கரித்து, "அப்பா, என்னிடத்து யாதொரு இரகசியமுமில்லை. எந்த சக்தியுமில்லை. ஹரியானவர் எல்லா வஸ்துக்களிலும் அமர்ந்திருப்பதால், நான் ஒன்றுக்கும் தீங்குசெய்வதில்லை, எல்லாவற்றையும் எல்லோரையும் அன்பாய் நேசித்துவருகிறேன்." என்று வணக்கமாய்ச் சொன்னான்.

இன்னமும் அரசனது மூர்க்கத்தனம் தணியவில்லை. எப்படியாவது பிள்ளையைக் கொல்லவே முயன்றான். முயன்றும் பலிக்கவில்லை. பிரஹ்லாதனும் விஷ்ணுவைத்தவிர வேறொருவரையும் பூஜிப்பதில்லை. விஷ்ணுவையே எப்போதும் தியானித்துவந்தான்.

இப்படியிருக்கையில் மஹாவிஷ்ணு மஞ்சள்வஸ்திரந் தரித்தவராய்ச் சடிதியில் குழந்தையின்முன் தோன்றினார். பிரஹ்லாதன் சற்று பயந்து, தன்னைத் தயவோடு பார்க்க வேண்டுமென்று கெஞ்சி, உடனே நமஸ்கரித்தான். "உன்னிடம் திருப்தியடைந்தேன். நீ எதைக் கேட்பாயோ, அதைக் கொடுப்பேன்." என்று விஷ்ணுபகவான் விடை பகர்ந்தார். நம்மைப் பார்த்து ஈசுவரன் இவ்விதம் சொல்லியிருந்தால், நாம் அவரை என்னகேட்டிருப்போம்? பலம் ஐசுவர்யம், பெருமை, படிப்பு இவைகளில் எதையாவது வேண்டியிருப்போமல்லவா? பிரஹ்லாதனோ "நான் எப்போதும் உம்மையே சிந்தித்துக்கொண்டு, உம்மிடத்திலேயே பக்திசெலுத்திக்கொண்டிருக்கவேண்டும் என்ற ஒரே ஆசைதான் எனக்குண்டு, வேறொன்றுமில்லை" என்றான்.

"பூலோக ஐசுவர்யம் எல்லாவற்றிலும் கடவுளிடத் தன்பே மேலானது" என்று பிரஹ்லாதன் நன்கறிந்தவன். பின்பு விஷ்ணு:—"நீ ஏற்கனவே பக்தியுள்ளவன். இனியும் அப்படியேயிருப்பாய் இன்னும் வேறு ஏதாவது வரங்கேள்" என்று சொன்னார்.

உடனே பிரஹ்லாதன் தன் தகப்பன்செய்த பெரும் பிழை எல்லாவற்றையும் மன்னிக்கும்படி கடவுளைவேண்டினான். "அப்படியே ஆகக்கடவது" என்று விஷ்ணுவும் கூறி, இன்னுமொரு வரத்தையும் கேட்கச்சொன்னார். ஆயினும் பிரஹ்லாதன் தனக்கு ஒரு ஆசையும் இல்லையென்றும், தனக்கு வேண்டியன எல்லாம் விஷ்ணுவிடமிருக்கின்றனவென்றும், நினைத்து ஒன்றையும் கேட்கவில்லை. உடனே பகவான், "உனக்குப் பரமஸௌக்யம் உண்டாவதாக" என்று சொல்லி ஆசீர்வதித்து மறைந்தார்.

பிரஹ்லாதன் அரண்மனைக்குப்போய்த் திரும்பிப்பார்க்கவே, விஷ்ணுவின் வாக்குப்பிரகாரம், தகப்பனார் கோபம் அனைத்தும் பஞ்சாய்ப் பறந்தது. கடவுளின் கருணையானது அவன் கல்நெஞ்சத்தை உருக்கியது. அவன் பிரஹ்லாதனை உச்சிமுகர்ந்து முத்தமிட்டு, "அப்பா! குழந்தாய்!! நீ உயிர்தரித்தும் இருப்பாயா என்று கொஞ்சமும் நினைக்க முடியாத கொடுஞ்செயல்கள் மூர்க்கத்தனத்தால் செய்தேனே!" என்று சொல்லிக் கண்ணீர் ஆறாய்ப்பெருக, துயர் ஆற்றாமையால் நொந்து அழுதான். பிரஹ்லாதன் பிதாவை நமஸ்கரித்து, விடைபெற்றுச் சென்று தன் தகப்பனுக்கும் குருவுக்கும் செய்யவேண்டிய கடமைகளை ஒரு சிறிதும் தவறாது செய்துவந்தான்.

இக்கதையால் ஈசுவர பக்தியானது எப்படி ஒரு சிறு பையனையுங்கூட எவ்வித ஆபத்தினின்றும் தப்புவித்தது என்பது நன்றாய் விளங்குகிறது. விஷ்ணுவானாலும் சரி கிருஷ்ணனானாலும் சரி பரமேசுவரனானாலும் சரி அவர்களிடத்தில் பக்தியோடிருப்பது, நமக்கு நேரும் எவ்வித ஆபத்துகளிலும் துணையாயிருக்கும். ஈசுவரனையேநினைத்துவருவோமாயின், எவ்விதமாயினும் நன்மையையே கடைப்பிடிக்கும் தைர்யமுண்டாகும்.

வஸந்தானந்தன்.

நவம்பர் மாசம்.

21. உனக்குத் துன்பம் வருவதைக் கௌரவமாக நினைத்து உன் கர்ம பலன் என்னவிதமாயிருந்தாலும், அதை நீ ஸந்தோஷத்துடன் பொறுத்துக் கொள்ளவேண்டும். உன்னுடைய கெட்ட கர்மத்தின் பலன்கள் அநுபவிக்கப்பட்டு நீ கர்மபந்தமற்றுப் போனாலொழிய நீ குருநாதனுக்கு பிரயோசனப்படமாட்டாய்.

22. நீ சொத்தில் ஆசையைத் தவிர்த்து விடு. நீ எந்த வஸ்துக்களை அதிகமாக விரும்புகிறாயோ அவைகளை கர்மா உன்னிடமிருந்து எடுத்துக்கொள்ளும். நீ நிரம்பவும் நேசிக்கும் மனிதர்களைக்கூட உன்னிடமிருந்து அபகரிக்கும். அப்பொழுதுகூட நீ சந்தோஷமுள்ளவனாயிருக்கவேண்டும். எல்லாவற்றையும் தியாகஞ்செய்துவிடத் தயாராயிரு. குருநாதர் தமது சக்தியானது தம் சீஷன் மூலமாய் மற்றவர்களை அடையும்படி செய்ய அடிக்கடி நேரிடும். சீஷன் மனத்தளர்ச்சிக் குட்படுவானானால் அவர் அவ்விதம் செய்ய முடியாது. ஆகையால் எப்பொழுதும் சந்தோஷத்துடனிருக்க வேண்டும். இதுவே உன் முக்ய நியமமாயிருத்தல் வேண்டும்.

23. உபகாரமுள்ளதும், சுயநயமற்றதுமான வேலை எல்லாம் குருநாதன் வேலை. ஆகையால் அத்தகைய வேலையை நீ குருநாதனுக்காகச் செய்யவேண்டும்

24. உனக்கு குருநாதனிடம் திடமான நம்பிக்கையிருக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் குருநாதனும் உனக்குதவி புரிய முடியாது. பூர்ண நம்பிக்கையில்லாவிட்டால் அவரது அன்பும் சக்தியும் உன் வழியே தடையின்றி வராது.

25. “அன்பே சிவம்” அன்பே உருவெடுத்தவர் ஈசுவரன். நீ ஈசுவரனுடன் ஐக்கியமாக இச்சிக்கும் பக்ஷத்தில் கிஞ்சித்தும் சுயநயமின்றி பூர்ண அன்பு உன்னிடம் நிறைந்திருக்க வேண்டும்;

26. எப்பொழுதும் பிறருக்குதவி செய்யச் சமயம் பார்த்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

27. ஒவ்வொரு ஜீவராசியினிடமும், வஸ்துவினிடமும், நன்மையிருக்கிறது. அவ்விதம் மகிமையுமிருக்கிறது. இவைகளில் எதையாவது சிந்தித்துப் பலப்படுத்தலாம் அதனால் ஒருவன் விருத்தி யடையும்படி உதவலாம் விருத்தியாகவொட்டாமல் தடுக்கலாம். ஈசுவர ஸங்கல்பத்தின் வழிபடலாம் அல்லது அவரை எதிர்க்கலாம்.

28. அஜாக்கிரதையினால் விளையும் துன்பம் அதிகம் —அதாவது ஒரு செய்கையினால் மற்றவர்கள் எவ்விதம் பாதிக்கப் படுவார்கள் என்ற விஷயத்தைப்பற்றி நினைக்கத் தவறுவதேயாகும்.

29. நன்மை செய்வதிலேயே தீவிரமுள்ளவனாயிரு பிறருக்கு கைங்கர்யம் செய்ய வேண்டும் என்ற இச்சையானது உன்னிடம் பூர்த்தியாயிருக்க வேண்டும். உன்னைச் சுற்றிலும் உள்ள, மனிதர்கள் மாத்திரமல்ல. பிராணிகள், புற் பூண்டு களுக்கும் உதவி செய்யச் சமயம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கவேண்டும். நீ ஈசுவரனையடைய இச்சிக்கும் பக்ஷத்தில் அது உன்னுடைய சுயநலத்துக்காக அல்ல; ஈசுவரனின் அன்பு மற்றவர்களைப்போய் அடைய நீ கருவியாயமைய வேண்டுவதற்கேயாம்.

30. நிவர்த்தி மார்க்கத்தில் இருக்கிற ஒருவன் தனக்காக ஜீவிக்க மாட்டான், பிறருக்காக ஜீவிக்கிறான். மற்றவர்களுக்குக் கைங்கரியம் செய்யும் நிமித்தம் தன்னை மறந்து விடுகிறான். இவனுடைய ஹிருதயத்தை நிரப்பிக் கொண்டிருக்கும் ஈசுவரகிருபையானது உலகத்தில் பிரகாசிக்கும்படி செய்ய இவனொரு ஜோதியாயிருக்கிறான்.

பிறருக்குதவி செய்யும்படி உன்னைத் தூண்டச் சாதகமாயிருக்கும் ஞானத்தை நீ எவ்வழியாய் அடைந்தனையோ அவ்வழியை உலகத்தில் பரவச் செய்வாயாக.

தியானக்கிரம விஷயம்.

டிசம்பர் மாசம்.

[சமீபகாலத்தில் ஒரு அவதார புருஷரை அநேகர் எதிர்பார்ப்பதில், அதுவிஷயமாக இந்த மாச அப்பியாசம் ஏற்படுவதால், முன் அவர் கிருஷ்ணபகவான்—கௌதமபுத்தர்—இயேசுகிருஸ்து நாதர் இவர்களாக அவதாரம் செய்த காலத்திலுண்டான சில விஷயங்களை இப்பொழுது ஞாபகத்துக்குக் கொண்டுவர அடியில் விவரிக்கப் பட்டிருக்கிறது.]

மாசாந்தர அப்பியாசம் :—ஜகத்குருவை எதிர்பார்த்து அவர் திருவரவிற்கேற்ற ஆயத்தம்செய்.

வார அப்பியாசம்.

1-வது வாரம்:—உன் நாதன் எப்பொழுது வருவாரென்று உனக்குத் தெரியாதாகையால் அவர் வரவை எப்போதும் எதிர்பார்த்தவண்ணம் இரு. (மார்க்கு 24—42) இல்லாவிடில் அவர் சடிதியில் வரும்போது, விழித்திராமல் நீ தூங்கிக்கொண்டிருப்பாய். (மார்க்கு 13—36). நீ எதிர்பார்க்கும் பிரபு திடீரென்று அவர் ஆலயத்துக்கு வருவார். (மார்க்கு 3—1)

2-வது வாரம்:—நமது பிரபுவின் வருகைக்கு நேரான ஒரு பெரிய ராஜபாட்டையாக இப்போதுள்ள பாலைவனத்தில் சீர்திருத்தம்செய். (ஈசையா 40--3)ஹெ! புண்ய க்ஷேத்ரமாகிய ஜெருஸலேமே! யூதேயா தேசத்துப் பட்டணங்களில் சிறந்த ஜெருஸலேமே! உன் உரத்த சப்தத்தால் ஈசுவரனுடைய திருவரவை எங்நாட்டிலும் பிரபலப்படுத்தி உத்கோஷிப்பாயாக. பரமாசார்யன் திருவரவைப் பஹிரங்கப் படுத்தக் கூசாதே, பயப்படாதே. (ஈசையா 40—9)

(இன்னும் வரும்.)

கே. எஸ். ராமசந்திர ஐயர்.

பூர்ணசந்திரோதயம்.

தொகுதி 6 } 1916-ம் ௵ ஏப்ரல் ௴ / ராக்ஷஸ ௵ பங்குனி ௴ { பகுதி 12.

தற்கால நிலைமை.

நம்முடைய மாதிரு பூமியாகிய இந்தியாவை முன்னுக்குக் கொண்டுவரும் வண்ணம் பாடுபட்டு வரும் இந்தியர்களின் மத்தியில் நமது பிரஹ்மஞான சபையின் அங்கத்தினர்கள் செய்து வரும் கைங்கரியம் மிகவும் பாராட்டத் தக்கது. சேலம் சென்ட்ரல் ஜயிலில் கைதிகளுக்கு மதத்தையும் நன்னெறியையும் புகட்டுமாறு உபதேசக வேலையை அங்கீகரித்து 1915-ம் வருஷம் முழுவதும் அக்கடமையை நன்கு நடாத்தி வந்த எஸ். முத்துசாமி ஐயர் என்ற அந்தணர் ஜயில் இன்ஸ்பெக்டர் ஜனரலவர்களுக்கு அனுப்பிய அறிக்கைப் பத்திரத்தில் பின்வரும் முக்கியமான விஷயங்களைப் பற்றிக் கூறியுள்ளார். "கைதிகளில் சிலர் புறக்

கைதிகள்; சிலர் பழைய கைதிகள். பிந்தியவர்களுக்குப் பயன்படுமாறுபுத்தி கூறுவது சிரமசாத்தியம். புராண இதிகாசாதிகதைகள் மூலமும் உபந்யாசங்கள் மூலமும் நன்னெறியைப் புகட்டுவதோடுகூட அடிக்கடி கைதிகளின் மனதை பக்தியாலும், கானத்தாலும் உருகும்படி செய்தல் அதிகப் பயன் தரும் என்று எண்ணுகிறேன். அதற்காக சரியான பக்க வாத்யங்களோடு பாகவதரைக்கொண்டு ஹரிகதைகள் நடப்பித்தால் கானத்தினாலும் கதாரசத்தாலும் மனதுருகிச் சீர்படும். மேலும் ஜயிலில் உபந்யாசங்களுக்கு உபயோகப்படும் அறைகளில் தேவதைகளுடையவும் மகான்களுடையவும் அவதாரங்களுடையவும், மகரிஷிகளுடையவும் படங்களையும் சர்க்கார்ச் செலவில் வாங்கித் தொங்க விட்டிருக்கவேண்டும். அந்த ஜெயிலில் 700 கைதிகள் இருக்க சுமார் 150 பேர்கள் மட்டும் சாதாரணமாக உபந்யாசங்களுக்கு வருகிறார்கள். உபந்யாச காலத்தில்பலர்களுக்கு வேறுவேலைகள் கொடுக்கப்படுகிறதாகக் கேள்வி. எல்லோரும் அந்த உபந்யாசங்களுக்குவரும்படி செய்வதற்காக உபந்யாச காலங்களில் வேறு வேலைகள் கொடுக்காதபடி செய்யவேண்டும், தூக்கில் போடும்படி உத்திரவான கைதிகளுக்கு ஆறுதல் செய்யவேண்டியது மிகவும் அவசியமாயிருத்தலால் முன்னாடியே இந்த தேதிகளில் இந்த கைதிகளை தூக்கில் போடுவதாக ஜாப்தாவை உபந்யாசகரிடம் கொடுத்தல் சிலாக்யம். மேலும் ஜயிலைவிட்டு வெளியேறப் போகிற கைதிகளுடைய ஜாப்தாவைக் கொடுத்தால் அவர்களுக்கு உபந்யாசகர் நற்புத்தி கூறுவது இலகுவாகும். இவ்விதம் சிற்சில சீர்திருத்தங்கள் செய்தால் மிக்க நன்மையுண்டாகும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.'' மேற்கூறிய விஷயங்கள் ராஜாங்கத்தாரால் நன்று கவனிக்கத்தக்கவைகள்.

***

"பெற்றோருபாத்தியாயர்களின் சங்கம்" 1915-ம் வருஷம் டிசம்பர்மீ 28-ம் தேதியன்று பம்பாயில் துவக்கப்பட்டது. (1) அகத்திலும் பள்ளியிலும் சிறுவர் சிறுமிகளை தேஹசிக்ஷை செய்வதை யொழித்தல், (2) பெற்றோருபாத்திமார்களுக்கு சிறியாரின் போதனாமுறையில் புதிதாக வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிற அபிப்பிராயங்களைப் புத்தகங்கள், துண்டுப் பத்திரிகைகள் வாயிலாகப் பரவச் செய்தல். இவ்விரண்டும் அதன் நோக்கங்கள். கனம் டி. சதாசிவ ஐயரவர்கள் அக்கிராசனபதி. பி. கே. டிலாங் எம். ஏ., எல். எல். பி., சி. எஸ். திர்லோகேகர் எம். ஏ., வி. ஜீனராஜதாசர் எம். ஏ., முதலிய பலர் உப அக்கிராசனபதிகள்; குவாலியர் ராஜ்யத்தின் ராஜதானியான குவாலியரில் விக்டோரியா கல்லூரியில் சரித்திர அத்தியாபகரான ஆர். கே. குல்கர்ணி எம். ஏ., எல். எல். பி., காரியதரிசி. அடையாற்றிலிருக்கும் எஸ். வி. கண்டேகர் என்பார் உபகாரியதரிசி. இந்தச் சங்கத்தில், பெற்றோர்களும், உபாத்தியாயர்களும் மற்றவர்களும் அங்கத்தினராகச் சேரலாம். அங்கத்தினராகச் சேருவோர் எல்லோரும் எவ்விடத்திலும் குழந்தைகளை தேஹசிக்ஷை செய்யக்கூடாது என்று ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். அவர்களுக்கு யாதொரு சந்தாவும் கிடையாது. ஆனால் மனமுவந்துதவும் தொகைகள் வந்தனத்துடன் அங்கீகரிக்கப்படும். அந்த சங்கத்தின் நோக்கங்களை நிறைவேற்றப் புத்தகங்கள் துண்டுப் பத்திரிகைகள் பிரசுரிக்கப்படும். இதைப் பற்றியறிய விரும்புவோரும், அங்கத்தினராகச் சேர விரும்புவோரும் மேற்கண்ட காரியதரிசியவர்கட்கு எழுதலாம். கருணைக்கடலாகிய பெரியோர் அவதரிக்கப் போவதாகப் பறை சாற்றப்படும் இந்நாளில் இந்தியாவில் குழந்தைகளைக் கருணையாலன்றோ பரிபாலிக்கவேண்டும்.

***

அடியாத மாடு படியாதென்றும், அடியுதவுவது போல் அண்ணன் தம்பி யுதவ மாட்டான் என்றும் பழமொழிகளை வேதவாக்கியமாய்க் கொண்டு குழந்தைகளை "[illegible]

த்தவிர உடம்பு பூராவையும் உறித்துவிடுவதாக''ப் பயமுறுத்துபவர்களும், கொஞ்சமும் இரக்கமின்றி கையாலும் கோலாலும் புடைப்பவர்களும் நிறைந்த இந்நாட்டில் இத்தச் சங்கத்தின் ஆவசியகத்தைப் பற்றி விரித்தெழுதவேண்டியதில்லை. எல்லோரும் இந்த சங்கத்தில் அங்கத்தினராகச் சேர்ந்து பயனடைவார்களாக.

***

சென்ற சஞ்சிகையில் ஹிந்து யூனிவர்சிடியின் பிரதிஷ்டையைப் பற்றிச் சொல்லப்பட்டது. நம்முடைய மகம்மதிய சகோதரர்களும் அதேமாதிரி மகம்மதிய யூனிவர்சிடியும் ஸ்தாபிக்கவேண்டும் என்று அவாவுடையவர்களாய் அதற்காகப் பிரயத்தினப்படுகிறார்கள் என்று அறியச் சந்தோஷப்படுகிறோம். ஹிந்து யூனிவர்சிடியில் அநேகம் விஷயங்கள் ஹிந்துக்கள் கோரியபடி கிடைக்காவிடினும் கிடைத்த மட்டில் நலம் என்று இனிமேல் இது சரியானபடி நடைபெற்றால் அநுகூலமான காலம் வரும்போது வேண்டிய சீர்திருத்தங்கள் செய்து கொள்ளலாம் என்றும் எவ்வாறு தற்காலத்தில் ஹிந்துக்கள் சந்துஷ்டி யடைந்திருக்கிறார்களோ, அவ்வண்ணம் மகம்மதியர்களும் இந்த ராஜப்பிரதிநிதியவர்கள் காலத்திலேயே பிரயத்தினப்பட்டால் தாங்கள் கோரினபடி முழுவதும் கிடைக்காவிட்டாலும், ஹிந்து யூனிவர்சிடியைப் போலாவது நிச்சயமாய் மகம்மதிய யூனிவர்சிடியும் கைகூடும் என்பதில் ஐயமில்லை.

***

வங்காளத்தில் பங்கூரா என்னும் ஜில்லாவில் இப்போது மிகவும் கொடுமையான பஞ்சம் நடக்கின்றது அந்த ஜில்லாவானது வங்காளத்திலுள்ள ஜில்லாக்களில் ஏழுமைப் பட்டது. 2,621 சதுரமைல் பரப்புள்ள அந்த ஜில்லாவிலுள்ள 12½லக்ஷம் ஜனங்களில் 8லக்ஷம் ஜனங்கள்

சோற்றுக்கு விதியற்று, நடை பிணங்களாயிருக்கிறார்கள். சீக்கிரம் அவர்களுக்கு உதவி போய்ச் சேராதபோனால் அவர்கள் உயிர் நீக்கவேண்டியதைத் தவிர வேறு கதியில்லை. 1913-ம் வருஷத்தில் அதிக வெள்ளத்தால் வேளாண்மையெல்லாம் அழிந்தது. 1914-ம் வருஷத்தில் மழை போதாததால் பஞ்சமாய்ப் போயிற்று. 1915-ம் வருஷத்திலும் சுபிக்ஷம் இல்லாததால், அந்தோ! அந்த ஜில்லா ஜனங்கள் யாது செய்வார்கள்! உடுக்கத்துணியற்று உண்ண உணவற்று தோலால் மூடிய சுத்த எலும்புக் கூடுகளாய் அலையும் ஜனங்கள் என்ன செய்வார்கள்? மறுபடியும் 7-மாசம் செல்லுமாம் பயிர்கள் விளைந்து பலன் கிடைக்க. இனம் ஒன்றுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு ஒரு ரூபா இருந்தால் போதுமானது. 7 மாதங்களுக்கு 7 ரூபாவும் பேர்வைக்காக ரூபா ஒன்றும் ஆக 8 ரூபா வேண்டும். அப்படி 8 லக்ஷம் ஜனங்களுக்கு ரூபாய் வேண்டுமே! என் செய்வது? சர்க்காரில் பஞ்சத்துக்காகவென்று உதவப்பட்ட 5லக்ஷம் ரூபாய் எம்மட்டுக்குப்போதும்? இவ்வாறு சகிக்க முடியாத கஷ்டங்களையடைந்து பரிதபிக்கும் மன்னுயிர்களுக்குப் பேருதவி செய்ய ராமகிருஷ்ண மிஷன் சபையாரும், வங்காள ஜனசமூக கைங்கரிய சபையாரும் முன் வந்திருக்கிறார்கள், ஆனால் பணமில்லாமல் கருணையால் மட்டும் என்ன உதவி செய்ய முடியும்? பத்திரிகை வாயிலாகவும், நிருபங்கள் மூலமாயும் வேண்டிக்கொள்ள பம்பாயில் ஒரு பெரிய மகாநாடு கூடப்பட்டு இந்த பஞ்சத்தின் கொடுமையை ஒருவாறு சாந்தம் செய்ய பொருளுதவி கொடுக்கப்பட்டது. அம்மாதிரியே சென்ற மார்ச்சுமீ 2உயன்று சென்னப்பட்டணத்தில் ஒரு பெரிய சபை கூட்டப்பட்டது.

***

காலம் சென்ற கோகலேயின் பெயரால் அமைக்கப்பட்ட (ஓய். எம். ஐ. ஏ. சபையாரின்) பெரிய [illegible]

மஹான் எந்தப் பொது ஜனங்களுக்குப் பாடுபட்டாரோ, அந்தப் பொது ஜனங்களுடைய கைங்கரியத்துக்காக முதல் முதலாய் இந்த பெரிய சபை கூடியது மிக்க பொருத்தமுள்ளதே. கனம் நரசிம்மேசுவர சர்மா அவர்கள் அக்கிராசனம் வகிக்க திவான்பஹதூர் கோவிந்தராகவையர், டி. ரெங்காச்சாரியர், ஸி. பி. ராமசுவாமி ஐயர், ஏ. ரெங்கசாமி ஐயங்கார், பி. பி. வாடியா, எம். எஸ். கர்மத், முதலிய சீமான்களும் கனம் சதாசிவ ஐயரவர்கள் மனைவியாரும் அன்னிபெஸண்டு அம்மையாரும் பஞ்சத்தின் கொடுமையைப் பற்றி மிகவும் உருக்கமாகப் பேசினார்கள். அவ்விடத்திலேயே 28,000 ரூபா கொடுப்பதாக வாக்களிக்கப்பட்டது. இனியும் பொருளுதவி தேடுவதற்காக ஒரு நிர்வாஹ சபை நியமிக்கப்பட்டது.

***

இந்தியாவானது ஒரே சரீரமாயும் அதில் ஒவ்வொரு மாகாணமும் ஒவ்வொரு அங்கமாகவு மன்றோ கருதப்படுகின்றது. வங்காளமாகிற ஒரு உறுப்பில் வலி தோன்றினால் மற்றொரு உறுப்பாகிய சென்னை நமக்காவதென்ன என்று சும்மா இருக்க முடியுமா? அந்த பெரும் சபையில் பிரசங்கம் செய்த ஒவ்வொருவரும் ஹிருதய பூர்வமாக மனம் கரைந்துபேசி கைநிறையப் பணம் கொடுத் துதவியதைப்பார்த்துக்கேட்ட யாராவது நம்முடைய இந்தியாவானது படத்தில் வரையப்பட்ட ஒரு தேசம் மட்டும் தான், ஆனால் ஐக்கிய பாவமற்றது என்று சொல்ல முடியுமா? இதுவே நம்முடைய மாதா தூங்கவில்லை, பூர்ணமாய் விழித்துக்கொண்டாள் என்பதற்குப் போதிய ருசுவாகும்.

***

எந்த தேசத்திலும் மன்னுயிர்கள் பாடுபடுகிறதாய்க் கேட்டால் இயன்ற உதவி புரிவது கருணைலேசமுள்ள ஜனங்களுக்கு இபறனை. அப்படியிருக்க இந்திய மாதாவின் உதரத்தில் தோன்றியவராய், நம்மைப்போல் ஒரே [illegible] நஷ்டத்துக்கும், கஷ்ட சுகங்களுக்கும் பாத்தியப்பட்டவராயிருக்கும் இந்தியர்கள் பால் மனமிரங்காதவர் உண்டோ? இத்தனை கஷ்டப்படும் ஜனங்களுடைய குணமோ எவ்வளவு மெச்சத் தகுந்தது! ஆகாரத்துக்காக சீட்டுகள் கொடுக்கும் இடத்துக்குக் கூட்டம் கூட்டமாய் வந்திருந்த ஜனங்களில் புருஷர்கள் ஒதுங்கி நின்றுகொண்டு, ஸ்திரீகளும் குழந்தைகளும் சீட்டு வாங்கிப் போகும்படி விட்டு, பிற்பாடு தாங்கள் சீட்டு வாங்கினார்களாம். இவ்வளவு குணசாலிகளான ஜனங்களுக்கும் இத்தகைய கஷ்டம் வாய்த்ததே. இதைத் தவிர்க்க இந்தியர்கள் எல்லோரும் முன் வருவார்கள் என்று நம்புகிறோம்.

***

மதுரை காலேஜ் ஹாலில் 1916ம்-ஆு மார்ச்சுமீ 5ட சாயங்காலம் 6 மணிக்கு ஒரு முக்கியமான பிரசங்கம் நடந்தேறியது. புனா நகரத்தில் அநாத பாலிகாசிரமம் என்ற விதவாகிருஹத்தையும், மஹிலா வித்யாலயத்தையும் ஸ்தாபிப்பதில் முதன்மையான சிரமத்தை வஹித்தவரும் தற்காலத்தில் புனாவில் ஸ்தாபிக்கப் பெறப்போகிற பாரதவர்ஷீய மஹிலா வித்யாபீடம் என்ற ஸர்வ இந்திய ஸ்திரீகள் யூனிவர்சிடி விஷயமாய் தேசசஞ்சாரம் செய்து வருபவருமான புரொபஸர் கார்வே என்ற மஹான் தாம் தற்போது பிரவர்த்தித்த விஷயமாகிய ஸர்வ இந்திய ஸ்திரீகள் யூனிவர்சிடியைப் பற்றி உபந்யாசம் செய்தார். இவரைப் பார்த்தால் மிகவும் சாமன்யமான மனிதனைத் தோன்றுகிறாரே யொழிய வேறொருவராலும் முடியாத காரியங்களைச் சாதித்த பெரியாராய்த் தோன்றவில்லை. தனக்கு நன்றாகப்பேசத் தெரியாதென்று சொல்லித்துவக்கின பிரசங்கத்தில் மிகச்சுருக்கமாகவும் தெளிவாகவும், எல்லோருடைய மனதைக் கவரும்படிக்கும் தாம் வந்த காரியத்தை [illegible]

காட்டி சபையோரனைவரையும் தம் வசமாக்கினர். உண்மையினுடையவும் உற்சாகத்தினுடையவும் சக்தியை யாராலளக்க முடியும்? ஸ்திரீகளுக்கு சர்வ கலாசாலை ஏற்படுத்தவேண்டிய ஆவசியகம் என்னவெனின், தற்போதிய காலத்தில் பாதிரிமார்களாலும் கவர்ண்மெண்டாராலும் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிற கல்லூரிகளிலும், உயர்தரக் கலாசாலைகளிலும் ஆங்கிலத்திலேயே சகல விஷயங்களையும் கற்பிக்கிறார்கள். அதனால் சொற்பகாலத்தில் ஸ்வபாஷையினால் கற்பித்தாலறியக்கூடிய விஷயத்தை வெகு சிரமப்பட்டு அதிக காலத்தில் கற்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆண்பிள்ளைகளுக்கும் அம்மாதிரியே கற்பிக்கிறார்களாயினும், அவர்கள் மதராஸ் முதலிய யூனிவர்சிடியிலும் சர்க்காரிலும் யோக்கியதா பத்திரம் பெற்று அதன் உதவியால் தங்களுடைய ஜீவனோபாயம் தேடவேண்டியிருப்பதால், அவர்களை சீக்கிரத்தில் சகல விஷயங்களையும் ஸ்வபாஷையின் மூலமாய் கற்கும்படி செய்தலை சர்க்காரிலும் யூனிவர்சிடியிலும் ஒத்துக்கொள்ளார்களாகையால் அது கூடாது. ஆனால் இந்தியாவில் ஸ்திரீகள் பெரும்பாலும் ஜீவனோபாயம் தேடவேண்டுவதில்லை. ஆகையாலவர்களுக்கு வித்யைகற்பதுதான் நோக்கமேயொழிய வேலைக்குப் போகவேண்டுமென்பது முக்கியமான கருத்தில்லை. ஆகையால் மதராஸ் பம்பாய் முதலிய யூனிவர்சிடிகளில் யோக்கியதாபத்திரம் பெறவேண்டியதும் ஆங்கிலபாஷை வாயிலாய்ச் சகல விஷயங்களையும் கற்கவேண்டியதும் அவசியமில்லை. ஸ்வபாஷையின் வாயிலாய்க் கற்பிப்பதையே முக்கியகருத்தாயுள்ள ஸ்திரீகளுக்கென்ற யூனிவர்சிடியை ஸ்தாபித்தல் மிக்க நலம்பயக்கும். மேலும் புருஷர்களுக்கு கற்பிக்க வேண்டிய விஷயங்கள் வேறு; ஸ்திரீகள் கற்கவேண்டிய விஷயம் வேறு. ஸ்திரீகள் கற்கவேண்டிய விஷயங்களை அவசியமாயவர்கட்குக் கற்பிக்கும்படிக்கும் அவைகள் சம்பந்தமாய் யோக்கியதா பத்திரங்கள் கொடுக்கவும் ஒரு யூனிவர்சிடி வேண்டுவது அவசியம்.

மேலும், ஸ்திரீகள் கற்கக்கூடிய காலம் மிகவும் சொற்பமாயிருப்பதால், அவர்கள் ஆங்கிலத்தின் வாயிலாய் 7வருஷம் கற்கக்கூடியதை சுயபாஷையில் 5வருஷத்தில் கற்கலாம். அது பெரிய லாபம். மேலும் எந்த தேசத்திலும் அந்நியபாஷை மூலமாய் கல்வி கற்பது என்பது கிடையாது. அந்த துரதிருஷ்டம் இந்தியாவுக்கே வாய்த்தது. 50வருஷத்துக்கு முந்தி ஜப்பானில் படிப்பு ஸ்வல்பமாயிருந்தது. ஆனால் ஜப்பானியர்கள் கலாசாலைகளை ஸ்தாபித்து சுயபாஷையில் கற்பித்ததால் அந்த நாடு கல்வியில் முதிர்ந்திருக்கின்றது. ஜப்பான் யூனிவர்சிடிகளின் கௌரவம் உலகெங்கும் பரவியிருக்கின்றது. ஆனால் இந்தியாவிலோ 50வருஷத்துக்கு முன் இருந்த படிப்புதானிப்போதும் இருக்கிறது. நமக்கு சுயபாஷையாகிய ஸம்ஸ்கிருதத்தையும் நாம் ஆங்கில மூலமாய் கற்கிறோம் என்றால் இதைவிட அவமானம் என்ன வேண்டியிருக்கிறது? இதைக்கேட்டு 50வருஷத்துக்குப் பின் வரும் நம்மவர்கள் நகையார்களா? ஸ்திரீகளுக்கு ஸ்வபாஷையில் கற்பித்து உயர்தர ஞானம் புகட்டுவது ஸாத்தியம் என்று காட்டினால் புருஷர்கள் யூனிவர்சிடிகளிலும் அதே மாதிரியான சீர்திருத்தம் செய்யக் கூடும். ஆகையால் ஸ்திரீகள் யூனிவர்சிடி அவசியம். புனா நகரத்தில் ஸ்தாபிக்கப் போகிற யூனிவர்சிடியை சர்வ இந்தியா யூனிவர்சிடியென்று எப்படிச் சொல்லலாம், இந்த பிராந்தியங்களுக்கு அதினால் என்ன பயன் என்று இரண்டு கேள்விகள் நியாயமாய் தோன்றலாம். இந்தியாவின் ஒவ்வொரு மாகாணத்திலிருந்தும், உத்தேசித்திருக்கிற யூனிவர்சிடியின் "செனட்" என்ற ஆலோசனைச் சபைக்கு, அங்கத்தினரை தேர்ந்தெடுக்கிற பாத்தியம் அதற்குண்டு. மேலும் பூனாவிலிருக்கும் மத்திய ஆலோசனைச் சபையைத்தவிர வெவ்வேறு மாகாணங்களுக்கும் மாகாண ஆலோசனைச் சபையை ஸ்தாபித்து அதன் மூலம் அந்த அந்த மாகாணங்களில் உபயோகிக்கவேண்டிய புத்தகங்களைத் தீர்மானிக்கவும், ஒரே கேள்வித் தொ[illegible]

அந்தந்த தேசபாஷையில் மொழிபெயர்த்து பரீக்ஷை செய்யவும் உத்தேசம். அப்படிச் செய்வதால் மற்ற மாகாணங்களிலுள்ள பள்ளிகளையும் இந்த யூனிவர்சிடியின் ஆளுகைக்குள் சேர்க்கலாம். தற்காலத்தில் இந்தியா முழுவதும் ஒற்றுமையாயிருக்கவேண்டியது ஈசுவர சங்கற்பமென்று பெரியார்கள் சொல்லுவதால் அந்த ஒற்றுமைக்கு இதுவும் ஒரு வழியாகவும் இருக்கிறது. மேலும், ஒரு யூனிவர்சிடியில் இவ்விதம் சித்தி யடைந்தால், அம்மாதிரி மற்ற யூனிவர்சிடிகளும் உண்டாகலாம். இதுவும் இந்தியா பெறும் லாபம் அன்றோ? ஆகையால் எல்லோரும் இதற்குப் பொருளுதவி செய்யவேண்டுமென்று புரொபசர் கார்வேயவர்கள் எடுத்துரைக்க, மதுரையிலுள்ள பலர் பொருளுதவி செய்வதாய் வாக்களித்தார்கள்.

***

மாதுஸ்ரீ அன்னிபெஸண்டு அம்மையாரின் முயற்சியால் சென்னை அரமனைக்காரன் தெருவில் மிகுந்த பணஞ் செலவிட்டு ஸ்தாபிக்கப்பட்ட ஒய். எம். ஐ. ஏ. கட்டிடத்தில் அடிக்கடி நம் நாட்டுக்கு ஹிதகரமான பல்வேறு காரியங்கள் நிகழ்கின்றன. அவைகளில் 1916-ம் வருஷம் பிப்ரவரி மாசம் 19-ம் தேதியன்று திறக்கப்பட்ட சித்திரப்படக்காட்சி சிறந்தது. "கீழ்நாட்டு சிற்ப சபை"யாரால் இந்தக் காட்சி ஏற்பாடு செய்யப் பட்டது. கல்கத்தாவில் ஆசியாக் கண்டத்து ஆஸ்தானகவியென்று ராஜப் பிரதிநிதியாலழைக்கப்பட்ட ரவீந்திரநாத டாகோருடைய சகோதரர் குமாரனை அவனீந்திரநாத டாகோருடையவும் அவருடைய சிஷ்யர்களுடையவும் சித்ரங்கள் சில வருஷங்களுக்கு முன் பிரான்சு தேசத் தலைநகராகிய பாரிஸ் மாநகரத்தில் காட்சியாய் காட்டப்பட்டன. அவைகளை மேனாட்டு நிபுணர்கள் மிகவும் மெச்சினார்கள். அப்பால் அவைகளை இங்கிலாந்தில் லண்டன் மாநகரத்திலும் சித்திர காட்சிசாலையில் அரங்கேற்றுவிக்க அவ்விடத்திய அறிஞர்கள் அவை

களை ஆமோதித்து அங்கீகரித்தார்கள். மேனாட்டு சித்திரந் தீட்டுவோர் இயற்கை வஸ்துக்களைப் போல் வரைவதில் அதிக சூக்ஷ்மமான நிபுணர்களாயினும், இந்த இந்திய சிற்பிகளின் சாமர்த்தியம் அவர்களிடம் வாய்த்தது இல்லை. மேனாட்டுப் படத்தைப் பார்த்த ஒருவன் இது எவ்வளவு அழகாயிருக்கின்றது. இயற்கை வஸ்துவைப் போலவே ஒவ்வொரு அம்சத்திலும் ஒத்திருக்கின்றது. இதை வரைந்தவன் சாமர்த்தியம் தான் எவ்வளவென்று வியப்பான். மேற்கூறிய இந்தியர்களின் படங்களைப் பார்த்தால் சிற்பியின் அந்தக் கரணத்தில் தோன்றி அப்படத்தில் சூசிக்கப்பட்ட உட் கருத்தை அவனவன் தேர்ச்சிக்குத் தகுந்தவாறு உணருகிறான். ஆதிகவி வால்மீகியார் முதலிய கவி சிரேஷ்டர் பாக்களைக் கேட்டு முதலில் தோன்றிய கருத்துடன் மறுபடி கேட்கக் கேட்க, பற்பல அந்தரங்கமான உட் கருத்துக்கள் எங்ஙனம் தோணிக்கின்றனவோ, அங்ஙனம் இந்தச் சித்திரங்களை உற்று நோக்குங்கால் நோக்குவானுடைய பக்குவத்துக்குத் தக்கவாறு புதிது புதிதாக அழகும், தத்துவமும் தோன்றும்

***

இவ்வண்ணம் புகழ்ப் பெற்ற படங்கள் நம்முடைய ராஜதானியில் பொது ஜனங்களுடையவும் முக்கியமாய் வாலிபர்களுடையவும் பார்வைக்கு வரவேண்டிய தவசியமெனக் கருத்துக் கொண்ட சிலரால் வங்காளத்திலிருந்து தருவித்து ஒய். எம். ஐ. ஏ. கட்டிடத்தில் காட்சியாய் வைக்கப்பட்டன. மாட்சிமை தங்கிய நமது கவர்னரும் மற்றும் சென்னையிலுள்ள கனவான்களும் படங்களை மெச்சினார்கள். ஐரோப்பிய படங்களை மாத்திரம் இதுவரை மெச்சிப் பழகியவர்கள் வேறு மாதிரியான இப்படங்களின் பெருமையை யறியார்கள். இருந்தபோதிலும் தாங்கள் முன்னுற் கொண்டிருந்த அபிப்பிராயங்களை ஒதுக்கிவைத்து இப்ப

பயில்வோருக்குச் சம்பளமில்லை. ஆனால் இந்த சமாஜத்தார் சந்தாவாலும் மற்றவர்கள் மனமுவந்துதவும் பொருளுதவியாலும் இக்காரியம் நிகழ்கின்றது. பயிலும் மாணாக்கர்களை உற்சாகப்படுத்துவதற்காக ராவ் பஹதூர் வ. ரெங்கசாமி ஐயங்கார் இரண்டு பேருக்கு உபகாரச் சம்பளம் கொடுத்து வருகிறார். சனிக்கிழமை தோறும் "கிருஹ நிர்வாஹவித்யை"யை ஸ்திரீகளுக்குக் கற்பிப்பதற்கு ஒரு உபாத்தியாயர் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். அவர் சம்பளம் மீ 1-க்கு ரூ.20யும் திவான் விசுவேசுவரய்யா கொடுத்து வருகிறார். அபாயம் நேரிடுங்கால் "முதலுதவி" புரிவதற்குத் தெரியும்வண்ணம் டாக்டர் பி. நஞ்சய்யா அவர்கள் கற்பித்து வருகிறார். இந்த சமாஜத்துக் காரியங்களை ஸ்ரீமதி ரங்கம்மாள் காரியதரிசியாய் நின்று நிறைவேற்றுகிறார்.

***

இத்தகைய பேருதவி செய்து வரும் சமாஜத்தாருக்கு தனவந்தர்களனைவரும் பொருள் தானம் செய்தால் மிக்க சுகிருத மடைவார்கள். மைசூர் கவர்ண்மெண்டாரும் தினசரிச் செலவுக்கு திரவிய சஹாயம் செய்வதுடன் சீக்கிரத்தில் ஒரு இடமும், கட்டிடமும் கட்ட திரவியமும் கொடுத்துதவுவார்கள் என நம்புகிறோம்.

***

இதே மாதிரி மற்ற நகரங்களிலும் ஸ்திரீகள் சமாஜங்கள் ஏற்பட்டாலல்லவோ நம்முடைய ஸ்திரீகளும் நம்மா திரு பூமி சேவையைக் கைக்கொள்ள இடமுண்டாகும்.

ஆர். ரங்கஸ்வாமி ஐயர்.

---

*மேற் கூறப்பட்ட சர்வ இந்தியா சங்கீத சபை வெகு விமரிசையாய் நடை பெற்றது. அநேகம் சாஸ்திர நிபுணர்களால் பத்திரிகைகளும், உபந்யாசங்களும் நிகழ்ந்தன. சங்கீதக் கச்சேரிகளும் நடந்தன.

பத்திராசிரியர் பக்கம்.

நேயர்காள்! பூர்ணசந்திரோதயத்திற்கு இந்த சஞ்சிகையுடன் 6 வயது பூர்ணமாகிறது. இதுகாறும் நம்மா திரு பூமிக்குஇது எவ்வளவு உழைத்திருக்கின்றதென்றும் பிரஹ்மஞானத்தைப் பரவச் செய்வதில் எத்துணை உதவி புரிந்திருக்கின்றது என்றும் நீங்கள் நன்கு அறிவீர்கள். இப்பத்திரிகையின் வாயிலாகத் தமிழிலும் ஸம்ஸ்கிருதத்திலும், ஆங்கிலத்திலும் தேர்ந்த வித்வான்கள் பலர் தங்களுடையஞானத்தைப் பலரும் அறியும்பொருட்டு அரிய பெரிய வியாசங்களை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். பதஞ்சலியோக சூத்திரங்கள், உதாசீன சாது ஸ்தோத்திரம் முதலிய உயர்ந்த ஸம்ஸ்கிருத நூல்கள் தமிழில் மொழி பெயர்க்கப் பட்டு பிரசுரம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. மேலும் பிரஹ்மஞானத்தலைவர்களால் ஆங்கிலத்தில் லோகோபகாரார்த்தம் வெளியிடப்பட்ட தத்வங்களும், புத்தகங்களும், உபந்யாசங்களும் தமிழறிவாளர்களுடைய பிரயோஜனத்துக்காகத் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வெளி வந்திருக்கின்றன. மேலும் சென்ற மூன்று வருஷங்களாக சஞ்சிகையின் முதலில் தற்காலநிலைமை யென்ற தலைப்பின்கீழ் இந்தியாவிலும் லோகத்திலும் நடக்கும் சம்பவங்களையும் அவைகளின் தத்வங்களையும்பற்றி பத்திராசிரியர் எழுதிவருகிறார். இதர மாதாந்தரப்பத்திரிகைகள்போல் நசுவரமானதும் சில காலத்துக்கு மட்டும் பிரயோஜனகரமான விஷயத்தைப் பற்றி மட்டும் நாடாமல், இந்த நமது பத்திரிகை எக்காலத்தும் அறிவாளர்களால் போற்றப்படும் விஷயங்களால் நிறைந்துள்ளது. இதுகாறும் நமது பத்திரிகையை ஆதரித்துவந்த உங்களுக்குப் யான் நன்றியறிதலைக் கூறுகிறேன்.

உத்தமர்கள் சேர்ந்து 7 அடிகள் நடந்தால் [illegible] நெருங்கிய மித்திரர்களாகிறார்கள் என்பது [illegible]

டங்களின் பெருமையை அறியவேண்டுமென்ற அவாவின ராய்ப் பன்முறை போய்காட்சியைப் பார்க்கின் இப்படங்களின் சிறப்பை நன்கு அறிவதுடன் தென் இந்தியாவிலும் சித்திரம் வரையும் சாமர்த்தியம் அதிகரிக்கும் என்பதில் ஐயம் இல்லை.

***

பம்பாய் ராஜதானியில் சென்ற சில வருஷங்களாக சலவைக் கல்லில் மனிதர்கள்போல உருவங்கள் சமைக்கும் திறமைகொண்ட மாத்ரே யென்றவர் மேனாட்டு சிற்பிகளைக் காட்டிலும் அழகாயும் செம்மையாயும் சிலைகள் அமைத்து அதனால் இந்தியாவுக்கு பெருமையை உண்டாக்கியிருக்கின்றார். மேலும் இந்தியாவின் சங்கீதத்தின் பெருமையை இப்போது தான் மேனாட்டார் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அறிய ஆரம்பிக்கிறார்கள். இம்மாதிரி சிற்பத்தின் பல விபாகங்களாகிய, சிலை சமைத்தல், ஓவியந்தீட்டல், சங்கீதம், நாடகம் இவ்வகைள் ஒவ்வொன்றிலும் இந்தியாவின் சீர்மை ஓங்கி வளருகின்றது. இத்துடன் நிற்காமல் மேன்மேலும் அந்த சிறப்பு பெருகி வளரும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. அழகு என்பது பராசக்தியின் முக்கியாம்சமன்றோ! இந்தியாவானது எவ்வாறு ஞானத்திலும் பலத்திலும் மேன்மையடைய வேண்டியதோ அதுபோல சௌந்தரியத்தின் அம்சமாகிற சிற்பத்திலும் பெருமை யடைய வேண்டியது இன்றியமையாதது அல்லவா?

***

மேற் கூறப்பட்டது சித்திரப் படங்கள் கண் காட்சியின் விமர்சை. பரோடா ராஜ்யத்து கைக்வார் மஹாராஜா அவர்கள் உத்திரவின்படி அந்த ராஜ்யத்து மந்திரியும், நம்முடைய ராஜதானியில் பிறந்து மைசூர் திருவாங்கூர் ராஜ்யங்களுக்கு திவான் வேலையை கியாதியுடன் வகித்தவருமான வி. பி. மாதவராயர் அவர்கள் பார்வையின் கீழ்

நாளிது மார்கழீ 20உயன்றும் பிந்திய சிலதினங்களிலும் நடைபெறப்போகிற சர்வ இந்தியா சங்கீத சபைக்கு இந்தியாவிலுள்ள கியாதி பெற்ற சங்கீத வித்வான்களும் சங்கீத சாஸ்திர நிபுணர்களும் அழைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்த சபை மிகவும் சீராக நடை பெற்று இந்திய சங்கீதத்தை அபிவிருத்தி செய்யும் என்று எல்லோராலும் எதிர் பார்க்கப் படுகிறது.

***

பங்களூரில் 1913-ம் வருஷம் அக்டோபர் மீ 1-உயில் 'மஹிளா சேவா சமாஜம்'' ஒன்று ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. அதன் கருத்துக்களாவன. (1.) கல்வி கற்பிப்பதற்காகவும், வைத்தியம் செய்வதற்காகவும், பொது ஜன கைங்கரியத்துக்காகவும், ஸ்திரீகளைப் பழக்குவது (2) ஸ்திரீகளுக்காக ஸ்திரீகளைக் கொண்டு கல்வி கற்பித்தல், வைத்யம் செய்வித்தல், பரோபகாரத் தொழில்கள் செய்வித்தல், (3) ஸ்திரீகளுடைய உபகாரத்துக்காக சமாஜத்தாரால் யுக்தமென்று தீர்மானிக்கிற இவ்வித இதர காரியங்களை முடித்தல். இந்த சமாஜத்துக்கு ஸ்திரீகள் ஆலோசனைச் சபை யொன்று 12 அங்கத்தினருடையது. புருஷர்கள் நிர்வாஹ கமிட்டி யொன்று 12 அங்கத்தினருடையது. முந்தியதற்கு மைசூர் சீப் கோர்டு ஜட்ஜு சந்திரசேகர ஐயர் அவர்கள் மனைவியாரும் பிந்தியதற்கு திவான் பஹதூர் சக்கிரவர்த்தியும் அக்கிராசனபதிகள்.

***

வயது வந்த ஸ்திரீகளுக்கு பகல் 2மணி முதல் 5மணி வரை நாடோறும் இங்கிலீஷ், தமிழ்பாஷை, கணக்கு, தையல், முதலிய பாடங்கள் கற்பிக்கப் படுகின்றன. சர்க்கார் கல்வி யிலாகாவில் நியமிக்கப்பட்ட ஒரு உபாத்தினியும் மற்றொரு உபாத்தினியும், தையல் கற்பிக்க [illegible] சாரணும் நியமிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். [illegible]

பயில்வோருக்குச் சம்பளமில்லை. ஆனால் இந்த சமாஜத்தார் சந்தாவாலும் மற்றவர்கள் மனமுவந்துதவும் பொருளுதவியாலும் இக்காரியம் நிகழ்கின்றது. பயிலும் மாணாக்கர்களை உற்சாகப்படுத்துவதற்காக ராவ் பஹதூர் ஏ. ரெங்கசாமி ஐயங்கார் இரண்டு பேருக்கு உபகாரச் சம்பளம் கொடுத்து வருகிறார். சனிக்கிழமை தோறும் "கிருஹ நிர்வாஹவித்யை"யை ஸ்திரீகளுக்குக் கற்பிப்பதற்கு ஒரு உபாத்தியாயர் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். அவர் சம்பளம் மீ 1-க்கு ரூ.20யும் திவான் விசுவேசுவரய்யா கொடுத்து வருகிறார். அபாயம் நேரிடுங்கால் "முதலுதவி" புரிவதற்குத் தெரியும்வண்ணம் டாக்டர் பி. நஞ்சய்யா அவர்கள் கற்பித்து வருகிறார். இந்த சமாஜத்துக் காரியங்களை ஸ்ரீமதி ரங்கம்மாள் காரியதரிசியாய் நின்று நிறைவேற்றுகிறார்.

***

இத்தகைய பேருதவி செய்து வரும் சமாஜத்தாருக்கு தனவந்தர்களனைவரும் பொருள் தானம் செய்தால் மிக்க சுகிருத மடைவார்கள். மைசூர் கவர்ண் மெண்டாரும் தினசரிச் செலவுக்கு திரவிய சஹாயம் செய்வதுடன் சீக்கிரத்தில் ஒரு இடமும், கட்டிடமும் கட்ட திரவியமும் கொடுத்துதவுவார்கள் என நம்புகிறோம்.

***

இதே மாதிரி மற்ற நகரங்களிலும் ஸ்திரீகள் சமாஜங்கள் ஏற்பட்டாலல்லவோ நம்முடைய ஸ்திரீகளும் நம்மா திரு பூமிஸேவையைக் கைக்கொள்ள இடமுண்டாகும்.

ஆர். ரங்கஸ்வாமி ஐயர்.

---

*மேற் கூறப்பட்ட சர்வ இந்தியா சங்கீத சபை வெகு விமரிசையாய் நடை பெற்றது. அநேகம் சாஸ்திர நிபுணர்களால் பத்திரிகைகளும், உபந்யாசங்களும் நிகழ்ந்தன. சங்கீதக் கச்சேரிகளும் நடந்தன.

பத்திராசிரியர் பக்கம்.

நேயர்காள்! பூர்ணசந்திரோதயத்திற்கு இந்த சஞ்சிகையுடன் 6 வயது பூர்ணமாகிறது. இதுகாறும் நம்மா திருபூமிக்குஇது எவ்வளவு உழைத்திருக்கின்றதென்றும் பிரஹ்மஞானத்தைப் பரவச் செய்வதில் எத்துணை உதவி புரிந்திருக்கின்றது என்றும் நீங்கள் நன்கு அறிவீர்கள். இப்பத்திரிகையின் வாயிலாகத் தமிழிலும் ஸம்ஸ்கிருதத்திலும், ஆங்கிலத்திலும் தேர்ந்த வித்வான்கள் பலர் தங்களுடையஞானத்தைப் பலரும் அறியும்பொருட்டு அரிய பெரிய வியாசங்களை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். பதஞ்சலியோக சூத்திரங்கள், உதாசீன சாது ஸ்தோத்திரம் முதலிய உயர்ந்த ஸம்ஸ்கிருத நூல்கள் தமிழில் மொழி பெயர்க்கப் பட்டு பிரசுரம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. மேலும் பிரஹ்மஞானத்தலைவர்களால் ஆங்கிலத்தில் லோகோபகாரார்த்தம் வெளியிடப்பட்ட தத்வங்களும், புத்தகங்களும், உபந்யாசங்களும் தமிழறிவாளர்களுடைய பிரயோஜனத்துக்காகத் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வெளி வந்திருக்கின்றன. மேலும் சென்ற மூன்று வருஷங்களாக சஞ்சிகையின் முதலில் தற்காலநிலைமை யென்ற தலைப்பின்கீழ் இந்தியாவிலும் லோகத்திலும் நடக்கும் சம்பவங்களையும் அவைகளின் தத்வங்களையும்பற்றி பத்திராசிரியர் எழுதிவருகிறார். இதர மாதாந்தரப்பத்திரிகைகள்போல் நசுவரமானதும் சில காலத்துக்கு மட்டும் பிரயோஜனகரமான விஷயத்தைப் பற்றி மட்டும் நாடாமல், இந்த நமது பத்திரிகை எக்காலத்தும் அறிவாளர்களால் போற்றப்படும் விஷயங்களால் நிறைந்துள்ளது. இதுகாறும் நமது பத்திரிகையை ஆதரித்துவந்த உங்களுக்குப் யான் நன்றியறிதலைக் கூறுகிறேன்.

உத்தமர்கள் சேர்ந்து 7 அடிகள் நடந்தால் [illegible] நெருங்கிய மித்திரர்களாகிறார்கள் என்பது ஆன்றோ[illegible]

வித்யாதர்ம பரிபாலன சபை, மதுரை.

தானங்களில் சிறந்தது அன்னதானம். அதிலும் பன்மடங்கு சிறந்தது வித்யாதானம். அன்னதானத்தால் அப்போதியப் பசி தீரும். வித்யாதானத்தால் அறிவின்மை நீங்கும். பசி தீர்ந்தால் மறுபடியும் பசிக்கும். ஆனல் வித்யாதானத்தின் பிரயோஜநம் சாசுவதமானது. கண்ணிலாதானுக்கு கண் கொடுத்தல்போல் படிப்பில்லாதானுக்கு கல்வி கற்பிப்பது குன்ருத ஆனந்தத்தையும், புத்தியின் விகாசத்தையும், சீலத்தின மேன்மையையும், குணத்தின் சீர்மையையும் தரும். இது ஒருபெரும்ஆத்மலாபம். மேலும் படியாதவனுக்கு ஜீவனோபாயம் தேடுவது மிக்க துர்லபம். ஆகையால் படிப்பு கற்றுக்கொடுத்தால், அதிலும் தற்காலத்தில் ராஜபாஷையாகிய ஆங்கிலத்தைக்கற்பித்தால், ஒரு வாலிபனுக்கு ஜீவனோபாயம் தேடமுக்கிய சாதனம் கிடைக்கின்றது. அவனும் நல்ல பதவியடைந்து தன்னைச்சார்ந்த பலருக்கும் உதவி புரிய யோக்கியதை யடைகிருன். ஆகையால் ஒருவனுக்கு பசிக்கு அன்னமிடுவதால் எத்தனை சுகிர்தம் உண்டோ அதைவிட ஒருவனைத் தனக்கும் பிறர்க்கும்அன்னமிட யோக்கியதையடையும்படி செய்வதற்குஎத்துணை அதிகம் சுகிர்தம் உண்டென்பது சொல்லாமலே விளங்கும்.

அன்னதானமும் வித்யாதானமும் முக்கிய நோக்கங்களாயுள்ள மேற்கண்ட வித்யாதர்மபரிபாலன சபையானது 1910ளு மேமீ 8உயன்று மதுரையில் ஸ்தாபிக்கப்பெற்றது. இப்பொழுது 6-ம் வருஷம் நடைபெறுகிறது. மதுரையிலுள்ள கலாசாலைகளில் கல்வி கற்கும் மாணுக்கர்களுக்குஉதவிச்சம்பளம் கொடுத்துவருவதுதான் இச்சபையின் முக்கிய நோக்கம். முதல் வருஷம் முதல் 5-ம் வருஷம் வரையில் 10, 20, 34, 69, 62 வாலிபர்களுக்கு உதவிச்

சம்பளம் கொடுத்துவந்திருக்கின்றது. 6-ம் வருஷத்தில் 61 மாணுக்கர்களுக்குஉதவிச்சம்பளம் கொடுத்துவருகின்றது. மாணுக்கர்கள் படிக்கும் பள்ளிக்கூடங்களின் தலைமை உபாத்தியாயர்களால் இச்சபையின் பேருதவியைப் பற்றி போற்றியெழுதப்பட்டுள்ளது. இக்காலத்தில் சர்க்காரில் பள்ளிக்கூடச் சம்பளத்தை மிகவும் உயர்த்திவிட்டார்கள். ஆகையால் ஏழையாயிருக்கும் மாணுக்கர்கள் வேறு உதவி இல்லாமல் பள்ளிக்கூடங்களில் படிப்பது அசாத்தியமாயிருக்கின்றது. ஆனல் அவர்களில் எத்தனை பெயர்கள் புத்திக்கூர்மையுள்ளவர்களாயும் உன்னத பதவிக்கு வரக்கூடியவர்களாயும் இருக்கிறுர்கள். அத்தகைய ஏழைகளாயும் புத்திசாலிகளாயும் இருக்கிற மாணுக்கர்களுக்கு உதவி புரிவதே இச்சபையின் கடமை. ஏழமை, புத்திசாலித்தனம் என்ற இரண்டும் உடையவர்கள்தான் உதவிச்சம்பளம் பெறுதற்கு உரியவர்கள் உதவி செய்த பையன்களில் பெரும்பான்மையோர் பரீக்ஷைகளில் தேறியிருக்கின்றுர்கள். இச்சபையின் கணக்குகளை வருஷா வருஷம் தக்க மனுஷர்களைக்கொண்டு தணிக்கை செய்துவரப்படுகின்றது. இச்சபையின் நிர்வாக சபையில் மதுரையிலிருக்கும் முக்கிய கனதனவான்கள் அங்கத்தினர்களாயிருக்கிறுர்கள். உபகாரச் சம்பள் வகையில் முதல் வருஷம் முதல் 5-ம் வருஷம் வரையில் ரூ 137—8—0, 460-15-0 753-9-0, 783-4-0, 822-12-0 செலவு செய்துவரப்பட்டது.

ஸ்ரீ மான் கோகலே ஞாபக உதவிச் சம்பள மூலதனம்

இதுகாறும் ஒரு வருஷத்தின் கடைசியில் எவ்வளவு ரூபாய் மிகுதி யிருந்ததோ அது அடுத்த வருஷச் செலவுக்கு உபயோகப்படுத்திவரப்பட்டது. ஆனல் ஒரு மூலதனம் ஏற்படுத்தினல் சிலாக்கியம் என்று கருதப்படுகின்றது. குறைந்தபக்ஷம் ரூ 2,000 மூலதனமாக தற்போது ஏற்படுத்துவதாகத் தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை ஐக்கிய சங்கங்களில் வட்டிக்கு கொடுத்து அதன் வரும்படியிலிருந்து சில மாணுக்கர்களுக்கு உபகாரச் சம்

வித்யாதர்ம பரிபாலன சபை, மதுரை.

தானங்களில் சிறந்தது அன்னதானம். அதிலும் பன்மடங்கு சிறந்தது வித்யாதானம். அன்னதானத்தால் அப்போதியப் பசி தீரும். வித்யாதானத்தால் அறிவின்மை நீங்கும். பசி தீர்ந்தால் மறுபடியும் பசிக்கும். ஆனால் வித்யாதானத்தின் பிரயோஜனம் சாசுவதமானது. கண்ணிலாதானுக்கு கண் கொடுத்தல்போல் படிப்பில்லாதானுக்கு கல்வி கற்பிப்பது குன்றாத ஆனந்தத்தையும், புத்தியின் விகாசத்தையும், சீலத்தின் மேன்மையையும், குணத்தின் சீர்மையையும் தரும். இது ஒருபெரும்ஆத்மலாபம். மேலும் படியாதவனுக்கு ஜீவனோபாயம் தேடுவது மிக்க துர்லபம். ஆகையால் படிப்பு கற்றுக்கொடுத்தால், அதிலும் தற்காலத்தில் ராஜபாஷையாகிய ஆங்கிலத்தைக்கற்பித்தால், ஒரு வாலிபனுக்கு ஜீவனோபாயம் தேடமுக்கிய சாதனம் கிடைக்கின்றது. அவனும் நல்ல பதவியடைந்து தன்னைச்சார்ந்த பலருக்கும் உதவி புரிய யோக்கியதை யடைகிறான். ஆகையால் ஒருவனுக்கு பசிக்கு அன்னமிடுவதால் எத்தனை சுகிர்தம் உண்டோ அதைவிட ஒருவனைத் தனக்கும் பிறர்க்கும்அன்னமிட யோக்கியதையடையும்படி செய்வதற்குஎத்தனை அதிகம் சுகிர்தம் உண்டென்பது சொல்லாமலே விளங்கும்.

அன்னதானமும் வித்யாதானமும் முக்கிய நோக்கங்களாயுள்ள மேற்கண்ட வித்யாதர்மபரிபாலன சபையானது 1910௵ மே௴ 8௳யன்று மதுரையில் ஸ்தாபிக்கப்பெற்றது. இப்பொழுது 6-ம் வருஷம் நடைபெறுகிறது. மதுரையிலுள்ள கலாசாலைகளில் கல்வி கற்கும் மாணாக்கர்களுக்குஉதவிச்சம்பளம் கொடுத்துவருவதுதான் இச்சபையின் முக்கிய நோக்கம். முதல் வருஷம் முதல் 5-ம் வருஷம் வரையில் 10, 20, 34, 69, 62 வாலிபர்களுக்கு உதவிச்

சம்பளம் கொடுத்துவந்திருக்கின்றது. 6-ம் வருஷத்தில் 61 மாணாக்கர்களுக்குஉதவிச்சம்பளம் கொடுத்துவருகின்றது. மாணாக்கர்கள் படிக்கும் பள்ளிக்கூடங்களின் தலைமை உபாத்தியாயர்களால் இச்சபையின் பேருதவியைப் பற்றி போற்றியெழுதப்பட்டுள்ளது. இக்காலத்தில் சர்க்காரில் பள்ளிக்கூடச் சம்பளத்தை மிகவும் உயர்த்திவிட்டார்கள். ஆகையால் ஏழையாயிருக்கும் மாணாக்கர்கள் வேறு உதவி இல்லாமல் பள்ளிக்கூடங்களில் படிப்பது அசாத்தியமாயிருக்கின்றது. ஆனால் அவர்களில் எத்தனை பெயர்கள் புத்திக்கூர்மையுள்ளவர்களாயும் உன்னத பதவிக்கு வரக்கூடியவர்களாயும் இருக்கிறார்கள். அத்தகைய ஏழைகளாயும் புத்திசாலிகளாயும் இருக்கிற மாணாக்கர்களுக்கு உதவி புரிவதே இச்சபையின் கடமை. ஏழ்மை, புத்திசாலித்தனம் என்ற இரண்டும் உடையவர்கள்தான் உதவிச்சம்பளம் பெறுதற்கு உரியவர்கள் உதவி செய்த பையன்களில் பெரும்பான்மையோர் பரீக்ஷைகளில் தேறியிருக்கின்றார்கள். இச்சபையின் கணக்குகளை வருஷா வருஷம் தக்க மனுஷர்களைக்கொண்டு தணிக்கை செய்துவரப்படுகின்றது. இச்சபையின் நிர்வாக சபையில் மதுரையிலிருக்கும் முக்கிய கனதனவான்கள் அங்கத்தினர்களாயிருக்கிறார்கள். உபகாரச் சம்பள வகையில் முதல் வருஷம் முதல் 5-ம் வருஷம் வரையில் ரூ 137—8—0, 460-15-0 753-9-0, 783-4-0, 822-12-0 செலவு செய்துவரப்பட்டது.

ஸ்ரீமான் கோகலே ஞாபக உதவிச் சம்பள மூலதனம்

இதுகாறும் ஒரு வருஷத்தின் கடைசியில் எவ்வளவு ரூபாய் மிகுதியிருந்ததோ அது அடுத்த வருஷச் செலவுக்கு உபயோகப்படுத்திவரப்பட்டது. ஆனால் ஒரு மூலதனம் ஏற்படுத்தினால் சிலாக்கியம் என்று கருதப்படுகின்றது. குறைந்தபக்ஷம் ரூ 2,000 மூலதனமாக [illegible] போது ஏற்படுத்துவதாகத் தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை ஐக்கிய சங்கங்களில் வட்டிக்கு கொடு[illegible] வரும்படியிலிருந்து சில மாணாக்கர்களுக்கு உப[illegible]

பளம் கொடுப்பதாக உத்தேசம். இந்த மூலதனத்துக்கு கோகலே ஞாபக உபகாரச்சம்பள மூலதனம் என்று கூறப்பட்டது என்னையோவெனில், ஸ்ரீமான் கோகலேயென்பார் அவர்கால முழுவதும் வித்யையைப் பரவச்செய்யும் வண்ணம் மிகுந்த சிரத்தை யெடுத்தார். வெகுகாலம் அவர் பள்ளிக்கூட உபாத்தியாயராக இருந்தார். அப்பால் இந்தியா சட்ட நிரூபண சபையில் அங்கத்தினராயமர்ந்தபோது இந்தியாவில் எல்லாப் பையன்களும் சம்பளமில்லாமல் படிக்கும்படி கட்டாயப்படுத்தவேண்டும் என்று சட்டம் ஏற்படுத்த முயன்றார். அது கூடவில்லையாயினும், அந்தப்பெருமுயற்சி வித்யா விஷயத்தில் சர்க்காரால் அதிக உதவி புரிவதற்கும் இந்தியர்கள் அதிக சிரத்தை யெடுப்பதற்கும் காரணமாயிற்று. அந்த மகானுடைய உற்சாகமும், விடா முயற்சியும், சாந்தமும், மனோதைரியமும், தேசாபிமானமும், பிறர் நலம் நாடும் தகைமையும், எல்லோராலும் மெச்சப்பட்டது. அவர் பெயர் பூண்ட எக்கைங்கரியமும் சோர்வுபடாது என்று இப்பெயர் கொடுக்கப்பட்டது. 25ரூ, 15ரூ, 10ரூ, 5ரூ, 1ரூக்கு குறையாமல் நன்கொடையாகக் கொடுப்பவர்கள் முறையே எ-பி-சி-டி-யி கிளாஸ் கொடையாளிகளாகக் கொள்ளப்படுவார்கள். இத்துகை வசூலான பிறகு ஒரு புத்தகமாக எல்லாருடைய பெயர்களும் அவர்கள் கொடுத்த துகைகளும் வெளியிடப்படும். எல்லோரும் இந்தப்பெரும் கைங்கரியம் செய்ய இயலும் பொருட்டு 5-வகுப்புகளாக பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இம்முயற்சி கைகூடும் வண்ணம் எல்லாம் வல்ல இறைவனைப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

ஆர். ரெங்கசாமி ஐயர்,
வக்கீல் கௌரவ காரியதரிசி,
வித்தியா தர்ம பரிபாலன ஸபை, மதுரை.

குறிப்பு:—நன்கொடையளிப்பவர் மேற்கண்ட விலாசத்திற்கு அனுப்பலாம். துகைக்கு வந்தனமும் ரசீதும் அனுப்பப்படும்.

மீராபாய்.

அங்கம் 2. களம் 3.

(392-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

காலம்—மத்தியானம். இடம்—கும்பாஜி ராணாவினரண்மனையிலோரறை. நாடக பாத்திரர்கள்—சுந்தரி.

சுந்—(தனக்குள்) இந்த அந்தப்புரத்திலிருக்கும் சேடிகளில் ஒருவளாவ தென்னிடத்தில் அந்தரங்க விசுவாசம் வைத்திருக்க வில்லையே. நமது காரியம் கைகூடும் பொருட்டு உபயோகப்படுத்திக்கொள்ள ஒருவள் கூடக் கிடைக்கவில்லையே. மீராபாய் கட்டளையிட்டால் அக்கட்டளையை நிறைவேற்ற எல்லோரும் போட்டி போட்டுக் கொண்டு யத்தனிக்கிறார்கள். நான் ஏதாவதேவினாலென்னுடைய சேடிகூட அதை அரைமனதோடு செய்கிறாள். எல்லாச் சேவகர்களும் அந்த மீரா எப்போது தங்களுக்குக் கட்டளையிடப்போகிறாள், அவளுக்கு பணிவிடை செய்யத் தங்களுக்கெப்போது சந்தர்ப்பம் கிடைக்குமென்றெதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நானேதற்காவதொரு சேவகனை வேண்டினாலவனைத் தேடிப்பிடிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதிருக்கட்டும், இந்த அந்தப்புரத்திலிருக்கும் மற்ற ஸபத்னிகளுக்கென்னைவிட மீராபாயெப்படி அதிகமாய் விட்டாள்? என்னைக் காட்டிலும் அதிக காலமிவர்களோடு பழகிவந்தாளா? அல்லதுபேசி சந்தோஷப்படுத்துவதில் சாமர்த்திய மென்னைவிட இவளுக்கதிகமுண்டா? எல்லோருமவளிடத்தில் பிரியங்கொண்டு அவளுடைய சகவாசத்தைக் கோருகிறார்களேயல்லாமலென்னிடத்தில் பேசிக்கொண்டிருக்க யாராவது பிரியப்படுகிறார்களா? இந்த மீராவுக்கிவ்வளவு செல்வாக்கா? இன்னும் எவ்வளவு காலமிந்த செருக்கிருக்கிறதென்று பார்[illegible]

உன் காலம் கிட்டிவிட்டது மீரா! நான் சுந்தரியென்பது ஞாபகமிருக்கட்டும். சுந்தரிக்கெதிராக நின்றவர்களிது வரையிலவளுடைய வலையிலகப்படாமல் தப்பினதில்லை. இந்த மீராவா தப்ப முடியும்! கட்டாயமகப்பட்டுக் கொண்டாளவள். இன்னும் சில தினங்களுக்குள் இந்த மீராவிருக்கும் ஸ்திதியைப் பார்க்கிறேன். ஏற்கனவே ராணா என் போதனைக்குட்பட்டிருக்கிறார். அவரைக்கொண்டு என்னெண்ணத்தை நிறைவேற்றுகிறேன் பார். நான் வாயைத் திறந்து சொல்லவேண்டியது தான் தாமஸம். ராணா அப்படியே செய்வாரென்பதிற் சந்தேகமில்லை (திரைக்குள் சப்தம்)

நீலா—(சேடி வருகிறாள்) என்னடி சப்தமங்கே ?

நீலா—அம்மா, நமது மீராபாயம்மாளுக்கேதோ கஷ்டகாலம் வந்துவிட்டது. காரணமில்லாமலவர்கள் மீது நமது ராணாவுக்குக் கடுங்கோபம் வந்திருக்கிறது.

சுந்—என்னடி சமாசாரம்?

நீலா—நாலைந்து தினங்களுக்குமுன் ராணியம்மாள் கிருஷ்ணாலயத்திலிருந்து திரும்பி வரும்போதொரு சந்நியாசியால்—

சுந்—ஆமாம், மீராபாய் அம்மகரகண்டிகையை விக்ரஹத்தின் கழுத்தில் போட்டவரைக்குமெனக்குத் தெரியும். பிறகு?

நீலா—அது நமதரசருக்குத் தெரிய வந்தது. அதையவர் தன் சபைக்கெடுத்துவரச் சொல்லி அதைப்பற்றி விசாரிக்கையிலது ஒரு சக்ரவர்த்தியினுடையதென்றறிந்து அதன் நிமித்தம் நமதன்னையிடத்திலேதோ கெட்ட அபிப்பிராயம் கொண்டு சபையைக் கலைத்துவிட்டு அதிகோபத்துடன் அரண்மனைக்குச் சென்றார். அதைக் குறித்துத்

தான் நாங்களெல்லோரும் மனம் பொறுக்கமாட்டாமல் விசனிக்கலானோம். அதோ மஹா ராஜாவே வருகிறார்.

சுந்—நீ போ. (நீலா போகிறாள்) நான் நினைத்த காரியம் கைகூடிவிட்டது. என் சபதம் நிறைவேறிற்று. இனி எனக்கு விசாரமில்லை. இதோ மஹா ராஜா வந்து விட்டார்.

(கும்பாஜி வருகிறார். அங்கிருக்குமொரு சோபாவின்மீது சாய்கிறார்.)

இதென்ன நாதா? என்ன சமாசாரம்? உங்களைப் பார்த்தாலென்னவோ மாதிரியிருக்கிறதே. இப்படியொரு நாளும் தாங்களிருந்ததில்லையே.

கும்—சுந்தரீ! சுந்தரீ!

சுந்—என்ன சமாசாரம், நாதா ? நிதானித்துக்கொள்ளுங்கள். சற்றே பிறகு பேசலாம்.

கும்—சுந்தரீ! இந்த மீரா இப்படிப்பட்டவளென்று நான் நினைக்கவில்லையே.

சுந்—இதென்ன, நாதா ? எனக்கொன்றும் தெரியவில்லையே. என்ன சமாசாரம்?

கும்—இந்தப் பாபி யிப்படி குலத்தைக் கெடுப்பாளென்று நான் நினைத்ததேயில்லையே.

சுந்—நாதா, தாங்கள் நிதானித்துக்கொண்டெனக்கு விஷயம் தெரியும்படி சொல்லுங்கள்.

கும்—இப்போது தானுண்மை வெளியாகிறது. அப்பொழுதே தனக்கு விவாகம் செய்து கொள்ள இஷ்டமில்லாததாகச் சொன்னாளல்லவா? சரிதான், அதற்குக் காரணமிப்போதல்லவோ தெரியவருகிறது.

சுந்—நாதா, எனக்கொன்றும் புரியவில்லையே. சமாசாரத்தைக் கோவையாய்ச் சொல்லுங்கள்.

கும்—சுந்தரீ, இந்த மீரா செய்த காரியத்தைக் கேட்டாயா? உள்ளுக்கும் வெளிக்குமிவ்வளவு வித்யாசமிருப்பதை யிந்த மீராவிடத்தில் தான் கண்டேன். இவள் பக்தி பண்ணுகிறாளாம். பாதிவ்ரத்யத்தை விட்டவளுக்கு பக்தி யெதற்கு?

சுந்—என்ன! மீராவா? ஒரு நாளுமிராதே.

கும்—உனக்கென்ன தெரியும்? நடந்ததைக் கேள்.

சுந்—என்ன, சொல்லுங்கள்.

கும்—இவள் கிருஷ்ணாலயத்துக்குப் போவதெல்லாம் வீண் வேஷந்தான். நாலைந்து தினங்களுக்கு முன் நடந்த சமாசாரமுனக்குத் தெரியாது. யாரோ ஸாது வேடம் பூண்ட ஒருவனொரு மகரகண்டிகையை இவளுக்குக்கொடுத்தானாம்.

சுந்—அதை மீரா வாங்கினாளோ?

கும்—வாங்கி கிருஷ்ண விக்ரஹத்துக் கர்ப்பணம் செய்தாளாம்.

சுந்—அதற்கப்புறம்?

கும்—அப்புறமென்ன? பக்தையின் வேஷம் போட்டு பாதிவ்ரத்யத்தைக் குலைத்துக் கொள்ளுகிறாள்.

சுந்—மீரா அப்படிச் செய்பவளில்லையே.

கும்—சுந்தரீ, நடந்த சமாசாரத்தை முழுவதும் கேள். எனக்கந்த சங்கதி தெரிய வந்தவுடன் அவ்வாபரணத்தை நானெடுத்து வரச்சொல்லி நமது நகரத்திலிருக்கும் வியாபாரிகளை வரவழைத்து அதனுடைய விலையைப் பரீக்ஷிக்கச் சொன்னதின்மேலொரு வியாபாரி தானந்த மகரகண்டிகையை ஒரு சக்கிரவர்த்திக்கு முப்பதினாயிரம் வராகனுக்கு விற்றிருப்பதாகவும் ஆனாலச் சக்ரவர்த்தி யாரென்று வெளியிடாதிருக்க வாக்குத்தத்தம் செய்திருக்கிறதாகவும் சொன்னான். எவ்வளவோ விதங்களிலதட்டியும் பயமுறுத்தியுமச்சக்கிரவர்த்தியின் பெயரை அவ்வியாபாரி ஒரே பிடிவாதமாய்ச் சொல்மாட்டேனென்றான். அதனாலென்ன தெரியவருகிறது? ஒரு சக்கிரவர்த்தியினுடைய விலையுயர்ந்த மகரகண்டிகை மீராவின் கைக்கு வந்திருக்கிறது. இந்த வியாபாரி மீராவின் கெட்ட நடத்தையை ஒளிப்பதற்காக சக்கிரவர்த்தியின் பெயரை மறைக்கிறான்.

சுந்—(தனக்குள்) என் வலையிற் சிக்கி இப்படியறிவையுமிழக்கவேண்டுமா? வேண்டாத பத்னி கை பட்டாற் குற்றம் கால் பட்டாற் குற்றமென்பது சரியாகத்தானிருக்கிறது. சுந்தரியின் வேலையல்லவாவிது! (வெளிப்படையாக) நாதா இது மிகவுமாச்சரியமாய் அல்லவா இருக்கிறது. மீராபாயிப்படிச் செய்வதென்றால். அதென்னவோ? அதையெல்லாம் மறந்துவிடும் நாதா. தவறுவதெல்லோருக்கும் சகஜம்தானே தாங்கள் தயைகூர்ந்து மீராவை மன்னிக்கக்கூடாதா?

கும்—சுந்தரீ, நீ யென்ன பிதற்றுகிறாய். இந்தக் குற்றத்தை மன்னிக்கமுடியுமா? ஒரு ஸ்திரீயினிடமெந்த துர்குண மிருந்தாலு மிருக்கலாம், இந்தக் குற்ற மிருக்கலாமா? இதை நான் பொறுக்கமாட்டேன். இனியொரு க்ஷணமேனுமிந்த மீரா இவ்வரண்மனையில் தாமஸிக்கக்கூடாது. இனியவள் முகத்திலொருக்காலும் விழிக்க

எனக்கு துரோகம் நினைத்த இப்பாவி யிருந்தாலென்ன, இறந்தாலென்ன?

சுந்—நாதா, சகல ஜனங்களையும் காப்பாற்றியருள வேண்டிய தாங்களிப்படிக் கோபங்கொள்ளலாமா? என் நிமித்தமாவது மீராவை மன்னிக்கவேண்டும். அவள் செய்த குற்றம் பெரிது தான், நான் அதை மறுக்கவில்லை. ஆனாலும் தாங்கள் பெரிய மனது கொண்டவனை மன்னிக்கக் கூடாதா?"

கும்—சுந்தரீ, நீ சொல்லுகிறதென்ன தென்றுனக்கே தெரியாமல் பிதற்றுகிறாய். இனி வாயை மூடு. இம்மாதிரி பேசாதே—யாரங்கே?

(சேடி வருகிறாள்) அந்த மீராவிடம் சென்று இவ்வரண்மனையினின்றும் வெளியே செல்லும்படி நானவளுக்குத்திரவு கொடுத்திருக்கிறதாகச் சொல். ஒருக்ஷணங்கூட தாமதிக்காமலுடனே புறப்பட்டே வேண்டுமென்று சீக்கிரம் போய்ச் சொல் (சேடி போகிறாள்)

சுந்—நாதா இங்கு சற்று உட்கார்ந்து சிரம பரிஹாரம் செய்துகொள்ளுங்கள். கோபத்தைத் தணித்துக் கொள்ளுங்கள். தங்கள் முகத்தைப் பார்க்க முடியவில்லையே.

(திரை விழுகிறது.)

(காட்சி முடிகிறது)

(இன்னும் வரும்)

R. ஸ்ரீநிவாஸ ஐயர் M. A

சமாசாரம்

நாகர் கோவிலில் 1916ஆ பிப்பிரவரி 19, 20ம் தேதிகளில் இரண்டாவது திருவாங்கூர் இலாகா பிரஹ்மக்ஞான கான்பரன்ஸ் நடைபெற்றது. நமது பிரஹ்மக்ஞான சகோதரர் ஸ்ரீமான் ஜினராஜதாசர் அக்கிராசனம் வகித்தார். திருவாங்கூர் எல்லையில் ஆர்வ மொழியிலேயே அநேகர் அக்கிராசனாதிபதியை எதிர்கொண்டு வரவேற்று, அலங்கரிக்கப்பட்ட மோட்டார் வண்டியில் ஏற்றி நாகர் கோவில் வந்து அவர்களுக்கென்று திட்டம்செய்யப்பட்ட பங்களாவில் இறங்கினார்கள். 19ம்தேதி சனிக்கிழமை காலை 7 மணிக்கு கான்பிரன்ஸ் துவங்கிற்று. கடவுள் வாழ்த்து நிகழ்ந்த பின்னர் பிரஹ்மஸ்ரீ கல்யாணராம ஐயரவர்கள் அக்கிராசனபதியவர்கட்கும் மற்றவர்கட்கும் நல்வரவு கூறினார்கள். பிறகு அக்கிராசனாதிபதியவர்கள் ஆங்கிலத்தில் "பரனைப் பிரிந்து தேடல்" என்னும் விஷயத்தைப்பற்றி சபையோர் மனதை கவரும்படி இனிது பேசிமுடித்தார். மறுநாள் காலை 7 மணிக்கு ஈ. எஸ். மீட்டிங்கு நிகழ்ந்தது 8 மணிக்கு அக்கிராசனபதியவர்கள் "லோக குருவின் அவதார"த்தைப்பற்றிச் செய்த உபந்யாசத்தில் சென்ற 100 வருஷங்களாக லோகத்தில் நடைபெற்ற சம்பவங்களனைத்தும் இனி வரப்போகும் அவதாரத்துக்கு சூசனையாக இருந்தனவென்றும் இனி லோககுரு தோன்றுவது மிக்க அவசியமாயிருக்கிறதென்றும், வருவது நிச்சயமென்றும் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் விளக்கினார். பிறகு "பிரஹ்மக்ஞான சபையும் பிரஹ்மக்ஞானமும்" என்ற விஷயத்தை மலையாளத்திலும் ஆர். ஸ்ரீநிவாஸ ஐயர் 'லோககுருவருகையைப்'பற்றி தமிழிலும் உபந்யசித்தார்கள்.

மத்தியானம் 1 மணிக்கு நடைபெற்ற காரியாலோசனை [illegible] டத்தில் கல்யாணராம ஐயரவர்களையும் ஸ்ரீநிவாச ஐயரவர்களை[illegible] முறையே கான்பிரன்சுக்கு அக்கிராசனபதியாகவும் காரியதரிசி[illegible]

கவும் நியமித்தார்கள். இவர்களும், ஆ. ஆனந்தராவ், என். ராமன் பிள்ளை, என். மாதவன்பிள்ளை, சி. ராமன் தம்பி, எஸ். வெங்கட ராமநாயுடு, கே. பரமேசுவர ஐயர், எ. எம். குமாரபிள்ளை, கே. ராஜகோபாலஐயர் ஆகிய பதின்மரும் நிர்வாக கமிட்டியாய் நியமிக்கப்பட்டார்கள். 2 மணிக்கு சபையோர்கள் பிரச்னங்கள் கேட்க அக்கிராசனபதியவர்கள் தகுந்த உத்தரமளித்தார்கள் பின்னர், பி. எஸ். சதாசிவ ஐயர் "ராமாயண விமர்ச"த்தைப்பற்றி ஒரு பத்திரிகையும் எஸ். கிருஷ்ணசாமி ஐயர் "மஹா பாரதத்தின் கூடார்த்த"த்தைப் பற்றி தமிழில் ஒரு பத்திரிகையும் வாசித்தார்கள் நெல்லியப்ப பிள்ளையவர்கள் "கர்ம"த்தைப்பற்றி தமிழில் ஒரு உபந்யாசமும் கல்யாணராமஐயரவர்கள் "பிரஹ்மக்ஞானசபை யங்கத்தார் செய்யவேண்டிய கைங்கர்ய"த்தைப்பற்றி தமிழில் ஒரு உபந்யாசமும் செய்தார்கள். இதன் பின்னர் ஸ்ரீமான் ஜீனராஜதாசருடைய முடிவுரை கூறப்பட்டது. அதனால் சபையோரனைவரும் உற்சாகப்படுத்தப்பட்டு மிக்க பயன் பெற்றார்கள். பிரஹ்மக்ஞான சபையை 16 பேர்களும் உதய நக்ஷத்திர சங்கத்தை 4 பேர்களும் சேர்ந்தார்கள்.

அன்றிரவு 9 மணிக்கு ஆர். ஸ்ரீநிவாஸ ஐயர் "லையனல்ஸ் வோர்ட்பேரைஸ் என்ற ஒருவர் ராமனை தர்சித்தார்" என்ற கதையை ஹரிகதா காலக்ஷேபரூபமாக நிரூபித்தார். அதை ஞானஸ்ரீ ஜீனராஜதாசர் செவியுற்று ஸ்ரீநிவாசஐயரை ஆசீர்வதித்து ஆரமிட்டார். இவ்வாறு கான்பெரன்ஸ் நடைபெற்றது.

நாகர் கோவிலில் நடைபெற்ற இந்த மஹாசங்கத்தின் பிரபாவத்தினால் மென்மேலும் அந்நகரிலும் அதைச்சூழ்ந்தஇடங்களிலும் பிரஹ்மக்ஞான சபையின் ஊக்கமும் சத்கர்மங்களும்விருத்தியடையும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

சமாசாரம்.

ஜிஞ்ஜிதாலூகா ஆலம்பூண்டி ஸ்ரீகணேசலாட்ஜ் பிரஹ்ம[illegible] ஞானசங்கத்தின் மூன்றாவதாண்டு கொண்டாட்டமானது 9-2-16[illegible] அடியில் கண்டபடி நடைபெற்றது.

காலை 7 மணிமுதல் 8 மணிவரையில் கணேச பூஜையும் தக்ஷி[illegible] ணாமூர்த்தி ஸ்தோத்திரம் குரு ஸ்தோத்திரம் முதலியன.

8முதல் 9வரையில் பஜனை.

12மணிக்கு சுமார் 100 ஏழைகளுக்கு அன்னமளிக்கப்பட்டது.

2 மணிமுதல் 5 மணிவரையில் பிரஹ்மக்ஞான சங்கத்தின் வரலாற்றைப்பற்றியும் பக்திஎன்ற விஷயத்தைப்பற்றியும் உபந்யாஸம் நடந்தது.

5 மணிக்கு பாடசாலை மாணவர்களுக்கு தின்பண்ட மளிக்கப்பட்டது. சந்தன புஷ்ப தாம்பூலாதிகளுடன் சபை பூர்த்தி.

சென்றவருஷத்தில் சபையில் நடைபெற்ற விஷயங்கள் அடியில் கண்டபடி:—

1. ஸ்ரீமத் பாகவதம் 4வது ஸ்கந்தம்முதல் 5வது ஸ்கந்தம் 16வது அத்தியாயம் வரையில் வாசிக்கப்பட்டது.

2. ஸ்ரீராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸர் உபதேசரத்தின மாலை

3. இந்துமத தூஷணையின் பரிகாரம்.

4. ஸர்வசமய ஐகமத்ய சாரசங்கிரகம்.

5. ஸனாதன தர்மம் (சேஷய்யர் காரியதரிசி.)

பெரியதளம்:-சிகமும்1916ஷுமார்ச்சுமீ வேயன்ற பிரஹ்ம[illegible] டி. ராமசந்திரராவ் அவர்கள் (ரிடையர்ட் ஜட்ஜ்) [illegible]

ருக்கு விஜயம் செய்தார்கள். 8-ம் தேதிவரை இருந்து சில உபந்யாஸங்கள் செய்து சென்றார். அவற்றுள் "பிரஹ்மக்ஞானமும் இந்துமதமும்" என்பதைப்பற்றிய உபந்யாசம் மிகுந்த ஊக்கமூட்டியது. புதிதாக ஐந்து அங்கத்தினர்கள் சேர்ந்தார்கள். இதில் ஏற்கனவே 15 அங்கத்தினர் உளர். ஐந்துபேர்கள் எ. யஸ். வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள். உதயதிசை நக்ஷத்திர சங்கத்தில் 10 மெம்பர்களிருக்கிறார்கள். "நக்ஷத்ர தூதர்களின் சங்கமும்" சிறுவர்களுக்காக நடைபெற்று வருகின்றது. இச்சபை அங்கத்தினர்களாலேயே "ஹிந்து வாலிபர்களின் சங்க"மொன்று ஏற்பட்டு, வைதிக பாடங்கள் காலையிலும் சாயங்காலத்திலும் பிரதிதினமும் நடைபெறுகின்றன. இவர்கள் முயற்சியால் 100 பெண்கள் படிக்கும் ஓர் பெண்பாடசாலையும் நடைபெறுகின்றது. இப்பாடசாலையில் ஒன்று தமிழ்வகுப்பும் இன்னொன்று ஸம்ஸ்க்ருத வகுப்புமேயாகும் இக்கிளைச்சங்கம் மென்மேலும் மஹான்களின் அநுக்ரஹம் பெற்று பரோபகாரத்தில் சிறந்து உழைக்குமென நம்புகிறோம்.

கடம்பூர் நாடார் சங்கம்:—திருநெல்வேலிஜில்லா கடம்பூர் நாடார் சங்கத்தின் 4-வது ஆண்டு நிறைவு விழா நாளிது மார்ச்சு௴ 4, 5௳களில் வெகு விமரிசையாய்க் கொண்டாடப் பெற்றது. முதல் நாள் சென்னை ரேஞ்சு பிரஹ்மக்ஞான சபை இன்ஸ்பெக்டர் பிரஹ்மஸ்ரீ P. R. சுந்தரராஜ ஐயரவர்களும், இரண்டாவது தினம் காலையில் மதுரை ஹைக்கோர்ட் வக்கீலும், "பூர்ணசந்திரோதயம்" பத்திராதிபருமான பிரஹ்மஸ்ரீ அ. ரெங்கஸ்வாமி ஐயரவர்களும், மாலையில் மதுரை பிரஹ்மக்ஞான சபை காரியதரிசியும், ஹைக்கோர்ட்டு வக்கீலுமான பிரஹ்மஸ்ரீ கல்கத்தா இராமசந்திர ஐயரவர்களும் அக்கிராசனம் வகித்தார்கள். அன்றியும், அவ்வமயம், இவ்வூர் நற்கதியெய்தி முன்னேற்றம் அடையுமாறு, பிரஹ்மக்ஞான சபை சென்னை மாகாணக் காரியதரிசியும் மாஜி சப்ஜட்ஜுமான பிரஹ்மஸ்ரீ டி. ராமச்சந்திர ராவ் அவர்களும், அவர்களது இன்னுயிர்த் துணைவியரும் ஈண்டு ஒரு தினம் [illegible] தாகவே விஜயஞ் செய்தனர். இச்சபைக்குச் சுற்று வார்[illegible]தும், திருநெல்வேலி, தூத்துக்குடி, மணியாச்சி, ஸ்ரீவில்லிபுத்[illegible], விருதுபட்டி, அறுப்புக்கோட்டை, மதுரை முதலியவிடங்களி[illegible]ருந்தும், பிரஹ்மக்ஞான சபை அங்கத்தினர் பலரும், நாட[illegible] ஜனங்கள் பலரும், அபிமானிகளான உத்தியோகஸ்தர் பல[illegible] வந்தெய்தினர். முதல் தினம் சச்சிதானந்தம்" "இல்லறம்" "பெண் கல்வி" "மனிதசரீரம் வந்தகாரணம்" "வாய்மை" கல்வி? என்னும் விஷயங்களைப் பற்றி உபந்நியாசங்கள் நிகழ்ந்தன. அன்று பிரசங்கித்தவர்களில் மூவர் நாடார் அறிஞர்கள். பிறகு "தனுர் பக்ஷம்" என்னும் விஷயத்தைப் பற்றி நாமக்கல் கம்பராமாயணப் புலவர் பிரஹ்மஸ்ரீயம். கோவிந்தராஜ ஐயங்காரவர்களும், "ஐரோப்பிய யுத்தம்" என்பதைப் பற்றி சபாநாயகரவர்களும் உபந்நியாசங்கள் செய்தார்கள். சபாநாயகர் நேச தேசங்களுக்கே வெற்றி முடிவிற் கிடைக்குமென்றும், அவ்விதம் நாம் தினந்தோறும் தியானஞ்செய்ய வேண்டுமென்றும் நாம் நமது இராஜாங்கத்திற்கு எவ்வழியாலும் உதவி புரியவேண்டுமென்றும் உறுதியாய் உரைத்தனர்.

மார்ச்சு௴ 5௳ காலையில் சபையின் காரியதரிசிகளில் ஒருவராகிய பிரஹ்மஸ்ரீ ஆர். பஞ்சாபகேசஐயர், துவக்க முதல் அதுவரை சங்கம் எவ்வாறு விருத்தியாய் வந்திருக்கின்ற தென்பதைக்கூறி, தற்காலம் அச்சபையில் 58 அங்கத்தினர் இருப்பதாயும், அதைச் சார்ந்து பள்ளிக்கூடம் ஒன்றிருப்பதாயும் அதற்கு 6 ஏகர் நிலம் பிரத்தியேகமாய் கட்டிடம் கட்டுவதற்கு அக்கலாசாலையின் மானேஜரான மகா-௱-௱-ஸ்ரீ க. அ. ரு. ம. மகாலிங்க நாட[illegible]

னால் வாங்கப்பட் டிருப்பதாயும் அறிக்கைப் பத்திர மூலமாய்த் தெரிவித்தனர்.

அதன் பிறகு, பிரஹ்மஸ்ரீ டி. ராமசந்திரராயர் அவர்கள் கேட்டோர் மனம் கரைந்துருகுமாறு "புருஷார்த்தம்" என்னும் விஷயத்தைப்பற்றி உயர்ந்ததோர் உபந்யாசஞ்செய்தருளினர். ஏனைய உபந்யாசங்கள் "சாந்தம்" "கல்வி பயில உதவியளித்தல்" "நமது தற்காலத்திய கடமை" என்பவைகளே. அக்கிராசனாதிபதியவர்கள் நாம் நமது பழைய குறைகளையும் அசூயைகளையும் நீக்கி, எவ்வுயிரிடத்தும் அன்பு பாராட்டி பிறர்க்குழைத்தலால் கடவுளை வழிபாடுசெய்யுமாறு வற்புறுத்தினர். அன்றுமாலை "ராமதர்மம்" "துறந்தோர்பெருமை" என்றஇரண்டு அரியஉபந்யாசங்கள் அப்பொழுது நிகழ்ந்தன. பிறகுசபாநாயகர்இக்காலத்தின்பெருமையைக் குறித்தும் நாம் கொள்ளவேண்டிய மனோ நிலைமையைக் குறித்தும் கூறி சங்கத்தை ஆசீர்வதித்தனர். பிரஹ்மஸ்ரீடி ராமசந்திரராவ் அவர்களால், கலாசாலை மாணவர்களில் மூவருக்கு நற்சீலம் பரோபகாரம் இவை சென்றஆண்டுமுழுதும்பயின்றதின்பலனாய் மூன்று பரிசுகள் அளிக்கப்பட்டன. அன்று மாலை பந்தலில் புகைப்படம் ஒன்று சபையின் முக்கியமான அங்கத்தினர்களையும் அபிமானிகளையும் வைத்து எடுக்கப்பட்டது. முடிவில் கிங் ஜார்ஜ் எலிமெண்டரி ஸ்கூல் பிள்ளைகள் இருவரால் "ராஜவாழ்த்தும்" பாடப்பெற்றது.,

இவ்வருடக் கொண்டாட்டத்தைக் கண்ணுற்ற பொருட்டுபல ஊர்களிலிருந்தும் கூடிய ஜனங்களின் சங்கியை 500-க்கு மேற்பட்டிருக்கும். இக்கூட்டம் இக்கிராமத்திற்கு மிகப் பெரிதேயெனக் கூறவேண்டும். "உயர்" வகுப்பார் சிலர் வந்தருளியது நம்மனோர் முன்னேற்றத்துக்கு அறிகுறியாயும் சங்கத்தின் உற்சாகத்துக்கு ஏதுவாயுமிருந்தது.

கும்பகோணம்.—இவ்வூர் முனிசிபல் [illegible] ஓர் பெண்பாடசாலை, 1908ஸ்பிரஹ்மக்ஞான [illegible] மேல் பார்வைக்குள், ஒப்புவிக்கப்பட்டது. அதை [illegible] பிரஹ்மக்ஞான சங்கத்தைச்சேர்ந்த வித்யாபிவிருத்தி [illegible] கீழ் நடைபெறுமாறு 1913-ஸ்த்தில் ஒப்புவித்தார்கள். [illegible] நமது அன்னை, வஸந்தம்மையார் ரூ. 5000 நன்கொடையளித்[illegible]கள். ரூ. 17,100 செலவாகக்கூடிய கட்டிடத்திற்கு ஏற்பாடா[illegible]கிறது. ஸர்க்காரில் ரூ.8550 நன்கொடை யளிப்பதற்கு [illegible]தித்திருக்கிறார்கள். மீதிரூ. 3550 இதற்குத் தேவை. [illegible] கையைப் படிக்கும் கனவான்கள் பலர் இவ்விஷயத்திற்குத் [illegible]மாலியன்ற அளவில் உபகரித்து வரலாம். மிஸ். பார்[illegible], [illegible] என்ற இரண்டு ஆங்கில ஸ்திரீரத்தினங்கள் நம் நாட்டின் பிராசீன தர்மங்களுக்கு விசேஷ கௌரவமுடையவர்களா[illegible]யால், அவ்வாஜமான பரோபகாரத்தையே கருத்திற் கொண்டு அப்பள்ளிக் கூடத்தைச் சிறப்பாய் நடத்தி வருகிறார்கள். சென்ற மீ 12-டயில் இதற்கு அன்னை வஸந்தம்மையார், தமது அபய வரத ஹஸ்தங்களால் ஆசீர்வதித்து மூலசிலாஸ்தாபனம் செய்தார்கள். அன்று 3-30 மணிக்கு அவ்வூர் ஸ்திரீகளுக்கோர் சிற உபந்யாஸமும் செய்தார்கள். அதில் கூறிய சில முக்கிய விஷயங்கள் பின் வருமாறு:—

முற்காலத்து இந்திய மாதர்கள் நன்கு கற்றவர்களாயிருந்தனரென்றும், பிரஹமக் ஞானிகளாகவும் கூட விருந்தனரென்றும் நேற்று வரையிற் கூட, புராணக் கதைகளெல்லாம் தெரிந்த பாட்டிகள் நம் வீடுகளில் பலர் இருந்திருக்கிறார்களென்றும், அப்படியே, சாமாந்யமான வியாதிகளுக்கு நல்ல சிகிச்சை முறைகளையறிந்த கிழவிகள் எத்தனையோ பேர்கள், இப்போதும் இருக்கின்றனரென்றும் எடுத்துச் சொன்னார். பிறகு, மத விஷயங்களிற் கல்வியும், கிருஹ கிருத்யங்களைச் செம்மையாய் நடத்தும் திறமையும், சரீர உறுப்புகளில், திடீரென்று நேரும் அபாயங்களா[illegible] கோளாறுகளை அதிகரிக்க விடாவண்ணம் செய்யவேண்டிய முதல் முறைகளைப்பற்றிய அறிவும் இக்காலத்தில் இந்தியஸ்திரீகளுக்கு [illegible]சியம் என்றும், புருஷர்களுக்கு அவசியமான படிப்பு [illegible] ஸ்திரீகளுக்கும் அவ்வளவு அவசியமானதென்றும், ஸ்திரீ [illegible]

என்னவெனில் புருஷனுடைய சொந்த விஷயங்களிலும் இதர பொது விவகாரங்களிலும் அவனுக்கோர் உபகாரியாயிருப்பதே யாகும் என்றும், ஸாவித்ரீ சரித்ரத்தைச் சொல்லி, தன் புருஷனைத்தானே வரிக்கும்படி எத்தகைய ஸ்வதந்தரியாயிருந்தாளென்றும், புருஷனுக்கு மரணம் வந்த காலத்தில் எவ்விதத்துணையாயிருந்து, தன் சீலத்தாலும், அறிவாலும் மிருத்யுவையும் ஜயித்தாள் என்பதையும் கூறினர்.

அத்தகைய ஆத்மாக்கள் நந்தேசத்தில் விளங்கவேண்டுவோமானல், பால்ய விவாஹத்தால் பிஞ்சிலே பழுத்து பலங்குறைந்தவர்களாயிருக்கும் தாய்மார்களில் எவ்விதம் இருப்பது ஸாத்யம் என்று பரிதபித்து, இந்தியாவும் மற்ற தேசங்களைப்போல் ஓர் ஜனஸமூஹமாக வேண்டுவோமானல், நமது பெண்மக்கள் முற்காலத்து மைத்ரேயி, கார்கீ இவர்களைப் போலவும், நவீனகாலத்து அஹல்யாபாயைப்போலவும் கல்வி பெறவேண்டும் என்றும் கூறி முடித்தனர்.

திருவனந்தபுரம்:—அனந்தலாட்ஜ் பிரஹ்மஞான ஸங்கத்தினரின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க, பிப்ரவரி௴ 21-ஆம் தேதி ஸ்ரீமான் வி. ஜினராஜதாஸரவர்கள் விஜயம் செய்தபோது ஸங்கீதம், பஜனைகளோடு நல்வரவேற்கப் பெற்றார். அன்று சாயங்காலம் 6-15மணிக்கு "புதிய மதத்தின் உற்பவம்" என்னும் விஷயம் உபந்யசித்தார்.

உலகில் தோன்றும் பற்பல மதங்களும் சிலகாலத்திற்குப் பிறகு, ஸாரமற்று சக்கையாய் நிற்கின்றன வென்றும், அல்லது நெகிழ்ச்சியாயிருந்தவை இறுக உரைந்து போகின்றன வென்றும், அப்படி இறுகவே, ஈசனுடைய விளக்கம் மறைப்படுகின்றதென்றும், எச்சமயம் அவ்விதம் இறுக உறைந்த கட்டியானது தகர்க்கப்படுமோ, அச்சமயமே ஈசுவர பிரகாசத்துடன் மதமானது உலகிற் புதிதாய் உற்பவிக்கின்றதென்றும் கூறினர். திவான் முதலிய உத்யோகஸ்தர்கள் பலரும் இதர கல்விமான்கள் பலருமாகப் பல ஜனங்கள் ஒரே திரளாய்க் கூடியிருந்தனர்.

22-ஆம் தேதி காலை 7மணிக்கு ஈ. யஸ். மீட்டிங்கும், 8மணிக்கு டி. யஸ். மெம்பர்களுக்கு ஓர் உபந்யாசமும் செய்தார். அன்று சாயங்காலம் 5-30மணிக்கு "பிரஹ்மஞானமும் தற்காலத்தியர்களுடைய சாஸ்திர ஆராய்ச்சியும்" என்ற ஓர் உபந்நியாசம் செய்தார். பிரஹ்மஞான முறையே அவ்வாராய்ச்சிகளுக்குத் தகுந்த ஸமாதான மளிக்கின்றது என்று நிரூபித்தார். பிறகு இரவு 7-15 மணிக்கு ஈ.யஸ். மீட்டிங்கொன்று நடந்தது.

மறு நாட் காலை 6-30மணிக்கு ஸ்ரீமான் வி. ஜினராஜதாஸரவர்களும், மகா-௱-௱-ஸ்ரீ ஆர். ஸ்ரீநிவாஸ ஐயர்வர்கள் "ஆட்டிங்கல்" என்னும் ஊருக்குச் சென்று கீதவாத்யங்களோடு நல்வரவேற்கப் பெற்று, ரிஷிகளுடைய அநுக்ரஹத்தைப் பிரார்த்தித்து மூல சிலா ஸ்தாபனம் செய்கையில் எல்லோருடைய மனங்களும் ஒருமித்து அமைதியாக இருந்தன. பிறகு அரைமணிக்குமேல் "ஆத்ம வித்யை என்பதென்ன" என்ற ஓர் உபந்யாஸம் செய்தார். ஆலய வழிபாடும், யாத்ரை போவதும், பெரிய பூஜாக்ரியைகளையும், ஹோமக்கிரியைகளையும், யாகக் கிரிகளையும் செய்வதும் ஒருபோதும் ஆத்மவித்யையாகாவென்றும், ஈசுவரனுடைய வேலையை, ஈசுவரனுடைய பெயரால், ஈசுவரனுடைய ஸ்ருஷ்டிவர்க்கங்களுக்காக இடைவிடாது செய்து வருவதே ஆத்மவித்யையாகும் என்றும் கூறி முடித்தார். தியாகம் ஒன்றே ஆத்மவித்யை என்று கூறி, தியாகத்தின் லக்ஷணங்களையும் விவரித்தார். உடனே திருவனந்தபுரத்திற்குப் புறப்பட்டு, அன்று மத்யானம் மஹாராஜா காலேஜ் பிள்ளைகளின் வேண்டுதலுக்கு இணங்கி, "ஸ்வபாஷையை அலக்ஷ்யஞ் செய்யாமல் நன்கு மதிக்கவும், இந்திய ஸ்திரீகளின் நிலைமையை உயர்த்தவும், தத்தம் அபிருசிக்கும் தகைமைக்கும் ஏற்ற உத்யோகங்களைத் தேர்ந்தெடுக்கவும், பிறகு அவ்வுத்தியோகங்களில் பூர்ணபலத்தோடும் உழைத்து ஸமர்த்தர்களாகவும் வேண்டுமென்றும்" பிள்ளைகளுக்கு ஹிதவசனங் கூறினார்.

அன்று சாயங்காலம் "லோககுருவின் வருகை" என்னும் விஷயம் கடைசியாக பிரஸங்கித்தார். இது வெறும் மூட நம்பிக்கை யல்லவென்று நவீனமான பல ஆதாரங்களுடன் ருசுப்பித்தார்; தற்கால யுத்தத்திற்கு ருசுவான அறிகுறிகள் 100வரையில்

கட்கு முன்னமே தோன்றின வென்பதையும் கூறினர். பெரிய அரசர்களும், ராஜ தந்திரிகளும் மந்தராலோசனை நிபுணர்களும், போப் முதலிய மடாதிபதிகளும், அல்லது எந்த புரோகிதரும் தடுக்கமுடியாதபடி எவ்விதம் பற்பல காரணங்கள் அவர்களுடைய வரம்பை மீறினவைகளாயிருந்தன வென்பதையும் எடுத்துக்காட்டினர். பிறகு முற்காலங்களில் சம்பவித்த இம்மாதிரி கோரமான காலங்களுக்குப் பிறகு மஹான்கள் அவதரித்திருக்கிறதற்கு ஏற்ப இக்காலத்திலும் அத்தகைய திருவரவை எதிர்பார்ப்பது நியாய விரோதமல்ல வென்றும் முடிவுரை கூறினர்.

கடைசியாக 12மெம்பர்கள் பிரஹ்மக்ஞானஸபையில் ஸ்ரீமான் ராஜா அவர்களால் புதிதாய் அங்கீகரிக்கப் பெற்றனர். இந்த இரண்டரை நாட்களும் திருவனந்தபுர வாசிகள் அனைவோர்களுடைய ஞாபகத்தினின்றும் இலேசாய் அகலாதவிதமாய், அவ்வளவு நித்யகல்யாண சூசகமாய் நிகழ்ந்தன. மகா-ள-ள-ஸ்ரீ ஆர். அனந்தராவ் அவர்கள் கொல்லம்வரை கூடச்சென்று, ஸ்ரீமாந். ராஜா அவர்களைப் பிரயாணப்படுத்தி யனுப்பினர். திருவனந்தபுரத்தில் பிரஹ்மக்ஞானம் விசேஷமாய்ப் பரவுமென்பதில் ஐயமில்லை.

வாழைக்கரை:—1916ளு மார்ச்ஸ் 18, 19உகளில் நாகப்பட்டணந்தாலுகா வாழைக்கரையில் ஓர் பிரஹ்மக்ஞான ஸபைக் கூட்டம் நடந்தேறியது. தஞ்சாவூர் ஸ்ரீபெஸண்டு லாட்ஜ் இளைச் சங்கத் தலைவரான பிரஹ்மஸ்ரீ டி. ஆர். ராமச்சந்திர ஐயரவர்கள் (பென்ஷன் டிப்டிகலெக்டர்) அக்ராஸனம் வகித்தார்கள். மஹான்களுடைய அருளால் சபையானது சுபமாய் நடந்தது.

சோரத்துப் பேரியாங்குப்பம்:—இவ்விடத்தில் ஸ்ரீராம லாட்ஜ் பிரஹ்ம வித்தியாசபையின் நான்காம்வருட பூர்த்தியுற்சவம் சென்ற 19உ ஞாயிற்றுக்கிழமை நடந்தேறியது. சபையின் அங்கத்தினர்களும் சபையினிடம் அநுதாபமுள்ள மற்றையோர்களுமான ஸ்திரீ புருடர்களும் இச்சபையின் ஆதரவில் நடைபெறும் பிரைமரி தர்ம வித்தியாசாலையின் மாணவர்களும் சேர்ந்து சுமார் இருநூறுபெயர் சமூகமாயிருந்தனர். பிரஹ்மஸ்ரீ டி.எச். ஜகந்நாத ஐயரவர்களும், பிரஹ்மஸ்ரீ நரசிங்கராவ்அவர்களும் அ. நம்மாழ்வாரையாவும் முறையே பிரஹ்ம வித்தியாசபையின் நலங்களையும் அவதாரங்களையும் சகோதரத்துவத்தையும் பற்றி உபந்யஸித்தார்கள். அக்கிராசனம் வகித்த ஜகந்நாதையரவர்கள், இச்சபையின் பரிபாலனத்திலுள்ள பிரைமரி தர்ம வித்தியாசாலையையும் ஸ்ரீராம சகாய நிதியையும் யாவரும் ஆதரித்து உதவிபுரிய வேண்டுமென்றும் பிற்காலத்திற்கிணங்க சிறுவர் சிறுமிகளைப் பயிற்றுவிக்கும் தகுதியை நாம் கைக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் சொல்லினர். மேலும் விவசாய விஷயமாய்க் கைக்கொள்ளவேண்டிய சில திருத்தங்களைப் பற்றியும் சங்கீதத்தின் அருமையைப்பற்றியும் நரசிங்கராவ் அவர்கள் இன்புறப் பிரசங்கித்தார். இந்த லாட்ஜில் தற்காலம் பதினெட்டு மெம்பர்களுண்டு. உதயதாரை நக்ஷத்ர சங்கத்தின் மெம்பர்களும் பணிவிடைக்காரர்களுமாக பதினைந்து பெயருண்டு. மாணுக்கருள் ஐவர் அன்பு, சிநேகம், ஒப்புரவு, புத்திரர் கடமை, உண்மை என்னும் விஷயங்களைப்பற்றி உபந்யஸித்தார்கள். சிறுவர்களுக்கு பரிசளித்தற்கு புத்தகங்கள் வாங்குதற்காக விழுப்புரத்திலிருந்து வந்த வி.குப்புசாமி ஐயரவர்கள் இரண்டுரூபா நன்கொடை யளித்தனர். சிறுவர்களுக்கு சிற்றுண்டி யளிக்கப் பெற்று சபை கலைந்தது.

திருநெல்வேலி, மதுரை, திருச்சி:—இம்மூன்று நகர்களிலும் அவ்வவ்வூர்க் கிளைச்சங்கங்களுக்கு ஸ்ரீமான் ராஜா அவர்கள் விஜயம் செய்து, ஆசீர்வதித்து அவ்வவ்வூர்களில் "கடவுள் வழிபாடு," "லோக குருவின் வருகை" "லோகோத்தாரணம்" "பிரஹ்மக்ஞானம்" முதலிய பல விஷயங்களைப்பற்றிப் பிரஸங்கித்து வந்தார். இவர்கள் தெற்கிருந்து வடக்கு நோக்கிச் செல்லுங்கால், வடக்கிலிருந்து தெற்கேயுள்ள கிளைச்சங்கங்களை யெல்லாம் பார்வையிட்டுக்கொண்டு புரொவின்ஷல் செக்ரிடரி ஸப்ஜட்ஜ் டி. ராமசந்திரராவ்அவர்கள் விஜயஞ்செய்து அரியஉபதேசங்களைச் செய்தார்கள். இவ்வளவு விருத்தாப்பிய தசையில் சற்றும் மனம், மெய், மொழி தளராது உழைக்கும் வன்மைதான் எம்மட்டு என்று யாரும் இவரை அதிசயிக்காமலிருக்கமுடியாது. நமது சபைத்தலைவர்கள் இவ்வளவு வேகத்தோடு உழைத்து வருவதையே நாம் இலக்ஷ்யமாகக்கொண்டு, உற்சாகத்துடன் பரோபகாரார்த்தம் உழைக்கவேண்டும்.

புத்தக வரவு.

நீதி சாஸ்திரம், தாத்பர்யதீபிகை—P. K. ஜேஸிங் F. T. S:- இது ஒரு சிறிய அழகான புஸ்தகம். ஆனால் ஸம்ஸ்கிருத சுலோகங்கள் தமிழ் லிபியில் அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றன. சமஸ்கிருதம் அறியாதவர்கள் இதை வாசிப்பார்களானால் பிசகான உச்சரிப்புக் களஞ்சியங்களாவார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. ஸம்ஸ்கிருதம்தெரிந்தவர்கள்கூட தமிழில் எழுதியஸம்ஸ்கிருதசுலோகங்களைப்படிப்பது சிரமமாயிருக்கின்றது. ஆகையால் கிரந்த லிபியில் சுலோகங்களை எழுதுவதே இந்தமாதிரி புத்தகங்களுக்கு சிலாக்கியத்தைத் தரும். மேலும் தமிழில் அச்சிட்டிருப்பதில் மொழி பெயர்ப்பிலும் சுலோகங்களிலும் அநேக அச்சுப்பிழைகளிருக்கின்றன. நீதிசாரத் திரட்டு ஒருவரால் எழுதப்பட்டதன்று. ஆனால் பற்பல புஸ்தகங்களிலிருந்து பல நீதிவசனங்களை யெடுத்து தொகுக்கப்பட்டதேயாம். ஆகையால் முற்காலத்தில் தொகுக்கப்பட்டதொகையில் பலசுலோகங்கள் ஸ்திரீஜனங்களை இகழ்ந்து கூறப்பட்டுள்ளனவாயினும் இக்காலத்தில் பிரசுரிக்கப்பட்ட நீதிசாரத்தொகையில் அந்தசுலோகங்களை விலக்குதலே மேன்மையாம். இந்த புத்தகம் பிரஹ்மக்ஞான சபை அங்கத்தினர் ஒருவரால் வெளியிடப்பட்டிருப்பதாகையால் அவ்வகை சுலோகங்கள் இல்லாமலிருந்தால் நமக்கு சந்தோஷமாயிருக்கும்.

துசேலமுனிவர் சரித்திரச் சுருக்கம்:—தூத்துக்குடி ரா. கந்தசாமிபிள்ளையால் இயற்றப்பட்டது. மிகவும் அழகாகவும் நன்றாகவும் எழுதப்பட்டுள்ளது. இதைவிட எளியநடையில் இக்கதையையும் இதுபோன்ற ஏனைய புண்ணிய சரிதங்களையும் எழுதி பிரசுரித்தால் சிறுவர் சிறுமிகட்கு மிக்க பயன்தரும். இதன் விலை 0—0—9.

ஆனால் இத்தகைய புத்தகங்கள் அதிகமாகச் செலவழி[illegible] விளம்பரம் செய்தால் அல்லவோ பலர்க்கு உபயோகப்படும்.

விவேகோதயம்:—மதுரை மாணவர் செந்தமிழ்ச் சங்கத் [illegible]வர் ம. கோபாலகிருஷ்ண ஐயரவர்களால் 1916ஆ பிப்ரவரி முதற்கொண்டு இந்த மாதாந்தர பத்திரிகை பிரசுரிக்கப்பட்டு[illegible]கின்றது. வருஷம் ஒன்றுக்கு பெண்பாலர்க்கும் மாணாக்கர்[illegible] ரூ. 1—0—0. சந்தா. மற்றவர்க்கு ரூ. 1—8—0 சந்தா. [illegible] பாஷையின் விருத்திக்கும், நம்நாட்டில் கல்வி பரவுதற்கும் [illegible]கம் விருத்தியடைவதற்கும் ஒரு பத்திரிகையால் செய்[illegible] பேருதவியனைத்தையும் செய்ய உத்தேசிக்கின்றது. பத்திரா[illegible]ருடைய வல்லமையாலும் முதல் சஞ்சிகையில் தோன்றும் விஷயங்களை பார்வையிட்டும் இந்த பத்திரிகை தமிழகத்தில் எல்லோரா[illegible]லும் பரிபாலிக்கப்படும் என்று எண்ணத் துணிகிறோம். [illegible]னமாகிய அந்தகாரத்தை நீக்க எத்தனை விளக்குகள் கிடைத்[illegible]லும் சிலாக்கியமன்றோ! இப்பத்திரிகைக்கு நல்வரவு கூறி அதன் அபிவிருத்தியைக் கோருகிறோம்.

“கர்மபால போதம்” அன்னிபெஸண்டு அம்மையாரின் [illegible] துண்டு பத்திரிகையின் மொழி பெயர்ப்பு.—திருமயிலூர் [illegible] ஞானசபை காரியதரிசி ஆர். சுவாமிநாதையர். “[illegible], [illegible] “வேதாந்தம்” சுவாமி விவேகானந்தருடைய உபந்யாசங்களின் மொழி பெயர்ப்புக்கள்.—சிவகங்கை ராமகிருஷ்ண விவேகானந்த சபை.

தற்காலத்தில் முக்கியமாய் சாமான்ய ஜனங்களும் அறி[illegible]ண்டிய விஷயங்கள் பெரியோர்களால் ஆங்கிலத்தில் [illegible]ருப்பதால் அவைகளை யாரும் அறியும்வண்ணம் தமிழில் [illegible] பெயர்த்து பிரசுரம் செய்வது மிக்க நன்மையுள்ளதும் [illegible]

கர்யங்களில் ஒன்று. ஆகையால் இங்கிலீஷ் பாஷையறியாதவர்களுக்கு மேற்கூறிய முக்கியமான புத்தகங்களை வெளியிட்டது மெச்சத் தகுந்ததே.

தர்ஜுமா செய்யப் புகுந்தவர் கவனிக்கவேண்டிய விஷயங்களாவன:—மொழி பெயர்க்கப்படும் புத்தகத்தில் கண்ட விஷயங்களைத் தாம் நன்குயறியவேண்டும். அறிந்த பின்னர் எந்த பாஷையில் அக்கருத்துக்களை வெளியிட உத்தேசமோ அந்த பாஷையில் வழங்கும் வார்த்தைகளை நன்குய் அறியவேண்டும். ஒருவேளை அந்தப்பாஷையில் வழக்கிலில்லாத வார்த்தைகளை பிரயோகிக்க வேண்டியிருந்தால் அந்த பதங்களை சிருஷ்டித்து அதன்பொருளை சில வார்த்தைகளால் விளக்கிக் காட்டவேண்டும். வார்த்தைக்கு வார்த்தையாய் மொழி பெயர்த்தல் அவ்வளவு அவசியம் அன்று. கூடுமானமட்டில் அசலில் உள்ள கருத்துக்கள் அந்த பாஷையறியாதவர்களுக்குத் தென்படுமாறு தெளிவாய்ச் சொல்லப்படவேண்டும். மொழி பெயர்ப்பை வாசிக்கிறோம் என்ற புத்தி படிப்போருக்குத் தோன்றுதபடி இயல்பான தெளிவான நடையில் எழுதவேண்டும். இல்லாவிடில் தமிழ்மொழி பெயர்ப்பின் பிரயோஜனம் கிடைக்கமாட்டாது. ஆங்கிலத்தை மொழி பெயர்க்குமிடத்து ஆங்கில பதங்களையாவது அக்ஷரங்களையாவது ஆங்கில எழுத்துக்களிலேயே உபயோகிப்பது சரியற்றதாகும். ஏனெனில் ஆங்கில எழுத்து அறியாதவர்க்கென்று அல்லவோ மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. மேலும் முதல் பிரயத்தினத்திலேயே சரியானபடி மொழிபெயர்க்கும் சாமர்த்தியம் வாய்த்தலரிது.

மேற்கண்ட பின்னிரண்டு புத்தகங்களும் நன்குக மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. கடைசியாய் கண்டது மிக்க தெளிவாய் எழுதப்பட்டுளது. இத்தகைய நற்காரியத்தில் புகுந்த சிவகங்கை ராமகிருஷ்ண விவேகாநந்த சபையார் இனிமேலும் அநேக புத்தகங்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்ப்பார்கள் என்று எண்ணுகிறோம். முதற்கூறிய துண்டுப் பத்திரிகையானது தமிழ்மட்

டும் அறிந்த ஒருவனுக்கு வேறு உதவியின்றி படிக்கக் கூடியதாயில்லையென்று நாம் சொல்லுவது அந்தமொழி பெயர்ப்பாசிரியரை அதைரியப் படுத்துவதற்காகக் கூறவில்லை. மேற்கூறிய விஷயங்களை மனதில்வைத்து இனி தர்ஜுமாசெய்ய முன்வந்தால் அது பயன்படும் என்று திண்ணமாய் எண்ணுகிறோம். (R)

கரிசலை முந்நூறு:—இதை யெழுதியவர் கும்ப முனிவரின் சிஷ்யரும், தருணுக்ய முனிவரின் கபாலத்தினின்று தந்திரமாய்த் தேரையை விடுவித்ததால் தேரையர் என்னும் பெயர்பெற்றவருமேயாவர். இந்நூல் மணி மந்தர ஔஷதம் என்னும் மூவகை லக்ஷணங்களை முன்னிட்டும், கர்த்தா கூறியுள்ளபடி வடமொழியிலுள்ள ஆயுர் வேத நூல்களையே பெரும்பாலும் தழுவியும் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. வெகு காலத்திற்கு முன்னமே ஆயுதங்கள், அட்டை, கொம்பு (பீச்சாங்குழல்,) காரச்சீலை முதலியவைகளால் ரணசிகித்ஸை நடந்துவந்ததென இந்நூலால் நாம் அறியலாகும். தென் மொழிநூல் எதிலும் இதுவரை வெளிவராத அப்ரகத்தின் 4 ஜாதிகள் இதில் கூறப்பட்டிருப்பதோடு வடமொழிப்பரிபாஷைகளும் பல ஆங்காங்கு புகுக்கப்பட்டுள. இன்னும் சில திராவகங்களே, முப்பூ, போன்ற முக்கிய குருவாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. அகஸ்தியர் தன் பரிபாஷையில் சிறிது மறைவாகக் கூறும் சவர்க்கார முடிப்பு இதில் வெளிப்படையாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இந்நூல் இப்புஸ்தகத்தில் முடிவுபெற்றதாகத் தெரியவில்லை.

வாத வைத்ய விஷயங்களில் சிரத்தையுள்ளார் பலரும் பார்க்க வேண்டிய முக்ய கிரந்தங்களுள் இது முதன்மை பெற்றதென்றே சொல்லலாம். இது சாதாரண வைத்ய நூல்களைப் போலல்லாமல் உயர்காகிதத்தில் பொருட் பேதமின்றி அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது.

இதன் விலை அணு 0—12—0.

வேண்டுவோர் சென்னை கோமளேசுவரன் பேட்டை அம்மா விலாஸ் புத்தகசாலைக்கு எழுதலாம். (B. A. Gopala Krishna)

தியானக்கிரம விஷயம்.

டிசம்பர் மாசம்.

3-வது வாரம்:—ஆசையால் தயாராயிருங்கள். நீங்கள் நினையாத வேளையில் பிரபு வருவார். (லூக்கா XII-40) அப்படியானுல் சீக்கிரம் வாருங்கள் என்று நான் சொல்ல வேண்டுமே யல்லாமல், நான் என் ஆடைகளைச் சுத்தப்படுத்தி உடுத்திக் கொள்ளும் வரை காத்திரும் என்று சொல்லமுடியாது போலிருக்கிறதே.

4-வது வாரம்:—ஜகத்குருவாகிய அரசனை அவரது பூரண அழகோடு காண்பாய். (ஈசாயா XXXIII, 17)

இப்பெரிய அரசர் பரமசாந்தராய் ஒரு கோவேறு கழுதையின்மீது ஏறிக்கொண்டு உன்னிடத்துக்கு வருவார். (மத்தேயு XXI, 5)

பரமர் வருந்தருணத்தில் விழிப்போடு காத்திருக்கும் ஊழியர்கள் அவரதநுக்ரஹத்தைப் பெறுகிருர்கள். அவர்களே உண்மை ஊழியர்களாவார்கள். (லூக்கா XII-37-38)

5-வது வாரம்:—பக்தியும், மநஉறுதியும், சாந்தமும் நம்முடைய தினசரி நடக்கையில் முக்ய அம்சங்களாக அமையும்படி முயற்சிப்போமாக. (உதயதிசைநக்ஷத்திர சங்கம்)

ஒரு ஆட்டிடையன் போல், அவர் தம்மைச் சரணமடைந்தோரை ரக்ஷிப்பார். தம் மந்தையாடுகளைக் கையால் தூக்கி, மார்போடணைத்துச் சுமந்து செல்வார். (ஈசாயா XL, 11)

தினசரி அப்பியாசம்.

(1) பரமாசார்யர் திடீரென்று வரக்கூடுமாகையால் அப்பொழுது அவர் நீ தூங்குவதைப் பாராதபடி விழித்திரு. (மார்க்கு XIII—36)

நீ தேடுகிற பிரபு திடீரென்று அவரது கோவிலுக்கு வருவார். (மலாச்சி III—1)

(2) உயர்வற உயர் நலம் அமைந்த உம்முடைய வாக்கிலிருந்து வெளிப்படும் ஞானமொழி ஒவ்வொன்றும் எல்லாத்திசைகளிலும் பரவி எல்லா வஸ்துக்களையும் மிகுந்த பல பராக்ரமத்துடன் இனிய நல் வழியிலேயே சேர்மையாய் நடத்துகிறது. ஹெ! பரமகுருவே! எங்களுக்கு ஞான வழியைக் காட்டியருளும். (ரோமன் ப்ரீவியரி)

(3) தர்மம் அழிந்தும், அதர்மம் மேலிட்டும் வருகிற காலத்தில் நானே அவதாரம் செய்கிறேன். (பகவத்கீதை IV—7)

(4) பகவான் புத்தர் சொன்னதாவது:—இந்த பூமிக்கு வந்த முதலாவது புத்தர் நானல்ல, நான் தான் கடைசியாய் வந்திருக்கிறவரென்பதுமல்ல. இனிவருங்காலத்திலே அதற்குரிய வேறொரு புத்தர் வருவார். நான் உங்களுக்கு கற்பித்த நித்தியமான உண்மைகளையே, அவரும் வந்து எடுத்துரைப்பார்! (புத்தருடைய உபதேசம்)

(5) கடவுளுக்குத் தமது தூதனுக அனுப்பப் படவேண்டியவர் யாரென்றும், எத்தகையரென்றும் நன்றாய்த் தெரியும். (கொரான்)

(6) நல்லவர்களை ரக்ஷிப்பதற்காகவும் கெட்ட சுபாவமுள்ளவர்களை (கெட்ட செய்கையுள்ளவர்களை) அழிக்கவும் தர்மத்தை ஸ்தாபனம் செய்வதற்காகவும் நான் யுகந்தோறும் அவதரிக்கிறேன். (பகவத்கீதை IV-8)

(7) நீ ஈசுவரனின் திருவருளைப் பெறுவாய். அவருடைய அளவிறந்த சக்தியால் நீயும் சக்திமானுவாய். (லூக்கா I, 35)

ஒளியானது இருளிலேயும் பிரகாசிக்கிறது. இருளானது அதைத் தெரிந்து கொள்ளவில்லை. (ஜான் I, 5)

(8) ஜகத்குருவின் வருகைக்கு, அவர் வழியைச்சீர்ப் படுத்துங்கள். அவருக்கு வழியை நேர்மைப் படுத்துங்கள். (மத்தேயு III, 3 R. V.)

நற்செய்திகளைக் கூறினவருடைய பாதங்கள் மலைகளின்மேல் எவ்வளவு அழகாக இருக்கின்றன. (ஈசாயா iii—7)

"இதோ கடவுள்," என்று சத்தமிட்டுப் பிரஸித்தப் படுத்து. பயமும், கூச்சமும் வேண்டாம். உன் முழுப் பலத்தோடும் கோஷிப்பாயாக. (XL—9)

(9) என்னுடைய ஈசுவரத் தன்மையை அறியாமல் நான் மானிட வேடம்பூண்டிருப்பதை வைத்து மூடர்கள் என்னை அவமதிக்கிறார்கள். (பகவத்கீதை IX—11)

(10) இவைகளை நீர் ஞானிகளுக்கும் கல்விமான்களுக்கும் மறைத்து, பாலகருக்கு வெளிப்படுத்தியிருக்கிறீர் (லூக்கா X—21)

(11) வௌவால் சூரியப் பிரகாசத்தில் வர இயலாவிட்டால், சூரியன் ஒளியற்றவரென்று சொல்லலாமா? (ஸாதி)

(12) நம்முடைய ஜகத்பிதா நம்மை அவரிடத்து நிலை பெற்றிருக்க வேண்டுகிறாரே தவிர வெறும் புஸ்தகத்தை மட்டும் வாசித்து பாண்டித்யம் பெறுவதற்கல்ல. (வில்பெர்போர்ஸ்)

வேத வாக்கியங்களைப் படித்து விடுவதால் நீங்கள் நித்ய வாழ்க்கையை யடைந்து விடலாமென்று எண்ணுகிறீர்களே யொழிய நித்ய வாழ்க்கையை என் மூலமாயல்லாமல் பெற முடியாதென்பதை உணர்கிறீர்களில்லை. (ஜான் (V—39 R. V.)

(13) பகவான் புத்தர், "மைத்ரேயர்" என்றழைக்கப் பெறுவர். மைத்ரேயர் என்றால் "பக்ஷமுள்ளவர்" என்று அர்த்தம். (புத்தர் உபதேசம்).

(14) ஓர் ஆட்டிடையன்போல் தம்மைச்சரணமடைந்தோரைப் போஷித்தும், ரக்ஷித்தும் பாதுகாத்தும் அவர் தம் மந்தை ஆடுகளைக் கரத்தால் எடுத்து மார்பேணைத்துச் சுமந்துசென்று, கரவை ஆடுகளைக் குட்டிகளுடன் மெதுவாய் நடத்துவார். (ஈசையா 40-11.)

(15) நீங்கள், நினையாத நேரத்தில் அவதார புருஷர் வருவாராகையால் நீங்கள் ஸித்தமாயிருங்கள்.

(16) இராக்காலத்தில் நீ எதிர்பாராத சமயத்தில் தன் கருத்தையே குறியாகக்கொண்டு வரும் திருடனைப் போல், அவதார புருஷரும் அவரது உயர்ந்த கருத்தையே நிறைவேற்றுதற் பொருட்டு உங்களுக்குள் தோன்றுவார். முற்காலத்திலும் இவ்விதமே நடந்திருக்கிறது. வருங்காலத்திலும் இவ்விதமே நடக்கும். (எட்வார்டு கார்பெண்டர்)

(17) மேகமண்டலத்திலிருந்து திடீரென்று மிருந்த ஜோதிர்மயமான பெரிய காட்சியுடன் பரமாசார்யர் வருவாரென்று நாம் எதிர்பார்க்கிறோம். ஆனால் நாம் அவரை, எளிதில் கண்ணேறிட்டுப் பார்க்கும்படியாக, தம்முடைய அளவிறந்த தேஜஸை, இந்நூல வுலகிற்கேற்ப மட்டுப் படுத்திக்கொண்டுதான் வருவார் (ஸநாதந ஞானமார்க்கம்.)

(18) என்னிடத்தில் பூர்ணமான ஸமாதானம் ஏற்பட்டால் மட்டும் உம்முடைய வரவு அறியப்படும் .(கவெண்ட்ரீ பாட்மோர்.)

(19) அஞ்ஞானத்தில் மூழ்கிப் பலம் குன்றிய அன்பனே! நீ தேடுகிறவர் நான் தான். நீ அன்பு செலுத்திய தக்ஷணமே நான் விரைந்தோடி வந்து விட்டேன். (பர லோக கோஷம்)

(20) உன் முன்பாக விருக்கும் என்னைப் போலவே வரப்போகும் பரமாசார்யரும் ஓர் மனிதனாகவே தோன்று வார். அவரும் கை, கால், முகம் முதலியவகளோடு கூடிய மனிதரே யாவர். உன் சொற்ப அன்பிற்கு ஈடாக, என் றென்றைக்கும் சாசுவதமான அவரது பேரன்பைப் பெறு வாய். அவர் முகமலர்ச்சி தான் இவ்விதமென்றால், அவர் திருக்கரங்களோ, நித்யவாழ்வை யடைதற்கேற்ற, புதிய மார்க்கத்தில் நீ பிரவேசிக்குமாறு, மூடிய கதவுகளைத் திற ந்துவைக்கும் இயல்பினவன்றோ.

(21) எப்பொழுது உலகமுழுதும் பாபத்திலேயே உழன்று வருகிறதோ, அப்போதுதான் பரமாசார்யர் தோன்றுகிறார். அவர் தங்குவதற்கு நல்ல இடங்கொடாமல் மிலேச்சனை அந்யனைப்போல், பிறவியிலேயே தாழ்மை என்னும் குணம் நிறைந்து, மாட்டுக் கொட்டத்தில் பிறந்த மஹா புருஷரை, நாமும் நேரே அறிந்து கொள்ளாமல், மாட்டுக்கொட்டத்தில் வேறுவேற்று உபசரிக்கிறோம். இவ் விதமின்றி அவரைத் தெரிந்து கொள்ளும் தகைமையைப் பெற வேண்டும்.

(22) நீங்கள் இப்போது பிரத்யக்ஷமாய்ப் பார்க்கும் பரிசுத்தமான விஷயங்களைக் காணும் கண்களே கண்கள். ஏனெனில் தற்காலம் அத்தகைய சுபசூசகமான காலம். அநேக ரிஷிகளும், அரசர்களும் இந்தக் காலத்தில் ஜன்மமெ டுத்து, நீங்கள் பார்த்தும் கேட்டும் வருகிற விஷயங்களைப் பார்க்கவும் கேட்கவும் பிரியங்கொண்டுளார். (லூக்கா, 10 அத்-23)

(23) ஒரு பெரும் வெள்ளம் வருகையில் சிறு ஓடை களும் பள்ளங்களும் தாமாகவே நிரம்பிவிடுகின்றன. அதே மாதிரிபாக ஒரு அவதார புருஷர் வரும் காலத்தில் ஞான வெள்ளமானது உலகத்தில் பரவி அவர் ஸந்நிதி மாத்ரத் தில் ஞானத்தை யடைகிறார்கள். (ஸ்ரீராம கிருஷ்ணர்)

(24) இதுதான் குறிப்பிட்ட கால... தான் முக்தியளிக்கும் காலமுமாகும். (II... கள் ii, 2)

(25) சிருஷ்டி கர்த்தாவாகிய ஈசுவரன் நம்மோடி ருக்கிறார்.

(26) அவர் வருவது நிச்சயம். ஞானிகளை வருந்தியழை க்கும் சப்தங்கள் ஆயிரக்கணக்காக விருந்தபோதிலும், செவிடர்களுக்குக் கேட்கின்றனவல்ல. அவர் நிச்சயமாக வே வருகிறார். உலகமும் சந்தோஷிக்கின்றது. அவர் வரு கை நிச்சயமென்று உறுதி கொள்கிறவர்களே சந்தோஷ மடைகிறார்கள்.

(27) இந்த நன்னம்பிக்கையானது உதயமாகுமுன் வெகுதூரத்தில் மினு மினுக்கையில் என்ன ஆச்சரியம்! மனச்சஞ்சலம் அடங்குகின்றது. மௌனம் சித்திக்கின்றது. அவரைக் காணும் வரை என் ஆத்மாவானது மோகிக்கின் றது, இந்திரியங்களின் வெளி நோக்கானது குறைகின்றது, உடனே உள்முகமாக என் ஆத்மா மட்டும் சலிக்கின்றது. மோஹிக்கின்றது, கடைசியாய் அவர் மௌனவாக்கை இர கஸ்யமாய்க் கேட்கின்றது. (மயார்ஸ் ஸெய்ன்ட் பார்)

(28) என் பசுக்கள் என் குரலைக் கேட்டு என்னைப் பின் பற்றுகின்றன. (ஜான் X, 27)

நான் போகும் பக்கம், என் குழந்தைகள் எல்லோரும் என்னையறிவார்கள். பூலோகத்தினின்று, கேட்கும் இனிய கானங்களெல்லாம் என் குழந்தைகளின் கானங்கள். இராப் பகலாக அவர்கள் பாடிக்கொண்டே யிருக்கிறார்கள்.

நீ யாராயிருப்பினும், என்னைப் பார்க்கும் படியாக உன் கண்களின் மாயாமயமான திரை நீங்கிய வளவில், நீ அநுக்ரஹம் பெற்றவனேயாவாய்.

...மனஉறுதியும், சாந்தமும், நமது தி...
...முக்ய அம்சங்களாக அமையுமாறு நாம்...
...போம். (உதயதிசை நக்ஷத்ர சங்கம்.)

...0. உதய ஸூர்யனே! ஹெ! நித்யபிரகாச! ஹெ! ஸத்யபிரகாச! அக்ஞான இருளிலும், மரண பயத்திலும் தத்தளிக்கும் ஜனங்களுக்கு உள்ளொளியை யருளுவதற்கு வாரீர். (ரோமன் ப்ரீவியரி.)

31. ஈசுவரன் நாமத்தால், ஈசுவர ஆக்ஞையைக் கொண்டுவரும் அரசன் ஈசுவர அநுக்ரஹம் பெற்றவர். (லூக்கா XIX—38.)

அவரது பரிசுத்தமான திருநாமம் எக்காலத்தும் இவ்வுலகில் நிலைத்திருக்கட்டும், பூலோகமுழுமையும் அவர் மஹிமையே நிரம்பி யிருக்கட்டும். (ஸங்கீதம் LXXII-19)

கே. எஸ். ராமசந்திர ஐயர்.

நன்மொழி.

ஒழிந்தன காலங்க ளூதியும் போயின
கழிந்தன கற்பனை நாளும் குறுகிப்
பிழிந்தன போலத்தம் பேரிட ராக்கை
யழிந்தன கண்டுமே மறமறி யாரே.

திருமந்திரம் (261).

END OF VOLUME